An Apacrafa

Clár Ábhair

1 Esdras	1
2 Esdras	12
Tóibít	32
Iúdít	39
Breiseáin le hEistear	50
Eagna Sholaimh	54
Céileat	67
Barúch	96
Litir Irimia	101
Paidir Azairiah	104
Súsanna	107
Béal agus an Dragan	110
Paidir Mhanase	112
1 Macabaeigh	114
2 Macabaeigh	136

1st Esdras

An Chéad Esdras

CAIBIDIL 1

1 Agus thionóil Ióáis féasta na Cásca in Iarúsailéim dá dTiarna, agus d’ofráil sé an Cháisc ar an gceathrú lá déag den chéad mhí;
2 Tar éis na sagairt a shocrú de réir a gcúrsaí laethúla, agus iad gléasta i mball éadaigh fada, i dteampall an Tiarna.
3 Agus labhair sé leis na Léivítigh, airí naofa Iosrael, iad féin a naomhú don Tiarna, chun áirc naofa an Tiarna a shocrú sa teach a thóg an rí Solamh mac Dháiví:
4 Agus a dubhairt seision, Ní iompóchaidh sibh an áirc níos mó ar bhur nguallaibh: anois dá bhrí sin déanaigí seirbhís don Tiarna bhur nDia, agus aire a thabhairt dá phobal Iosrael, agus ullmhaigh sibh de réir bhur dteaghlach agus bhur gclann;
5 De réir mar a d’ordaigh Dáiví rí Iosrael, agus de réir áilneachta Sholaimh a mhac: agus ag seasamh sa teampall de réir dínit ar leith de chlanna na Léivítigh, a dhéanann freastal i láthair do bhráithre clann Iosrael. ,
6 Ofráil an Cháisc in ord, agus ullmhaigh na híobairtí do bhur mbráithre, agus coimeádaigí an Cháisc de réir ordú an Tiarna a tugadh do Mhaois.
7 Agus don mhuintir a fuarthas ann thug Ióisíá tríocha míle uan agus páistí, agus trí mhíle lao: de réir mar a gheall sé, tugadh na nithe seo don phobal, do na sagairt agus do na Léivítigh.
8 Agus thug Helcias, Zacharias, agus Syelus, gobharnóirí an teampaill, do na sagairt ar feadh na Cásca dhá mhíle agus sé chéad caora, agus trí chéad laogh.
9 Agus Ieconias, agus Samaias, agus Natanael a dhearthái, agus Assabias, agus Ochiel, agus Iorám, ceannairí thar na mílte, thug do na Léivítigh ar feadh Cháisc na gCeist cúig mhíle caora, agus seacht gcéad lao.
10 Agus nuair a bhí na nithe seo déanta, sheas na sagairt agus na Léivítigh, agus an t-arán neamh-ghoirtithe acu, in ord an-ghreannmhar de réir na gcine,
11 Agus de réir uaisle éagsúla na n-aithreacha, os comhair an phobail, a ofráil don Tiarna, mar atá scríofa i leabhar Mhaois: agus mar sin rinne siad ar maidin.
12 Agus rósta siad an Cháisc le tine, mar is cuí: maidir leis na híobairtí, fód siad iad i bpotaí práis agus pannaí le dea-bhlais,
13 Agus cuir os comhair an phobail go léir iad: agus ina dhiaidh sin d’ullmhaigh siad dóibh féin, agus do na sagairt a mbráithre, clann mhac Árón.
14Oir d’ofráil na sagairt an tsaill go dtí an oíche: agus d’ullmhaigh na Léivítigh dóibh féin, agus na sagairt a mbráithre, clann mhac Árón.
15 Bhí na hamhránaithe naofa freisin, clann mhac Ásáif, ina n-ord, de réir ordú Dháiví, mar atá, Ásáf, Zacharias, agus Iúdátún, a bhí de shliocht an rí.
16 Ina theannta sin bhí na póirtéirí ag gach geata; ní raibh sé dleathach do dhuine ar bith dul as a ghnáth-sheirbhís: óir d'ullmhaigh na Léivítigh dhóibh.
17 Mar seo a rinneadh na nithe a bhain le híobairtí an Tiarna i gcrích an lá sin, chun an Cháisc a shealbhú,
18 Agus ofráil íobairtí ar altóir an Tiarna, de réir ordú an rí Ióáis.
19 Thionóil clann Iosrael a bhí i láthair an Cháisc an tráth sin agus féile an aráin mhilis seacht lá.
20 Níor coinníodh a leithéid de cháisc in Iosrael ó aimsir Samúéil fáidh.
21 Sea, níor shealbhaigh ríthe Iosrael go léir a leithéid de Cháisc le Ióáis, agus na sagairt, agus na Léivítigh, agus na Giúdaigh, le hIosrael go léir a fuarthas ina gcónaí in Iarúsailéim.
22 San ochtú bliain déag de réimeas Ióáis a coimeádadh an Cháisc seo.
23 Agus bhí na hoibreacha nó Ióáb ina seasamh os comhair a Thiarna le croí lán de dhiadhacht.
24 Maidir leis na nithe a tharla ina aimsir féin, scríobhadh iad san aimsir roimhe seo, i dtaobh na ndaoine a pheacaigh, agus a rinne go héagórach i gcoinne an Tiarna os cionn gach sluaigh agus ríochtaí, agus faoi mar a rinne siad doilíosach air, ionas gur chuir briathra an Rí. Tiarna ardaigh suas i gcoinne Iosrael.
25 Tar éis na ngníomhartha sin go léir a rinne Ióisíá, tháinig Pháraó rí na hÉigipte chun cogaidh a dhéanamh i gCarcamis i gcoinne Euphrates, agus chuaigh Ióáis amach ina choinne.
26 Ach chuir rí na hÉigipte fios chuige ag rá, Cad é atá agamsa leat, a rí Iúdá?
27 Ní chuirtear amach mé ón Tiarna Dia i do choinne; óir tá mo chogadh ar Euphrates: agus anois tá an Tiarna liom, seadh, tá an Tiarna liom ag brú ar aghaidh liom: imigh uaim, agus ná bí i gcoinne an Tiarna.
28 Ach níor thug Ióáis a charbad ar ais uaidh, ach rinne sé troid leis, gan aird a thabhairt ar bhriathra an fháidh Ieremiah a labhair ó bhéal an Tiarna:
29 Ach chuaigh siad i mbun catha i machaire Magido, agus tháinig na prionsaí i gcoinne Ióáis an rí.
30 Ansin dúirt an rí lena shearbhóntaí, Beirigí amach as an gcath mé; óir tá mé an-lag. Agus láithreach bonn thug a sheirbhísigh amach as an gcath é.
31 Ansin chuaigh sé suas ar a dhara carbad; agus á thabhairt ar ais go Iarúsailéim fuair sé bás, agus adhlacadh é i uaigh a athar.
32 Agus sa Ghiúdaigh go léir rinne siad caoineadh ar son Ióisíá, agus rinne Ieremiah an fáidh caoineadh ar son Ióáis, agus rinne na fir mhóra agus na mná caoineadh ar a shon go dtí an lá atá inniu ann: agus tugadh é seo mar ordanás a bhí le déanamh i gcónaí sa náisiún go léir. Iosrael.
33 Tá na nithe seo scríofa i leabhar scéalta ríthe Iúdá, agus gach uile ghníomh a rinne Ióisíá, agus a ghlóir, agus a thuiscint ar dhlí an Tiarna, agus na nithe a rinne sé roimhe sin, agus na nithe a haithristear anois, tá tuairisc orthu i leabhar ríthe Iosrael agus Iúdá.
34 Ghabh na daoine Ióachás mac Ióáis leo agus rinne siad ina rí é in ionad Ióáis a athair, nuair a bhí sé trí bliana fichead d’aois.
35 Agus bhí sé i ríoghacht Iúdéa agus in Iarúsailéim trí mhí: agus ansin do chuir rí na hÉigipte é ó rítheaghlach i Iarúsailéim.
36 Agus leag sé cáin ar an tír céad tallann airgid agus aon tallann óir.
37 Rinne rí na hÉigipte an rí Ióacim a dhearthái freisin ina rí ar Iúdá agus Iarúsailéim.
38 Agus cheangail sé Ióacim agus na huaislibh: ach do ghabh sé Zaraces a dhearthái, agus thug amach as an Éigipt é.
39 Cúig bliana is fiche d’aois a bhí Iaacim nuair a rinneadh rí de i dtír Iúdá agus Iarúsailéim; agus rinne sé olc os comhair an Tiarna.
40 Dá bhrí sin tháinig Nabúcadónosor rí na Bablóine aníos ina choinne, agus cheangail sé slabhra práis air agus d’iompair isteach sa Bhablóin é.
41 Thóg Nabúcadónosor freisin de shoithí naofa an Tiarna, agus d’iompair uaidh iad, agus chuir ina theampall féin sa Bhablóin iad.
42 Ach na nithe sin a bhfuil cuntas air, agus ar a neamhghlan agus a mhí-chleachtadh, tá siad scríofa i gcroinicí na ríthe.
43 Agus do ríogh Ióacim a mhac ina ionad: do rinneadh rí é agus é ocht mbliana déag;
44 Agus ní raibh ach trí mhí agus deich lá i réim in Iarúsailéim; agus rinne olc os comhair an Tiarna.

45 Mar sin tar éis bliana sheol Nabúadónosor agus thug sé isteach sa Bhablóin é in éineacht le soithí naofa an Tiarna;
46 Agus rinne Zedechias rí Iúdá agus Iarúsailéim, nuair a bhí sé bliain agus fiche; agus bhí sé aon bhliain déag i réim:
47 Agus rinne sé an t-olc freisin i bhfianaise an Tiarna, agus ní raibh cúram aige de na focail a labhair an fáidh Ieríem ó bhéal an Tiarna leis.
48 Agus tar éis an rí sin Nabuchodonosor do mhionnú ar ainm an Tiarna, thréig sé é féin, agus rinne sé ceannairc; agus ar chruas a mhuiníl, a chroí, sháraigh sé dlíthe an Tiarna Dia Iosrael.
49 Rinne gobharnóirí na ndaoine agus na sagart freisin go leor rudaí in aghaidh na ndlíthe, agus rinne siad truaillithe na náisiún go léir, agus thruaill siad teampall an Tiarna, a naomhaíodh in Iarúsailéim.
50 Mar sin féin chuir Dia a n-aithreacha uaidh a theachtaire chun iad a ghlaoch ar ais, mar gur chosain sé iad agus a thaibernacl freisin.
51 Ach bhí a chuid teachtairí i magadh; agus, féach, nuair a labhair an Tiarna leo, rinne siad spórt dá bhfáithe:
52 An méid sin amach , gur chuir sé fearg ar a mhuintir mar gheall ar a mór-dhiadhacht, gur ordaigh sé do ríthe na gCaldach teacht ina n-aghaidh;
53 A mharaigh a n-ógánach leis an gclaíomh, fiú laistigh de chompás a dteampall naofa, agus nár chosain ógánach ná maid, seanfhear ná leanbh ina measc; óir thug sé an uile ní isteach ina lámha.
54 Thóg siad soithigh naofa an Tiarna go léir, idir mhór agus bheag, mar aon le soithí áirc Dé, agus seoda an rí, agus d'iompair siad isteach sa Bhablóin iad.
55 Maidir le teach an Tiarna, dóite siad é, agus bhris siad síos ballaí Iarúsailéim, agus chuir siad tine ar a túir.
56 Agus maidir lena nithe glórmhara, níor scoir siad riamh go dtí gur ól siad agus thug siad go léir a neamhní: agus an pobal nár maraíodh leis an claíomh d'iompair sé go Bablóine
57 A rinneadh seirbhísigh dó féin agus dá chlann, go dtí gur éirigh na Peirsigh i réim, chun briathar an Tiarna a labhraíodh le béal Ieremiah a chomhlíonadh:
58 Go dtí go mbainfeadh an talamh sult as a sabóidí, beidh sí ina luí ar fad a fásaigh, go ceann seachtó bliain.

CAIBIDIL 2

1 Sa chéad bhliain de Chirus rí na Peirsis, go gcomhlíonfaí briathar an Tiarna, a gheall sé ó bhéal Ieremiah;
2D'ardaigh an Tiarna suas spiorad Chirúis rí na Peirse, agus rinne sé forógra trína ríocht go léir, agus freisin trí scríobh,
3 Ag rádh, Mar so a deir Cíorus rí na bPeirseach; Is é Tiarna Iosrael, an Tiarna is airde, a rinne mé i mo rí ar an domhan uile,
4 Agus d'ordaigh dom teach a thógáil dó ag Iarúsailéim sa Ghiúdach.
5 Má bhíonn aon duine agaibh dá mhuintir, bíodh an Tiarna, eadhon a Thiarna, in éineacht leis, agus rachadh sé suas go Iarúsailéim atá in Iúdáia, agus tógfadh sé teach Tiarna Iosrael; is é an Tiarna atá ina chónaí in Iarúsailéim.
6Gach duine ina chónaí ansin sna háiteanna ina thimpeall, cuideoidís leis, iad siúd, a deirim, atá ina chomharsana, le hór agus le hairgead,
7 Le bronntanais, le capaill, agus le eallach, agus rudaí eile, atá leagtha amach ag bóta, do theampall an Tiarna ag Iarúsailéim.
8 Ansin d'éirigh ceannairí chlann Iúdá agus threibh Bhiniáimin ina seasamh; na sagairt agus na Léivítigh agus na Léivítigh go léir a d'éirigh leis an Tiarna dul suas agus teach a thógáil don Tiarna in Iarúsailéim,
9 Agus an dream a chomhnuigh ina thimpeall, chuidigh siad leo i ngach ní le hairgead agus le hór, le capaill agus le heallach, agus le mórán bronntanas saor ó líon mór ar cuireadh a n-intinn suas chuige.
10 Thug an Rí Cíoras amach freisin na soithí naofa a d'iompair Nabúcadónosor amach as Iarúsailéim, agus a chuir ina theampall íol.
11 Nuair a thug Cirus rí na bPeirseach amach iad, thug sé do Mhitridates a chisteoir iad:
12 Agus uaidh a thugadh iad do Sanabasar rialtóir Iúdá.
13 Agus ba é seo an líon acu; Míle cupán órga, agus míle airgid, cinséirí airgid a naoi ar fhichid, vials óir tríocha, agus airgid dhá mhíle ceithre chéad a deich, agus míle soitheach eile.
14 Mar sin ba iad na soithí óir agus airgid go léir a iompraíodh ar shiúl ná cúig mhíle ceithre chéad trí fichid a naoi.
15 Thug Sanabasar iad seo ar ais, mar aon leo siúd ón mbraighdeanas, ón mBabylon go Iarúsailéim.
16 Ach i n-aimsir Artacsercses rí na bPeirseach scríobh Bélémus, agus Mitridates, agus Tábóidias, agus Rathumus, agus Beeltethmus, agus Semellius an rúnaí, agus dreamanna eile a bhí i gceannas leo, ag cur ina gcónaí sa tSamáir agus in áiteanna eile chuige ina choinne. iad a chomhnuigh in Iúdá agus Iarúsailéim na litreacha seo a leanas;
17 A rí Artacsercses ár dtiarna, do shearbhóntaí, Rathumus an scríbhneoir, agus Semellius an scríobhaí, agus an chuid eile dá gcomhairle, agus na breithiúna atá i gCelosiria agus i Phenice.
18 Bíodh a fhios anois ag an tiarna rí go bhfuil na Giúdaigh atá aníos uait chugainn ag teacht isteach in Iarúsailéim, an chathair reibiliúnach agus olc sin, go dtógann siad na hionaid mhargaidh, agus go ndeisíonn siad a ballaí agus go socraíonn siad dúshraith na cathrach. teampall.
19 Agus má dhéantar an chathair seo agus a ballaí arís, ní hamháin go ndiúltóidh siad ómós a thabhairt, ach déanfaidh siad éirí amach in aghaidh ríthe freisin.
20 Agus do bhrígh go bhfuilid na neithe a bhaineann leis an teampoll anois ar láimh, is dóich linne gan dearmad do dhéanamh ar a leithéid sin.
21 Ach labhairt le n-ar tighearna an rí, ar an rún, más maith leat é d'iarraidh amach i leabhair t'aithreacha:
22 Gheobhaidh tú sna croinicí a bhfuil scríofa faoi na nithe seo, agus tuigfidh tú go raibh an chathair sin ceannairceach, ag cur imní ar ríthe agus ar chathracha araon.
23 Agus go raibh na Giúdaigh ceannairceach , agus go gcogaí a d'ardaigh siad i gcónaí iontu ; ar an adhbhar sin do deineadh fiú an chathair seo ina fásach.
24 Uime sin adeirim libh anois, a thighearna an rí, má tógtar an chathair so arís, agus go socrófar a ballaí as an nua, ní bheidh slighe agat as so amach go Celosiria agus Phenice.
25 Ansin scríobh an rí ar ais arís go Rathumus an scéalaí, go Beelethmus, go Semellius an scríobhaí, agus chun na coda eile a bhí i gceannas, agus na daoine a bhí ina gcónaí sa tSamáir agus sa tSiria agus i bPenice mar sin;
26 Léigh mé an litir a sheol sibh chugam: dá bhrí sin d'ordaigh mé cuardach dúthrachtach a dhéanamh, agus fuarthas go raibh an chathair sin ó thús ag cleachtadh i gcoinne ríthe;
27 Agus tugadh na fir ann chun éirí amach agus cogaidh: agus go raibh ríthe cumhachtacha agus fíochmhar in Iarúsailéim, a bhí i gceannas agus ordaigh cáin i Celosiria agus Phenice.
28 Anois, dá bhrí sin, d'ordaigh mé bac a chur ar na fir sin an chathair a thógáil, agus aird a thabhairt nach ndéanfaí níos mó inti;
29 Agus nach rachaidh na drochoibrithe sin ar aghaidh níos faide chun crá na ríthe,
30 Ansin á léamh ag an rí Artacsercses a litreacha, Rathumus, agus Semellius an scríobhaí, agus an chuid eile a bhí i

gceannas leo, ag triall go deifir i dtreo Iarúsailéim le líon marcach agus an iliomad daoine in eagar catha, thosaigh siad ar bhac a chur ar na tógálaithe. ; agus scoireadh de thógáil an teampaill i Iarúsailéim go dtí an dara bliain de réimeas Dhariuis rí na bPeirseach.

CAIBIDIL 3

1Nuair a bhí Darius i réim, rinne sé féasta mór dá mhuintir go léir, agus dá mhuintir go léir, agus do phrionsaí Mheáin agus Phersia go léir,
2 Agus do na gobharnóirí go léir agus do na captaein agus do na leifteanantaibh a bhí fúithi, ón India go dtí an Aetóip, céad fiche agus seacht gcúige.
3Agus nuair a d'ith agus d'ól siad, agus ar a bheith sásta imithe abhaile, chuaigh Darius an rí isteach ina seomra leapa, agus chodail, agus go luath ina dhiaidh sin dúisigh sé.
4 Ansin labhair triúr fear óg, a bhí den gharda a bhí ag coimeád corp an rí, lena chéile;
5 Labhraigí gach duine againn abairt: an té a sháróidh, agus a mheasfaidh a phianbhreith níos críonna ná na cinn eile, tabharfaidh an rí Darius bronntanais mhóra dó, agus rudaí móra mar chomhartha bua:
6 Mar, le bheith éadaigh de chorcra, le n-ól in ór, agus le codladh ar an óir, agus le carbad le sríní óir, agus le ceannbheart de línéadach mín, agus slabhra faoina mhuineál:
7 Agus suífidh sé taobh le Darius mar gheall ar a eagna, agus tabharfar Darius a chol ceathrar air.
8 Ansin scríobh gach éinne a abairt, shéalaigh í, agus leag faoi chuisle an rí Darius í;
9 Agus a dubhairt seision, an tan éirigh an rí, do bhéarfas dream éigin na scríbhinní dhó; agus ar a thaobh a bhreithneoidh an rí agus na trí prionsaí na Peirsise gurb í a phianbhreith is críonna, tabharfar an bua dó mar a hordaíodh.
10 An chéad duine a scríobh, Is é Fíon an ceann is láidre.
11 Scríobh an dara ceann, Is é an rí is láidre.
12 Scríobh an tríú duine, Is iad mná is láidre: ach thar gach ní iompraíonn Fhírinne an bua.
13Agus nuair a d'éirigh an rí suas, ghlac siad a scríbhinní, agus thug dó iad, agus mar sin léigh sé iad:
14 Agus á chur amach aige ghlaoigh sé prionsaí uile na Peirse agus Mheáin, agus na gobharnóirí, agus na ceannairí, agus na leifteanantaigh, agus na hardoifigigh;
15 Agus shuigh sé síos i suíochán ríoga an bhreithiúnais; agus do léadh na scríbhinní os a gcomhair.
16 Agus a dubhairt sé , Glaoigh ar na fir óga , agus beidh siad a dhearbhú a n-pianbhreitheanna féin . Mar sin glaodh orthu, agus tháinig siad isteach.
17 Agus a dubhairt seision ríu, Cuirigí fios dhúinn bhur n-aigne i dtaobh na scríbhinní. Ansin thosaigh an chéad duine a labhair faoi neart an fhíona;
18 Agus a dubhairt sé so, A dhaoine, cé chomh tréan is atá fíon! cuireann sé earráid ar na fir go léir a ólann é:
19 Déanann sé aigne an rí agus an linbh gan athair a bheith ina n-aon duine; den sheirbhíseach agus den tsaoir, den duine bocht agus den saibhir:
20 Iompraíonn sé freisin gach smaoineamh isteach i áthas agus áthas, ionas nach cuimhin le duine brón ná fiach.
21 Agus déanann sé gach croí saibhir, ionas nach cuimhin le fear rí ná rialtóir; agus déanann sé gach ní a labhairt le buanna:
22 Agus nuair a bhíonn siad ina gcupáin, déanann siad dearmad ar a ngrá do chairde agus do bhráithre, agus beagán tar éis claíomh a tharraingt amach:
23 Ach nuair atá siad ón bhfíon, ní cuimhin leo a bhfuil déanta acu.
24 A dhaoine, nach é an fíon is láidre, a chuireann i bhfeidhm mar sin a dhéanamh? Agus nuair a labhair sé amhlaidh, bhí sé ina shuaimhneas.

CAIBIDIL 4

1 Ansin thosaigh an dara duine a labhair faoi neart an rí a rá,
2 A dhaoine, nach sármhaith na daoine sa neart a rialaíonn farraige agus talamh agus gach ní iontu?
3 Ach is treise fós an rí: óir is tighearna é ar na nithe seo go léir, agus tá tiarnas aige os a gcionn; agus pé rud a ordaíonn sé dóibh déanann siad.
4 Má iarrann sé orthu cogadh a dhéanamh in aghaidh an chinn eile, déanann siad é: má chuireann sé amach iad i gcoinne na naimhde, téann siad, agus briseann siad ballaí sléibhte agus túir.
5 Maraíonn siad agus maraítear iad, agus ní sháraíonn siad ordú an rí: má fhaigheann siad an bua, tugann siad go léir chun an rí, mar aon leis an gcroch, mar gach rud eile.
6 Mar an gcéanna dóibh siúd nach saighdiúirí iad, agus nach bhfuil baint acu le cogaí, ach fir a úsáid, nuair a bhainfidh siad arís an méid a chuir siad, tugann siad chuig an rí é, agus cuireann siad iallach ar a chéile ómós a thabhairt don rí.
7 Agus fós níl ann ach aon fhear amháin: má ordaíonn sé marú, maraíonn siad; má ordaíonn sé a spáráil, spártha siad;
8 Má ordaíonn sé a bhualadh, buail siad; má ordaíonn sé a dhéanamh uaigneach, déanann siad desolach; má ordaíonn sé a thógáil, siad a thógáil;
9 Má ordaíonn sé gearradh síos, gearrann siad anuas; má ordaíonn sé a phlandáil, plandaí siad.
10 Mar sin géilleann a shluagh go léir agus a shluagh dó: thairis sin luíonn sé síos, itheann sé agus ólann sé, agus glacann sé a shuaimhneas:
11 Agus déanann siadsan faire ina thimpeall, agus ní ceadmhach d'aon duine imeacht, agus a ghnó féin a dhéanamh, agus ní dhéanfaidh siad easaontú dó in aon ní.
12 A dhaoine, conas nár cheart don rí a bheith níos cumhachtaí, nuair a ghéilltear dó dá leithéid? Agus shealbhaigh sé a theanga.
13 Ansin thosaigh an tríú duine a labhair ar mhná agus ar an bhfírinne (Sorobábeil é seo) ar labhairt.
14 A dhaoine, ní hé an rí mór, ná an t-iliomad fear, ná fíon, a sháraíonn; cé hé mar sin a rialaíonn iad, nó atá an tiarnas os a gcionn? nach mná iad?
15 D'iompair mná an rí agus an pobal go léir a rialaíonn ar muir agus ar tír.
16 Fiú amháin acu tháinig siad: agus chothaigh siad suas iad a phlandáil na fíonghort, as a dtagann an fíon.
17 Déanann siad seo baill éadaigh d'fhir freisin; Tugann siad seo glóir ris na fir; agus gan mná ní féidir le fir a bheith.
18 Seadh, agus má bhíonn ór agus airgead bailithe le chéile ag fir, nó aon ní maith eile, nach bhfuil grá acu do bhean atá íontach i bhfabhar agus i áilleacht?
19 Agus na nithe sin go léir á ligint acu, ná bac leo, agus fiú le béal oscailte a súile a shocrú go gasta uirthi; agus nach mó dúil ag gach uile dhuine dhi ná airgead nó ór, nó aon ní maith ar bith?
20 Fágann fear a athair féin a thug suas é, agus a thír féin, agus dúnann sé lena bhean.
21 Ní ghéilleann sé dó gan a shaol a chaitheamh lena bhean chéile. agus ní cuimhin athair, ná máthair, ná tír.
22 Leis seo freisin ní mór a fhios a bheith agat go bhfuil ceannas ag mná oraibh: nach ndéanann sibh saothair agus saothair, agus a thabhairt agus a thabhairt go léir chun na mná?

23 Seadh, glacann duine a chlaíomh, agus téann sé chun robála agus goid, le seoladh ar an bhfarraige agus ar aibhneacha;
24 Agus looketh ar leon , agus téann sa dorchadas ; agus nuair a ghoid sé, a chreach, agus a robáil, tugann sé chun a ghrá é.
25 Ar an ábhar sin is fearr le fear a bhean chéile ná athair nó máthair.
26 Sea, tá go leor ann a rith amach as a n-intinn ar mhná, agus a rinne seirbhísigh ar a son.
27 Cailleadh go leor freisin, rinneadh earráid agus peacaigh ar son na mban.
28 Agus anois nach gcreideann sibh mé? nach bhfuil an rí mór ina chumhacht? nach bhfuil eagla ar gach réigiún teagmháil a dhéanamh leis?
29 Fós féin chonaic mé é féin agus Apame coilleathach an rí, iníon Bhatacus ionmholta, ina suí ar dheis an rí;
30 Agus an choróin á tógáil ó cheann an rí, agus á cur ar a ceann féin; bhuail sí an rí freisin lena lámh chlé.
31 Agus fós ar a shon sin do ghabh an rí faitchíosa agus d'amhairc sí uirthi le béal oscailte: má rinne sí gáire air, rinne sé gáire freisin: ach má ghlac sí aon mhíshásamh air, ba mhian leis an rí a bheith ag magadh, go ndéanfaí í a réiteach leis. arís.
32 A dhaoine, conas is féidir é a bheith ach mná a bheith láidir, féachaint go ndéanann siad amhlaidh?
33 Ansin d’fhéach an rí agus na prionsaí ar a chéile: mar sin thosaigh sé ar an bhfírinne a labhairt.
34 A fhir, nach bhfuil mná láidir? is mór an talamh, is árda na neamh, is mear an ghrian 'na chúrsa, óir déanann sé na flaithis timcheall, agus tugann sé a chúrsa arís go dtí a áit féin in aon lá amháin.
35 Nach mór an té a dhéanann na nithe seo? uime sin is mór an fhírinne, agus is treise ná gach ní.
36 Glaonn an talamh go léir ar an bhfírinne, agus beannaíonn na neamh é: croith agus critheann gach uile ghníomh, agus ní bhíonn aon ní éagórach leis.
37 Is olc an fíon, is olc an rí, is aingidh na mná, is aingidh clann na bhfear go léir, agus is a n-oibreacha aingidh go léir iad; agus níl aon fhírinne iontu; ina n-éagóireacht freisin básfar iad.
38 Maidir leis an bhfírinne, maireann sí, agus bíonn sí láidir i gcónaí; Maireann sé agus buaileann sé go brách.
39 Ní ghlactar léi daoine ná luach saothair; ach déanann sí na rudaí atá cóir, agus staonfaidh sí ó gach rud éagórach agus wicked; agus déanann gach fear go maith mar a saothair.
40 Níl aon éagóir ina breithiúnas ach an oiread; agus is í an neart, an ríocht, an chumhacht, agus an mhórúlacht, do gach aois. Beannaithe go raibh Dia na fírinne.
41 Agus leis sin bhí sé ina shuaimhneas. Agus an uair sin do ghlaoidh an sluagh go léir, agus a dubhairt siad, Is mór an fhírinne, agus is tréan os cionn gach ní.
42 Ansin dúirt an rí leis: "Fiafraigh cad is mian leat níos mó ná mar atá ceaptha sa scríbhinn, agus tabharfaimid duit é, toisc go bhfuil tú fuair sé ciallmhar; agus suidhidh tu in aice liom, agus gairthear mo chol ceathrair díom.
43 Ansin dúirt sé leis an rí, Cuimhnigh ar do gheallta a gheall tú a thógáil Iarúsailéim, an lá ar tháinig tú go dtí do ríocht;
44 Agus na soithí go léir a tógadh amach as Iarúsailéim a chur ar shiúl, rud a chuir Círus ar leataobh, nuair a gheall sé go scriosfadh sé an Bhablóin agus go gcuirfinn arís ansin iad.
45 Gheall tú freisin an teampall a thógáil suas, a dóite na hÉadómaigh nuair a bhí Iúdáia ina thréigthe ag na Caildéigh.
46 Agus anois, a thighearna an rí, seo é an ní atá uaim, agus atá uaim uaim, agus is í so an rí-shaoirse atá ag teacht uait féin: is mian liom uime sin an bhóta do dhéanamh maith, a ghníomhartha le do bhéal féin. gheall tú do Rí na bhflaitheas.
47 Ansin d’éirigh Darius an rí suas, agus phóg é, agus scríobh sé litreacha dó chuig na cisteoirí go léir agus chuig na taoisigh, agus chuig na ceannairí agus chuig na gobharnóirí, chun é a iompar go sábháilte ar a mbealach araon, agus iad siúd go léir a théann suas leis chun Iarúsailéim a thógáil. .
48 Scríobh sé litreacha freisin chun na leifteanant a bhí i Celosiria agus Phenice, agus chucu i Libanus, go dtabharfaidís adhmad céir ó Libanus go Iarúsailéim, agus go dtógfaidís an chathair in éineacht leis.
49 Ina theannta sin scríobh sé do na Giúdaigh go léir a chuaigh amach as a réim suas i nGiúdach, maidir lena saoirse, gan oifigeach, aon rialóir, aon leifteanant, ná cisteoir, dul isteach go héigeantach isteach ina ndoirse;
50 Agus go mbeadh an tír go léir ina seilbh acu saor gan cháin; agus go dtabharfadh na hÉadómaigh ar son sráidbhailte na nGiúdach a bhí ina seilbh acu ansin:
51 Seadh, go dtabharfar fiche talann in aghaidh na bliana chun an teampaill a thógáil, go dtí an t-am ar tógadh é;
52 Agus deich buanna eile in aghaidh na bliana, chun na híobairtí dóite a chothabháil ar an altóir gach lá, mar a bhí ordú acu seacht gcinn déag a ofráil:
53 Agus go mbeadh saoirse ag gach duine a chuaigh ón mBabylon chun an chathair a thógáil, agus go mbeadh saoirse acu féin agus a sliocht, agus na sagairt go léir a d’imigh.
54 Scríobh sé freisin faoi. na cúisimh, agus na sagairt 'éide ina bhfuil siad ministir;
55 Agus mar an gcéanna ar chúraimí na Léivíteach, a thabhairt dóibh go dtí an lá a chríochnaigh an teach, agus Iarúsailéim tógtha suas.
56 Agus d’ordaigh sé pinsin agus pá a thabhairt do gach duine a choinnigh an chathair.
57 Chuir sé uaidh freisin na soithí go léir ón mBabylon a chuir Cíoras ar leataobh; agus gach a d'ordaigh Cíoras, d'éiligh sé é féin freisin, agus chuir sé go Iarúsailéim.
58Agus nuair a d’imigh an t-ógánach seo amach, d’ardaigh sé a aghaidh go neamh i dtreo Iarúsailéim, agus mhol sé Rí na bhflaitheas,
59 Agus a dubhairt seision, Is uaitse a thagann bua, uaitse a thagann eagna, agus is leatsa an ghlóir, agus is mise do sheirbhiseach.
60 Is beannaithe thú, a thug eagna dhom: óir is leatsa a thugaim buíochas, a Thiarna ár n-aithreacha.
61 Agus mar sin ghlac sé na litreacha , agus chuaigh sé amach , agus tháinig go dtí an Bhablóin , agus d'inis sé é dá bhráithre go léir .
62 Agus mhol siad Dia a n-aithreacha, mar gur thug sé saoirse agus saoirse dóibh
63 Chun dul suas, agus Iarúsailéim a thógáil, agus an teampall dá ngairtear a ainm: agus rinne siad féasta seacht lá le huirlisí ceoil agus áthas.

CAIBIDIL 5

1 Ina dhiaidh sin toghadh príomhfhir na dteaghlach de réir a dtreibheanna, le dul suas lena mná céile agus lena mac agus lena n-iníonacha, lena gcuid ban agus banóglaigh, agus a n-eallach.
2 Chuir Darius míle marcach leo, go dtí gur thug siad ar ais go Iarúsailéim go slán sábháilte iad, agus táibléid agus feadáin le huirlisí ceoil.
3 Agus d'imir a bhráithre go léir, agus chuir sé suas iad i dteannta a chéile.
4 Agus seo iad ainmneacha na bhfear a chuaigh suas, de réir a dteaghlaigh i measc a dtreibheanna, i ndiaidh a gceann féin.

5 Na sagairt, clann mhac Phinees mac Árón: Íosa mac Iodéc, mac Saraiái, agus Ióacim mac Zorobabel, mac Salatiel, de theach Dháiví, as cinedheighilte Phares, de. treibh Iúdá;
6 A labhair abairtí críonna os comhair Dhariuis rí na Peirse sa dara bliain dá réimeas, i mí Nisan, is é sin an chéad mhí.
7 Seo iad na Giúdaigh a tháinig aníos ón mbraighdeanas, áit a raibh cónaí orthu mar choigrígh, a thug Nabúcadónosor rí na Bablóine go dtí an Bhablóin.
8 Agus d'fhill siad go Iarúsailéim, agus go dtí na codanna eile den Iúdaí, gach duine ar a chathair féin, a tháinig le Sorobabel, in éineacht le Íosa, Nehemias, agus Zacharias, agus Reesaias, Eenenius, Mardocheus. Beelsarus, Aspharasus, Reelius, Roimus, agus Baana, a dtreoracha.
9 Líon an náisiúin, agus a ngobharnóirí, mic Phorós, dhá mhíle céad seachtó a dó; clann mhac Saphait, ceithre chéad seachtó a dó:
10 Clann mhac Árais, seacht gcéad caoga a sé:
11 Clann mhac Phaait Mhóáb, dhá mhíle ocht gcéad a dó dhéag:
12 Clann mhac Éalaim, míle dhá chéad caoga a ceathair: clann mhac Zatuil, naoi gcéad daichead a cúig: clann mhac Chorbó, seacht gcéad agus a cúig: clann mhac Bhani, sé chéad daichead a hocht:
13 Clann mhac Bhebai, sé chéad fiche a trí: clann mhac Shádais, trí mhíle dhá chéad fiche a dó:
14 Clann mhac Adóinic, sé chéad seasca a seacht: clann mhac Bhagoi, dhá mhíle seasca a sé: clann mhac Adin, ceithre chéad caoga a ceathair:
15 Clann mhac Aterezias, nócha agus a dó: clann mhac Cheilain agus Azétas trí fichid a seacht: clann mhac Azúráin, ceithre chéad tríocha a dó:
16 Clann mhac Anainias, céad agus a haon: clann mhac Aróm, tríocha dó: agus clann mhac Bhasá, trí chéad fiche agus a trí: clann mhac Asafúrit, céad agus a dó:
17 Clann mhac Mhéterus, trí mhíle agus a cúig: clann mhac Bhéitéil, céad fiche a trí:
18 Siad de Netophah, caoga agus a cúig: iad siúd de Anatot, céad caoga agus a hocht: iad siúd de Bethsamos, daichead agus a dó:
19 Siad de Chiriatiarius, fiche agus a cúig: iad siúd de Caphira agus Berot, seacht gcéad daichead a trí: iad siúd de Pira, seacht gcéad:
20 Siad siúd de Chadias agus de Ammidoi, ceithre chéad fiche agus a dó: iad siúd de Chirama agus Gabdes, sé chéad fiche agus a haon:
21 Siad na Macalon, céad fiche agus a dó: iad siúd de Betolius, caoga a dó: clann mhac Nephis, céad caoga a sé:
22 Clann mhac Chalamolais agus Onus, seacht gcéad fiche agus a cúig: clann mhac Ierícais, dhá chéad daichead a cúig:
23 Clann mhac Anna, trí mhíle trí chéad agus a tríocha.
24 Na sagairt: clann mhac Jeddu, mac Íosa, ar chlann mhac Sanasib, naoi gcéad seachtó agus a dó: clann mhac Mhuirt, míle caoga a dó:
25 Clann mhac Phasarón, míle daichead a seacht: clann mhac Chairmíse, míle agus seacht déag.
26 Na Léivítigh: clann mhac Iázá, agus Cadmiel, agus Banuas, agus Súdás, seachtó agus a ceathair.
27 Na hamhránaithe naofa: clann mhac Ásaiph, céad fiche agus a hocht.
28 Na pórtairí: clann mhac Shalúm, clann mhac Iatal, clann mhac Thalmóin, clann mhac Dhácóib, clann mhac Thétá, clann mhac Shéamais, céad tríocha a naoi ar fad.
29 Seirbhisigh an teampaill: clann mhac Esau, clann mhac Asifá, clann mhac Tábót, clann mhac Cheárais, clann mhac Shúd, clann mhac Phaléas, clann mhac Labána, clann mhac Graba,
30 Clann mhac Acua, clann mhac Uta, clann mhac Chetab, clann mhac Agaba, clann mhac Subai, clann mhac Anáin, clann mhac Cathú, clann mhac Ghádúr,
31 Clann mhac Airús, clann mhac Dháisain, clann mhac Noeba, clann mhac Chaseba, clann mhac Ghazara, clann mhac Azia, clann mhac Phinees, clann mhac Azare, clann mhac Bhastai, clann mhac Asána. , clann mhac Mhaini, clann mhac Naphisi, clann mhac Acub, clann mhac Acipha, clann mhac Assuir, clann mhac Pharacim, clann mhac Bhasalót,
32 Clann mhac Mhéáda, clann mhac Choutha, clann mhac Charáis, clann mhac Aseréir, clann mhac Thómai, clann mhac Nasit, clann mhac Atipha.
33 Clann mhac sheirbhiseach Sholaimh: clann mhac Azafion, clann mhac Phariara, clann mhac Iéilí, clann mhac Lozón, clann mhac Iosrael, clann mhac Saphet,
34 Clann mhac Hagaí, clann mhac Pharacaret, clann mhac Shébí, clann mhac Sáróit, clann mhac Mháisiá, clann mhac Gháire, clann mhac Adúis, clann mhac Shéabhá, clann mhac Apherra, clann mhac Bharóidis. , clann mhac Sabát, mic Allóm.
35 Airí an teampaill go léir, agus clann mhac sheirbhiseach Sholaimh, trí chéad seachtó agus a dó ba ea iad.
36 Tháinig siad seo aníos ó Theirméil agus ó Theiléarás, ó Charaathalar i gceannas orthu agus ó Áalar;
37 Ní fhéadfaidís a dteaghlaigh ná a líon a thaispeáint mar a raibh de Iosrael acu: clann mhac Ladan mac Bhan, clann mhac Necódáin, sé chéad caoga a dó.
38 Agus de na sagairt a thug feidhm don tsagartacht, agus níor thángthas orthu: clann mhac Obdia, clann mhac Acóz, mic Adúis, a phós Ágiá duine d'iníonacha Bharzelus, agus a hainm don ainm sin.
39 Agus nuair a d'iarradh tuairisc mhuintir na bhfear seo sa chlár, agus nach bhfuarthas é, do cuireadh as oifig na sagartachta iad;
40 Oir a dubhairt Nehemias agus Atharias ríu, gan iad do bheith rann-pháirteach de na nithibh naofa, go n-eirigheadh an t-árd-shagart a raibh éadaigh air le teagasg agus le fírinne.
41 Mar sin d'Iosrael, ó dhá bhliain déag d'aois agus os a chionn, bhí daichead míle acu go léir, mar aon le seirbhísigh agus banseirbhíseach dhá mhíle trí chéad seasca.
42 Seacht míle trí chéad daichead a seacht a gcuid seirbhíseach agus banláimhe: na fir agus na mná ag canadh, dhá chéad daichead agus a cúig:
43 Ceithre chéad tríocha agus cúig camall, seacht míle tríochad agus sé capall, dhá chéad daichead agus cúig muile, cúig mhíle cúig chéad fiche agus cúig beithíoch a úsáidtear don chuing.
44 Agus ar theacht go teampull Dé atá i n-Ierúsalem, gheall dream áiridhe dá dteaghlach an tigh do chur ar bun arís 'na áit féin do réir a gcumas,
45 Agus míle púnt óir, cúig mhíle airgid, agus céad éide sagairt do thabhairt isteach i gciste naomhtha na n-oibreacha.
46 Agus mar sin chomhnuigh na sagairt agus na Léivítigh agus an pobal in Iarúsailéim, agus sa tír, na hamhránaithe agus na pórtair; agus Iosrael go léir ina sráidbhailte.
47 Ach nuair a bhí an seachtú mí thart, agus clann Iosrael gach fear ina áit féin, tháinig siad go léir le chéile d'aon toil go háit oscailte an chéad gheata atá ar an taobh thoir.
48 Ansin d'éirigh Íosa mac Ioédéic agus a bhráithre na sagairt, agus Soróbabeil mac Salatiel, agus a bhráithre, agus d'ullmhaigh siad altóir Dé Iosrael,
49 íobairtí dóite a ofráil air, de réir mar a ordáitear go sainráite i leabhar Mhaois, fear Dé.
50 Agus do chruinnigh na náisiúin eile sa tír chucu, agus chuireadar suas an altóir ina áit féin, mar go raibh náisiúin uile na tíre ina n-aimhleas leo, agus go ndearna siad brú orthu;

agus d'ofráil siad íobairtí de réir an ama, agus ofrálacha dóite don Tiarna ar maidin agus tráthnóna.
51 Chomh maith leis sin thionóil siad féasta na bpailliún, mar a ordaítear sa dlí, agus d'ofráil siad íobairtí go laethúil, mar a bhí:
52 Agus ina dhiaidh sin, na híobairt shíor, agus íobairt na sabóide, agus na gealaí nua, agus na féilte naofa go léir.
53 Agus iadsan go léir a rinne aon gheallúint do Dhia, thosaigh siad ar íobairtí a ofráil do Dhia ón gcéad lá den seachtú mí, cé nár tógadh fós teampall an Tiarna.
54 Agus thug siad do na saoir agus do na siúinéirí airgead, agus feoil, agus deoch, go fonnmhar.
55 Thugadar carraí chucu siúd ar Shidón agus ar Thírus, chun crainn shedar a thabhairt ó Libanus, a thabharfaidís ar shnámhóga go caladh Iopa, de réir mar a d'ordaigh Cíoras rí na bPeirseach dóibh.
56 Agus sa dara bliain agus sa dara mí tar éis a theacht go teampall Dé ag Iarúsailéim, thosaigh Sorobabel mac Salatiel, agus Íosa mac Iosedeic, agus a mbráithre, agus na sagairt, agus na Léivítigh, agus iad siúd go léir a bhí. teacht go Iarúsailéim as an mbraighdeanas:
57 Agus leag siad bunús theach Dé ar an gcéad lá den dara mí, sa dara bliain tar éis dóibh teacht go Iúdaí agus Iarúsailéim.
58 Cheap siad na Léivítigh ó fiche bliain d'aois ar oibreacha an Tiarna. Ansin d'éirigh Íosa, agus a chlann mhac agus a bhráithre, agus Cadmiel a dheartháir, agus clann mhac Mhadiabun, agus clann mhac Ióda mac Eliadúin, agus a gclann mhac agus a mbráithre, na Léivítigh go léir, ar aghaidh d'aon ghnó, ag obair chun na hoibreacha i dteach Dé a chur chun cinn. Mar sin thóg na hoibrithe teampall an Tiarna.
59 Sheas na sagairt agus iad gléasta ina gcuid éide le huirlisí ceoil agus le trumpaí; agus bhí ciombáib ag na Léivítigh, clann mhac Ásáif,
60 Ag canadh amhráin bhuíochais, agus ag moladh an Tiarna de réir mar a d'ordaigh Dáiví rí Iosrael.
61 Agus chan siad le guthanna arda amhráin chun moladh an Tiarna, mar go bhfuil a thrócaire agus a ghlóir go deo in Iosrael go léir.
62 Sheinn an pobal go léir trumpaí, agus ghlaoigh siad le glór ard, ag canadh amhráin bhuíochais don Tiarna chun teach an Tiarna a thógáil suas.
63 Agus de na sagairt agus na Léivítigh, agus de chinn a dteaghlaigh, tháinig na seanóirí a chonaic an teach roimhe seo chun é seo a thógáil le gol agus ag caoineadh go mór.
64 Ach bhí go leor le trumpaí agus lúcháir ag scairteadh le glór ard,
65 Ionas nach gcluinfí na trumpaí do chaoineadh na ndaoine: gidheadh do sheinn an sluagh go h-iongantach, ionnus gur chualadar i gcéin é.
66 Ar an ábhar sin nuair a chuala naimhde threibh Iúdá agus Bhiniáimin é, fuair siad a fhios cad ba chiall leis an nguth trumpaí sin.
67 Thuigeadar gurbh iad na daoine a bhí sa mbraighdeanas a thóg an teampall don Tiarna Dia Iosrael.
68 Mar sin chuaigh siad go Sorobabel agus Íosa , agus chun na cinn de na teaghlaigh , agus dúirt sé ríu , Tógfaimid le chéile in éineacht leat .
69 Déanaimidne mar an gcéanna, agus sibhse, cloí le bhur dTiarna, agus déanaimid íobairt dó ó laethanta Azbazareth rí na nAsaíreach, a thug anso sinn.
70 Ansin dúirt Sorobabel agus Íosa agus cinn chlann Iosrael leo, Ní miste dúinne agus daoibhse teach a thógáil le chéile don Tiarna ár nDia.
71 Déanfaimid féin amháin a thógáil do Thiarna Iosrael, de réir mar a d'ordaigh Cíoras rí na bPeirseach dúinn.
72 Ach na cinn talún a bhí ina luí go trom ar áitritheoirí Iúdáia, agus iad ag coinneáil caolais orthu, chuir siad bac ar a dtógáil;
73 Agus mar gheall ar a gceapacha rúnda, agus a n-áitithe agus a n-airdí coitianta, chuir siad bac ar chríochnú na tógála an t-am ar fad a mhair an rí Cyrus: mar sin bhí bac orthu tógáil ar feadh tréimhse dhá bhliain, go dtí an réimeas Dhariuis.

CAIBIDIL 6

1 Sa dara bliain de réimeas Dhariuis rinne Aggeus agus Zacharias mac Ádó, na fáithe, tairngreacht do na Giúdaigh i nGiúdaí agus in Iarúsailéim in ainm an Tiarna, Dia Iosrael, a bhí orthu.
2 Ansin d'éirigh Soróbabeil mac Shalatiéil agus Íosa mac Iózéic, agus thosaigh siad ar theach an Tiarna in Iarúsailéim a thógáil, agus fáithe an Tiarna ina dteannta agus ag cabhrú leo.
3 Mar an gcéanna tháinig chucu Sisinnes rialtóir na Siria agus Phenice mar aon le Sathrabuzanes agus a chompánaigh, agus dúirt sé leo:
4 Cé leis a thógann sibh an teach seo agus an díon seo, agus a dhéanann sibh na rudaí eile go léir? agus cé hiad na fir oibre a dhéanann na rudaí seo?
5 Mar sin féin fuair seanóirí na nGiúdach dea-mhéin, mar gur thug an Tiarna cuairt ar an mbraighdeanas;
6Níor cuireadh bac orthu tógáil, go dtí gur tugadh comhartha do Dhariuis ina dtaobh, agus go bhfaigheadh freagra.
7 An chóip de na litreacha a scríobh Sisinnes, gobharnóir na Siria agus Phenice, agus na Sathrabuzanes, mar aon lena gcomrádaithe, rialóirí na Siria agus Phenice, agus a chuir chun Darius; A rí Darius, beannacht:
8 Bíodh a fhios ag ár dtighearna an rí gach ní, ar theacht isteach i dtír Iúdá agus isteach go cathair Iúdá, go bhfuaireamar i gcathair Iarúsailéim seanóirí na nGiúdach a bhí sa mbraighdeanas.
9 Ag tógáil tí don Tiarna, idir mhór agus nua, de chlocha snaidhte agus costasacha, agus an t-adhmad atá leagtha cheana féin ar na ballaí.
10 Agus a dhéantar na hoibreacha sin go tapa, agus téann an obair ar aghaidh go rathúil ina lámha, agus leis an uile ghlóir agus dúthracht a dhéantar í.
11 Ansin chuireamar ceist ar na seanóirí seo, ag rá, Cé a d'ordaigh sibh an teach seo a thógáil, agus na bunsraitheanna a leagan síos do na hoibreacha seo?
12 Uime sin d'fhonn go dtugaimís eolas daoibh i scríbhinn, d'iarramar ar na h-ard-dhéantóirí iad, agus d'iarramar orra ainmneacha i scríbhinn ar a bpríomh-fhir.
13 Mar sin thug siad an freagra seo dúinn, Is sinne seirbhísigh an Tiarna a rinne neamh agus talamh.
14 Agus an teach seo, tógadh é blianta fada ó shin ag rí ar Iosrael mór agus láidir, agus críochnaíodh é.
15 Ach nuair a spreag ár sinsir Dia chun feirge, agus a pheacaigh siad in aghaidh an Tiarna ar Iosrael atá ar neamh, thug sé faoi chumhacht Nabúcadónosor rí na Bablóine, na gCaildeach iad;
16 A tharraing anuas an teach , agus a dhó é , agus a thug ar shiúl na mbraighdeanas daoine go dtí an Bhablóin .
17 Ach sa chéad bhliain a tháinig an rí Cíoras i réim ar thír na Bablóine, scríobh an rí chun an teach seo a thógáil.
18 Agus na soithí naofa óir agus airgid a thug Nabúcadónosor amach as an teach in Iarúsailéim, agus a chuir ina theampall féin iad siúd a thug Cíoras an rí amach arís as teampall na Bablóine, agus tugadh don Bhablóin iad, Sorobabel agus do Sanabassarus an rialóir,

19 Ar ordú dó na soithí céanna a iompar uaidh, agus iad a chur sa teampall in Iarúsailéim; agus go dtógfaí teampall an Tiarna ina áit.
20 Agus an Sanabasarus céanna tagtha anso, leag sé bunsraitheanna theach an Tiarna in Iarúsailéim; agus ó'n uair sin go dtí so fós 'na fhoirgint, níl críoch iomlán fós air.
21Anois, dá bhrí sin, más maith leis an rí é, déanaigí cuardach ar thaifid rí Chiruis:
22 Agus má fhaightear amach go ndearnadh tógáil tí an Tiarna in Iarúsailéim le haontú an rí Cíoras, agus más é sin ár dtighearna an rí, cuirigí in iúl dúinn é.
23 Ansin d'ordaigh an rí Dárias a lorg i measc na taifid sa Bhablóin: agus mar sin ag Ecbatane an Pálás, atá i dtír Mheáin, fuarthas rolla inar taifeadadh na rudaí seo.
24 Sa chéad bhliain de réimeas Chiruis d'ordaigh an rí Cyrus go dtógfaí arís teach an Tiarna in Iarúsailéim, áit a ndéanann siad íobairt le tine shíor:
25 Seasca cubhad a airde agus seasca cubhad a leithead, agus trí shraith de chlocha snaidhte, agus sraith amháin d'adhmad nua na tíre sin; agus a chostais do thabhairt as teach rí Chiruis:
26 Agus go ndéanfaí na soithí naofa de theach an Tiarna, idir óir agus airgid, a thóg Nabuchodonosor as an teach in Iarúsailéim, agus a thug go dtí an Bhablóin, a thabhairt ar ais go dtí an teach in Iarúsailéim, agus iad a chur san áit ina bhfuil. bhíodar roimhe.
27 Agus d'ordaigh sé freisin go ndéanfadh Sisinnes gobharnóir na Siria agus Phenice, agus na Sathrabuzanes, agus a gcomhghleacaithe, agus na daoine a bhí ceaptha ina rialóirí sa tSiria agus i bhFéinís, cúram a dhéanamh gan dul i ngleic leis an áit, ach Sorobabel, seirbhíseach an tSiria, a fhulaingt. A Thiarna, agus gobharnóir Iúdá, agus seanóirí na nGiúdach, chun teach an Tiarna a thógáil san áit sin.
28 D'ordaigh mé freisin é a thógáil go hiomlán arís; agus go bhféachfaidís go dúthrachtach ar chabhair a thabhairt dóibh siúd atá i mbraighdeanas na nGiúdach, go gcríochnófar teach an Tiarna:
29 Agus as ómós Chelosiria agus Phenice cuid go cúramach le tabhairt do na fir seo d'íobairtí an Tiarna, is é sin, Sorobabel an rialtóir, tairbh, agus reithí, agus uan;
30 Agus mar an gcéanna arbhar, salann, fíon, agus ola, agus sin de shíor gach bliain gan cheist a thuilleadh, de réir mar a déarfaidh na sagairt atá in Iarúsailéim a chaitheamh laethúil:
31 Go ndéanfaí ofrálacha don Dia is airde ar son an rí agus ar son a chlann, agus go ndéanfaidís guí ar son a mbeatha.
32 Agus d'ordaigh sé, cibé duine a dhéanfadh éagothrom, nó a dhéanfadh aon ní a labhraíodh nó a scríobhadh roimhe seo a chur in iúl, go dtógfaí crann as a theach féin, agus é a chrochadh air, agus a chuid earraí go léir a urghabháil don rí.
33 Dá bhrí sin, scriosfaidh an Tiarna, a bhfuil a ainm air, gach rí agus náisiún a shíneann amach a lámh chun teach an Tiarna in Iarúsailéim a bhac nó a mhilleadh.
34 D'ordaigh mise Darius an rí go ndéanfaí de réir na nithe seo go dúthrachtach.

CAIBIDIL 7

1 Ansin rinne Sisinnes gobharnóir Celosiria agus Phenice, agus Sathrabuzanes, agus a gcomrádaithe, ag leanúint ordú an rí Darius,
2 Rinne sé maoirseacht chúramach ar na hoibreacha naofa, ag cuidiú le seanóirí na nGiúdach agus le gobharnóirí an teampaill.
3 Agus mar sin d'éirigh na hoibreacha naofa, nuair a rinne Aggeus agus Zacharias na fáithe.
4 Agus chríochnaigh siad na nithe seo le hordú an Tiarna Dia Iosrael, agus le toiliú Chirus, Darius, agus Artacsercses, ríthe na Peirsis.
5 Agus mar sin Críochnaíodh an teach naofa ar an trí fichiú lá de mhí Adair, sa séú bliain de Darius rí na Peirsis.
6 Agus rinne clann Iosrael, na sagairt, agus na Léivítigh, agus daoine eile den bhraighdeanas a cuireadh leo, de réir na nithe atá scríofa i leabhar Mhaois.
7 Agus le tiomnú theampall an Tiarna d'ofráil siad céad tarbh dhá chéad reithe, ceithre chéad uan;
8 Agus dhá cheann déag de ghabhair do pheacaí Iosrael go léir, de réir líon na gceann feadhna ar threibheanna Iosrael.
9 Sheas na sagairt agus na Léivítigh agus na Léivítigh in eagar ina n-éide, de réir a gcine, i seirbhís an Tiarna, Dia Iosrael, de réir leabhar Mhaois: agus na dorsairí ag gach geata.
10 Thionóil clann Iosrael a bhí sa mbraighdeanas an Cháisc ar an gceathrú lá déag den chéad mhí, tar éis na sagairt agus na Léivítigh a naomhú.
11 Ní raibh siad go léir sa mbraighdeanas naomhaithe le chéile: ach na Léivítigh a bhí beannaithe go léir le chéile.
12 Agus mar sin d'ofráil siad an Cháisc dóibh siúd go léir sa mbraighdeanas, agus ar son a mbráithre na sagairt, agus ar a son féin.
13 Agus d'ith clann Iosrael a tháinig as an mbraighdeanas, iad siúd go léir a scar iad féin ó ghràineanna mhuintir na tíre, agus iad ag lorg an Tiarna.
14 Agus choinnigh siad féasta an aráin neamhghoirtithe seacht lá, ag déanamh suilt os comhair an Tiarna,
15 Ar an ábhar sin d'iompaigh sé comhairle rí na hAsaíre ina dtreo, chun a lámha a neartú in oibreacha Tiarna Dia Iosrael.

CAIBIDIL 8

1Agus tar éis na n-imeachtaí sin, nuair a bhí Artacsercses rí na Peirse i réim, tháinig Esdras mac Sáriaiá mac Eiziá, mac Héiliá, mac Shalúm,
2 Mhic Shádúic, mhic Achitob, mhic Amáiriá, mhic Éiáis, mhic Mheremot, mhic Zaraias, mhic Shabháis, mhic Bhoccas, mhic Abisum, mhic Phinees , mac Eleazar, mac Árón an t-ardsagart.
3 Chuaigh an tEsdras seo suas ón mBabylon mar scríobhaí, agus é an-réidh faoi dhlí Mhaois, a thug Dia Iosrael.
4 Agus do thug an rí onóir dó: óir fuair sé grásta ina radharc ina uile iarratas.
5 Chuaigh daoine áirithe de chlann Iosrael, de shagairt na Léivíteach, de na hamhránaithe naofa, póirtéirí, agus airí an teampaill, suas in éineacht leis go Iarúsailéim,
6 Sa seachtú bliain de réimeas Artexercses, sa chúigiú mí, ba í seo seachtú bliain an rí; óir chuaigh siad ón mBabylon sa chéad lá den chéad mhí, agus tháinig siad go Iarúsailéim, de réir an turais rathúla a thug an Tiarna dóibh.
7Oir bhí an-scil ag Eabhrais, i dtreo nár fhág sé aon ní ar lár de dhlí agus d'orduithe an Tiarna, ach gur theagasc sé na hordacháin agus na breithiúnais d'Iosrael go léir.
8 Anois cóip an choimisiúin, a scríobhadh ó Artacsercses an rí, agus a tháinig go hEsdras an sagart agus léitheoir dlí an Tiarna, is é seo atá ina dhiaidh;
9Cuireann an Rí Artacsercses go hEsdras an sagart agus léitheoir dhlí an Tiarna beannacht:
10 Tar éis dom a chinneadh déileáil go grástúil, tá ordú tugtha agam, go rachadh a leithéid de náisiún na nGiúdach, agus de na sagairt agus de na Léivítigh atá inár réim, atá toilteanach agus toiliúil leat go Iarúsailéim.
11 Dá bhrí sin, an líon atá ar aon intinn leis, imeoidh siad leat, mar ba mhaith liomsa agus le mo sheachtar cairde na comhairleoirí;

12 Chun go mbreathnóidís ar ghnóthaí Iúdá agus Iarúsailéim,
go haontasach dá bhfuil i ndlí an Tiarna;
13 Tabhair leat na bronntanais don Tiarna Iosrael go
Iarúsailéim, a mhionnaigh mé féin agus mo chairde, agus an t-
ór agus an t-airgead go léir atá i dtír na Bablóine, don Tiarna
in Iarúsailéim,
14 Leis sin freisin a thugtar ón bpobal do theampall an Tiarna
a nDia ag Iarúsailéim: agus airgead agus ór a bhailiú le
haghaidh tairbh, reithí, agus uan, agus rudaí a bhaineann leis;
15 Chun na críche go ndéanfaidh siad íobairtí a ofráil don
Tiarna ar altóir an Tiarna a nDia, atá in Iarúsailéim.
16 Agus pé rud a dhéanfaidh tusa agus do bhráithre leis an
airgead agus leis an ór, déan é sin de réir toil Dé.
17 Agus soithí naofa an Tiarna, a thugtar duit le húsáid
theampall do Dé, atá in Iarúsailéim, cuirfidh tú os comhair do
Dhé in Iarúsailéim.
18 Agus pé ní eile a chuimhnigheas tú ar úsáid theampall do
Dhé, tabharfaidh tú amach as stór an rí é.
19 Agus d'ordaigh mise an rí Artacsercses freisin do lucht
coimeádta na seoda sa tSiria agus i bhFéinís, cibé rud a
chuirfeadh Esdras an sagart agus léitheoir dlí an Dé is airde
chugat air, go dtabharfaidís dó é ar luas;
20 Go dtí céad tallann airgid, mar an gcéanna freisin
cruithneachta go dtí céad corcán, agus céad píosa fíona, agus
rudaí eile go flúirseach.
21 Déanfaí gach ní de réir dhlí Dé go dúthrachtach don Dia is
airde, nach dtiocfaidh fearg ar ríocht an rí agus a chlann mhac.
22 Ordaímse daoibhse freisin, gan aon cháin ná aon fhorchur
eile a bheith agaibh ó aon duine de na sagairt, ná de na
Léivítigh, ná de na hamhránaithe naofa, ná de na dorsaí, nó
d'airí an teampaill, ná d'aon duine a bhfuil a dhéanamh sa
teampall seo, agus nach bhfuil údarás ag aon duine aon ní a
chur orthu.
23 Agus tusa, a Esdras, de réir eagna Dé ordaigh breithiúna
agus breithiúna, chun breith a thabhairt ar an tSiria go léir
agus i bPenice ar gach a bhfuil aithne acu ar dhlí do Dhé; agus
an dream nach eol dóibh é, múinfidh tú.
24 Agus pé duine a chiontóidh dlí do Dhé, agus an rí, déanfar
é a phionósú go dícheallach, cibé acu trí bhás, nó trí phionós
eile, trí phionós airgid, nó trí phríosúnacht é.
25 Ansin dúirt Esdras an scríobhaí, Is beannaithe an t-aon
Tiarna Dia m'aithreacha, a chuir na nithe seo i gcroílár an rí,
chun a theach atá in Iarúsailéim a ghlóiriú;
26 Agus thug sé onóir dom i bhfianaise an rí, agus a
chomhairleoirí, agus a chairde agus a uaisle go léir.
27 Spreagadh dá bhrí sin mé le cabhair an Tiarna mo Dhia,
agus chruinnigh fir Iosrael le chéile chun dul suas liom.
28 Seo iad na cinnirí de réir a dteaghlaigh agus a n-uaisle, a
chuaigh suas liom ón mBabylon i réimeas an rí Artacseircéas:
29 De chlann mhac Phinees, Gerson: de chlann mhac Ithamar,
Gamael: de chlann mhac Dháiví, Lettus mac Sechenias:
30 De chlann mhac Pharez, Zacharias; agus áiríodh céad
caoga fear leis:
31 De chlann mhac Phahat Mhóáb, Eliaonias mac Zaraias,
agus dhá chéad fear in éineacht leis:
32 De chlann mhac Zató, Sechenias mac Iaélus, agus trí chéad
fear mar aon leis: de chlann mhac Adin, Óibéit mac Iónátán,
agus dhá chéad caoga fear mar aon leis:
33 De chlann mhac Éamám, Ioáis mac Ghotóiliá, agus seachtó
fear leis:
34 De chlann mhac Saphatias, Zaraias mac Mhichíl, agus trí
fichid agus deichniúr in éineacht leis:
35 De chlann mhac Ioáb, Abadias mac Iezelus, agus dhá
chéad agus a dó dhéag mar aon leis:
36 De chlann mhac Bhainid, Assalaimot mac Ioábais, agus
céad agus trí fichid fear mar aon leis:
37 De chlann mhac Bhabí, Zacharias mac Bhebai, agus ochtar
fear is fiche leis:
38 De chlann mhac Astait, Ioáb mac Acatán, agus céad agus
deichniúr fear leis:
39 De chlann mhac Adoinicam an duine deiridh, agus is iad
seo a n-ainmneacha, Eliphalet, Iúdaí, agus Samáias, agus
seachtó fear mar aon leo:
40 De chlann mhac Bhagó, Uthi mac Istalcairis, agus seachtó
fear mar aon leis.
41 Agus iad seo bhailigh mé le chéile go dtí an abhainn ar a
dtugtar Theras, áit a shuííomar ár bpubaill trí lá: agus ansin
rinne mé suirbhé orthu.
42 Ach nuair nach bhfuair mé aon duine de na sagairt ná de na
Léivítigh ann,
43 Ansin chuir mé chuig Eleazar, agus Iduel, agus Masman,
44 Agus Alnátán, agus Mamaias, agus Ioribas, agus Natan,
Eunatan, Zacharias, agus Mosollamon, daoine prionsabálta
agus foghluimte.
45 Agus d'ordaigh mé dóibh dul go Sadeus an captaen, a bhí
in áit an chiste:
46 Agus d'órduigh dhóibh labhairt le Dadeus, agus le n-a
bhráithribh, agus leis na cisteoirí san áit sin, pé daoine a
chuirfeadh oifig na sagart i gcrích i dtigh an Tighearna do
chur chugainn.
47 Agus le láimh chumhachtach ár dTiarna thug siad chugainn
fir sciliúla de chlann mhac Mholi mac Léiví, mac Iosrael,
Asaibeá, agus a chlann mhac, agus a bhráithre, a bhí ocht
mbliana déag.
48 Agus Asabia, agus Annus, agus Osáias a dheartháir, de
chlann mhac Channúin, agus a gclann mhac, fiche fear.
49 Agus de sheirbhísigh an teampaill a d'ordaigh Dáiví, agus
na príomhfhir chun seirbhíse na Léivíteach, mar atá,
seirbhísigh an teampaill dhá chéad agus a fiche, ar
taispeánadh liosta a n-ainmneacha.
50 Agus ann sin do gheall mé troscadh do na hógánaigh os
comhair ár dTiarna, chun turas rathúil a mhianáil uaidh dúinn
féin agus dóibh siúd a bhí in éineacht linn, dár gclann, agus
don eallach:
51 Óir bhí náire orm fir choise agus marcach a iarraidh ar an rí,
agus iompar a chosaint i gcoinne ár n-eachtrannaigh.
52 Oir bhí ráite againn leis an rí, go mbeadh cumhacht an
Tiarna ár nDia leo siúd a iarrann é, chun tacú leo ar gach slí.
53 Agus arís do ghuidheamar ar ár dTighearna na neithe so,
agus fuaireamar fabhar dúinn é.
54 Ansin scar mé dhá cheann déag de chinn na sagart,
Esebrias agus Assanias, agus deichniúr dá mbráithre leo:
55 Agus mheáigh mé dóibh an t-ór, agus an t-airgead, agus na
soithí naofa de theach ár dTiarna, a thug an rí, agus a
chomhairle, agus na prionsaí, agus Iosrael go léir.
56 Agus nuair a bhí sé á mheá agam, thug mé dóibh sé chéad
caoga tallann airgid, agus soithí airgid céad tallann, agus céad
tallann óir,
57 Agus fiche soitheach órga , agus dhá shoitheach déag de
phrás , fiú de phrás mín , glioscarnach mar ór .
58 Agus dúirt mé ríu, Tá sibh araon naofa don Tiarna, agus na
soithí naofa, agus an t-ór agus an t-airgead is bóta don Tiarna,
an Tiarna ár n-aithreacha.
59 Bígí ag faire agus coinnigh siad iad go dtí go dtabharfaidh
tú ar láimh iad do chinn na sagart agus na Léivíteach, agus do
phríomhdhaoine chlann Iosrael in Iarúsailéim, i seomraí tí ár
nDé.
60 Mar sin thug na sagairt agus na Léivítigh, a fuair an t-
airgead agus an t-ór agus na soithí, iad go Iarúsailéim, go
Teampall an Tiarna.
61 Agus ó abhainn Theras d'imigh muid ar an dóú lá déag den
chéad mhí, agus tháinig muid go Iarúsailéim faoi láimh

chumhachtach ár dTiarna, a bhí linn: agus ó thús ár dturas shaor an Tiarna sinn ó gach namhaid, agus mar sin de. tháinig muid go Iarúsailéim.
62 Agus nuair a bhíomar ann trí lá, tugadh an t-ór agus an t-airgead a meáighthe i dteach ár dTiarna ar an gceathrú lá do Mharmot an sagart mac Iri.
63 Ina theannta sin bhí Eleazar mac Phinees, agus in éineacht leo bhí Iósabad mac Íosa agus Móeth mac Sabáin, Léivítigh: seachadadh iad go léir de réir uimhreacha agus meáchain.
64 Agus scríobhadh suas gach meáchan díobh san uair chéanna.
65 Ina theannta sin d'ofráil siadsan a tháinig amach as an mbraighdeanas íobairt don Tiarna Dia Iosrael, dhá cheann déag d'bullán d'Iosrael go léir, ceithre fichid agus sé reithe déag;
66 Trí fichid agus dhá uan déag, gabhair mar íobairt shíochána, dhá cheann déag; iad go léir ina íobairt don Tiarna.
67 Agus thug siad orduithe an rí do mhaoir an rí agus do ghobharnóirí Chelosiria agus Phenice; agus thug siad onóir do na daoine agus do theampall Dé.
68Anois, nuair a rinneadh na nithe seo, tháinig na rialóirí chugam, agus dúirt siad,
69Níor chuir náisiún Iosrael, na prionsaí, na sagairt agus na Léivítigh, daoine aisteacha na tíre ar shiúl uathu, ná truailligh na nGintlithe mar na Canánaigh, na Hiteacha, na bhFairisigh, na Iebusaigh agus na Móábaigh, na hÉigiptigh, agus na hÉadómaigh.
70Oir phós siad féin agus a mic lena n-iníonacha, agus tá an síol naofa measctha le daoine aisteacha na tíre; agus ó thosach an ní so do bhí na ríghthe agus na daoinibh móra 'na gcomhnuidhe don éagcóir so.
71 Agus a luaithe a chuala mé na nithe seo, chíos mé mo chuid éadaigh agus an ball éadaigh naofa, agus bhain mé an ghruaig as mo cheann agus as mo féasóg, agus shuigh mé síos go brónach agus go trom.
72 Mar sin, tháinig siad siúd go léir a bhí ag gluaiseacht an tráth sin le chéile ag briathar an Tiarna Dia Iosrael le chéile liom, agus mé ag caoineadh na héagóra: ach shuigh mé fós lán de thromchúis go dtí an íobairt tráthnóna.
73 Agus ag éirí aníos as an troscadh le mo chuid éadaigh agus an éadaigh naofa cíosa, agus ag cromadh mo ghlúine, agus ag síneadh mo lámha amach chun an Tiarna,
74 Dúirt mé, a Thiarna, táim faoi mhaslú agus náire roimh do ghnúis;
75Oir tá ár bpeacaí méadaithe thar ár gceann, agus ár n-aineolas tar éis dul suas chun na bhflaitheas.
76 Ó aimsir ár n-aithreacha i leith táimíd agus sinn i bpeaca mór, go dtí an lá inniu.
77 Agus ar son ár bpeacaí agus ár n-aithreacha tugadh suas sinn féin lenár bráithre agus lenár ríthe agus lenár sagairt do ríthe na talún, don chlaíomh, agus don bhraighdeanas, agus mar chreach le náire, go dtí an lá atá inniu ann.
78 Agus anois i mbeart éigin do thaisbeánadh trócaire dhúinn uait, a Thighearna, go bhfágfaí fréamh agus ainm dhúinn i n-ionad do naomhtha;
79 Agus chun solas a fhionnadh dhúinn i dtigh an Tighearna ár nDé, agus biadh do thabhairt dhúinn i n-aimsir ár ndéine.
80 Seadh, agus sinn i ngéibheann, níor thréig ár dTiarna sinn; ach rinne sé grásta sinn os comhair ríthe na Persia, ionas gur thug siad bia dúinn;
81 Seadh, agus ómós do theampall ár dTiarna, agus d'árduig sé Sion léan, go dtugadar comhnuidhe chinnteach dhúinn in Iudaigh agus in Iarúsailéim.
82 Agus anois, a Thighearna, cad a déarfaimid, ag a bhfuil na nithe seo? óir do sháraigheamar d'aitheanta, a thug tú le láimh do shearbhónta na fáithe, ag rá,
83 Go bhfuil an talamh a dtéann sibh isteach ina hoidhreacht ina hoidhreacht, truaillithe le truailliú strainséirí na tíre, agus gur líon siad é lena n-neamhghloine.
84 Dá bhrí sin ní cheangail sibh bhur n-iníonacha lena gclann mhac, agus ní ghabhfaidh sibh a n-iníonacha libhse.
85 Ina theannta sin ní iarrfaidh sibh go brách síocháin a bheith agaibh leo, ionas go mbeidh sibh láidir, agus go n-ith sibh nithe maithe na tíre, agus go bhfágfaidh sibh oidhreacht na talún ag bhur bpáistí go brách.
86 Agus déantar gach ní a tharla dúinne chun ár n-oibreacha aingidh agus ár bpeacaí móra; óir rinne tusa, a Thiarna, ár bpeacaí éadrom,
87 Agus thug tú dhúinn a leithéid sin de fhréamh: ach chuamar ar ais arís chun do dhlí a shárú, agus chun sinn féin a mheascadh le neamhghlan náisiúin na tíre.
88 Nárbh fhéidir leat fearg a chur orainne chun sinn a mhilleadh, nách fágadh fréamh, síol, ná ainm uainn?
89 A Thighearna Israél, is fíor thu: óir fágtar fréamh dhúinn an lá so.
90 Féuch, atámuid anois os do chomhair inár n-éachta, óir ní féidir linn seasamh níos faide mar gheall ar na nithe so os do chomhair.
91 Agus mar a rinne Esdras ina urnaí a admháil, ag gul, agus ina luí ar an talamh os comhair an teampaill, do chruinnigh chuige ó Iarúsailéim líon mór fear agus ban agus leanaí: óir bhí gol mór i measc an tslua.
92 Ansin ghlaoigh Iachónias mac Ióeluis, duine de chlann mhac Iosrael, agus dúirt sé, O Esdras, pheacaíomar in aghaidh an Tiarna Dia, phósamar mná aisteacha de náisiúin na tíre, agus anois tá Iosrael go léir ar airde. .
93 Déanaimis mionn don Tiarna, go gcuirfimid uainn ár mná go léir, a ghlacamar de na cinneach, lena gclann,
94 Mar a d'ordaigh tusa, agus a mhéad a ghéilleann do dhlí an Tiarna.
95 Eirigh, agus cuir i gcrích: óir baineann an ní seo leatsa, agus beidh muid in éineacht leat: déan go cróga.
96 D'éirigh Esdras mar sin agus ghlac sé mionn d'ard shagairt agus Léivítigh Iosrael go léir go ndéanfadh sé na nithe seo; agus mar sin mhionnaigh siad.

CAIBIDIL 9

1Ansin d'éirigh Esdras ó chúirt an teampaill go dtí seomra Ióánán mac Eliasib,
2 Agus d'fhan sé ann , agus níor ith sé feoil ná uisce a ól , ag caoineadh ar an mór éachtaí an iliomad .
3Agus forógra san Iúdaígh go léir agus in Iarúsailéim dóibh siúd go léir a bhí sa mbraighdeanas, iad a bhailiú le chéile in Iarúsailéim:
4 Agus cibé duine nach mbuailfeadh ann taobh istigh de dhá nó trí lá de réir mar a cheap na seanóirí a bhí i gceannas, go ndéanfaí a n-eallach a ghabháil chun úsáide an teampaill, agus é féin a chaitheamh amach uathu siúd a bhí sa mbraighdeanas.
5 Agus i gceann trí lá bhailigh siad go léir de threibh Iúdá agus Bhiniáimin le chéile in Iarúsailéim ar an bhfichiú lá den naoú mí.
6 Agus shuigh an sluagh go léir ar crith i gcúirt leathan an teampaill mar gheall ar an aimsir bhréagach láithreach.
7 Mar sin d'éirigh Esdras suas, agus dúirt sé ríu, sháraigh sibh an dlí trí mhná aisteacha a phósadh, chun peacaí Iosrael a mhéadú.
8 Agus anois ag admháil tugaigí glóir don Tiarna Dia ár n-aithreacha,
9 Déanaigí a thoil, agus scaraigí sibh féin ó na cinneachaí den tír agus ó na mná aisteacha.

10 Ansin ghlaoigh an slua ar fad, agus dúirt siad le guth ard, Mar a labhair tú, mar sin déanaimid.
11 Ach do bhrígh go bhfuil an sluagh líonmhar, agus gur drochaimsir atá ann, ionnus nách féidir dhúinn seasamh amuigh, agus ní hobair lae nó dhó é so, do bhrígh go bhfuil ár bpeaca sna neithe so scaipthe i bhfad;
12 Uime sin fanaigí ar uirísle an tslua, agus go dtiocfaidís go léir d'ár n-áit chónaithe, a bhfuil mnáibh coimhthí acu, san am ceaptha,
13 Agus leo sin rialóirí agus breithiúna gach áite, go gcuirfimid fearg an Tiarna uainn ar an ábhar seo.
14 Ghlac Iónátán mac Azael agus Eiziá mac Theocanus an t-ábhar seo orthu dá réir sin: agus chabhraigh Mosollam agus Léivís agus Sabábáís leo.
15 Agus rinne siadsan a bhí sa mbraighdeanas de réir na nithe seo go léir.
16 Agus do thogh Esdras an sagart na príomhdhaoine dá dteaghlach, iad uile ar a n-ainm: agus ar an gcéad lá den deichiú mí shuigheadar le chéile chun an scéal a scrúdú.
17 Mar sin cuireadh deireadh lena gcúis a shealbhaigh mná céile coimhthíocha sa chéad lá den chéad mhí.
18 Agus de na sagairt a tháinig le chéile, agus a raibh mná aisteach, fuarthas:
19 De chlann mhac Iósaef, mhic Ioédéic, agus a bhráithre; Mattelas agus Eleazar, agus Ioríb agus Iodánus.
20 Agus thug siad a lámha a chur ar shiúl a gcuid mná agus reithí a ofráil chun réiteach a dhéanamh ar a n-earráidí.
21 Agus de chlann mhac Éimir; Ananias, agus Zabdeus, agus Éanes, agus Sameius, agus Hiereel, agus Azarias.
22 Agus de chlann mhac Phaisúir; Elionas, Massias Iosrael, agus Natanael, agus Ocidelus agus Talsas.
23 Agus de na Léivítigh; Iósabád, agus Semis, agus Colius, dá ngairthí Calitas, agus Pateus, agus Iúdás, agus Iónas.
24 De na cantairí naofa; Eleazurus, Bacchurus.
25 De na póirtéirí; Sallumus, agus Tolbáin.
26 Díobh siúd ar Iosrael, de chlann mhac Phóró; Hiermas, agus Éddias, agus Melchias, agus Maelus, agus Eleazar, agus Asibia, agus Baanias.
27 De chlann mhac Éala; Mathanias, Zacharias, agus Hierielus, agus Hieremót, agus Aediias.
28 Agus de chlann mhac Zamot; Eliadas, Elisimus, Otonias, Iariomóid, agus Sabatus, agus Sardeus.
29 De chlann mhac Bhai; Johannes, agus Ananias, agus Iósabad, agus Amaiteis.
30 De chlann mhac Mhaní; Olamus, Mamuchus, Iedeus, Iabus, Iasael, agus Hieremot.
31 Agus de chlann mhac Adi; Naatus, agus Moosias, Lacunus, agus Naidus, agus Mathanias, agus Sesthel, Balnuus, agus Manaseas.
32 Agus de chlann mhac Anna; Elionas agus Aseas, agus Melchias, agus Sabbeus, agus Síomón Chosameus.
33 Agus de chlann mhac Ásóm; Altaneus, agus Mathias, agus Baanaia, Eliphalet, agus Manasses, agus Semei.
34 Agus de chlann mhac Mhaani; Ieremias, Mamdis, Omaerus, Iúel, Mabdai, agus Pelias, agus Anos, Carabasion, agus Enasibus, agus Mamnitanamus, Eliasis, Bannus, Eliali, Samis, Selemias, Natanias: agus de chlann mhac Osora; Sesis, Esril, Azaelus, Samatus, Zambis, Josephus.
35 Agus de chlann mhac Étma; Mazitias, Zabadias, Éides, Juel, Banaiias.
36 Ghlac siad seo go léir mná céile aisteacha, agus chuir siad ar shiúl lena bpáistí iad.
37 Agus na sagairt agus na Léivítigh, agus iad siúd de Iosrael, chomhnuigh in Iarúsailéim, agus sa tír, ar an gcéad lá den seachtú mí: mar sin bhí clann Iosrael ina gcónaí.
38 Agus tháinig an slua go léir le chéile d'aon ghnó go dtí áit leathan an phóirse naofa ar an taobh thoir:
39 Agus labhair siad le hEsdras an sagart agus an léitheoir, go dtabharfadh sé dlí Mhaois, a bhí tugtha ag an Tiarna Dia Iosrael.
40 Mar sin thug Esdras an t-ardsagart an dlí don tslua go léir ó fhear go bean, agus go dtí na sagairt go léir, chun éisteacht leis an dlí ar an gcéad lá den seachtú mí.
41 Agus léigh sé sa chúirt leathan os comhair an phóirse naofa ó mhaidin go meán lae, i láthair fir agus mná; agus thug an sluagh aird ar an dlí.
42 Agus d'éirigh Esdras an sagart agus léitheoir an dlí ina sheasamh ar laíon adhmaid, a rinneadh chun na críche sin.
43 Agus d'éirigh Mataitias, Sammus, Ananias, Azarias, Urias, Ezecias, Balasamus, ar thaobh na láimhe deise;
44 Agus ar a láimh chlé bhí Phaldaius, Misael, Melchias, Lotasubus agus Nabarias.
45 Ansin ghabh Esdras leabhar an dlí os comhair an tslua: óir shuigh sé go honórach ar an gcéad dul síos ina radharc dóibh uile.
46 Agus nuair a d'oscail sé an dlí, sheas siad go léir díreach suas. Mar sin bheannaigh Esdras an Tiarna Dia is Airde, Dia na Slua, Uilechumhachtach.
47 Agus d'fhreagair an sluagh go léir, Amen; agus ar thógáil suas a lámha thit siad ar an talamh, agus adhradh an Tiarna.
48 Mhúin Íosa freisin, Anas, Sairéabais, Adinus, Iacób, Sabateas, Auteas, Maianeas, agus Calitas, Asrias, agus Ióasabdus, agus Ananias, Biatas, na Léivítigh, dlí an Tiarna, ag tabhairt leo é a thuiscint.
49 Ansin labhair Ataratáit le hEsdras an t-ardsagart. agus léaghthar, agus do na Léivítigh do theagaisc an tsluaigh, eadhon do chách, ag rádh,
50 Tá an lá seo naofa don Tiarna; (Oir ghuil siad go léir nuair a chuala siad an dlí:)
51 Imigh mar sin, agus ith an t-saill, agus ól an mhilis, agus cuirig chucu nach bhfuil aon ní acu;
52 Oir is naomh an lá so don Tighearna: agus ná bíodh brón ort; óir tabharfaidh an Tiarna chun onóra thú.
53 Mar sin d'fhoilsigh na Léivítigh gach ní don phobal, ag rá, Tá an lá seo naofa don Tiarna; ná bíodh brón ort.
54 Ansin chuaigh siad a mbealach, gach duine le n-ithe agus le n-ól, agus le suan a dhéanamh, agus chun cuid a thabhairt dóibh siúd nach raibh aon ní acu, agus chun lúcháir mhór a dhéanamh;
55 Do bhrígh gur thuigeadar na briathraibh inar teagaisgeadh iad, agus na neithe do cuireadh le chéile iad.

2nd Esdras

Dara Esdras

CAIBIDIL 1

1An dara leabhar den fháidh Esdras, mac Saraiáiá, mhic Azáirís, mhic Helchias, mhic Shádaimiá, mhic Shádóic, mhic Achitob,
2 Mac Achiá mac Phinees, mhic Héilí, mhic Amáiriá, mhic Azei, mhic Mharimot, mhic Arna, mhic Oziá, mhic Bhuirit, mhic Abisei. , mac Phinees, mhic Eleazar,
3 Mac Árón, de threibh Léiví; a bhí i mbraighdeanas i dtír na Méide, i bhflaitheas Artacsercses rí na bPersach.
4 Agus tháinig briathar an Tighearna chugam, ag rádh,
5 Imigh leat, agus taispeáin do mo phobal a bpeacaí, agus a gclann a n-aingidheacht a rinne siad i m'aghaidh; go n-inseoidh siad do pháistí a bpáistí:
6 De bhrí gur mhéadaigh peacaí a n-aithreacha iontu: óir rinne siad dearmad ormsa, agus d'ofráil siad do dhéithe coimhthíocha.
7 Nach mise an té a thug amach as tír na hÉigipte iad as teach na ngéibheann? ach spreag siad mé chun feirge, agus rinne siad mo chomhairlí i léig.
8 Bain díot mar sin gruaig do chinn, agus tilg gach olc orthu, mar níor ghéill siad do mo dhlí, ach is pobal ceannairceach iad.
9 Cá fhad a choiscfidh mé iad, ar a ndearna mé an oiread sin maitheasa?
10 Is iomaí rí a scrios mé ar a son; Pháraó agus a sheirbhísigh agus a chumhacht go léir bhuail mé síos.
11 Scrios mé na náisiúin go léir rompu, agus san oirthear scaip mé muintir an dá chúige, eadhon Tírus agus Sídón, agus mharaigh mé a naimhde go léir.
12 Labhair dá bhrí sin ríu, ag rá, Mar seo a deir an Tiarna.
13 Threoraí mé tríd an bhfarraige thú agus ar dtús thug mé bealach mór slán duit; Thug mé Maois duit mar cheannaire, agus Árón mar shagart.
14 Thug mé solas daoibh i gcolún tine, agus is mór an iontais a rinne mé in bhur measc; fós rinne sibh dearmad orm, a deir an Tiarna.
15 Mar seo a deir an Tiarna uilechumhachtach, Bhí na gearra mar chomhartha daoibh; Thug mé pubaill daoibh le haghaidh bhur gcosaint: mar sin féin rinne sibh gruaim ann,
16 Ná déanaigí bua i m'ainmse as scrios bhur naimhde, ach déanaigí gruaim go deo go dtí an lá inniu.
17 Cá bhfuil na tairbhí atá déanta agam duit? nuair a bhí ocras agus tart oraibh san fhásach, nár ghlaoigh sibh orm,
18 Ag rádh, Cén fáth ar thug tú isteach san fhásach seo sinn chun sinn a mharú? b'fhearr dúinn seirbhís a thabhairt do na hÉigiptigh ná bás a fháil san fhásach seo.
19 Ansin bhí trua agam do do chaoineadh, agus thug mé manna duit le hithe; mar sin d'ith sibh arán na n-aingeal.
20 Nuair a bhí tart oraibh, nár scoilt mé an charraig, agus shéid na huiscí amach go dtí bhur líonadh? ar son an teas a chlúdaigh mé thú le duilleoga na gcrann.
21 Roinn mé talamh torthúil eadraibh, chaith mé amach na Canánaigh, na Pherezites, agus na Filistínigh os bhur gcomhair: cad is mó a dhéanfaidh mé libh fós? a deir an Tiarna.
22 Mar seo a deir an Tiarna uilechumhachtach, Nuair a bhí sibh san fhásach, in abhainn na nImórtach, tart a bheith oraibh agus ag mealladh m'ainm;
23 Níor thug mé tine daoibh as bhur dtoil, ach chaith mé crann san uisce, agus rinne mé milis ar an abhainn.
24 Cad a dhéanfaidh mé leat, a Iacób? Ní ghéill tusa, a Iúdá, dom: tiontóidh mé mé go dtí na náisiúin eile, agus tabharfaidh mé m'ainm dóibh siúd, chun go gcoimeádfaidís mo reachtanna.
25 Ós rud é gur thréig sibh mé, tréigfidh mé sibhse freisin; nuair is mian libh mé a bheith trócaireach ribh, ní dhéanfaidh mé aon trócaire oraibh.
26 Gach uair a ghlaoidh sibh orm, ní éistfidh mé sibh: óir thruaill sibh bhur lámha le fuil, agus is gasta bhur gcosa chun dúnorgain a dhéanamh.
27 Ní mar a thréig sibh mise, ach sibh féin, a deir an Tiarna.
28 Mar seo a deir an Tiarna Uilechumhachtach, Nár ghuigh mé thú mar athair a chlann mhac, mar mháthair dá hiníonacha, agus mar bhanaltra dá leanaí óga;
29 Go mbeifeása i m' phobal agamsa, agus mise i mo Dhé; go mbeadh sibh i mo chlann, agus mise i m'athair agaibh?
30 Chruinnigh mé sibh le chéile, mar a chruinníonn cearc a sicíní faoina sciatháin: ach anois, cad a dhéanfaidh mé ribh? Tilgfidh mé amach as mo aghaidh thú.
31 Nuair a ofrálann sibh dom é, casfaidh mé mo ghnúis uait: mar thréig mé bhur bhféilte sollúnta, bhur gealaí nua, agus bhur n-imchiallghearrtha.
32 Chuir mé chugaibh mo shearbhóntaí na fáithe, a ghlac sibh agus a mharaigh sibh, agus a stróic sibh a gcoirp ina bpíosaí, a n-iarrfaidh mé ar bhur lámha a gcuid fola, a deir an Tiarna.
33 Mar seo a deir an Tiarna uilechumhachtach, Tá do theach ina fhásach, beidh mé ag teilgean amach tú mar a dhéanann an ghaoth chonnlaigh.
34 Agus ní bheidh bhur gclann torthúil; óir rinne siad díspeagadh ar m'ordú, agus rinne siad an ní is olc romham.
35 Tabharfaidh mé do thithe don phobal a thiocfaidh; nach bhfuil cloiste agam fós creidim dom; nach bhfuil comharthaí ar bith léirithe agam dóibh, ach déanfaidh siad mar a d'ordaigh mé dóibh.
36 Ní fhaca siad fáithe, ach glaoidh siad a bpeacaí chun cuimhne, agus admhóidh siad iad.
37 Glacaim mar fhinné ar ghrásta na ndaoine atá le teacht, a ndéanann a gclann lúcháireach faoi áthas: agus cé nach bhfaca siad mé le súile coirp, fós ina spiorad creideann siad an rud a deirim.
38 Agus anois, a bhráthair, féuch cén ghlóir; agus féach ar na daoine a thagann ón oirthear:
39 Dá dtabharfainn mar cheannairí, Abrahám, Íosác, agus Iacób, Oseas, Amos, agus Miceas, Ioel, Abdias, agus Iónas,
40 Nahum, agus Abacuc, Sofónias, Aggeus, Zacharaí, agus Malachy, ar a dtugtar freisin aingeal an Tiarna.

CAIBIDIL 2

1 Mar seo a deir an Tiarna, Thug mé an pobal seo amach as ngéibheann, agus thug mé mo orduithe dóibh ag fir seirbhísigh na fáithe; an té nach gcloisfidís, ach rinne siad uaill as mo chomhairle.
2 Deir an mháthair a rug iad ríu: Imigh, a leanaí; óir is baintreach mé agus thréig mé.
3 Thug mé suas thú le lúcháir; ach le doilíos agus le truime chaill mé sibh: óir pheacaigh sibh i láthair an Tiarna bhur nDé, agus rinne sibh an t-olc sin roimhe.
4 Ach cad a dhéanfaidh mé anois ribh? Is baintreach mé agus tréigthe mé: imthigh, a pháistí, agus iarr trócaire ar an Tiarna.
5 Maidir liomsa, a athair, iarraim ort mar fhinné ar mháthair na bpáistí seo, nach gcoimeádfadh mo chonradh;

6 Go dtuga tú chun maslach iad, agus a máthair chun creiche, ionas nach mbeidh sliocht acu.
7 Scaipfear iad ar an gcoigríoch i measc na gcéin, cuirfí as an talamh a n-ainmneacha: óir rinne siad díspeagadh ar mo chonradh.
8 Is mairg duit, a Assur, a cheiltíonn na héagóra ionat! A dhaoine aingidh, cuimhnigh ar a ndearna mé le Sodom agus Gomorrah;
9 A bhfuil a dtalamh ina luí i bhfolcadáin pháirce agus i gcarnanna luaithreach: mar sin déanfaidh mé freisin dóibh siúd nach n-éisteann liom, a deir an Tiarna uilechumhachtach.
10 Mar seo a deir an Tiarna le hEsdras, Abair le mo phobal go dtabharfaidh mé dóibh ríocht Iarúsailéim, a thabharfainn d'Iosrael.
11 Gabhfaidh mé liom freisin a nglóir, agus tabharfaidh mé dóibh na tabernacles síoraí, a d'ullmhaigh mé dóibh.
12 Beidh crann na beatha acu mar oiniún blaisithe; ní shaothróidh siad, ná ní bheidh siad tuirseach.
13 Imighibh, agus gheobhaidh sibh : guidhibh ar feadh cúpla lá ribh, go n-aithríghear iad : amhuil atá an ríoghacht ullamh cheana dhaoibh : faire.
14 Tóg neamh agus talamh chun finné; óir bhris mé an t-olc ina phíosaí, agus chruthaigh mé an mhaith: óir is beo mé, a deir an Tiarna.
15 A Mháthair, gabh chugad do chlann, agus tóg suas iad le lúcháir, déan a gcosa chomh gasta le colún: óir is mise a roghnaigh thú, a deir an Tiarna.
16 Agus iad siúd a bheidh marbh, beidh mé a ardú arís as a n-áiteanna, agus iad a thabhairt amach as na huaigheanna: mar go bhfuil a fhios agam ar mo ainm in Iosrael.
17 Ná bíodh eagla ort, a mháthair na bpáistí: óir is mise a roghnaigh tú, a deir an Tiarna.
18 Seolfaidh mé mo shearbhóntaí Esay agus Ieremiah mar chabhair duit, agus i ndiaidh a gcomhchomhairle a naomhaigh mé agus a d'ullmhaigh mé duit dhá chrann déag atá lán de thorthaí éagsúla,
19 Agus a mhéid tobair ag sileadh le bainne agus le mil, agus seacht sléibhte móra, ar a bhfásann rósanna agus lilies, trína líonfaidh mé do leanaí faoi áthas.
20 Déan ceart don bhaintreach, déan breithiúnas ar an dílleachta, tabhair do na boicht, cosnaigh an dílleachta, cuir ort an nocht,
21 Leighis an briste agus an lag, ná gáire fear bacach le magadh, cosaint na gcrámh, agus lig don dall teacht i radharc mo soiléire.
22 Coinnigh an sean agus an t-óg laistigh de do bhallaí.
23 Gach áit ina bhfaighidh tú na mairbh, tóg leat iad agus adhlac iad, agus tabharfaidh mise an chéad áit duit i m'aiséirí.
24 Fan go fóill, mo phobal, agus gabh do shuaimhneas, mar tá do chiúnas fós ag teacht.
25 Cothaigh do pháistí, a bhanaltra mhaith; a chosa a bhunú.
26 Maidir leis na seirbhísigh a thug mé duit, ní dhéanfar aon duine acu a mhilleadh; óir iarrfaidh mé iad as do líon.
27 Ná bíodh tuirse ort: óir nuair a thiocfas lá na trioblóide agus an truime, gol agus go mbeidh brón ar dhaoine eile, ach beidh tú suaimhneach agus go mbeidh flúirse agat.
28 Beidh éad ag na cinnigh leat, ach ní bheidh siad in ann aon rud a dhéanamh i do choinne, a deir an Tiarna.
29 Clúdóidh mo lámha thú, ionas nach bhfeicfidh do chlann ifreann.
30 Bí lúcháireach, a mháthair, le do chlann; óir saorfaidh mé thú, a deir an Tiarna.
31 Cuimhnigh ar do chlann atá ina gcodladh, óir tabharfaidh mé amach as taobhanna na talún iad, agus déanfaidh mé trócaire orthu: óir táim trócaireach, a deir an Tiarna uilechumhachtach.
32 Gabh chugad do chlann go dtiocfaid mé, agus go ndéunam trócaire dhóibh: óir do ritheann mo thoibreacha thairis, agus ní theipfidh ar mo ghrásta.
33 Fuair mise Esdras cúram an Tiarna ar shliabh Oróib, go rachainn go hIosrael; ach nuair a tháinig mé chucu, rinne siad neamhshuim dom, agus rinne siad díspeagadh ar ordú an Tiarna.
34 Agus dá bhrí sin a deirim ribh , O na cinneach , a chloisteáil agus a thuiscint , féach ar do Aoire , tabharfaidh sé suaimhneas síoraí daoibh ; óir tá sé i ngar do láimh, a thiocfaidh i ndeireadh an domhain.
35 Bí réidh chun luach saothair na ríochta, óir lonróidh an solas síoraí ort go brách.
36 Teich ó scáth an tsaoghail seo, glac lúcháir do ghlóire: déanaim fianaise ar mo Shlánaitheoir go hoscailte.
37 Glac an bronntanas a thugtar daoibh, agus bíodh áthas oraibh, ag tabhairt buíochais don té a threoraigh sibh go dtí an ríocht neamhaí.
38 Eirigh suas agus seas, féach líon na ndaoine a bheidh séalaithe i bhféile an Tiarna;
39 Atá imithe ó scáth an domhain, agus fuair siad baill éadaigh glórmhar ón Tiarna.
40 Tóg do líon, a Shion, agus dún suas na daoine atá eadaithe i mbán, a chomhlíon dlí an Tiarna.
41 Coimhlionadh an líon do chlann, a bhfuil fonn ort a n-aghaidh: guidhigidh cumhachd an TIGHEARNA, go naomhuighthear do dhaoinibh, a nglaodhtar ó thús.
42 Chonaic mé Esdras ar shliabh Shion daoine mór nach bhféadfainn a líon, agus mhol siad go léir an Tiarna le hamhrán.
43 Agus ina measc bhí ógánach ar airde, ní b'airde ná an chuid eile go léir, agus ar gach ceann dá gceann chuir sé coróin, agus bhí níos airde; rud a chuir ionadh orm go mór.
44 Mar sin d'fhiafraigh mé den aingeal , agus a dúirt , A dhuine uasail , cad iad seo?
45 D'fhreagair sé agus a dubhairt sé liom, Is iad so an dream a chuir de'n éadach mharbhthach, agus a chuir orra na marbh-aibh, agus a d'admhaigh ainm Dé : anois coróinntear iad, agus gheobhaidh siad na bois.
46 Ansin dúirt mé ris an aingeal , Cén duine óg go crownes iad , agus a thugann dóibh palms ina lámha ?
47 Mar sin do fhreagair sé agus a dubhairt sé liom, Is é Mac Dé, a admhaigh siad ar domhan. Ansin thosaigh mé ag moladh go mór iad siúd a sheas chomh docht ar son ainm an Tiarna.
48 Ansin dúirt an t-aingeal liom, Imigh leat, agus inis do mo mhuintir cad é an modh agus na hiontais atá feicthe agat ón Tiarna do Dhia.

CAIBIDIL 3

1 Sa tríochadú bliain tar éis scrios na cathrach bhí mé ar an mBabylon, agus im shuaite ar mo leaba, agus tháinig mo smaointe aníos thar mo chroí:
2Oir chonaic mé léirscrios Shion, agus saibhreas na ndaoine a chomhnaigh sa Bhablóin.

3 Agus do ghluais mo spiorad go géar, ionnus gur thosnaigh mé ar bhriathra lán d'eagla a labhairt ris an Tí is Airde, agus a dubhairt,
4 A Thiarna, a rialaíonn tú, a labhair tú ar dtús, nuair a phlandáil tú an talamh, agus tú féin i d'aonar, agus a d'ordaigh tú don phobal,
5 Agus thug tú corp do Ádhamh gan anam, obair do lámh, agus d'análaigh tú anáil na beatha ann, agus rinneadh beo é romhat.
6 Treoraí tú isteach i bParthas é, a chuir do dheasláimh, sular tháinig an talamh ar aghaidh riamh.
7 Agus dó thug tú ordú grá a thabhairt do do shlí: a sháraigh sé, agus láithreach chuir tú bás ann féin agus ina ghlúine, as a dtáinig náisiúin, treibheanna, daoine agus clanna as líon.
8 Agus shiúil gach uile dhuine de réir a dtola féin, agus rinne siad rudaí iontacha os do chomhair, agus rinne siad díspeagadh ar d'aitheanta.
9 Agus arís le himeacht aimsire thug tú an tuile ar na daoine a bhí ina gcónaí ar an domhan, agus scrios tú iad.
10 Agus tharla i ngach ceann acu, mar a bhí an bás do Ádhamh, mar sin bhí an tuile dóibh seo.
11 Mar sin féin d'fhág duine acu sin tú, eadhon, Nóá lena theaghlach, ar tháinig na cearta uile díobh.
12 Agus tárla, an tan do thosnuigeadarsan a chomhnuigheas ar an talamh ar méadú, agus go bhfuaireadar mórán clainne dhóibh, agus gur sluagh mór iad, gur thosuigheadar arís ar bheith ní ba mhí-dhiadhaidh 'ná an tosach.
13 Agus nuair a mhaireadar chomh holc sin romhat, thogh tú fear as a measc, dárbh ainm Abrahám.
14 Thug tú grá dó, agus dósan amháin a léirigh tú do thoil:
15 Agus rinne tú cúnant síoraí leis, ag gealladh dó nach dtréigfeá a shíol choíche.
16 Agus thug tú Isaac dó, agus do Isaac freisin thug tú Iacób agus Esau. Maidir le Iacób, roghnaigh tú chugat é, agus chuir tú faoi Esau é: agus mar sin rinneadh Iacób ina líon mór.
17 Agus nuair a thug tú a shíol amach as an Éigipt, thug tú suas iad go sliabh Shinai.
18 Agus na flaithis á cromadh agat, shocraigh tú an talamh go daingean, do ghluais tú an domhan uile, agus chuir tú crith ar an doimhneacht, agus chuir tú trioblóid ar dhaoine na haoise sin.
19 Agus chuaigh do ghlóir trí cheithre geataí, tine, agus crith talún, agus gaoithe, agus fuar; go dtabharfá an dlí do shíol Iacóib, agus dúthracht do ghlúin Iosrael.
20 Agus fós níor thóg tú croí uilc uathu, chun go dtugfadh do dhlí toradh iontu.
21 Do sháraigh an chéad Ádhamh a raibh croidhe bréige air; agus mar sin iad go léir a rugadh uaidh.
22 Mar sin deineadh éiglíocht buan; agus an dlí (freisin) i gcroí na ndaoine le malignity an fhréamh; ionnus go d'imthigh an mhaith amach, agus gur fhan an t-olc fós.
23 Mar sin d'imigh na hamanna, agus tháinig deireadh leis na blianta: ansin d'ardaigh tú seirbhíseach darbh ainm Dáiví:
24 An té a d'ordaigh tú cathair a thógáil do d'ainm, agus tuisle agus tabhartais a ofráil duit inti.
25 Nuair a rinneadh é seo blianta fada, thréig na daoine a raibh cónaí orthu sa chathair thú,
26 Agus do dheineadar san uile ní mar a dhein Ádhamh agus a ghlúine go léir: óir bhí croidhe bréige acu freisin:
27 Agus mar sin thug tú do chathair faoi láimh do naimhde.
28 An fearr mar sin a ngníomhartha a chónaíonn sa Bhablóin, go mbeadh ceannas acu ar Shíón mar sin?
29Oir nuair a tháinig mé ann, agus a chonaic mé daoine neamhaí gan líon, ansin chonaic m'anam go leor de na daoine uilc sa tríochadú seo. chluas, ionas gur theip mo chroí orm.
30Oir chonaic mé an chaoi ar fhulaing tú peaca, agus ar chosain tú na drochdhaoine;
31 Ní cuimhin liom conas mar seo a fhágáil: An amhlaidh gur fearr iad na Bablóine ná Síon?
32 Nó an bhfuil duine ar bith eile a bhfuil aithne acu ort in aice le hIosrael? nó cén ghlúin a chreid mar sin do chúnaint mar Iacób?
33 Agus fós ní fheictear a luach saothair, agus ní bhíonn toradh ar a gcuid saothair: óir d'imigh mé anso agus ansiúd tríd na cinneach, agus feicim go sreabhann siad sa rachmas, agus nach smaoiníonn siad ar d'aitheanta.
34 Meáigh, dá bhrí sin, ár n-aingidheacht anois sa mheá, agus a n-uilc atá ina chónaí ar fud an domhain; agus mar sin ní bhfaighfear d'ainm áit ar bith ach in Iosrael.
35 Nó cén uair nár pheacaigh na daoine atá ina gcónaí ar an talamh i do radharc? nó cad iad na daoine a choinnigh d'aitheanta mar sin?
36 Gheobhaidh tú gur choinnigh Iosrael ar a ainm do reachtanna; ach ní na heathen.

CAIBIDIL 4

1Agus thug an t-aingeal a cuireadh chugam, dárbh ainm Uriel, freagra dom,
2 Agus a dubhairt seision, Tá do chroidhe imthighthe i bhfad ar an tsaoghal so, agus an dóigh leat slighe an Té is Airde do thuigsin?
3 Ansin dúirt mé, Sea, mo thiarna. Agus do fhreagair sé mé, agus a dubhairt sé, Cuirthear mé chun trí slighe do thaisbeáint duit, agus chun trí cosmhail do chur amach romhat:
4 Mar sin más féidir leat ceann a chur in iúl dom, taispeánfaidh mé duit freisin an bealach is mian leat a fheiceáil, agus taispeánfaidh mé duit as a dtagann an croí olc.
5 Agus a dubhairt mé, Inis on, a thighearna. Ansin dúirt sé liom, Imigh leat, meáigh dom meáchan na tine, nó tomhais dom soinneáin na gaoithe, nó glaoigh orm arís an lá atá thart.
6 Ansin d'fhreagair mé agus dúirt mé, Cén duine atá in ann é sin a dhéanamh chun tú a iarraidh ormsa?
7 Agus a dubhairt seision ríom, Dá bhfiafruighim díot cia an t-árd-áitreabh atá i lár na fairrge, nó cé mhéad tobar atá i dtosach na doimhne, nó cé mhéad tobar atá os cionn an spéire, nó cé'n t-slighe amach do. Paradise:
8 B'fhéidir go ndéarfá liom, Níor chuaigh mé riamh síos sa domhain, ná fós go hifreann, ná níor dhreap mé suas ar neamh riamh.
9 Mar sin féin níor iarr mé ort anois ach an tine agus an ghaoth, agus an lae ar a ndeachaigh tú tríd, agus rudaí nach féidir leat a scaradh uathu, agus fós ní féidir leat freagra a thabhairt dom orthu.
10 Dúirt sé liom freisin , Do rudaí féin , agus mar atá tar éis fás suas in éineacht leat , ní féidir a fhios agat ;
11 Conas mar sin ba chóir go mbeadh do shoitheach in ann bealach an Té is Airde a thuiscint, agus an domhan a bheith truaillithe anois ón taobh amuigh chun an éilliú atá soiléir i mo radharc a thuiscint?
12 Ansin dúirt mé ris, B'fhearr nach raibh muid ar chor ar bith, ná go mairfimid fós i aingí, agus ag fulaingt, agus gan fios a bheith againn cad chuige sin.

13 D'fhreagair sé mé agus dúirt, Chuaigh mé isteach i bhforaois go machaire, agus ghlac na crainn comhairle,
14 Agus a dubhairt seision, Imthigh, rachaimid agus déanaimís cogadh in aghaidh na fairrge, ionnus go n-imeoidh sí romhainn, agus go ndéanaimís níos mó coillte dhúinn.
15 Mar an gcéanna do ghabh tuilte na farraige comhairle, agus dúirt siad, Tar, rachaimid suas agus ceannsaímid coillte an mhachaire, ionas go ndéanfaimid tír eile dúinn freisin.
16 Ba dhíomhain smaoineamh an adhmaid, óir tháinig an tine agus d'ól sé é.
17 Mar an gcéanna níor tháinig smaoineamh ar thuilte na farraige, mar d'éirigh an gaineamh agus stop sé iad.
18 Dá mbeifeá i do bhreitheamh anois idir an bheirt seo, cé leis a thosódh tú a fhírinniú? nó cé leis a gcáinfeá?
19 Fhreagair mé agus a dubhairt seision , Go deimhin is amaideach a cheapadar araon , óir tugtar an talamh don choill , agus tá a áit féin ag an bhfarraige chun a tuilte a iompar .
20 Ansin d'fhreagair sé mé, agus dúirt sé, Tá breithiúnas ceart tugtha agat, ach cén fáth nach dtugann tú breithiúnas ort féin freisin?
21 Mar a thugtar an talamh don adhmad, agus an fharraige dá tuilte: mar sin ní thuigeann siad siúd a chónaíonn ar an talamh aon ní ach an méid atá ar an talamh: agus an té atá ina chónaí os cionn na bhflaitheas, ní thuigeann sé ach na nithe. atá os cionn airde na bhflaitheas.
22 Ansin d'fhreagair mé agus dúirt mé, Guím ort, a Thiarna, lig dom tuiscint a bheith agat:
23Oir ní hé m'intinn a bheith fiosrach ar na nithe arda, ach ar a leithéidí a théann thart orainn go laethúil, eadhon, dá bhrí sin a thugtar Iosrael suas mar mhasladh do na cinneach, agus cad chuige a thugtar na daoine ar thug tú grá dóibh. do na náisiúin mhídhiadhaidh, agus an fáth a gcuirtear dlí ár sinsear i neamhní, agus na cúnaint scríofa gan éifeacht,
24 Agus aistrímid amach as an domhan mar loic, agus is mór an t-ionadh agus an eagla ár mbeatha, agus ní fiú sinn trócaire a fháil.
25 Cad a dhéanfaidh sé ansin dá ainm trína dtugtar orainn? de na rudaí seo d'iarr mé.
26 Ansin d'fhreagair sé mé, agus dúirt sé, Dá mhéad a chuardaíonn tú, is ea is mó a dhéanfaidh tú iontas; óir tá deifir ar an domhan bás a fháil,
27 Agus ní héidir leis na neithe a ghealltar do na fíréanacha san aimsir atá le teacht a thuiscint: óir atá an saoghal so lán d'éiglíocht agus d'éiglibh.
28 Ach maidir leis an thidá fhiafraíonn tú díom, déarfaidh mé leat; óir cuireadh an t-olc, ach níl a scrios tagtha go fóill.
29 Mar sin mura n-iompaítear bun os cionn an méid a cuireadh, agus mura n-imíonn an t-ionad ar cuireadh an t-olc uaidh, ní thig leis an té a cuireadh leis an mhaith.
30 Oir tá gráin an tsíol uilc curtha i gcroidhe Ádhaimh ó thús, agus cia mór an mhí-dhiadhachd a thug sé suas go dtí an aimsir so? agus cé mhéid do bheir fós amach go dtáinig aimsir an bhualaidh?
31 Smuainigh thú féin anois, cia mór toradh na h-uilc a thug gráin an tsíol uilc amach.
32 Agus nuair a ghearrfar anuas na cluasa, atá gan líon, cé mhéad urlár a líonfaidh siad?
33 Ansin fhreagair mé agus dúirt , Conas , agus nuair a bheidh na rudaí seo a tharlóidh ? cad chuige a bhfuil ár mbliadhan beag agus olc?
34 Agus d'fhreagair sé mé, ag rádh, Ná deifir thusa os cionn an Té is Airde: óir is íontach do dheifir a bheith os a chionn, óir is mór a sháraigh tú.
35 Nár chuir anamacha na bhfíréan ceist na nithe so ina seomra, ag rádh, Cá fhad a bheidh súil agam ar an gcuma so? cathain a thagann toradh úrlár ár luaíochta?
36 Agus ris na neithe so thug Uriel an t-ardaingeal freagra dhóibh , agus a dubhairt seision , Fiú nuair a líonas na síolta ionaibh : óir do mheáigh sé an domhan ar an gcómhthrom.
37 Trí bheart a thomhais sé na hamanna; agus de réir líon lér sé uimhrithe na huaire; agus ní ghluaiseann sé agus ní chorraíonn sé iad, go dtí go gcomhlíonfar an beart sin.
38 Ansin d'fhreagair mé agus dúirt mé, A Thiarna an rialaíonn, tá muid go léir lán d'aindíonachta.
39 Agus ar ár son, is dócha nach bhfuil urláir na bhfíréan líonta de bharr peacaí na ndaoine atá ina gcónaí ar an talamh.
40 Mar sin d'fhreagair sé mé, agus dúirt sé, Imigh leat chuig bean thorrach, agus fiafraigh díot nuair a bheidh a naoi mí críochnaithe aici, an bhféadfaidh a broinn an bhreith a choinneáil inti níos faide.
41 Ansin dúirt mé, Ní hea, a Thiarna, ní féidir léi. Agus a dubhairt sé liom, San uaigh atá seomraí na n-anam mar bhroinn mná:
42 Mar an gcéanna a dhéanann bean a bhíonn ar shaothair deifir chun éalú ó riachtanas an tsaothair: mar sin déanaimis deifir ar na háiteanna seo chun na nithe atá tiomanta dóibh a sheachadadh.
43 Ó thús, féach, an rud is mian leat a fheiceáil, taispeánfar duit é.
44 Ansin d'fhreagair mé agus dúirt mé, Má fuair mé dea-ghean i do radharc, agus más féidir é, agus dá bhrí sin má bhí mé sásta,
45 Taispeáin dom mar sin an bhfuil níos mó le teacht ná an t-am atá caite, nó níos mó caite ná atá le teacht.
46 Tá a fhios agam cad atá le teacht, ach ní fios cad atá le teacht.
47 Agus a dubhairt seision liom, Seas suas ar an taobh deas, agus beidh mé in iúl duit an chosúlacht.
48 Sheas mé mar sin, agus chonaic mé, agus, féuch, oigheann te dhó ag dul thart romham: agus tar éis dul thar an lasair d'fhéach mé, agus, féach, d'fhan an deatach fós.
49 Ina dhiaidh seo chuaigh scamall uisce romham, agus chuir sé mórán báistí anuas le stoirm; agus nuair a bhí an bháisteach stoirmiúil caite, d'fhan na braonta fós.
50 Ansan a dubhairt sé liom, Déan machnamh leat féin; mar is mó an bháisteach ná an drong, agus mar is mó an tine ná an deatach; ach fanann na braonacha agus an deatach ina ndiaidh: mar sin is mó a chuaigh an méid atá caite.
51 Agus do ghuidh mé, agus a dubhairt seision, Go mbeith mé beo, is dóigh leat, go nuige sin? nó cad a tharlóidh sna laethanta sin?
52 D'fhreagair sé mé, agus a dubhairt sé, Maidir leis na comharthaí dá n-iarrann tú orm, is féidir liom a insint duit i bpáirt: ach maidir le do shaol, ní chuirtear mé chun a thaispeáint duit; óir ní fheadar é.

CAIBIDIL 5

1Gidheadh, ag teacht na gcomharthaí, féuch, tiocfaidh na laethanta, go nglacfar líon mór na n-áitreabh ar thalamh, agus go gcuirfar i bhfolach slí na fírinne, agus beidh an talamh gan chreideamh.

2 Ach méadófar an éagóir thar an méid a fheiceann tú anois, nó a chuala tú i bhfad ó shin.
3 Agus an talamh, a fheiceann tú anois go bhfuil fréamh agat, feicfidh tú go tobann amú.
4 Ach má thugann an Té is Airde beó dhuit, feicfidh tú tar éis an treas trumpa go lonróidh an ghrian arís go h-obann san oidhche, agus an ghealach faoi thrí sa lá.
5 Agus titfidh fuil as adhmad, agus tabharfaidh an chloch a guth, agus beidh na daoine trioblóideacha:
6 Agus beidh sé i gceannas, an té nach bhfuil súil acu a chomhnóidh ar an talamh, agus beidh an éanlaith a scaoileadh amach le chéile:
7 Agus déanfaidh an fharraige Sodomitish iasc a chaitheamh amach , agus torann a dhéanamh san oíche , nach bhfuil a fhios ag go leor : ach éistfidh siad go léir a ghuth .
8 Beidh mearbhall ann freisin i mórán áiteanna, agus is minic a sheolfar an tine amach arís, agus athróidh na hainmhithe fiáine a n-áiteanna, agus cuirfidh mná míosta arrachtaigh amach:
9 Agus beidh uiscí salann le fáil sa milis, agus gach cairde scrios a chéile; ansan ceiltidh sé é féin, agus tógfaidh tuiscint siar isteach ina sheomra rúnda,
10 Agus iarrfar ó mhórán iad, agus fós ní bhfaighfear iad: ansin méadófar an mhícheartas agus an neamhchoinneálacht ar thalamh.
11 Iarrfaidh talamh amháin freisin ar cheann eile, agus a rá, An bhfuil fíréantachta a fhágann go bhfuil an duine ionraic imithe tthú féin? Agus déarfar, Ní hea.
12 Mar an gcéanna beidh súil ag fir, ach ní bhfaighidh siad aon ní: saothróidh siad, ach ní éireoidh lena slite.
13 Tá cead agam a leithéid de chomharthaí a thaispeáint duit; agus má dhéanann tú guí arís, agus gol mar atá anois, agus go tapa fiú na laethanta, cluinfidh tú rudaí is mó fós.
14 Ansin dhúisigh mé, agus chuaigh eagla an-mhór trí mo chorp go léir, agus bhí mo intinn buartha, ionas gur lagaigh sé.
15 Mar sin ghlac an t-aingeal a tháinig chun cainte liom mé, thug sé sólás dom, agus chuir ar mo chosa mé.
16 Agus an dara hoidhche thárla, go dtáinig Salathiel an caiptín an tsluaigh chugam, ag rádh, Cá raibh tú? agus cad chuige a bhfuil do ghnúis chomh trom?
17 Nach bhfuil a fhios agat go bhfuil Iosrael tiomanta duit i dtír a mbraighdeanais?
18 Eirigh ansin, agus ith arán, agus ná tréig sinn, mar an t-aoire a fhágann a thréad i lámha mac tíre cruálach.
19 Ansin dúirt mé ris, Imigh do shlite uaim, agus ná tar i ngar dom. Agus chuala sé an méid a dúirt mé, agus chuaigh sé uaim.
20 Agus mar sin rinne mé troscadh seacht lá, ag caoineadh agus ag caoineadh, mar a d'ordaigh Uriel an t-aingeal dom.
21 Agus tar éis seacht lá bhí sé mar sin go raibh smaointe mo chroí an-tromchúiseach arís dom,
22 Agus d'athshlánaigh m'anam spiorad na tuisceana, agus thosaigh mé ag caint arís leis an té is Airde,
23 Agus a dubhairt seision, A Thighearna atá riaghalta, de uile choill na talmhan, agus dá chrainn go léir, toghthuigh tusa amháin fíniúin;
24 Agus de thalamh an domhain go léir roghnaigh tú clais amháin duit: agus de na bláthanna go léir lile amháin:
25 Agus do dhoimhneacht na fairrge go léir líon tú aon abhainn amháin thú: agus as na cathracha tógtha go léir naomhuigh tú Sion duit féin.
26 Agus de na héanlaith go léir a cruthaíodh thug tú aon chalamán duit mar ainm: agus den eallach go léir a rinneadh thug tú aon chaoirigh duit.
27 Agus i measc an tsluaigh go léir fuair tú aon phobul amháin thú: agus don phobal seo ar thug tú grá dó, thug tú dlí atá ceadaithe do chách.
28 Agus anois, a Thiarna, cén fáth ar thug tú an t-aon phobal amháin seo do mhórán? agus ar aon fhréamh amháin a d'ullmhaigh tú daoine eile, agus cén fáth a scaip tú d'aon phobal amháin ar a lán?
29 Agus iadsan a dúirt do ghealluíntí, agus nár chreid do chúnaint, sháraigh siad iad.
30 Dá mbeadh an oiread sin fuatha agat do do mhuintir, is le do lámha féin is cóir duit pionós a ghearradh orthu.
31 Anois nuair a labhair mé na focail seo, cuireadh chugam an t-aingeal a tháinig chugam an oíche roimh ré,
32 Agus a dubhairt seision ríu, Éist liom, agus beidh mé a theagasc; éist leis an ní a deirim, agus inseoidh mé níos mó duit.
33 Agus dúirt mé, Labhair ar aghaidh, a Thiarna. Ansan a dubhairt sé liom, Tá tú buartha go mór in aigne ar son Israéil: an breá leat an pobal sin níos fearr ná an té a rinne iad?
34 Agus dúirt mé, Ní hea, a Thiarna: ach is an-an-bhrón a labhair mé: mar tá mo chuid aisí pian orm gach uair, agus mé ag obair chun bealach an Té is Airde a thuiscint, agus cuid dá bhreithiúnas a lorg.
35 Agus a dubhairt seision liom, Ní féidir leat. Agus a dubhairt mé, Créd fá deara, a Thighearna? cár rugadh mé ansin? nó cad chuige nárbh í broinn mo mháthar an uair sin m'uaigh, ionnas nach bhfeicfinn saothair Iacóib, agus saoith chráidhteach stoc Israéil?
36 Agus a dubhairt sé liom , Líon dom na nithe nach bhfuil fós tagtha , cruinnigh le chéile dom an salsa atá scaipthe ar an gcoigríoch , déan dom arís na bláthanna atá seargtha .
37 Oscail dom na háiteanna atá dúnta, agus tabhair amach dom na gaotha atá dúnta suas iontu, taispeáin dom íomhá gutha: agus ansin fógróidh mé duit an ní ar a bhfuil tú ag obair.
38 Agus dúirt mé , a Thiarna rialaíonn , a bhfuil a fhios na nithe seo , ach an té nach bhfuil a chomhnaithe le fir ?
39 Maidir liomsa, táim neamhghlic: conas mar sin a fhéadaim labhairt ar na nithe seo a gcuireann tú ceist orm?
40 Ansin dúirt sé liom, Mar nach féidir leat a dhéanamh ar aon cheann de na rudaí a labhair mé, mar sin ní féidir leat a fháil amach mo bhreithiúnas, nó sa deireadh an grá a gheall mé do mo mhuintir.
41 Agus a dubhairt seision, Féuch, a Thighearna, fós atá tú i ngar do na neithibh a choiméadtar go dtí an deireadh: agus cad a dhéanfaid siadsan a bhí romham, nó sinne atá anois, nó an dream a thiocfaidh inár ndiaidh?
42 Agus a dubhairt seision ríom, Taimngidh mé mo bhreitheamhnas le fáinne : amhail mar nach bhfuil mallacht ar an dream dheiridh, mar sin ní bhíonn mear- acht an chéad duine.
43 Do fhreagair mé mar sin agus a dubhairt seision, Nárbh fhéidir leat an dream do rinneadh a dhéanamh, agus bheith anois, agus atá le teacht, ar ball; go dtaispeánfá do bhreithiúnas is túisce?
44 Ansin fhreagair sé mé, agus a dúirt, Ní fhéadfaidh an créatúr deifir os cionn an déantóir; ní fhéadfaidh an domhan iad a shealbhú láithreach a chruthófar ann.
45 Agus a dubhairt mé , Mar a dúirt tú ri do sheirbhíseach , go bhfuil tú , a thugann beatha do chách , a thug an bheatha

láithreach don chréatúr a chruthaigh tú , agus an créatúr a rug é : mar sin d'fhéadfadh sé anois freisin iad a iompar go bí i láthair láithreach anois.
46 Agus a dubhairt seision ríom , Iarr ar na mnáibh , agus abair ri , Má bheir tú amach leanaí , cad a dhéanann tú nach bhfuil sé le chéile , ach duine i ndiaidh a chéile ? guigh uirthi dá bhrí sin deichniúr leanaí a thabhairt amach n láithreach.
47 Agus a dubhairt seision, Ní fhéadann sí : ach ní foláir dhi é dhéanamh re faid aimsire.
48 Ansin dúirt sé liom, Mar sin féin thug mé bolg an domhain dóibh siúd a cuireadh ann ina n-amanna.
49 Oir mar ní héidir le leanbh óg na nithe a bhaineann leis na haosda a thabhairt amach, mar sin féin chuir mé de láimh an domhan a chruthaigh mé.
50 Agus d'fhiafraigh mé de, agus a dubhairt seision, Go bhfacaidh tu anois an tslighe do thabhairt dom, rachaidh mé ar aghaidh ag labhairt romhad: óir ár máthair, ar innis tú dhom í go bhfuil sí óg, atá gar d'aois anois.
51 D'fhreagair sé mé, agus a dubhairt seision, Fiafraigh de mhnaoi a mbeireas clann, agus déarfaidh sí dhuit.
52 Abair léi, Cad é an fáth a bhfuil siad siúd a thug tú amach anois ar nós na ndaoine a bhí ann roimhe seo, ach nach lú ná sin é?
53 Agus déarfaidh sí ríu, An dream a bheirtear ar neart na h-óige, is aon mhodh amháin iad, agus an dream a bheirtear i n-aimsir na h-aoise, nuair a theipeann ar an mbroinn, is ar aon tslí eile iad.
54 Smaoinigh sibhse, dá bhrí sin, mar is lú de phearsa sibh ná na cinn a bhí romham.
55 Agus is amhlaidh atá an dream a thagann i do dhiaidh níos lú ná sibhse, mar na créatúir a thosaíonn anois ar shean, agus a chuaigh thar neart na hóige.
56 Ansin dúirt mé , A Thiarna , guím ort , má fuair mé bhfabhar i do radharc , a thaispeáint do do sheirbhíseach a thugann tú cuairt ar do chréatúr .

CAIBIDIL 6

1 Agus a dubhairt seision ríom, Ar dtúis, an tan do rinneadh an talamh, roimh theorainn an domhain do sheasamh, nó do shéid na gaotha riamh;
2 Sula ndearna sé toirneach agus éadrom, nó gur leagadh bunsraitheanna Paradise i gcónaí,
3 Sula bhfacthas na bláthanna cóir, nó sular bunaíodh na cumhachtaí so-ghluaiste, sular cruinníodh líon mór na n-aingeal le chéile,
4 Nó go n-ardófaí airde an aeir, sular ainmníodh bearta an spéire, nó go raibh na simléir i Sion te;
5 Agus muna gcuirthear amach na bliadhanta láithreacha, agus nó go bráth na n-eagla do iompaíodh an peaca anois, ro shéaladh iad a chruinnigh creideamh mar chiste:
6 Ansin bhreithnigh mé na nithe seo, agus tríomsa amháin a rinneadh iad go léir, agus trí aon duine eile: liomsa freisin cuirfear deireadh leo, agus gan aon duine eile.
7 Ansin fhreagair mé agus dúirt mé, Cad a bheidh idirscartha ó na huaire? nó cathain a bheidh deireadh an chéad cheann, agus an tús a leanann?
8 Dúirt sé liom, ó Abrahám go Isaac, nuair a rugadh Iacób agus Esau de, lámh Iacób a bhí ar dtús sáil Esau.
9Oir is é Esau deireadh an domhain, agus is é Iacób tús an domhain ina dhiaidh.
10 Tá lámh an duine idir an tsáil agus an lámh: ceist eile, a Esdras, ná fiafraigh díot.
11 D'fhreagair mé ansin agus dúirt mé, a Thiarna is rialaíonn mé, má fuair mé dea-ghean i do radharc,
12 Guím ort, taispeáin do shearbhónta críoch do chomharthaí, as ar thaispeáin tú cuid dom an oíche dheireanach.
13 Mar sin d'fhreagair sé agus a dubhairt sé liom, Seas suas ar do chosa, agus éisteacht le guth láidir ard.
14 Agus beidh sé mar a bhí sé tairiscint mhór; ach ní ghluaisfear an áit ina bhfuil tú i do sheasamh.
15 Agus mar sin nuair a labhrann sé ná bíodh eagla ort: óir is é an focal deiridh é, agus tuigtear bunús an domhain.
16 Agus cén fáth? do bhrígh go mbíonn crith agus gluasacht ag cainnt na neithe so: óir a bhfuil a fhios aige nach mór críoch na neithe so d'atharú.
17 Agus nuair a chuala mé é sheas mé suas ar mo chosa, agus d'éist, agus, féach, bhí guth a labhair, agus bhí a fhuaim mar an fhuaim na n-uiscí go leor.
18 Agus a dubhairt seision, Féuch, tagann na laethanta, a thosóidh mise ar druidim i n-aice, agus ar chuairt a thabhairt orra-san atá ar an talamh,
19 Agus tosnóidh ar fhiosrú a dhéanamh ortha, cad iad na daoine a ghortaigh go héagórach lena n-éagórais, agus nuair a bheidh aimhreas Síon comhlíonta;
20 Agus nuair a chríochnófar an domhan a thosóidh ar imtheacht, ansan déarfaidh mé na comharthaí so: osclófar na leabhair roimh an bhfirmimint, agus feicfidh siad go léir le chéile:
21 Agus na leanbhaí bliana d'aois a labhairt lena n-guthanna, na mná thorrach beiridh amach leanaí anabaí trí nó ceithre mhí d'aois, agus beidh siad beo, agus beidh siad a thógáil suas.
22 Agus go hobann nochfar na háiteacha síoltha gan cur, gheobhfar go tobann na stórtha iomlána folamh:
23 Agus tabharfaidh an trumpa fuaim, agus nuair a chloiseann gach duine, beidh eagla orthu go tobann.
24 San am sin beidh cairde ag troid lena chéile mar naimhde, agus seasfaidh an talamh in eagla orthu siúd a chónaíonn ann, seasfaidh spriongaí na bhfoinsí ina n-áit, agus i dtrí huaire ní bheidh siad ag rith.
25 An té a fhanann uathu seo go léir a dúirt mé leat, éalaigh sé, agus féach ar mo shlánú, agus deireadh do shaoghail.
26 Agus na fir a fhaightear é a fheiceáil, nach bhfuil tasted bás óna bhreith: agus an croí na háitritheoirí a athrú, agus iompú isteach i brí eile.
27 Óir cuirfar amach an t-olc, agus múchfar cealg.
28 Maidir leis an gcreideamh, beidh sé faoi bhláth, déanfar éilliú a shárú, agus déanfar an fhírinne, a bhí chomh fada sin gan toradh, a fhógairt.
29 Agus nuair a labhair sé liom, féuch, d'fhéach mé beagán is beag ar an té a raibh mé i mo sheasamh.
30 Agus na briathra so a dubhairt sé liom ; Táim tagtha chun an t-am den oíche a thaispeáint duit.
31 Má dhéanann tú guí níos mó fós, agus go ndéanfaidh tú troscadh arís seacht lá, inseoidh mé rudaí is mó duit sa lá ná mar a chuala mé.
32 Óir éisteadh do ghuth os comhair an Tí is Airde: óir chonaic an tUltach do ghníomh ceart, chonaic sé freisin do chaomhnacht, a bhí agat riamh ó d'óige.
33 Agus uime sin do chuir sé chugam na nithe so uile do thaisbeáint duit, agus a rádh riot, Biodh sólás agat agus ná bíodh eagla ort.

34 Agus ná déan deifir leis na haimsirí atá caite, chun rudaí díomhaoine a cheapadh, ionas nach deifir tú ón aimsir dheireanach.
35 Agus ina dhiaidh sin ghuil mé arís, agus rinne mé troscadh mar an gcéanna seacht lá, chun go gcomhlíonfainn na trí seachtaine a dúirt sé liom.
36 Agus san ochtú oíche do bhí mo chroidhe cráite ionam arís, agus thosuigh mé ar labhairt i láthair an Té is Airde.
37 Do cuireadh mo spiorad trí thine go mór, agus m'anam i gcruachás.
38 Agus a dubhairt mé , a Thighearna , do labhair tú ó thús na cruthú , eadhon an chéad lá , agus a dúirt tú mar sin ; Déanfar neamh agus talamh; agus ba obair fhoirfe d'fhocal.
39 Agus an uair sin bhí an spiorad, agus dorchadas agus ciúnas ar gach taobh; níor cumadh guth an fhir fós.
40 Ansin d'ordaigh tú solas cóir a theacht amach as do thaisce, go bhfeicfí do shaothar.
41 Ar an dara lá rinne tú spiorad an fhirmáin, agus d'ordaigh tú é a scaradh óna chéile, agus deighilt a dhéanamh idir na huiscí, ionas go n-éireodh cuid amháin suas, agus go bhfanfadh an chuid eile thíos.
42 Ar an tríú lá d'ordaigh tú na huiscí a bhailiú sa seachtú cuid den domhan: sé chuid a thiormaigh tú suas, agus choinnigh tú iad, chun go mbeadh sé ar intinn acu seo a bheith curtha ag cuid acu Dé agus a shaothraíodh chun fónamh duit.
43 Mar a luaithe a d'imigh do bhriathar rinneadh an obair.
44 Oir láithreach bhí torthaí mór agus gan líon, agus go leor agus éagsúla pléisiúir le haghaidh an blas, agus bláthanna de dath do-athraithe, agus bolaithe boladh iontach: agus rinneadh é seo an tríú lá.
45 Ar an gceathrú lá d'ordaigh tú go lonródh an ghrian, agus go dtabharfadh an ghealach a solas, agus go mbeadh na réaltaí in ord:
46 Agus thug sé muirear dóibh chun seirbhís a dhéanamh don duine, a bhí le déanamh.
47 Ar an gcúigiú lá a dúirt tú leis an seachtú cuid , áit a raibh na huiscí bailithe go dtabharfadh sé créatúir bheo , éanlaith agus iasc : agus mar sin tharla.
48 Oir thug an t-uisce balbh agus gan beatha nithe beo ar ordú Dé, chun go molfadh na daoine go léir do oibreacha iontacha.
49 Ansin d'ordaigh tú dhá chréatúr beo, an ceann a thug tú Enoch agus an Leviathan eile;
50 Agus do scar tú leis an gceann eile: óir níorbh fhéidir an seachtú cuid, eadhon, an áit ar chruinnigh an t-uisce le chéile, iad a choinneáil araon.
51 Thug tú cuid amháin d'Enooch, a triomaíodh an tríú lá, chun go mbeadh sé ina chónaí sa chuid chéanna, ina bhfuil míle cnoc:
52 Ach do Leviathan thug tú an seachtú cuid, eadhon, an tais; agus choinnigh tú é chun a chaitheamh uaidh, agus cén uair.
53 Ar an séú lá thug tú ordú don talamh, beithígh, eallach, agus beithígh a thabhairt os do chomhair.
54 Agus ina dhiaidh seo, Adam freisin, a rinne tú Tiarna ar do créatúir go léir: uaidh a thagann muid go léir, agus an pobal freisin a roghnaigh tú.
55 Seo go léir a labhair mé os do chomhair, a Thiarna, mar is tusa a rinne an domhan ar ár son
56 Maidir leis na daoine eile, a thagann freisin ó Ádhamh, tá a dúirt tú go bhfuil siad rud ar bith, ach a bheith cosúil le smután: agus rinne tú a shamhail a líonmhaireacht le braon a thiteann ó shoitheach.
57 Agus anois, a Thiarna, féach, na cinniúna seo, dár aithníodh riamh mar rud ar bith, is tiarnaí orainn iad, agus sinn a ithe.
58 Ach sinne do mhuintir, ar a dtug tú do chéadghin, t'aonghin, agus do leannán fial, tugtha isteach ina lámha.
59 Má dhéantar an domhan anois ar ár son, cén fáth nach bhfuil oidhreacht againn leis an domhan? cá fhad a mhairfidh sé seo?

CAIBIDIL 7

1Agus nuair a chríochnaigh mé na briathra seo a labhairt, cuireadh chugam an t-aingeal a cuireadh chugam na hoícheanta roimhe seo:
2 Agus a dubhairt seision ríom, Eirigh, a Esdrais, agus éisd na briathra a dtáinig mise chun a n-innse dhuit.
3 Agus a dubhairt mé, Labhair ar aghaidh, mo Dhia. Ansin dúirt sé liom, Tá an fharraige suite i áit leathan, go mbeadh sé domhain agus mór.
4 Ach cuir an cás go raibh an bealach isteach caol, agus cosúil le abhainn;
5 Cé a d'fhéadfadh dul isteach san fharraige ansin chun breathnú air, agus chun é a rialú? mura ndeachaigh sé tríd an caol, conas a d'fhéadfadh sé teacht isteach sa leathan?
6 Tá rud eile ann freisin; Tógtar cathair, agus í suite ar pháirc leathan, agus í lán de gach ní;
7 Tá an bealach isteach dó caol, agus é suite in áit chontúirteach le titim, amhail is dá mbeadh tine ar an láimh dheis, agus uisce domhain ar an taobh clé:
8 Agus aon chosán amháin eatarthu araon, fiú idir an tine agus an t-uisce, chomh beag sin go bhféadfadh ach o ní fear dul ann láithreach.
9 Má tugadh an chathair seo anois d'fhear mar oidhreacht, mura rachaidh sé thar an gcontúirt a cuireadh roimhe, conas a gheobhaidh sé an oidhreacht seo?
10 Agus a dubhairt mé , Is mar sin , a Thiarna . Ansin dúirt sé liom, Mar sin féin tá cuid Iosrael freisin.
11 Mar ar a son féin rinne mé an domhan: agus nuair a sháraigh Ádhamh mo reachtanna, is amhlaidh a d'ordaigh an ní sin anois.
12 Ansin rinneadh bealaí isteach an tsaoil seo caol, lán de bhrón agus de shaothair: níl iontu ach beagán agus olc, lán de ghuaiseacha, agus an-phian.
13 Oir bhí bealaí isteach an domhain sin níos sine leathan agus cinnte, agus thug siad toradh neamhbhásmhar.
14 Más rud é mar sin nach dtéann lucht saothair na beatha seo isteach ar na nithe caola agus díomhaoine seo, ní féidir leo go brách na cinn a chuirtear suas dóibh a fháil.
15 Anois, dá bhrí sin, cén fáth a bhfuil tú féin buartha faoi mar a fheiceann tú ach duine truaillithe? agus cén fáth a bhfuil tú ar athraíodh a ionad, ach tá tú marbh?
16 Cén fáth nár thug tú faoi deara i d'aigne an ní seo atá le teacht, seachas an rud atá i láthair?
17 Ansin d'fhreagair mé agus dúirt mé, A Thiarna a rialaíonn tú, a d'ordaigh tú i do dhlí, go n-oidhreofaí na fíréan na nithe seo, ach go n-imeodh na héagoithe.
18 Fulaingfidh na fíréan, áfach, nithe caola, agus beidh dóchas acu go fairsing: óir d'fhulaing siadsan a rinne go haingidh na nithe caola, agus ní fheicfidh siad an fairsinge.
19 Agus a dubhairt sé liom. Níl aon bhreitheamh os cionn Dé, agus aon duine go bhfuil tuiscint os cionn an Airde.

20Oir tá go leor a imíonn sa bheatha seo, mar go ndéanann siad díspeagadh ar dhlí Dé atá curtha os a gcomhair.
21Oir thug Dia ordú caola dóibh siúd a tháinig, cad ba cheart dóibh a dhéanamh chun maireachtáil, mar a tháinig siad, agus cad ba cheart dóibh a urramú chun pionós a sheachaint.
22 Mar sin féin níor ghéill siad dó; ach labhair ina choinne, agus shamhlú rudaí vain;
23 Agus do mhealladar iad féin tré n-a ghníomhartha uatha; agus adubhairt an ní is Airde, nach bhfuil sé; agus ní raibh a fhios aige a shlite:
24 Ach rinne siad díspeagadh ar a dhlí, agus shéan siad a chúnaint; ina reachtanna ní raibh siad dílis, agus ní dhearna siad a oibreacha.
25 Agus mar sin, a Esdrais, is nithe folmha do na folmha, agus do na lánta na nithe iomlána.
26 Féuch , tiocfaidh an t-am , go dtiocfaidh na comharthaí seo a dúirt mé leat i gcrích , agus go dtaispeánfar an bhrídeog , agus go bhfeicfear í ag teacht amach , atá tarraingthe siar ón talamh anois .
27 Agus cibé duine a shaorfar ó na huilc a dúradh, féachfaidh sé mo iontais.
28Oir foilseofar mo mhac Íosa leo siúd a bheidh in éineacht leis, agus beidh lúcháir orthu siúd a fhanann laistigh de cheithre chéad bliain.
29 Tar éis na mblianta seo gheobhaidh mo mhac Críost bás, agus gach duine a bhfuil beatha aige.
30 Agus déanfar an domhan a iompú isteach sa tsean-tost seacht lá, mar atá sna breithiúnais roimhe seo: ionas nach bhfanfaidh aon duine.
31 Agus tar éis seacht lá an domhain, nach múscail fós, a ardú suas, agus a gheobhaidh bás atá truaillithe
32 Agus cuirfidh an talamh ar ais na daoine atá ina gcodladh inti, agus mar sin déanfaidh an deannach iad siúd a chónaíonn ina dtost, agus déanfaidh na háiteanna rúnda na hanamacha a bhí tiomanta dóibh a sheachadadh.
33 Agus taispeánfar an Té is Airde ar shuímh an bhreithiúnais, agus rachaidh an truaighe go héag, agus críochnuighidh an fhad-fhulangas:
34 Ach ní mhairfidh breitheamhnas amháin, seasfaidh an fhírinne, agus neartóidh an creideamh:
35 Agus leanfar an obair, agus taispeánfar an luach saothair, agus beidh na gníomhais mhaithe i bhfeidhm, agus ní bheidh aon riail ag gníomhais olc.
36 Ansin dúirt mé, rinne Abraham guí ar dtús ar son na Sodomites, agus Maois ar son na n-aithreacha a pheacaigh san fhásach:
37 Agus Íosa tar éis dó ar son Iosrael i n-aimsir Achán:
38 Agus Samúéil agus Dáiví chun an scriosta: agus Solamh dóibh siúd a thiocfadh go dtí an sanctóir:
39 Agus Héilias dóibh siúd a fuair báisteach; agus do na mairbh, go mairfeadh sé:
40 Agus Ezechias ar son an phobail i n-aimsir Shenacherib: agus go leor do mhórán.
41 Mar sin anois, do bhrígh go bhfuil an caimiléireacht tar éis fás aníos, agus an t-olc méadaithe, agus na fíréan tar éis guí ar son na n-aindiadhaidh: cad chuige nach mbeidh sé amhlaidh anois freisin?
42 D'fhreagair sé mé, agus a dubhairt sé, Ní hí an bheatha láithreach so an chríoch ar a bhfanann mórán glóire; dá bhrí sin ghuigh siad ar son na lag.
43 Ach beidh lá na bréige críoch na haimsire seo, agus tús na neamhbhásmhaireachta le teacht, ina bhfuil an t-éilliú caite,
44 Tá deireadh leis an gcealgacht, gearrtar an mhíchreideamh as, déantar fíréantacht a fhás, agus éireofar an fhírinne.
45 Mar sin ní bheidh aon duine in ann an té atá scriosta a shábháil, ná an té a fuair an bua a choisreacan.
46 Do fhreagair mé an uair sin, agus a dubhairt seision, Is í so mo chéad rádh agus mo dheiridh, gur fearr gan an talamh do thabhairt d'Adhamh: nó, ar mbeith tugtha dó, do choimhéadfadh ó pheacadh é.
47 Oir cad é an tairbhe do na daoinibh san aimsir láithreach so do chaitheamh go truime, agus d'éis bháis bheith ar lorg pionóis?
48 A Ádhaimh, cad atá déanta agat? óir cé gur tusa a pheacaigh, ní tusa amháin a thit, ach sinne go léir a thagann chugat.
49 Oir cad é an tairbhe dhúinn, dá ngealltar aimsir neamhbhásmhar dhúinn, .I s déanta againn na hoibreacha a thugann bás?
50 Agus go bhfuil dóchas síoraí geallta dúinn, agus sinn féin a bheith ar an nduine is aingidh ar neamhní?
51 Agus go bhfuil teaghaisí sláinte agus sábháltachta curtha ar fáil dúinn, cé gur mhaireamar go haingidh?
52 Agus go gcoimeádtar glóir an Tí is Airde chun iad a chosaint ar an saol fealltach, agus sinn ag siúl ar na bealaí is measa ar fad?
53 Agus go ndéarfaí párlás, a maireann a toradh go brách, mar a bhfuil slándáil agus leigheas, mar nach rachaimid isteach inti?
54 (Oir shiúil muid in áiteanna míthaitneamhach.)
55 Agus go mbeidh a n-aghaidheanna siúd a bhain úsáid as staonadh ag taitneamh os cionn na réalta, agus go mbeidh ár n-aghaidh níos dubh ná an dorchadas?
56 Oir le linn dúinn bheith ag maireachtáil agus ag déanamh na héagóra, níor mheasamar go dtosóimid ag fulaingt ar a son tar éis bháis.
57 Ansan do fhreagair sé mé, agus a dubhairt sé, Is é so cor an chatha, an té a bheirtear ar an talamh a throid;
58 Mar sin, má sháraítear é, go bhfulaingeoidh sé mar a dúirt tusa: ach má fhaigheann sé an bua, gheobhaidh sé an ní a deirim.
59 Oir is í seo an bheatha a labhair Maois ris an bpobal fad a mhair sé, ag rádh, Roghnaigh daoibh an bheatha, chun go mairfeadh sibh.
60 Mar sin féin níor chreid siad é, ná na fáithe ina dhiaidh, ná mise a labhair leo,
61 Nach mbeadh an tromchúis sin ina ndíothú, is a bheidh lúcháir orthu siúd atá curtha i dtreo an tslánaithe.
62 Do fhreagair mé an uair sin, agus a dubhairt seision, Tá a fhios agam, a Thighearna, go nglaodhtar trócaireach ar an té is Airde, an tan do rinne sé trócaire orra-san nach bhfuil fós ar an tsaoghal;
63 Agus orthu siúd freisin a théann chun a dhlí;
64 Agus go bhfuil sé foighneach, agus go bhfuil sé fada ag fulaingt na ndaoine a pheacaigh, mar a créatúir;
65 Agus go bhfuil sé flaithiúil, óir tá sé réidh chun a thabhairt san áit ar gá dó;
66 Agus gur mór an trócaire é, mar go ndéanann sé trócaire níos mó agus níos mó orthu siúd atá i láthair, agus atá caite, agus freisin dóibh siúd atá le teacht.
67Oir mura méadóidh sé a thrócaire, ní leanfadh an domhan ar aghaidh leo siúd a fhaigheann oidhreacht ann.

68 Agus adeir sé; óir muna ndearna sé amhlaidh dá mhaitheas féin, chun go n-éascófaí a n-eucearta dhóibh, ní mhairfeadh an deichiú cuid d'fhearaibh.
69 Agus ar mbeith ina bhreitheamh, muna maithe dhóibh a leigheasadh a bhriathar, agus an iomad congnamh do chur amach,
70 Níor cheart go mbeadh ach fíorbheagán d'imeachtaí fágtha i líon gan líon.

CAIBIDIL 8

1 Agus d'fhreagair sé mé, ag rádh, Is é an té is Airde a rinne an domhan seo ar mhórán, ach an domhan atá le teacht ar bheagán.
2 Inseoidh mé cosamhail duit, a Esdras; Mar nuair a iarrann tú an talamh, a déarfaidh sé ríu, go dtugann sé mórán múnla as a ndéantar soithí cré, ach is beag deannach a thagann ó ór: mar sin atá cúrsa an tsaoil seo.
3 Cruthófar go leor, ach is beag duine a shábháilfear.
4 Mar sin d'fhreagair mé agus dúirt mé, Slogtar síos ansin, a anam, tuiscint, agus caith eagna.
5 Oir thoiligh tú cluas a thabhairt, agus tá tú toilteanach tairngreacht a dhéanamh: óir níl spás agat níos faide ná chun cónaí amháin.
6 A Thiarna, mura n-fulaingíonn tú do sheirbhíseach, go ndéanfaimid guí os do chomhair, agus go dtuga tú síol dár gcroí, agus cultúr dár dtuiscint, go dtiocfaidh toradh air; conas a mhairfidh gach duine atá truaillithe, a iompraíonn áit duine?
7 Oir is tusa amháin, agus déanaimid go léir aon cheardaíocht ar do lámha, mar a dúirt tú.
8Oir nuair a bheidh an corp déanta anois i mbroinn na máthar, agus go dtugann tusa baill dó, coinnítear do chréatúr i dtine agus in uisce, agus naoi mí mairfidh do shaoirse do chréatúr atá cruthaithe inti.
9 Ach an rud a choinníonn agus a choinnítear, déanfar é a chaomhnú araon: agus nuair a thiocfaidh an t-am, seachadann an bhroinn na nithe a d'fhás inti.
10Oir d'ordaigh tú as na codanna den chorp, is é sin le rá, as na cíoch, bainne le tabhairt, arb é toradh na gcíoch é,
11 Chun go gcothófar an ní a dheartar ar feadh tamaill, go dtí go ndéanfaidh tú trócaire air.
12 Thug tú suas é le d'fhíréantacht, agus chothaigh tú i do dhlí é, agus leasaigh tú é le do bhreithiúnas.
13 Agus marbhóchaidh tú é mar do chréatúr, agus beathuighidh tú é mar do shaothar.
14 Dá bhrí sin má scriosfaidh tú an té a rinneadh le hobair chomh mór sin, is furasta an rud a ordú de réir d'aitheanta, chun an ní a rinneadh a chaomhnú.
15 Anois, dá bhrí sin, a Thiarna, labhróidh mé; touching fear i gcoitinne, is fearr a fhios agat; ach ag baint le do mhuintir, a bhfuil brón orm ar a son;
16 Agus ar son na n-oidhreacht-sa, ar a son atáim ag caoineadh; agus ar son Iosrael, a bhfuil mé trom; agus ar son Iacób, ar a son atáim buartha;
17 Uime sin tosnóidh mé ar urnaighe os do chomhair féin ar mo shon féin agus ar a son: óir feicim na fallaí dhúinn a chomhnuigheas sa talamh.
18 Ach chuala mé luas an bhreithimh atá le teacht.
19 Uime sin éist lem ghlór, agus tuig mo bhriathra, agus labhróidh mé romham. Ag so tosach briathra Esdrais, ro ghabhsad é: agus I s cúnamh,
20 A Thiarna, tusa atá i do chónaí sa tsíoraíocht agus a fheiceann tú ó thuas ar neamh agus san aer;
21 A bhfuil a ríchathaoir do-mheasta; nach féidir a ghlóir a thuiscint; os a chomhair a sheasann slua na n-aingeal le crith,
22 A bhfuil a sheirbhís eolach ar ghaoth agus ar thine; a bhfuil focal fíor, agus nathanna tairiseach; a bhfuil aithne láidir, agus ordanás fearful;
23 An té a thriomaíonn an doimhneacht, agus a fheirge a leáfaidh na sléibhte; atá fianaithe ag an bhfírinne:
24 Éist le paidir do shearbhónta, agus éist d'achainí do chréatúr.
25 Oir fad a bheidh mé beo labhróidh mé, agus fad a bheidh tuiscint agam tabharfaidh mé freagra.
26 Ná féach ar pheacaí do phobail; ach orthusan a dhéanann seirbhís duit i bhfírinne.
27 Ná tabhair aird ar aireagáin uilc na gcéin, ach ar mhian na ndaoine a choimeádann do theistiméireachtaí i gcruachás.
28 Ná déan machnamh orthu siúd a shiúil go feigned os do chomhair: ach cuimhnigh orthu, a bhfuil de réir do thoil a fhios do eagla.
29 Ná bíodh sé mar thoil agat iad siúd a mhair mar ainmhithe a scrios; ach féachaint orthu siúd a mhúin do dhlí go soiléir.
30 Ná bíodh fearg ort orthu siúd a mheastar is measa ná ainmhithe; ach grá dóibh siúd a chuireann a muinín i gcónaí i do fhíréantacht agus do ghlóir.
31Oir tá muidne agus ár n-aithreacha lagaithe de na galair sin: ach mar gheall orainne a bheidh na peacaigh a dtugtar trócaireach.
32Oir más mian leat trócaire a dhéanamh orainn, goirfear trócaire orainn, eadhon, nach bhfuil aon oibreacha fíréantachta againn.
33Oir na cóir, a bhfuil mórán dea-oibreacha curtha ar bun agatsa, gheobhaidh siad luach saothair as a ngníomhartha féin.
34 Oir cad é an duine, go ndéanfá míshásamh air? nó cad í glúin thruaillighthe, go mbeithfeá chomh searbh léi?
35 Oir i bhfírinne ní duine ar bith iad ina measc a bheirtear, ach rinne sé go haingidh; agus i measc na dílis níl aon ní a rinne olc.
36 Oir chuige seo, a Thiarna, fógrófar d'fhíréantacht agus do mhaitheas, má bhíonn tú trócaireach orthu siúd nach bhfuil muinín na ndea-oibreacha acu.
37 Ansin d'fhreagair sé mé, agus dúirt sé, Tá roinnt rudaí a labhair tú go ceart, agus de réir do briathar beidh sé.
38Oir go deimhin ní bheidh mé ag smaoineamh ar a dhiúscairt siúd a pheacaigh roimh bhás, roimh bhreithiúnas, roimh scrios:
39 Ach déanfaidh mé lúcháir ar ghníomh na bhfíréan, agus cuimhneoidh mé freisin ar a n-oilithreacht, agus ar an slánú, agus ar an luach saothair a bheidh acu.
40 Mar a labhair mé anois, mar sin a tharlóidh.
41 Oir mar a chuireann an tuathánach mórán síl ar an talamh, agus a phlandálann go leor crann, agus fós an ní a cuireadh go maith ina aimsir, ní thagann aníos, agus gach a bhfuil curtha fréamhaithe aige: mar sin tá sé acu siúd a cuireadh. sa domhan; ní bheidh siad go léir a shábháil.
42 Do fhreagair mé an uair sin agus a dubhairt seision, Má fuair mé grásta, abair liom.
43 Ar nós mar a imthigheann síol an fhir, muna dtig sé suas, agus ná glac do bháisteach i n-am; nó má thagann an iomarca báistí, agus má truaillithe é:
44 Mar sin féin bás an duine freisin, atá déanta le do lámha, agus a dtugtar do íomhá féin, mar go bhfuil tú cosúil leis, ar a

son a rinne tú gach rud, agus é a shamhail do shíol an bhfeirmeoirí.
45 Ná bíodh fearg orainne, ach spáráil do mhuintir, agus déan trócaire ar d'oidhreacht féin: óir is trócaireach tú do do chréatúr.
46 Ansan do fhreagair sé mé, agus a dubhairt sé, Is don láthair iad na nithe atá le teacht, agus na neithe atá le teacht.
47 Óir is gearr go mbeidh tú in ann mo chréatúr a ghrá níos mó ná mise: ach is minic a tharraing mé i gcóngar chugatsa agus chugatsa, ach ní riamh do na héagóraí.
48 Agus seo freisin tá tú iontach os comhair an Tí is Airde:
49 Sa mhéid gur ísligh tú thú féin, mar a dhéantar ionat, agus nár mheas tú gur fiú go mór do ghlóiriú i measc na bhfíréan.
50 Oir is iomaí truaighe mhóra a dhéanfar leo, a chomhnóidh sa domhan san aimsir dheiridh, mar gur shiúil siad i mórtas.
51 Ach tuig thusa duit féin, agus iarr amach an ghlóir do dhaoine a bheidh cosúil leatsa.
52 Oir daoibhse a osclaítear parthas, plandáltar crann na beatha, ullmhaítear an t-am atá le teacht, ullmhaítear flúirseacht, tógtar cathair, agus ceadaítear suaimhneas, sea, foirfeacht agus eagna.
53 Tá fréamh an uilc séalaithe uait, tá laige agus an leamhan folaithe uait, agus éillitheacht a theith go hifreann le dearmad a dhéanamh:
54 Ritheadh brón, agus sa deireadh taispeánadh stór na neamhbhásmhaireachta.
55 Agus mar sin, ná cuir aon cheist ort níos mó ar an iliomad na ndaoine a chailltear.
56 Oir nuair a ghlac siad an tsaoirse, rinne siad díspeagadh ar an té is Airde, ag déanamh magaidh dá dhlí, agus thréig siad a shlite.
57 Thrácht siad ina theannta sin a fhíréan,
58 Agus a dubhairt seision , nach bhfuil aon Dia ; seadh, agus a fhios sin go gcaithfidh siad bás.
59Oir mar a ghlacfaidh na nithe a dúradh libh, mar sin a ullmhaítear tart agus pian dóibh: óir níorbh í a thoil féin daoine a theacht ar neamhní:
60 Ach tá acu siúd a chruthaítear thruaill siad ainm an té a rinne iad, agus ní raibh siad buíoch dó a d'ullmhaigh beatha dóibh.
61 Agus mar sin atá mo bhreitheamhnas idir lámhaibh anois.
62 Níor thaispeáin mé na nithe seo do na fir go léir, ach duitse, agus do bheagán cosúil leatsa. Ansin d'fhreagair mé agus dúirt mé,
63 Féuch, a Thighearna, anois do thaisbeáin tú dom iomad na n-iongantas, a dtosnuígh tú ar dhéanamh san aimsir dheiridh: ach an tráth, níor thaisbeáin tú dhom.

CAIBIDIL 9

1 Do fhreagair sé mé an uair sin, agus a dubhairt sé, Tomhais an t-am go dúthrachtach ann féin: agus an tan do fheicfidh tú cuid do na comharthaidhibh adubhairt mé ribh roimhe,
2 Tuigfidh tú ansin, gurb é an t-am céanna é, ina dtosóidh an té is Airde ar chuairt ar an domhan a rinne sé.
3 Dá bhrí sin nuair a bheidh creathanna talún le feiceáil agus uproars na ndaoine ar fud an domhain:
4 Tuigfidh tu go maith mar sin gur labhair an Té is Airde na nithe sin ón aimsir a bhí romhat, eadhon ó thús.
5Oir mar atá tús agus deireadh le gach a dhéantar sa domhan, agus is léir an deireadh:
6 Mar sin féin tá tús soiléir ag aimsir na dTréithe is Airde i n-iontais agus i n-oibreacha cumhachtacha, agus críochnaíonn i n-éifeachtaí agus i gcomharthaí.
7 Agus gach uile neach a shlánófar, agus a bheidh in ann éalú trína oibreacha, agus trí chreideamh, trína chreid sibh,
8 Caomhnófar iad ó na guaiseacha sin, agus feicfidh mé mo shlánú i mo thír, agus laistigh de mo theorainneacha: óir naomhaigh mé iad dom ó thús.
9 Ansin beidh siad i gcás trua, a bhfuil mí-úsáid anois mo shlite: agus iad siúd a chaith amach iad d'ainneoin, beidh siad ina gcónaí i bpian.
10 Le haghaidh a fuair sochair ina saol, agus nach bhfuil aithne acu orm;
11 Agus iad siúd a bhfuil loathed mo dhlí , fad a bhí siad fós saoirse , agus , nuair a bhí fós áit aithrí oscailte dóibh , ní thuig , ach despoke é ;
12 Ní foláir go mbeadh a fhios mar an gcéanna tar éis bháis trí phian.
13 Agus dá bhrí sin ná bíodh a fhios agat conas a dhéanfar pionós a ghearradh ar na daoine ungodly, agus cathain: ach fiosraigh conas a bheidh an righteous a shábháil, a bhfuil an domhan, agus a bhfuil an domhan cruthaithe.
14 Ansin fhreagair mé agus dúirt mé,
15 Dúirt mé cheana, agus anois labhair, agus labhróidh sé ina dhiaidh seo freisin, go bhfuil níos mó go leor acu a bás, ná acu siúd a shábháil:
16 Mar is mó tonn ná braon.
17 Agus fhreagair sé mé , ag rá , Cosúil mar atá an réimse , mar sin freisin an síol ; mar a bheidh na bláthanna, is iad sin na dathanna freisin; mar go bhfuil an oibrí, mar sin freisin ar an obair; agus do réir mar atá an feighil é féin, mar sin atá a mhuinntearas mar an gcéadna: óir b'í aimsir an domhain é.
18 Agus anois nuair a d'ullmhaigh mé an domhan, nach ndearnadh fós, fiú dóibh a bheith ina gcónaí sa saol anois, níor labhair aon duine i mo choinne.
19Oir mar sin do ghéill gach éinne: ach anois tá na béasa a chruthaítear sa saol seo, atá déanta, truaillithe ag síol suthain, agus ag dlí nach féidir a chuardach saor in aisce iad féin.
20 Mar sin mheas mé an domhan, agus, féach, bhí baol ann mar gheall ar na gléasanna a tháinig isteach ann.
21 Agus chonaic mé, agus chosain sé go mór é, agus choinnigh mé dom fíonchaor den bhraisle, agus planda daoine mór.
22 Go n-imtheochadh an sluagh an uair sin, a rugadh go neamhghlan; agus coimeádfar mo fhíonchaor, agus mo phlanda; óir le saothar mór rinne mé foirfe é.
23 Mar sin féin, má scoirfidh tú fós seacht lá níos mó, (ach ní dhéanfaidh tú troscadh iontu,
24 Ach imigh leat i bpáirc bláthanna, áit nach dtógtar teach, agus ná hith ach bláthanna na páirce; ná blais aon fheoil, ná ól fíon, ach ith bláthanna amháin;)
25 Agus guí chun an Té is Airde de shíor, ansin tiocfaidh mé agus labhróidh mé leat.
26 Chuaigh mé mar sin chun na páirce dá ngairtear Ardat, mar a d'ordaigh sé dom; agus shuigh mé ann sin i measc na mbláth, agus d'ith mé de luibheanna na páirce, agus shásaigh a gcuid feola mé.
27 Tar éis seacht lá shuigh mé ar an bhféar, agus bhí mo chroí cráite ionam, mar a bhí roimhe seo:
28 Agus d'oscail mé mo bhéal, agus thosaigh mé ag caint os comhair an Tí is Airde, agus dúirt:

29 A Thiarna, tusa a thaispeánann dúinne, taispeánadh thú dár n-aithreacha san fhásach, san áit nach mbíonn aon duine ag sileadh na ndeor, nuair a tháinig siad as an Éigipt.
30 Agus do labhair tú ag rádh, Éist liom, O Israel; agus marcáil mo bhriathra, a shíol Iacóib.
31Oir, féach, cuirim mo dhlí ionaibh, agus tabharfaidh sé toradh ionaibh, agus beidh onóir agaibh ann go brách.
32 Ach ár n-aithreacha , a fuair an dlí , ní choinnigh sé , agus níor breathnaíodh do deasghnátha : agus cé nach raibh an toradh do dlí bás , agus d'fhéadfadh sé , mar ba leatsa é ;
33 Ach cailleadh an dream a fuair é, mar níor choinnigh siad an ní a cuireadh iontu.
34 Agus, féuch, is gnás é, an tan do gheobhadh an talamh síol, nó an fharraige long, nó aon soitheach, feoil nó deoch, go n-imtheochadh sé annsin é do chur no do chur,
35 An ní sin freisin a cuireadh, nó a caitheadh ann, nó a fuarthas, básaítear é, agus ní fanann sé linn: ach linne ní mar sin a tharla.
36Oir sinne a fuair an dlí básaithe tríd an bpeaca, agus ár gcroí freisin a fuair é
37 Mar sin féin ní básaítear an dlí, ach fanann sé ann a fhórsa.
38 Agus nuair a labhair mé na nithe seo i mo chroí , d'fhéach mé ar ais le mo shúile , agus ar an taobh dheis chonaic mé bean , agus , féach , caoineadh sí agus gol le guth ard , agus bhí brón mór ina croí , agus a . bhí éadaí ar cíos, agus bhí luaithreach ar a ceann.
39 Ansin lig mé mo smaointe go raibh mé inti, agus chas mé chuici,
40 Agus a dubhairt seision , C'ar son atá tú ag gol ? cén fáth a bhfuil tú chomh brónach i d'intinn?
41 Agus a dubhairt seision ríom, A dhuine uasail, lig dom féin caoineadh, agus cuir le mo bhrón, óir tá mé cráite go mór i m'intinn, agus tugadh an-íseal orm.
42 Agus dúirt mé léi, Cad a thagann ort? inis dom.
43 Dúirt sí liom, "Bhí mé do shearbhónta neamhthrócaireach, agus ní raibh aon leanbh agam, cé go raibh fear céile agam tríocha bliain;
44 Agus na tríocha bliain sin ní dhearna mé rud ar bith eile de lá agus d'oíche, agus gach uair an chloig, ach déan mo ghuí chun an Airde.
45 Tar éis tríocha bliain d'éist Dia liom do bhanóglach, d'fhéach sé ar mo ainnise, mheas mo thrioblóid, agus thug dom mac: agus bhí áthas an domhain orm leis, mar sin bhí m'fhear céile freisin, agus mo chomharsana go léir: agus thugamar onóir mhór do. an Uilechumhachtach.
46 Agus chothaigh mé é go mór le suaimhneas.
47 Mar sin nuair a d'fhás sé suas, agus a tháinig go dtí an t-am go mbeadh bean aige, rinne mé féasta.

CAIBIDIL 10

1Agus tharla, nuair a chuaigh mo mhac isteach ina seomra bainise, gur thit sé síos, agus fuair sé bás.
2 Ansin chaitheamar go léir na soilse, agus d'ardaigh mo chomharsana go léir suas chun sólás dom: mar sin ghlac mé mo chuid eile go dtí an dara lá san oíche.
3 Agus tharla, nuair a bhí siad go léir fágtha amach chun sólás dom, go dtiocfadh liom a bheith ciúin; ansin d'éirigh mé suas san oíche agus theith mé, agus tháinig anseo chun an réimse seo, mar a fheiceann tú.
4 Agus is é is aidhm liom anois gan filleadh ar an gcathair, ach fanacht anseo chun fanacht, agus gan ithe ná ól, ach go brách ag caoineadh agus ag troscadh go bhfaighidh mé bás.
5 Ansin d'fhág mé na machnaimh ina raibh mé, agus labhair mé léi i fearg, ag rá,
6 A bhean amaideach thar aon ní eile, nach bhfeiceann tú ár gcrón, agus cad a tharlóidh dúinn?
7 Cionnus go bhfuil Sion ár máthair lán do gach truime, agus mórán umhal, ag caoineadh go mór?
8 Agus anois, do bhrígh go bhfuilimid go léir ag caoineadh agus faoi bhrón, mar go bhfuilimid go léir i truime, an bhfuil brón ort ar son aon mhic?
9 Oir iarr ar an talamh, agus déarfaidh sí leat, gurb í is cóir do chaoineadh ar son an tslua mhóir a fhásann uirthi.
10 Le haghaidh amach aisti a tháinig go léir ar dtús, agus amach as di tiocfaidh gach duine eile, agus, féach, siúl siad beagnach go léir i scrios, agus an iliomad acu atá fréamhaithe go hiomlán amach.
11 An té sin a dhéanfadh níos mó caoineadh ná í, a chaill an t-uafás sin; agus ní tusa, a bhfuil brón ort ach amháin?
12 Ach má deir tú liom, Ní cosúil le cumha an domhain mo chaoineadh, mar gur chaill mé toradh mo bhroinne, a thug mé amach le pianta, agus lom le brón;
13 Ach ní mar sin atá an talamh: óir tá an t-iliomad atá ann de réir réime an domhain imithe, mar a tháinig sé:
14 Ansin deirim ribh, Mar a thug tú amach le saothair; is mar sin a thug an talamh freisin a toradh, eadhon, an duine, ó thús don té a rinne í.
15 Coimeád anois, dá bhrí sin, do bhrón duit féin, agus bíodh misneach mhaith agat an rud a tharla duit.
16Oir má admhaíonn tú diongbháilteacht Dé a bheith cóir, glacfaidh tú araon do mhac in am, agus molfar tú i measc na mban.
17 Imigh leat ansin isteach sa chathair chuig d'fhear céile.
18 Agus a dubhairt sise liom, Sin ní dhéanfaidh mé: ní rachaidh mé isteach sa chathair, ach anseo gheobhaidh mé bás.
19 Lean mé mar sin ar aghaidh ag labhairt léi, agus dúirt mé,
20 Ná déan amhlaidh, ach cuirigí comhairle ort. uaimse: óir cé mhéad naimhde atá ag Sion? bíodh sólás agat maidir le brón Iarúsailéim.
21 Oir feiceann tú go bhfuil ár n-ionad ina n-ídiú, ár n-altóir briste, ár dteampall scriosta;
22 Tá ár psaltair leagtha ar an talamh, cuirtear ár n-amhrán ina thost, tá deireadh lenár n-áthas, cuirtear solas ár gcoinnleoir amach, milltear áirc ár gconartha, truaillítear ár nithe naofa, agus an t-ainm sin. tá sé ar a dtugtar orainn beagnach profaned: ár bpáistí a chur faoi náire, ár sagairt a dóite, ár Léivítigh imithe i mbraighdeanas, ár n-virgins atá truaillithe, agus ár mná céile ravished; Iompraíodh ár bhfir ionraic, scriostar ár gclann, tugtar ár n-ógánaigh i ngéibheann, agus déantar lag ar ár bhfear láidir;
23 Agus mar is mó do chách, do chaill séala Shíon a h-onóir anois; óir seachadtar í i lámha na ndaoine is fuath linn.
24 Agus mar sin croith díot do mhór-thruime, agus cuir uait an t-iliomad brón, chun go ndéanfaidh an t-Urramach trócaire ort arís, agus go dtabharfaidh an té is Airde suaimhneas agus suaimhneas duit ó do shaothar.
25 Agus nuair a bhí mé ag caint léi, féach, bhí a aghaidh go tobann ag lonrú go han-mhór, agus a gnúis glórach, ionas go raibh eagla orm roimhe, agus go raibh mé ag smaoineamh ar cad a d'fhéadfadh a bheith ann.

26 Agus , féuch , go tobann rinne sí caoin mhór an-eagla : ionnus gur chroith an talamh ag an torann na mná .
27 Agus d'fhéach mé, agus, féach, an bhean le feiceáil dom níos mó, ach bhí cathair tógtha, agus nocht áit mhór ó na bunsraitheanna: mar sin do bhí eagla orm, agus do ghlaoidh mé le guth árd, agus a dubhairt,
28 Cá bhfuil Uriel an t-aingeal, a tháinig chugam ar dtús? óir is é a thug orm dul i mórán bpeacaí, agus iompaíodh mo chríoch chun éillithe, agus mo ghuí chun achrainn.
29 Agus mar a bhí mé ag labhairt na bhfocal seo, féach, tháinig sé chugam, agus d'fhéach sé ar dom.
30 Agus, féach, luigh mé mar dhuine marbh, agus do tógadh mo thuiscint uaim: agus do thóg sé mé ar láimh dheis, agus thug sé sólás dom, agus chuir sé ar mo chosaibh mé, agus dubhairt sé liom,
31 Cad a tharlaíonn duit? agus cén fáth a bhfuil tú chomh buartha sin? agus cad chuige a bhfuil do thuiscint buartha, agus smaointe do chroí?
32 Agus a dubhairt mé , Do bhrígh gur thréig tú mé , agus fós do rinne mé do réir do bhriathra , agus do imthigh mé sa ghort , agus , feach , chonaic mé , agus fós féach , nach bhfuil mé in ann a chur in iúl .
33 Agus a dubhairt seision liom, Seas suas go fearúil, agus comhairleoidh mé thú.
34 Ansin dúirt mé, Labhair ar aghaidh, a thighearna, i dom; ach ná tréigean mé, ar eagla go bhfaighidh mé bás gan mo dhóchas.
35 Oir chonaic mé nach raibh a fhios agam, agus a chloisteáil nach bhfuil a fhios agam.
36 Nó an mealladh mo chiall, nó m'anam i mbrionglóid?
37 Anois, dá bhrí sin, impím ort go dtaispeánfaidh tú do sheirbhíseach an fhís seo.
38 Do fhreagair sé mé an uair sin, agus a dubhairt sé, Éist liom, agus cuirfidh mé in iúl duit, agus a insint duit cad chuige sin tá tú eagla: óir nochtfaidh an Té is Airde a lán rudaí rúnda duit.
39 Chonaic sé go bhfuil do bhealach ceart: ar an ábhar sin go bhfuil tú brón i gcónaí ar son do phobail, agus go ndéanann tú cumha mór ar son Shion.
40 Seo mar sin brí na físe a chonaic tú le déanaí:
41 Chonaic tú bean ag caoineadh, agus is tú a thosaigh ar a sólás a thabhairt di:
42 Ach ní fheiceann tú anois cosúlacht na mná níos mó, ach tá cathair tógtha agat le feiceáil.
43 Agus do bhrígh gur innis sí bás a mic duit, is é so an réiteach:
44 Is í an bhean seo, a bhfaca tú Síon, í;
45 De bhrí, a deirim, a dubhairt sí riot, go raibh sí tríocha bliadhan gann: sin iad na tríochad bliadhan nach raibh aon ofráil déanta innte.
46 Ach tar éis tríocha bliain thóg Solamh an chathair agus d'ofráil sé ofrálacha; agus ansin rug sé mac do na daoine gan toradh.
47 Agus do bhrígh gur innis sí dhuit gur chothaigh sí é le saothair: sin an áit chónaithe in Iarúsailéim.
48 Ach a dubhairt seision ríu, Go dtáinig mo mhacsa isteach ina sheomra pósadh go raibh teip air, agus go bhfuair sé bás: b'í so an scrios a tháinig go Iarúsailéim.
49 Agus, féuch, do chonaic tú a cosúlacht, agus do bhrígh go raibh sí ag caoineadh a mic, do thosnuig tú ar sólás a thabhairt di: agus ar na neithe sin atá ionnta, táid iad le hoscladh dhuit.
50 Oir anois feiceann an té is Airde go bhfuil tú cráite go neamhghéilliúil, agus go bhfuil tú ag fulaingt ó do chroí go hiomlán ar a son, is mar sin a thaisbeáin sé duit gile a glóire, agus a áilleachta;
51 Agus mar sin d'iarr mé ort fanacht sa ghort nár tógadh aon teach:
52 Oir bhí a fhios agam go dtaispeánfadh an té is Airde é seo duit.
53 Dá bhrí sin d'ordaigh mé duit dul isteach sa pháirc, áit nach raibh aon bhunús d'fhoirgneamh ar bith.
54Oir san áit a dtosnaíonn an té is Airde ar a chathair a thaispeáint, ní féidir le foirgneamh duine ar bith seasamh.
55 Agus dá bhrí sin ná bíodh eagla ort, ná bíodh eagla ort ar do chroí, ach siúil isteach, agus féach áilleacht agus móráltacht na tógála, an oiread agus is féidir le do shúile a fheiceáil:
56 Agus ansin éistfidh tú an oiread agus is féidir le do chluasa a thuiscint.
57 Oir is beannaithe thú ós cionn mórán eile, agus gairthear leis an té is Airde thú; agus mar sin níl ach fíorbheagán.
58 Ach san oíche amárach fanfaidh tú anseo;
59 Agus mar sin taispeánfaidh an té is Airde radhairc duit ar na nithe is Airde a dhéanfaidh an té is Airde dóibh siúd a chónaíonn ar an talamh sna laethanta deiridh. Mar sin chodail mé an oíche sin agus oíche eile, mar a d'ordaigh sé dom.

CAIBIDIL 11

1 Ansin chonaic mé aisling, agus, féuch, tháinig aníos ón bhfarraige iolar, a raibh dhá sciathán déag cleiteacha, agus trí cloigeann.
2 Agus chonaic mé , agus , féach , scaipeadh sí a sciatháin ar fud an domhain go léir , agus go léir na gaotha an aeir shéid uirthi , agus bailíodh le chéile .
3 Agus d'fhéach mé, agus as a cleití d'fhás cleití contrártha eile; agus d'éirigh siad cleití beaga agus beaga.
4 Ach bhí a cinn ar foscadh: an ceann sa lár ba mhó ná an ceann eile, ach quieuit sé leis an iarmhar.
5 Ina theannta sin d'fhéach mé, agus, féach, d'eitil an t-iolar lena cleití, agus bhí sé i gceannas ar thalamh, agus os a gcionn siúd a bhí ina gcónaí ann.
6 Agus chonaic mé go raibh gach ní faoi neamh faoina réir di, agus aon duine labhair ina choinne, ní, ní créatúir amháin ar talamh.
7 Agus d'fhéach mé, agus, féach, d'éirigh an t-iolar ar a spuaic, agus labhair sé lena cleití, ag rá;
8 Ná déanaigí faire go léir ar an bpointe: codail gach duine ina áit féin, agus déanaigí faire ar chúrsaí;
9 Ach déanaimis na cinn a chaomhnú don duine deiridh.
10 Agus d'fhéach mé, agus, féach, níor chuaigh an guth as a cinn, ach as a corp.
11 Agus d'uimhir mé a cleití contrártha, agus, féuch, bhí ocht gcinn díobh.
12 Agus d'fhéach mé , agus , féuch , ar an taobh dheis d'éirigh cleite amháin , agus reigne d ar fud an domhain go léir;
13 Agus mar sin do thárla, nuair a bhí sé i bhflaitheas, go dtáinig deireadh an ama, agus ní raibh a áit le feiscint níos mó: mar sin d'éirigh an chéad duine eile ina sheasamh. agus ríogh, agus bhí aimsir mhór;
14 Agus nuair a tháinig sé i réim, tháinig deireadh leis freisin, mar an gcéad cheann, ionas nach mbeadh sé le feiceáil níos mó.

15 Ansin tháinig guth chuige, agus dúirt:
16 Oír is tú a shealbhaigh rígheacht ar an dtalamh an fhad so : so a deirim ribh, gan tosnughadh ar neithibh níos mó.
17 Ní shroichfidh duine tar éis duit do chuid ama, ná a leath.
18 Ansin d'éirigh an tríú duine, agus rí mar an duine eile roimhe, agus ní raibh le feiceáil níos mó freisin.
19 Mar sin chuaigh sé leis an iarmhar go léir ceann i ndiaidh a chéile, mar go raibh gach duine reign, agus ansin le feiceáil nach bhfuil níos mó.
20 Ansin d'fhéach mé, agus, féach, le himeacht aimsire na cleití a bhí ina dhiaidh sin ina seasamh ar an taobh deas, go dtiocfadh siad i gceannas freisin; agus rialaigh cuid acu, ach i gceann tamaill ní raibh siad le feiceáil níos mó:
21 Do cuireadh cuid acu ar bun, ach níor rialaigh iad.
22 Ina dhiaidh seo d'fhéach mé, agus, féach, ní raibh an dá cleití déag le feiceáil níos mó, ná an dá cleití beaga:
23 Agus ní raibh níos mó ar chorp an iolair, ach trí cinn a scíthe, agus sé sciathán beaga.
24 Ansin chonaic mé freisin gur roinneadh dhá cleití beaga iad féin ó na sé cinn, agus gur fhan siad faoin gceann a bhí ar an taobh dheis: óir do lean na ceithre cinn ina n-áit.
25 Agus d'fhéach mé, agus, féach, cheap na cleití a bhí faoin sciathán iad féin a chur suas agus an riail a bheith acu.
26 Agus d'fhéach mé, agus, féach, bhí ceann curtha suas, ach go gairid ní raibh sé le feiceáil níos mó.
27 Agus ba túisce an dara ceann ná an chéad cheann.
28 Agus d'fhéach mé, agus, féach, an bheirt a d'fhan ag smaoineamh freisin ann féin a rí:
29 Agus ar ndul a mach dhóibh, féuch, do dhúisigh duine de na cinnibh do bhí 'na shuaimhneas, eadhon an dream do bhí 'na meadhon; óir ba mhó sin 'ná an dá cheann eile.
30 Agus ansin chonaic mé go raibh an dá cheann eile ceangailte leis.
31 Agus, féuch, do iompaíodh an cloigeann leosan a bhí in éineacht leis, agus d'ith suas an dá cleití faoin sciathán a bheadh i réim.
32 Ach chuir an ceann seo eagla an domhain ar fad, agus bhí smacht aige ar na daoine sin go léir a bhí ina gcónaí ar an talamh faoi bhrú mór; agus bhí rialachas an domhain aige níos mó ná na sciatháin go léir a bhí.
33 Agus ina dhiaidh seo d'fhéach mé, agus, féach, go tobann ní raibh an ceann a bhí sa lár le feiceáil níos mó, mar na sciatháin.
34 Ach d'fhan an dá cheann, a bhí i gceannas ar an talamh freisin, agus ar na daoine a bhí ina gcónaí ann.
35 Agus d'fhéach mé, agus, féach, an ceann ar an taobh dheis d'ith sé an duine a bhí ar an taobh clé.
36 Ansin ceann mé guth , a dúirt liom , Féach roimh tú , agus a mheas an rud a fheiceann tú .
37 Agus d'fhéach mé, agus féach, mar leon beó ar ruaig as an gcoill: agus chonaic mé gur chuir sé glór duine amach chun an iolair, agus adubhairt;
38 Éist leat, labhróidh mé leat, agus déarfaidh an té is Airde leat:
39 Nach tusa atá fágtha de na ceithre hainmhithe, a thug mé chun cinn i mo shaolsa, chun go dtiocfadh deireadh a n-amanna tríom?
40 Agus tháinig an ceathrú , agus sháraigh sé na hainmhithe go léir a bhí caite , agus bhí cumhacht ar an domhan le eagla mór , agus ar an compás iomlán an domhain le cos ar bolg mór ; agus is fada do chomhnuigh sé ar an talamh le ceilg.
41Oir níor thug tú breithiúnas ar an talamh le fírinne.
42 Oir rinne tú chlaochlú ar na daoine baoth, ghortaigh tú an síochánta, thug tú grá do na bréaga, agus scrios tú áitribh na ndaoine a thug toradh amach, agus leag tú síos ballaí na ndaoine nach ndearna aon dochar duit.
43 Dá bhrí sin tá do bheart éagórach ag teacht suas chun an Airde, agus d'uaill chun an chumhachtach.
44 D'fhéach an té is Airde freisin ar aimsirí uaibhreach, agus, féach, tá deireadh leo, agus tá a ghràineanna comhlíonta.
45 Agus mar sin ná feic níos mó, a iolair, ná do sciatháin uafásaí, ná do chleití míshuaimhneacha, ná do chinn mhailíseach, ná do chrúba gortacha, ná do chorp neamhghlan go léir:
46 Chun go n-athshlánófar an talamh go léir, agus go bhfillfeadh sí ar ais, á saoradh ó d'fhoréigean, agus go mbeadh súil aici le breithiúnas agus le trócaire an té a rinne í.

CAIBIDIL 12

1Agus nuair a labhair an leon na briathra seo leis an iolar, chonaic mé,
2 Agus, féach, an ceann a d'fhan agus na ceithre sciathán le feiceáil nach bhfuil níos mó, agus chuaigh an bheirt chun é agus iad féin suas chun reign, agus bhí a ríocht beag, agus líonadh de uproar.
3 Agus chonaic mé, agus, féuch, ní raibh le feiscint níos mó, agus do loisceadh corp iomlán an iolair ionnus go raibh an talamh i n-eagla mhór: ansin do dhúisigh mé ó thrioblóid agus ó thrioblóid m'intinne, agus ó eagla mhór, agus dubhairt sé le mo spiorad,
4Féach, seo a rinne tú dom, sa mhéid is go bhfuil tú ag cuardach bealaí an Duine is Airde.
5 Féach, fós féin táim tuirseach i m'intinn, agus an-lag i mo spiorad; agus is beag neart atá ionam, ar son an eagla mhóir le'r cuireadh i gcroidhe mé an oidhche so.
6 Dá bhrí sin guífidh mé anois ar an té is Airde, go dtabharfaidh sé sólás dom go dtí an deireadh.
7 Agus a dubhairt seision, A Thighearna, an riaghail sin, má fuair mé grásta roimhe t a radharc, agus má tá mé inchosanta leat roimh go leor eile, agus má tá mo phaidir teacht go deimhin suas roimh do aghaidh;
8 Tabhair sólás dom mar sin, agus taispeáin dom do sheirbhíseach léirmhíniú agus de dhifríocht shoiléir na físe uafásaí seo, chun sólás iomlán a thabhairt do m'anam.
9 Oir bhreithnigh tú mé ar fiú a thaispeáint dom an uair dheireanach.
10 Agus a dubhairt sé liom, Is é seo an léirmhíniú ar an fhís:
11 Is é an t-iolar, a chonaic tú ag teacht aníos ón bhfarraige, an ríocht a chonacthas i bhfís do dheartháir Dainéil.
12 Ach níor léiríodh dó é, mar sin anois dearbhaím duit é.
13 Féuch, tiocfaidh na laethanta, go n-ardóidh ríocht ar thalamh, agus beidh eagla uirthi os cionn na ríochtaí go léir a bhí roimhe.
14 Mar an gcéanna beidh dháréag rí i réim, duine i ndiaidh a chéile:
15 Mar sin tosóidh an dara duine ar fhlaitheas, agus beidh níos mó ama aige ná ag aon duine den dáréag.
16 Agus seo do chomhartha an dá sciathán déag, a chonaic tú.
17 Maidir leis an nguth a chuala tú á labhairt, agus nach bhfaca tú dul amach as a chinn ach as lár a choirp, is é seo an léiriú:

18 Go n-éireoidh tré aimsir na ríochta sin dícheall mór, agus go seasfaidh sí i mbaol teipe: mar sin féin ní thitfidh sí ansin, ach cuirfear ar ais arís é ina thosach.
19 Agus de bhrí go bhfaca tú na hocht cleití beaga faoi bhun a sciatháin, is é seo an léiriú:
20 Go n-éireoidh ann ocht rí, nach mbeidh a n-amanna ach beag, agus a mblianta go tapa.
21 Agus éagfaidh beirt acu, an meán-am ag druidim: coinneofar ceathrar go dtí go dtosóidh siad ag druidim, ach coinneofar beirt go dtí an deireadh.
22 Agus do bhrígh go bhfaca tú triúr cloigeann 'n-a luighe, is é so an léiriú:
23 Ina laethanta deiridh déanfaidh an té is Airde trí ríocht a thógáil suas, agus a lán rudaí a athnuachan iontu, agus beidh tiarnas an domhain acu,
24 Agus do na comhnuidhibh ann, go mór an t-anró, thar gach a raibh roimhe: uime sin adeirthear cinn an iolair ortha.
25 Oir is iad so iadsan a shlánóidh a aingidheachd, agus a chríochnóidh a chríoch dheiridh.
26 Agus do bhrígh go bhfaca tú nach bhfuil an ceann mór le feiceáil níos mó, is é is brí le duine acu bás a fháil ar a leaba, agus fós faoi phian.
27 Maraítear an bheirt a fhanfaidh leis an gclaíomh.
28 Oir is é claíomh an duine ithidh an ceann eile: ach ar an deireadh tuitfidh sé tríd an gclaíomh féin.
29 Agus do bhrígh go bhfaca tú dhá chleití faoi na sciatháin ag gabháil thar an gceann atá ar thaobh na láimhe deise;
30 Is éard is brí leis ná gurb iad seo iad, a choinnigh an té is Airde go dtí a gcríoch: is í seo an ríocht bhig agus lán de thrioblóid, mar a chonaic tú.
31 Agus an leon , a chonaic tú ag éirí aníos as an adhmad , agus roar , agus ag labhairt leis an iolar , agus ag magadh uirthi as a neamhfhírinne leis na focail go léir a chuala tú ;
32 Seo é an t-ungadh, a choinnigh an té is Airde ar a son agus as a n-aingidheacht go dtí an deireadh: déanfaidh sé iad a chromadh, agus déanfaidh sé suas iad lena n-éadrom.
33Oir cuirfidh sé os a chomhair iad beo i mbreithiúnas , agus déanfaidh sé iad a achmhainniú , agus ceartóidh sé iad .
34 Déanfaidh sé an chuid eile de mo phobal a sheachadadh le trócaire, iad siúd atá brú ar mo theorainneacha, agus déanfaidh sé lúcháir orthu go dtí teacht lá an bhreithiúnais, ar labhair mé leat ó thús deireadh.
35 Seo é an aisling a chonaic tú, agus seo iad na léirmhínithe.
36 Ní raibh ach fios agat ar rún an Té is Airde.
37 Scríobh mar sin na nithe seo go léir atá feicthe agat i leabhar, agus folaigh iad:
38 Agus múin do dhaoine glice iad, a bhfuil a fhios agat a gcroí na rúin seo a thuiscint agus a choinneáil.
39 Ach fan thú féin anseo fós seacht lá eile, chun go dtaisbeánfar dhuit, pé rud is toil leis an té is Airde a chur in iúl duit. Agus leis sin chuaigh sé a bhealach.
40 Agus nuair a chonaic an pobal go léir go raibh na seacht lá caite, agus nach bhfuil mé ag teacht arís isteach sa chathair, chruinnigh siad iad go léir le chéile, ó ba lú go dtí an duine ba mhó, agus tháinig chun chugam, agus a dúirt:
41 Cad a rinneamar olc ort? agus cad é an t-olc atá déanta againn i do choinne, go dtréig tú sinn, agus go suífidh tú anseo san áit seo?
42 Oir de na fáithe go léir is tusa amháin atá fágtha againn, mar chnuasach den seanré, agus mar choinneal in áit dhorcha, agus mar thearmann nó mar long atá caomhnaithe ón aimsir.
43 Nach leor na huilc a tháinig chugainn?
44 Má thréigeann tú sinn, nach fearr go mór é dhúinn, dá loisceadh sinn imeasg Shioin?
45 Oir ní fearr sinne ná iadsan a fuair bás ann. Agus ghuil siad le guth ard. Ansin d'fhreagair mé iad, agus dúirt mé,
46 Bíodh sólás agat, a Iosrael; agus ná bí trom, a thigh Iacóib:
47 Óir is é an té is Airde a chuimhin leat, agus ní dhearna an tUachtarach dearmad ort i gcathú.
48 Ar mo shonsa, níor thréig mé thú, agus níor imigh mé uait: ach tháinig mé chun na háite seo, chun guí a dhéanamh ar fhásach Shion, agus go n-iarrfainn trócaire ar son na híseal. ur tearmann.
49 Imigh anois agus gach duine agaibh abhaile, agus tar éis na laethanta seo tiocfaidh mé chugaibh.
50 Chuaigh na daoine isteach sa chathair mar sin mar a d'ordaigh mé dóibh:
51 Ach d'fhan mé fós sa ghort seacht lá, mar a d'ordaigh an t-aingeal dom; agus ní raibh ag ithe ach sna laethanta sin de bhláthanna na páirce, agus bhí mo chuid feola de na luibheanna.

CAIBIDIL 13

1Agus tar éis seacht lá, shamhlaigh mé aisling san oíche:
2 Agus, féach, d'éirigh gaoth as an bhfarraige, gur ghluais sí a tonnta go léir.
3 Agus d'fhéach mé, agus, féach, an duine sin céir láidir leis na mílte na bhflaitheas: agus nuair a d'iompaigh sé a ghnúis féachaint, crith gach rud a bhí le feiceáil faoi.
4 Agus gach uair a chuaigh an guth amach as a bhéal, dóite go léir a chuala a ghuth, mar a theipeann ar an talamh nuair a bhraitheann sé an tine.
5 Agus ina dhiaidh seo d'amhairc mé, agus, féach, cruinníodh le chéile an iliomad fear, as a líon, ó cheithre gaotha na bhflaitheas, chun ceannas a chur ar an duine a tháinig amach as an bhfarraige.
6 Ach d'fhéach mé, agus, féach, bhí sliabh mór uaighe aige dó féin, agus d'eitil sé suas air.
7 Ach d'fheicfinn an réigiún nó an áit ar a raibh an cnoc gaibhte, agus níorbh fhéidir liom.
8 Agus ina dhiaidh seo d'fhéach mé, agus, féach, bhí eagla an domhain orthu siúd go léir a bhí bailithe le chéile chun é a rialú, agus fós bhí orthu troid.
9Agus, féach, mar a chonaic sé foréigean an tslua a tháinig, níor thóg sé suas a lámh, ná níor ghlac sé claíomh, ná aon ghléas cogaidh:
10 Ach chonaic mé gur sheol sé amach as a bhéal mar a bhí sé ina pléascadh na tine, agus as a liopaí anáil lasrach, agus as a theanga chaith sé amach splancacha agus stoirmeacha.
11 Agus bhí siad go léir measctha le chéile; pléascadh na tine, an anáil lasrach, agus an stoirm mhór; agus do thuit sé le foréigean ar an tsluagh do bhí toilteanach troid, agus do loisg sé suas iad gach duine, ionnus nach raibhe aon ní d'fheicsint ar obann an t-sluaigh, acht deannach agus boladh deataigh: nuair a chonaic mé so bhí eagla orm. .
12 Ina dhiaidh sin chonaic mé an fear céanna ag teacht anuas ón sliabh, agus ag glaoch air Sluagh síochánta eile.
13 Agus tháinig sluagh mór chuige, a raibh áthas ar chuid acu, cuid acu a raibh brón orthu, agus cuid acu faoi cheangal, agus cuid eile tugtha acu d'ofráil: ansin bhí mé tinn trí eagla mór, agus dhúisigh mé, agus a dúirt,
14 Thaispeáin tú na hiontais seo ó thús do do shearbhónta, agus mheas tú gur fiú dom mo ghuí a ghlacadh:

15 Taispeáin dom anois fós léirmhíniú an aisling seo.
16 Oir de réir mar a ghinim i mo thuiscint, mo thrua iad na daoine a fhágfar sna laethanta sin agus is mó go mór an trua dóibh siúd nach bhfágtar ina ndiaidh!
17Oir bhí an dream nár fágadh faoi truime.
18 Tuigim anois na nithe a bheidh curtha suas sa lá deiridh, a tharlóidh dóibh, agus dóibh siúd a bheidh fágtha.
19 Is mar sin a tháinig siad i gcontúirtí móra agus i mórán riachtanas, mar a dhearbhaíonn na haislingí seo.
20 Gidheadh is fusa don té atá i gcontúirt teacht sna neithe so, ná imtheacht mar scamall as an domhan, agus gan féachaint ar na neithe do thárla san aimsir dheiridh. Agus do fhreagair sé mé, agus a dubhairt sé,
21 Léiriú na físe a thaispeánfaidh mé duit, agus osclóidh mé duit an rud atá uait.
22 De bhrí gur labhair tú fúthu siúd atá fágtha ina ndiaidh, seo é an léiriú:
23 An té a fhulaingeoidh an baol san am sin, coimeádfaidh sé é féin: is iad siúd a thit i gcontúirt a bhfuil oibreacha acu, agus creideamh i dtreo an Uilechumhachtaigh.
24 Bíodh a fhios so agat, mar sin, gur mó beannuighthe an dream a fágtar 'n-a dhiaidh ná na mairbh.
25 Seo brí an fhís: De bhrí go bhfaca tú fear ag teacht suas ó lár na farraige:
26 Mar an gcéanna an té a choinnigh Dia an tArd-Ríomh séasúr mór, a sheachadfaidh a chréatúr leis féin, agus ordóidh sé dóibh siúd atá fágtha ina ndiaidh.
27 Agus do bhrígh gur bhfaca tú, gur tháinig as a bhéal mar soinneáin gaoithe, agus teine, agus stoirme;
28 Agus nach raibh aige claíomh, ná aon ionstraim cogaidh, ach gur scrios a rushing isteach an t-iomlán a tháinig chun é a rialú; seo an léiriú:
29 Féuch, tagann na laethanta, nuair a thosóidh an té is Airde ar na daoine atá ar an talamh a sheachadadh.
30 Agus tiocfaidh sé a n-iongantas na ndaoine a chomhnuíonn ar an talamh.
31 Gabhfaidh duine air féin troid i gcoinne ceann eile , cathair amháin i gcoinne a chéile , áit amháin i gcoinne a chéile , daoine i gcoinne a chéile , agus ríocht amháin i gcoinne ceann eile .
32 Agus beidh an t-am ann nuair a tharlóidh na rudaí seo, agus tarlóidh na comharthaí a léirigh mé duit roimhe seo, agus ansin fógrófar mo Mhac, an duine a chonaic tú mar dhuine ag dul suas.
33 Agus nuair a chloiseann an pobal go léir a ghuth, fágfaidh gach duine ina thír féin an cath a bheidh acu ar a chéile.
34 Agus cruinnighidh sluagh gan líon le chéile, mar a chonaic tú iad, toilteanach teacht, agus é a shárú trí throid.
35 Ach seasfaidh sé ar bharr shliabh Shión.
36 Agus tiocfaidh Sion, agus taispeánfar do gach uile dhuine é, á ullmhú agus á thógáil, amhail mar a chonaic tú an cnoc gearrtha gan lámha.
37 Agus déanfaidh an mac so mo Mhac-sa achmhasan do dhroch-bhearta na náisiún sin, atá tar éis titim san aimsir ar son a ndroch-bheatha;
38 Agus leagfaidh sé os a gcomhair a drochsmaointe, agus na pianta lena dtosóidh siad ar a gcrapadh, atá cosúil le lasair: agus scriosfaidh sé iad gan saothair de réir an dlí atá cosúil liomsa.
39 Agus do bhrígh gur chruinnigh sé sluagh suaimhneach eile chuige;
40 Sin iad na deich dtreibh a d'iompair na príosúnaigh as a dtír féin in aimsir Oséa an rí, a thug Salmanasar rí na hAsaíre i mbraighdeanas, agus thug sé thar na huiscí iad, agus mar sin tháinig siad isteach i dtír eile. .
41 Ach do ghlacadar an chomhairle so eatorra féin, go bhfágfaidís sluagh na gcéin, agus go rachfaidís amach i dtír eile, nach raibh an cine daonna ina chónaí ann,
42 Go gcoimeádfaidís ann a reachtanna, nár choinnigh siad riamh ina dtír féin.
43 Agus chuaigh siad isteach in Euphrates ag áiteanna cúnga na habhann.
44 Do thaisbeáin an Té is Airde comharthaí dóibh an uair sin, agus do shealbhuigh sé an tuile, go dtí gur imthigheadar thairis.
45 Oir do bhádar trén tír sin slighe mhóir, eadhon bliadhain go leith: agus adeirthear Arsarét ris an dúthaigh cheudna.
46 Do chomhnuigheadar ann sin go dtí an uair dheiridh; agus anois nuair a thosóidh siad ar theacht,
47 Fanfaidh an té is Airde arís i bhfoinsí an tsrutha, go rachaidh siad tríothu: dá bhrí sin chonaic tú an t-iliomad i síocháin.
48 Ach iad siúd atá fágtha i do dhiaidh de do phobal, is iad sin a fhaightear laistigh de mo theorainneacha.
49 Agus nuair a scriosfaidh sé an t-iliomad de na náisiúin atá bailithe le chéile, déanfaidh sé a mhuintir a fhanann a chosaint.
50 Agus ansin taispeánfaidh sé iontais mhóra dóibh.
51 Ansin dúirt mé, a Thiarna atá i gceannas, taispeáin dom é seo: Cad é an fáth a bhfaca mé an fear ag teacht suas ó lár na farraige?
52 Agus a dubhairt seision ríom, Mar ní héidir leatsa na neithe atá i ndoimhneacht na fairrge a lorg, ná fios a bheith agat ar na neithe atá i ndoimhneacht na fairrge: mar sin ní féidir le duine ar bith ar domhan mo Mhac-sa d'fhaicinn, nó na daoine atá maille ris, ach i rith an lae. .
53 Seo léirmhíniú an aisling a chonaic tú, agus trína bhfuil tú anseo amháin lighted.
54 Oir thréig tú do shlí féin, agus chuir tú do dhícheall i bhfeidhm ar mo dhlí, agus d'iarr tú é.
55 D'ordaigh tú do bheatha san eagna, agus ghlaoigh tú ar thuiscint ar do mháthair.
56 Agus dá bhrí sin thaispeáin mé duit seoda an té is Airde: tar éis trí lá eile labhróidh mé rudaí eile leat, agus cuirfidh mé in iúl duit rudaí cumhachtacha agus iontacha.
57 Ansin chuaigh mé amach sa pháirc, ag tabhairt moladh agus buíochas don té is Airde mar gheall ar a iontais a rinne sé le himeacht aimsire;
58 Agus mar go rialaíonn sé mar an gcéanna , agus rudaí mar a thiteann ina séasúir : agus shuigh mé ann trí lá .

CAIBIDIL 14

1 Agus ar an treas lá, do shuidh mé faoi darach, agus, féuch, tháinig guth as tor i m'aghaidh, agus a dubhairt sé, Esdras, a Esdras.
2 Agus dúirt mé , Tá mé anseo , a Thiarna Agus sheas mé suas ar mo chosa .
3 Ansin dúirt sé liom, Sa phreas nocht mé mé féin go follasach do Mhaois, agus labhair leis, nuair a bhí mo phobal ag seirbhís san Éigipt:
4Chuir mé amach é agus threoraigh mé mo phobal as an Éigipt, agus thug mé suas é go dtí an sliabh mar a raibh mé i mo láimh aige ar feadh séasúr fada,

5 Agus d'innis sé a lán nithe iongantacha dhó, agus do thaisbeáint dó rúin na n-aimsire, agus na críche; agus d'órduigh sé dhó, ag rádh,
6 Dearbhóidh tú na briathra seo, agus folaigh tú iad seo.
7 Agus anois a deirim ribh,
8 Go gcuirfeá suas i do chroí na comharthaí a léirigh mé, agus na haislingí a chonaic tú, agus na léirmhínithe a chuala tú:
9Oir tógfar ó chách thú, agus as seo amach fanfaidh tú le mo Mhacsa, agus le cibé duine a bheidh cosúil leatsa, go gcríochnófar na hamanna.
10Oir chaill an domhan a óige, agus tosaíonn na hamanna ag dul in aois.
11Oir tá an domhan roinnte ina dhá chuid déag, agus tá na deich gcuid de imithe cheana féin, agus leath an deichiú cuid:
12 Agus fós an méid atá tar éis leath an deichiú cuid.
13Cuirigí in ord, dá bhrí sin, do theach, agus déan do mhuintir a mhaslú, sólás dóibh siúd atá i gcruachás, agus diúltaigh don chaimiléireacht anois;
14 Imigh uait a smaointe marbhtha, tilg uait ualaí an duine, cuir díot anois an nádúr lag,
15 Agus cuir ar leataobh na smaointe is tromchúisí ort, agus deifir ort teitheadh ó na hamanna seo.
16 Oir is mó fós uilc ná na cinn a chonaic tú a tharlú, a dhéanfar ina dhiaidh seo.
17 Féuch, a mhéad a bheidh an domhan níos laige le haois, is mó go mór a mhéadóidh olc orthu siúd a chónaíonn ann.
18 Oir tá an t-am ar teitheadh i bhfad uait, agus tá an léasú crua ar láimh: mar anois hastaíonn an fhís atá le teacht, a chonaic tú.
19 Ansin fhreagair mé romhat, agus dúirt mé,
20 Féuch , a Thighearna , imeoidh mé , mar a d'ordaigh tú dom , agus déanfaidh mé achmhas ar an bpobal atá i láthair : ach an té a bheirtear ina dhiaidh sin , cé a thabharfaidh comhairle dóibh ? mar sin tá an domhan suite sa dorchadas, agus tá na daoine a chónaíonn ann gan solas.
21 Mar sin tá do dhlí dóite ní fios do dhuine ar bith na nithe a deintear ort, nó an obair a thosóidh.
22 Ach má fuair mé grásta romhad, cuir an Spiorad Naomh isteach chugam, agus scríobhfaidh mé gach a rinneadh ar an domhan ó thús, a bhí scríofa i do dhlí, chun go bhfaighidh daoine do chosán, agus go bhfaighidh siad. a bheidh beo sna laethanta deiridh féadfaidh sé beo.
23 Agus d'fhreagair sé mé, ag rádh, Imigh leat, cruinnigh an sluagh le chéile, agus abair ríu, nach iarrann siad thú ar feadh daichead lá.
24 Ach féach, ullmhaigh tú go leor boscaí crann, agus tabhair leat Sarea, Dabria, Selemia, Ecanus, agus Asiel, an cúigear seo atá réidh le scríobh go tapa;
25 Agus tar anseo, agus lasfaidh mé coinneal tuisceana i do chroí, nach gcuirfear amach, go gcomhlíonfar na nithe a thosóidh tú ar scríobh.
26 Agus nuair a bheidh déanta agat, foilseoidh tú rudaí áirithe, agus rudaí áirithe taispeánfaidh tú faoi rún do na ciallmhar: amárach ar an uair seo tosóidh tú ar scríobh.
27 Ansin chuaigh mé amach, mar a d'ordaigh sé, agus chruinnigh an pobal go léir le chéile, agus dúirt:
28 Éist leis na focail seo, a Iosrael.
29 Ba strainséirí san Éigipt ár n-aithreacha ar dtús, ónar saoradh iad:
30 Agus fuair siad dlí na beatha , rud nár choinnigh siad , rud a sháraigh sibhse freisin ina ndiaidh .
31 Ansin bhí an tír, eadhon talamh Shíón, roinnte idir sibh trí chrannchur: ach rinne bhur n-aithreacha agus sibh féin éagórach, agus níor choinnigh siad na bealaí a d'ordaigh an té is Airde daoibh.
32 Agus do bhrígh gur breitheamh ceart é, do thóg sé uait in am an ní a thug sé daoibh.
33 Agus anois tá sibhse anseo, agus bhur bráithre in bhur measc.
34 Dá bhrí sin, más ea go ndéanfaidh sibh bhur dtuiscint féin a rialú, agus bhur gcroí a athchóiriú, coinneofar beo sibh agus tar éis báis gheobhaidh sibh trócaire.
35 Oir tar éis an bháis tiocfaidh an breithiúnas, nuair a bheimid beo arís: agus an uair sin léireofar ainmneacha na bhfíréan, agus dearbhófar oibreacha na n-ungadh.
36 Dá bhrí sin ná tiocfadh duine ar bith chugam anois, agus ná lorgódh sé i mo dhiaidh an daichead lá seo.
37 Ghlac mé mar sin an cúigear fear, mar a d'ordaigh sé dom, agus chuamar isteach sa pháirc, agus d'fhanamar ann.
38 Agus an lá arna mhárach, féuch, do ghlaoidh guth orm, ag rádh, A Esdras, oscail do bhéal, agus ól do bheirim dhuit le n-ól.
39 Ansin d'oscail mé mo bhéal, agus, féach, shroich sé chugam cupán lán, a bhí lán mar go raibh sé le huisce, ach a dath a bhí cosúil le tine.
40 Agus do ghlac mé é, agus d'ól mé: agus ar ól dom é, do labhair mo chroidhe tuiscint, agus d'fhás eagna i m' chíche, óir do neartaigh mo spiorad mo chuimhne.
41 Agus d'osclaíodh mo bhéal, agus níor dhún níos mó.
42 Thug an té is Airde tuiscint don chúigear fear, agus scríobh siad radhairc iontacha na hoíche a dúradh, nach raibh a fhios acu: agus shuigh siad daichead lá, agus scríobh siad sa lá, agus san oíche d'ith siad arán.
43 Maidir liomsa. Labhair mé sa lá, agus níor shealbhaigh mé mo theanga san oíche.
44 I gceann daichead lá scríobh siad dhá chéad agus ceithre leabhar.
45 Agus nuair a bhí an daichead lá líonta, do labhair an Té is Airde, ag rádh, Foillsigh go h-oscailte an té do sgríobh tú, ionnus go léifinn an duine fiúntach é:
46 Ach coinnigh an seachtó deiridh, chun iad a sheachadadh ach amháin dóibh siúd atá ciallmhar i measc an phobail:
47 Oir iontu atá tobar na tuisceana, tobair na heagna, agus sruth an eolais.
48 Agus rinne mé amhlaidh.

CAIBIDIL 15

1Féach, labhair i gcluasa mo phobail na focail fháistine a chuirfidh mé i do bhéal, a deir an Tiarna:
2 Agus tabhair faoi deara iad a bheith scríofa ar pháipéar: óir tá siad dílis agus fíor.
3 Ná bíodh eagla oraibh na samhlaíochta i n-aghaidh thú, ná bac le h-ionracas na ndaoine a labhrann i do choinne.
4 Oir gheobhaidh na huile nea-chreidmhigh bás i n-aoinfheacht.
5 Féuch, a deir an Tiarna, beidh mé plagues a thabhairt ar an domhan; an claíomh, gorta, bás, agus scrios.
6Oir thruailligh an t-olc an talamh go léir go han-mhór, agus tá a n-oibreacha díobhálach comhlíonta.
7 Uime sin a deir an Tiarna,
8 Ní dhéanfaidh mé mo theanga a choinneáil níos mó mar a bhaineann lena n-aingidhe, a dhéanann siad go truamhéileach,

agus ní bheidh mé ag fulaingt leo sna nithe sin, ina bhfeidhmíonn siad iad féin go holc: féach, an fhuil neamhchiontach agus righteous ag caoineadh orm, agus an anamacha na ndaoine. ach gearán a dhéanamh go leanúnach.
9 Agus dá bhrí sin, a deir an Tiarna, beidh mé a dhíoghail go cinnte iad, agus a ghlacadh chugam an fhuil neamhchiontach go léir as a measc.
10 Féuch, treoraítear mo phobal mar threud chun na maraithe: ní fhulaingeoidh mé anois iad a chónaí i dtír na hÉigipte:
11 Ach bhéarfaidh mé iad le lámh láidir agus le lámh sínte amach, agus buailfidh mé an Éigipt le pláigh mar a bhí roimhe, agus scriosfaidh mé a tír go léir.
12 Déanfaidh an Éigipt caoineadh, agus bainfear a bunús leis an bplá agus leis an bpionós a thabharfaidh Dia uirthi.
13 Iad siúd a shaothraíonn an talamh, beidh siad ag caoineadh, mar go dteipfidh ar a gcuid síolta tríd an pléascadh agus an clocha sneachta, agus le réaltbhuíon eagla.
14 Is mairg don domhan agus dóibh siúd a chónaíonn ann!
15 Mar a thagann an claíomh agus a scrios i ngar, agus beidh daoine amháin seasamh suas agus troid i gcoinnet eile, agus claimhte ina lámha.
16 Chun go mbeidh ceannairc i measc na bhfear , agus ionradh a chéile ; ní bheidh aird acu ar a ríthe ná ar a gcuid prionsaí, agus beidh cúrsa a ngníomhartha ina gcumhacht.
17 Beidh fonn ar fhear dul isteach i gcathair, agus ní bheidh sé in ann.
18 Le haghaidh mar gheall ar a n-uaill na cathracha a bheith buartha, na tithe a scrios, agus fir a bheidh eagla.
19 Ní bheidh trua ar bith ag fear dá chomharsa, ach scriosfaidh sé a dtithe leis an gclaíomh, agus creachfaidh sé a n-earraí de bharr easpa aráin agus mar gheall ar an-aimhréidh.
20 Féuch , a deir Dia , Beidh mé ag glaoch le chéile na ríthe go léir an domhain chun urraim dom , atá ó éirí gréine , ó dheas , ó thoir , agus Libanus ; chun iad féin a iompú ar a chéile, agus na rudaí a rinne siad a aisíoc leo.
21 Mar a dhéanann siad fós inniu do mo dhaoine tofa, mar sin a dhéanfaidh mé freisin, agus cúiteamh ina n-uchd. Mar seo a deir an Tiarna Dia;
22 Ní spárálfaidh mo lámh dheas na peacaigh, agus ní scoirfidh mo chlaíomh os a gcionn a dhoirteann fuil neamhchiontach ar an talamh.
23 D'imigh an tine amach óna fhearg, agus chaith sé bunsraitheanna an domhain, agus na peacaigh mar an tuí a lasadh.
24 Is mairg dóibh siúd a pheacaigh, agus ná coinníonn m'aitheanta! a deir an Tiarna.
25 Ní dhéanfaidh mé spáráil orthu: imigh libh, a pháistí, ón gcumhacht, ná truailligh mo tearmann.
26Oir is eol don Tiarna iad siúd go léir a pheacaíonn ina choinne, agus mar sin déanann sé iad a sheachadadh chun báis agus chun scriosta.
27 Oir anois tá na pláigh teacht ar an talamh go léir agus fanfaidh sibh iontu : mar ní bheidh Dia a thabhairt duit , mar gheall ar pheacaigh sibh ina choinne .
28Féach fís uafásach, agus a chuma ón taobh thoir:
29 I gcás ina dtiocfaidh náisiúin dragain na hAraibe amach le go leor carbad, agus iomprófar an iliomad díobh mar an ghaoth ar an talamh, ionas go mbeidh eagla agus crith ar gach duine a chloiseann iad.
30 Rachaidh na Carmanaigh, agus iad ag feirge, amach mar thorc fiáin na coille, agus tiocfaidh siad le cumhacht mhór, agus rachaidh siad chun catha leo, agus scriosfaidh siad cuid de thalamh na nAsaíreach.
31 Agus ansin beidh an lámh in uachtar ag na dragain, ag cuimhneamh ar a nádúr; agus má iompaíonn siad iad féin, ag comhcheilg le chéile i gcumhacht mhór chun géarleanúint a dhéanamh orthu,
32 Ansin beidh siad seo trioblóideacha bled , agus tost a choinneáil trína chumhacht , agus teitheadh .
33 Agus as tír na nAsaíreach cuirfidh an namhaid faoi léigear iad, agus ídeoidh siad cuid acu, agus beidh eagla agus faitíos orthu ina slua, agus achrann i measc a ríthe.
34 Féuch na scamaill soir agus ó thuaidh go deisceart, agus is uafásach an radharc iad, lán d'fhearg agus d'fhearg.
35 Buailfidh siad a chéile, agus buailfidh siad síos an iliomad réalta ar an talamh, fiú a réalta féin; agus beidh fuil ón gclaíomh go dtí an bolg,
36 Agus aolach na bhfear go dtí cró na gcámhal.
37 Agus beidh eagla agus crith mór ar an talamh: agus iad siúd a fheiceann an fhearg, beidh siad eagla, agus tiocfaidh crith orthu.
38 Agus ansin tiocfaidh stoirmeacha móra ón deisceart, agus ó thuaidh, agus cuid eile ón iarthar.
39 Agus tiocfaidh gaotha láidre ón oirthear, agus osclóidh sí é; agus an scamall a d'ardaigh sé suas i fearg, agus an réalta togtha chun eagla a chur i dtreo na gaoithe thoir agus thiar, beidh sé scriosta.
40 Déanfar na scamaill mhóra agus mhóra a shúgadh suas lán d'fhearg, agus an réalta, chun eagla a chur ar an talamh go léir, agus ar na daoine a chónaíonn ann; agus doirtfidh siad ar gach áit árd agus oirirc réalta uafásach,
41 Tine , agus clocha sneachta , agus claimhte eitilte , agus uiscí go leor , ionas go mbeidh na páirceanna go léir iomlán , agus gach aibhneacha , le flúirse na n - uiscí móra .
42 Agus brisfidh siad síos na cathracha agus na ballaí , na sléibhte agus na cnoic , na crainn adhmaid , agus féar na móinéir , agus a n-arbhar .
43 Rachaidh siad go daingean go dtí an Bhablóin agus cuirfidh siad eagla uirthi.
44 Tiocfaidh siad chuici, agus cuirfidh siad faoi léigear í, agus doirtfidh siad an réalta agus an fheirg go léir uirthi: ansin rachaidh an deannach agus an deatach suas chun na bhflaitheas, agus déanfaidh gach duine a bheidh ina timpeall uirthi caoineadh.
45 Agus déanfaidh an dream a fhanann faoina bráid seirbhís dóibh siúd a chuir eagla uirthi.
46 Agus tusa, an Áise, atá rannpháirteach i ndóchas na Bablóine, agus is tú glóir a pearsa:
47 Is mairg duit, a truaighe, óir rinne tú thú féin cosúil léi; agus mheall tú d'iníonacha i striapachas, chun go ndéanfaidís a thoil agus a ghlóir i do leannáin, ar mhian leo riamh striapachas a dhéanamh leat.
48 Lean tú í a bhfuil fuath aici ina hoibreacha agus ina haireagán uile: mar sin a deir Dia,
49 Cuirfidh mé pláigh ort; baintreach, bochtanas, gorta, claíomh, agus plaigh, chun do thithe a chaitheamh le scrios agus bás.
50 Agus triomófar glóir do Chumhacht mar bhláth , an teas a sheoltar os do chionn.
51 Beidh tú lagaithe mar bhean bhocht ar stríoca, agus mar dhuine faoi chréachta, ionas nach mbeidh na cumhachtaí agus na dílseoirí in ann glacadh leis. leat.
52 An ndéanfainn mar sin le éad i do choinne, a deir an Tiarna,

53 Mura maraíodh tú mo thogha i gcónaí, ag ardú stró do lámh, agus ag rá thar a mairbh, nuair a bhí tú ar meisce;
54 Cuir amach áilleacht do ghnúis?
55 Beidh luach saothair do striapachais i do mhuin, mar sin gheobhaidh tú cúiteamh.
56 Mar a rinne tú do mo dhaoine tofa, a deir an Tiarna, mar sin déanfaidh Dia leatsa, agus déanfaidh sé thú a sheachadadh ar aimhleas.
57 Gheobhaidh do chlann bás den ocras, agus titfidh tú tríd an gclaíomh: scriosfar do chathracha, agus scriosfar do chuid uile leis an gclaíomh sa pháirc.
58 Iad siúd a bheidh ar na sléibhte gheobhaidh siad bás den ocras, agus itheann siad a gcuid feola féin, agus ólann siad a gcuid fola féin, mar gheall ar an-ocras aráin, agus tart uisce.
59 Tiocfaidh tusa thar an bhfarraige, mar dhaoine míshásta, agus gheobhaidh tú pláigh arís.
60 Agus sa sliocht ruaigfidh siad ar an gcathair dhíomhaoin , agus scriosfaidh siad cuid de do thalamh , agus ídeoidh siad cuid de do ghlóir , agus fillfidh siad ar an mBabylon a bhí scriosta .
61 Agus do leagfar síos iad mar chonnlach, agus beidh siad dhuit mar thine;
62 Agus ídeoidh thú féin agus do chathracha, do thalamh, agus do shléibhte; do choillte go léir agus do chrainn torthúla go léir dó le tine.
63 Iompróidh siad do chlann faoi bhraighdeanas, agus, féach, a bhfuil agat, millfidh siad é, agus maróidh siad áilleacht d'aghaidh.

CAIBIDIL 16

1 Is mairg duit, a Bhablóin, agus an Áis! Is mairg duit, an Éigipt agus an tSiria!
2 Crioslaigh sibh féin le héadach sac agus gruaige, déanaigí caoineadh bhur bpáistí, agus bíodh brón oraibh; óir atá do scrios ar láimh.
3 Cuirtear claíomh oraibh, agus cé a thabharfaidh ar ais é?
4 Cuirtear tine i bhur measc, agus cé a mhúch é?
5 Cuirtear plaganna chugaibh, agus cad é an té a thiomáinfidh uathu?
6 An féidir le haon duine leon ocrach a thiomáint sa choill? nó an bhféadfidh éinne an teine do mhúchadh ina chonnlach, nuair a thosnuigh sí ar lasadh?
7 An bhféadfá an tsaighead a scaoiltear le saighdeoir láidir a chasadh arís?
8 Cuireann an Tiarna cumhachtach na pláigh agus cé hé a thiomáineann uathu?
9 Rachaidh tine amach óna fhearg, agus cé hé a mhúch é?
10 Beidh sé tintreach a chaitheamh, agus ní bheidh eagla? déanfaidh sé toirneach, agus cé nach mbeidh eagla air?
11 Déanfaidh an Tiarna a bhagair, agus cé nach mbeidh buailte go hiomlán chun púdar ina láthair?
12 Crith an talamh, agus a bhunsraitheanna; Éiríonn an fharraige suas le tonnta ón domhain, agus tá a tonnta buartha, agus freisin a iasc, os comhair an Tiarna, agus roimh ghlóir a chumhacht:
13 Óir is láidir a lámh dheas a lúbann an bogha, is géar a saigheada a scaoileann sé, agus ní chailleann siad, nuair a thosaíonn siad ar a lámhach i gcríoch an domhain.
14 Féuch , na plagues a sheoladh , agus ní ar ais arís , go dtí go dtiocfaidh siad ar an talamh .
15 Déantar an tine a lasadh, agus ní dhéanfar é a chur as, go n-ídíonn sé bunús an domhain.
16 Ar nós saighead lámhaigh le saighdeoir tréan ní fhillfidh ar gcúl: mar sin ní fhillfidh na pláigh a sheolfar ar thalamh arís.
17 Is mairg dom! is mairg dom! cé a sheachadfaidh mé sna laethanta sin?
18 Tús an bhróin agus na caoineadh mór; tús an ghorta agus an bháis mhóir; tús na cogaí, agus beidh na cumhachtaí seasamh i eagla; tús na n-olc! cad a dhéanfaidh mé nuair a thiocfaidh na huilc seo?
19 Féuch, gorta agus plá, àmhghair agus anachain, a chuirtear mar sciúirsí le haghaidh leasaithe.
20 Ach ar na nithe seo go léir ní iompóidh siad óna n-aingidheacht, agus ní bheidh siad ag cuimhneamh i gcónaí ar na sciúirsí.
21 Féuch, beidh saidhbhir chomh maith sin saor ar thalamh, go measfaidh siad iad féin a bheith i ndroch-chás, agus fiú an uair sin fásfaidh uilc ar thalamh, claíomh, gorta, agus mearbhall mór.
22 Oir is iomaí duine a chomhnuigheann ar talamh bás gorta; agus an ceann eile, a éalaíonn ón ocras, scriosfaidh an claíomh.
23 Agus tógfar na mairbh amach mar aolach, agus ní bheidh aon duine ann chun sólás a thabhairt dóibh: óir déanfar an talamh a chaitheamh amú, agus na cathracha a chaitheamh síos.
24 Ní fhágfar aon duine chun an domhain a shíolrú, agus chun é a chur
25 Tabharfaidh na crainn toradh, agus cé a bhaileoidh iad?
26 Aibíonn na fíonchaora, agus cé a shaothróidh iad? óir beidh gach áit ina bhfásach ag fir:
27 Ionas go mbeidh fonn ar fhear amháin duine eile a fheiceáil, agus a ghuth a chloisteáil.
28 I gcás cathrach beidh deichniúr fágtha, agus dhá cheann de na páirce, a bheidh i bhfolach sna groves tiubh, agus i scoilteanna na carraigeacha.
29 Mar atá in úllord Ológa ar gach crann fágtar trí nó ceithre ológa;
30 Nó mar a chruinnítear fíonghort, fágtar braislí díobh a lorgaíonn go dícheallach tríd an bhfíonghort:
31 Mar sin féin sna laethanta sin beidh triúr nó ceathrar fágtha acu a chuardaíonn a dtithe leis an gclaíomh.
32 Leagfar an talamh ina fhásach, agus fásfaidh a machairí sean, agus fásfaidh a bealaí agus a cosáin go léir lán de dealga, mar ní dhéanfaidh aon duine taisteal tríd.
33 Déanfaidh na hóglaigh bhrón, gan aon fhear céile acu; déanfaidh na mná caoineadh, gan fir chéile acu; a gcuid beidh iníonacha ag caoineadh, gan cúntóirí acu.
34 Sna cogaí scriosfar a mbairbíní, agus básfar a bhfear céile den ghorta.
35 Éist anois leis na nithe seo agus tuig iad, a sheirbhísigh an Tiarna.
36 Féuch, briathar an Tighearna, glacaigí é: ná creid na déithe dár labhair an Tiarna.
37 Féuch , tarraingíonn na pláigh i ngar , agus níl siad bog .
38 Mar nuair a bheir bean thorrach sa naoú mí a mac, agus dhá uair nó trí huaire ó rugadh í, déanann pianta móra a broinn, a pianta, nuair a thagann an leanbh amach, ní bhogann siad nóiméad:
39 Ní mar sin a bheidh na pláigh mall le teacht ar an talamh, agus déanfaidh an domhan caoineadh, agus tiocfaidh brón air ar gach taobh.

40 O mo mhuintir, éist mo bhriathar: ullmhaigh thú chun catha, agus sna huilc sin bí fiú mar oilithrigh ar an talamh.
41 An té a dhíolann, bíodh sé mar an té a imíonn as: agus an té a cheannaíonn, mar dhuine a chaillfidh:
42 An té a shealbhaíonn marsantacht, mar an té nach ndéanann tairbhe uaithi: agus an té a thógfaidh, mar an té nach gcomhnóidh inti:
43 An té a chuireann, mar nach mbainfeadh sé: mar sin an té a phlandálann an fíonghort, mar an té nach mbaileoidh na fíonchaora;
44 Iad siúd a phósfaidh, mar dhaoine nach bhfaighidh clann; agus na daoine nach bpósann, mar na baintreacha.
45 Agus dá bhrí sin, iad siúd a oibríonn go neamhbhalbh:
46 Óir bainfidh strainséirí a dtorthaí, agus creachfaidh siad a gcuid earraí, scriosfaidh siad a dtithe, agus glacfaidh siad a leanaí i mbraighdeanas, mar i mbraighdeanas agus gorta gheobhaidh siad leanaí.
47 Agus is ea is mó a scarann siad a gcuid earraí le robáil, a gcathracha, a dtithe, a sealúchais agus a ndaoine féin:
48 Is ea is mó a bheidh fearg orm leo as a bpeacaí, a deir an Tiarna.
49 Mar a dhéanfadh fraochÚn éad le bean cheart ionraic ionraic:
50 Is fuath leis an bhfíréantacht mar sin an t-éagcóir, nuair a dhruidfidh sí í féin, agus a chiontaigh ina aghaidh í, nuair a thiocfaidh sé a chosnóidh an té a chuardaíonn go dúthrachtach gach peaca ar talamh.
51 Agus dá bhrí sin ná bíodh sibh cosúil leis sin, ná lena n-oibreacha.
52 Le haghaidh fós beagán , agus beidh iniquity a bhaint as an domhain , agus beidh righteousness reign in bhur measc .
53 Ná habair an peacach nach do pheacaigh sé: óir loisgfidh Dia eibhall tine ar a cheann, a deir an Tiarna Dia agus a ghlóir, ní dhearna mise peaca.
54 Féuch, is eol don Tiarna oibreacha uile na bhfear, a shamhlacha, a smaointe, agus a gcroí:
55 Cad a labhair ach an focal, Déanta an talamh; agus deineadh: Déanfad an neamh; agus cruthaíodh é.
56 Ina bhriathar rinneadh na réaltaí, agus is eol dó a líon.
57 Cuardaíonn sé an domhain, agus a seoda; thomhais sé an fharraige, agus an méid atá inti.
58 Dhruid sé an fharraige i lár na n-uiscí, agus lena bhriathar chroch sé an talamh ar na huiscí.
59 Scaipeann sé na flaithis mar shoitheach; ar na huiscí bhunaigh sé é.
60 Rinne sé toibreacha uisce sa bhfásach, agus linnte ar bharr na sléibhte, chun na tuilte a dhoirteadh anuas ó na carraigeacha arda chun an talamh a uisce.
61 Rinne sé an duine, agus chuir sé a chroí i lár an choirp, agus thug sé anáil, beatha agus tuiscint dó.
62 Seadh agus Spiorad Dé uilechumhachtaigh, a rinne gach ní, agus a chuardaíonn gach ní folaithe i rúin na talún,
63 Go deimhin is eol dó bhur n-innleachda, agus cad a cheapann sibh i bhur gcroí, iad sin a pheacaigh, agus a chuirfeadh i bhfolach a bpeacaí.
64 Uime sin chuardaigh an Tiarna go beacht bhur n-oibreacha go léir amach, agus cuirfidh sé náire oraibh go léir.
65 Agus nuair a thabharfar amach bhur bpeacaí, beidh náire oraibh roimh dhaoine, agus beidh bhur bpeacaí féin ina gcúisitheoirí agaibh an lá sin.
66 Cad a dhéanfaidh sibh? nó conas a fholaigh sibh bhur bpeacaí os comhair Dé agus a aingeal?
67 Féuch, is é Dia féin an breitheamh, bíodh eagla oraibh : fágaigí bhur bpeacaí, agus déan dearmad ar bhur n-eucearta, ná déanaigí aon ghnó leo go brách: mar sin treoróidh Dia amach sibh, agus saorfaidh sé sibh ó gach achrann.
68Oir féach, tá fearg an tslua mhóir ar lasadh oraibh, agus tógfaidh siad dream áirithe díot, agus cothóidh siad sibh, agus iad díomhaoin, le nithe a ofráladar do dhiabhal.
69 Agus an dream a thoilíonn leo beidh siad i magadh agus i gcruachás, agus satailt faoina gcos.
70Oir beidh i ngach áit, agus sna cathracha ina dhiaidh, éirí amach mór orthu siúd ar a bhfuil eagla an Tiarna.
71 Beidh siad cosúil le daoine buile, gan aon duine a shábháil, ach fós ag milleadh agus ag milleadh na ndaoine ar a bhfuil eagla an Tiarna.
72 Oir caithfidh siad agus tógfaidh siad a n-earraí, agus cuirfidh siad amach as a dtithe iad.
73 Tabharfar aithne orthu ansin, cé hiad mo rogha féin; agus féachfar iad mar an t-ór sa tine.
74 Éist, a stór, a deir an Tiarna: féach, tá laethanta na trioblóide ar láimh, ach saorfaidh mé uait iad.
75 Ná bíodh eagla oraibh ná amhras; óir is é Dia do threoraí,
76 Agus ar an té a choinníonn m'aitheanta agus mo orduithe, a deir an Tiarna Dia: Ná déanaigí bhur bpeacaí a mheá ionat, agus ná déanaigí bhur n-éiciúlachtaí a ardú.
77 Is mairg dóibh siúd atá i gceangal lena bpeacaí, agus clúdaithe lena ini mar a bheadh páirc clúdaithe le toir, agus a chonair clúdaithe le dealga, ionas nach rachadh aon duine tríd!
78 Fágtar gan cóiriú é, agus cuirtear sa tine é lena chaitheamh leis.

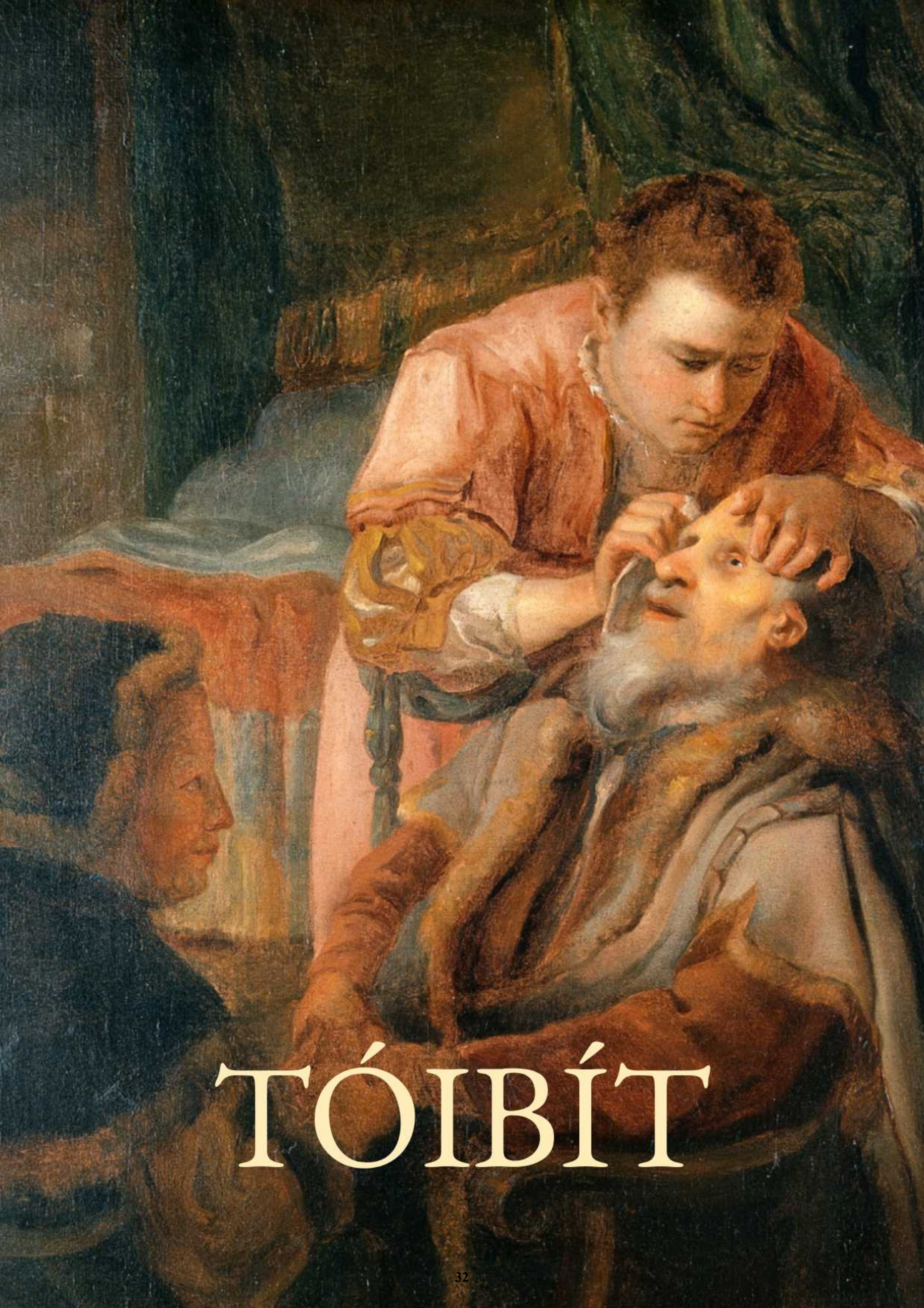

TÓIBÍT

CAIBIDIL 1

1 Leabhar briathra Thóibít, mhic Thóibeil, mhic Anainéil, mhic Adueil, mhic Ghabaeil, de shíol Asael, de threibh Nephtali;
2 An té i n-aimsir Einemessar rí na nAsaír a cuireadh i mbraighdeanas as Thisbe, atá ar dheis na cathrach, dá ngairtear Nephtali i gceart sa Ghailíl os cionn Aser.
3 Shiúil mise Tóibít laethanta mo shaol ar fad ar shlite na fírinne agus an chirt, agus rinne mé a lán deirce do mo bhráithre, agus do mo náisiún, a tháinig in éineacht liom go Ninebh, go tír na nAsaíreach.
4 Agus nuair a bhí mé i mo thír féin, i dtír Iosrael gan ach óg, thit treibh Nephtali m'athair go léir ó theach Iarúsailéim, a toghadh as treibheanna Iosrael go léir, chun na treibheacha go léir a íobairt. ann sin, áit ar coisríodh agus ar tógadh teampall chónaithe an Tí is Airde do gach aois.
5 D'ofráil na treibheanna go léir a rinne ceannairc le chéile, agus teach m'athar Nephtali, don bhaal Bál.
6 Ach mise amháin a chuaigh go minic go Iarúsailéim ag féilte, mar a ordaíodh do mhuintir Iosrael go léir de réir foraithne shíoraí, agus na céadtorthaí agus na deichithe de mhéadaithe acu, agus an chéad toradh a bhí lomtha; agus thug mé iad ag an altóir do na sagairt, clann Árón.
7 An chéad deichiú cuid den mhéadú go léir a thug mé do chlann mhac Árón, a bhí ag freastal ar Iarúsailéim: an deichiú cuid eile dhíol mé ar shiúl, agus chuaigh mé, agus chaith mé é gach bliain in Iarúsailéim:
8 Agus an tríú cuid thug mé dhóibh dá raibh ann, mar a d'ordaigh Debora máthair m'athar dom, mar gur fhág mé dílleachta ag m'athair mé.
9 Ina theannta sin, nuair a tháinig mé go haois fir, phós mé Anna de mo ghaolta féin, agus ghin mé Tobias uaithi.
10 Agus nuair a tugadh ar shiúl sinn i mbraighdeanas go Ninebhe, d'ith mo bhráithre go léir agus iad siúd de mo ghaolta d'arán na nGintleach.
11 Ach choinnigh mé mé féin ó ithe;
12 Toisc gur chuimhnigh mé ar Dhia le mo chroí go léir.
13 Agus thug an Té is Airde grásta agus fabhar dhom ós comhair Eithneasar, ionnus go mbeinn a sholáthróir aige.
14 Agus chuaigh mé go Media, agus d'fhág mé faoi muinín ag Gabael, deartháir Ghabrias, ag Rages, cathair de Media, deich buanna airgid.
15 Nuair a fuair Einemessar bás, bhí Senacherib a mhac i gceannas ina ionad; a raibh a heastát buartha, nach bhféadfainn dul isteach sna Meáin.
16 Agus i n-aimsir Einemessair thug mé mórán déirce do mo bhráithre, agus thug mé m'arán do na ocrach,
17 Agus mo chuid éadaigh ar an nocht : agus má chonaic mé aon duine de mo náisiún marbh , nó a caitheadh ar na ballaí na Ninebh , d'adhlaic mé é .
18 Agus má marbhadh an rí Senacherib duine ar bith, nuair a tháinig sé, agus gur theith ó Iúdáia, d'adhlaic mé iad go príobháideach; óir do mharbh sé mórán ina fheirg; ach ní bhfuarthas na coirp nuair a iarradh ar an rí iad.
19 Agus nuair a chuaigh duine de na Ninebhígh agus a rinne gearán liom chun an rí, gur adhlac mé iad, agus go bhfolaigh mé mé féin; ar thuiscint gur iarradh mé a chur chun báis, tharraing mé mé féin siar ar eagla.
20 Ansin tógadh go héigeantach mo chuid earraí go léir, agus ní raibh aon ní fágtha agam, in aice le mo bhean chéile Anna agus mo mhac Tóibias.
21 Níor imigh cúig lá agus caoga sular mharaigh a bheirt mhac é, agus theith siad go sléibhte Ararat; agus do bhí Sarchedonus a mhac i ríoghacht 'na ionad; a cheap ar chuntais a athar, agus ar a ghnóthaí go léir, Achiacharus mac mo dhearthair Anael.
22 Agus Achiacharus ag guí ar mo shon, d'fhill mé go Ninebh. Anois bhí Achiacharus mar iompróir an chupáin, agus ina fheighlí an tsínidh, agus ina mhaor, agus ina fheitheoir ar na cuntais: agus cheap Sarchedonus é ina ghar dó: agus ba mhac mo dhearthár é.

CAIBIDIL 2

1Agus nuair a tháinig mé abhaile arís, agus mo bhean Anna tugtha ar ais dom, mar aon le mo mhac Tobias, i bhFéile na gCincíse, is é sin féile naofa na seacht seachtaine, d'ullmhaigh dinnéar maith dom, ina raibh Shuigh mé síos a ithe.
2 Agus nuair a chonaic mé líonmhaireacht feola, dúirt mé le mo mhac, Imigh agus tabhair leat cibé duine bocht a gheobhaidh tú amach as ár mbráithre, atá ar aon intinn leis an Tiarna; agus, féach, fanaim ar do shon.
3 Ach tháinig sé arís, agus a dubhairt seision, A Athair, atá neach d'ár gcineadh do theilgeadh amach ar an margadh.
4 Ansin sular bhlais mé aon fheoil, thosaigh mé suas, agus thóg mé suas i seomra é go dtí dul síos na gréine.
5 Ansin d'fhill mé, agus nigh mé mé féin, agus d'ith mé m'fheoil i dtólamh,
6 Ag cuimhneamh ar fháistine Amois, mar adubhairt sé, Tiontófar bhur féastaí go caoineadh, agus bhur n-áthas go léir ina cumha.
7 Dá bhrí sin ghuil mé: agus tar éis dul síos na gréine chuaigh mé agus rinne mé uaigh, agus a chur faoi thalamh é.
8 Ach do rinn mo chomharsan magadh orm, agus a dubhairt siad, Níl eagla fós ar an bhfear so do chur chun báis ar an ní so: a theith; agus fós, féach, adhlacann sé na mairbh arís.
9An oíche chéanna freisin d'fhill mé ón adhlacadh, agus chodail mé ar bhalla mo chlós, agus é truaillithe agus nochtadh m'aghaidh:
10 Agus ní raibh a fhios agam go raibh gealbhain sa bhalla, agus mo shúile ar oscailt, na gealbhain aolach te a aoiligh isteach i mo shúile, agus tháinig gile i mo shúile: agus chuaigh mé go dtí na lianna, ach níor chabhraigh siad liom: a thuilleadh. Chothaigh Achiacharus mé, go ndeachaigh mé go hÉlimais.
11 Agus thóg mo bhean Anna saothair ban le déanamh.
12 Agus nuair a chuir sí abhaile chuig na húinéirí iad, d'íoc siad a pá léi, agus thug siad di sa bhreis ar mhac.
13 Agus nuair a bhí sé i mo theach , agus thosaigh sé ag caoineadh , a dúirt mé léi , Cad as a bhfuil an kid seo ? nach bhfuil sé goidte? é a thabhairt do na húinéirí; óir ní dleathach aon ní a ghoidtear d'ithe.
14 Ach d'fhreagair sí mé, Is mar bhronntanais níos mó ná an pá a tugadh é. Gidheadh níor chreid mé í, ach d'iarr mé í thabhairt do na húnaerí: agus do ghabh mé náire í. Ach d'fhreagair sí mé, Cá bhfuil do dheirc agus do ghníomhartha cearta? féuch, is eol duit féin agus do shaothair go léir.

CAIBIDIL 3

1An uair sin, ar mo bhrón, do chaoin mé, agus i mo bhrón ghuígh mé, ag rádh,
2 A Thiarna, is cóir thú, agus is trócaire agus fírinne do shaothair go léir, agus do shlite go léir, agus is breithiúnas tú go fírinneach agus go cóir go brách.
3 Cuimhnigh orm, agus féach orm, ná tabhair pionós orm mar gheall ar mo pheacaí agus mo aineolas, agus peacaí mo aithreacha, a pheacaigh roimh tú:
4Oir níor ghéill siad do d'aitheanta: mar sin thug tú suas sinn mar chreach, agus go mbraighdeanas, agus chun báis, agus

mar ghníomhaireacht mhaslaidh do na náisiúin uile a bhfuil muid scaipthe ina measc.
5 Agus anois is iomaí agus is fíor do bhreithiúnais: buail liomsa de réir mo pheacaí agus m’aithreacha: óir níor choinnigh muid d’aitheanta, agus nár shiúil i bhfírinne romhat.
6 Buail anois mar sin liomsa mar is fearr leatsa, agus ordaigh mo spiorad a bhaint díom, chun mé a dhíscaoileadh, agus mé a bheith ar an talamh: óir is tairbheach dom bás a fháil seachas maireachtáil, mar gur chuala mé bréagach. náire, agus bíodh ana-bhrón ort: abair uime sin go saorfar anois mé as an gcruachás seo, agus go rachainn isteach san áit shíoraí: ná cas do aghaidh uaim.
7 Tharla an lá céanna, go raibh in Ecbatán cathair de Mediaid, Sara iníon Raguéil, faoi mhaslú freisin ag mná céile a hathar;
8 De bhrí go raibh sí pósta le seachtar fear céile, a mharaigh Asmodeus an droch-spiorad, sular laigh siad léi. Nach bhfuil a fhios agat, ar siad, gur thacht tú do fhear céile? bhí seachtar fear agat cheana féin, agus níor ainmnigh tú aon duine díobh.
9 C’ar son a bhuaileann tú sinn ar a son? má tá siad marbh, imigh do shlite ina ndiaidh, ná feicfimid go deo thú mac nó iníon.
10 Nuair a chuala sí na nithe seo, bhí brón an-bhrón uirthi, ionas gur mheas sí í féin a thachtadh; agus adubhairt seision, Is mise an t-aon inghean do m'athair, agus má dhéanaim so, beidh sé ina mhasladh dó, agus bhéarfaidh mé a shean aois le brón go dtí an uaigh.
11 Ansin ghuigh sí i dtreo na fuinneoige, agus dúirt sí, Is beannaithe thú, a Thiarna mo Dhia, agus tá d’ainm naofa agus glórmhar beannaithe agus onórach go brách: moladh do oibreacha go léir thú go brách.
12 Agus anois, a Thiarna, leag mé mo shúile agus mo aghaidh chugat,
13 Agus a rádh , Tóg amach as an talamh mé , chun nach gcloisfidh mé níos mó a n - machnaimh .
14Tá a fhios agat, a Thiarna, go bhfuilim glan ón uile pheaca le duine,
15 Agus nár thruaill mé m'ainm riamh, ná ainm m'athar, i dtír mo bhraighdeanais: is mise aon-iníon m'athar, agus ní raibh aon leanbh aige 'n-a oighre, ná aon neasghaol, ná mac ar bith. dá bheo, dá bhféadfainn mé féin a choimeád mar mhnaoi: tá mo sheachtar fear céile marbh cheana; agus cén fáth ar chóir dom maireachtáil? ach mura toil leat bás a fháil, tabhair aire éigin díom, agus bíodh trua agat díom, nach gcluinim masladh níos mó.
16 Mar sin éisteadh a bpaidreacha araon os comhair mhóráltacht an Dé mhóir.
17 Agus do cuireadh Ráphael chun iad araon a leigheas, is é sin le rádh chun gile shúile Thóbít a íoslaghdú, agus Sara iníon Raguéil a thabhairt mar mhnaoi do Thóibís mac Thóbít; agus chun Asmodeus a cheangal ar an spiorad olc; óir ba le Tobias í trí cheart na hoidhreachta. An uair sin féin tháinig Tóbit abhaile, agus chuaigh isteach ina theach, agus tháinig Sara iníon Ragueil anuas óna seomra uachtarach.

CAIBIDIL 4

1An lá sin chuimhnigh Tóibít ar an airgead a thug sé do Ghabael i Rages Mheáin,
2 Agus a dubhairt seision , do ghuidh mé chum báis; cad chuige nach nglaoim ar mo mhac Tobias, chun go n-inseoidh mé dó as an airgead sula bhfaighidh mé bás?
3 Agus ar ngairm dó, a dubhairt sé, A mhic, ar mbeith mé marbh, adhlaic mé; agus ná déan deifir ar do mháthair, ach tabhair onóir di uile laethanta do bheatha, agus déan an ní a thaitníonn léi, agus ná bíodh brón uirthi.
4 Cuimhnigh, a mhic, go bhfaca sí iomad contúirt dhuit, ar mbeith dhuit ina broinn : agus ar mbás í, adhlaic liom-sa í in aon uaigh.
5 A mhic, cuimhnigh ar an Tiarna ár nDia do laethanta uile, agus ná lig do thoil chun peaca, ná chun a aitheanta a shárú: déan go hionraic fad do shaol, agus ná déan bealaí na héagóra.
6Oir má dhéileálann tú go fírinneach, beidh rath ar do ghníomhartha leatsa, agus leo siúd go léir a chónaíonn go cóir.
7 Tabhair déirc do do shubstaint; agus nuair a bheir tú déirce, ná bíodh éad ar do shúil, agus ná cas do ghnúis ó aon bhocht, agus ní iompófar gnúis Dé uait.
8 Má tá flúirse agat tabhair déirc dá réir sin: mara bhfuil agad ach beagán, ná bíodh eagla ort tabhairt do réir an bhig sin.
9Oir déanann tú stór maith duit féin in aghaidh lá an ghátair.
10 De bhrí go ndéanann an déirc sin saoradh ón mbás, agus gan a theacht sa dorchadas.
11Oir is bronntanas maith é déirce do gach duine a thugann é i bhfianaise an Tí is Airde.
12 Féuch ar an uile striapachas, a mhic, agus gabh go príomhdha bean do shíol t'aithreacha, agus ná tóg bean choimheach mar mhnaoi, nach bhfuil de threibh t'athar: óir is sinne clann na bhfáithe, Noe, a Abrahám. , Isaac, agus Iacób: cuimhnigh, a mhic, ár n-aithreacha ó thús, gur phós siad go léir mná céile dá gclann féin, agus gur bheannaigh iad ina gclann, agus go bhfaigheadh a sliocht an talamh mar oidhreacht.
13Anois, dá bhrí sin, a mhic, grá do do bhráithre, agus ná déan dearmad i do chroí ar do bhráithre, ar chlann mhac agus ar iníonacha do phobail, gan bean a ghlacadh díobh: óir is i bród a scrios agus a mhórán trioblóide, agus is é an t-uafás loit. agus mór-iarraidh: óir is í an gile máthair an ghorta.
14 Ná fanadh tuarasdal duine ar bith, a rinne ar do shon, leat, ach tabhair dó as láimh é: óir má dhéanann tú seirbhís do Dhia, íocfaidh sé leatsa mar an gcéanna: déan-se aire a mhic, ar gach ní a dhéanann tú, agus bí críonna i do chomhrá go léir.
15 Déan an méid sin d’aon duine ar fuath leat: ná ól fíon chun tú a chur ar meisce: agus ná rachadh an meisce in éineacht leat ar do thuras.
16 Tabhair d’arán do na ocrach, agus do chuid éadaigh dóibh siúd atá nocht; agus de réir do líonmhaireachta tabhair déirce: agus ná bíodh éad ar do shúil, nuair a thugann tú déirce.
17 Doirt amach d’arán ar adhlacadh na bhfíréan, ach ná tabhair aon ní do na haingidh.
18 Iarr comhairle ar gach duine atá ciallmhar, agus ná déan dearmad ar aon chomhairle atá tairbheach.
19 Beannaigh an Tiarna do Dhia i gcónaí, agus guí air go n-ordófar do shlite, agus go n-éireoidh le do chosáin agus do chomhairleacha go léir: óir ní bhíonn comhairle ag gach náisiún; ach tugann an Tiarna féin gach maith, agus humhal sé an té is áil leis, mar is toil leis; Anois, dá bhrí sin, a mhic, cuimhnigh ar m'aitheanta, agus ná cuir as do mheabhair iad.
20 Agus anois deirim an méid seo dóibh gur bhronn mé deich thallann ar Ghabael mac Ghabriais ag Rages i Media.
21 Agus ná bíodh eagla ort, a mhic, go ndéanaimíd bochta sinn: óir tá mórán saibhris agat, má bhíonn eagla Dé ort, agus go n-imeoidh tú ón uile pheaca, agus go ndéanfá an ní atá taitneamhach ina radharc.

CAIBIDIL 5

1 Ansin d’fhreagair Tobias agus dúirt sé, A Athair, déanfaidh mé gach ní a d’ordaigh tú dom:
2 Ach conas a gheobhaidh mé an t-airgead, ó tharla nach bhfuil aithne agam air?
3 Ansin thug sé an lámhscríbhinn dó, agus a dúirt ris, "Iarraidh dhuit fear a rachaidh in éineacht leat, agus mé fós

beo, agus beidh mé a thabhairt dó pá: agus imigh agus faigh an t-airgead.
4 Dá bhrí sin nuair a chuaigh sé ag lorg fear, fuair sé Raphael a bhí ina aingeal.
5 Ach ní raibh a fhios aige; agus a dubhairt seision ris, An feidir leat dul maille liomsa go Rages? agus an bhfuil aithne mhaith agat ar na háiteanna sin?
6 Chun a dúirt an t-aingeal, Rachaidh mé leat, agus is eol dom an bealach go maith: óir rinne mé lóistín lenár ndeartháir Gabael.
7 Ansin dúirt Tobias ris, Fan dom, go dtí mé a insint do mo athair.
8 Ansan a dubhairt sé ris, Imigh agus ná fan. Mar sin chuaigh sé isteach agus dúirt sé lena athair, Féuch, fuair mé ceann a bheidh ag dul in éineacht liom. Ansin dúirt sé, Glaoigh ormsa é, chun go mbeadh a fhios agam cad é an treibh é, agus an duine iontaofa é chun dul in éineacht leat.
9 Ghlaoigh sé chuige mar sin, agus tháinig sé isteach, agus bheannaigh siad a chéile.
10 Ansin dúirt Tóibít leis: "A dheartháir, taispeáin dom cad é an treibh agus an teaghlach atá agat.
11 Rithe a dúirt sé, An bhfuil tú ag iarraidh treibhe nó teaghlaigh, nó fear fostaithe chun dul in éineacht le do mhac? Ansan a dubhairt Tóbit ris, Bheadh a fhios agam, a bhráthair, do ghaolta agus d'ainm.
12 Ansin dúirt sé, Is mise Azarias mac Anainias mór, agus do bhráithre.
13 Ansin dúirt Tóibít, Tá fáilte romhat, a dheartháir; ná bíodh fearg ort anois liom, óir d'fhiosraigh mé fios do threibh agus do mhuintire; óir is tusa mo dheartháir, de stoc macánta agus maith: óir is aithnid dom Ananias agus Ionatas, clann mhac an tSamáias mhóir sin, agus sinn ag dul le chéile go Iarúsailéim chun adhradh a dhéanamh, agus d'ofráil muid an chéadghin, agus na deichithe de na torthaí; agus níor mhealladar iad le hearráid ár mbráithre: a bhráthair, is dea-stoc thú.
14 Ach abair liom, cad é an tuarasdal a thabharfaidh mé dhuit? An mbeidh drachm agat in aghaidh an lae, agus rudaí riachtanacha, i leith mo mhac féin?
15 Sea, mar an gcéanna, má fhilleann sibh slán, cuirfidh mé rud éigin le do thuarastal.
16 Bhí áthas an domhain orthu mar sin. Ansin dúirt sé le Tobias, Ullmhaigh tú féin don turas, agus cuir Dia turas maith chugat. Agus nuair a d'ullmhaigh a mhac gach ní don turas, a dúirt a athair, Imigh leat leis an bhfear seo, agus a Dhia, atá ar neamh, rath do thurais, agus aingeal Dé coinnigh tú ina chuideachta. Mar sin chuadar amach araon, agus madra an fhir óig leo.
17 Ach ghuil Anna a mháthair, agus dubhairt sí le Tóbít, Cad chuige ar chuir tú uait ár mac? nach é foireann ár láimhe é, agus é ag dul isteach agus amach romhainn?
18 Ná bíodh sanntach airgead a chur le hairgead: ach bíodh sé mar dhiúltacht i leith ár bpáistí.
19 Oir is leor an méid a thug an Tiarna dúinn le maireachtáil leis.
20 Ansan a dubhairt Tóbít léi, Ná tabhair aire, a dheirfiur; fillfidh sé slán, agus feicfidh do shúile é.
21Oir coimeádfaidh an t-aingeal maith cuideachta leis, agus beidh rath ar a thuras, agus fillfidh sé slán.
22 Ansin chuir sí deireadh leis an caoineadh.

CAIBIDIL 6

1Agus ag dul dóibh ar a dturas, tháinig siad um thráthnóna go dtí an abhainn Tigris, agus rinne siad lóistín ann.
2 Agus nuair a chuaidh an t-ógánach síos chun é féin a ní, léim iasc amach as an abhainn, agus d'ith sé é.
3 Ansin dúirt an t-aingeal ris, Tóg an t-iasc. Agus rug an t-ógánach ar na héisc, agus tharraing sé i dtír é.
4 Chun a dúirt an t-aingeal , Oscail an t-iasc , agus tóg an croí agus an t-ae agus an gal , agus cuir suas go sábháilte iad .
5 Mar sin rinne an t-ógánach mar a d'ordaigh an t-aingeal dó; agus nuair a rósta siad na héisc, d'ith siad é: ansin chuaigh siad araon ar a mbealach, go dtí gur tharraing siad i ngar d'Ecbatane.
6 Ansin dúirt an t-ógánach leis an aingeal, "A Bhráthair Azarias, cén úsáid atá ag an gcroí agus ag an ae agus ag gal an éisc?
7 Agus a dubhairt seision ris, Ag baint don chroidhe agus don aen, má thárla an diabhal nó an droch-spiorad, ní foláir dhúinn deatach do dhéanamh de os comhair an fhir nó na mna, agus ní bheidh an cóisir i n-aoinfheacht níos mó.
8 Maidir leis an ngalla, is maith duine a ungadh a bhfuil gile ina shúilibh, agus leighisfear é.
9 Agus nuair a tháinig siad i ngar do Rages,
10 Dúirt an t-aingeal leis an ógánach, "A dheartháir, déanaimid lóistín inniu le Raguel, atá do chol ceathrar; tá iníon amháin aige freisin, darb ainm Sara; Labhróidh mé ar a son, go dtabharfar duit mar mhnaoi í.
11 Oir is leatsa an ceart dá baint, go bhfaca tusa amháin a gaolta.
12 Agus is cóir agus glic an searbhónta: anois éist liom, agus labhróidh mé r'a h-athair ; agus nuair a fhillfimid ó Rages ceiliúrfaimid an pósadh: óir tá a fhios agam nach féidir le Raguel í a phósadh do dhuine eile de réir dhlí Mhaoise, ach beidh sé ciontach i mbás, mar is fearr leatsa ceart na hoidhreachta ná le haon duine. eile.
13 Ansin fhreagair an t-ógánach an t-aingeal, Chuala mé, a dheartháir Azarias, gur tugadh an maid seo do sheachtar fear, a fuair bás go léir i seomra an phósta.
14 Agus anois is mise amháin mac m'athar, agus tá eagla orm, ar eagla, má théim isteach chuici, go bhfaighidh mé bás, mar an duine eile roimhe seo: óir is breá le droch-spiorad í, ní dhéanann dochar do chorp ar bith, ach dóibh siúd a thagann chun cinn. aici; Uime sin is eagal liomsa bás a fháil, agus beatha m'athar agus mo mháthar a thabhairt mar gheall orm go dtí an uaigh faoi bhrón: óir níl aon mhac eile acu chun iad a adhlacadh.
15 Ansin dúirt an t-aingeal leis, "Nach cuimhin leat na horduithe a thug d'athair duit, bean de do mhuintir féin a phósadh? dá bhrí sin éist liom, a dheartháir; óir tabharfar mar mhnaoi dhuit í; agus ná déan áireamh ar an droch-spiorad; óir isé an oidhche céadna bhéarfar dhuit i bpósadh.
16 Agus nuair a thiocfaidh tú isteach sa seomra pósta, glacfaidh tú an luaithreach cumhráin, agus leagfaidh tú orthu cuid de chroí agus ae na n-iasc, agus déanfaidh tú deatach léi:
17 Agus boladh an diabhal é, agus teitheadh sé, agus ní thagann sé arís níos mó: ach nuair a bheidh tú ag teacht chuici, éirigh suas an bheirt agaibh, agus guí chun Dé a bhfuil trócaireach, a mbeidh trua aige oraibh, agus a shábháil. ná bíodh eagla oraibh, óir tá sí ceaptha chugat ón tús; agus caomhnaidh tusa í, agus imeoidh sí leat. Thairis sin is dóich liom go n-iompróidh sí clann dhuit. Anois nuair a chuala Tobias na nithe seo, thug sé grá di, agus bhí a chroí ceangailte go héifeachtúil léi.

CAIBIDIL 7

1 Agus ar ndul dóibh go hEcbatán, tangadar go tigh Raguéil, agus do bhuail Sara iad: agus tar éis beannú dhóibh a chéile, tug sí asteach don tigh iad.
2 Ansin dúirt Raguel le hEdna a bhean, Conas atá an t-ógánach seo le mo chol ceathrar le Tóibít!

3 Agus d'fhiafraigh Raguel díobh, Cad as a bhfuil sibh, a bhráithre? Ar a ndúirt siad, Is de chlann mhac Nephtalim sinn, atá ina mbraighdeanas i Ninebhe.
4 Ansin dúirt sé ríu, An bhfuil aithne agaibh ar Tóbit ár bráthair? Agus dúirt siad, Tá aithne againn air. Ansan a dubhairt sé, An bhfuil sé go maith?
5 Agus a dubhairt seision, Tá sé beo araon, agus i ndeagh-shláinte: agus a dubhairt Tobias, Is é m'athair é.
6 Ansin léim Raguel suas, agus phóg sé é, agus ghuil,
7 Agus do bheannuigh sé dhó, agus a dubhairt sé ris, Is tú mac an duine macánta agus maith. Ach nuair a chuala sé go raibh Tóbit dall, bhí brón air, agus ghuil sé.
8 Agus mar an gcéanna ghuil Edna a bhean agus Sara a iníon. Thairis sin thug siad siamsaíocht dóibh go suairc; agus tar éis sin reithe den tréad a mharú, chuireadar stór feola ar an mbord. An sin adubhairt Tobias le Raphael, a Bhráthar Azarias, labhair ar na neithe sin ar labhair tú ar an tslighe, agus cuirthear an gnó so amach.
9Chuir sé an scéal in iúl do Raguel: agus dúirt Raguel le Tobias, Ith agus ól, agus déan gile;
10 Oir is cóir duit m'iníon a phósadh: mar sin féin dearbhóidh mé an fhírinne dhuit.
11 Thug mé m'iníon i bpósadh do sheachtar fear, a fuair bás an oíche sin tháinig siad isteach chuici: mar sin féin go raibh áthas ar an láthair. Ach a dubhairt Tobias, Ní íosfaidh mé aon ní anseo, go n-aontóimid agus go mionnaímid dá chéile.
12 A dubhairt Raguel, Gabh íad as so amach do réir an mhodha, óir is tusa a col ceathrar, agus is leatsa í, agus an Dia trócaireach do thabhairt rath maith dhuit ins gach ní.
13 Ansin ghair sé Sara a inghean, agus tháinig sí chun a hathar, agus rug sé ar láimh í, agus thug sé í mar mhnaoi do Thóbias, ag rádh, Féuch, glac í de réir dhlí Mhaois, agus tóg í chun dochair í. athair. Agus bheannaigh sé iad;
14 Agus ghlaoigh ar Edna a bhean, agus ghlac páipéar, agus scríobh sé ionstraim cúnaint, agus shéalaigh sé é.
15 Ansin thosaigh siad ag ithe.
16 Nuair a ghlaoigh Raguel ar Edna a bhean, agus dúirt sé léi, a Deirfiúr, ullmhaigh seomra eile, agus tabhair isteach ann í.
17 Agus nuair a rinne sí mar a d'iarr sé uirthi, thug sí ansin í: agus ghuil sí, agus fuair sí deora a hiníne, agus a dúirt léi:
18 Bí ar do chompord, a iníon; go dtuga Tighearna neamh agus talmhan sólás duit as an mbrón so: bíodh sólás agat, a inghean.

CAIBIDIL 8

1 Agus nuair a bhí an suan acu, thug siad Tóbias isteach chuici.
2 Agus ag imeacht dó, chuimhnigh sé ar bhriathra Raphael, agus ghlac luaithreach na gcumhrán, agus chuir sé croí agus ae na n-iasc air sin, agus rinne deatach leis.
3 An boladh a bhí ar an droch-spiorad, theith sé isteach i gcríocha na hÉigipte, agus cheangail an t-aingeal é.
4 Agus tar éis iad araon druidte i n-a chéile, d'eirigh Tobias as an leabaidh, agus a dubhairt sé, A THIGHEARNA, eirigh, agus guidh orainn go ndéana Dia truas dhúinn.
5 Ansin thosaigh Tobias ar a rá, Is beannaithe thú, a Dhé ár n-aithreacha, agus is beannaithe d'ainm naofa agus glórmhar go brách; go mbeannaí na flaithis thú, agus do chréatúir go léir.
6 Rinne tú Ádhamh, agus thug tú Éabha a bhean dó mar chúntóir agus d'fhanadh: díobh táinig mac an duine: a dubhairt tu, Ní maith an fear do bheith 'na aonar; déanaimis cúnamh mar é féin dó.
7 Agus anois, a Thiarna, ní ghlacaim mo dheirfiúr seo mar lust, ach go hionraic: ordaigh go trócaireach, dá bhrí sin, chun dul in aois le chéile.
8 Agus a dubhairt sí leis, Amen.
9 Mar sin chodail siad beirt an oíche sin. Agus d'éirigh Raguel, agus chuaigh sé agus rinne uaigh,
10 Ag rádh, is eagal liom go mbeidh sé marbh freisin.
11 Ach nuair a tháinig Raguel isteach ina theach,
12 Dúirt sé lena bhean Edna. Cuir fios gu duine de na hóglachaibh, agus go bhfeicfidhe an bhfuil sé beo: mura bhfuil sé, go n-adhlaicfimid é, agus ní fios do dhuine ar bith é.
13 Mar sin d'oscail an searbhónta an doras, agus chuaigh sí isteach, agus fuair sí iad araon ina gcodladh,
14 Agus tháinig sé amach, agus dúirt sé leo go raibh sé beo.
15 Ansin mhol Raguel Dia, agus a dúirt, a Dhé, is fiú tú a mholadh le gach moladh glan agus naofa; Moladh dá bhrí sin do naoimh thú le do chréatúir go léir; agus go molfadh d'aingeal go léir agus do thoghtha thú go brách.
16 Tá tú le moladh, mar rinne tú áthas orm; agus ní hé sin a tháinig chugam a raibh amhras orm; ach do dhéileáil tú linn de réir do mhórthrócaire.
17 Moladh thú mar go ndearna tú trócaire ar bheirt mhac a n-aithreacha amháin: deonaigh trócaire orthu, a Thiarna, agus críochnóidh a saol ar shláinte le lúcháir agus trí thrócaire.
18 Ansin d'iarr Raguel ar a sheirbhísigh an uaigh a líonadh.
19 Agus choinnigh sé an fhéile bainise ceithre lá déag.
20Oir sular críochnaíodh laethanta an phósta, dúirt Raguel faoi mhionn nach n-imeodh sé go dtí go mbeadh ceithre lá déag an phósta caite;
21 Agus ansin ba chóir dó leath a chuid earraí a ghlacadh, agus dul faoi shlándáil chun a athar; agus ba chóir go mbeadh an chuid eile agam nuair a bheidh mé féin agus mo bhean chéile marbh.

CAIBIDIL 9

1 Ansin ghlaoigh Tóibís ar Raphael, agus dúirt leis:
2 A dheartháir Azarias, tabhair leat seirbhíseach, agus dhá chamall, agus téigh go Rages Media go Gabael, agus tabhair dom an t-airgead, agus tabhair chun na bainise é.
3Oir mhionnaigh Raguel nach imeoidh mé.
4 Ach comhaireamh m'athair na laethanta; agus má fhanaim i bhfad beidh brón mór air.
5 Mar sin d'imigh Raphael amach, agus rinne sé lóistín le Gabael, agus thug dó an lámhscríbhneoireacht; agus thug sé amach málaí a bhí séalaithe agus thug dó iad.
6 Agus go moch ar maidin chuadar araon amach le chéile, agus tháinig siad chun na bainise: agus bheannaigh Tobias a bhean.

CAIBIDIL 10

1Anois do chomhaireamh a athair Tóbit gach lá: agus nuair a tháinig deireadh le laethanta an turais, agus níor tháinig siad,
2 Ansin dúirt Tobit , An bhfuil siad faoi choinneáil ? nó an bhfuil Gabael marbh, agus nach bhfuil fear ann leis an airgead a thabhairt dó?
3 Bhí brón mór air dá bhrí sin.
4 Ansin dúirt a bhean chéile ris, Tá mo mhac marbh, go bhfanann sé i bhfad; agus thosaigh sí ag caoineadh air, agus a dúirt,
5 Is cuma liom anois, a mhic, ó scaoil mé uait, solas mo shúl.
6Dúirt Tóibít leo, "Bí i do shuaimhneas, ná bíodh cúram ort, óir tá sé slán.
7 Ach a dubhairt sise, Bíodh do shuaimhneas agat, agus ná mealladh mé; Tá mo mhac marbh. Agus d'imthigh sí amach gach lá ar an tslighe a dtáinig siad, agus níor ith sí feoil i rith an lae, agus níor stad sí d'oícheanta slána ag déanamh caoineadh ar a mac Tobias, go dtí go raibh deireadh le ceithre

lá déag na bainise, a mhionnaigh Raguel gur cheart dó. chaitheamh ann. Ansin dúirt Tobias le Raguel, Lig dom imeacht, mar ní fhéachann m'athair agus mo mháthair liom níos mó.
8 Ach dúirt a athair céile ris , Fan le liom , agus beidh mé a sheoladh chuig d'athair , agus beidh siad in iúl dó conas a théann rudaí in éineacht leat .
9 Ach a dubhairt Tobias, Ní headh; ach lig dom dul chuig m'athair.
10 Ansin d'éirigh Raguel, agus thug dó Sara a bhean, agus leath a chuid earraí, seirbhíseach, agus eallach, agus airgead:
11 Agus do bheannuigh sé dhóibh, agus do chuir sé uaidh iad, ag rádh, Go dtuga Dia na bhflaitheas daoibh siubhal go saidhbhir, a chlann.
12 Agus a dubhairt seision r'a inghean, Tabhair onóir do t'athair agus do do mháthair-chéile, atá anois do thuismightheóirí, go gcluinim deagh-thuarasgabháil ionat. Agus phóg sé í. Dúirt Edna freisin le Tóibias, Tabhair ar ais thú a Thiarna na bhflaitheas, a dheartháir ionúin, agus deonaigh go bhfeicfidh mé do chlann de chuid m'iníon Sara sula bhfaighidh mé bás, chun go ndéanfainn gairdeachas os comhair an Tiarna: féach, tiomnaim m'iníon duit iontaobhas speisialta; cá bhfuil ná impigh uirthi olc.

CAIBIDIL 11

1I ndiaidh na n-imeachtaí sin d'imigh Tóibias ar a bhealach ag moladh Dé gur thug sé turas rathúil dó, agus bheannaigh sé Raguel agus Edna a bhean, agus d'imigh ar a shlí go dtáinig siad in aice le Ninebhe.
2 Dúirt Raphael le Tóbias, "Tá a fhios agat, a dheartháir, conas a d'fhág tú d'athair:
3 Déanaimis deifir roimh do mhnaoi, agus ullmhaímid an teach.
4 Agus gabh i do láimh gal an éisc. Mar sin chuaigh siad a mbealach, agus chuaigh an madra ina dhiaidh.
5 Anois shuigh Anna ag breathnú thart i dtreo na slí dá mac.
6 Agus nuair a spioc sí é ag teacht, a dúirt sí lena athair, Féuch, do mhac ag teacht, agus an duine a chuaigh in éineacht leis.
7 Ansin a dúirt Rafael , Tá a fhios agam , Tobias , go mbeidh d'athair a oscailt a shúile .
8 Uime sin ung thusa a shúile leis an ngalla, agus ar do phriocadh leis, cuimleoidh sé, agus titfidh an gile uaidh, agus feicfidh sé thú.
9 Ansin rith Anna amach, agus thit ar mhuineál a mic, agus dúirt ris, Go bhfaca mé tú, a mhic, as seo amach tá mé sásta bás a fháil. Agus ghuil siad araon.
10 Chuaigh Tobit freisin amach i dtreo an dorais, agus thuislithe: ach rith a mhac chuige,
11 Agus rug sé greim ar a athair: agus do bhuail sé den ghal ar shúilibh a aithreacha, ag rádh, Biodh dóchas maith agat, a athair.
12 Agus nuair a thosaigh a shúile ag cliste, chuimil sé iad;
13 Agus do phill an bánús ó chúinne a shúl : agus an tan do chonnairc sé a mhac, do thuit sé ar a mhuineal.
14 Agus ghuil sé, agus a dubhairt sé, Is beannuighthe thú, a Dhé, agus is beannuighthe t'ainm go bráth; agus is beannaithe do aingil naofa go léir:
15 Oir sgiúr tú, agus do ghabh truas díom: óir, féuch, feicim mo mhac Tobias. Agus chuaigh a mhac faoi lúcháir, agus d'inis sé dá athair na nithe móra a tharla dó i Media.
16 Ansin chuaigh Tóibít amach ag geata Ninebhe ina choinne lena iníon chéile, ag déanamh lúcháir agus ag moladh Dé: agus ghabhadarsan a chonaic sé ag imeacht, mar go bhfuair sé a radharc.
17 Ach thug Tóbias buíochas os a gcomhair, mar go ndearna Dia trócaire air. Agus nuair a tháinig sé i ngar do Shára a inghean, bheannaigh sé í, ag rádh, Tá fáilte romhat, a inghean: go mbeannuighthear Dia a thug chugainn thú, agus beannuighthe d'athair agus do mháthair. Agus bhí áthas i measc a bhráithre go léir a bhí i Ninebhe.
18 Agus tháinig Achiacharus, agus Nasbas mac a dhearthár:
19 Agus do choiméadadh bainis Thóbais seacht lá fé mhór-áthas.

CAIBIDIL 12

1 Ansin ghlaoigh Tóibít ar a mhac Tóibís, agus dúirt leis, "A mhic, féach go bhfuil a thuarastal ag an bhfear a chuaigh in éineacht leat, agus ní foláir duit níos mó a thabhairt dó.
2 Agus a dubhairt Tóbás ris, A athair, ní dochar ar bith dom leath na neithibh sin do thabhairt dó do thabhairt dó:
3Oir thug sé slán chugat arís mé, agus shlánaigh sé mo bhean chéile, agus thug sé an t-airgead dom, agus mar an gcéanna leighis sé thú.
4 Ansin dúirt an seanfhear, Tá sé dlite dó.
5 Mar sin ghlaoigh sé ar an aingeal, agus dúirt sé ris, Tóg leath de gach a bhfuil tú agus imigh leat go sábháilte.
6 Ansin thóg sé ar leataobh iad araon, agus a dúirt ríu, Beannaigh Dia, molaigí é, agus ardaithe é, agus molaigí é as na nithe a rinne sé ríu i radharc na ndaoine go léir a bhfuil cónaí orthu. Is maith Dia a mholadh, agus a ainm a ardú, agus oibreacha Dé a thaispeáint go hionraic; dá bhrí sin ná bíodh leisc ort é a mholadh.
7 Is maith rún rí a choimeád gar, ach is onórach é oibreacha Dé a fhoilsiú. Déan an rud atá go maith, agus ní dhéanfaidh aon olc teagmháil leat.
8 Is maith an urnaí le troscadh agus le déirc agus le fíréantacht. Is fearr beagán le fíréantacht ná mórán le héagóra. Is fearr déirc a thabhairt ná ór a thaisceadh:
9Oir saorann déirce ón mbás, agus glanfaidh uaidh gach peaca. Líonfar le beatha iad siúd a chleachtann déirce agus fíréantachta:
10 Ach an dream a pheacaíonn, is naimhde dá saol iad.
11 Go deimhin ní choinneoidh mé aon ní uait. Óir a dubhairt mé, Ba mhaith rún rí do chimeád i gcómhnuidhe, acht go raibh sé onórach oibreacha Dé do fhoillsiughadh.
12 Anois, dá bhrí sin, nuair a rinne tú guí, agus Sara do bhanchéile, thug mé cuimhne do urnaí os comhair an Tí Naofa: agus ar adhlacadh tú na mairbh, bhí mé leat mar an gcéanna.
13 Agus an uair nách éidir leat moille d'éirghe suas, agus do dhinnséar d'fhágbháil, chun dul agus na mairbh a chumhdach, ní raibh do ghníomhartha maith i bhfolach uam: ach bhí mise maille riut.
14 Agus anois sheol Dia mé chun tú a leigheas agus Sara do iníon an dlí.
15 Is mise Rafael, duine de na seacht n-aingeal naofa, a chuireann paidreacha na naomh i láthair, agus a théann isteach agus amach os comhair glóire an Aonaigh Naofa.
16 Ansin bhí siad araon buartha, agus thit ar a n-aghaidh: do eagla orthu.
17 Ach dúirt sé ríu , Ná bíodh eagla oraibh , mar go mbeidh sé go maith leat ; molaigí Dia dá bhrí sin.
18 Óir ní as mo thoilse a tháinig mé, ach de réir toil ár nDé; molaigí go deo é.
19 Na laethanta seo go léir rinne mé le feiceáil daoibh; ach níor ith ná níor ól mé, ach chonaic sibh fís.
20 Anois, dá bhrí sin, buíochas le Dia: mar a théann mé suas chun an té a chuir mé; ach scríobh gach ní a dhéantar i leabhar.
21 Agus nuair a d'éirigh siad, ní fhaca siad é níos mó.

22 Ansin d'admhaigh siad móroibreacha agus iontacha Dé, agus mar a bhí aingeal an Tiarna le feiceáil dóibh.

CAIBIDIL 13

1 Ansin scríobh Tóibít paidir lúcháire, agus dúirt sé, Beannaithe Dia go brách, agus go raibh a ríocht beannaithe.
2 Oir déanann sé sciúirseáil, agus déanann sé trócaire: treoraíonn sé síos go hifreann, agus tabharfaidh sé suas arís: agus níl aon duine ann gur féidir a lámh a sheachaint.
3 Admhaím é os comhair na nGintlíoch, a chlann Iosrael: óir scaip sé sinn ina measc.
4 Ann sin cuir in iúl a mhórgacht, agus móraigí é os comhair na mbeo go léir: óir is é ár dTiarna é, agus is é Dia ár nAthair go brách.
5 Agus déanfaidh sé sciúirseáil orainn le haghaidh ár n-éachtaí, agus déanfaidh sé trócaire arís, agus baileoidh sé sinn as na náisiúin go léir, ar a scaip sé sinn.
6 Má iompaíonn sibh chuige le bhur gcroíthe go léir, agus le bhur n-uile aigne, agus má dhéileálann sibh go hionraic ina láthair, ansan fillfidh sé chugaibh, agus ní cheilfidh sé a aghaidh uait. Féach uime sin cad a dhéanfaidh sé leat, agus admhaigh é le do bhéal go hiomlán, agus moladh Tiarna na cumhachta, agus glóir an Rí shíoraí. I dtír mo bhraighdeanais molaim é, agus cuirim in iúl do náisiún peacach a neart agus a mhórgacht. A pheacaigh, casaigí agus déanaigí ceartas ina láthair: cé is féidir a insint an nglacfaidh sé ribh, agus an ndéanfaidh sé trócaire oraibh?
7 Molfaidh mé mo Dhia, agus molfaidh m'anam Rí na bhflaitheas, agus déanfaidh sé gairdeachas ina mhórgacht.
8 Labhraigíd na fir go léir, agus moladh go léir é as a fhíréantacht.
9 A Iarúsailéim, an chathair naofa, déanfaidh sé thú a sciúradh as oibreacha do leanaí, agus déanfaidh sé trócaire arís ar chlann mhac na bhfíréan.
10 Mol an Tiarna, óir is maith é: agus mol an Rí shíorruidhe, go dtógfar a phubaill ionat arís le lúcháir, agus go ndéanadh sé lúcháireach ann ionat na daoine atá i mbraighdeanas, agus go mbeadh grá ionat go brách. atá truagh.
11 Tiocfaidh a lán náisiúin i gcéin i gcéin in ainm an Tiarna Dé agus bronntanais ina lámha acu, eadhon bronntanais do Rí na bhflaitheas; molfaidh gach glúin thú le lúcháir mhór.
12 Is mallaithe iad go léir a thugann fuath duit, agus is beannaithe iad go léir a thugann grá duit go deo.
13 Bígí lúcháireach agus bíodh áthas oraibh ar son na bpáistí cóir: óir cruinneofar iad le chéile, agus beannóidh siad Tiarna na bhfíréan.
14 O is beannaithe an dream a thugann grá dhuit, óir beidh siad aoibhinn i do shíochháin: is beannaithe iad siúd a bhí brón ar do sciúirse go léir; óir beidh siad lúcháireach ar do shon, nuair a chonaic siad do ghlóir go léir, agus beidh áthas orthu go deo.
15 Beannaigh m'anam Dia an Rí mór.
16 Chun Iarúsailéim a thógáil suas le sapphires agus emeralds, agus cloch lómhara: do ballaí agus túir agus forbhallaí le hór glan.
17 Agus beidh na sráideanna Iarúsailéim a pábháilte le beirile agus carbuncle agus clocha de Ophir.
18 Agus déarfaidh a sráidibh uile, Aleluia; agus molfaidh siad é, ag rádh, Beannaichte go raibh Dia, a d'árduigh sé go brách é.

CAIBIDIL 14

1 Mar sin chuir Tóibít deireadh le moladh Dé.
2 Agus bhí sé ocht mbliana agus caoga d'aois nuair a chaill sé a radharc, a tugadh ar ais dó tar éis ocht mbliana: agus thug sé déirce, agus mhéadaigh sé ar eagla an Tiarna Dia, agus mhol sé é.
3 Agus nuair a bhí sé an-aosda ghlaoigh sé a mhac, agus clann mhac, agus dúirt sé ris, A mhic, tóg do chlann; óir, féuch, atáim aosda, agus atáim réidh chun imtheacht as an mbeatha so.
4 Imigh go Meáin a mhic, óir creidim go cinnte na nithe a labhair Ionas an fáidh faoi Ninebhe, go gcaithfí é; agus go mbeidh an tsíocháin ar feadh tamaill in áit na Meán; agus go mbeidh ár bráithre ina luí ar an talamh ón talamh maith sin: agus Iarúsailéim a bheith ina fásach, agus an teach Dé ann dó a bheith dóite, agus beidh sé ina bhfásach ar feadh tamaill;
5 Agus go ndéanfaidh Dia trócaire arís ortha, agus go dtabharfaidh sé arís iad isteach sa tír, áit a dtógfaidh siad teampull, ach ní mar an gcéadna, go dtí go gcomhlíonfar aimsir na haoise sin; agus ina dhiaidh sin fillfidh siad ó gach áit ina mbraighdeanas, agus tógfaidh siad suas Iarúsailéim go glórmhar, agus tógfar teach Dé inti go brách le foirgneamh glórmhar, mar a dúirt na fáithe faoi.
6 Agus casfaidh na náisiúin go léir, agus beidh eagla an Tiarna Dia orthu go fírinneach, agus adhlacfaidh siad a n-íol.
7 Molfaidh na náisiúin uile an Tiarna, agus admhóidh a phobal Dia, agus ardóidh an Tiarna a phobal; agus beidh áthas orthu siúd go léir a thugann grá don Tiarna Dia ar fhírinne agus ar cheartas, ag déanamh trócaire dár mbráithre.
8 Agus anois, a mhic, imigh amach ó Ninebhe, óir is cinnte go dtiocfaidh na nithe sin a labhair an fáidh Iónas chun críche.
9 Ach coinnigh thusa an dlí agus na haitheanta, agus déan thú féin trócaireach agus cóir, chun go n-éireoidh go maith leat.
10 Agus adhlaic go cuibhreach mé, agus do mháthair liom; ach ná fan a thuilleadh ag Ninebhe. Cuimhnigh, a mhic, mar a láimhsigh Aman Achiacharus a thug suas é, mar a thug sé chun an dorchadais as an tsolais é, agus mar a thug sé luach saothair dó arís: fós do shábháil Achiacharus, ach bhí a luach saothair ag an duine eile: óir chuaigh sé síos sa dorchadas. Thug Manasses déirce, agus d'éalaigh sé as na ribeoga báis a leag siad dó: ach thit Aman sa ribe, agus cailleadh é.
11 Uime sin anois, a mhic, féach cad a dheineann déirce, agus conas a sheachadann fíréantacht. Nuair a bhí na nithe seo ráite aige, thug sé suas an taibhse sa leaba, agus é céad agus a hocht agus caoga bliain d'aois; agus d'adhlaic sé é go macánta.
12 Agus nuair a bhí Anna a mháthair marbh, d'adhlaic sé í lena athair. Ach d'imigh Tobias lena bhean agus lena chlann go hEcbatane go Raguel a athair céile,
13 An áit ar éirigh sé in aois go hómósach, agus gur adhlac sé a athair agus a mháthair chéile go hionraic, agus fuair sé a maoin mar oidhreacht, agus maoin Thóbít a athar.
14 Agus fuair sé bás ag Ecbatane i Media, agus é céad seacht agus fiche d'aois.
15 Ach sula bhfuair sé bás chuala sé faoi scrios Nineve, a bhí glactha ag Nabúcadónosor agus Assuerus: agus roimh a bás bhí sé áthas ar Ninebh.

JUDITH

CAIBIDIL 1

1 Sa dara bliain déag de réimeas Nabuchodonosor, a bhí i
réim i Ninebhe, an chathair mhór; i laethanta Arphacsad, a
bhí i gceannas ar na Méidigh i nEcbatán,
2 Agus é tógtha i mballaí Ecbatane thart timpeall ar
chlocha sna sála ar thrí chúinne ar leithead agus sé chúinne
ar fad, agus rinne sé seachtó cuaille ar airde an bhalla, agus
caoga cuaille ar leithead:
3 Agus leag a túir ar a gheataí céad cubhad ar airde, agus a
leithead sa bhunadh trí fichid cubhad:
4 Agus rinne sé a gheataí, eadhon geataí a ardaíodh go
seachtó cubhad ar airde, agus ba é a leithead daichead
cubhad, chun dul amach a arm chumhachtach, agus le
haghaidh a shocrú in eagar de a coise:
5 Fiú sna laethanta sin rinne an rí Nabúadónosor cogadh
leis an rí Arphacsad sa mhachaire mór, atá ar imeall Ragau.
6 Agus tháinig chuige siúd go léir a bhí ina gcónaí sa chnoc,
agus gach a raibh cónaí orthu taobh le Euphrates, agus
Tigris agus Hydaspe, agus Machaire Arioch rí na
nÉilimeach, agus an-mhór náisiúin de chlann mhac Chelód,
le chéile iad féin. go dtí an cath.
7 Ansin chuir Nabúcadónosor rí na nAsaíreach fios chuige
siúd go léir a bhí ina chónaí sa Phersia, agus orthu siúd go
léir a bhí ina gcónaí iarthar, agus orthu siúd a bhí ina
gcónaí i gCilicia, agus i nDamascus, agus i Libanus, agus
in Antilibanus, agus ar gach duine a bhí ina chónaí ar
chósta na farraige,
8Agus dóibh siúd i measc na náisiún a bhí de Chairméal,
agus de Ghalád, agus den Ghailíl níos airde, agus de
mhachaire mór Esdrelom,
9 Agus do gach a raibh sa tSamáir agus a cathracha, agus ar
an taobh thall den Iordáin go Iarúsailéim, agus Betane,
agus Chelus, agus Cades, agus abhainn na hÉigipte, agus
Taphnes, agus Ramesse, agus an tír Ghesem go léir,
10 Go dtí go dtiocfaidh sibh thar Tanis agus Memphis,
agus go háitritheoirí uile na hÉigipte, go dtí go dtiocfaidh
sibh go teorainneacha na hAetóipe.
11 Ach rinne áitritheoirí na tíre go léir ordú Nabúcadónosor
rí na nAsaíreach a chur i bhfianaise, agus níor chuaigh siad
in éineacht leis chun catha; óir ní raibh eagla orthu roimhe:
seadh, bhí sé os a gcomhair mar aon duine, agus chuir siad
a thoscairí uaidh gan éifeacht, agus le náire.
12 Uime sin bhí fearg mhór ar Nabúadónosor leis an tír seo
go léir, agus mhionnaigh sé ar a ríchathaoir agus ar a ríocht,
go ndéanfaí díoghaltas air go cinnte ar chóstaí uile na
Cilicia, agus na Damaisc, agus na Siria, agus go maródh sé
leis an gclaíomh áitritheoirí uile na tíre. tír Mhóáb, agus
clann Amoin, agus Iúdáia go léir, agus gach a raibh san
Éigipt, go dtiocfaidh sibh go teorainn an dá fharraig.
13 Ansin mharcáil sé in eagar catha lena chumhacht in
aghaidh an rí Arphacsad sa seachtú bliain déag, agus bhí sé
i réim ina chath: óir scrios sé cumhacht Arphacsad go léir,
agus a mharcaigh go léir, agus a charbaid go léir,
14 Agus tháinig sé ina thiarna ar a chathracha, agus tháinig
sé go hEicbatán, agus ghlac sé na túir, agus chreach sé a
shráideanna, agus rinne sé náire ar a áilleacht.
15 Thóg sé freisin Arphacsad i sléibhte Ragau, agus bhuail
sé é lena shaighid, agus scrios go hiomlán é an lá sin.
16 Mar sin d'fhill sé ina dhiaidh sin go Ninebh, é féin agus
a chomhluadar iomadúil go léir ina líon mór fear cogaidh,
agus ghlac sé a shuaimhneas ansin agus rinne sé féin agus a
arm an chomóradh céad agus fiche lá.

CAIBIDIL 2

1 Agus san ochtú bliain déag, ar an dá fhichiú lá den chéad
mhí, bhí caint i dteach Nabuchodonosor rí na nAsaíreach
go ndéanfadh sé, mar a dúirt sé, é féin a dhíoghail ar an
talamh go léir.
2 Ghlaoigh sé chuige mar sin a oifigigh go léir, agus a
uaisle go léir, agus chuir sé a chomhairle rúnda in iúl dóibh,
agus chríochnaigh sé as a bhéal féin ag caoineadh an
domhain go léir.
3 Ansin d'ordaigh siad gach feoil nár ghéill d'ordú a bhéal
a scrios.
4 Agus nuair a chríochnaigh sé a chomhairle, do ghlaoigh
Nabúcadónosor rí na nAsaíreach ar Holofernéas
príomhchaptaen a airm, a bhí ina aice leis, agus dúirt sé leis.
5 Mar seo a deir an rí mór, tiarna an domhain uile, Féuch,
rachaidh tú amach as mo láthair, agus gabhfaidh leat fir a
chuireann muinín ina neart féin, céad agus fiche míle de
choisithe; agus dhá mhíle dhéag ar líon na gcapall lena
mharcaigh.
6 Agus rachaidh tú i gcoinne na tíre thiar go léir, mar níor
ghéill siad dom ordú.
7 Agus déarfaidh tú go n-ullmhaíonn siad talamh agus
uisce dom: mar rachaidh mé amach i mo fheirg ina n-
aghaidh agus clúdóidh mé aghaidh an domhain go léir le
cosa mo airm, agus tabharfaidh mé iad mar chreach dóibh.
iad:
8 Ionas go líonfaidh a maraithe a ngleannta agus a
sruthanna agus go líonfar an abhainn lena mairbh, go
rachaidh sí thar maoil:
9 Déanfaidh mé iad a threorú go príosúnaigh go imeall na
cruinne go léir.
10 Rachaidh tú amach dá bhrí sin. agus glac romhamsa a
gcríocha go léir: agus má ghéilleann siad duitse,
coimeádfaidh tú dom iad go lá a bpionós.
11 Ach maidir leo siúd atá ag éirí amach, ná spáráil do
shúil iad; ach cuir chun maraithe iad, agus creach iad cibé
áit a dtéann tú.
12 Mar is beo mé, agus faoi chumhacht mo ríochta, cibé
rud a labhair mé, déanfaidh mé de mo láimh é.
13 Agus tabhair d'aire nach ndéanann tú aon cheann
d'orduithe do thiarna, ach go gcomhlíonfaidh tú go
hiomlán iad, mar a d'ordaigh mé duit, agus ná cuir siar
chun iad a dhéanamh.
14 Ansin chuaigh Holofernes amach as láthair a thiarna,
agus ghlaoigh sé ar na gobharnóirí agus na ceannairí go léir,
agus ar oifigigh arm Asúr;
15 Agus thionóil sé na daoine tofa don chath, mar a
d'ordaigh a thighearna dó, go dtí céad agus fiche míle, agus
dhá mhíle dhéag saighdeoir ar each;
16 Agus chuir sé raon orthu, mar a ordaítear arm mór don
chogadh.
17 Thóg sé camaill agus asail dá gcarranna, líon an-mhór;
agus caoirigh agus daimh agus gabhair gan uimhir dá
soláthar:
18 Agus neart lóistín do gach fear den arm, agus mórán óir
agus airgid as teach an rí.
19 Ansin chuaigh sé amach agus a chumhacht go léir chun
dul os comhair an rí Nabúcadónosor ar an turas, agus
aghaidh an domhain go léir a chlúdach siar lena gcarbad,
agus lena n-marcach, agus lena coise roghnaithe.

20 Tháinig freisin líon mór tíortha éagsúla leo mar locusts, agus mar ghaineamh na talún: mar a bhí an iliomad gan líon.
21 Agus chuaigh siad amach ó Ninebh aistear trí lá i dtreo mhachaire Bheictiléit, agus shuíodar a gcampa ó Bheictilet in aice leis an sliabh atá ar thaobh na láimhe clé de Chilicia uachtarach.
22 Ansin ghabh sé a arm go léir, a choisithe, agus marcach agus carbaid, agus chuaigh sé as sin go dtí an cnoc;
23 Agus scrios siad Phúd agus Lúd, agus chreach sé clann Ráis go léir agus clann Iosrael, a bhí i dtreo an fhásaigh ar an taobh theas de thír na gCeiléach.
24 Ansin chuaigh sé thar Euphrates, agus chuaigh trí Mesopotamia, agus scrios na cathracha arda go léir a bhí ar an abhainn Arbonai, go dtiocfaidh sibh chun na farraige.
25 Agus ghabh sé teorainneacha na Cilicia, agus mharaigh gach duine a bhí ina choinne, agus tháinig go teorainneacha Iáfáit, a bhí ar an taobh theas, os comhair Arabia.
26 Rinne sé timpeall freisin ar chlann Mhadian go léir, agus dódh suas a gcuid tithe tábhairne, agus chreach sé a gcuid caorach.
27 Ansin chuaigh sé síos go machaire na Damaisc in aimsir bhuain na cruithneachta, agus dhóigh sé a gcuid páirceanna go léir, agus scrios sé a dtréada agus a dtréada, agus chreach sé a gcathracha, agus chuir sé amú a dtíortha, agus bhuail sé a n-ógánach go léir le chéile. imeall an chlaíomh.
28 Mar sin thit eagla agus faitíos air ar uile áitritheoirí chóstaí na farraige a bhí i Sidon agus i dTírus, agus orthu siúd a bhí ina gcónaí i Sur agus Ocina, agus ar gach a raibh ina chónaí i Iemnán; agus bhí eagla an-mhór orthu siúd a bhí ina gcónaí in Asotus agus in Ascalon.

CAIBIDIL 3

1Chuir siad ambasadóirí chuige mar sin chun síocháin a dhéanamh, ag rá:
2 Féuch, sinn seirbhísigh Nabúadónosor an rí mór i do luí; bain úsáid as sinn mar is maith i do radharc.
3Féach, ár dtithe, agus ár n-áiteanna go léir, agus ár réimsí cruithneachta go léir, agus tréada, agus tréada, agus go léir lóistí ár bpubaill suite os comhair do aghaidh; bain úsáid astu mar is toil leat.
4Féach, is iad do sheirbhísigh fiú ár gcathracha agus a áitritheoirí; tar agus buail leo mar is maith leat.
5 Mar sin tháinig na fir go Holofernes, agus d'fhógair siad dó ar an modh seo.
6 Ansin tháinig sé anuas i dtreo chósta na farraige, é féin agus a arm, agus shocraigh garastúin sna cathracha arda, agus thóg amach acu fir roghnaithe chun cúnaimh.
7 Mar sin ghlac siad féin agus an tír go léir timpeall orthu le garlands, le damhsaí, agus le timbrels.
8 Ach leag sé síos a gcríocha, agus ghearr sé síos a ndorchaibh: óir bhí sé ordaithe aige déithe na tíre go léir a mhilleadh, na náisiúin uile a adhradh ach Nabúcadónosor, agus na teangacha agus na treibheacha go léir a ghlaoch air mar dhia.
9Tháinig sé freisin ar Esdraelón i ngar do Iúdáia, os comhair chaolais mhóir Iúdáia.
10 Shuigh sé idir Géba agus an Scitopolis, agus d’fhan sé ansin ar feadh míosa, chun go mbaileodh sé carráistí a airm go léir.

CAIBIDIL 4

1 Chuala clann Iosrael, a bhí ina chónaí in Iúdáia, gach a ndearna Holofernes príomhchaptaen Nabúcadónosor rí na nAsaíreach ar na náisiúin, agus ar an tslí inar chreach sé a dteampaill go léir, agus thug sé gan tada iad.
2Dá bhrí sin bhí eagla an-mhór orthu roimhe, agus bhí siad buartha ar son Iarúsailéim, agus ar son theampall an Tiarna a nDia:
3Oir tugadh ar ais iad ón mbraighdeanas, agus bailíodh muintir Iúdáia go léir le chéile le déanaí: agus naomhaíodh na soithí, agus an altóir, agus an teach tar éis an phrofa.
4Chuir siad dá bhrí sin isteach ar chóstaí uile na Samáire, agus na sráidbhailte, agus go Béitórón, agus Belmen, agus Iericho, agus go Choba, agus go hEasóra, agus go gleann Shalam:
5 Agus shealbhaigh siad iad féin roimh ré ar bairr na sléibhte arda go léir, agus dhaingnigh siad na sráidbhailte a bhí iontu, agus chuir siad suas biatais chun cogaidh a sholáthar: óir is déanach a baineadh amach a bpáirceanna.
6 Scríobh Ióacim an t-ardsagart a bhí in Iarúsailéim sna laethanta sin chucu siúd a bhí ina gcónaí i mBéitéil agus Betomestam atá thall ar Esdraelón i dtreo na tíre oscailte, i ngar do Dhotaim,
7 Muirear dóibh sleachta na sléibhte a choimeád: óir bhí bealach isteach acu i Iúdáia, agus ba fhurasta an dream a thiocfadh aníos a stopadh, mar go raibh an bealach díreach, do bheirt fhear ar a mhéad.
8 Rinne clann Iosrael mar a d’ordaigh Ióacim an t-ardsagart dóibh, le seanóirí mhuintir Iosrael go léir, a bhí ina gcónaí in Iarúsailéim.
9 Ansin ghlaoigh gach fear d'Israeil ar Dhia le fíor-dhianacht, agus le mór-dhian d’ísligh siad a n-anam:
10 Chuireadar féin, agus a mná céile agus a gclann, agus a n-eallach, agus gach coimhthíoch agus fostóir, agus a seirbhísigh a ceannaíodh le hairgead, saicéad ar a leas.
11 Mar sin thit gach fear agus bean, agus an chlann bheag, agus áitritheoirí Iarúsailéim, os comhair an teampaill, agus chaith siad luaithreach ar a gceann, agus sgaoil siad a sac-éadaí os comhair aghaidh an Tiarna: chuir siad sacéadaí mar gheall ar an altóir freisin,
12 Agus do ghlaoidh sé go dian ar Dhia Israéil go léir d'aon toil, nach dtabharfadh sé a gclann mar chreach, agus a mná céile mar chreach, agus na cathracha a n-oidhreacht chun scriosta, agus an tearmann chun truaillíochta agus masla, agus do na náisiúin a bheith lúcháireach ag.
13 Mar sin chuala Dia a nguí, agus d’fhéach sé ar a n-aimhdheóin: óir rinne an pobal troscadh mórán laethanta i ngach Iúdá agus in Iarúsailéim roimh sanctóir an Tiarna Uilechumhachtaigh.
14 Agus Ióacim an t-ardsagart, agus na sagairt go léir a sheas os comhair an Tiarna, agus na daoine a bhí ag freastal ar an Tiarna, bhí a n-easa criosáilte le saicéadaí, agus d’ofráil siad na híobairtí dóite laethúla, mar aon le geallúintí agus saorbhronnta an phobail,
15 Agus bhí luaithreach acu ar a mitreacha, agus ghlaoigh siad ar an Tiarna lena n-uile chumhacht, go mbreathnódh sé go grásta ar theach Iosrael go léir.

CAIBIDIL 5

1 Ansin fógraíodh do Holofernes, príomhchaptaen arm Assur, go raibh clann Iosrael ullmhaithe chun cogaidh, agus dúnadh pasáistí na gcnoc talún acu, agus gur

dhaingnigh siad bairr na gcnoc arda go léir agus go raibh bacainní leagtha síos sna tíortha champaigneacha:
2 Tháinig fearg mhór air, agus ghlaoigh sé ar phrionsaí Mhóáb go léir, agus ar cheannairí Amón, agus ar rialtóirí chósta na farraige go léir,
3 Agus a dubhairt sé ríu, Inis dom anois, a chlanna Chanán, cé hé an pobal seo, atá ina gcónaí sa tír shléibhte, agus cad iad na cathracha ina gcónaíonn siad, agus cad é an iliomad a n-arm, agus cá bhfuil a cumhacht agus neart, agus cad é an rí atá leagtha os a gcionn, nó captaen a n-arm;
4 Agus cad chuige ar chinneadar gan teacht chun bualadh liom, níos mó ná áitritheoirí uile an iarthair.
5 Ansin dúirt Achior captaen chlann mhac Amón go léir, Éisteadh anois le mo thiarna focal ó bhéal do shearbhónta, agus fógróidh mé duit an fhírinne a bhaineann leis an bpobal seo atá ina chónaí in aice leat, agus a chónaíonn sna cnoic. : agus ní thiocfaidh bréag ar bith as béal do shearbhónta.
6 Is de shliocht na gCaildeach an pobal seo:
7 Agus bhí siad ar chuairt roimhe seo i Mesopotamia, mar nach leanfaidís déithe a n-aithreacha, a bhí i dtír Chaldéa.
8Oir d'fhág siad slí a sinsear, agus rinne siad adhradh do Dhia na bhflaitheas, an Dia a raibh aithne acu orthu: mar sin chaith siad amach iad ó ghnúis a ndéithe, agus theith siad go Mesopotamia, agus d'imigh siad ar shiubhal ann mórán laethanta.
9 Ansin d'ordaigh a nDia dóibh imeacht ón áit a raibh siad ar fad ar cuairt orthu, agus dul isteach i dtír Chanán: áit ar chomhnuigh siad, agus gur mhéadaíodh iad le hór agus le hairgead, agus le han-chuid eallaigh.
10 Ach nuair a chumhdaigh gorta tír Chanán go léir, chuaigh siad síos go dtí an Éigipt, agus chuaigh siad ar shiubhal ann agus iad á gcothú, agus d'éirigh siad ann go mór-shluagh, ionas nach bhféadfadh duine a náisiún a áireamh.
11 Dá bhrí sin d'ardaigh rí na hÉigipte ina n-aghaidh, agus dhéileáil sé go suaimhneach leo, agus d'ísligh sé iad le saothar brící, agus rinne sé ina sclábhaithe iad.
12 Ghlaodh siad ansin ar a nDia, agus bhuail sé tír na hÉigipte go léir le plánaí do-leigheasta: mar sin chaith na hÉigiptigh as a radharc iad.
13 Agus thiormaigh Dia an mhuir Ruadh rompu,
14 Agus thug sé go sliabh Shina agus Cades-Barne iad, agus chaith amach gach a raibh cónaí orthu san fhásach.
15 Chónaigh siad mar sin i dtír na nAmórach, agus scrios siad le n-a neart iad siúd go léir Eiseabon, agus ag dul thar an Iordáin shealbhaigh siad an cnoc tír go léir.
16 Agus chuir siad amach rompu an Chanánach, an Pherezite, an Iebusite, agus an Síceimiceach, agus na Girgéisigh go léir, agus chónaigh siad sa tír sin go leor laethanta.
17 Agus cé nach ndearna siad peaca os comhair a nDia, d'éirigh leo, mar go raibh an Dia is fuath leo an t-éagóra.
18 Ach nuair a d'imigh siad as an mbealach a d'ordaigh sé dóibh, scriosadh iad ina lán cathanna go han-chrua, agus tugadh ina mbraighdean iad go tír nárbh leo féin iad, agus leagadh teampall a nDé go talamh, agus bhí a gcathracha ann. tógtha ag na naimhde.
19 Ach anois tá siad tar éis filleadh ar a nDia, agus tá siad tagtha aníos ó na háiteanna ina raibh siad scaipthe, agus tá seilbh Iarúsailéim, áit a bhfuil a n-tearmann, agus tá siad ina suí sa tír shléibhte; óir ba uaigneach é.
20 Anois, dá bhrí sin, a thiarna agus a rialtóir, má dhéantar aon earráid i gcoinne an phobail seo, agus go ndéanann siad peaca i gcoinne a nDé, measaimid gurb é seo a scrios, agus rachaimid suas, agus sáróimid iad.
21 Ach muna mbíonn aingidheachd ar bith ina náisiún, gabhaigí mo thiarna anois, ar eagla go gcosnaíonn a dTiarna iad, agus go mbeadh a nDia ar a son, agus go ndéanaimid masla os comhair an domhain go léir.
22 Agus nuair a chríochnaigh Achior na briathra seo, rinne an pobal go léir a bhí ina seasamh thart ar an bpuball murmur, agus na fir ard-Holofernes, agus gach a bhí ina gcónaí le taobh na farraige, agus i Moab, labhair go mbeadh sé é a mharú.
23Oir, a deir siad, ní bheidh eagla orainn roimh aghaidh chlann Iosrael: óir, féach, is pobal gan neart ná cumhacht chun catha láidir iad.
24 Anois, dá bhrí sin, a Thiarna Holofernes, rachaimid suas, agus beidh siad ina chreiche le haghaidh a chaitheamh ar do chuid arm go léir.

CAIBIDIL 6

1Agus nuair a tháinig deireadh le corraíl na bhfear a bhí ar an gcómhairle, dúirt Holofernes príomhchaptaen arm Assúr le hAchior agus leis na Móábaigh go léir roimh chomhluadar na náisiún eile go léir,
2 Agus cé hé tusa, Achior, agus tuarasdail Eafráim, a rinne tú ag fáidheacht inár n-aghaidh inniu, agus a dúirt tú, gan cogadh a dhéanamh le muintir Iosrael, mar go gcosnóidh a nDia iad? agus cé hé Dia ach Nabuchodonosor?
3 Seolfaidh sé a chumhacht, agus scriosfaidh sé iad ó aghaidh an domhain, agus ní dhéanfaidh a nDia iad a sheachadadh: ach scriosfaimid a sheirbhísigh iad mar aon fhear amháin; óir ní féidir leo cumhacht ár n-each a chothú.
4Oir leo beidh muid ag siúl faoi bhun iad, agus beidh a sléibhte ar meisce lena gcuid fola, agus a n-páirceanna a líonadh lena n-coirp marbh, agus ní bheidh a gcosa in ann seasamh os ár gcomhair, mar go mbeidh siad bás go hiomlán, a deir an rí Nabuchodonosor, tighearna an domhain uile: óir a dubhairt sé, Ní bheidh aon cheann de mo bhriathra ar neamhní.
5 Agus thusa, Achior, ar fostú Ammon, a labhair na focail seo i lá do ainghníomhartha, ní fheicfidh tú mo aghaidh níos mó ón lá seo, go dtí go ndéanfaidh mé vengeance an náisiúin seo a tháinig amach as an Éigipt.
6 Agus ansin rachaidh claíomh mo airm, agus an t-iliomad a dhéanann freastal orm, trí do thaobhsa, agus titfidh tú i measc a gcuid maraithe, nuair a fhillfidh mé.
7 Anois, dá bhrí sin, tabharfaidh mo sheirbhísigh ar ais go dtí an sliabh thú thú, agus socróidh siad thú i gceann de chathracha na bpasáistí:
8 Agus ní bheidh tú bás, go dtí go scriosfar tú leo.
9 Agus má dheimhníonn tú thú féin id' aigne go ngabhfar iad, ná tuitfeadh do ghnúis: is mise a labhair, agus ní bheidh aon cheann de mo bhriathra ar neamhní.
10 Ansin d'ordaigh Holofernes dá sheirbhísigh, a bhí ag fanacht ina phuball, Achior a ghlacadh agus é a thabhairt go Béitéil, agus é a sheachadadh i lámha chlann Iosrael.
11Ghabh a sheirbhísigh mar sin é agus thug siad amach as an gcampa é go dtí an machaire, agus chuaigh siad ó lár an mhachaire go dtí an sliabh, agus tháinig siad go dtí na toibreacha a bhí faoi Bhetulia.

12 Agus nuair a chonaic fir na cathrach iad, thóg siad suas a n-arm, agus chuaigh siad amach as an gcathair go dtí an barr an chnoic: agus gach duine a bhain úsáid as crann taca, choinnigh sé iad ó theacht suas ag leagadh clocha ina gcoinne.
13 Mar sin féin, tar éis dóibh dul faoi thalamh faoin gcnoc, cheangail siad Achior, agus leag siad síos é, agus d'fhág siad ag bun an chnoic é, agus d'fhill siad ar a dtiarna.
14 Ach tháinig clann Iosrael anuas óna gcathair, agus tháinig siad chuige, agus scaoil siad é, agus thug siad go Béitéil é, agus chuir siad i láthair gobharnóirí na cathrach é:
15 A bhí sna laethanta sin Ozias mac Mhichá, de threibh Shimeon, agus Chabris mac Ghotóniéil, agus Carmis mac Melchiel.
16 Agus ghlaoigh siad seanóirí na cathrach go léir le chéile, agus rith a n-óige go léir le chéile, agus a mná, chun an chomhthionóil, agus chuir siad Achior i lár a muintire go léir. Ansin d'fhiafraigh Ozias de cad a rinneadh.
17 Agus d'fhreagair sé agus d'fhógair sé ríu focail chomhairle Holoferneis, agus na focail go léir a labhair sé i measc na prionsaí Assur, agus gach a raibh Holofernes líofa go bródúil i gcoinne theach Iosrael.
18 Ansin thit an pobal síos agus rinne siad adhradh do Dhia, agus ghlaoigh siad ar Dhia. ag rá,
19 A Thiarna, a Dhia na bhflaitheas, féach ar a n-uaill, agus gabh trua d'áit ísil ár náisiúin, agus féach ar aghaidh na ndaoine atá naomhaithe duit inniu.
20 Ansin thug siad sólás d'Achior, agus mhol siad go mór é.
21 Thug Ozias amach as an gcomhthionól é go dtí a theach, agus rinne sé féasta do na seanóirí; agus ghlaoigh siad ar Dhia Iosrael go léir an oíche sin chun cabhair a fháil.

CAIBIDIL 7

1 Ar an lá arna mhárach d'ordaigh Holofernes dá arm go léir agus dá mhuintir go léir a tháinig chun a pháirt a ghlacadh, a gcampa a bhaint i gcoinne Bhéitéil, ardú na sléibhte a thógáil roimh ré agus cogadh a dhéanamh in aghaidh chlann Iosrael. .
2 Ansin chuir a bhfear láidir as a gcampaí an lá sin, agus bhí arm na bhfear cogaidh céad agus seachtó míle coiscéim, agus dhá mhíle dhéag marcach taobh leis an mbagáiste, agus fir eile a bhí ina bhun ina measc, an-shluagh. .
3 Agus champaigh siad sa ghleann i ngar do Bhetulia, láimh leis an tobair, agus scaip siad iad féin ar leithead thar Dothaim go Belmaim, agus i bhfad ó Bhetulia go dtí Cynamon, atá taobh le hEasdraelón.
4Nuair a chonaic clann Iosrael an t-iliomad díobh, bhí siad i gcruachás go mór, agus dúirt gach duine lena chomharsa, "Leanfaidh na daoine seo suas aghaidh an domhain anois; óir ní féidir leis na sléibhte arda, ná na gleannta, ná na cnoic, a meáchan a iompar.
5 Ansin thóg gach duine suas a airm chogaidh, agus nuair a bhí tinte ar lasadh ar a gcuid túir, d'fhan siad agus faire ar feadh na hoíche sin.
6Ach sa dara lá thug Holofernes amach a mharcaigh go léir i bhfianaise chlann Iosrael a bhí i mBéitéil,
7 Agus d'amharc sé ar na pasáistí suas go dtí an chathair, agus tháinig sé go dtí na tobair ina n-uiscí, agus ghlac sé iad, agus chuir sé garastúin fir chogaidh os a gcionn, agus chuaigh sé féin i dtreo a mhuintire.
8 Ansin tháinig taoiseach chlann Esau go léir chuige, agus gobharnóirí mhuintir Mhóáb go léir, agus ceannairí chósta na farraige, agus dúirt siad,
9 Éisteadh anois, ár dtiarna, focal, nach scriosfar i d'arm.
10 Ní chuireann an pobal seo de chlann Iosrael muinín as a gcuid sleá, ach in airde na sléibhte ina gcónaíonn siad, mar níl sé éasca teacht suas go bairr a sléibhte.
11Anois, dá bhrí sin, a thiarna, ná troid ina n-aghaidh in eagar catha, agus ní rachaidh oiread agus fear amháin de do mhuintir as a riocht.
12 Fan i do champa, agus coinnigh fir d'arm go léir, agus lig do sheirbhísigh isteach ina lámha an tobar uisce a eisíonn amach ó bhun an tsléibhe:
13 Óir tá a n-uisce ag áitritheoirí Bhetulia go léir as sin amach; mar sin maróidh tart iad, agus tabharfaidh siad suas a gcathair, agus rachaimid féin agus ár muintir suas go dtí bairr na sléibhte atá i gcóngar, agus campálfaimid orthu, féachaint nach dtéann aon duine amach as an gcathair.
14 Mar sin déanfar iad féin agus a mná céile agus a gclann a chaitheamh le tine, agus sula dtiocfaidh an claíomh ina gcoinne, scriosfar iad ar na sráideanna ina gcónaíonn siad.
15 Is mar sin a thabharfaidh tú luach saothair olc dóibh; óir rinne siad éirí amach, agus níor bhuail siad le do phearsa go síochánta.
16 Agus thaitin na briathra seo le Holofernes agus lena sheirbhísigh go léir, agus cheap sé déanamh mar a dúirt siad.
17 Mar sin d'imigh campa chlann Amón agus cúig mhíle de na hAsaíre leo, agus shuíodar a gcampa sa ghleann agus thógadar na huiscí agus tobair uiscí chlann Iosrael.
18 Ansin chuaigh clann Esau suas le clann Amóin, agus champaigh siad sa chnoc thall os comhair Dhotaim: agus chuir siad cuid acu ó dheas, agus soir lastall d'Ecreibil, atá gar do Chusi, .i. ar bhruach Mochmur; agus champaigh an chuid eile d'arm na nAsaíreach sa mhachaire, agus chlúdaigh siad aghaidh na tíre go léir; agus do cuireadh a bpubaill agus a gcarbaid go mór-shluagh.
19 Ansin ghlaoigh clann Iosrael ar an Tiarna a nDia, de bhrí gur theip ar a gcroí, toisc go ndearna a naimhde go léir timpeall orthu, agus ní raibh aon bhealach le éalú óna measc.
20 Mar sin d'fhan comhluadar Assúr go léir ina n-áit, idir a coise, a gcarbad agus a marcach, ceithre lá agus tríochad, ionas gur theip ar a n-árthaí uisce go léir coscairí Bhetulia.
21 Folmhaíodh na sistéil agus ní raibh aon uisce acu lena n-ól ar feadh lae amháin; óir thugadar deoch do réir tomhais dóibh.
22 Dá bhrí sin d'éirigh a gclann óg as croí, agus bhí tart ar a mná agus ar a n-ógánaigh, agus thit siad síos ar shráideanna na cathrach, agus ag pasáistí na ngeataí, agus ní raibh neart ar bith iontu a thuilleadh.
23 Ansin chruinnigh an pobal go léir go hOzias agus go dtí ceannasaí na cathrach, idir ógánaigh, agus mná, agus leanaí, agus ghlaoigh siad le guth ard, agus dúirt siad os comhair na seanóirí go léir,
24 Bíodh Dia ina bhreitheamh idir sinn agus sibhse: óir is mór an díobháil a rinne sibh dúinn, sa mhéid nár iarr sibh síocháin ar chlann Assúir.
25 Oir anois níl aon chongantóir againn: ach dhíol Dia isteach ina lámha sinn, chun sinn a chaitheamh síos os a gcomhair le tart agus le mór-sgrios.

26 Glaoigí oraibh, dá bhrí sin, iad, agus tabhair an chathair ar fad mar chreach do mhuintir Holoferneis agus dá arm go léir.
27 Oir is fearr dhúinn a bheith mar chreach dhúinn, ná bás d'fhagháil don tart: óir is seirbhísigh dhúinn a mhairimís, chun go mairfeadh ár n-anam, agus nach bhfeicfid bás ár naínn os comhair ár súl, ná ár mná céile ná. ár bpáistí chun bás.
28 Déanaimid fianaise in bhur n-aghaidh na neamh agus na talún, agus ár nDia agus Tiarna ár n-aithreacha, a ghearrann pionós orainn de réir ár bpeacaí agus peacaí ár n-aithreacha, nach ndéanann sé de réir mar a dúirt muid inniu.
29 Ansin bhí gol mór le haontú i lár an chomhthionóil; agus ghlaoigh siad ris an Tiarna Dia le guth ard.
30 Ansin dúirt Ozias leo, A bhráithre, bíodh misneach mhaith agaibh, go mairfimid fós cúig lá, sa spás ina bhféadfaidh an Tiarna ár nDia a thrócaire a iompú chugainn; óir ní thréigfidh sé sinn go hiomlán.
31 Agus má théann na laethanta seo thart, agus nach dtiocfaidh aon chabhair chugainn, déanfaidh mé de réir do bhriathair.
32 Agus scaip sé an pobal, gach duine dá chúram féin; agus chuaigh siad go dtí ballaí agus túir a cathrach, agus chuir siad na mná agus na leanaí isteach ina dtithe: agus bhí siad an-íseal tugtha sa chathair.

CAIBIDIL 8

1An tráth sin chuala Iúdá é sin, a bhí iníon Mherárí, mac Ox, mac Iósaef, mac Ozel, mac Elcia, mac Anainias, mac Ghedeon, mac Raphaim. , mac Acitho, mhic Eliu, mhic Eliab, mhic Natanael, mhic Samael, mhic Salasadal, mhic Iosrael.
2 Ba é Manasses a fear céile, dá treibh agus dá gaol, a fuair bás i fómhar an eorna.
3Oir agus é ina sheasamh ag maoirsiú orthu siúd a cheangail scuaibe sa pháirc, tháinig an teas ar a cheann, agus thit sé ar a leaba, agus fuair sé bás i gcathair Bhetulia: agus d’adhlac siad é maille lena aithreacha sa pháirc idir Dothaim agus Balamo. .
4 Mar sin bhí Iúdá ina baintreach ina teach trí bliana agus ceithre mhí.
5 Agus rinne sí puball di ar bharr a tí, agus chuir sí sac-éadaí air ar a leasraidh agus éadaigh sí a culaith bhaintreach.
6 Agus rinne sí troscadh ar feadh laethanta a baintrí go léir, ach amháin oícheanta na sabóide agus na sabóidí, agus oícheanta na gealaí nua, agus na gealaí nua agus féilte agus laethanta sollúnta theach Iosrael.
7 Bhí sí an-mhaiseach freisin, agus an-álainn le feiceáil: agus d'fhág Manasses a fear céile ór agus airgead, agus fir agus banseirbhísigh, agus eallach, agus tailte; agus d'fhan sí orthu.
8 Agus ní raibh aon duine a thug focal olc di; mar bhí eagla Dé uirthi go mór.
9 Nuair a chuala sí drochfhocail na ndaoine i gcoinne an ghobharnóra, d’imigh orthu mar gheall ar easpa uisce; óir chuala Iúdá na briathra go léir a labhair Ozias leo, agus gur mhionnaigh sé an chathair a sheachadadh do na hAsaíraigh tar éis cúig lá;
10 Ansin chuir sí a bean feithimh, a raibh rialtas gach ní a bhí aici, chun Ozias agus Chabris agus Charmis, seanóirí na cathrach, a ghairm.
11 Agus tháinig siad chuici, agus dúirt sí ríu, Éist liom anois, a rialtóirí áitritheoirí na mBéitéil: óir ní ceart bhur bhfocal a labhair sibh os comhair an phobail inniu, ar an mionn seo a rinne sibh agus a d’fhógair sibh. idir Dia agus tusa, agus gheall siad an chathair a sheachadadh dár naimhde, mura n-iompaíonn an Tiarna laistigh de na laethanta seo cabhrú leat.
12 Agus anois cé sibhse a mheall Dia an lá seo, agus a sheasann in ionad Dé i measc chlann na ndaoine?
13 Agus anois déan iarracht an Tiarna Almighty, ach ní bheidh a fhios agaibh aon ní.
14Oir ní féidir libh doimhneacht chroí an duine a fháil, agus ní féidir libh na nithe a cheapann sé a bhrath: ansin conas is féidir libh Dia a chuardach a rinne na nithe seo go léir, agus a aigne a fhios, nó a chuspóir a thuiscint? Ní hea, a bhráithre, ná cuirigí an Tiarna ár nDia chun feirge.
15Oir mura gcabhróidh sé linn laistigh de na cúig lá seo, beidh sé de chumhacht aige sinn a chosaint nuair is toil leis, fiú gach lá, nó chun sinn a mhilleadh os comhair ár naimhde.
16 Ná ceangail comhairle an Tiarna ár nDia: óir níl Dia mar dhuine, chun é a bhagairt; ná mar mhac an duine é bheith ag magadh.
17 Fanfaimid mar sin lena shlánú, agus glaoimid air chun cabhrú linn, agus éistfidh sé lenár nglór, más toil leis é.
18Oir níor éirigh aon duine inár n-aois, ná níl aon duine sna laethanta seo ná treibh, ná teaghlach, ná daoine, ná cathair inár measc, a dhéanann adhradh déithe a rinneadh le lámha, mar a bhí cheana.
19 Ar an gcúis ar tugadh ár n-aithreacha don chlaíomh, agus mar chreach, agus bhí titim mhór acu roimh ár naimhde.
20 Ach níl aithne againn ar dhia ar bith eile, mar sin tá súil againn nach ndéanfaidh sé aon díspeagadh orainne, ná ar aon duine dár náisiún.
21Oir má ghlactar mar sin sinn, beidh Iúdáia go léir ina n-ídiú, agus creachfar ár n-ionad; agus éileoidh sé a mhíle ar ár mbéal.
22 Agus marú ar bráithre, agus ar bhraighdeanas na tíre, agus ar léirscrios ár n-oidhreacht, cuirfidh sé ar ár gceann i measc na nGintleach, cibé áit a mbeidh muid i ngéibheann; agus beimíd i gcionn agus i n-a n-amharc orthu siúd go léir a shealbhaíonn sinn.
23 Ní bheidh ár ndáirire dírithe chun sochair dúinne: ach déanfaidh an Tiarna ár nDia é chun mímhuiníne.
24 Anois, dá bhrí sin, a bhráithre, taispeánaimid eiseamláir dár mbráithre, mar go mbraitheann a gcroí orainn, agus an sanctóir, agus an teach, agus an altóir, ina luí orainn.
25 Gabhaimid buíochas freisin leis an Tiarna ár nDia, a dhéanann feall orainn, mar a rinne sé dár n-aithreacha.
26 Cuimhnigh cad iad na rudaí a rinne sé d’Abrahám, agus mar a thriail sé Íosác, agus ar a tharla do Iacób i Mesopotamia na Siria, nuair a choinnigh sé caoirigh Lábán deartháir a mháthar.
27 Óir ní dhearna sé sinn a thriail sa tine, mar a rinne sé iad, chun a gcroí a scrúdú, agus ní dhearna sé díoltas orainne: ach déanann an Tiarna iad a sciúrsáil i ngar dó chun iad a chomhairliú.
28 Ansin dúirt Ozias léi: “Gach ar labhair tú labhair tú le dea-chroí, agus níl aon duine a d’fhéadfadh do bhriathra a rá.

29 Oir ní hé seo an chéad lá ina bhfuil do eagna léirithe;
ach ó thús do laethanta is eol do na daoine go léir do
thuiscint, mar is maith an dearcadh atá agat ar do chroí.
30 Ach bhí tart an-mhór ar an bpobal, agus chuir siad
iallach orainn a dhéanamh dóibh mar a dúirt muid, agus
mionn a thabhairt orainn féin, rud nach mbrisfimid.
31 Uime sin guígí anois ar ár son, óir is bean dhiadha thú,
agus go seolfaidh an Tiarna báisteach chugainn chun ár
sistéil a líonadh, agus ní lagóidh muid níos mó.
32 Ansin dúirt Iúdá ríu , Éist liom , agus déanfaidh mé rud
a rachaidh ar feadh na glúinte do chlann ár náisiúin .
33 Seasfaidh sibh an oíche seo sa gheata, agus rachaidh mé
amach le mo bhean feithimh: agus laistigh de na laethanta a
gheall sibh an chathair a sheachadadh dár naimhde
tabharfaidh an Tiarna cuairt ar Iosrael de mo láimh.
34 Ach ná fiosraigh sibhse mo ghníomhsa: óir ní
dhéarfaidh mé libh é, go gcríochnófar na nithe a dhéanaim.
35 Ansin dúirt Ozias agus na prionsaí léi, Imigh i síocháin,
agus go raibh an Tiarna Dia os do chomhair, chun
dhíoghail ar ár naimhde.
36 D'fhill siad mar sin ón bpuball, agus chuaigh siad chuig
a mbarda.

CAIBIDIL 9

1 Thit Iúdá ar a héadan, agus chuir luaithreach ar a ceann,
agus nocht sí an saic-éadaí lena raibh sí éadaí; agus i
dtrátha na haimsire ar ofráladh tuisle an tráthnóna sin in
Iarúsailéim, i dteach an Tiarna Iúdá, do ghlaoigh sé le glór
ard, agus dúirt:
2 A Thiarna Dia m'athar Simeon, dá dtug tú claíomh le
dhíoghail a dhéanamh ar na coimhthígh, a d'fhuascail crios
maighdeana chun í a thruailliú, agus a fuair amach an
pluide chun a náire, agus a thruaill a maighdeanas chun a
masla; óir a dubhairt tú, Ní mar sin a bheidh; agus fós rinne
siad amhlaidh:
3 Uime sin thug tú a n-uachtardha le marbhadh, ionnus gur
ruaim siad a leaba le fuil, á mealladh, agus go mbuailidís
na seirbhísigh agus a dtiarnaí, agus na tiarnaí ar a
ríchathaoireacha;
4 Thug tú a mná mar chreach, agus a n-iníonacha ina
mbraighdeanas, agus a gcruil go léir le roinnt ar do chlann
mhac; a d'iompódh le do dhíograis, agus a ghabh fuath do
thruailliú a gcuid fola, agus a d'iarr cabhair ort: A Dhia, a
Dhia, éist liom mar bhaintreach freisin.
5 Oir ní hé amháin gur oibrigh tú na nithe sin, ach freisin
na nithe a thit amach roimhe, agus a tháinig ina dhiaidh;
smaoinigh tú ar na rudaí atá ann anois, agus atá le teacht.
6 Sea, na nithe a chinn tú a bhí réidh ar láimh, agus a dúirt,
Féach, tá muid anseo: do bealaí uile ullmhaithe, agus do
bhreithiúnais atá i do réamheolas.
7 Oir, féuch, is iomaduigh na hAsaíribh ina gcumhacht; tá
siad ardaithe le capall agus fear; glóir siad i neart a footmen;
muinín acu as sciath, agus sleá, agus bogha, agus sling;
agus ná bíodh a fhios agat gur tusa an Tiarna a bhriseann
na cathanna: an Tiarna is ainm duit.
8 Caith síos a neart i do chumhacht, agus leag síos a
bhfórsa i do fheirge: mar tá sé de chuspóir acu do
thearmann a thruailliú, agus an tabernacle a thruailliú ina
bhfuil d'ainm glórmhar ina shuí agus adharc d'altóra a
chaitheamh le claíomh.
9 Féach a n-uaill, agus cuir d'fhearg ar a gceann: tabhair i
mo lámh, atá ina bhaintreach, an chumhacht a gineadh mé.
10 Buail le ceilg mo bheola an seirbhíseach leis an
bprionsa, agus an prionsa leis an seirbhíseach: bris síos a
ngoile de láimh mná.
11Oir ní hionann do chumhacht agus an t-iliomad ná do
thréine i ndaoine láidre: óir is Dia na n-aicídeach tú, cúnta
na ndaoine atá faoi chois, coimeádaí ar an lag, cosantóir na
bpeacach, slánaitheoir na ndaoine gan dóchas. .
12 Guím ort, a Dhé m'athar, agus a Dhia oidhreachta
Iosrael, A Thiarna na bhflaitheas agus na talún,
Cruthaitheoir na n-uiscí, a rí gach créatúr, éist lem urnaí:
13 Déanaigí mo chaint agus a mhealltacht a bheith ina
chréacht agus ina stríoca acu, a rinne rudaí cruálach in
aghaidh do chúnaint, agus do theach naomhtha, agus i
gcoinne mhullach Shíón, agus in aghaidh tighe seilbhe do
leanaí.
14 Agus déan do gach náisiún agus treibh a admháil gur
tusa Dia an uilechumhachtaigh agus na cumhachta, agus
nach bhfuil aon duine eile a chosnaíonn pobal Iosrael ach
tusa.

CAIBIDIL 10

1 Ina dhiaidh sin scoir sí de bheith ag caoineadh ar Dhia
Iosrael, agus chuir sí deireadh leis na focail seo go léir.
2 D'éirigh sí san áit ar thit sí síos, agus ghlaoigh sí ar a
banóglach, agus chuaigh sí síos go dtí an teach ina raibh sí
ina cónaí ar laethanta na sabóide, agus ina féilte,
3 Agus tharraing sí amach an saic-éadaí a bhí uirthi, agus
chuir de baill éadaigh a baintrí, agus nigh sí a corp ar fad le
huisce, agus d'ung í féin le hola luachmhar, agus bréid
gruaige a cinn, agus chuir sí bonn air. é, agus chuir sí uirthi
a baill éadaigh áthais, le na raibh sí cumhdaithe le linn
shaolta a fir chéile Mhanaise.
4 Agus ghlac sí sandals ar a cosa, agus chuir sí timpeall
uirthi a bráisléid, agus a slabhraí, agus a fáinní, agus a
cluaise, agus a ornáidí go léir, agus rinne sí í féin a mhaisiú
go cróga, chun súile gach fir a d'fheicfeadh í a mhealladh.
5 Ansin thug sí buidéal fíona agus cruse ola dá cailín, agus
líonadh mála d'arbhar pár, agus cnapáin figí, agus arán mín;
mar sin fillte sí na rudaí seo go léir le chéile, agus leag sí
uirthi.
6 Mar sin chuaigh siad amach go geata chathair Bhetulia,
agus fuair siad ina seasamh ann Ozias agus seanóirí na
cathrach, Chabris agus Charmis.
7 Agus nuair a chonaic siad í, gur athraíodh a gnímh, agus
gur athraíodh a éadaí, ghabh siad an-iontach faoina
áilleacht, agus dúirt siad léi.
8 Go dtuga Dia, Dia ár n-aithreacha, fabhar daoibh, agus
déanaigí bhur n-ionracas chun glóire chlann Iosrael, agus
chun arduithe Iarúsailéim. Ansin adhradh siad Dia.
9 Agus a dubhairt sí ríu , Ordaigh na geataí na cathrach a
oscailt dom , ionas go rachaidh mé amach a chur i gcrích
na rudaí a bhfuil tú ag labhairt liom . Mar sin d'ordaigh siad
do na fir óga oscailt di, mar a dúirt sí.
10 Agus nuair a bhí an méid sin déanta acu, d'imigh Iúdá
amach, í féin, agus a banóglach léi; agus d'fhéach fir na
cathrach ina diaidh, go dtí go ndeachaigh sí síos an sliabh,
agus go ndeachaigh sí thar an ngleann, agus nach
bhfeicfeadh sí níos mó í.
11 Mar sin chuaigh siad díreach amach sa ghleann: agus
bhuail céad faire na nAsaíreach í,
12 Agus thóg í, agus d'fhiafraigh di, Cad iad na daoine tú?
agus cá bhfuil tú? agus cá bhfuil tú ag dul? Agus a dubhairt

sise, Is bean do na hEabhraidhigh mé, agus do theith mé uatha: óir tabharfar daoibh le n-ithe:
13 Agus táim ag teacht os comhair Holoferneis príomhchaptaen bhur n-arm, chun focail na fírinne a fhógairt; agus taispeánfaidh mé dó bealach, mar a rachaidh sé, agus an cnoc go léir a bhuachan, gan corp nó beatha aon duine dá chuid fear a chailliúint.
14Agus nuair a chuala na fir a briathar, agus a chonaic siad a gnúis, ghabh siad an-iongantas faoina áilleacht, agus dúirt siad léi:
15 Shábháil tú do bheatha, ionnas go ndearna tú deifir ar theacht anuas i láthair ár dtighearna: tar uime sin anois go dtí a phuball, agus cuid againn do stiúradh, go dtí go dtugaidís thairis a lámha thú.
16 Agus nuair a sheasann tú os a chomhair, ná bíodh eagla ort i do chroí, ach taispeáin dó de réir do bhriathair; agus guidhidh sé go maith thú.
17 Ansin thogh siad céad fear díobh le dul in éineacht léi féin agus lena banóglach; agus thug siad go puball Holofernes í.
18 Ansin bhí comhthionól ar fud an champa go léir: óir bhí a teacht chun suntais i measc na bpubaill, agus tháinig siad timpeall uirthi, mar a bhí sí taobh amuigh de puball Holoferneis, go dtí gur innis siad dó di.
19 Ghabh siad iongantas faoina háilleacht, agus bhí meas ag clann Iosrael uirthi, agus dúirt gach duine lena chomharsa, Cé a dhéanfadh díspeagadh ar an bpobal seo, a bhfuil mná den sórt sin acu ina measc? is cinnte nach bhfuil sé go maith go bhfágfaí fear amháin acu a d'fhéadfadh an talamh go léir a mhealladh dá scaoilfí saor é.
20 D’imigh na daoine a bhí ina luí in aice le Holofernes amach agus a sheirbhísigh go léir agus thug siad isteach sa phuball í.
21 D’fhan Holofernes ina luí ar a leaba faoi cheannbhrat, a bhí fite fuaite le corcra, agus le hór, agus le emeralds, agus le clocha lómhara.
22 Mar sin chuir siad in iúl dó í; agus tháinig sé amach roimh a phuball le lampaí airgid ag dul roimhe.
23 Agus nuair a tháinig Iúdá agus a sheirbhísigh os a chomhair, b’iongnadh leo go léir áilleacht a gnúis; agus thit sí síos ar a aghaidh, agus rinne sí urraim dó: agus a sheirbhísigh thóg suas í.

CAIBIDIL 11

1 Ansin dúirt Holofernes léi, A bhean, bíodh sólás mhaith agat, ná bíodh eagla ort i do chroí: óir níor ghortaigh mé riamh aon duine a bhí toilteanach seirbhís a thabhairt do Nabuchodonosor, rí an domhain go léir.
2 Anois, dá bhrí sin, mura mbeadh do mhuintir atá ina gcónaí ar na sléibhte tar éis solas a chur orm, ní dhéanfainn mo sleá ina n-aghaidh: ach rinne siad na nithe seo leo féin.
3 Ach inis dom anois cad chuige a theith tú uathu, agus tá tú tagtha chugainn: óir tá tú tagtha chun cosanta; bíodh sólás agat, mairfidh tú an oíche seo, agus ina dhiaidh seo:
4Oir ní dhéanfaidh aon duine dochar duit, ach guífidh sé go maith thú, mar a dhéanann siad ar sheirbhísigh an rí Nabúcadónosor, mo thiarna.
5 Ansin dúirt Iúdá ris, Glac focail do shearbhónta, agus lig do do bhanoglach labhairt i do láthair, agus ní dhéarfaidh mé bréag ar bith do mo thighearna an oíche seo.
6 Agus má leanann tú briathra do bhanrígh, do bhéarfaidh Dia an ní go breágh dhuit; agus ní theipfidh ar mo thighearna ar a chuspóirí.
7 Mar is beo Nabúcadónosor rí an domhain go léir, agus mar is beo a chumhacht, a chuir thú chun gach ní beo a shlánú: óir ní hé amháin go ndéanfaidh fir seirbhís dó tríot, ach freisin d’ainmhithe na machaire, agus d’eallach, agus éanlaith an aeir, mairfidh siad le do chumhacht faoi Nabuchodonosor agus faoina theach go léir.
8Oir tá cloiste againn ar d’eagna agus ar do bheartais, agus tuairiscítear ar fud an domhain go léir nach bhfuil tú ach sármhaith sa ríocht go léir, cumhachtach in eolas, agus iontach i n-éachtanna cogaidh.
9 Maidir leis an ní a labhair Achior i do chomhairle, chualamar a bhriathra; óir do shlánuigh fir Bhetulia é, agus d'innis sé dhóibh gach a labhradh sé ríu.
10 Dá bhrí sin, a thiarna agus a ghobharnóir, ná bíodh meas agat ar a bhriathar; ach leag suas i do chroí é, mar tá sé fíor: mar ní bheidh ár náisiún a phionósú, agus ní féidir claíomh i réim ina n-aghaidh, ach amháin siad pheaca i gcoinne a nDia.
11 Agus anois, chum nách buailfeadh mo thighearna agus go gcuirfidís bac ar a chuspóir, táid an bás tar éis titim anois ortha, agus do rug a bpeaca orra, le n-a spreagfaidh siad a nDia chum feirge gach uair a dhéanfaid siad an ní nách cóir a bheith. déanta:
12 Mar theipeann ar a mbianna iad, agus tá a n-uisce go léir gann, agus tá rún daingean acu lámh a chur ar a n-eallach, agus é mar aidhm acu na nithe sin go léir a thoirmeasc Dia dóibh a ithe de réir a dhlíthe a ithe:
13 Agus tá rún daingean acu céadtorthaí na ndeichiú cuid d’fhíon agus d’ola a naomhaigh siad a chaitheamh, agus a chuir siad in áirithe do na sagairt a fhreastalaíonn in Iarúsailéim os comhair ár nDé; na nithe nach bhfuil sé dleathach d'aon duine de na daoine an oiread sin teagmháil lena lámha.
14 Oir chuir siad roinnt go Iarúsailéim, mar go bhfuil a leithéid déanta acu freisin, chun ceadúnas a thabhairt dóibh ón Seanad.
15 Anois nuair a thabharfaidh siad an focal leo, déanfaidh siad láithreach é, agus tabharfar duit iad chun a scriosta an lá céanna.
16 Uime sin do theith mise, do bhanoglach, ar an eolas seo go léir agam, óna láthair; agus do chuir Dia mé a dh'oibreóchadh neithe leat, mar a mbeidh iongnadh ar an talamh uile, agus pé duine a éistfidh leis.
17 Oir atá do sheirbhíseach creidimh, agus déanann sé seirbhís do Dhia na bhflaitheas de ló agus d'oíche: anois uime sin, a thighearna, fanaidh mise leat, agus rachaidh do shearbhónta amach san oidhche sa ghleann, agus guidhidh mé ri Dia, agus sé inseoidh dom nuair a bheidh a bpeacaí déanta acu:
18 Agus tiocfaidh mé, agus nochfidh mé dhuit é: ansan do imthigh tú le d'arm go léir, agus ní bheidh aon neach ann a chuirfidh i n-aghaidh thú.
19 Agus treoróidh mé thú trí mheán Iúdáia, go dtí go dtiocfaidh tú os comhair Iarúsailéim; agus leagfaidh mé do ríchathaoir ina lár; agus tiomáinfidh tú iad mar chaoirigh gan aoire, agus ní dhéanfaidh madra an oiread agus a osclaíonn a bhéal chugat: óir dúradh na nithe seo liom de réir mo réamheolais, agus dearbhaíodh dom iad, agus cuireadh mé chun iad a insint. duit.

20 Ansin thaitin a focail le Holofernes agus lena sheirbhísigh go léir; agus do ghabhadar iongantas dá eagna, agus a dubhairt siad,
21 Níl a leithéid de bhean ann ó cheann an domhain go dtí an taobh eile, ar mhaithe le háilleacht aghaidh agus eagna na bhfocal.
22 Mar an gcéanna a dúirt Holofernes léi. Is maith a rinne Dia thú a chur os comhair an phobail, chun go mbeadh neart inár lámha agus scrios orthu siúd a thugann aird éadrom ar mo thiarna.
23 Agus anois tá tú araon álainn i do ghnúis, agus cliste i do bhriathra: go deimhin má dhéanann tú mar a dúirt tú beidh do Dhia a bheith i mo Dhia, agus beidh tú i do chónaí i dteach an rí Nabuchodonosor, agus beidh cáil ar fud an t-iomlán. talamh.

CAIBIDIL 12

1 Ansin d'ordaigh sé í a thabhairt isteach san áit a raibh a phláta suite; agus adubhairt go n-ullmhóidís dá fheoil féin di, agus go n-ólfadh sí d'fhíon féin.
2 Agus a dubhairt Iúdá , Ní íosfaidh mé dhé , ar eagla go mbeadh cion ann : ach soláthrófar dom na nithe a thug mé .
3 Ansin dúirt Holofernes léi, Má theipeann ar do sholáthar, conas ba chóir dúinn a thabhairt duit a leithéid? óir ní bheidh aon duine de do náisiún linn.
4 Ansin dúirt Iúdá ris Mar is beo d'anam, a thiarna, ní chaithfeadh do bhanóg na nithe sin atá agam, sula n-oibreoidh an Tiarna le mo láimh na nithe a chinn sé.
5 Ansin thug seirbhísigh Holoferneis isteach sa phuball í, agus chodail sí go meán oíche, agus d'éirigh sí nuair a bhí sé i dtreo faire na maidine,
6 Agus chuir sé fios go Holofernes, á rá, Go n-ordaigh mo thighearna anois go rachadh do bhanóglach amach chun urnaí.
7 Ansin d'ordaigh Holofernes dá gharda gan fanacht léi: mar sin d'fhan sí sa champa trí lá, agus chuaigh sí amach san oíche go gleann Bhetulia, agus nigh í féin i dtobar uisce in aice leis an gcampa.
8 Agus nuair a tháinig sí amach, ghuigh sí ar an Tiarna Dia Iosrael a bealach a threorú chun clann a muintire a thógáil suas.
9Tháinig sí isteach mar sin glan agus d'fhan sí sa phuball, go dtí gur ith sí a cuid feola um thráthnóna.
10 Agus ar an gceathrú lá rinne Holoferneis féasta dá sheirbhísigh féin amháin, agus níor ghlaoigh sé ar aon duine de na hoifigigh chun na féasta.
11 Ansin dúirt sé le Bagóas an caillteanach, a bhí i gceannas ar gach a bhí aige, Imigh anois, agus cuir ina luí ar an mbean Eabhraidheach seo atá in éineacht leat, teacht chugainn, agus ithe agus ól linn.
12Oir, féach, is mór an náire ar ár duine, má ligfimid den bhean sin imeacht, gan a cuideachta a bheith aici; óir mura dtarraingímid chugainn í, déanfaidh sí gáire le magadh orainn.
13 Ansan do chuaidh Bagóas ó láthair Holoferneis, agus tháinig sé chuige, agus a dubhairt sé, Ná bíodh eagla oraibh ar an nduine ghlan so teacht chun mo thighearna, agus onóir a bheith aige 'na láthair, agus fíon d'ól, agus bheith suaimhneach linn, agus bheith subhach. rinneadh an lá seo mar cheann d'iníonacha na nAsaíreach, a dhéanann seirbhís i dteach Nabuchodonosor.
14 Ansin dúirt Iúdá ris, Cé mise anois, chun mo thiarna a rá? go deimhin gach ní is toil leis déanfaidh mé go tapaidh, agus beidh sé ina áthas orm go lá mo bháis.
15 D'éirigh sí mar sin, agus chaith sí í féin lena culaith agus lena culaith mná go léir, agus d'imigh a banóglach agus leag sí croicne boga ar an talamh di os comhair Holofernéis, rud a fuair sí ó Bhagóas lena húsáid laethúil, chun suí agus ithe orthu.
16 Agus nuair a tháinig Iúdá isteach agus ar shuí dó, bhí a chroí ag Holofernes léi, agus bhí a aigne ar crith, agus theastaigh uaidh go mór a comhluadar; óir d'fhan sé tamall chun í a mhealladh, ón lá go bhfaca sé í.
17 Ansin dúirt Holofernes léi, Ól anois, agus bíodh lúcháir orainn.
18 Mar sin dúirt Iúdá, Ólfaidh mé anois, a thiarna, mar tá mo shaol méadaithe ionam sa lá seo níos mó ná na laethanta go léir ó rugadh mé.
19 Ansin thóg sí agus d'ith agus d'ól sí os a chomhair an méid a d'ullmhaigh a banóglach.
20 Agus ghabh Holofernes an-áthas uirthi, agus d'ól sé níos mó fíona ná a d'ól sé uair ar bith in aon lá amháin ó rugadh é.

CAIBIDIL 13

1Agus nuair a tháinig an tráthnóna, rinne a sheirbhísigh deifir imeacht, agus dhún Bagóas a phuball amuigh, agus chuir sé na freastalaithe as láthair a thiarna; agus chuaigh siad chun a leapan: óir bhí siad uile tuirseach, mar go raibh an fhéile fada.
2 Agus fágadh Iúdá ina aonar sa phuball, agus Holofernes ina luí ina aonar ar a leaba: óir bhí sé lán le fíon.
3 D'ordaigh Iúdá dá hóglach seasamh gan a seomra leapa, agus fanacht léi. ag teacht amach, mar a rinne sí laethúil: óir a dúirt sí go rachadh sí amach chun a n-urnaí, agus labhair sí le Bagóas do réir na críche céanna.
4 Mar sin d'imigh go léir amach agus níor fágadh aon duine sa seomra leapa, ní beag ná mór. Ansan do sheas Iúdit ar a leabaidh agus a dubhairt sí 'na croidhe, A Thighearna Dhé uilechumhachtaigh, féach ar an láthair seo ar oibreacha mo lámh chun árduithe Ierúsalem.
5 Is é anois an t-am chun cabhrú le d'oidhreacht, agus chun d'fhiontar a chur i gcrích chun na naimhde a d'éirigh inár n-aghaidh a scrios.
6 Ansin tháinig sí go dtí an colún den leaba, a bhí ag ceann Holoferneis, agus thóg anuas a fauchion as sin,
7 Agus druid chuige a leaba, agus rug sé ar ghruaig a chinn, agus a dúirt, Neartaigh mé, a Thiarna Dia Iosrael, an lá seo.
8 Agus bhuail sí dhá uair ar a mhuineál lena neart go léir, agus bhain sí a cheann uaidh.
9 Agus tumtha a chorp anuas as an leaba, agus tharraing anuas an ceannbhrat ó na piléir; agus anoin iar n-imtheacht uaithi, agus tug Holofernes a cheann ar a banoglach;
10 Agus chuir sí ina mála feola é: mar sin chuaigh siad beirt le chéile de réir a n-gnáth chun urnaí: agus nuair a chuaigh siad thar an champa, thimpeall siad an gleann, agus chuaigh suas an sliabh Bethulia, agus tháinig go dtí a geataí.
11 Ansin dúirt Iúdá i gcéin, leis an lucht faire ag an ngeata, "Oscail, oscail anois an geata: Tá Dia, ár nDia, linn, chun a chumhacht a thaispeáint fós in Iarúsailéim, agus a fhórsaí i gcoinne an namhad, mar a dúirt sé fiú. déanta an lá seo.

12 Nuair a chuala fir na cathrach a guth, rinne siad deifir dul síos go geata na cathrach, agus ghlaoigh siad seanóirí na cathrach.
13 Agus ansin rith siad go léir le chéile , idir bheag agus mhór , mar ba aisteach dóibh go raibh sí ag teacht : agus mar sin d'oscail siad an geata , agus ghlac siad , agus rinne tine le haghaidh solais , agus sheas thart timpeall orthu .
14 Ansin dúirt sí le glór ard, Molaigí, molaigí Dé, molaigí Dia, a deirim, óir níor bhain sé a thrócaire ó theach Iosrael, ach scrios sé ár naimhde le mo lámha an oíche seo.
15 Mar sin bhain sí an ceann as an mála, agus thaisbeáin sé é, agus a dubhairt sé ríu, féuch ceann Holoferneis, ceann feadhna airm Assúir, agus féuch an ceannbhrat, inar luigh sé ar meisce; agus do bhuail an Tiarna é le láimh mná.
16 Mar is beo an Tiarna, a choinnigh mé ar an mbealach a ndeachaigh mé, mheall mo ghnúis é chun a scriosta, agus níor dhein sé peaca liom, chun mo thruailliú agus náire a dhéanamh orm.
17 Ansin bhí ionadh mór ar an bpobal go léir, agus chrom siad orthu féin agus rinne siad adhradh do Dhia, agus dúirt siad d'aon toil, Go mbeannaítear thú, a ár nDia, a thug an lá seo chun naimhde do phobail a neamhní.
18 Ansin dúirt Ozias léi, a iníon, is beannaithe thú ón nDia is airde thar na mná go léir ar an talamh; agus beannaithe go raibh an Tiarna Dia, a chruthaigh na neamh agus an talamh, a d'ordaigh tú a ghearradh amach ceann ceann feadhna ar ár naimhde.
19 Mar sin ní imeoidh do mhuinín seo ó chroí na ndaoine, a chuimhníonn ar chumhacht Dé go brách.
20 Agus go n-iompódh Dia na nithe seo chugat mar mholadh suthain, chun cuairt a thabhairt ort i nithe maithe mar nár chosain tú do bheatha ar son aimhréidh ár náisiúin, ach go ndearna tú díoltas ar ár scrios, ag siúl slí díreach os comhair ár nDé. Agus adubhairt an sluagh uile; Mar sin a bheith, mar sin a bheith.

CAIBIDIL 14

1Ansin dúirt Iúdá ríu, Éist liom anois, a bhráithre, agus glacaigí an ceann seo, agus croch ar an áit is airde de bhur mballaí é.
2 Agus an tan soillsigh an mhaidin, agus a thiocfas an ghrian ar an dtalamh, glacaibh gach duine a airm, agus imthigh gach fear cróga amach as an gcathair, agus cuirigí mar chaptaen oraibh, mar a bhéadh agaibh. dul síos sa pháirc i dtreo faire na nAsaíreach; ach ná téigh síos.
3 Ansin glacfaidh siad a n-armúr, agus rachaidh siad isteach ina gcampa, agus tógfaidh siad suas ceannairí arm Assur, agus rithfidh siad go puball Holofernes, ach ní bhfaighidh siad é: ansin tiocfaidh eagla orthu, agus beidh siad teitheadh roimh d'aghaidh.
4 Rachaidh sibhse agus gach a bhfuil cónaí orthu ar chósta Iosrael sa tóir orthu agus scriosfaidh siad iad de réir mar a théann siad.
5 Ach sula ndéanann sibh na nithe seo, glaoigh orm Achior an tAmonach, chun go bhfeicfeadh sé agus go n-aithneodh sé an té a rinne díspeagadh ar theach Iosrael, agus a chuir chugainn é mar a bhí chun báis.
6 Ansin ghlaoigh siad Achiór amach as teach Oziá; agus nuair a tháinig sé, agus chonaic sé ceann Holofernes i láimh duine i gcomhthionól na ndaoine, thit sé síos ar a aghaidh, agus theip ar a spiorad.
7 Ach tar éis dóibh é a fháil slán, thit sé ar chosa Iúdá, agus thug sé urraim di, agus dúirt sé, Is beannaithe thú i bpubaill Iúdá go léir, agus i ngach náisiún, a mbeidh ionadh orthu ag éisteacht d'ainm.
8 Anois, dá bhrí sin, inis dom na rudaí go léir atá déanta agat sna laethanta seo. D'fhógair Iúdá ansin dó i measc an phobail gach a ndearna sí, ón lá a chuaigh sí amach go dtí an uair sin ar labhair sí leo.
9Agus nuair a scoir sí de labhairt, ghlaoigh an pobal le guth ard, agus rinne siad torann lúcháireach ina gcathair.
10 Agus nuair a chonaic Achior gach a ndearna Dia Iosrael, chreid sé go mór i nDia, agus timpeallghearradh feoil a réamhchroiceann, agus ceanglaíodh é le teach Iosrael go dtí an lá atá inniu ann.
11 Agus chomh luath agus a d'éirigh an mhaidin, chroch siad ceann Holoferneis ar an mballa, agus ghlac gach duine a airm, agus chuaigh siad amach ina bhannaí go caolas an tsléibhe.
12 Ach nuair a chonaic na hAsaígh iad, chuir siad fios ar a gceannairí, a tháinig chun a gceannairí agus a dtreibheanna, agus chuig gach duine dá rialóirí.
13 Mar sin tháinig siad go puball Holoferneis, agus a dúirt sé ris an duine a bhí i gceannas ar a chuid rudaí go léir, Dúisigh anois, ár dtiarna: óir ba dána na sclábhaithe teacht anuas inár n-aghaidh chun catha, chun iad a scrios go hiomlán.
14 Ansin chuaigh i mBagóas, agus bhuail sé ar dhoras an phuball; óir cheap sé gur chodail sé le Iúdá.
15 Ach toisc nár fhreagair aon duine é, d'oscail sé é, agus chuaigh sé isteach sa seomra leapa, agus fuair sé marbh ar an urlár é, agus tógadh a cheann uaidh.
16 Ghlaodh sé dá bhrí sin le guth ard, ag gol, agus ag osna, agus caoin mhór, agus cíos a chuid éadaigh.
17 Tar éis dó dul isteach sa phuball ina raibh Iúdá ina chónaí: agus nuair nach bhfuair sé í, do léim sé amach chuig an bpobal, agus do ghlaoigh sé,
18 Dhéileáil na sclábhaithe seo go fealltach; tug bean amháin de na hEabhraigh náire ar theach an rí Nabuchodonosor: óir, féuch, atá Holofernes ina luí ar an talamh gan cheann.
19 Nuair a chuala ceannairí arm na nAsaíreach na focail seo, chíos siad a gcótaí agus bhí a n-intinn faoi bhrón go hiontach, agus bhí caoineadh agus torann an-mhór ar fud an champa.

CAIBIDIL 15

1 Agus nuair a chuala siadsan a bhí sna pubaill, bhí ionadh orthu faoin rud a rinneadh.
2 Agus do thuit eagla agus crith orra , ionnus nach raibhe aon neach d'fhagháil i n-amharc a chomharsan, acht ag réabadh amach as a chéile go léir, do theith ar gach slígh don machaire agus don tsliabh.
3 Theith iadsan freisin a bhí ag campáil sna sléibhte timpeall ar Bhéitéil. Ansin chuaigh clann Iosrael, gach duine a bhí ina ghaiscíoch ina measc, ag ruathar orthu.
4 Ansin chuir Ozias go Betomasthem, agus go Bebai, agus Chobai, agus Cola, agus go cóstaí Iosrael go léir, mar a inseoidh siad na rudaí a rinneadh, agus go ndéanfadh gach duine ruathar ar a naimhde chun iad a mhilleadh.
5 Agus nuair a chuala clann Iosrael é, thit siad go léir orthu d'aon toil, agus mharaigh siad iad go Chobai: mar an gcéanna iad siúd a tháinig ó Iarúsailéim, agus ón gcnoc go

léir, (óir d'inis fir dóibh na rudaí a rinneadh. i gcampa a naimhde) agus iad siúd a bhí i nGalaad, agus sa Ghailíl, ruaig orthu le marú mór, go dtí go raibh siad thar an Damaisc agus a theorainn.
6 Agus an t-iarmhar a bhí ina chónaí ag Bethulia, thit sé ar champa Assur, agus chreach sé iad, agus rinneadh saibhriú go mór iad.
7 Agus bhí an méid a bhí fágtha ag clann Iosrael a d'fhill ón marú; agus na sráidbhailte agus na cathracha a bhí ar na sléibhte agus ar an machaire, bhí go leor creiche: mar ba mhór an iliomad.
8 Ansin tháinig Ióacim an t-ardsagart, agus seanóirí chlann Iosrael a bhí ina gcónaí in Iarúsailéim, chun na nithe maithe a thaispeáin Dia d'Iosrael a fheiceáil agus chun Iúdá a fheiceáil agus chun beannú a dhéanamh di.
9Agus nuair a tháinig siad chuici, bheannaigh siad í d'aon toil, agus dúirt siad léi, Is tú móradh Iarúsailéim, is tú mór-ghlóir Iosrael, is tú mór-áthas ár náisiúin:
10 Is tré do láimh a rinne tú na nithe seo go léir: is iomaí maith a rinne tú d'Israeil, agus tá áthas ar Dhia leo: is beannaithe thú ón Tiarna Uilechumhachtach go brách. Agus a dubhairt an sluagh go léir, Bíodh sé mar sin.
11Rinne na daoine millte ar an gcampa ar feadh tríocha lá: agus thug siad do Iúdás Holofernes a phuball, agus a phláta go léir, agus a leapacha, agus a shoithí, agus a chuid stuif go léir; agus d'ullmhaigh sí a cairteacha, agus leag air iad.
12 Ansin rith mná Iosrael go léir le chéile chun í a fheiceáil, agus bheannaigh í, agus rinne siad rince ina measc: agus ghlac sí craobhacha ina láimh, agus thug freisin do na mná a bhí in éineacht léi.
13 Agus chuir siad garland olóige uirthi féin agus ar a banóglach a bhí in éineacht léi, agus chuaigh sí os comhair an phobail go léir sa rince, i gceannas ar na mná go léir: agus fir Iosrael go léir ina dhiaidh sin ina n-armúr le garlands, agus le hamhráin. ina mbéal.

CAIBIDIL 16

1 Ansin thosaigh Iúdá ar an mbrón buíochas seo a chanadh in Iosrael go léir, agus chan an pobal go léir an t-amhrán molta seo ina diaidh.
2 Agus a dubhairt Iúdit, Tosaigh do mo Dhia le tombalaibh, can do mo Thighearna le ciombalaibh: éist dó salm nua: ardaigh é, agus glaodh ar a ainm.
3Oir briseann Dia na cathanna: óir i measc na gcampaí i measc na ndaoine do shaor sé mé as lámha na ndaoine a rinne géarleanúint orm.
4 Tháinig Assur amach as na sléibhte ó thuaidh, tháinig sé le deich mílte dá arm, stop an iliomad na sruthanna, agus a gcuid marcach tar éis clúdaithe na cnoic.
5 Bhris sé go lasfadh sé mo theorainneacha, agus go maródh sé mo chuid fir óga leis an gclaíomh, agus go scaoilfeadh sé na leanaí diúil ar an talamh, agus go ndéanfadh sé mo naíonáin mar chreiche, agus mo mhaighdean mar chreach.
6 Ach chuir an Tiarna Uilechumhachtach díomá orthu as láimh mná.
7Oir níor thit an tréan ag na hógánaigh, agus níor bhuail clann mhac na Títán é, agus níor chuir fathaigh arda air: ach lagaigh Iúdá iníon Mherárí é le háilleacht a gnúis.
8Oir dhíbir sí culaith a baintrí le haghaidh arduithe na ndaoine a bhí faoi chois in Iosrael, agus d'ung sí a aghaidh le hola, agus cheangail sí a gruaig i mbonn, agus ghlac sí éadach línéadaigh chun é a mhealladh.
9 D'ardaigh a sandals a shúile, ghlac a áilleacht ina phríosúnach intinne, agus chuaigh an fauchion trína mhuineál.
10 Chrith na Peirsigh faoina dána, agus bhí faitíos ar na Méidigh faoina cruas.
11 Do ghlaoidh mo chroidhe go lúthgháireach, agus do ghlaoidh mo dhaoine laga go hard; ach bhí ionadh orthu: d'ardaigh siad seo a nguth, ach bhí siad scriosta.
12 Thréig clann mhac na n-óglach iad, agus rinne siad iad a ghortú mar chlann na ndídeanaithe: cailleadh iad trí chath an Tiarna.
13 Canfaidh mé don Tiarna amhrán nua: A Thiarna, tá tú mór agus glórmhar, iontach i neart, agus dochreidte.
14 Go ndéana gach créatúr seirbhís duit: óir do labhair tú, agus do rinneadh iad, chuir tú do spiorad amach, agus chruthaigh sé iad, agus níl aon duine in ann cur i gcoinne do ghutha.
15 Oir gluaisfear na sléibhte óna mbunsraith leis na huiscí, leáfaidh na carraigeacha mar chéir i do láthair: ach déan tú trócaire orthu siúd ar a bhfuil eagla ort.
16 Oir is ró-bheag an íobairt uile mar bhlaiseadh cùbhraidh dhuit, agus ní leor an tsaill uile do d'ofráil dhóite: ach is mór an t-é ar a mbíonn eagla an Tighearna gach tráth.
17 Mo thrua na náisiúin a ardaíonn i gcoinne mo mhuintire! déanfaidh an Tiarna Uilechumhachtach dhíoghail orthu i lá an bhreithiúnais, trí thine agus péisteanna a chur ina bhfeoil; agus mothóidh siad iad, agus gol siad go deo.
18 Chomh luath agus a chuaigh siad isteach in Iarúsailéim, rinne siad adhradh don Tiarna; agus an tan do ghlan an pobal, d'ofráil siad a n-ofráil dhóite, agus a n-ofrálacha saora, agus a dtabhartais.
19 Thriomaigh Iúdá freisin stuif Holofernéis go léir a thug na daoine di, agus thug sé an ceannbhrat a thóg sí as a seomra leapa mar bhronntanas don Tiarna.
20 Lean an pobal mar sin ar féasta in Iarúsailéim roimh an sanctóir ar feadh trí mhí agus d'fhan Iúdá ina dteannta.
21 Tar éis na haimsire seo d'fhill gach duine ar a oidhreacht féin, agus chuaigh Iúdá go Béitéil, agus d'fhan ina seilbh féin, agus bhí ina haimsire ina huaisle sa tír go léir.
22 Agus bhí go leor ag teastáil uaithi, ach níor aithin aon duine í ar feadh laethanta a saoil, tar éis do Mhanaise bás a fear, agus chruinníodh chun a mhuintire é.
23 Ach mhéadaigh sí níos mó agus níos mó in onóir, agus chuaigh sí in aois i dteach a fir chéile, agus í céad agus cúig bliana d'aois, agus rinne sí saor a banóg; mar sin fuair sí bás i mButulia: agus d'adhlaic siad í in uaimh Mhanaise a fir.
24 Agus rinne teach Iosrael caoineadh uirthi seacht lá: agus sula bhfuair sí bás, dháil sí a hearraí orthu siúd go léir ba gaire dá gaol ar Manasses a fear céile, agus orthu siúd ba gaire dá gaol.
25 Ní raibh aon duine a chuir eagla níos mó ar chlann Iosrael i laethanta Iúdá, ná i bhfad tar éis a báis.

Breisithe le hEsther

Breisithe le hEsther

CAIBIDIL 10

4 Ansin dúirt Mardoceus, “Is é Dia a rinne na rudaí seo.”
5 Óir is cuimhin liom aisling a chonaic mé i dtaobh na nithe seo, agus níor theip ar aon rud de.
6 Rinneadh abhainn de thobar beag, agus bhí solas ann, agus an ghrian, agus go leor uisce: is í an abhainn seo Eistir, a phós an rí, agus a rinne banríon di:
7 Agus is mise agus Aman an dá dhragon.
8 Agus ba iad na náisiúin iad siúd a bhailigh le chéile chun ainm na nGiúdach a scrios:
9 Agus is é mo náisiún an tIosrael seo, a ghlaoigh ar Dhia, agus a sábháladh: óir shábháil an Tiarna a phobal, agus shaor an Tiarna sinn ó na holc sin go léir, agus rinne Dia comharthaí agus míorúiltí móra, nár deineadh i measc na nGintlithe.
10 Dá bhrí sin rinne sé dhá chrannchur, ceann do phobal Dé, agus ceann eile do na págánaigh uile.
11 Agus tháinig an dá chrannchur seo ag an uair, agus ag an am, agus ag lá an bhreithiúnais, i láthair Dé i measc na náisiún uile.
12 Mar sin chuimhnigh Dia ar a phobal, agus thug sé údar maith dá oidhreacht.
13 Dá bhrí sin beidh na laethanta sin acu i mí Adar, an ceathrú lá déag agus an cúigiú lá déag den mhí céanna, le tionól, agus le lúcháir, agus le lúcháir i láthair Dé, de réir na nglún go deo i measc a mhuintire.

CAIBIDIL 11

1 Sa cheathrú bliain de réimeas Ptolemaus agus Cleopatra, thug Dositheus, a dúirt gur sagart agus Léivíteach a bhí ann, agus Ptolemaus a mhac, an litir seo ó Phurim leo, a dúirt siad a bhí mar an gcéanna, agus gurbh é Lysimachus mac Ptolemaus, a bhí in Iarúsailéim, a léirmhínigh í.
2 Sa dara bliain de réimeas Artaxerxes an Mór, ar an gcéad lá den mhí Nisan, bhí brionglóid ag Mardochaes mac Iairis, mac Sheimí, mac Chisai, de threibh Bheniamin;
3 Giúdach ab ea é, agus a chónaigh i gcathair Shusa, fear mór le rá, agus é ina sheirbhíseach i gcúirt an rí.
4 Ba é duine de na braighdeánaigh é freisin a thug Nabuchodonasar rí Bhabilóin leis ó Iarúsailéim in éineacht le Iachonias rí Iúdáia; agus seo a bhrionglóid:
5 Féach torann torainn, le toirneach, agus crith talún, agus raic sa tír:
6 Agus féach, tháinig dhá dhragan mhóra amach réidh le troid, agus bhí a nglaoch mór.
7 Agus ar a nglaoch ullmhaíodh na náisiúin uile chun catha, le go bhféadfaidís troid in aghaidh na ndaoine fíréanta.
8 Agus féuch, lá dorchadais agus doiléire, trioblóide agus anró, cráite agus círéibe móire ar an talamh.
9 Agus bhí an náisiún fíréanta ar fad buartha, ag eagla a n-olc féin, agus bhí siad ar tí dul amú.
10 Ansin ghlaoigh siad ar Dhia, agus ar a nglaoch, mar a bheadh ó thobar beag, rinneadh tuile mhór de, fiú uisce mór.
11 D’éirigh an solas agus an ghrian, agus ardaíodh na daoine ísle, agus shlog siad na daoine glórmhara.
12 Nuair a dhúisigh Mardocéas, a chonaic an aisling seo, agus an rud a chinn Dia a dhéanamh, chuimhnigh sé ar an aisling seo, agus bhí fonn air go dtí an oíche í a fháil amach.

CAIBIDIL 12

1 Agus thóg Mardocheus a chodladh sa chúirt le Gabata agus Tharra, beirt choillteán an rí agus coimeádaithe an pháláis.
2 Agus chuala sé a gcuid cleasa, agus rinne sé iniúchadh ar a gcuspóirí, agus fuair sé amach go raibh siad ar tí lámha a chur ar Artaxerxes an rí; agus mar sin thug sé fógra don rí fúthu.
3 Ansin chuir an rí ceist ar an mbeirt choillteán, agus tar éis dóibh é a admháil, tachtadh iad.
4 Agus rinne an rí taifead de na rudaí seo, agus scríobh Mardoceus faoi freisin.
5 Mar sin d’ordaigh an rí do Mhardoceus fónamh sa chúirt, agus thug sé luach saothair dó as sin.
6 Ach bhí Aman mac Amadatus an Agagíteach, a raibh meas mór air ag an rí, ag iarraidh ciapadh a dhéanamh ar Mhardoceus agus a mhuintir mar gheall ar bheirt choillteán an rí.

CAIBIDIL 13

1 Seo a bhí cóip na litreacha: Scríobhann an rí mór Artaxerxes na rudaí seo chuig na prionsaí agus na rialtóirí atá faoina smacht ón India go dtí an Aetóip i gcéad seacht is fiche cúige.
2 Ina dhiaidh sin rinneadh tiarna díom ar go leor náisiún agus bhí smacht agam ar an domhan ar fad, gan a bheith ardaithe le húdarás, ach mé féin a iompar i gcónaí le cothromas agus le cineáltas, bhí sé i gceist agam mo chuid ábhar a chur i gcónaí i saol ciúin, agus mo ríocht a dhéanamh síochánta, agus oscailte le haghaidh pasáiste go dtí na cóstaí is faide, chun síocháin a athnuachan, rud atá ag teastáil ó gach duine.
3 Anois nuair a d’fhiafraigh mé de mo chomhairleoirí conas a d’fhéadfaí é seo a chur i gcrích, Aman, a bhí thar barr in eagna inár measc, agus a raibh meas air as a dhea-thoil leanúnach agus a dhílseacht sheasmhach, agus a raibh onóir an dara háit sa ríocht aige,
4 Dearbhaíodh dúinn go raibh dream mailíseach scaipthe i measc na náisiún uile ar fud an domhain, a raibh dlíthe acu contrártha le dlíthe na náisiún uile, agus a bhí i gcónaí ag déanamh neamhshuime d’orduithe ríthe, ionas nach féidir dul ar aghaidh le haontú ár ríochtaí, rud a bhí beartaithe againn go honórach.
5 Ós rud é go dtuigimid ansin nach bhfuil an pobal seo ach an dream seo i gcónaí ag cur i gcoinne gach duine, ag déanamh difríochta i mbealach aisteach a ndlíthe, agus ag déanamh dochair dár stát, ag déanamh gach dochair is féidir leo chun nach mbeadh ár ríocht bunaithe go daingean:
6 Dá bhrí sin, d’ordaíomar go scriosfar go hiomlán iad siúd uile a chuir Aman, atá ceaptha i gceann na gcúrsaí agus atá ina dhiaidh againn, iad uile, lena mná céile agus lena leanaí, le claíomh a naimhde, gan aon trócaire ná trua, an ceathrú lá déag den dara mí déag Adar den bhliain seo.
7 Ionnus go rachaidh siadsan, a bhí mailíseach fadó agus anois, isteach san uaigh lá amháin le foréigean, agus go socróidh siad ár gcúrsaí go deo gan trioblóid.

8 Ansin smaoinigh Mardocéas ar oibreacha uile an Tiarna,
agus rinne sé a ghuí leis,
9 Ag rá, A Thiarna, a Thiarna, a Rí Uilechumhachtach: óir
tá an domhan uile i do chumhacht, agus má tá sé beartaithe
agat Iosrael a shábháil, níl aon duine ann a fhéadfaidh cur i
gcoinne tú:
10 Óir is tusa a rinne neamh agus talamh, agus na rudaí
iontacha uile faoi neamh.
11 Is tusa Tiarna na n-uile ní, agus níl aon duine ann a
fhéadfaidh cur i gcoinne tú, agus is tusa an Tiarna.
12 Tá a fhios agat gach ní, agus tá a fhios agat, a Thiarna,
nach le drochmheas ná le huabhar, ná le fonn glóire, nár
chrom mé síos d'Amán uaibhreach.
13 Óir d'fhéadfainn a bheith sásta le dea-thoil ar son
slánaithe Iosrael agus boinn a chos a phógadh.
14 Ach rinne mé é seo, le nach dtabharfainn tús áite do
ghlóir an duine thar ghlóir Dé: ní adhróidh mé aon duine
ach tusa, a Dhia, agus ní dhéanfaidh mé é le huabhar.
15 Agus anois, a Thiarna Dia agus a Rí, sábh do phobal: óir
tá a súile orainn le cur ar neamhní sinn; sea, tá siad ag
iarraidh an oidhreacht a bhí agat ó thús a scrios.
16 Ná déan neamhshuim den chuid a shaor tú as an Éigipt
ar do shon féin.
17 Éist le mo ghuí, agus déan trócaire ar d'oidhreacht;
tiontaigh ár mbrón ina lúcháir, ionas go mairfimid, a
Thiarna, agus go molfaimid d'ainm; agus ná scrios béal na
ndaoine a mholann thú, a Thiarna.
18 Ar an gcaoi chéanna, ghlaodh Iosrael uile go
dícheallach ar an Tiarna, mar bhí a mbás os a gcomhair.

CAIBIDIL 14

1 Agus an Bhanríon Eistir, agus í i ngreim an bháis,
chuaigh sí i muinín an Tiarna:
2 Agus chuir sí a cuid éadaí glórmhara uaithi, agus chuir sí
uirthi éadaí anró agus bróin: agus in ionad olaí luachmhara,
chlúdaigh sí a ceann le luaithreach agus aoileach, agus
umhlaigh sí a corp go mór, agus líon sí gach áit a raibh
áthas uirthi lena cuid gruaige stróicthe.
3 Agus ghuigh sí chun an Tiarna Dia Iosrael, ag rá, A
Thiarna, is tusa amháin ár Rí: cuidigh liom, a bhean
uaigneach, nach bhfuil aon chúntóir agam ach tusa:
4 Óir tá mo chontúirt i mo láimh.
5 Ó mo óige aníos, chuala mé i dtreibh mo mhuintire gur
ghlac tú, a Thiarna, Iosrael as measc na ndaoine uile, agus
ár n-aithreacha as measc a sinsear go léir, mar oidhreacht
shíoraí, agus gur chomhlíon tú cibé rud a gheall tú dóibh.
6 Agus anois pheacamar i do láthair: dá bhrí sin thug tú
sinn i lámha ár naimhde,
7 Mar gur adhraíomar a ndéithe: A Thiarna, is fíréan thú.
8 Ach ní shásaíonn sé dóibh go bhfuilimid i mbraighdeanas
searbh: ach bhuail siad lámha lena n-íodail,
9 Go gcuirfidh siad deireadh leis an rud a d'ordaigh tú le
do bhéal, agus go scriosfaidh siad d'oidhreacht, agus go
stopfaidh siad béal na ndaoine a mholann thú, agus go
múchfaidh siad glóir do thí agus d'altóir,
10 Agus oscail béal na bpágánach chun moladh na n-íodal
a chur in iúl, agus chun rí feolmhar a mholadh go deo.
11 A Thiarna, ná tabhair do shlat ríochta dóibh siúd nach
bhfuil ann ach neamhní, agus ná lig dóibh gáire a
dhéanamh faoinár dtitim; ach tiontaigh a gcleas orthu féin,
agus déan sampla den té a thosaigh seo inár n-aghaidh.
12 Cuimhnigh, a Thiarna, déan tú féin a nochtadh in am ár
n-anácha, agus tabhair misneach dom, a Rí na náisiún, agus
a Thiarna na cumhachta uile.
13 Tabhair dom caint dheas i mo bhéal os comhair an leoin;
cas a chroí chun fuath a thabhairt don té a throidann inár n-
aghaidh, ionas go mbeidh deireadh leis, agus le gach duine
a bhfuil a intinn chéanna aige:
14 Ach saor sinn le do lámh, agus cabhraigh liomsa atá i
bhfostú, agus nach bhfuil aon chabhair eile agam ach tusa.
15 Is eol duit gach ní, a Thiarna; is eol duit gur fuath liom
glóir na n-éagórach, agus go bhfuil gráin agam ar leaba na
neamhthimpeallghearrtha, agus ar na págánaigh uile.
16 Tá a fhios agat mo riachtanas: óir is fuath liom
comhartha mo mhór-státais, atá ar mo cheann sna laethanta
a thaispeánaim mé féin, agus go bhfuil fuath agam dó mar
éadach míosta, agus nach gcaithim é nuair a bhím i
m'aonar.
17 Agus nár ith do bhanríon ag bord Aman, agus nár chuir
mé mórmheas ar fhéasta an rí, ná nár ól mé fíon na n-
ofrálacha dí.
18 Ní raibh aon lúcháir ag do bhanríon ó tugadh anseo mé,
ach ionatsa, a Thiarna Dia Abrahám.
19 A Dhia chumhachtach os cionn uile, éist le guth na
ndaoine tréigthe agus saor sinn ó lámha na ndaoine olc,
agus saor mé ó m'eagla.

CAIBIDIL 15

1 Agus ar an tríú lá, nuair a bhí a paidreacha críochnaithe
aici, leag sí a cuid éadaí caointe uaithi, agus chuir sí a cuid
éadaí glórmhara uirthi.
2 Agus í gléasta go glórmhar, tar éis di glaoch ar Dhia, a
fhéachann agus a shlánaíonn gach ní, thug sí beirt chailíní
léi:
3 Agus ar an gceann a lean sí, mar a bheadh sí ag iompar í
féin go deas;
4 Agus lean an ceann eile í, ag iompar a leantáin.
5 Agus bhí sí rua de bharr foirfeachta a háilleachta, agus
bhí a héadan suaimhneach agus an-gheanúil: ach bhí a croí
cráite le heagla.
6 Ansin, tar éis di dul trí na doirse uile, sheas sí os comhair
an rí, a bhí ina shuí ar a ríchathaoir ríoga, agus a chuid
róbaí maorga uile air, lonrach le hór agus le clocha
luachmhara; agus bhí sé an-uafásach.
7 Ansin, ag ardú a aghaidhe a bhí lonrach le maorga,
d'fhéach sé go géar uirthi: agus thit an bhanríon síos, agus
bhí sí bán, agus thit sí i laige, agus chrom sí í féin ar
cheann na cailín a bhí ag dul roimpi.
8 Ansin d'athraigh Dia spiorad an rí go cineáltas, a léim as
a ríchathaoir le heagla, agus a ghlac í ina bhaclainn, go dtí
gur tháinig sí chuici féin arís, agus thug sé sólás di le focail
ghrámhara agus dúirt léi,
9 A Esther, cad atá ort? Is mise do dheartháir, bíodh
misneach agat.
10 Ní bhfaighidh tú bás, cé go bhfuil ár n-ordú ginearálta:
tar i ngar duit.
11 Agus mar sin thóg sé a shlat órga suas, agus leag sé ar a
muineál í,
12 Agus chuir sé a barróg uirthi agus dúirt sé, "Labhair
liom."

13 Ansin dúirt sí leis, Chonaic mé thú, a thiarna, mar aingeal Dé, agus bhí mo chroí buartha de bharr eagla do mhórgachta.
14 Óir is iontach thú, a Thiarna, agus tá do ghnúis lán de ghrásta.
15 Agus í ag labhairt, thit sí síos le lagmheabhair.
16 Ansin bhí an rí buartha, agus thug a shearbhóntaí uile sólás di.

CAIBIDIL 16

1 An rí mór Artaxerxes chuig prionsaí agus rialtóirí céad seacht is fiche cúige ón India go dtí an Aetóip, agus chuig ár n-ábhar dílis uile, beannacht.
2 Dá mhéad a thugtar onóir dóibh le flaithiúlacht mhór a bprionsaí grásta, is ea is mó a bhíonn siad bródúil,
3 Agus ní hamháin go ndéanann sibh iarracht dochar a dhéanamh dár n-umpánaigh, ach ós rud é nach bhfuil sibh in ann flúirse a iompar, déanaigí iarracht freisin iad siúd a dhéanann maitheas dóibh a chleachtadh:
4 Agus ní hamháin buíochas a bhaint as measc na ndaoine, ach iad ag ardú le briathra glórmhara daoine mídhílse, nárbh fhear maith riamh, ceapann siad go n-éalóidh siad ó cheartas Dé, a fheiceann gach ní agus a bhfuil fuath aige don olc.
5 Is minic a chuireann cainte mhaith na ndaoine a chuirtear faoi chúram gnóthaí a gcairde faoi smacht go leor daoine i gceannas i ngrúpa fola neamhchiontach, agus a chuireann tubaistí gan leigheas orthu.
6 Ag mealladh neamhchiontacht agus maitheas prionsaí le bréag agus le meabhlaireacht a ndrochmheabhair.
7 Anois, is féidir libh é seo a fheiceáil, mar a dhearbhaíomar, ní hamháin ó stair ársa, ach má dhéanann sibh cuardach ar a ndearnadh go holc le déanaí trí iompar pláiteach na ndaoine atá curtha i gceannas go mífhiúntach.
8 Agus ní mór dúinn aire a thabhairt don am atá le teacht, go mbeidh ár ríocht ciúin agus síochánta do chách,
9 Trí ár gcuspóirí a athrú, agus i gcónaí ag breithiúnas a thabhairt ar rudaí atá soiléir le dul chun cinn níos cothroime.
10 Óir Aman, Macadónach, mac Amadatha, strainséir ó fhuil na Peirse, agus i bhfad i gcéin ónár maitheas, agus mar strainséir a ghlacamar leis,
11 Bhí an fabhar a léirímid do gach náisiún faighte aige chomh fada sin, gur tugadh ár n-athair air, agus gur thug gach duine ba ghaire don rí onóir dó i gcónaí.
12 Ach gan a dhíograis mhór a iompar, rinne sé iarracht ár ríocht agus ár mbeatha a bhaint dínn:
13 Agus iad ag iarraidh orainn, le go leor cleasa agus meabhlaireachta, Mardocheus a shábháil ár saol agus a bhí i gcónaí ag gnóthú leasa dúinn a scrios, agus Esther gan smál, a raibh páirt aici inár ríocht, agus a muintir ar fad.
14 Óir cheap sé ar an mbealach seo, agus é ag fáil gan chairde orainn, gur aistrigh sé ríocht na bPeirseach chuig na Macadónaigh.
15 Ach feicimid nach drochdhaoine iad na Giúdaigh a thug an drochdhuine seo chun scriosta go hiomlán, ach go mairfidh siad de réir dlíthe atá an-chóir:
16 Agus gur clann iad don Dia beo, an Dia is airde agus is cumhachtaí, a d'ordaigh an ríocht dúinn féin agus dár sinsir ar an mbealach is fearr.
17 Dá bhrí sin, is fearr daoibh gan na litreacha a chuir Aman mac Amadátha chugaibh a chur i gcrích.
18 Óir an té a rinne na rudaí seo, crochadh é ag geataí Shusa in éineacht lena theaghlach uile: Dia, a rialaíonn gach ní, ag díoltas air go tapaidh de réir a thuillteanas.
19 Dá bhrí sin, foilseoidh sibh cóip den litir seo i ngach áit, ionas go mbeidh na Giúdaigh in ann maireachtáil go saor de réir a ndlíthe féin.
20 Agus cabhróidh sibh leo, ionas go ndéanfar díoltas orthu siúd a dhéanfaidh an ruaig orthu in am a n-anró, an lá céanna, an tríú lá déag den dara mí déag Adar.
21 Óir d'iompaigh Dia Uilechumhachtach ina áthas dóibh an lá inar cheart don phobal roghnaithe bás a fháil.
22 Dá bhrí sin, coimeádfaidh sibh lá mór é i measc bhur bhféilte sollúnta le gach cineál féasta:
23 Ionnus go mbeadh slándáil ann anois agus feasta dúinn féin agus do na Peirsigh atá buailte go maith; ach dóibh siúd a dhéanann comhcheilg inár n-aghaidh, cuimhneachán scriosta.
24 Dá bhrí sin, gach cathair agus tír nach ndéanfaidh de réir na rudaí seo, scriosfar gan trócaire í le tine agus le claíomh, agus ní hamháin go ndéanfar dochar di do dhaoine, ach beidh sí an-fuathmhar ag beithígh fhiáine agus ag éanlaith go deo.

The Wisdom of Solomon

Eagna Sholaimh

CAIBIDIL 1

1 Bíodh grá agat don fhíréantacht, sibhse a bhreitheamhna an domhain: smaoinigh ar an Tiarna le dea (croí) agus i simplíocht croí bígí ag lorg é.
2Oir beidh sé le fáil acu siúd nach bhfuil sé cath; agus taispeánann sé é féin don tsórt nach gcuireann aon iontaoibh air.
3Oir scarann smaointe froward ó Dhia: agus nuair a thriailtear é, déanann a chumhacht do dhaoine neamhghlic a chromadh.
4 Le haghaidh isteach i anam mailíseach eagna ní isteach; ná fan sa chorp atá faoi réir an pheaca.
5Oir teichidh spiorad naomh na smachta ó chealg, agus bainfidh sé de smaointe atá gan tuiscint, agus ní fhanfaidh sé nuair a thagann an t-éagórais isteach.
6 Oir is spiorad grámhar í an eagna; agus ní ghéillfidh blasphemer dá bhriathra: óir is finné ar a rincí é Dia, agus is fíor-fheicseoir ar a chroí, agus ina éisteoir ar a theanga.
7Oir líonann Spiorad an Tiarna an domhan: agus an té ina bhfuil gach ní bíonn eolas aige ar an nguth.
8 Dá bhrí sin an té a labhraíonn rudaí éagórach ní féidir é a chur i bhfolach: agus ní bheidh vengeance, nuair a pionós, pas a fháil aige.
9Oir déanfar fiosrúchán ar chomhairle na n-ungodly: agus tiocfaidh fuaim a bhriathar chun an Tiarna mar léiriú ar a dhrochghníomhartha.
10 Oir éisteann cluas an éad gach ní: agus ní fholuíonn torann na murmurings.
11 Uime sin bígí ar bhur n-airdeall ó chnámhaireacht, atá gan tairbhe; agus staon do theanga ó bheith ag gabháil droma: óir níl focal ar bith cho rúnda, nach rachaidh gan aon ní; agus an béal a chreideann, maraíonn sé an t-anam.
12 Ná hiarr bás d'earráid bhur mbeatha: agus ná tarraing díbh féin le hoibreacha bhur lámha.
13Oir ní dhearna Dia bás: agus ní lúcháir sé i ndíothú na mbeo.
14 Oir chruthaigh sé na huile neithe, ionnus go mbíd a mbeith aca : agus do bhí glúnta an domhain slan; agus níl nimh scriosta ann, ná ríocht an bháis ar an talamh:
15 (Oir tá fíréantacht neamhbhásmhar :)
16 Ach do ghlaoidh daoine mí-dhiadh- acha a n-oibreacha agus a bhfocal chuca é: óir ar ndul do mheasadar a gcarad do bheith aca, do itheadar go neafaiseach, agus do rinneadar coimhcheangal ris, do bhrígh gurab fiú iad páirt do ghlacadh ann.

CAIBIDIL 2

1Oir a dúirt na héagoithe, ag réasúnú leo féin, ach níl siad ceart, Tá ár saol gearr agus tuirseach, agus i mbás duine níl aon leigheas ann: ní raibh a fhios ag aon duine go ndeachaigh sé ar ais ón uaigh.
2Oir rugadh sinn ar gach eachtra: agus beidh muid ina dhiaidh seo mar nach raibh muid riamh: óir tá an anáil inár gcuinne mar dheatach, agus spréach beag i ngluaiseacht ár gcroí:
3 Ar mhúchadh ár gcorp, iompófar go luaithreach é, agus éagfaidh ár spiorad mar an t-aer bog,
4 Agus déanfar dearmad ar ár n-ainm i n-am, agus ní bheidh ár n-oibreacha i gcuimhne ag aon duine, agus rachaidh ár mbeatha mar rian scamaill, agus beidh sé scaipthe mar cheo, a bheidh tiomáinte ar shiúl le léasacha an ghrian, agus a shárú lena teas.
5 Is scáth an-mhór é ár n-am a ritheann; agus dár n-éirghe ní'l pilleadh ar ais: óir atá sé fuasgailte go mear, ionnas nach dtiocfaidh aon duine ar ais.
6 Ar aghaidh uime sin, déanaimis taitneamh as na nithe maithe atá i láthair: agus déanaimis úsáid go tapa as na créatúir mar atá san óige.
7 Líonaimis sinn féin le fíon agus le hola costasach: agus ná lig bláth an earraigh thart orainn.
8 Déanaimis sinn féin a choróin le bachlóga rósaí, sula n-ídíonn siad:
9 Ná imthigh aon neach dhúinn gan a chuid d'ár n-iomchar: fágfamuid comhara ár n-áthais i ngach áit: óir is é so ár gcuid, agus is é seo ár gcrannchur.
10 Déanaimis an fíréan bocht a choisreacan, ná spárálaimis an bhaintreach, ná tabhair urraim do shean-ribí liatha na sean.
11 Bíodh ár neart mar dhlí an chirt: óir faightear nach fiú an ní atá lag.
12 Déanaimis, dá bhrí sin, fanacht ar na cearta; óir níl sé ar ár seal, agus tá sé glan contrártha dár ngníomhartha: maíonn sé sinn lenár gcionta a dhéanamh ar an dlí, agus cuireann sé i gcoinne ár n-aimhleas sáruithe ár gcuid oideachais.
13 Admhaíonn sé eolas Dé a bheith aige: agus adeir sé gur leanbh don Tighearna é.
14 Rinneadh é chun ár gcuid smaointe a athmhúscailt.
15 Is mór an trua dúinne fiú féachaint air: óir ní cosmhail a bheatha le daoine eile, is ar shlí eile atá a slite.
16 Glactar leis sinn mar ghóchumtha: staonann sé ó ár slite amhail ón salachar: fógraíonn sé críoch na bhfíréan go beannaithe, agus déanann sé a mhisneach gurb é Dia a athair.
17 Féachaimís an bhfuil a bhriathra fíor: agus dearbhaimís cad a tharlóidh sa deireadh.
18Oir más mac Dé é an duine cóir, cuideoidh sé leis, agus saorfaidh sé ó láimh a naimhde é.
19 Déanaimis é a scrúdú le héirim agus le céasadh, chun go n-aithneoimis a mhacántacht, agus go gcruthóimid a fhoighne.
20 Le bás náireach do dhaoradh dhúinn é: óir tréna rádh féin do bheirthear urraim.
21 Na nithe sin do shamhlaigh siad, agus do mhealladar iad: óir do dhall a n-aingidheacht féin iad.
22 Maidir le rúndiamhra Dé, ní raibh aithne acu orthu: ní raibh súil acu le tuarastal na bhfíréantacht, agus níor thuigeadar luach saothair d'anam gan choir.
23 Oir chruthaigh Dia an duine le bheith neamhbhásmhar, agus rinne sé é ina íomhá dá shíoraíocht féin.
24 Mar sin féin is tré fharmad an diabhail a tháinig bás ar an saol: agus an dream a ghabhann ina thaobh, faigheann siad é.

CAIBIDIL 3

1Ach tá anamacha na bhfíréan i láimh Dé, agus ní
bhainfidh crá leo.
2 I bhfianaise na n-éagcóra ba chosúil go bhfuair siad
bás: agus gabhtar a n-imeacht mar ainnis,
3 Agus a n-imeacht uainn a bheith ina scrios iomlán: ach
tá siad i síocháin.
4Oir cé go ngearrtar pionós orthu i bhfianaise na bhfear,
tá a ndóchas lán de neamhbhásmhaireacht.
5 Agus ar mbeith beagán do chathughadh dhóibh, do
gheárradar go mór iad : óir do chruthuigh Dia iad, agus
fuair sé iad do dheunamh dhó féin.
6 Mar ór sa bhfoirnéis a thriail sé iad, agus ghlac sé iad
mar íobairt dhóite.
7 Agus le linn a gcuairt beidh siad ag lonrú, agus ag rith
anonn is anall ar nós splancacha i measc an chonnlaigh.
8 Tabharfaidh siad breithiúnas ar na náisiúin, agus beidh
tiarnas acu ar na daoine, agus beidh a dTiarna i gceannas
go deo.
9 Tuigfidh an dream a chuireas a n-iontaoibh annsan an
fhírinne: agus an dream a bheidh dílis sa ghrá, fanoidh
siad leis: óir is grásta agus trócaire dá naoimh, agus tá
cúram aige dá thoghtha.
10 Ach gearrfar pionós ar na héagoithe de réir a
samhlaíochta féin, a rinne faillí ar na cearta, agus a
thréig an Tiarna.
11Oir an té a dhéanann díspeagadh ar an eagna agus ar
an gcothú, is truagh é, agus is díomhain a ndóchas, a
saothar gan toradh, agus a n-oibreacha gan tairbhe:
12 Is amaideach a mná céile, agus a gclann olc:
13 Tá mallacht ar a sliocht. Ar an adhbhar sin is
beannaithe an t-é atá neamhthruaillithe, nár aithnigh an
leaba pheacach: beidh toradh aici i gcuairt na n-anam.
14 Agus is beannaithe an t-eunuch, nár oibrigh lena
lámha aon aingle, ná a shamhlú droch-rudaí i gcoinne
Dé: óir dó a bheidh bronntanas speisialta an chreidimh,
agus oidhreacht i dteampall an Tiarna níos mó ná sásta a
intinn.
15 Oir is glórmhar toradh an dea-shaothair: agus ní
thitfidh fréamh na heagna amach choíche.
16 Maidir le clann na n-adhaltranach, ní thiocfaidh siad
chun a foirfeachta, agus déanfar an síol leaba
neamhfhíréan a fhréamhú.
17 Oir cé go mairid siad i bhfad, ní mheasfar iad go léir:
agus beidh a n-aois dheiridh gan onóir.
18 Nó, má fhaigheann siad bás go tapa, níl aon dóchas
acu, ná sólás i lá na trialach.
19 Óir is uafásach deireadh na giniúna éagórach.

CAIBIDIL 4

1 Is fearr gan chlann a bheith aige, agus buadh a bheith
aige: óir atá a chuimhne neamhbhásmhar: óir atá aithne
ag Dia agus ag daoinibh air.
2 Nuair a bhíonn sé i láthair, glacann fir sampla air; agus
nuair a bheidh sé imithe, is mian leo é: caitheann sé
coróin, agus bua go deo, tar éis an bua a fháil, ag
déanamh díchill ar luach saothair neamhshaillte.
3 Ach ní rathóidh ál iolraithe na n-éagotha, ná ní
bhainfidh fréamhú domhain as sciorrthaí bastaird, ná ní
leagfaidh sé aon bhunús tapa.
4 Le haghaidh cé go bhfuil siad faoi bhláth i
gcraobhacha ar feadh tamaill; ach gan seasamh ina
dhiaidh, croithfear iad leis an ngaoth, agus trí fhórsa na
ngaoth déanfar iad a fhréamhú.
5 Brisfear na craobhacha neamhfhoirfe, a dtorthaí gan
bhrabús, ní aibí le hithe, sea, le chéile gan aon ní.
6Oir is finnéithe na haingidhe i gcoinne a dtuismitheoirí
ina dtriail iad leanaí a ghintear de leapacha
neamhdhleathacha.
7 Ach ge do choiscfear na fíréan le bás, fós féin beidh sé
i bhfosamh.
8 Ní hí aois onórach an aois a sheasann fad ama, ná a
thomhaistear do réir líon na mblianta.
9 Ach is í an eagna an ghruaig liath do na fir, agus is
seanaois é an saol gan spot.
10 Thaitin sé le Dia, agus bhí grá aige dó: ionas gur
aistríodh é i measc na bpeacach.
11 Seadh do tógadh uaidh go tapaidh é, ar eagla go n-
athródh aingidheachd a thuigse, nó go meallfadh cealg a
anam.
12 Oir do fholuíonn lucht na neimhe nithe macánta; agus
déanann fánaíocht na comhghabhála an bonn don intinn
shimplí.
13 Agus é déanta foirfe i mbeagán ama, do chomhlíon sé
tamall fada:
14Oir thoiligh a anam an Tiarna: dá bhrí sin rinne sé
deifir é a chur as measc na n-aingidh.
15 Chonaic an pobal é seo, agus níor thuig siad é, níor
chuir siad suas é seo ina n-intinn, Go bhfuil a ghrásta
agus a thrócaire lena naoimh, agus go bhfuil meas aige
ar a rogha féin.
16 Mar sin cáinfidh an fíréan atá marbh na h-éagoí atá
beo; agus an óige go bhfuil perfected go luath na blianta
fada agus seanaoise an unrighteous.
17 Oir feicfidh siad deireadh na ciallmhar, agus ní
thuigfidh siad cad a d'ordaigh Dia ina chomhairle dó,
agus cad chuige a chuir an Tiarna slán é.
18 Feicfidh siad é, agus déanfaidh siad despior air; ach
déanfaidh Dia gáirí le magadh orthu: agus beidh siad ina
dhiaidh seo ina gconablach borb, agus ina n-údar
magadh i measc na marbh go brách.
19 Oir raghaidh sé iad, agus tilgfidh sé síos iad a cheann,
go mbeidh siad gan chaint; agus croithfidh sé iad ón
bhfondúireacht; agus beidh siad leagtha Utterly
dramhaíola, agus a bheith i mbrón; agus raghaidh a
cuimhneachán bás.
20 Agus an tan tógfas siad cuntais a bpeacaí, tigid eagla
orrtha : agus a n-eucearta féin cuirfid ina n-aghaidh iad.

CAIBIDIL 5

1Ansin seasfaidh an fíréan go mór-dána os comhair na
ndaoine a chuir isteach air, agus nach ndearna cuntas ar
a shaothar.
2 Nuair a fheiceann siad é, beidh siad buartha faoi eagla
uafásach, agus beidh iontas orthu faoi aimhreas a
shlánaithe, chomh fada thar gach rud a bhí á lorg acu.

3 Agus ag déanamh aithrí agus ag osnaíl mar gheall ar anró spioraid, déarfaidh siad ann féin, B'é so an té do bhí orainn uaireanta a' magadh, agus seanfhocal magaidh:
4 Thugamar faoi deara go raibh amaidí ar a mheabhair, agus a chríoch gan onóir:
5 Conas a líontar é i measc chlann Dé, agus a chrannchur i measc na naomh!
6 Uime sin d'earramar ó shlí na fírinne, agus níor shoillsigh solas na fíréantachta dhúinn, agus níor eirigh grian na fíréantachta orainn.
7 Caitheamar sinn féin ar shlí na haingise agus na scriosa: seadh, chuaigh muid trí fhásach, gan aon slí ann: ach maidir le bealach an Tiarna, níorbh eol dúinn í.
8 Cén tairbhe a bhain bród dúinn? nó cad é an dea-shaibhreas a thug ár n-uafás orainn?
9 Gabhtar na nithe sin go léir ar shiúl mar scáth, agus mar phost a hasted by;
10 Agus mar long a théann thar thonnta an uisce, agus nuair a bheidh sí ag dul thart, ní féidir a rian a fháil, ná cosán na cíle sna tonnta;
11 Nó mar a d'eitil éan tríd an aer, níl aon chomhartha ar a bealach le fáil, ach an t-aer éadrom á bhualadh le stróc a sciatháin agus a scaradh le torann agus le gluaiseacht foréigneach, téann sé tríd, agus ina dhiaidh sin ní bhfaighfear aon chomhartha cá ndeachaigh sí;
12 Nó mar nuair a lámhaightear saighead ar mharc, scarann sí an t-aer, a thagann le chéile arís láithreach, ionas nach mbeadh a fhios ag duine cá ndeachaigh sé:
13 Mar sin féin sinne mar an gcéanna, a luaithe a rugadh sinn, thosaigh a tharraingt chun ár críche, agus ní raibh aon chomhartha de bhua a thaispeáint; ach caitheadh iad inár n-aingidheacht féin.
14Oir tá dóchas na n-ungadh mar dheannach a séideadh leis an ngaoth; cosúil le froth tanaí atá tiomáinte ar shiúl leis an stoirm; mar an deatach atá scaipthe anseo agus ansiúd le stoirm, agus a théann ar shiúl mar chuimhní ar aoi nach maireann ach lá.
15 Ach maireann na fíréan go brách; is leis an Tiarna freisin a luach saothair, agus is leis an té is Airde a thugann aire dóibh.
16 Mar sin gheobhaidh siad ríocht ghlórmhar, agus coróin álainn ó láimh an Tiarna: óir clúdóidh sé lena lámh dheas iad, agus lena lámh coimirceann sé iad.
17 Glacfaidh sé chuige a éad mar armúr iomlán, agus déanfaidh sé an créatúr a arm chun díoltas a naimhde.
18 Cuirfidh sé air fíréantacht mar uchd, agus breithiúnas fíor in ionad clogad.
19 Glacfaidh sé beannaitheacht mar sciath dobhraite.
20 Déanfaidh sé a wrath ghéar ar son claíomh, agus beidh an domhan troid leis i gcoinne an unwise.
21 Ansin rachaidh na toirní cearta thar lear; agus ó na scamaill, mar ó bhogha dea-tharraingt, beidh siad ag eitilt go dtí an marc.
22 Agus beidh clocha sneachta lán de wrath a chaitheamh mar as bogha cloiche , agus beidh an uisce na farraige rage ina gcoinne , agus na tuilte báthadh go cruelly iad .
23 Sea , seasfaidh gaoth láidir ina n-aghaidh , agus mar stoirme séidfidh siad iad : dá bhrí sin leagfaidh iniquity an domhan ar fad amú , agus scriosfaidh drochghníomhartha ríchathaoireacha na gcumhachtaí .

CAIBIDIL 6

1 Éist, dá bhrí sin, a ríthe, agus tuig; foghluim, sibhse a bhreitheamhna ar chríochaibh an domhain.
2 Éistigí, a rialaíonn an pobal, agus glóir i líon na náisiún.
3Oir tá cumhacht tugtha daoibh ón Tiarna, agus ceannasacht ón té is Airde, a dhéanfaidh do ghníomhartha a thriail, agus a chuardóidh do chomhairle.
4 Toisc, mar airí ar a ríocht, níor thug sibh breith cheart, ná choinnigh sibh an dlí, agus níor shiúil sibh de réir chomhairle Dé;
5 Tiocfaidh sé oraibh go h-uafasach agus go gasta: óir is ar na hardaibh a bheidh breith ghéar.
6 Mar gheall ar an trócaire beidh maithiúnas go luath ar an meantóir: ach beidh daoine cumhachtacha cráite go láidir.
7Oir an té atá ina Thiarna ar chách, ní bheidh eagla air roimh dhuine ar bith, agus ní bheidh eagla air ar mhóráltacht aon duine: óir rinne sé an beag agus an mór, agus tá cúram air de chách.
8 Ach tiocfaidh triail ghoirt ar na cumhachtaí.
9 Raibhse dá bhrí sin, a ríthe, a labhraím, chun go bhfoghlaimeoidh sibh eagna, agus nach dtitfidh sibh.
10 Oir iadsan a choinníonn naofa, tabharfar breithiúnas naofa orthu: agus gheobhaidh siadsan a d'fhoghlaim na nithe sin freagra a thabhairt.
11 Uime sin cuir do ghean ar mo bhriathra; mian leo, agus beidh sibh a theagasc.
12 Is glórmhar í an eagna, agus ní shéimhítear choíche: seadh, is furasta í a fheiceáil ag an dream a thugann grá di, agus faightear í dá lorg.
13 Coscann sí iad siúd ar mian leo í, chun í féin a chur in iúl dóibh ar dtús.
14 An té a lorgaíonn go luath í, ní bheidh aon tsaothar aige: óir gheobhaidh sé ina suí ag a dhoirse í.
15 Dá bhrí sin smaoineamh uirthi is foirfeacht eagna é: agus an té a fhéachfaidh ar a son, beidh sé gan chúram go tapa.
16 Oir imíonn sí ar thóir a leithéide is fiú í, taispeánann sí í féin go fabharach dóibh ar na slite, agus buaileann sí iad i ngach smaoineamh.
17 Oir is é an t-uath-fhíor-thosach í toil na smachta; agus is é cúram na smachta grá;
18 Agus is é grá a dhlíthe a choimeád; agus is é an aird a thabhairt ar a dlíthe an dearbhú éilliú;
19 Agus cuireann an éilliú cóngarach do Dhia sinn:
20 Dá bhrí sin tugann dúil na heagna go ríocht.
21 Más aoibhinn libh mar sin i ríchathaoireacha agus i dtaibhrí, a ríthe na ndaoine, tabhair onóir don eagna, chun go mbeidh sibh i réim go brách.
22 Maidir leis an eagna, cad atá inti, agus cén chaoi ar tháinig sí aníos, déarfaidh mé leat, agus ní cheilfidh mé rúndiamhra uait: ach lorgóidh sí amach í ó thús a breithe, agus tabharfaidh mé chun solais a heolas, agus ní rachaidh thar an fhírinne.

23 Ní rachaidh mé ach oiread le éad íditheach; óir ní bheidh comhaltacht ar bith ag an bhfear sin leis an eagna.
24 Ach is é leas an domhain líon na n-eagna: agus is é rí críonna cothú na ndaoine.
25 Glacaigí mar sin teagasc trí mo bhriathra, agus déanfaidh sé maitheas duit.

CAIBIDIL 7

1Is duine marfach mé féin freisin, cosúil le cách, agus sliocht an té a rinneadh den talamh ar dtús,
2 Agus do ceapadh i mbroinn mo mháthar feoil a bheith i n-aimsir na ndeich mí, agus í comhdhlúite san fhuil, de shíol an duine, agus an tsólás a tháinig le codladh.
3 Agus nuair a rugadh mé, tharraing mé san aer coitianta, agus thit mé ar an talamh, atá cosúil leis an dúlra, agus an chéad guth a dúirt mé ag caoineadh, mar a dhéanann gach duine eile.
4 Bhí mé i mo bhanaltra i éadaí swaddling, agus sin le cares.
5 Oir níl rí ar bith ann a raibh aon tosach breithe eile aige.
6 Óir tá bealach isteach amháin ag gach fear isteach sa bheatha, agus a leithéid ag dul amach.
7 Uime sin do ghuidh mé, agus do tugadh tuigse dhom: do ghlaoidh mé ar Dhía, agus do tháinic spiorad na heagna chugam.
8 B'fhearr liom í i láthair na ndreamanna agus na ríchathaoireacha, agus ní raibh meas ar bith ar shaibhreas i gcomparáid léi.
9Níor chuir mé aon chloch lómhar i gcomparáid léi ach an oiread, mar tá an t-ór go léir ina leith mar ghaineamh beag, agus déanfar airgead a áireamh mar chré os a comhair.
10 Bhí grá agam di thar sláinte agus áilleacht, agus roghnaigh mé í a bheith aici in ionad an tsolais: mar ní théann an solas a thagann uaithi amach.
11 Tháinig gach ní maith le chéile chugam léi, agus saibhreas gan líon ina lámha.
12 Agus do ghabh mé lúcháir orra uile, do bhrígh go ndeachaidh an eagna roimhe: agus ní raibh fhios agam gurab í máthair dhóibh.
13 D'fhoghlaim mé go dúthrachtach, agus déanaim í a chur in iúl go liobrálach: ní cheilim a saibhreas.
14 Oir is taisce í do dhaoinibh nach dteipfidh choíche: a dhéanann siadsan a bhaineann úsáid as cairde Dé, á moladh as na bronntanais a thagann ó fhoghlaim.
15 Dheonaigh Dia dom labhairt mar ba mhaith liom, agus breith mar is cuí ar na rudaí a thugtar dom: óir is é an té a threoraíonn chun eagna, agus a threoraíonn na ciallmhar.
16 Oir ina láimh féin atá sinne agus ár mbriathra; gach eagna freisin, agus eolas ar cheardaíocht.
17Oir thug sé eolas áirithe dom ar na nithe atá ann, eadhon, fios a bheith agam conas a rinneadh an domhan, agus oibriú na ndúl:
18 Tús, deireadh, agus lár na n-amanna: athruithe casadh na gréine, agus athrú séasúir:
19 Ciorcaid na mblianta, agus suíomhanna na réalta:
20 Nádúr na gcréatúr beo, agus furies na n-ainmhithe fiáine: foréigean na gaoithe, agus réasúnaíocht na bhfear: éagsúlachtaí plandaí agus buanna fréamhacha:
21 Agus gach ní atá rúnda nó follasach, is eol dom iad.
22 Ar son an eagna, atá mar oibrí gach ní, a mhúin dom: óir inti atá spiorad tuisceanach naofa, aon ní amháin, iomadúil, suaimhneach, bríomhar, soiléir, neamhthruaillithe, soiléir, gan dochar, grámhar don ní is maith. tapaidh, nach féidir a ligean ar cíos, réidh le maith a dhéanamh,
23 Maith an duine, diongbháilte, cinnte, saor ón gcúram, an uile chumhacht aige, ag maoirsiú gach ní, agus ag dul tríd an uile spiorad tuisceanach, glan agus suarach.
24Oir is mó an eagna ná aon rún: gabhann sí agus téann sí trí gach ní de bharr a híonachta.
25 Oir is í anáil chumhachta Dé í, agus tionchar íonghlan ag sileadh ó ghlóir an Uilechumhachtaigh: mar sin ní féidir le haon ní salach titim isteach inti.
26 Oir is í gile an tsolais shíoraí í, scáthán neamhshonraithe chumhacht Dé, agus íomhá a mhaitheasa.
27 Agus gan í ach aon duine, is féidir léi gach ní a dhéanamh: agus ag fanacht inti féin, déanann sí gach ní nua: agus gach ré ag dul isteach in anamacha naofa, déanann sí cairde Dé dóibh, agus fáithe.
28Oir ní thugann Dia grá do dhuine ar bith ach don té a chónaíonn san eagna.
29 Oir is áille í ná an ghrian, agus os cionn ord na réalta go léir: á comparáid leis an solas, faightear í os a chomhair.
30 Oir tar éis an oíche seo a thagann: ach ní bheidh leas i réim i gcoinne eagna.

CAIBIDIL 8

1 Sroicheann an eagna go tréan ó cheann ceann go ceann: agus go binn ordaíonn sí gach ní.
2 Thug mé grá di, is d'iarr mé í ó m'óige, ba mhian liom í a dhéanamh i mo chéile, is mé i mo leannán dá háilleacht.
3 Ar an gcuma san ar Dhia, go n-arduigheann sí a uaisleacht: seadh, do ghrádhuigh Tighearna na n-uile ní féin í.
4Oir tá sí ionraic i rúndiamhra eolas Dé, agus ina lover ar a oibreacha.
5 Más seilbh le n-iarraidh saidhbhreas sa bheatha so; cad is saibhre ná eagna, a oibríonn gach ní?
6 Agus má oibríonn críonnacht; cé de na daoine go léir atá ina oibrí níos seiftiúla ná í?
7 Agus más breá le fear an fhíréantacht is buanna í a saothair: óir múineann sí meon agus stuamacht, ceartas agus daingne: is iad na nithe sin nach féidir le fir aon ní is tairbhí a bheith acu ina saol.
8 Más mian le fear mórán taithí, tuigeann sí sean-nósanna, agus tuigeann sí go ceart cad atá le teacht: tuigeann sí subtilities na n-óráidí, agus is féidir léi abairtí dorcha a mhíniú: déanann sí comharthaí agus iontais, agus imeachtaí na séasúr agus na n-amanna a thuar.

9 Uime sin bheartaigh mé í a ghlacadh chugam chun cónaí liom, a fhios agam go mbeadh sí ina comhairleoir ar rudaí maithe, agus ina sólás i gcúram agus i mbrón.
10 Ar a son beidh meas agam i measc an tslua, agus onóir leis na seanóirí, cé mé óg.
11 Gheobhfar me go mear i mbreithiúnas, agus beidh meas ag daoine móra orm.
12 Nuair a bheidh mo theanga agam, fanfaidh siad mo shuaimhneas, agus nuair a labhraím, tabharfaidh siad cluas mhaith dom: má labhraím go mór, leagfaidh siad a lámha ar a mbéal.
13 Ina theannta sin gheobhaidh mé neamhbhásmhaireacht as a cuid, agus fágfaidh mé i mo dhiaidh cuimhneachán síoraí dóibh siúd a thagann i mo dhiaidh.
14 Cuirfidh mé na daoine in ord, agus beidh na náisiúin faoi réir dom.
15 Beidh eagla ar na tíoránaigh uafásacha, nuair nach gcloiseann siad fúm; Gheobhfar mé go maith i measc an t-sluaigh, agus cróga sa chogadh.
16 Tar éis dom teacht isteach i mo theach, déanfaidh mé mo shuaimhneas léi: óir ní bhíonn searbhas ar a comhrá; agus a bheith ag maireachtáil léi gan brón, ach áthas agus áthas.
17 Anois nuair a bhreathnaigh mé ar na nithe seo ionam féin, agus a ndearna mé machnamh orthu i mo chroí, gur neamhbhásmhaireacht é sin le bheith comhcheangailte leis an eagna;
18 Agus is mór an t-ádhbhar cairdeas a bheith aici; agus i n-oibreacha a lámha go bhfuil saibhreas gan teorainn; agus i bhfeidhmiú na comhdhála léi, stuamacht; agus ag caint léi, tuairisc mhaith; Chuaigh mé ag lorg conas í a thabhairt chugam.
19Oir ba leanbh cumasach mé, agus bhí spiorad maith agam.
20 Seadh, a bheith go maith, tháinig mé isteach i gcorp neamhthruaillithe.
21 Mar sin féin, nuair a thuig mé nach bhféadfainn ar shlí eile í a fháil, mura dtug Dia dom í; agus go raibh pointe eagna freisin go mbeadh a fhios a bronntanas a bhí sí; Ghuigh mé chun an Tiarna, agus ghuigh mé air, agus le mo chroí go léir dúirt mé,

CAIBIDIL 9

1 A Dhia m'aithreacha, agus a Thiarna na trócaire, a rinne gach ní le d'fhocal,
2 Agus d'ordaigh an duine trí d'eagna, go mbeadh ceannas aige ar na créatúir a rinne tú,
3 Agus ordaigh an domhan de réir cothromais agus fíréantachta, agus déan breithiúnas le croí díreach:
4 Tabhair dom eagna, a shuíonn ar do ríchathaoir; agus ná diúltaigh mé as measc do leanaí:
5Oir is duine lag mé do sheirbhíseach agus do mhac do bhanoglach ar feadh tamaill ghearr, agus ró-óg chun breithiúnas agus dlíthe a thuiscint.
6Oir bíodh nach bhfuil an duine chomh foirfe i measc chlann na ndaoine, ach mura mbeidh d'eagna leis, ní mheasfar é.
7Roghnaigh tú mé le bheith i do rí ar do phobal, agus i mo bhreitheamh ar do chlann mhac agus iníonacha:
8 D'ordaigh tú dom teampall a thógáil ar do shliabh naofa, agus altóir sa chathair ina bhfuil tú i do chónaí, cosúlacht leis an tabernacle naofa, a d'ullmhaigh tú ón tús.
9 Agus bhí an eagna leat: a bhfuil aithne aige ar do oibreacha, agus a bhí i láthair nuair a rinne tú an domhan, agus bhí a fhios cad a bhí inghlactha i do radharc, agus ceart i do commandments.
10 Cuir amach í ó do neamh naofa, agus ó ríchathaoir do ghlóire, chun go n-oibreoidh sí liom i láthair, chun go mbeidh a fhios agam cad is maith leat.
11Oir tá a fhios aici agus a thuigeann gach ní, agus treoróidh sí mé go stuama i mo ghníomhartha, agus caomhnóidh sí mé ina cumhacht.
12 Mar sin beidh mo oibreacha inghlactha, agus ansin tabharfaidh mé breithiúnas ceart ar do phobal, agus is fiú suí i suí m'athar.
13Oir cad é an duine a thuigeann comhairle Dé? nó cé a cheapann cad é toil an Tiarna?
14 Óir is truagh smaointe na mbásanna, agus níl ach ár ngléasanna neamhchinnte.
15Oir brúnn an corp éillitheach an t-anam, agus déanann an taibearnacal talmhaí an aigne a dhéanann machnamh ar a lán rudaí a mheá.
16 Agus ar éigean go ndéanaimid tomhas ceart ar na nithe atá ar talamh, agus le saothair an bhfaighimid na nithe atá romhainn: ach na nithe atá ar neamh, an té a chuardaigh amach?
17 Agus do chomhairle a bhfuil aithne aige, ach amháin tú a thabhairt eagna, agus a sheoladh do Spiorad Naomh ó thuas?
18 Oir is mar sin a leasaíodh bealaí na ndaoine a bhí ina gcónaí ar an talamh, agus múineadh do na fir na nithe a thaitníonn leat, agus sábháladh iad tríd an eagna.

CAIBIDIL 10

1 Chaomhnaigh sí céad athair cruthanta an domhain, a cruthaíodh leis féin, agus thug as a thitim é,
2 Agus thug sé cumhacht dó gach ní a rialú.
3 Ach nuair a d'imigh an t-éagórach uaithi ina fhearg, cailleadh é freisin sa chorraíl lenar mharaigh sé a dheartháir.
4 Ar a gcúis ar báthadh an talamh leis an tuile, do chaomhnaigh an eagna arís é, agus d'ordaigh sí cúrsa na bhfíréan i bpíosa adhmaid ar bheagán luach.
5 Agus na náisiúin ina gcomhcheilg dhíograiseach á gcruachás, fuair sí amach na cearta, agus chaomhnaigh sé gan locht do Dhia, agus choinnigh sé go láidir é i gcoinne a thrócaireach thrócaireach i leith a mhic.
6 Nuair a cailleadh an t-ungadh, thug sí slán don fhíréan, a theith ón tine a thit anuas ar na cúig chathair.
7 Ar a n-aingidheacht go dtí an lá atá inniu ann is fianaise é an talamh díothach a deatach, agus plandaí a iompraíonn torthaí nach dtagann chun aibíochta go brách: agus is séadchomhartha d'anam gan chreidiúint é colún salainn ina sheasamh.

8 Maidir leis an eagna, ní hé amháin go bhfuair siad an díobháil seo, nárbh eol dóibh na nithe ba mhaith; ach mar an gcéanna d'fhág siad ina ndiaidh don domhan cuimhneachán ar a n-amaideacht: ionnas nach bhféadfadh siad oiread agus a bheith i bhfolach sna nithe inar chiontaigh siad.
9 Ach thug an eagna slán ó phian dóibh siúd a d'fhreastail uirthi.
10 Nuair a theith na fíréan ó fheirg a dhearthár threoraigh sí é ar bhealaí cearta, thaisbeáin sé ríocht Dé dó, agus thug eolas dó ar nithe naofa, rinne saibhir é ina shiubhal, agus mhéadaigh sí toradh a shaothair.
11 I sannt na ndaoine a bhí faoi chois, sheas sí taobh leis, agus rinne sí saibhir é.
12 Chosain sí óna naimhde é, agus choinnigh sí slán é uathu siúd a bhí ina luí, agus i gcoimhlint ghéar thug sí an bua dó; go mbeadh a fhios aige gur treise an mhaitheas ná cách.
13 Nuair a díoladh an fíréan, níor thréig sí é, ach saoradh sí ón bpeaca é: chuaigh sí síos in éineacht leis sa chlais,
14 Agus níor fhág sé i ngéibheann é, go dtug sí dó scepter na ríochta, agus cumhacht i n-aghaidh na ndaoine a chuir faoi chois é: i dtaobh na ndaoine a chúisigh é, nocht sí liars iad, agus thug sí glóir shíoraí dó.
15 Shaor sí na daoine cearta agus síol gan mhilleán ón náisiún a rinne brú orthu.
16 Chuaigh sí isteach in anam seirbhíseach an Tiarna, agus sheas sí in aghaidh ríthe uafásacha in iontais agus i gcomharthaí;
17 Thugadar luach saothair a saothair do na fíréan, agus threoraigh sé iad ar bhealach iontach, agus bhí sé dóibh mar chumhdach i rith an lae, agus mar sholas na réalta i séasúr na hoíche;
18 Thug sé tríd an Muir Ruaidh iad, agus threoraigh trí mhórán uisce iad:
19 Ach báthadh sí a naimhde, agus theilg sí suas iad as íochtar na doimhne.
20 Uime sin do chreach na fíréan na haingidh, agus do mholadar d'ainm naofa, a Thighearna, agus d'árduigh d'aon ghuth do láimh a throid ar a son.
21Oir d'oscail an eagna béal na balbh, agus rinne sé teanga na ndaoine nach bhfuil in ann labhairt go deas.

CAIBIDIL 11

1 D'éirigh léi a n-oibreacha a dhéanamh i láimh an fháidh naofa.
2 Chuaigh siad tríd an bhfásach nach raibh daoine ina gcónaí ann, agus shuíodar a bpubaill in áiteanna nach raibh aon slí iontu.
3 Sheas siad i gcoinne a ngalar, agus bhí siad dhíoghail ar a naimhdibh.
4 Nuair a bhí tart orthu, ghlaoigh siad ort, agus tugadh uisce dóibh as an gcarraig breochloiche, agus múchadh a tart as an gcloch chrua.
5Oir is iad na nithe ar cuireadh pionós ar a naimhde, mar an gcéanna do baineadh tairbhe dóibh ina ngáir.
6Oir in ionad abhann síor-reáchtáil atá buailte le fuil bhréan,
7 Mar chumhdach soiléir ar an ordú sin, trínar maraíodh na naíonáin, thug tú flúirse uisce dóibh ar mhodh nach raibh súil acu leis:
8 Ag cur in iúl mar sin leis an tart sin conas a rinne tú pionós a ghearradh ar a n-naimhdibh.
9Oir nuair a cuireadh ar a dtriail iad, ach ar a gcathú le trócaire, bhí a fhios acu conas a tugadh breithiúnas ar na héagoithe le feirge agus le crá, agus iad tart ar shlí eile seachas na cóir.
10 Ar a son seo rinne tú admháil agus a thriail, mar athair: ach an ceann eile, mar rí dian, rinne tú daoradh agus pionós.
11 Cibé acu a bhí siad as láthair nó i láthair, bhí siad cráite araon.
12 Oir tháinig doilíos faoi dhó orthu, agus osna mar chuimhní ar na rudaí a chuaigh thart.
13Oir nuair a chuala siad a bpionós féin an duine eile chun tairbhe dóibh, bhí mothú éigin acu ar an Tiarna.
14 Mar gheall ar a raibh meas acu le magadh, nuair a bhí sé i bhfad roimhe sin caite amach ag caitheamh amach na naíonán, é sa deireadh, nuair a chonaic siad cad a tharla, admir siad.
15 Ach mar gheall ar ghairis amaideach a n-aingidheachta, agus iad á mealladh ina n-adhradh do nathracha ar neamhní cúise, agus beithígh borb, chuir tú an iliomad beithígh míréasúnta chucu mar dhíoltas;
16 Chun go mbeadh a fhios acu, leis an méid a pheacaíonn duine, go ngearrfar pionós air mar an gcéanna.
17 Óir níor theastaigh ó do lámh uilechumhachtach, a rinne an saol lán d'ábhar gan cruth, acmhainn chun an iliomad béar nó leoin bhréige a chur ina measc;
18 Nó beithigh fhiáine anaithnide, lán de fhearg, nuachruthaithe, ag análú gal tine, nó boladh salach deataigh scaipthe, nó ag cur spréach uafásach as a súile:
19 Ní hé amháin go bhféadfadh an dochar iad a sheoladh láithreach, ach freisin go scriosfadh an radharc uafásach iad go hiomlán.
20 Sea , agus d'uireasa iad seo d'fhéadfadh siad a bheith tar éis titim síos le haon soinneáin , á géarleanúint an bhfeice , agus scaipthe thar lear trí anáil do chumhacht : ach d'ordaigh tú gach ní i tomhas agus líon agus meáchan .
21 Oir is féidir leat do neart mór a thaispeáint i gcónaí nuair is toil leat; agus cé a fhéadfaidh seasamh le cumhacht do láimhe?
22Oir tá an domhan uile romhat mar ghráinne beag den mheá, seadh, mar bhraon de dhrúcht na maidne a thiteann anuas ar an talamh.
23 Ach dean trócaire ar chách ; óir is féidir leat gach ní a dhéanamh, agus peacaí na bhfear a bhuanú, mar ba chóir dóibh a leasú.
24 Oir is breá leat gach ní atá ann, agus ní fuath leat aon ní a rinne tú: óir ní dhéanfá aon ní riamh, dá mbeadh fuath agat dó.
25 Agus conas a d'fhéadfadh aon ní a bheith caite, mura mbeadh sé do thoil? nó a bheith caomhnaithe, mura nglaofar ort?
26 Ach spáráil tú gach uile dhuine: óir is leatsa iad, a Thiarna, a leannán anamacha.

CAIBIDIL 12

1Oir tá do Spiorad do-thruaillithe i ngach ní.
2 Trom-chonnairc tú mar sin iad ar bheagán agus ar bheagán a chiontaíonn, agus ag tabhairt foláirimh dóibh á gcur i gcuimhne ar a ndearna siad ciontóir, ionas go bhfágfaidís a n-aingidheacht go gcreidfidh siad ionat, a Thiarna.
3Oir b'é do thoil féin seanáitritheoirí do thíre naofa a scrios le lámha ár n-aithreacha;
4 An té is fuath leat as oibreacha fuatha is mó a dhéanamh de dhraíocht, agus na híobairtí olca;
5 Agus mar an gcéanna na dúnmharfóirí neamhthrócaireach leanaí sin, agus a itheann feoil an duine, agus féastaí na fola,
6Le n-a sagairt as lár a gcriú iodhal-adhradhach, agus na tuismitheóirí a mharbh le n-a lámhaibh féin anamacha a raibh cabhair acu:
7 Chun go bhfaigheadh an talamh a raibh meas agat air thar aon ní eile, coilíneacht fhiúntach de chlann Dé.
8 Mar sin féin iad siúd a chosain tú mar fhir, agus chuir tú foichí, réamhtheachtaí do shluaite, chun iad a mhilleadh ar bheagán agus ar bheagán.
9 Nárbh fhéidir leat na héagcóra a thabhairt faoi láimh na bhfíréan sa chath, nó iad a scrios láithreach le hainmhithe cruálach, nó le haon fhocal garbh:
10 Ach ag déanamh do bhreithiúnais orthu ar bheagán agus ar bheagán, thug tú áit aithrí dóibh, gan a bheith aineolach gur glúin dána iad, agus gur póraíodh a mailís iontu, agus nach n-athrófaí go deo ar a n-aithrí.
11 Oir bhí sé ina shíol mallaithe ó thús; ni thug tusa ar eagla aon duine pardún dhóibh ar na neithe inar pheacaigh siad.
12 Oir cé a déarfaidh, Cad atá déanta agat? nó cé a sheasfaidh do bhreithiúnas? nó cé a dhéanfaidh tú a chúiseamh ar son na náisiúin a cailleadh, a rinne tú? nó cé a thiocfadh chun seasamh i do choinne, chun díoghalais a dhéanamh ar na daoine éagóracha?
13Oir níl aon Dia ann ach tusa a thugann aire do chách, dá bhféadfá a thaispeáint dó nach bhfuil do bhreithiúnas éagórach.
14 Ní bheidh rí ná anfhlaith in ann a aghaidh a chur i do choinne mar gheall ar an té a ndearna tú pionós air.
15 Mar sin, mar is ionraic thú féin, ordaíonn tú gach ní go hionraic: ag ceapadh nach bhfuil sé sásta le do chumhacht an té nach raibh tuillte aige a dhaoradh.
16 Óir is é do chumhacht tús na fíréantachta, agus toisc gur tusa Tiarna na n-uile, déanann sé thú a bheith trócaireach do chách.
17 Mar nuair nach gcreidfidh daoine go bhfuil tú lánchumhachtach, taispeánann tú do neart, agus i measc na ndaoine a bhfuil a fhios acu é, léireoidh tú a ndána.
18 Ach tú, ag déanamh máistreacht ar do chumhacht, breithiúnas go cothrom, agus ordaíonn tú sinn go mór; mar is féidir leat cumhacht a úsáid nuair is toil leat.
19 Ach tré n-a n-oibreachaibh sin do theagaisg tú do shluagh an fhir chóir a bheith trócaireach, agus go ndearna tú súil mhaith ar do chlann go ndéanfá aithrí ar son peacaí.
20Oir dá ndearna tú pionós ar naimhde do leanaí, agus ar na daoine a daoradh chun báis, le cibé plé, ag tabhairt am agus áite dóibh, trína bhféadfaidís iad a sheachadadh óna mailís:
21 Cé chomh mór agus a rinne tú timpeallghearradh ar do chlann mhac féin, ar mhionnaigh tú dá n-aithreacha, agus a ndearna tú cúnaint na ndea-gheallta?
22 Dá bhrí sin, cé go ndéanann tú sinn a ruaigeadh, déanann tú ár naimhde a sciúrsáil míle uair níos mó, chun an rún, nuair a dhéanaimid breithiúnas, go ndéanfaimis machnamh cúramach ar do mhaitheas, agus nuair a thugtar breith orainn féin, go mbeimis ag lorg trócaire.
23 Ar an ábhar sin, cé gur mhair daoine go míshásta agus go héagórach, rinne tú iad a chéasadh lena n-aindiachas féin.
24Oir chuaigh siad i bhfad ar seachrán ar shlite na hearráide, agus shealbhaigh siad iad mar dhéithe, a bhí díspeagadh fiú i measc ainmhithe a naimhde, á mealladh mar leanaí gan tuiscint.
25 Ar an ábhar sin dóibh, maidir le leanaí gan chúis, chuir tú breithiúnas chun magadh a dhéanamh orthu.
26 Ach an dream nach n-athleasuigheadh leis an gceartughadh sin, a ndearna sé comhrádh leo, mothóidh siad breithiúnas fiúntach ó Dhia.
27Oir, féach, cad iad na nithe a ndearna siad grudge orthu, nuair a cuireadh pionós orthu, is é sin, dóibh siúd ar cheap siad gur déithe iad; á phionósú anois iontu, nuair a chonaic siad é, d'admhaigh siad é a bheith ar an Dia fíor, a roimh shéan siad a fhios: agus dá bhrí sin tháinig damnation mhór orthu.

CAIBIDIL 13

1 Is ar neamhní atá na fir go léir ag nádúr, atá aineolach ar Dhia, agus nach bhféadfadh a fhios a bheith acu as na rudaí maithe atá le feiceáil air sin: ná trí bhreithniú a dhéanamh ar na hoibreacha níor admhaigh siad an máistir oibre;
2 Ach meastar gurb iad tine, nó gaoth, nó aer mear, nó ciorcal na réalta, nó an t-uisce foréigneach, nó soilse na bhflaitheas, na déithe a rialaíonn an domhan.
3 Ar a n-áilleacht má bhí áthas orthu ba dhia iad; go bhfios dóibh gur fearr an Tighearna iad: óir is é céad ughdar na háille do chruthaigh iad.
4 Ach má bhí iongantas ortha as a gcumhacht agus as a mbua, go dtuigfidís rompa, cia mór is tréine do rinne iad.
5 Óir is tré mhóráltacht agus áilleacht na gcréatúr go comhréireach a fheictear an déantóir iad.
6 Ach ar a shon sin is lúgha iad a bheidh le milleán: óir b'fhéidir go deifríonn siad earráid, ag lorg Dé, agus gur mian leo é a fháil.
7 Chun a bheith eolach ar a oibreacha cuardaigh siad é go dúthrachtach, agus creideann siad a radharc: mar go bhfuil na rudaí a fheictear.
8 Ní thabharfar pardún dóibh ach an oiread.
9Oir dá mbeadh a fhios acu an oiread sin, go bhféadfadh siad aidhm an domhain; conas nár luaithe a fuair siad amach an Tiarna de?

10 Ach is truagh iad, agus i neithibh marbha atá a ndóchas, a ghlaoidh déithe orra, is iad oibreacha lámh na bhfear, ór agus airgead, chun ealadhain do thaisbeáint, agus cosúlachtaí beithígh, nó cloch mhaith d'aon ní san obair. de lámh ársa.
11 Anois siúinéir a leag adhmad, tar éis dó crann a shábhadh go cuí chun críche, agus an choirt go léir a bhaint de go sciliúil ina thimpeall, agus a d'oibrigh go dathúil, agus a rinne soitheach de a bhí oiriúnach do sheirbhís shaol an duine;
12 Agus tar éis diulta a shaothair do chaitheamh chum a fheoil a chóiriú, do líonadh é féin;
13 Agus ag glacadh an bhruslaigh i measc na ndaoine nach raibh aon úsáid ag baint leo, agus é ina phíosa adhmaid cam, agus snaidhmeanna, snoite go dícheallach é, nuair nach raibh aon rud eile le déanamh aige, agus rinne sé é de réir scile a thuiscint, agus rinne sé é chun íomhá fear;
14 Nó rinne sé cosúil le beithíoch borb éigin é, á leagan os cionn le vermilion, agus le péint á dathú dearg, agus ag clúdach gach spota ann;
15 Agus nuair a bhí seomra oiriúnach déanta aige dó, leag de bhalla é, agus rinne sé troscadh le iarann:
16 Oir d'fhoráil sé chuige nach dtitfeadh sé, a fhios aige nach raibh sé in ann cabhrú leis féin; óir is íomhá í, agus tá cabhair aige:
17 Ansin déanann sé guí ar son a chuid earraí, ar son a mhná céile agus a leanaí, agus gan náire labhairt leis an té nach bhfuil aon bheatha aige.
18 Ar son na sláinte adeir sé ar an té atá lag: óir guidhidh an bheatha ris an té atá marbh; mar chabhair iarrann sé go humhal ar an nídh is lúgha chun cabhair a thabhairt: agus ar feadh aistir mhaith iarrann sé air an ní nach féidir cos a chur ar aghaidh:
19 Agus ar fháil agus ar fháil, agus ar mhaithe le rath a lámha, iarrann sé cumas a dhéanamh air, is é sin nach bhfuil ar a gcumas aon ní a dhéanamh.

CAIBIDIL 14

1 Arís, an té atá á ullmhú féin le seoladh, agus ar tí dul trí na tonnta ragairne, do ghlaoidh sé ar phíosa adhmaid atá níos lofa ná an soitheach a iompraíonn é.
2 Ar son go fírinneach dúil an tsochair a cheap é sin, agus thóg an oibrí é trína scil.
3 Ach is é do sholáthraí, a Athair, a rialaíonn é: óir rinne tú bealach san fharraige, agus cosán slán sna tonnta;
4 Ag cur i gcéill gur féidir leat saoradh ó gach baol: seadh, cé go ndeachaigh fear chun farraige gan ealaín.
5 Mar sin féin ní dhéanfá saothair d'eagna a bheith díomhaoin, agus mar sin déanann daoine a mbeatha a chaitheamh ar phíosa beag adhmaid, agus an fharraige gharbh a rith i soitheach lag slán.
6Oir sa tseanaimsir freisin, nuair a cailleadh na fathaigh uaibhreach, d'éalaigh dóchas an domhain faoi do láimh i soitheach lag, agus d'fhág síol giniúna do gach aois.
7 Oir is beannaithe an t-adhmad trína dtagann fíréantacht.
8 Ach an rud a dhéantar leis na lámha a bheith mallaithe, chomh maith é, mar an té a rinne é: sé, mar a rinne sé é; agus é, do bhrígh, ar mbeith do-thruaillithe dhó, do gairthí dia.
9Oir is fuath mar an gcéanna do Dhia na héagóra agus a mhídhiadhachta.
10 Oir an méid a dhéanfar, gearrfar pionós air mar aon leis an té a rinne é.
11 Mar sin, fiú amháin ar íol na nGintlithe beidh cuairt: mar go bhfuil siad i créatúr Dé a bheith ina abomination, agus bacainní ar an anamacha na ndaoine, agus ribe do chosa an unwise.
12 Oir ba é ceapadh na n-íol tús le striapachas spioradálta, agus éilliú na beatha dá n-aireagán.
13 Oir ní raibh siad ó thús, agus ní bheidh siad go deo.
14Oir is tré ghlóir dhíomhain na bhfear a chuadar isteach sa domhan, agus mar sin tiocfaidh siad gan mhoill.
15 Mar athair cráite le caoineadh anabaí, nuair a rinne sé íomhá dá leanbh a tógadh go luath ar shiúl, anois onóir dó mar dhia, a bhí an uair sin ina fhear marbh, agus a sheachadadh dóibh siúd a bhí faoi dó searmanais agus íobairtí.
16 Mar sin le himeacht aimsire coinníodh mar dhlí nós mídhleathach a d'fhás láidir, agus deineadh adhradh de réir orduithe na ríthe ar íomhánna snaidhte.
17 Nárbh fhéidir le daoine onóir a thabhairt ina láthair, toisc go raibh cónaí orthu i bhfad amach, ghlac siad góchumadh a fheiceála i gcéin, agus rinne siad íomhá sainráite de rí ar thug siad ómós dó, chun na críche go ndéanfaidís a n-airdeall air sin a dhéanamh suas. as láthair, amhail is dá mbeadh sé i láthair.
18 Chomh maith leis sin chuidigh dúthracht uatha an cheardaí leis an dream aineolach a chur ar aghaidh chuig piseog.
19 Óir, b'fhéidir go raibh sé toilteanach duine in údarás a thoiliú, chuir sé iallach air a scil go léir a bheith cosúil leis an nós ab fhearr.
20 Agus mar sin ghlac an t-uathbhás, arna n-aire ag grásta na hoibre, é anois mar dhia, rud nár tugadh ómós beagán roimhe sin.
21 Agus ba ócáid í seo chun an domhan a mhealladh: óir do chuir fir, ag freastal ar thubaiste nó ar tíorántacht, an t-ainm neamhtheagmhálach ar chlocha agus ar stoic.
22 Ina theannta sin níor leor é seo dóibh, go ndearna siad earráid in eolas Dé; ach de bhrí gur mhaireadar i gcogadh mór an aineolais, thug na pláigh chomh mór sin síochváin orthu.
23 Mar ar marbhadh siad a gclann in íobairtí, nó ag úsáid searmanais rúnda, nó ag déanamh aithrise ar dheasghnátha aisteacha;
24 Níor shealbhaigh siad saolta ná póstaí gan truamhilleadh a thuilleadh: ach mharaigh ceachtar acu duine eile go fealltach, nó chuir siad brón air trí adhaltranas.
25 Ionas go raibh fuil, dúnorgain, gadaíocht, agus dímheas, éilliú, míchreideamh, suaitheadh, mionnú éithigh, i réim i ngach uile dhuine,
26 Drochshuaimhneas ar dhaoine maithe, dearmad ar dhea-iompaithe, daoine a thruailliú, athrú cineáil, mí-ord i bpóstaí, adhaltranas, agus neamhghlan neamhghlan.

27 Chun adhradh na n-íol nach n-ainmnítear é, tús, cúis, agus deireadh gach uilc.
28 Óir bíonn siad ar buile nuair a bhíonn áthas orthu, nó nuair a bhíonn siad ag déanamh bréaga, nó ag maireachtáil go héagórach, nó ag géilleadh go héadrom dóibh féin.
29Oir sa mhéid go bhfuil a muinín in íol, nach bhfuil aon bheatha acu; cé go mionníonn siad go bréagach, fós ní dóigh leo a bheith gortaithe.
30 Ar an dá chúis, áfach, gearrfar pionós cóir orthu: an dá toisc nár mheasadar go maith ar Dhia, aird a thabhairt ar íol, agus mar an gcéanna gur mhionnaigh siad go héagórach sa chealg, ag déanamh díspeagadh ar bheannacht.
31Oir ní hé cumhacht na ndaoine a mhionnaíonn siad: ach is é díoltas cóir na bpeacach a ghearrann pionós i gcónaí ar chionta na n-éago.

CAIBIDIL 15

1Ach tá tusa, a Dhia, grásta agus fíor, fadfhulangach, agus tú ag ordú gach ní,
2Oir má pheacaímid, is leatsa sinn, a bhfuil a fhios agat do chumhacht: ach ní dhéanfaimid peaca, ar an eolas gur leatsa a dhéantar sinn a áireamh.
3 Le haithne a bheith ort is fíréantacht foirfe é: is é a fhios gurab é do chumhacht fréamh na neamhbhásmhaireachta.
4Oir ní dhearna an t-aireagán míthrócaireach daoine sinn a mhealladh, ná íomhá le dath éagsúil uirthi, saothar gan toradh an phéintéir;
5 Meallann an radharc uaidh na h-amadáin chun ana-mhéine ina dhiaidh, agus mar sin is mian leo cruth íomhá mhairbh nach bhfuil aon anáil acu.
6 An bheirt a dhéanann iad, an dream a mhian leo, agus an dream a adhradh iad, is leannán na n-olc iad araon, agus is fiú iad a bheith ina n-iontaoibh.
7 Ar son an chréatúir atá ag fagháil na talmhan bog, cruthuigheann sé gach árthach le mór-chuid saothair chun ár seirbhíse: seadh, de'n chré céadna déanann sé na h-árthaighe do fhreastala d'úsáidibh glana, agus mar an gcéadna gach uile ní dá mhalairt: ach cad é. úsáid ceachtar den dá shórt, is é an potaire féin an breitheamh.
8 Agus ag cur a shaothair go suairc air, do dhéunann sé dia díomhaoine den chré céadna, eadhon an té do rinneadh é féin beagán roimhe sin de thalamh, agus i gcionn tamaill bhig tar éis filleadh chuige, amach an uair a bheirthear a bheatha ar iasacht dó. éilítear.
9 D'ainneoin a chúraim, ní hé go mbeidh mórán saothair aige, ná go mbeidh a shaol gearr: ach déanann sé a dhícheall barr feabhais a chur ar ór gaibhne agus gaibhne geala, agus iarracht a dhéanamh ar nós na n-oibrithe práis, agus a áireamh ina ghlóir chun rudaí góchumtha a dhéanamh.
10 Is luaithreach a chroí, is gáir a dhóchas ná an talamh, agus is lú luach a bheatha ná cré:
11 Más rud é nach raibh aithne aige ar a Chruthaitheoir, agus ar an té a spreag anam gníomhach ann, agus a d'anáil de mheon beo.
12 Ach mheasadar ár mbeatha mar chaitheamh aimsire, agus ár n-aimsire mar mhargadh ar son tairbhe: óir, a deir siad, ní foláir dúinn a bheith ag gabháil ar gach slí, cé gur tré olc é.
13Oir is eol don fhear seo, an t-ábhar talmhaí a dhéanann soithigh gheala agus íomhánna snaidhte, é féin a chiontú thar chách.
14 Agus naimhde do phobail go léir, a chuireann faoi smacht iad, is amaí iad, agus is truagh iad ná na leanaí.
15 Le haghaidh chomhaireamh siad go léir idols na cinneach a bheith déithe : a bhfuil ní úsáid súl a fheiceáil , ná srón a tharraingt anáil , ná cluasa chun éisteacht , ná mhéara na lámha a láimhseáil ; agus maidir lena gcosa, tá siad mall chun dul.
16 Oir rinne an duine iad, agus an té a fuair ar iasacht a spiorad féin, rinne sé iad: ach ní féidir le duine ar bith dia cosúil leis féin a dhéanamh.
17 Ar son a bheith básmhar, déanann sé rud marbh leis na lámha aingidh: óir is fearr é féin ná na rudaí a adhradh dó: de bhrí gur mhair sé aon uair amháin, ach níor mhair siad riamh.
18 Seadh, thug siad adhradh freisin do na hainmhithe is fuathaí: mar a chur i gcomparáid le chéile, tá cuid acu níos measa ná a chéile.
19 Níl siad go hálainn ach an oiread, an oiread sin a bheith inmhianaithe i leith na n-ainmhithe: ach chuaigh siad gan moladh Dé agus a bheannacht.

CAIBIDIL 16

1 Ar a leithéidí dá bhrí sin rinneadh pionós a ghearradh orthu go fiúntach, agus ag an iliomad beithígh cráite.
2 In ionad an phionóis sin, ag plé go grástúil le do mhuintir féin, d'ullmhaigh tú dóibh feoil de bhlas aisteach, fiú gearga chun a ngoile a mhúscailt:
3 Go n-éirí an t-ádh leo siúd, agus iad ag iarraidh bia, do radharc gránna na n-ainmhithe a sheoltar ina measc, fiú an méid sin nach mór dóibh; ach d'fhéadfadh go ndéanfaí iad seo, agus iad ag fulaingt pingin ar feadh spás gearr, ina rannpháirtithe de bhlas aisteach.
4Oir ba éigean dóibh aithrí a theacht orthu agus an tíorántacht á gcleachtadh acu, rud nach bhféadfadh siad a sheachaint: ach níor mhór a thaispeáint dóibh seo ach conas a bhí a naimhde cráite.
5Oir nuair a tháinig fearg uafásach na n-ainmhithe orthu seo, agus a d'éag siad le gathanna na nathair cam, níor mhair d'fhearg go deo;
6 Ach bhí siad buartha ar feadh séasúr bhig, go mbeadh siad rabhadh, a bhfuil comhartha an tslánaithe, chun iad a chur i gcuimhne ar ordú do dhlí.
7Oir an té a d'iompaigh chuige ní hí an ní a chonaic sé a shábháil, ach thusa, is é sin Slánaitheoir na n-uile.
8 Agus seo rinne tú do naimhde a admháil, go bhfuil tú a shaoradh ó gach olc:
9 Do marbhadh an tsíodán giolcach agus cuileog dhóibh, agus ní bhfuaireas leigheas ar a mbeatha: óir b'fhiú iad do chur fé phionós dá leithéid.
10 Ach níor sháraigh do chlann fiacla an-dragon nimhe: mar go raibh do thrócaire i gcónaí acu, agus leighis sé iad.

11Oir do phriocadar iad , go gcuimhnidís ar d'fhocail; agus sábháladh go tapa iad, chun nach dtitfeadh dearmad domhain orthu, go mb'fhéidir go mbeidís ag cuimhneamh go leanúnach ar do mhaitheas.
12 Oir ní luibh, ná meisge molltach, a d'athchóirigh sláinte iad: ach do bhriatharsa, a Thighearna, a leighis gach ní.
13 Oir tá cumhacht na beatha agus an bháis agat: treoraíonn tú go geataí ifreann, agus iompaíonn tú arís.
14 Maraíonn duine go deimhin trína mhailís: agus an spiorad, nuair a bheidh sé imithe, ní thagann ar ais; ní thagann an t-anam suas arís.
15 Ach ní féidir éalú ó do lámh.
16Oir do sciúradh na héagóra, a shéan aithne ort, le neart do láimhe: le báisteach aisteach, clocha sneachta, agus cithfholcadh, rinneadh géarleanúint orthu, nárbh fhéidir iad a sheachaint, agus trí thine do caitheadh iad.
17Oir, rud is mó atá le hiontas, go raibh níos mó fórsa ag an tine san uisce, a mhúch gach ní: óir troideann an domhan ar son na bhfíréan.
18 Ar feadh tamaill maolaíodh an lasair, chun nach loisgfeadh sé suas na beithígh a cuireadh i gcoinne na n-ungadh; ach b'fhéidir go bhfeicfeadh siad féin agus go bhfeicfeadh siad go ndearnadh géarleanúint orthu le breithiúnas Dé.
19 Agus uair eile dódh sé i lár an uisce os cionn chumhacht na tine, go scriosfadh sé torthaí na talún éagórach.
20 Ina ionad sin do chuimnigh tú do mhuintir féin le bia na n-aingeal, agus chuir tú ó neamh iad arán ullmhaithe gan a gcuid saothair, a d'fhéadfadh sásamh gach duine a shásamh, agus aontú le gach uile bhlas.
21 Óir do dhearbh do chothabháil do mhilis do do chloinn, agus do fhreastal do goile an itheacháin, do mheasg sé é féin do chách.
22 Ach d'fhulaing sneachta agus oighear an tine, agus níor leáigh siad, chun go mbeadh a fhios acu gur scrios tine ar lasadh sa chlocha agus sa bháisteach toradh na naimhde.
23 Ach rinne sé seo arís dearmad fiú a neart féin, chun go gcothófaí an righteous.
24 Mar an créatúr a dhéanann seirbhís duit, is é an Déantóir méadaíonn sé a neart i gcoinne na n-éagórach chun a bpionós, agus laghdóidh a neart ar mhaithe leis na daoine a chuireann a muinín ionat.
25 Uime sin fiú an uair sin do athraíodh i ngach uile chruth, agus bhí sé umhal do do ghrásta, a chothaíonn gach ní de réir toil na ndaoine a raibh gá acu;
26 Chun go mbeadh a fhios ag do chlann, a Thiarna, is áil leat, nach fás na dtorthaí a chothaíonn an duine: ach gurb é do bhriatharsa a chaomhnaíonn an dream a chuir a muinín ionat.
27 Chun an méid nár scriosadh as an tine, agus é á théamh le beagán gréine, leáigh sé go luath:
28 Chun go mbeadh a fhios, nach mór dúinn cosc a chur ar an ghrian buíochas a ghabháil leat, agus ag an earrach guí ort.
29 Oir leáidh dóchas na ndaoine gan buidheachas mar sholus an gheimhridh, agus rithfidh sé mar uisce gan tairbhe.

CAIBIDIL 17

1Oir is mór iad do bhreithiúnais, agus ní féidir iad a chur in iúl: dá bhrí sin tá anamacha neamhchothaithe tar éis dul amú.
2 Le haghaidh nuair a cheap fir éagórach a oppress an náisiún naofa; á ndúnadh ina dtithe, na príosúnaigh dorchadais, agus faoi cheangail oíche fhada, ina luí ansin ar deoraíocht ón deoraíocht shíoraí.
3 Le linn dóibh a bheith ag ceapadh go luíonn siad faoi cheilt ina bpeacaí rúnda, bhí siad scaipthe faoi scáthlán dorcha na dearmadta, á n-iontas go h-uafásach, agus iad buartha faoi dhearcadh aisteach.
4 Ní fhéadfadh an cúinne a bhí ina seilbh iad a choinneáil ón eagla: ach bhí fuaimeanna mar uiscí ag titim síos fúthu, agus bhí radhairc bhrónacha le feiceáil orthu le gnúis throma.
5 Ní fhéadfadh cumhacht na tine solas a thabhairt dóibh: agus níorbh fhéidir le lasracha geala na réalta maireachtáil chun an oíche uafásach sin a lasadh.
6 Ach do thaisbeánadh dhóibh teine do lasadh í féin, an-uafásach: óir ar mbeith mór-eagla dhóibh, do mheasadar na neithe do chonaiceadar do bheith nios measa ná an radharc ní fhacadar.
7 Maidir le seachmaill draíochta na healaíne, cuireadh síos iad, agus baineadh geit as a stuaim san eagna.
8Oir bhí siadsan, a gheall uafás agus trioblóidí a chur ar shiúl ó anam tinn, iad féin tinn d'eagla, ar fiú go mór gáire a dhéanamh díobh.
9 Oir cé nach raibh aon rud uafásach eagla orthu; fós faitíos ar beithígh a bhí ag dul thart, agus sáirsint nathair,
10 Fuair siad bás ar eagla na heagla, á shéanadh go bhfaca siad an t-aer, nach bhféadfaí a sheachaint.
11 Óir bíonn an aingil, arna cáineadh ag a finné féin, an-timorous, agus a bheith brúite le coinsiasa, réamhaisnéisí i gcónaí rudaí uafásach.
12 Ar eagla nach é an t-eagla é ach feall ar na daoine a dhéanann foráil.
13 Agus is lú an t-ionchas ón taobh istigh, an t-aineolas is mó ná an chúis a thugann an crá.
14 Ach an codladh céanna a chodlaíonn siad an oíche sin, rud a bhí dofhulaingthe go deimhin, agus a tháinig orthu as íochtair ifreann dosheachanta,
15 Bhí cuid cráite acu le hairm uafásacha, agus cuid de lagaithe, ag cliseadh a gcroí orthu: óir tháinig eagla tobann, agus gan a bheith á lorg, orthu.
16 Mar sin, cibé duine a thit síos ann coinníodh go teann é, dúnta suas i bpríosún gan barraí iarainn,
17Oir pé acu a bhí sé ina fhear céile, nó ina aoire, nó ina oibrí sa ghort, do gabhadh é, agus d'fhulaing sé an riachtanas sin nárbh fhéidir a sheachaint: óir bhí siad go léir ceangailte le slabhra amháin dorchadais.
18 Cibé an ngaoth feadóg a bhí ann, nó an torann binn éan i measc na gcraobhacha ag leathadh, nó titim thaitneamhach uisce ag rith go foréigneach,
19 Nó fuaim uafásach clocha á chaitheamh anuas, nó rith nárbh fhéidir beithígh ag scipeáil a fheiceáil, nó guth bréige na n-ainmhithe fiáine is géire, nó macalla rebounding ó na sléibhte cuas; chuir na nithe seo isteach orthu faoi eagla.

20Oir shoillsigh an domhan uile le solas glan, agus níor bhac aon duine ar a saothar:
21 Ní raibh ach oíche throm leathadh os a gcionn, íomhá den dorchadas sin ba cheart dóibh a ghlacadh ina dhiaidh sin: ach fós féin ba mhó go mór an dorchadas iad féin ná an dorchadas.

CAIBIDIL 18

1 Mar sin féin bhí solas an-mhór ag do naoimh, a raibh a nguth ag éisteacht leo, agus gan féachaint ar a gcruth, toisc nár fhulaing siad freisin na rudaí céanna, chomhaireamh siad sásta iad.
2 Ach ar a shon sin ní dhearna siad dochar dóibh anois, a ndearnadh éagóir orthu roimhe seo, ghabh siad buíochas leo, agus d'iarr siad pardún orthu as ucht gur naimhde iad.
3 Ina ionad sin thug tú colún tine dhóibh dóibh, iad araon mar threoir don turas anaithnid, agus ina ghrian neamhdhíobhálach le siamsaíocht ionraic a thabhairt dóibh.
4Oir b'fhiú iad a bhaint den tsolas agus iad a chur i bpríosún sa dorchadas, a choinnigh do chlann mhac dúnta, ag a raibh solas neamhthruaillithe an dlí le tabhairt don domhan.
5 Agus nuair a bhí rún acu leanaí na naomh a mharú, leanbh amháin á chaitheamh amach, agus á shábháil, chun iad a chronú, thóg tú ar shiúl an iliomad leanaí, agus scrios tú iad go hiomlán in uisce láidir.
6 An oíche sin do deimhníodh ár n-aithreacha roimh ré, go bhfios dóibh go cinnte cad iad na mionna do thugadar creidiomh, go mbeidís ina dhiaidh sin go bráth.
7 Glacadh le do mhuintir mar sin slánú na bhfíréan agus scrios na naimhde.
8Oir leis an ndearna tú pionós ar ár naimhde, mar an gcéanna thug tú glóir dúinne, a ghlaoigh tú.
9Oir rinne clann fíréan na ndea-dhuine íobairt faoi rún, agus d'aon toil rinne siad dlí naofa, go mbeadh na naoimh mar chomhpháirtithe den mhaith agus den olc céanna, agus na haithreacha ag canadh na n-amhrán molta anois.
10 Ach ar an taobh eile d'fhuaim tinn de réir caoineadh na ngasúr, agus iompaíodh torann uaigneach thar lear ar son na leanaí a bhí faoi caoineadh.
11 Cuireadh pionós ar an máistir agus ar an seirbhíseach ar aon slí; agus amhail an rí, is amhlaidh a d'fhulaing an duine coitianta.
12 Mar sin bhí siad go léir le chéile marbh gan líon le haon chineál báis; níor leor an beithíoch chun iad a adhlacadh: óir i gceann nóiméad scriosadh an sliocht ba uaisle díobh.
13Oir de bhrí nach gcreidfeadh siad aon ní de bharr na ndraíocht; ar léirscriosadh na gcéadghin, d'admhuigheadar gur mic Dé an sluagh so.
14Oir fad is a bhí gach ní ina thost, agus an oíche sin i lár a cúrsa mear,
15 Léim do bhriathar Uilechumhachtach anuas ó neamh amach as do ríchathaoir, mar fhear cogaidh fíochmhar i lár tíre scriosta,
16 Agus thug tú d'ordú unfeigned mar claíomh géar, agus seasamh suas líonadh gach rud le bás; agus bhain sé leis an spéir, ach sheas sé ar an talamh.
17 Ansin go tobann chuir fís aislingí uafásacha imní mhór orthu, agus tháinig uafás orthu gan lorg.
18 Agus duine amháin a caitheadh anseo, agus ceann eile ansiúd, leath marbh, léirigh cúis a bháis.
19Oir do thaisbeáin na haislingí a chuir trioblóid orthu é sin, ar eagla go gclisfí orthu, agus gan a fhios acu cén fáth go raibh siad faoi bhrú.
20 Seadh, bhain blaiseadh an bháis leis na fíréan freisin, agus rinneadh scrios ar an iliomad san fhásach: ach níor mhair an fhearg i bhfad.
21 Mar sin rinne an fear gan locht deifir, agus sheas sé chun iad a chosaint; agus ag tabhairt sciath a mhinistreacht chuí, eadhon urnaí, agus lóistín na tuise, chuir sé é féin i gcoinne na feirge, agus mar sin thug sé deireadh leis an tubaiste, á dhearbhú gurbh é do sheirbhíseach é.
22 Mar sin thug sé an lámh in uachtar ar an scriostóir, ní le neart coirp ná le fórsa arm, ach le briathar a chuir an té a rinne pionós i leith na mionn agus na gconarthaí a rinneadh leis na haithreacha.
23 Oir nuair a bhí na mairbh anois tar éis titim i gcarn ar a chéile, agus iad ina seasamh eatarthu, d'fhan sé ina fhearg, agus scar sé an bealach chun na mbeo.
24Oir san éadaigh fhada a bhí an domhan go léir, agus i gceithre sraitheanna na gcloch a bhí glóir na n-aithreacha gearrtha, agus do Mhórgacht ar chrainn a chinn.
25 Thug an milltear áit dóibh seo, agus bhí eagla orthu rompu: óir ba leor gur bhlais siad an fhearg.

CAIBIDIL 19

1 Maidir leis na neamhdha, tháinig fearg orra gan trócaire go dtí an deireadh: óir bhí a fhios aige roimh ré cad a dhéanfaidís;
2 Ar an dóigh, tar éis dóibh cead imeacht a thabhairt dóibh, agus iad a chur ar shiúl go pras, dhéanfaidís aithrí agus leanúint orthu.
3Oir agus iad fós ag caoineadh agus ag déanamh caoineadh ar uaigheanna na marbh, chuir siad gléas amaideach eile leis, agus chuaigh siad sa tóir orthu mar theifeach, ar ghuigh siad orthu imeacht.
4 Ar son na cinniúna dá raibh siad fiúntach, tharraing sé chuige seo iad, agus rinne siad dearmad ar na nithe a tharla cheana féin, ionas go gcomhlíonfaidís an pionós a bhí ag iarraidh a gcráite:
5 Agus go dtabharfadh do phobal slí iontach: ach go bhfaighidís bás aisteach.
6Oir rinneadh an créatúr iomlán dá chineál ceart arís as an nua, ag freastal ar na haitheanta sainiúla a tugadh dóibh, chun do leanaí a choinneáil gan díobháil:
7 Mar atá, scamall ag scáthú an champa; agus nuair a sheas uisce roimh, bhí an chuma talamh tirim; is amach ón Muir Ruaidh bealach gan bhac; agus as an sruth foréigneach páirc glas:
8 Tríd a ndeachaigh na daoine go léir a bhí cosanta le do lámh, ag féachaint do iontach aisteach aisteach.

9 Le haghaidh chuaigh siad go mór mar capaill , agus léim mar uain , ag moladh duit , a Thiarna , a bhí a sheachadadh orthu .
10Oir bhí siad fós ar aon intinn faoi na rudaí a rinneadh agus iad ar chuairt sa tír choimhthíoch, mar a thug an talamh amach cuileoga in ionad eallaigh, agus mar a chuir an abhainn suas an iliomad frog in ionad iasc.
11 Ach ina dhiaidh sin chonaic siad glúin nua éanlaith, agus iad á dtreorú lena ngoile, agus d'iarr siad feoil mhíle.
12 Le haghaidh tháinig gearga aníos ón bhfarraige chun a n-sásta.
13 Agus tháinig pionóis ar na peacaigh ní gan comharthaí roimhe seo trí chumhacht na toirneach: óir d'fhulaing siad cóir de réir a n-aingidhe féin, i dtreo gur ghníomhaigh siad iompar ní ba chrua agus fuatha i dtreo strainséirí.
14Oir ní bhfuair na Sodomítigh an dream sin nach raibh a fhios acu cathain a tháinig siad: ach thug siad seo cairde i ngéibheann a bhí tuillte go maith acu.
15 Agus ní hamháin sin, ach b'fhéidir go mbeadh meas éigin acu orthu sin, mar gur bhain siad úsáid as strainséirí nach raibh cairdiúil leo:
16 Ach chuir siad seo isteach go mór orthu, a fuair siad le féastaí, agus cheana féin bhí siad ina gcomhpháirtithe de na dlíthe céanna leo.
17 Mar sin, fiú amháin faoi dhaille bhí na daoine seo buailte, faoi mar a bhí siad ag doirse an fhir fhíréin: nuair, agus é á chuimsiú le mór-dorchadas uafásach, d'iarr gach duine pasáiste a dhoirse féin.
18 Oir athraíodh na heilimintí iontu féin le comhréiteach, amhail mar a dhéantar i nótaí psaltery a athrú ar ainm an fhoinn, agus fós fuaimeanna a bhíonn i gcónaí; a d'fhéadfadh go maith a bhrath ag an radharc na rudaí atá déanta.
19 Do bhí rudaí earthly iompú isteach i uisceach , agus na rudaí , a chuaigh roimh snámh san uisce , anois ar an talamh .
20 Bhí cumhacht ag an tine san uisce, ag déanamh dearmad ar a bhua féin: agus an t-uisce dearmad ar a nádúr múchadh féin.
21 Ar an taobh eile de, níor chuir na lasracha feoil na n-ainmhithe truaillithe amú, cé gur shiúil siad ann; ní leáigh siad an cineál oighreata d'fheoil neamhaí a bhí de nádúr oiriúnach leá.
22 Oir i ngach ní, a Thiarna, d'ardaigh tú do phobal, agus thug tú glóir dóibh, agus níor thug tú aird éadrom orthu: ach thug tú cúnamh dóibh i ngach aimsir agus i ngach áit.

ECCLESIASTICUS
Eagna Íosa Mac Sirach

CAIBIDIL 1

1 Prologue Eagna Íosa Mac Sirach. De bhrí go bhfuil mórán agus rudaí móra seachadta dúinn ag an dlí agus na fáithe, agus ag daoine eile a lean a gcéimeanna, as na rudaí ar chóir Iosrael a mholadh le haghaidh foghlama agus eagna; agus uaidh sin ní hamháin go gcaithfidh na léitheoirí iad féin a bheith oilte, ach freisin go mbeadh siad siúd ar mian leo foghlaim in ann tairbhe a bhaint as na daoine atá amuigh, trí labhairt agus trí scríobh: mo sheanathair Íosa, nuair a thug sé é féin go mór do léamh an dlí. , agus na fáithe, agus leabhair eile ár n-aithreacha, agus go bhfuair ann breithiúnas maith, a bhí tarraingthe air féin freisin a scríobh rud éigin a bhaineann le foghlaim agus eagna; leis an rún go bhféadfadh siad siúd ar mian leo foghlaim, agus atá tugtha do na rudaí seo, níos mó tairbhe a bhaint as maireachtáil de réir an dlí. Uime sin guidhim oruibh é a léigheadh go fonnmhar agus go haireach, agus maitheamhnas a thabhairt dhúinn, ionnas go bhfeicfinn gann ar bhriathraibh éigin d'á ndearnamar a léirmhíniú. Óir na neithe céadna adeirthear san Eabhraidheach, agus a aistríodh go teangaidh eile, nách bhfuil an fórsa céadna aca ionnta: agus ní hé amháin na neithe so, acht an dlí féin, agus na fáidhibh, agus an chuid eile de sna leabhraibh, ní beag de dhifríocht atá aca, nuair atáid. labhraítear ina dteanga féin iad. Óir san ochtmhadh bliadhain ar fhichid ag teacht don Éigipt, an tan do bhí Euergetes 'na rí, agus ag leanamhaint ann sin tamall, fuair me leabhar gan bheag fhoghluim: uime sin do mheas mé gurab éigean dhamh dúthracht agus siothchaint do thabhairt d'á chiallughadh; ag baint úsáid as faireachas agus scil iontach sa spás sin chun an leabhar a thabhairt chun críche, agus é a chur amach dóibh freisin, atá i dtír aisteach sásta foghlaim, á n-ullmhú roimhe seo i béasa chun maireachtáil de réir an dlí. Is ón Tiarna a thagann an eagna go léir, agus is leis go brách.
2 Cé atá in ann gaineamh na farraige agus braon báistí, agus laethanta na síoraíochta a áireamh?
3 Cé is féidir a fháil amach airde na bhflaitheas, agus leithead an domhain, agus an domhain, agus an eagna?
4 Cruthaíodh an eagna roimh gach ní, agus tuiscint na críonnachta ó shíoraí.
5 Is é briathar Dé is airde tobar an eagna; agus is aithne shíoraí a bealaí.
6 Cé dó ar léiríodh fréamh na heagna? nó cé hé a raibh aithne aici ar chomhairleoirí ciallmhara?
7 Cé dó ar léiríodh eolas na heagna? agus cé a thuig a taithí iontach?
8 Tá duine ciallmhar agus mór a eagla, an Tiarna ina shuí ar a ríchathaoir.
9 Chruthaigh sé í, agus chonaic sé í, agus d'uimhriú í, agus dhoirt sé í ar a oibreacha go léir.
10 Tá sí leis an uile fheoil de réir a bronntanais, agus thug sé í dóibh siúd a thugann grá dó.
11 Is onóir é eagla an Tiarna, agus glóir, agus áthas, agus coróin áthais.
12 Déanann eagla an Tiarna croí suilt, agus tugann sé áthas, agus áthas, agus saol fada.
13 An té ar a bhfuil eagla an Tiarna, rachaidh sé go maith leis faoi dheireadh, agus gheobhaidh sé dea-ghean i lá a bháis.
14 Is é eagla an Tiarna tús an eagna: agus cruthaíodh leis na dílis sa bhroinn.
15 Thóg sí bunús síoraí le fir, agus leanfaidh sí lena síol.
16 Is é eagla an Tiarna iomláine an eagna, agus líonann sé daoine lena torthaí.
17 Líonann sí a teach go léir le nithe inmhianaithe, agus na garners lena méadú.
18 Is coróin eagna eagla an Tiarna, ag cur síocháin agus sláinte foirfe faoi bhláth; araon atá bronntanais Dé: agus méadaíonn sé a n-áthas a thugann grá dó.
19 Báisteann an eagna scil agus eolas na tuisceana ina seasamh, agus ardaíonn sí iad chun onóra a choinníonn í.
20 Is í fréamh an eagna eagla an Tiarna, agus saol fada a craobhacha.
21 Tiomáineann eagla an Tiarna peacaí: agus nuair a bhíonn sé i láthair, cuireann sé fearg ar shiúl.
22 Ní féidir an fear ar buile a chosaint; óir is é smacht a fheirge a scrios.
23 Stróicfidh fear foighneach ar feadh tamaill, agus ina dhiaidh sin fásfaidh lúcháir air.
24 Déanfaidh sé a bhriathra i bhfolach ar feadh tamaill, agus fógróidh liopaí go leor a eagna.
25 Tá parabail an eolais i seoda na heagna: ach is gráin don pheacach an diadhacht.
26 Más mian leat eagna, coimeád na haitheanta, agus tabharfaidh an Tiarna duit í.
27 Oir is eagna agus teagasc eagla an Tighearna: agus is aoibhinn creideamh agus macantas.
28 Ná bíodh eagla ort ar eagla an Tiarna nuair a bhíonn tú bocht: agus ná tar chuige le croí dúbailte.
29 Ná bí i do chealgoir i bhfianaise na ndaoine, agus tabhair aird mhaith ar a bhfuil á labhairt agat.
30 Ná hárduigh thú féin, ar eagla go dtitfidh tú, agus go dtuga sé eascara ar t'anam, agus mar sin go nocht Dia do rúin, agus go dtilgfidh sé síos thú imeasg an phobail, óir ní i bhfírinne a tháinig tú chun eagla an Tighearna, ach do chroidhe. tá sé lán de mheabhl.

CAIBIDIL 2

1 A mhic, má thagann tú chun fónamh don Tiarna, ullmhaigh d'anam le haghaidh cathaithe.
2 Suidhigh do chroí i gceart, agus seas de shíor, agus ná déan deifir in am an ghátair.
3 Slán leis, agus ná imigh leat, chun go méadófar thú ar do chríoch dheiridh.
4Gach rud a thugtar chugat glac go suairc, agus bí foighneach nuair a athraítear thú go staid íseal.
5 Mar ór a thriailtear sa tine, agus fir shármhaithe i bhfoirnéis na géarchúise.
6 Creid ann, agus cuideoidh sé leat; ordaigh do bhealach ceart, agus muinín ann.
7 Sibhse ar a bhfuil eagla an Tiarna, fanaigí ar a thrócaire; agus ná imigh leat, ar eagla go dtitfidh sibh.
8 Sibhse ar a bhfuil eagla an Tiarna, creidigí é; agus ní theipfidh ar do luach saothair.
9 Sibhse ar a bhfuil eagla an Tiarna, cuirigí súil chun cinn, agus áthas agus trócaire shíoraí.
10 Féach ar na glúnta d'aois, agus féach; an raibh aon iontaoibh riamh as an Tiarna, agus an raibh mearbhall air? nó ar chloígh aon duine ina eagla, agus gur thréig é? nó cé leis a ndearna sé aon ghrain riamh, a ghlaoigh air?
11Oir tá an Tiarna lán de thrócaire agus de thrócaire, fadfhulangach, agus an-trua, agus maith sé peacaí, agus slánóidh sé in aimsir an ghátair.

12 Is mairg do chroidhe eaglach, agus do lámha laga, agus don pheacach a imíonn dhá shlí!
13 Is mairg don té atá lag-chroidheach! óir ní chreideann sé; mar sin ní chosnófar é.
14 Is mairg daoibhse a chaill foighne! agus cad a dhéanfaidh sibh nuair a thabharfaidh an Tiarna cuairt oraibh?
15 Iad siúd a bhfuil eagla an Tiarna orthu, ní ghéillfidh siad dá Bhriathar; agus coimeádfaidh an dream a thugann grá dó a shlite.
16 Iad siúd ar a bhfuil eagla an Tiarna lorgóidh siad an ní atá go maith, taitneamhach leis; agus líonfar den dlí iad siúd a thugann grá dó.
17 Iad siúd ar a bhfuil eagla an Tiarna ullmhóidh siad a gcroí, agus ísleoidh siad a n-anam ina radharc,
18 Ag rádh, Tuitimíd i lámhaibh an Tighearna, agus ní i lámhaibh daoine: óir mar atá a mhóráltacht, is mar sin atá a thrócaire.

CAIBIDIL 3

1 Éist liom bhur n-athair, a pháistí, agus déanaigí ina dhiaidh sin, chun go mbeidh sibh slán.
2Oir thug an Tiarna onóir don athair thar na leanaí, agus dheimhnigh sé údarás na máthar ar na mic.
3 An té a thugann onóir dá athair, déanann sé réite ar a bpeacaí:
4 Agus an té a thugann onóir dá mháthair, tá sé mar dhuine a thaisceann stór.
5 An té a thugann onóir dá athair, beidh áthas ar a chlann féin; agus nuair a dhéanfaidh sé a urnaí, éistfear é.
6 An té a thugann onóir dá athair, beidh saol fada aige; agus an té a bheidh umhal don Tiarna beidh sé ina shólás ag a mháthair.
7 An té ar a mbeidh eagla an Tiarna, tabharfaidh sé onóir dá athair, agus déanfaidh sé seirbhís dá thuismitheoirí, amhail dá mháistrí.
8 Tabhair onóir do d’athair agus do mháthair i bhfocal agus i ngníomh, chun go dtiocfaidh beannacht ort uathu.
9 Le beannacht an athar a bhunaíonn tithe leanaí; ach fréamhaíonn mallacht na máthar an bunús.
10 Ná glóir in easonóir t’athar; óir ní glóir duit easonóir t'athar.
11 Oir is ó onóir a athar atá glóir an duine; agus is mairg do na leanbhaí máthair i mímhacántacht.
12 A mhic, cabhraigh le t'athair ina aois, agus ná bíodh doilgheas air chomh fada agus a bheidh sé beo.
13 Agus má theipeann ar a thuiscint, bíodh foighne agat leis; agus ná déan trócaire air nuair a bheidh tú i do lánneart.
14Oir ní dhearmadtar faoiseamh d’athar: agus in ionad peacaí cuirfear é chun tú a thógáil suas.
15 I lá do thrócaire cuimhneofar air; leáfaidh do pheacaí freisin, mar an t-oighear in aimsir chothrom te.
16 An té a thréigeann a athair, bíonn sé ina dhiamhaire; agus an té a chuireann fearg ar a mháthair tá sé mallaithe: Dé.
17 A mhic, imigh ar aghaidh le do ghnó go macánta; mar sin beidh grá agat don té atá ceadaithe.
18 Dá mhéad atá tú, is ea is humhal duit féin, agus gheobhaidh tú fabhar i láthair an Tiarna.
19 Tá go leor daoine ard, agus cáil: ach nochtar rúndiamhra do na daoine ba chiúin.
20 Oir is mór cumhacht an Tiarna, agus is ó na híseal atá sé.
21 Ná hiarr amach na nithe atá ró-dhian ort, agus ná cuardaigh na nithe atá os cionn do neart.
22 Ach an ní a n-orduítear dhuit, smaoinigh air le h-urram, óir ní gá dhuit na neithe atá fé rún d'fheiscint le do shúilibh.
23 Ná bí fiosrach ar chúrsaí neamhriachtanacha: óir is mó a chuirtear in iúl duit ná a thuigeann daoine.
24 Oir is iomaí duine a mhealltar lena thuairim neamhghlan féin; agus scrios drochamhras a mbreithiúnas.
25 Gan súile beidh tú ag iarraidh solas: dá bhrí sin ná admhaíonn an t-eolas nach bhfuil agat.
26 Déanfaidh croí stóinseach olc ar deireadh; agus an té a ghrádh contúirt, sgriosfar ann é.
27 Beidh an croí obstinate ualaithe le brón; agus carnfaidh an drochdhuine peaca ar an bpeaca.
28 Níl aon leigheas i bpionós na n-uaibhreach; óir do ghabh planda na haingne fréamh ann.
29 Tuigfidh croí an duine stuama parabal; agus is cluas aireach fonn an duine chríonna.
30 Múchfaidh uisce tine lasrach; agus deineann déirce reite ar son peacaí.
31 Agus an té a éileoidh sealanna maithe, tá sé aireach ar an méid a thiocfaidh ina dhiaidh seo; agus nuair a thitfidh sé, gheobhaidh sé fanacht.

CAIBIDIL 4

1 A mhic, ná déan calaois ar bhochtáin a bheo, agus ná cuir ar shúile an ghátair fanacht i bhfad.
2 Ná cuir brònach anam ocrach; ná spreagadh fear ina anacair.
3 Ná cuir níos mó trioblóid ar chroí atá cráite; agus gan a chur siar le tabhairt don té atá i ngátar.
4 Ná diúltaigh d’uirísle an té atá buailte; ná cas do aghaidh ó dhuine bocht.
5 Ná cas do shúil ar an ngéibheann, agus ná tabhair aon deis dó mallacht a chur ort:
6Oir má mhallachtaíonn sé thú i searbhas a anama, éistfear lena urnaí ón té a rinne é.
7 Faigh grá an phobail duit féin, agus crom do cheann ar fhear mór.
8 Ná bíodh doilgheas ort do chluas a chromadh chun na mbochtán, agus freagra cairdiúil a thabhairt dó go macánta.
9 Saoradh an té a fhulaingíonn an éagóir ó láimh an tsórdóra; agus ná bíodh lagmhisneach ort nuair a shuíonn tú i mbreithiúnas.
10 Bí mar athair do na gan athair, agus in ionad fir chéile dá máthair: mar sin beidh tú mar mhac an Tí is Airde, agus beidh grá aige duit níos mó ná do mháthair.
11 Ardaíonn an eagna a clann, agus déanann sí greim orthu siúd a iarrann í.
12 An té a thugann grá di, tugann sé an bheatha; agus líonfar iad siúd a iarrann í go moch le lúcháir.
13 An té a choinníonn í, gheobhaidh sé glóir mar oidhreacht; agus cibé áit a dtéann sí isteach, beannóidh an Tiarna.
14 Iadsan a dhéanann seirbhís di, deonaíonn siad don Tí Naofa: agus an Tiarna a thugann grá di, tugann an Tiarna grá di.
15 An té a thabharfaidh cluas di, tabharfaidh sé breithiúnas ar na náisiúin: agus an té a fhreastalaíonn uirthi, comhnóidh sé go slán.

16 Má thugann duine é féin di, gheobhaidh sé mar oidhreacht í; agus sealbhóidh a ghlúin í.
17Oir ar dtús siúilfidh sí leis ar bhealaí cama, agus cuirfidh sí eagla agus faitíos air, agus cráfaidh sí é lena smacht, go dtí go mbeidh muinín aici ina anam, agus go ndéanfaidh sí é a thriail faoina dhlíthe.
18 Ansin fillfidh sí an bealach díreach chuige, agus tabharfaidh sí sólás dó, agus nochtfaidh sí a rúin dó.
19 Ach má théann sé amú, tréigeann sí é, agus tabharfaidh sí thairis dá scrios féin é.
20 Breathnaigh ar an deis, agus bí san airdeall ar an olc; agus ná bíodh náire ort nuair a bhaineann sé le d'anam.
21 Oir tá náire ann a bheir peaca; agus tá náire ann atá glóir agus grásta.
22 Ná glac duine ar bith i n-aghaidh t'anama, agus ná leig le h-urraim aon duine tuitim thú.
23 Agus ná bac le labhairt, nuair a bheidh ócáid a dhéanamh maith, agus ná folaigh do eagna ina áilleacht.
24 Oir is tré chainnt a haithneadh eagna: agus foghluim tré bhriathar na teangaidh.
25 Ní hamhlaidh a labhair i gcoinne na fírinne; ach bíodh faitíos ort ó earráid do aineolais.
26 Ná bíodh náire ort do pheacaí a admháil; agus ná cuir iallach ar chúrsa na habhann.
27 Ná déan thú féin mar bhonn don duine amaideach; ná glac le duine an chumhachtach.
28 Déan dícheall ar son na fírinne go bás, agus trodóidh an Tiarna ar do shon.
29 Ná bíodh deifir ort i do theanga, agus i do ghníomhartha moille agus faillí.
30 Ná bí mar leon i do theach, ná i measc do shearbhóntaí.
31 Ná síntear do lámh amach chun go nglacfadh í, agus na druid nuair ba cheart duit aisíoc a dhéanamh.

CAIBIDIL 5

1 Ná leag do chroí ar do chuid earraí; agus ná habair, tá mo dhóthain agam do mo shaol.
2 Ná lean d'intinn féin agus do neart, chun siúil ar shlite do chroí:
3 Agus ná habair, Cé a rialóidh mé le haghaidh mo oibreacha? óir déanfaidh an Tiarna díoltas go cinnte ar do mhórtas.
4 Ná habair, Pheacaigh mé, agus cén dochar a rinne dom? óir tá an Tiarna fadfhulangach, ní ligfidh sé isteach ar chor ar bith thú.
5 Maidir le híobairt, ná bíodh eagla oraibh peaca do chur leis an bpeaca:
6 Agus ná habair gur mór a thrócaire; beidh sé sámh ar son an iliomad mo pheacaí: óir uaidh a thagann trócaire agus wrath, agus luíonn a fearg ar na peacaigh.
7 Ná déan moille chun dul chun an Tiarna, agus ná cuir díot ó lá go lá: mar go tobann tiocfaidh fearg an Tiarna amach, agus i do shlándáil scriosfar thú, agus caillfear thú i lá an fhíréin.
8 Ná leag do chroí ar earraí a fuarthas go héagórach, mar ní dhéanfaidh siad tairbhe duit i lá an ghátair.
9 Ná buailfidh le gach gaoth, agus ná téigh isteach ar gach slí: óir is mar sin a dhéanann an peacach a bhfuil teanga dhúbailte aige.
10 Bí daingean i do thuiscint; agus bíodh do bhriathar mar an gcéanna.
11 Bí tapaidh le héisteacht; agus bíodh do bheatha ó chroí; agus le foighne tabhair freagra.
12 Má tá tuigse agat, freagair do chomharsa; mura bhfuil, leag do lámh ar do bhéal.
13 Tá onóir agus náire sa chaint: agus is í teanga an duine a thitim.
14 Ná gairthear cogarach ort, agus ná fan ag fanamhaint le do theangaidh: óir atá náire bréan ar an ngadaí, agus cáineadh uilc ar an teangaidh dhúbailte.
15 Ná bíodh aineolach ar aon ní i mór-ábhar nó i mion.

CAIBIDIL 6

1 In ionad cara ná déan namhaid; óir mar sin gheobhaidh tú mar oidhreacht drochainm, náire, agus masla: mar sin déanfaidh peacach a bhfuil teanga dhúbailte aige.
2 Ná lór i gcomhairle do chroidhe féin; chun nach mbeidh d'anam stróicthe ina phíosaí mar tharbh ag dul ar seachrán.
3 Ithfidh tú suas do dhuilleoga, agus caillfidh tú do thorthaí, agus fágfaidh tú féin mar chrann tirim.
4 Scriosfaidh an t-anam olc an té atá aige, agus cuirfidh sé gáire as a naimhde.
5 Méadóidh teanga mhilis chairde : agus méadóidh teanga chothromúil beannachtaí.
6 Bí i síocháin le mórán: mar sin féin ná bíodh ach comhairleoir amháin ar mhíle agat.
7 Dá bhfaigheadh tú cara, cruthaigh ar dtús é agus ná bíodh deifir ort creidiúint a thabhairt dó.
8 Oir is cara do dhuine éigin a ócáid féin, agus ní fhanfaidh i lá do thrioblóide.
9 Agus tá cara, a iompú chun naimhde, agus achrann a fháil amach do mhasladh.
10 Arís, tá cara éigin ina chompánach ag an mbord, agus ní leanfaidh sé ar aghaidh i lá d'aimhleas.
11 Ach i do rathúnas beidh sé mar tú féin, agus beidh sé dána ar do sheirbhíseach.
12 Má íslítear thú, beidh sé i do choinne, agus folaigh sé é féin ó do ghnúis.
13 Scar thú féin ó do naimhde, agus tabhair aird ar do chairde.
14 Is cosaint láidir cara dílis: agus an té a fuair a leithéid, fuair sé stór.
15 Ní sháraíonn aon ní cara dílis, agus is fiúntach a fheabhas.
16 Is é cara dílis leigheas na beatha; agus gheobhaidh siadsan ar a bhfuil eagla an Tiarna é.
17 An té ar a bhfuil eagla an Tighearna ordóidh sé a chairdeas: óir mar atá sé, mar sin beidh a chomharsa mar an gcéanna.
18 A mhic, cruinnigh teagasc ó d'óige aníos: mar sin gheobhaidh tú eagna go dtí do sheanaois.
19 Tar chuici mar dhuine a bhíonn ag treabhadh agus ag cur, agus ag fanacht lena dea-thorthaí: óir ní shaothróidh tú mórán oibre ina taobh, ach ithfidh tú dá torthaí go luath.
20 Is míthaitneamhach í don té nach bhfuil foghlamtha aige: an té atá gan tuiscint, ní fanfaidh sé léi.
21 Luífidh sí air mar chloich thréine trialach; agus tilgfidh sé uaidh í más fada é.
22 Oir is de réir a hainm í an eagna, agus ní léir í do mhórán.
23 Éist, a mhic, glac mo chomhairle, agus ná diúltaigh mo chomhairle,

24 Agus cuir do chosa isteach ina geimhle, agus do mhuineál ina slabhra.
25 Crom anuas ar do ghualainn, agus béir í, agus ná bíodh doilghí ort lena ceangail.
26 Tar chuici le do chroí uile, agus coinnigh a bealaí le do chumhacht go léir.
27 Cuardach, agus lorg, agus cuirfear in iúl duit í: agus nuair a bheidh greim agat uirthi, ná lig di dul.
28 Le haghaidh ar deireadh gheobhaidh tú a scíthe, agus sin a iompú chun do áthas.
29 Ansin beidh a geimhle ina gcosaint láidir duit, agus a slabhraí ina gúna glóire.
30 Mar tá ornáid órga uirthi, agus lása corcra ar a bannaí.
31 Cuirfidh tú ort í mar gúna onóra, agus cuirfidh tú mar gheall ort í mar choróin áthais.
32 A mhic, má's áil leat, múinfear thú: agus má fheidhmíonn tú d'intinn, beidh tú críonna.
33Más áil leat éisteacht, gheobhaidh tú tuiscint: agus má chromann tú do chluas, beidh tú ciallmhar.
34 Seas i líon na seanóirí; agus lean ris an té atá ciallmhar.
35 Bíodh toilteanach éisteacht le gach dioscúrsa dia; agus ná éalódh parabail na tuisceana leat.
36 Agus má fheiceann tú fear tuisceanach, téigh go huafásach chuige, agus caith do chos céimeanna an dorais.
37 Bíodh d'intinn ar orduithe an Tiarna agus déan machnamh de shíor ar a aitheanta; daingneoidh sé do chroí, agus tabharfaidh sé eagna duit de réir do mhianta féin.

CAIBIDIL 7

1 Ná déan aon olc, mar sin ní dhéanfar dochar ar bith duit.
2 Imigh ó na héagóraigh, agus casfaidh an t-éagóra uait.
3 A mhic, ná cuir ar chlaí na héagóra, agus ní bhainfidh tú seacht n-uaire iad.
4 Ná hiarr ardcheannas an Tiarna, ná ar an rí suíochán na honóra.
5 Ná déan tú féin a chosaint os comhair an Tiarna; agus ná déan uaill as d'eagna os comhair an rí.
6 Iarracht gan a bheith breitheamh, gan a bheith in ann a bhaint amach aingidheachd; ar eagla go mbeidh eagla ort uair ar bith roimh phearsa na gcumhacht, go gcuirfeá bac ar shlí do cheartachta.
7 Ná déan cion ar an iliomad cathrach, agus mar sin ní bheidh tú a chaitheamh síos i measc an phobail.
8 Ná ceangail peaca amháin ar cheann eile; óir ní bheidh tú gan phíonós i gceann amháin.
9 Ná habair, Féachfaidh Dia ar an iliomad mo thabhartais, agus nuair a ofrálann mé don Dia is airde, glacfaidh sé é.
10 Ná bíodh lagmhisneach ort nuair a dhéanann tú do ghuí, agus ná déan dearmad déirc a thabhairt.
11 Ná déan gáirí do dhuine ar bith le magadh a dhéanamh i searbhas a anama: óir tá duine ann a dhéanann ísle agus a ardaíonn.
12 Ná ceap bréag i gcoinne do dhearthár; ná a leithéid le do chara.
13 Ná déanaigí aon mhodh bréaga: óir ní maith a ghnás.
14 Ná húsáid mórán focal sa iliomad seanóirí, agus ná déan mórán caoineadh nuair a dhéanann tú guí.
15 Ná fuath obair shaothair, ná riar, a d'ordaigh an té is Airde.
16 Ná líon tú féin i measc an iliomad peacach, ach cuimhnigh nach mairfidh an fhearg i bhfad.
17 Déan ísligh ort féin go mór: óir is tine agus péisteanna díoltas na n-éagoithe.
18 Ná athraigh cara ar mhaithe ar bith; ná deartháir dílis d'ór Ophir.
19 Ná tréig bean chríonna mhaith: óir atá a grásta ós cionn an óir.
20 De bhrí go n-oibríonn do shearbhónta go fírinneach, ná guí air olc, ná ar an bhfostú a bhronnann é féin go hiomlán duit.
21 Bíodh grá ag t'anam do sheirbhíseach maith, agus ná calaois air ó shaoirse.
22 An bhfuil eallach agat? bíodh súil ortha: agus má's chun tairbhe duit iad, coinnigh leat iad.
23 An bhfuil clann agat? teagasc dóibh, agus bogha síos a muineál as a n-óige.
24 An bhfuil iníonacha agat? bíodh cúram a gcoirp ort, agus ná bíodh ádhbhar ort féin ina dtaobh.
25 Pós d'iníon, agus mar sin déanfaidh tú ábhar trom: ach tabhair d'fhear tuisceanach í.
26 An bhfuil bean agat i ndiaidh d'intinne? ná tréig í: ach ná tabhair thú féin do mhnaoi éadtrom.
27 Tabhair onóir do d'athair le do chroí go léir, agus ná déan dearmad ar bhrónaí do mháthar.
28 Cuimhnigh gur gineadh díobh thú; agus conas is féidir leat na nithe a rinne siad a chúiteamh leat?
29 Eagla an Tiarna le d'anam go léir, agus tabhair urraim dá shagairt.
30 Grá an té a rinne thú le do neart go léir, agus ná tréig a mhinistir.
31 Eagla an Tiarna, agus onóir don sagart; agus tabhair dó a chuid, mar a ordaítear dhuit; na céadtorthaí, agus an ofráil fhoighne, agus tabhartais na ngualainn, agus íobairt na naomhaithe, agus céadtorthaí na nithe naofa.
32 Agus sín do lámh chun na mbochtán, chun go gcríochnófar do bheannacht.
33 Tá grásta ag bronntanas i bhfianaise gach duine beo; agus do na mairbh ná coinnigh sé é.
34 Teip ar a bheith leo siúd atá ag gol, agus ag caoineadh leo siúd atá ag caoineadh.
35 Ná bí mall chun cuairt a thabhairt ar na heasláin: óir is é sin a dhéanfaidh tú a ghrádh.
36 Gach ní a ghlacfaidh tú ar láimh, cuimhnigh ar an deireadh, agus ní dhéanfaidh tú amú go deo.

CAIBIDIL 8

1 Ná déan iarracht le fear cumhachtach, ar eagla go dtitfidh tú isteach ina lámha.
2 Ná déan easaontas le duine saibhir, ar eagla go gcuirfeadh sé thú róthrom: óir scrios an t-ór mórán, agus rinne sé croidhe na ríthe a shaobhadh.
3 Ná déan iarracht le fear atá lán de theanga, agus ná carn adhmad ar a theine.
4 Ná bac le fear mí-bhéasach, ar eagla go mbeadh náire ar do shinsir.
5 Ná déan aon mhasladh don duine a iompaíonn ón bpeaca, ach cuimhnigh gur fiú sinn go léir pionós.
6 Ná bíodh drochmheas agat ar fhear ina sheanaois: óir tá cuid againn fós in aois.
7 Ná bíodh lúcháir ort faoi do namhaid is mó a bheith marbh, ach cuimhnigh go bhfaighimid bás go léir.
8 Ná déan dearmad ar dhioscúrsa na n-eagna, ach bíodh eolas agat ar a gcuid seanfhocal: óir uathusan

foghlaimeoidh tú teagasc, agus conas fónamh do dhaoine móra gan stró.
9 Ná caill dioscúrsa na seanóirí: óir d'fhoghlaim siad freisin óna n-aithreacha, agus uathu siúd foghlaimeoidh tú tuiscint, agus freagra a thabhairt mar is gá.
10 Ná las eislí an pheacaigh, ar eagla go ndóitear thú le lasair a thine.
11 Ná éirig suas le feirg i láthair duine ghortaigh, ar eagla go luíonn sé ag feitheamh ort a ghabháil i do bhriathra.
12 Ná tabhair ar iasacht dó is treise ná tú féin; óir má thugann tú ar iasacht dó, déan é a chomhaireamh ach caillte.
13 Ná déan urra os cionn do chumhachta: óir más urra thú, tabhair aire d'íoc.
14 Ná téigh chun dlí le breitheamh; óir tabharfaidh siad breithiúnas air de réir a onóra.
15 Ná tar ar an tslighe le fear dána, ar eagla go ndéanfaidh sé doilíosach ort: óir déanfaidh sé de réir a thoile féin, agus go sgriosfar tú leis trína amaideacht.
16 Ná déan iarracht le fear feargach, agus ná rach isteach in áit uaigneach leis: óir atá fuil mar rud ar bith ina radharc, agus an áit nach bhfuil cabhair, déanfaidh sé thú a scrios.
17 Ná téigh i gcomhairle le amadán; óir ní féidir leis comhairle a choinneáil.
18 Ná déan aon ní rúnda roimh choimhthíoch; óir ní fios duit cad a thabharfaidh sé amach.
19 Ná hoscail do chroí do gach duine, ar eagla go n-íocfadh sé seal ciuin duit.

CAIBIDIL 9

1 Ná bíodh éad ort fá mhnaoi do mhuinnte, agus ná múin di droch-cheacht i d'aghaidh féin.
2 Ná tabhair d’anam do mhnaoi chun a cos a chur ar do shubstaint.
3 Ná buail le striapach, ar eagla go dtitfidh tú ina ribe.
4 Ná húsáid mórán do chuideachta mná atá ina amhránaí, ar eagla go nglacfar lena hiarrachtaí thú.
5 Ná féach ar bhanóglach, chun nach dtitfidh tú leis na nithe atá luachmhar inti.
6 Ná tabhair d’anam do striapach, chun nach gcaillfidh tú d’oidhreacht.
7 Ná féach timpeall ort ar shráideanna na cathrach, ná siúil ina áit aonair.
8 Cas ar shiúl do shúil ó bhean álainn, agus ná féach ar áilleacht duine eile; óir tá go leor meallta ag áilleacht mná; óir leis seo tá grá ar lasadh mar theine.
9 Ná suidh ar chor ar bith le mnaoi fir eile, ná suidh síos léi i do lámha, agus ná caith d'airgead léi ag an bhfíon; ar eagla go n-amharcann do chroí chuici, agus go dtitfidh tú chun scriosta trí do mhian.
10 Ná tréig seanchara; óir ní hionann an t-úrscéal leis: tá cara nua mar fhíon nua; nuair a bheidh sé sean, ólaim le pléisiúr é.
11 Ná bíodh éad agad ar ghlóir an pheacaigh: óir ní fios duit cad a chríochnóidh.
12 Ná bíodh áthas ar an ní a mbíonn áthas ar na héagaí; ach cuimhnigh nach rachaidh siad gan phíonós go dtí a n-uaigh.
13 Coinnigh i bhfad thú ón bhfear a bhfuil cumhacht aige chun marú; Mar sin ní bheidh amhras ort faoi eagla an bháis: agus má thagann tú chuige, ná déan aon locht air, ar eagla go dtógfaidh sé do bheatha láithreach: cuimhnigh go dtéann tú i lár na ribe, agus go siúlann tú forbhallaí na cathrach.
14 Chomh gar agus is féidir leat, buille faoi thuairim ar do chomharsa, agus téigh i gcomhairle leis na ciallmhar.
15 Bíodh do chaint leis na ciallmhar, agus do chumarsáid go léir i ndlí an Tí is Airde.
16 Agus go n-íosfadh daoine cóir agus go n-óladh tú iad; agus bíodh do ghlóir in eagla an Tiarna.
17 Ar son lámh an cheardaí molfar an obair: agus rialóir ciallmhar an phobail as a chuid cainte.
18 Tá fear drochtheanga contúirteach ina chathair; agus an té atá gríos ina chaint beidh fuath aige.

CAIBIDIL 10

1 Treoróidh breitheamh ciallmhar a mhuintir; agus tá an rialtas fear stuama ordú go maith.
2 Mar breitheamh na ndaoine é féin, mar sin iad a oifigigh; agus cad é an modh duine ríoghacht na cathrach, is iad sin uile a chomhnuíonn inti.
3 Scriosann rí mí-chríonna a mhuintir; ach tré chríonnacht na ndaoine atá in údarás déanfar an chathair a áitiú.
4 Tá cumhacht na talún i láimh an Tiarna, agus in am trátha cuirfidh sé ceann brabúsach os a chionn.
5 I láimh Dé atá saidhbhreas an duine: agus ar phearsa an scríobhaí leagfaidh sé a onóir.
6 Ná bíodh fuath ag do chomharsa ar gach olc; agus gan aon ní a dhéanamh trí chleachtais dhíobhálacha.
7 Is fuath le bród roimh Dhia agus roimh dhuine: agus déanann an bheirt aingeacht.
8 De bharr gnímh éagóracha, gortuithe, agus saibhris a fhaightear trí chealg, aistrítear an ríocht ó dhuine go chéile.
9 Cén fáth a bhfuil talamh agus luaithreach bródúil? Ní'l aon nídh is truime ná sanntach: óir cuireann an té sin a anam féin ar díol; óir le linn dó a bheith beo caitheann sé a bhroinn.
10 Gearrann an lia galar fada amach; agus an té atá 'na rí inniu gheobhaidh sé bás.
11 Le haghaidh nuair a bheidh duine marbh, beidh sé mar oidhreacht sreafa, beithigh, agus péisteanna.
12 Is é tús an mhórtais nuair a imíonn duine ó Dhia, agus a chroí iompaithe óna Déantóir.
13 Oir is é bród tús an pheaca, agus an té a bhfuil sé aige, doirtfidh sé amach abomination: agus dá bhrí sin thug an Tiarna orthu tubaistí aisteach, agus threascair go hiomlán iad.
14 Leag an Tiarna síos ríchathaoireacha prionsaí uaibhreach, agus chuir sé suas na daoine macánta ina n-áit.
15 Shroich an Tiarna fréamhacha na náisiún bródúil, agus chuir sé daoine ísle ina n-áit.
16 Thréig an Tiarna tíortha na gcéin, agus scrios sé iad go bunsraitheanna an domhain.
17 Thóg sé cuid acu ar shiúl, agus scrios sé iad, agus rinne sé a gcuid cuimhneacháin scortha den talamh.
18 Ní dhearnadh bród ar na fir, ná fearg ar na daoine a rugadh ó bhean.
19 Iad siúd ar a bhfuil eagla an Tiarna, is síol cinnte iad, agus planda onórach an dream a thugann grá dó; is síol easurramach iad na daoine nach dtugann aird ar an dlí; is síol mealltach iad an dream a sháraíonn na haitheanta.
20 I measc na mbráithre tá an té is taoiseach onórach; is mar sin atá iadsan ar a bhfuil eagla an Tiarna ina shúile.
21 Téann eagla an Tiarna roimh údarás a fháil: ach is é an gharbhall agus an mhórtas a chailleann.

22 Cibé saibhir, uasal nó bocht é, is é eagla an Tiarna a nglóir.
23 Ní miste díspeagadh a dhéanamh ar an duine bocht a bhfuil tuiscint aige; nách caoithiúil duine peacach a mhéadú.
24 Tabharfar onóir d'fhir mhóra, agus do bhreithiúna, agus do dhaoine cumasacha; fós níl aon duine acu is mó ná an té ar a bhfuil eagla an Tiarna.
25 Don seirbhíseach ciallmhar déanfaidh an dream atá saor seirbhís: agus an té a bhfuil eolas aige, ní dhéanfaidh sé gríosú nuair a bheidh sé athchóirithe.
26 Ná bí ró-ghlic i do ghnó a dhéanamh; agus ná bíodh bród ort féin i n-aimsir do gháir.
27 Is fearr an té a shaothraíonn, agus a mhéadaíonn i ngach ní, ná an té a dhéanann uaill as féin, agus a theastaíonn aráin uaidh.
28 A mhic, tabhair glóir do t'anam i macantas, agus tabhair onóir do réir a dhínit.
29 Cé a dhlisteanóidh an té a pheacaíonn i gcoinne a anama féin? agus cé a thabharfaidh onóir dó a thugann easonóir dá shaol féin?
30 Tugtar onóir don duine bocht mar gheall ar a scil, agus tugtar onóir don duine saibhir as a shaibhreas.
31 An té dá dtugtar onóir i mbochtaineacht, nach mó sa rachmas é? agus an té atá mí-ionraic i saidhbhreas, gur mó go mór an bochtanas?

CAIBIDIL 11

1 Ardaíonn an eagna ceann an té atá íseal, agus cuireann sí air suí i measc daoine móra.
2 Ná tabhair moladh do dhuine as a áilleacht; ná fuath le fear as a chuma amach.
3 Is beag an bheach i measc na heitle; ach is é a toradh an ceann is tábhachtaí ar rudaí milis.
4 Ná bíodh bród ort as d'éadaí agus as d'éadaí, agus ná móraig thú féin i lá na honóra: óir is iontach oibreacha an Tiarna, agus tá a oibreacha i bhfolach i measc na bhfear.
5 Shuigh go leor ríthe síos ar an talamh; agus ceann nár smaoinigh riamh air a chaith an choróin.
6 Is iomaí fear tréan a cuireadh náire go mór; agus an onórach seachadta isteach i lámha fir eile.
7 Ná cuir an milleán roimh an bhfírinne a scrúdú: tuig ar dtús, agus ansin déan achmhasnamh.
8 Ná tabhair freagra sular éist tú an chúis: ná idirbhriseadh fir i lár a gcuid cainte.
9 Ná déan iarracht ar ábhar nach mbaineann leat; agus ná suí i mbreithiúnas le peacaigh.
10 A mhic, na bain le mórán nithe: óir má ghníomhaíonn tú mórán, ní bheidh tú neamhchiontach; agus má leanann tú ina dhiaidh sin ní bhfaighidh tú, agus ní éalóidh tú le teitheadh.
11 Tá duine ann a shaothraíonn, agus a thógann pianta, agus a dhéanann deifir, agus is ea is mó atá ar gcúl.
12 Arís, atá duine eile mall, agus a bhfuil gá aige le cabhair, ag iarraidh inniúlachta, agus lán de bhochtaineacht; ach d'fhéach súil an Tiarna le maitheas air, agus d'ardaigh sé as a sheasamh íseal é,
13 Agus d'ardaigh sé a cheann ó ainnis; ionnas gur chuir a lán dá bhfaca é iongantas air.
14 Tagann rathúnas agus aimhreas, beatha agus bás, bochtanas agus saibhreas, ón Tiarna.
15 Is ón Tiarna iad eagna, eolas, agus tuiscint ar an dlí: uaidh atá an grá, agus slí na ndea-oibreacha.
16 Earráid agus dorchadas bhí a dtosach mar aon le peacaigh: agus beidh an t-olc sean leo siúd a ghlóir ann.
17 Fanann bronntanas an Tiarna leis na déithe, agus soirbhíonn a fhabhar go brách.
18 Tá an saidhbhir ann trína fheirg agus a phionós, agus seo a chuid dá luach saothair:
19 De bharr an méid a deir sé , fuair mé scíthe , agus anois beidh ithe go leanúnach de mo earraí ; agus fós ní'l a fhios aige cad é an t-am a thiocfaidh air, agus go gcaithfeadh sé na neithe sin d'fhágbháil do dhaoinibh eile, agus bás d'fhagháil.
20 Bí daingean i do chúnant, agus fiosrach ann, agus bíodh sean i do chuid oibre.
21 Ná déan mór-iongantas ar oibreacha na bpeacach; ach muinín a bheith agat as an Tiarna, agus fan i do shaothair: óir is furasta an rud i bhfianaise an Tiarna go tobann duine bocht a dhéanamh saibhir.
22 Tá beannacht an Tiarna i luach saothair na ndéithe, agus go tobann déanann sé a bheannacht faoi bhláth.
23 Ná habair, Cén tairbhe atá as mo sheirbhís? agus cad iad na rudaí maithe a bheidh agam ina dhiaidh seo?
24 Arís, ná abair, Tá mo dhóthain agam, agus tá mórán nithe agam, agus cad é an t-olc a bheidh orm ina dhiaidh seo?
25 I lá an rachmais ní bhíonn dearmad ar aimhréidh: agus i lá an aicíd ní cuimhneach an saidhbhreas níos mó.
26 Oir is furasta don Tiarna i lá an bháis luach saothair a thabhairt do dhuine de réir a shlite.
27 Déanann aimhreas uaire an duine dearmad a dhéanamh ar phléisiúr: agus sa deireadh beidh a ghníomhartha le fáil amach.
28 Ní bheannaigh breitheamh roimh a bhás: óir aithneofar duine ina chlann.
29 Ná tabhair gach duine isteach i do theach: óir tá mórán traenacha ag an duine mhaslach.
30 Cosúil le partridge a thógtar agus a choimeádtar i gcliabhán, is amhlaidh atá croí na n-uaibhreach; agus mar spiaire, féachann sé ar do thitim:
31 Oir fanann sé, agus iompaíonn sé an mhaith go h-olc, agus cuirfidh moladh fiúntach an milleán ort.
32 As splanc tine gintear carn gual: agus fanann an peacach le fuil.
33 Tabhair aire do dhuine aimhréidh, óir oibrigheann sé aingidheachd; ar eagla go dtabharfadh sé díot suthain.
34 Glac coigreach isteach i do theach, agus cuirfidh sé isteach ort, agus casfaidh sé as do chuid féin thú.

CAIBIDIL 12

1 Nuair a dhéanfaidh tú maith beidh a fhios agat cé leis a dhéanann tú é; mar sin gabhfar buíochas leat as do shochair.
2 Déan maith don fhear diadha, agus gheobhaidh tú cúiteamh; agus mura bhfuil uaidh, fós ón té is Airde.
3 Ní féidir le haon mhaith teacht air a bhíonn i gcónaí san olc, ná air nach dtugann déirce.
4 Tabhair don fhear diadha, agus ná cuidigh leis an peacach.
5 Déan go maith ris an té atá íseal, ach ná tabhair do na héagcaoin: coimeád d'arán siar, agus ná tabhair dó é, ar eagla go maighisteoireacht air sin oraibh: óir eile

gheobhaidh tú a dhá oiread olc ar an maith go léir a bheidh agat. déanta dó.
6Oir is fuath leis an té is Airde peacaigh, agus íocfaidh sé díoltas leis na héagoithe, agus coimeádfaidh sé iad in aghaidh lá chumhachtach a bpionóis.
7 Tabhair don mhaith, agus ná cuidigh leis an peacach.
8 Ní féidir cara a aithint i rathúnas: agus ní féidir namhaid a chur i bhfolach i achrann.
9 I rathúnas duine beidh naimhde faoi bhrón: ach ina aimhreas imeoidh fiú cara.
10 Ná cuir muinín i do namhaid riamh: óir mar a mheirgeann iarann, is amhlaidh atá a aingil.
11 Cé go n-íslíonn sé é féin, agus go n-imtheochadh sé, fós tabhair aire mhaith agus faire air, agus beidh tú dó amhail is gur chaith tú súil-ghloine, agus beidh a fhios agat nár scriosadh a mheirge go hiomlán.
12 Ná cuir taobh leat é, ar eagla go n-éireodh sé suas i d'áit nuair a scrios sé thú; ná suí ar do láimh dheis, ar eagla go n-iarrfaidh sé do shuíochán a ghlacadh, agus tú faoi dheireadh cuimhneamh ar mo bhriathra, agus go mbeidh tú ar do phriocadh leo.
13 Cé a ghabhfaidh trua do dhrónadóir a ghheartar le nathair, nó d'aon duine dá leithéid d'ainmhithe fiáine?
14 Mar sin an té a théann chun peacach, agus atá truaillithe leis ina pheacaí, cé a dhéanfaidh trua?
15 Ar feadh tamaill fanfaidh sé leat, ach má thosaíonn tú ag titim, ní dhéanfaidh sé moille.
16 Labhraíonn namhaid go binn lena bheola, ach ina chroí samhlaíonn sé conas tú a chaitheamh isteach i bpoll: golfaidh sé lena shúile, ach má fhaigheann sé deis, ní bheidh sé sásta le fuil.
17 Má thagann aimhreas ort, gheobhaidh tú ann ar dtús é; agus cé go ligeann sé air cuidiú leat, fós déanfaidh sé an bonn duit.
18 Croithfidh sé a cheann, agus buailfidh sé a lámha, agus cogar go leor, agus athróidh sé a ghnúis.

CAIBIDIL 13

1 An té a bhainfidh le píc, déanfar é a thruailliú leis; agus an té a bhfuil comhluadar aige le fear uaibhreach, beidh sé cosúil leis.
2 Ná bíodh ualach ort féin os cionn do chumhachta fad a bheidh tú beo; agus ná bíodh comhluadar agat le h-aon duine is treise agus is saibhre ná thú féin: óir cionnus a n-aontuigheas an citeal agus an pota cré le chéile? óir má bhuailtear an duine i gcoinne an chinn eile, brisfear é.
3 Rinne an duine saidhbhir éagóir, agus fós féin bagairt sé air: déantar éagóir ar an mbochtán, agus ní foláir dó impí a dhéanamh freisin.
4 Más chun a leasa thú, bainfidh sé úsáid as thú: ach mura bhfuil rud ar bith agat, tréigfidh sé thú.
5 Má bhíonn aon ní agat, mairfidh sé leat: seadh, déanfaidh sé lom thú, agus ní bheidh trua aige dhuit.
6 Má bhíonn gádh aige ort, meallfaidh sé thú, agus miongháire ort, agus cuirfidh sé faoi dhóchas thú; labhróidh sé go cóir thú, agus abair, Cad atá uait?
7 Agus déanfaidh sé náire thú trína fheoil, go dtí go dtarraingeoidh sé tirim thú faoi dhó nó faoi thrí, agus faoi dheireadh go ndéanfaidh sé gáire díot ina dhiaidh sin, nuair a fheiceann sé thú, tréigfidh sé thú, agus croithfidh sé a cheann thú.
8 Tabhair aire nach meallfar thú agus ná tarraingeofar anuas thú i do lúcháir.
9 Má fhaigheann tú cuireadh ó fhear tréan, tarraing siar thú, agus is ea is mó a thabharfaidh cuireadh duit.
10 Ná brú air, ar eagla go gcuirfí ar ais thú; ná seas i bhfad uait, ar eagla go ndéanfaí dearmad ort.
11 Ná déan difear do bheith comhionann leis sa chaint, agus ná creid a bhriathra iomadúla: óir le mórán cumarsáide cathóidh sé thú, agus ag miongháire ort gheobhaidh sé do rúin amach.
12 Ach go héadrócaireach leagfaidh sé suas do bhriathra, agus ní bheidh sé spártha chun díobháil a dhéanamh duit, agus chun tú a chur i bpríosún.
13 Breathnaigh, agus tabhair aird mhaith, mar tá tú ag siúl i mbaol do scrios: nuair a chloiseann tú na nithe seo, múscail i do chodladh.
14 Grá an Tiarna do shaol ar fad, agus glaoch air chun do shlánaithe.
15 Is breá le gach ainmhí a shamhail, agus tugann gach duine grá dá chomharsa.
16 Comhcheanglaíonn gach feoil de réir cineáil, agus cloífidh an duine lena leithéid.
17 Cén chumann a bhíonn ag an mac tíre leis an uan? mar sin an peacach leis na déithe.
18 Cén comhaontú atá idir an hiena agus madra? agus cén tsíocháin atá idir an saibhir agus na boicht?
19 Mar an t-asal fiáin creach an leon san fhásach: mar sin itheann an saibhir suas na boicht.
20 Mar an bhfuath ag an uaibhreach umhlaíocht: mar sin is fuath leis an saibhir na boicht.
21 Coinnítear suas óna chairde an duine saibhir a thosaíonn ar thitim: ach an duine bocht a bheith thíos cuireann a chairde ar shiúl é.
22 Nuair a thiteann an duine saibhir, bíonn a lán cúntóirí aige: labhraíonn sé rudaí nach bhfuil le rá, agus fós tugann daoine údar dó: shleamhnaigh an duine bocht, agus fós féin mhaígh siad é; labhair sé go críonna, agus ní fhéadfadh aon áit a bheith aige.
23 Nuair a labhrann an duine saidhbhir, coinníonn gach duine a theanga, agus, féach, an méid a deir sé, ardaíonn siad é go dtí na scamaill: ach má labhrann an duine bocht, a deir siad, Cén duine é seo? agus má thuisle sé, cuideoidh siad lena threascairt.
24 Is maith an saibhreas don té nach ndéanann peaca, agus is olc an bhochtaineacht i mbéal na n-éagoithe.
25 Athraíonn croí duine a ghnúis, cibé acu ar mhaithe nó ar olc é: agus déanann croí suilt gnúis aoibhne.
26 Is comhartha croí é gnás suairc atá i rathúnas; agus is saothar cráite na hintinne é fáil amach parabail.

CAIBIDIL 14

1Is beannaithe an duine nár shleamhnaigh lena bhéal, agus nach bhfuil plódaithe le hiliomad peacaí.
2 Is beannaithe an té nár dhaoradh a choinsias é, agus nach bhfuil tar éis titim óna dhóchas sa Tiarna.
3 Ní aoibhinn an saidhbhreas don nígáird: agus cad is cóir do dhuine éad a dhéanamh le hairgead?
4 An té a chruinníonn trí chalaois a anam féin a chruinníonn daoine eile, caithfidh sé a chuid earraí go círéibeach.
5 An té atá olc air féin, cé leis a bheidh sé go maith? ní dhéanfaidh sé sásamh as a chuid earraí.

6 Ní measa éinne ná an té a mbíonn éad air féin; agus is é seo a recompence ar a wickedness.
7 Agus má dhéanann sé go maith, déanann sé gan toil; agus ag an deireadh dearbhóidh sé a wickedness.
8 Bíonn súil ghéar ar an bhfear éadmhar; iompaíonn sé a aghaidh, agus déanann sé díspeagadh ar dhaoine.
9 Ní shásaíonn súil an duine shanntach lena chuid; agus triomaíonn aingidheachd na n-aingidh a anam.
10 Bíonn éad ar an tsúil olc lena arán, agus is mairg ar a bhord é.
11 A mhic, de réir do chumais déan an mhaith duit féin, agus tabhair don Tiarna a ofráil chuí.
12 Cuimhnigh nach fada a bheidh an bás ag teacht, agus nach bhfuil cúnant na huaighe léirithe duit.
13 Déan maith do do chara sula bhfaighidh tú bás, agus de réir do chumais sín amach do lámh agus tabhair dó.
14 Ná déan calaois ort féin ar an dea-lá, agus ná lig an chuid de dhúil mhaith thairis ort.
15 Nach bhfágfaidh tú do shaothair don duine eile? agus do shaothair do roinnt ar chrannchur?
16 Tabhair, agus glac, agus naomhaigh d'anam; óir ní lorgaítear míne san uaigh.
17 Seanruigheann gach uile fheoil mar bhall éadaigh: óir is é an cúnant ó thús, Go bhfuighfidh tú bás.
18 Mar na duilleoga glasa ar chrann tiubh, titeann cuid acu, agus fásann cuid eile; mar sin giniúint feola agus fola, tagann ceann amháin chun críche, agus beirtear ceann eile.
19 Lobhann agus ídíonn gach saothar, agus imeoidh a oibrí leis.
20 Is beannaithe an duine a dhéanann machnamh ar rudaí maithe san eagna, agus a dhéanann réasún ar rudaí naofa de réir a thuiscint.
21 An té a bhreathnaíonn ar a bealaí ina chroí, beidh tuiscint aige ar a rúin freisin.
22 Imígí ina ndiaidh mar dhuine a rianaíonn, agus fanaigí ar a bealaí.
23 An té a ghríosaíonn ar a fuinneoga, éistfidh sé freisin ag a doirse.
24 An té a thaisceann in aice lena teach, daingneoidh sé biorán ina ballaí freisin.
25 Suífidh sé a phuball i ngar di, agus lóisteálfaidh sé i lóistín ina bhfuil rudaí maithe.
26 Cuirfidh sé a chlann faoina foscadh, agus lóisteálfaidh sé faoina craobhacha.
27 Lei a bheidh sé clúdaithe ó theas, agus ina ghlóir a bheidh sé ina chónaí.

CAIBIDIL 15

1An té ar a mbeidh eagla an Tiarna, déanfaidh sé an mhaith, agus an té a bhfuil eolas an dlí aige, gheobhaidh sé í.
2 Agus mar mháthair buailfidh sí leis, agus glacfaidh sí é mar mhnaoi pósta ó mhaighdean.
3 Le h-arán na tuisceana beathaidh sí é, agus tabharfaidh sí uisce na heagna dó le n-ól.
4 Fanfaidh sé uirthi, agus ní bhogfar é; agus beidh sé ag brath uirthi, agus ní a confounded.
5 Ardóidh sí os cionn a chomharsan é, agus i lár an phobail osclóidh sí a bhéal.
6 Gheobhaidh sé lúcháir agus coróin áthais, agus cuirfidh sí faoi deara é le hoidhreacht ainm shíoraí.
7 Ach ní shroichfidh daoine amaideach í, agus ní fheiceann peacaigh í.
8 Mar tá sí i bhfad ó bheith bródúil, agus ní féidir le fir liars cuimhneamh uirthi.
9 Ní cosúil go bhfuil moladh i mbéal peacach, óir níor cuireadh ón Tiarna é.
10 Oir moladh a uttered in eagna, agus beidh an Tiarna rath air.
11 Ná habair thusa, Is tríd an Tiarna a thit mé amach: óir ní cóir duit na nithe is fuath leis a dhéanamh.
12 Ná habair thusa, Rinne sé mé ar seachrán: óir ní gá dó an peacach.
13 Is fuath leis an Tiarna gach aineolas; agus ní bhíonn grá ag an dream ar a mbíonn eagla Dé.
14 Rinne sé féin an duine ó thús, agus d'fhág i láimh a chomhairle é;
15 Más mian leat, na haitheanta a choimeád, agus dílseacht inghlactha a dhéanamh.
16 Chuir sé tine agus uisce os do chomhair: sín amach do lámh chun an toil leat.
17 Roimh dhuine tá beatha agus bás; agus cibé acu a thabharfar dó é.
18Oir is mór eagna an Tiarna, agus is tréan i gcumhacht é, agus féachann sé gach ní:
19 Agus tá a shúile ar na daoinibh d'eagla, agus a fhios aige gach uile obair dhaonna.
20 Níor ordaigh sé d'aon duine go héagórach a dhéanamh, agus níor thug sé cead d'aon duine peaca a dhéanamh.

CAIBIDIL 16

1 Ná bí ag iarraidh an iliomad leanaí gan tairbhe, ná ag baint sult as clann mhac neamhdhiadh.
2 Cé go méadaíonn siad, ná déanaigí lúcháir iontu, ach amháin eagla an Tiarna a bheith leo.
3 Ná muinín agat as a saol, agus ná bíodh meas agat ar a iliomad: mar is fearr duine atá cóir ná míle; agus is fearr bás d'fhagháil gan chloinn, ná iad sin do bheith aguinn.
4Oir ag an té ag a bhfuil tuiscint déanfar an chathair a athlánú: ach tiocfaidh muintir na n-aingidh go tapa i bhfásach.
5 Is iomaí rud dá leithéid a chonaic mé le mo shúile, agus chuala mo chluas rudaí is mó ná iad seo.
6 I gcomhthionól na n-éagcóirí déanfar tine a fhadú; agus i náisiún reibiliúnach cuirtear an fhearg trí thine.
7 Ní raibh sé sámh i dtreo na seanfhathach, a thit amach i neart a n-amaideachta.
8 Níor chosain sé ach an áit a raibh Lótar ar chuairt ann, ach níor ghabh sé gráin leo as a bród.
9Níor ghabh sé trua leis na daoine millte, a baineadh amach ina bpeacaí:
10 Ná na sé chéad míle coisithe a bhí bailithe le chéile faoi chruas a gcroí.
11 Agus má bhíonn aon duine bacach i measc an phobail, is iontach an rud é má éalaíonn sé gan phíonós: óir tá trócaire agus fearg leis; is tréan é maitheamhnas a dhéanamh, agus míshásamh a dhoirteadh amach.
12 Mar is mór a thrócaire, is mar sin atá a cheartú freisin: tugann sé breith ar dhuine de réir a ghníomhartha
13 Ní éalóidh an peacach le n-a chreachaibh: agus ní bheidh foighidin na ndáoine ag cur fríth.
14 Déan slí do gach oibre trócaire: óir gheobhaidh gach duine de réir a oibreacha.

15 Do chruaigh an Tiarna le Pharaoh, ionas nach mbeadh aithne aige air, chun go mbeadh a oibreacha cumhachtacha ar eolas ag an domhan.
16 Is léir a thrócaire do gach créatúr; agus scar sé a sholas ón dorchadas le adamant.
17 Ná habair thusa, ceilteoidh mé mé féin ón Tiarna: an cuimhin le haon duine mé thuas? Ní chuimhneofar mé i measc an oiread sin daoine: óir cad é m'anam i measc an líon gan teorainn de na créatúir?
18 Féuch, gluaisfear an neithe, agus neamh na bhflaitheas, an domhain, agus an talamh, agus gach a bhfuil ann, nuair a thabharfaidh sé cuairt air.
19 Croithfear sléibhte agus bunsraitheanna an domhain le crith, nuair a fhéachann an Tiarna orthu.
20 Ní féidir le croí ar bith smaoineamh go fiúntach ar na rudaí seo: agus cé atá in ann a shlite a cheapadh?
21 Is aimsir í nach bhfeiceann duine ar bith: óir tá an chuid is mó dá oibreacha i bhfolach.
22 Cé atá in ann oibreacha a cheartais a fhógairt? nó cé atá in ann iad a fhulaingt? óir tá a chúnant i gcéin, agus tá triail gach ní sa deireadh.
23 An té atá ag iarraidh tuisceana, smaoineoidh sé ar nithe díomhaoine: agus an t-amadán ag dul amú samhlaíonn sé baoiseanna.
24 A mhic, éist liom, agus foghlaim eolas, agus marc mo bhriathra le do chroí.
25 Taispeánfaidh mé foirceadal a mheáchain, agus dearbhóidh mé a eolas go beacht.
26 Is i mbreithiúnas a dhéantar oibreacha an Tiarna ón tús: agus ón tráth a rinne sé iad a dhiúscairt, rinne sé na codanna díobh a dhiúscairt.
27 Garnished sé a oibreacha go deo, agus ina láimh go bhfuil an ceann acu ar feadh na mblianta: ní shaothraíonn siad, ná tuirseach, agus ní scoirfidh siad dá n-oibreacha.
28 Ní bhacann aon duine acu duine eile, agus ní ghéillfidh siad dá bhriathar go deo.
29 Ina dhiaidh sin d'fhéach an Tiarna ar an talamh, agus líon sé lena bheannacht é.
30 Le gach uile shórt beo dh'fholuigh sé a aghaidh; agus fillfidh siad isteach ann arís.

CAIBIDIL 17

1 Chruthaigh an Tiarna fear an domhain, agus d'iompaigh isteach ann arís é.
2 Thug sé dóibh cúpla lá, agus achar gearr, agus cumhacht freisin ar na nithe ann.
3 Mhair sé iad féin a neart, agus rinne iad de réir a íomhá,
4 Agus cuir eagla an duine ar gach feoil , agus thug dó tiarnas ar ainmhithe agus éanlaith .
5 Fuair siad úsáid na gcúig oibríocht an Tiarna, agus sa séú áit thug sé tuiscint dóibh, agus sa seachtú óráid, ateangaire ar a cogitations.
6 Comhairle, agus teanga, agus súile, cluasa, agus croí, thug sé iad a thuiscint.
7 Leis sin líon sé iad le heolas na tuisceana, agus léirigh sé maith agus olc dóibh.
8 Chuir sé a shúil ar a gcroíthe, chun go léireodh sé dóibh móráltacht a chuid saothair.
9 Thug sé chun glóire iad ina ghníomhartha iontacha go deo, chun a oibreacha a fhógairt go tuisceanach.
10 Agus molfaidh na toghtha a ainm naofa.
11 Ina theannta sin thug sé eolas dóibh, agus dlí na beatha mar oidhreacht.
12 Rinne sé cúnant síoraí leo, agus léirigh sé a bhreithiúnais dóibh.
13 Chonaic a súile mórgacht a ghlóire, agus chuala a gcluasa glórmhar a ghlór.
14 Agus a dubhairt seision ríu , Bígí ar bhur n-eagla go léir; agus thug sé aithne do chách maidir lena chomharsa.
15 Tá a mbealaí os a chomhair riamh, agus ní bheidh siad i bhfolach óna shúile.
16 Tugtar chun an uilc gach fear óna óige; ní fhéadfaidís croidhe méithe a dhéanamh dóibh féin le haghaidh clochach.
17 Oir i roinn náisiúin an domhain uile leag sé rí ar gach uile shluagh; ach is é Iosrael cuid an Tiarna:
18 An té arbh é a chéadghin é, cothaíonn sé faoi smacht, agus solas a ghrá á thabhairt dó, ní thréig sé é.
19 Dá bhrí sin tá a n-oibreacha go léir mar an ghrian os a chomhair, agus a shúile ar a slite de shíor.
20 Níl aon duine dá n-ghníomhartha éagórach i bhfolach uaidh, ach tá a bpeacaí go léir os comhair an Tiarna
21 Ach an Tiarna a bheith grásta agus eolach ar a shaothar, níor fhág ná níor thréig sé iad, ach chosain sé iad.
22 Tá déirc an duine mar shlabhraidh leis, agus coimeádfaidh sé gníomhais mhaithe an duine mar úll na súl, agus tabharfaidh sé aithrí dá chlann mhac agus dá iníonacha.
23 Ina dhiaidh sin ardóidh sé agus tabharfaidh sé luach saothair dóibh, agus tabharfaidh sé a luach saothair ar a gceann.
24 Ach dóibh siúd a dhéanann aithrí, thug sé ar ais dóibh é, agus thug sé sólás dóibh siúd ar theip orthu go foighneach.
25 Fill ar ais chun an Tiarna, agus tréig do pheacaí, déan d'urnaí os a chomhair, agus is lú an cion a dhéanamh.
26 Fill arís ar an té is Airde, agus cas ar seachrán: óir treoróidh sé as an dorchadais thú go solas na sláinte, agus is fuath leis thú go huafásach.
27 Cé a mholfaidh an té is Airde san uaigh, in ionad na ndaoine a mhaireann agus a thugann buíochas?
28 Imíonn buidheachas ó mhairbh, amhail ó dhuine nach bhfuil: molfaidh an Tiarna beo agus slán ó chroí.
29 Nach mór é grásta an Tiarna ár nDia, agus a thrócaire dóibh siúd a iompaíonn chuige i naofacht!
30Oir ní féidir le gach ní a bheith i fir, mar nach bhfuil an mac an duine bás a fháil.
31 Cad atá níos gile ná an ghrian? fós teipeann a solas; agus beidh feoil agus fuil a shamhlú olc.
32 Féachann sé ar chumhacht airde na bhflaitheas; agus níl iontu go léir ach talamh agus luaithreach.

CAIBIDIL 18

1 An té atá beo go brách, chruthaigh sé gach ní i gcoitinne.
2An Tiarna amháin atá ionraic, agus níl aon duine eile ann ach é féin,
3 An té a rialaíonn an domhan le bos a láimhe, agus a ghéilleann gach ní dá thoil: óir is é Rí na n-uile é, trína chumhacht ag roinnt rudaí naofa eatarthu ó thruailliú.
4 Cé dó ar thug sé cumhacht chun a oibreacha a fhógairt? agus cé a gheobhaidh amach a ghníomhartha uasal?
5 Cé a líonfaidh neart a mhórdhachta? agus cé a inseoidh freisin a thrócaire?

6 Maidir le hoibreacha iontais an Tiarna, ní féidir aon ní a bhaint astu, agus ní féidir aon ní a chur ina leith, agus ní féidir an talamh díobh a fháil amach.
7 Nuair a rinne duine, ansin tosaíonn sé; agus nuair a scoirfidh sé, beidh sé amhrasach.
8 Cad é an duine, agus cad a dhéanann sé freastal? cad é a mhaith, agus cad é a olc?
9 Is céad bliain ar a mhéad a líon laethanta fear.
10 Mar bhraon uisce chun na farraige, agus cloch ghairbhéil i gcomparáid leis an ngaineamh; is mar sin atá míle bliain go laethanta na síoraíochta.
11 Uime sin tá Dia foighneach leo, agus doirt sé a thrócaire ortha.
12 Chonaic sé agus bhraith sé go raibh deireadh lena n-olc; dá bhrí sin mhéadaigh sé a chomhbhá.
13 Tá trócaire an duine ar a chomharsa; ach tá trócaire an Tiarna ar an uile fheoil: déanann sé achmhas agus cothú, agus múineann agus tugann sé arís mar aoire a thréad.
14Déanann sé trócaire orthu siúd a fhaigheann smacht, agus a iarrann a bhreithiúnais go dúthrachtach.
15 A mhic, ná bac do ghníomhartha maithe, ná bain úsáid as focail mhíshásúla nuair a thugann tú aon ní.
16 Nach asluigfidh an drúcht an teas? mar sin is fearr focal ná bronntanas.
17 Féach, nach fearr focal ná bronntanas? ach tá an bheirt le fear gracious.
18 Déanfaidh an t-amadán magadh go suairc, agus ídíonn bronntanas an éad na súile.
19 Foghlaim sula labhróidh tú, agus bain úsáid as fisic nó bí tinn riamh.
20 Roimh bhreithiúnas scrúdaigh tú féin, agus i lá an chuairte gheobhaidh tú trócaire.
21 Déan ísligh ort féin sula mbeidh tú tinn, agus déan aithrí in aimsir na bpeacaí.
22 Ná bac le haon ní tú do gheallta a íoc in am trátha, agus ná cuir siar go dtí an bás chun go n-údarófar é.
23 Sula nguí tú, ullmhaigh tú féin; agus ná bí mar dhuine a bhualann an Tiarna.
24 Smaoinigh ar an fhearg a bheidh sa deireadh, agus an t-am vengeance, nuair a bheidh sé cas ar shiúl a aghaidh.
25 Nuair a bheidh do dhóthain agat, cuimhnigh ar aimsir an ocrais: agus nuair a bheidh tú saibhir, smaoinigh ar bhochtanas agus ar ghátar.
26 Ó mhaidin go tráthnóna athraítear an t-am, agus déantar gach ní go luath os comhair an Tiarna.
27 Beidh eagla ar an duine ciallmhar i ngach ní, agus i lá an pheaca beidh sé aireach ón gcion: ach ní bheidh an t-amadán ag faire ama.
28 Tá aithne ag gach duine tuisceanach ar an eagna, agus tabharfaidh sé moladh don té a fuair í.
29 D'éirigh siadsan a bhí tuisceanach sna briathra ciallmhara freisin, agus chuir siad síos parabail iontacha.
30 Ná tar i ndiaidh do mhianta, ach staon ó do chuid goile.
31 Má thugann tú do d'anam na mianta a thaitníonn léi, déanfaidh sí thú mar stoc gáire do do naimhde a dhéanann olc ort.
32 Ná bíodh áthas oraibh mórán maitheasa, agus ná bíodh baint agaibh lena chostas.
33 Ná déan duine bacach trí féasta a fháil ar iasacht, nuair nach bhfuil rud ar bith agat i do sparán: óir luigh tú i bhfeighil do bheatha féin, agus labhrófar leat.

CAIBIDIL 19

1 An té a bheirthear A ar meisce, ní saidhbhreas é: agus an té a dhéanann díspeagadh ar na nithe beaga, tuitfidh sé ar bheagán agus ar mhisg.
2 Cuirfidh fíon agus mná ar dhaoine tuisceana titim as a chéile: agus an té a dhruideann le striapach, beidh sé mí-chiallach.
3 Beidh oidhreacht ag leamhain agus péisteanna, agus tógfar fear dána uaidh.
4 An té atá deifir chun creidiúna a thabhairt, tá sé éadrom; agus an té a pheacaigh, déanfaidh sé cion ar a anam féin.
5 An té a ghlacann áthas san aingil, daorfar é: ach an té a chuireann in aghaidh pléisiúir, coróiníonn a shaol.
6 An té a rialóidh a theanga, beidh sé beo gan achrann; agus an té gur fuath le leanbhaíbh, is lúgha a bheidh aige.
7 Ná héist le duine eile an rud a deirtear leat, agus ní éireoidh leat go brách.
8 Más le cara nó le namhaid é, ná labhair ar shaol na bhfear eile; agus más féidir leat gan cion, ná foill dóibh.
9Oir chuala sé agus bhreathnaigh sé thú, agus nuair a thiocfaidh an t-am beidh fuath aige duit.
10 Má tá focal cloiste agat, gheobhaidh sé bás leat; agus bí dána, ní phléascfaidh sé thú.
11 Saothraíonn an t-amadán le briathar, mar bhean i saothair linbh.
12 Mar shaighead a ghreamaíonn i sliasaid duine, mar sin atá briathar laistigh de bhroinn an amadáin.
13 Admhuigh cara, béidir nach ndearna sé é: agus má dhein sé é, gan é dhéanamh níos mó.
14 Admhuigh do cháirde, béidir nár dubhairt sé é: agus má tá, ná labhar sé arís.
15 Admhuigh cara: oir is iomad uair adeir sé, agus na creid gach uile sgeul.
16 Tá duine ann a shleamhnaíonn ina chaint, ach ní as a chroí; agus cé hé an té nár chiontaíonn lena theangaidh?
17 Admhaigh do chomharsa sula bagairt tú air; agus gan fearg a bheith ort, tabhair áit do dhlí an Tí is Airde.
18 Is é eagla an Tiarna an chéad chéim le glacadh leis, agus faigheann an eagna a ghrá.
19 Is é an t-eolas atá ar orduithe an Tiarna teagasc na beatha: agus an dream a dhéanann na nithe a thaitníonn leis, gheobhaidh siad toradh chrainn na neamhbhásmhaireachta.
20 Eagla an Tiarna is eagna uile é; agus is é an uile eagna feidhmiú an dlí, agus eolas a uilechumhachtach.
21 Má deir seirbhíseach lena mháistir, ní dhéanfaidh mé mar is toil leat; cé go ndéanann sé é ina dhiaidh sin, cuireann sé fearg ar an té a chothaíonn é.
22 Ní eagna eolas na haingidheachta, ná comhairle chríonnacht na bpeacach uair ar bith.
23 Tá aingidheachd ann, agus mar an gcéanna gráin; agus tá amadán ar iarraidh san eagna.
24 An té atá beag tuigse, agus eagla Dé, is fearr é ná an té a bhfuil mórán eagna aige, agus a sháraíonn dlí an Tí is Airde.
25 Tá subhachas fíorálainn ann, agus an rud céanna éagórach; agus tá ceann a turneth leataobh chun breithiúnas a dhéanamh le feiceáil; agus tá fear ciallmhar ann a thugann údar maith i mbreithiúnas.
26 Tá drochdhuine ann a chroch go brónach a cheann; ach tá sé lán de chealg istigh,

27 Ag teilgeadh a ghnúis, agus ag déanamh amhail mur gcluinfeadh sé : an áit nach aithnighthear é, do dhéunfaidh sé aimhleas díot sula n-aithneochadh thú.
28 Agus más ar easpa cumhachta a bhacfar é ón bpeaca, ach nuair a gheobhaidh sé deis déanfaidh sé an t-olc.
29 Féadtar aithne a chur ar fhear ar a chuma, agus ar an duine a bhfuil tuiscint aige ar a ghnúis, nuair a bhuailfidh tú é.
30 Feisteas fear, agus ró-gháire, agus suairceas, noch cad é atá ann.

CAIBIDIL 20

1 Atá círén nach bhfuil sámh: arís, coinníonn duine éigin a theanga, agus tá sé críonna.
2 Is fearr go mór an cronughadh a dhéanamh, ná an fhearg a bheith aige faoi rún: agus an té a admhaíonn a locht, beidh sé slán ó ghortú.
3 Nach maith é, nuair a dhéanfas tú aithrí, aithrí a dhéanamh! óir mar sin éalóidh tú ón bpeaca toiliúil.
4 Mar atá lust an eunuch chun maighdean a mhilleadh; is mar sin atá an té a dhéanann breithiúnas le foréigean.
5 Tá duine ann a choinníonn ina thost, agus faightear ciallmhar é: agus bíonn fuath ag duine eile trí mhórán slad.
6 Coinníonn duine éigin a theanga, toisc nach bhfuil freagra aige: agus coinníonn duine eile ina thost, agus fios a chuid ama aige.
7 Coinneoidh an duine críonna a theanga go bhfeice sé deis: ach ní bheidh aird ar bith ag an girseach agus an t-amadán am.
8 An té a úsáideann mórán focal, beidh gráin air; agus an té a ghlacann údarás ann féin, beidh fuath aige.
9 Tá peacach ann a n-éiríonn go maith le h-olc; agus tá gnóthachan ann a iompaíonn ar chaillteanas.
10 Tá bronntanas ann nach dtabharfaidh tairbhe duit; agus tá bronntanas a bhfuil a chúiteamh dúbailte.
11 Tá easlán ann mar gheall ar ghlóir; agus is ann sin a n-arduigheann a cheann ó staid íseal.
12 Tá a cheannaíonn mórán ar bheagán, agus a aisíocann seacht n-uaire é.
13 Is ionmholta an duine críonna trína bhriathra: ach doirtfear grásta na n-amadán.
14 Ní dhéanfaidh bronntanas an amadáin aon mhaith duit nuair a bheidh sé agat; ná bíodh an t-éad air as a riachtanas: óir féachann sé go bhfaighidh sé a lán rudaí ar cheann amháin.
15 Is beag a thugann sé, agus déanann sé mórán magaidh; osclaíonn sé a bhéal mar ghlaoigh; An lá tugann sé ar iasacht, agus amárach iarrfaidh sé arís é: a leithéid de dhuine fuath Dé agus duine.
16 Deir an t-amadán, Níl cairde agam, níl aon bhuíochas agam as mo ghníomhartha maithe go léir, agus labhraíonn siadsan a itheann m’arán olc orm.
17 Cé mhéad, agus cé mhéad a bheidh sé gáire go mall! óir ní fios ceart cad atá le bheith aige; agus tá sé go léir ar cheann leis amhail is dá mbeadh sé.
18 Is fearr sleamhnú ar chosán ná sleamhnú leis an teanga; mar sin tiocfaidh titim na n-aingidh go tapa.
19 Beidh scéal neamhshéasúrach i gcónaí i mbéal na ndaoine neamhghlic.
20 Diúltófar do phianbhreith chríonna nuair a thiocfaidh sí as béal an amadáin; óir ní labhróidh sé i n-am tráth.
21 Tá a bhac ar an bpeaca trí easpa: agus nuair a bheidh sé scíthe, ní bheidh sé a bheith buartha.
22 Tá ann a scriosann a anam féin trí mhaslús, agus trí ghlacadh le daoine a scriosann é féin.
23 Is ann mar gheall ar an gcroidhtheacht a gheallann dá cháirde, agus a dhéanann a namhaid gan aon ní dó.
24 Is bréige bréige an duine, ach bíonn sé de shíor i mbéal an duine nach bhfuil múinte.
25 Is fearr gadaí ná fear atá i dtaithí na bréaga: ach beidh scrios ar oidhreacht acu araon.
26 Is mímhacánta é diúscairt an bhréagaigh, agus bíonn a náire leis i gcónaí.
27 Déanfaidh duine críonna é féin a ardú chun onóra lena bhriathra: agus an té a bhfuil tuiscint aige, déanfaidh sé daoine móra a shásamh.
28 An té a shaothraíonn a thalamh, méadóidh sé a charn: agus an té a thaitníonn le daoine móra, gheobhaidh sé maithiúnas mar gheall ar aingidheachd.
29Dallaíonn bronntanais agus bronntanais súile na n-eagna, agus dúnann sé a bhéal nach féidir leis a achadh.
30 An eagna atá i bhfolach, agus an stór atá curtha i dtaisce, cén tairbhe atá iontu araon?
31 Is fearr an té a fholaíonn a amaideacht ná an té a cheiltíonn a eagna.
32 Is fearr foighne riachtanach agus é ag iarraidh an Tiarna ná an té a threoraíonn a shaol gan treoraí.

CAIBIDIL 21

1 A mhic, ar pheacaigh tú? ná déan sin níos mó, ach iarr pardún ar do pheacaí roimhe seo.
2 Teich ón bpeaca mar ó ghnúis nathair: óir má thagann tú ró-ghar dó, bitfidh sé thú: a fhiacla mar fhiacla leó, ag marú anama daoine.
3 Mar chlaíomh dhá chiumhais atá an uile éagcóir, agus ní féidir a chréachta do leigheas.
4 Le h-eagla agus le héagóracht a dhéanamh, caillfear saibhreas: mar sin déanfar teach na n-uaibhreach ina fhásach.
5 Sroicheann paidir as béal an duine bhocht go cluas Dé, agus tagann a bhreithiúnas go tapa.
6 An té is fuath le haithrí, tá sé ar shlí na bpeacach: ach an té ar a mbeidh eagla an Tiarna, déanfaidh sé aithrí óna chroí.
7 Aithnítear fear deasa i gcéin is i gcóngar; ach tá a fhios ag fear na tuisceana nuair a shleamhnaíonn sé.
8 An té a thógann a theach le hairgead fir eile, is cosúla é le haon duine a bhailíonn clocha dó féin le haghaidh tuama a adhlactha.
9 Is cosmhail comhthionól na n-aingidh le barrach fillte le chéile: agus is lasair theine an deireadh chun iad do mhilleadh.
10 Tá bealach na bpeacach soiléir le clocha, ach ina deireadh tá poll ifreann.
11 An té a choinníonn dlí an Tiarna faigheann sé a thuiscint: agus is eagna foirfeacht eagla an Tiarna.
12 An té nach bhfuil ciallmhar ní mhúinfear é: ach tá eagna ann a mhéadaíonn searbhas.
13 Beidh eolas an duine chríonna go fairsing mar thuile: agus a chomhairle mar thobar glan na beatha.
14 Tá codanna istigh an amadán cosúil le soitheach briste, agus ní bheidh aon eolas aige fad a bheidh sé beo.

15 Má chloiseann duine sciliúil briathar críonna, molfaidh sé é, agus cuirfidh sé leis: ach a luaithe a éisteann duine gan tuiscint é, cuireann sé míshásamh air, agus cuireann sé ar a chúl é.
16 Mar ualach ar an mbealach is ea caint an amadáin: ach beidh grásta ar fáil i mbeola an duine ciallmhar.
17 Fiosraíonn siad ó bhéal an duine chríonna sa chomhthionól, agus déanfaidh siad machnamh ar a bhriathra ina gcroí.
18 Mar theach a scriostar, mar sin atá eagna don amadán: agus mar chaint gan chiall atá eolas an duine neamhghlic.
19 Tá teagasc na n-amadán mar laincisí ar na cosa, agus cosúil le manacles ar an láimh dheis.
20 Ardaíonn an t-amadán a ghuth le gáire; ach is gann a dhéanann duine ciallmhar mionghháire.
21 Is mar ornáid óir do dhuine críonna, agus mar bracelet ar a lámh dheas.
22 Is gearr go mbíonn cos an duine amaideach i dtigh a chomharsan: ach bíonn náire ar fhear an tseanchais.
23 Séidfidh an t-amadán isteach ar dhorus an tighe: ach an té a chothaítear go maith, seasfaidh sé uaidh.
24 Is é an rudeness an duine a éisteacht ag an doras: ach beidh an duine ciallmhar doiléir leis an náire.
25 Beidh liopaí na gcainteoirí ag insint na nithe nach mbaineann leo: ach déantar focail na ndaoine a bhfuil tuiscint acu a mheá sa mheá.
26 Tá croidhe na n-amadán ina mbéal: ach tá béal na n-eagna ina gcroí.
27 Nuair a mhallaíonn an t-ungadh Sátan, mallaíonn sé a anam féin.
28 Déanann cogarach a anam féin a thruailliú, agus is fuath é cibé áit ina gcónaíonn sé.

CAIBIDIL 22

1Déantar duine leisc a chur i gcomparáid le cloch shalach, agus déanfaidh gach duine é a sciobadh chun a náire.
2 Coimeádtar duine leisc le filidheacht an domhnaigh: croithidh gach duine a thógas é a lámh.
3 Is olc an duine droch-chothú easonóir a athar do ghin é: agus beirtear inghean amaideach dá cailleadh.
4 Bheir iníon chríonna oidhreacht dá fear: ach is í an té a mhairfidh go mímhacánta is troime a hathair.
5 Déanann an té atá dána drochmheas ar a hathair agus ar a fear, ach déanfaidh siad araon díspeagadh uirthi.
6 Mar cheol le caoineadh is ea scéal as séasúr; ach ní bhíonn stríoca agus ceartú na heagna as am.
7 An té a mhúineann an t-amadán, beidh sé mar an té a ghreamaíonn de phoit le chéile, agus an té a dhúisíonn as codladh slán.
8 An té a innseas sgéal do'n amadán, labhraidh sé le duine i gcodladh : ar n-innseadh a sgéal dó, déarfaidh sé, Cad é an scéal?
9 Má mhaireann leanaí go hionraic, agus go mbíonn a leithéid acu, clúdóidh siad bunachas a dtuismitheoirí.
10 Ach déanann leanaí, a bheith uaigneach, trí dhíspeagadh agus easpa cothú, uaisleacht a gclann a mhilleadh.
11 Guil ar son na marbh, óir chaill sé an solas: agus gul ar son an amadáin, mar tá sé ag iarraidh tuisceana: déan gol beag ar na mairbh, óir tá sé ar shuaimhneas: ach is measa beatha an amadáin ná an bás.
12 Seacht lá do chaoineann fir ar an marbh; ach ar amadán agus ar fhear neamhdhiadhaidh uile laethanta a shaoil.
13 Ná labhair mórán le h-amadán, agus ná téigh chun an té nach bhfuil tuiscint aige: faire air, ar eagla nach mbeadh trioblóid agat, agus nach mbeidh tú salach go deo lena amadáin: imigh uaidh, agus gheobhaidh tú suaimhneas, agus nach mbeidh tú go deo. míshásta le buile.
14 Cad atá níos troime ná luaidhe? agus cad é an t-ainm atá air, ach amadán?
15 Gaineamh, agus salann, agus mais iarainn, is fusa d'iomchar ná duine gan tuiscint.
16 Mar ní féidir crios adhmaid agus ceangailte le chéile i bhfoirgneamh a scaoileadh le crith: mar sin ní bheidh eagla ar an gcroí a dhaingnítear trí chomhairle chomhairleach am ar bith.
17 Tá croí socraithe ar mhachnamh tuisceana mar phléascadh cóir ar bhalla gailearaí.
18 Ní sheasfaidh pailmí atá suite ar áit ard in aghaidh na gaoithe go deo: mar sin ní féidir le croí eaglach i samhlaíocht an amadáin seasamh in aghaidh aon eagla.
19 An té a mheallann an tsúil, déanfaidh sé deora titim amach: agus an té a bhuafaidh an croí, cuireann sé a heolas uirthi.
20 An té a chaitheas cloch ar na héanlaith, scarann sé uaidh iad: agus an té a sháraíonn a chara, briseann sé cairdeas.
21 Cé gur tharraing tú claíomh ar do chara, ná bíodh éadóchas ort: óir is féidir filleadh i bhfabhar.
22 Má d'oscail tú do bhéal i gcoinne do chara, ná bíodh eagla ort; óir is féidir athmhuintearas a bheith ann: ach amháin masla, nó mórtas, nó rúin a nochtadh, nó créacht fealltach: óir ar na nithe seo imeoidh gach cara.
23 Bí dílis do do chomharsa ina bhochtanas, chun go mbeidh áthas ort ina rathúnas: fan go daingean leis in aimsir a thrioblóidí, chun go mbeidh tú i d'oidhreacht leis ina oidhreacht; : ná an saidhbhreas atá amaideach d'fhagháil fé mheas.
24 Mar a théann gal agus deatach foirnéise roimh an tine; mar sin reviling roimh fola.
25 Ní bheidh náire orm cara a chosaint; agus ní fholaigh mé mé féin uaidh.
26 Agus má tharlaíonn olc ar bith domsa aige, beidh gach duine a chloiseann sé aireach air.
27 Cé a leagfaidh faire os mo bhéal, agus séala eagna ar mo bheola, nach dtitfidh mé go tobann leo, agus nach scriosfaidh mo theanga mé?

CAIBIDIL 23

1 A Thiarna, a Athair agus a Ghobharnóir mo shaol ar fad, ná fág mé dá gcomhairle, agus ná lig dom titim taobh leo.
2 Cé a chuirfidh sciúirsí ar mo smaointe, agus smacht na heagna ar mo chroí? chun nach spárálann siad mé ar mo aineolas, agus nach dtéann sé thar mo pheacaí:
3 Ar eagla go méadóidh m'aineolas, agus go méadaím mo pheacaí chun mo scriosta, agus go dtitim os comhair mo naimhde, agus go ndéanfaidh mo namhaid lúcháir orm, a bhfuil a dhóchas i bhfad ó do thrócaire.
4 A Thiarna, a Athair agus a Dhé mo bheatha, ná tabhair dom amharc uaibhreach, ach cas ó d'sheirbhíseach aigne uaigneach i gcónaí.
5 Iompaigh díom dóchas agus foighne díom, agus coimeádfaidh tú suas é is mian leat i gcónaí chun fónamh duit.

6 Ná déanaigí sannt an bolg ná lúcháir na feola greim a choinneáil orm; agus ná tabhair os mo chionn do sheirbhíseach ar aigne místuama.
7 Éistigí, a chlann, smacht an bhéil: an té a choinníonn í, ní ghlacfar ina bheola é go brách.
8 Fágfar an peacach ina amaideacht: tuitfidh an droch chainteoir agus an t-uaibhreach leis sin.
9 Ná bíodh do bhéal i dtaithí ar mhionn; ná húsáid thú féin ar ainmniú an Aonaigh Naofa.
10Oir mar sheirbhíseach buailtear de shíor ní bheidh sé gan mharc gorm: mar sin an té a mhionnaíonn agus a ainmníonn Dia de shíor, ní bheidh sé gan locht.
11 An duine a dhéanfaidh mórán mionna, líontar é d'euceart, agus ní imeoidh an phlá go brách óna theach: má chiontóidh sé, beidh a pheaca air; agus mura n-admhaíonn sé a pheaca, déanann sé cion dúbailte: agus má mhionnaíonn sé go neamhghlan, ní bheidh sé neamhchiontach, ach beidh a theach lán de thubaistí.
12 Tá briathar ann atá cumhdaithe leis an mbás: deonaigh Dia nach bhfaightear é in oidhreacht Iacóib; óir beidh gach ní den tsórt sin i bhfad ó na déithe, agus ní bheidh siad ina bpeacaí.
13 Ná húsáid do bhéal chun mionnú neamhmheáchain, óir atá briathar an pheaca ann.
14 Cuimhnigh ar d’athair agus ar do mháthair nuair a shuíonn tú i measc daoine móra. Ná déan dearmad dá n-aghaidh, agus mar sin déanfadsa thú, tré do ghnás, a'd' amadán, agus guidhidh nach rugadh thú, agus mallachtuigheadar lá do bhreithe.
15 An fear atá i dtaithí ar bhriathra maslach, ní leasófar go brách é i gcaitheamh a shaoil.
16 Iolraíonn dhá shórt fear an peaca, agus beirfidh an tríú fear fearg: tá aigne te mar theine ar lasadh, ní mhúchfar go deo í, go n-ídeofar í: ní scoirfidh striapach i gcorp a fheóil, go n-eirig sé. tine.
17 Tá an t-arán go léir milis don striapach, ní fhágfaidh sé as go bhfaighidh sé bás.
18 An fear a bhriseann pósta, á rá mar sin ina chroí, Cé a fheiceann mé? Táim i mo thimpiste leis an dorchadas, clúdaíonn na ballaí mé, agus ní fheiceann aon chorp mé; cad is gá dom a eagla? ní mheabhróidh an té is Airde mo pheacaí:
19 Ní bhíonn eagla ar a leithéid de dhuine ach súile daoine, agus níl a fhios aige go bhfuil súile an Tiarna deich míle uair níos gile ná an ghrian, ag féachaint ar shlite uile na bhfear, agus ag smaoineamh ar na codanna is rúnda.
20 Bhí a fhios aige gach ní riamh a cruthaíodh iad; agus tar éis dóibh a bheith foirfe d'fhéach sé orthu go léir.
21 Gearrfar pionós ar an bhfear seo ar shráideanna na cathrach, agus i gcás nach bhfuil amhras air glacfar é.
22 Mar sin imeoidh sé freisin leis an mnaoi a fhágann a fear céile, agus a thugann oidhre ó dhuine eile isteach.
23 Ar dtús, níor ghéill sí do dhlí an Tí is Airde; agus ar an dara dul síos, rinne sí foghail ar a fear céile féin; agus sa tríú háit, rinne sí an fraochÚn i adhaltranas, agus thug sí leanaí ó fhear eile.
24 Tabharfar amach chuig an bpobal í, agus déanfar fiosrú ar a leanaí.
25 Ní ghlacfaidh a clann fréamh, agus ní thabharfaidh a craobhacha toradh ar bith.
26 Fágfaidh sí go mallaithe a cuimhne, agus ní scriosfar a masla.
27 Agus beidh a fhios acu siúd a fhanann nach bhfuil aon rud is fearr ná eagla an Tiarna, agus nach bhfuil aon ní is milse ná aird a thabhairt ar aitheanta an Tiarna.
28 Is mór an glóir an Tiarna a leanúint, agus is fada an saol le glacadh leis.

CAIBIDIL 24

1 Molfaidh an eagna í féin, agus tabharfaidh sí glóir i measc a muintire.
2 I gcomhthionól an Tí is Airde osclóidh sí a béal, agus buafaidh sí os comhair a chumhachta.
3 Tháinig mé amach as béal an té is Airde, agus chlúdaigh mé an talamh mar scamall.
4 Chónaigh mé in áiteanna arda, agus tá mo ríchathaoir i gcolún scamallach.
5 Chuasaigh mé im' aonar cuaird na bhflaitheas, agus shiúil mé i n-íochtar na doimhne.
6 Ar thonnta na farraige agus ar an talamh go léir, agus i ngach pobal agus náisiún, fuair mé seilbh.
7 Leibh seo go léir d’iarr mé suaimhneas: agus cé leis a gcloífidh mé ina oidhreacht?
8 Mar sin thug Cruthaitheoir na n-uile nithe ordú dom, agus an té a rinne mé chuir sé faoi mo tháilliúir mo shuaimhneas, agus dúirt sé, Bíodh do chónaí i Iacób, agus d’oidhreacht in Iosrael.
9 Chruthaigh sé mé ón tús roimh an domhan, agus ní theipfidh orm go deo.
10 Sa tabernacle naofa rinne mé seirbhís os a chomhair; agus is mar sin do bunuigheadh mé i Sion.
11 Mar an gcéanna sa chathair ionúin thug sé suaimhneas dom, agus in Iarúsailéim bhí mo chumhacht.
12 Agus ghlac mé fréamhú i bpobal onórach, fiú sa chuid d’oidhreacht an Tiarna.
13 Ardaíodh mé mar sheudar i Libanus, agus mar chrann cufróg ar shléibhte Hermon.
14 Ardaíodh mé mar chrann pailme in En-gaddi, agus mar phlanda rósanna i Iericho, mar chrann olóige cothrom i bpáirc thaitneamhach, agus d’fhás sé mar chrann eitleáin cois an uisce.
15 Thug mé boladh milis mar cainéil agus aspalatus, agus thug mé boladh taitneamhach mar an mirr is fearr, mar galbanum, agus onics, agus storax milis, agus mar an múch an tuise sa tabernacle.
16 Mar an crann tuirpintín shín mé amach mo chraobhacha, agus is craobhacha onóra agus grásta mo chraobhacha.
17 Mar an fhíniúin thug mé amach blaiseadh taitneamhach, agus is toradh onóra agus saibhris mo bhláthanna.
18 Is mise máthair an ghrá chóir, agus an eagla, agus an eolais, agus an dóchais naofa: dá bhrí sin, atá mé síoraí, tugtar do mo chlann go léir atá ainmnithe air.
19 Taraigí chugam, sibhse uile ar mian leo ionam, agus líonaigí sibh féin le mo thorthaí.
20 Óir is milse mo chuimhneachán ná an mhil, agus is milse mo oidhreacht ná an cíor mheala.
21 Beidh ocras fós orthu siúd a itheann mé, agus beidh tart fós orthu siúd a ólann mé.
22 An té a ghéilleann dom, ní hamhluítear go deo é, agus ní dhéanfaidh siad olc ar bith orthu siúd a oibríonn liom.
23 Is iad seo go léir leabhar chonradh an Dé is Airde, an dlí a d’ordaigh Maois mar oidhreacht do phobail Iacób.

24 Ná bí láidir sa Tiarna; go ndaingneoidh sé sibh, go gcloífidh sé ris: óir is é an Tighearna Uilechumhachtach Dia amháin, agus ní'l aon Slánaitheoir eile 'n-a theannta.
25 Líonann sé gach ní lena eagna, mar Phison agus mar Thigris in aimsir na dtorthaí nua.
26 Déanann sé an tuiscint a mhéadú mar Euphrates, agus mar an Iordáin in aimsir an fhómhair.
27 Déanann sé teagasc an eolais a thaispeáint mar an solas, agus mar Geon i aimsir an tseanré.
28 Ní raibh aithne mhaith ag an gcéad fhear uirthi: ní mó go bhfaighidh an duine deiridh amach í.
29 Óir is mó a smaointe ná an fharraige, agus is mó a comhairle ná an domhain mhór.
30 Tháinig mé amach freisin mar shruth ó abhainn, agus mar seoladán isteach i ghairdín.
31 Dúirt mé, Uiscefaidh mé mo ghairdín is fearr, agus uiscefaidh mé go flúirseach mo leaba gairdín: agus, féach, rinneadh abhainn de mo shruth, agus rinneadh farraige dom abhainn.
32 Déanfaidh mé fós teagasc a shoilsiú mar an mhaidin, agus cuirfidh mé amach a solas i bhfad amach.
33 Doirtfidh mé fós teagasc mar fháidh, agus fágfaidh mé é do gach aois go deo.
34 Féuch nach ar mo shon féin amháin a d'oibrigh mé, ach ar a son siúd go léir a lorgaíonn an eagna.

CAIBIDIL 25

1 I dtrí ní bhí mé áille, agus sheas mé suas go hálainn os comhair Dé agus fir araon: aontacht na mbráithre, grá comharsan, fear agus bean chéile a aontaíonn le chéile.
2 Trí shórt fear is fuath le m'anam, is mór mo chion ar a mbeatha: duine bocht bródúil, duine saibhir atá bréagadóir, agus sean-adhaltrannach a dhéanann déanamh.
3 Mura bhfuil rud ar bith bailithe agat i d'óige, conas a gheobhaidh tú aon ní i d'aois?
4 O nach aoibhinn an ní do ribí liatha, agus comhairle a bheith ag seandaoine!
5 O cé chomh breágh atá eagna na sean, agus tuiscint agus comhairle d'fhearaibh onórach.
6 Is iomaí taithí atá ag coróin na seanóirí, agus is é eagla Dé a ghlóir.
7 Naoi nithe a bhreithnigh mé i mo chroí a bheith sona, agus an deichiú cuid a dhéanfaidh mé a rá le mo theangaidh: An duine a bhfuil áthas ar a chlann; agus an té a mhairfidh chun titim a namhaid a fheiceáil:
8 Is maith an té a chomhnuíonn le mnaoi tuisceana, agus nár shleamhnaigh lena theangaidh, agus nach ndearna seirbhís d'fhear is neamhfhiúntach ná é féin:
9 Is maith an té a fuair críonnacht, agus an té a labhraíonn i gcluasa na ndaoine a éistfidh:
10 O nach mór an té a fhaigheann eagna! fós níl aon duine os a chionn ar a bhfuil eagla an Tiarna.
11 Ach ritheann grá an Tiarna gach ní chun solais: an té a choinníonn é, cad leis a shamhlaítear é?
12 Is é eagla an TIGHEARNA tosach a ngrádh : agus is é creideamh tús do leanmhuin ris.
13 Tabhair dom aon phlá, ach plá an chroidhe: agus aon aingidheachd, ach aingidheachd mná:
14 Agus aon aithrighe, ach an aimhreas ó na fuath dom: agus aon díoltas, ach an díoltas na naimhde.
15 Níl aon cheann os cionn ceann nathair; agus níl fearg ar bith os cionn feirge namhaid.
16 B'fhearr liom comhnaí a dhéanamh le leon agus le dragan, ná teach a choinneáil le bean aingidh.
17 Athraíonn aingne mná a héadan, agus dorchaíonn sí a gnúis mar shaicéadaí.
18 Suífidh a fear céile i measc a chomharsana; agus nuair a chloiseann sé é, osna go docht.
19 Ní hí an uile aingidheachd ach beag do aingidheachd mná: tuitim cion an pheacaigh uirthi.
20 Mar an dreapadóireacht suas bealach gainimh go cosa na n-aosach, is amhlaidh atá bean lán de bhriathra d'fhear ciúin.
21 Ná bac le háilleacht mná, agus ná bí ag iarraidh áthais uirthi.
22 Má choinníonn sí a fear céile, bíonn sí lán d'fhearg, d'imirce, agus d'ollmhagadh.
23 Laghdaíonn drochbhean an mhisneach, déanann sí aghaidh trom agus croí créachtaithe: bean nach dtabharfaidh sólás dá fear céile i gcruachás, déanann sí lámha laga agus glúine laga.
24 As an mnaoi a tháinig tús an pheaca, agus trína bás a fhaighimid go léir.
25 Ná tabhair an t-uisce; ná an tsaoirse bean ghránna chun dul thar lear.
26 Mura imeoidh sí mar ba mhaith leat í, gearr amach as do fheoil í, agus tabhair cuntas colscartha di, agus scaoil í.

CAIBIDIL 26

1Is beannaithe an fear a bhfuil bean cháiliúil aige, óir beidh líon a laethanta dúbailte.
2 Déanann bean cháiliúil a fear céile gairdeas, agus comhlíonfaidh sé blianta a shaol faoi shíocháin.
3 Is cion maith í an bhean mhaith, a thabharfar i gcion na ndaoine ar a bhfuil eagla an Tiarna.
4 Cibé an saibhir nó an bocht an duine, má tá croí maith aige i dtreo an Tiarna, déanfaidh sé gairdeas i gcónaí le gnúis aoibhne.
5 Tá trí ní ar a mbíonn eagla mo chroí; agus ar an gceathramhadh do ghabh eagla mór orm: an gcroidhtheach cathrach, an sluagh mí-riaghalta do thionól, agus cúis bhréige: is measa iad so uile ná bás.
6 Ach dornán croidhe agus doilgheas iseadh bean a bhfuil éad ar mhnaoi eile, agus sciúirse na teangan a dhéanann cumarsáid le cách.
7 Is cuing a chroitheadh anonn is anall an bhean chéile : an té a bhfuil greim aici uirthi, tá sé mar a bheadh scairp aige.
8 Cuireann bean mheisce agus gadaí fearg mhór ar an gcoigríoch, agus ní chumhdóidh sí a náire féin.
9 B'fhéidir go n-aithneofaí striapachas mná ina cuma ghalánta agus ina cuid súl.
10 Má bhíonn d'iníon gan náire, coinnigh go teann í, ar eagla go mbainfeadh sí í féin as an iomarca saoirse.
11 Bígí ag faire le súil ghéarchúiseach: agus ná hiontas má dhéanann sí foghail i do choinne.
12 Osclóidh sí a béal, mar thaistealaí tartacha nuair a fuair sé tobar, agus ólfaidh sí gach uisce in aice léi: ar gach fál suífidh sí, agus osclóidh sí a brat ar gach saighead.
13 Taitníonn grásta mná céile a fear, agus ramhróidh a rogha féin a chnámha.
14 Is bronntanas ón Tiarna bean chiúin agus ghrámhar; agus níl aon rud chomh fiúntach agus aigne oilte go maith.
15 Is grásta dúbailte í bean dhílis agus náireach, agus ní féidir luach a chur ar a hintinn mhór-roinne.

16 Mar an ghrian nuair a éiríonn sí ar neamh ard; mar sin atá áilleacht na dea-mhná in ordú a tí.
17 Mar atá an solas glan ar an gcoinnleoir naofa; is amhlaidh atá áilleacht an duine in aois aibí.
18 Mar na piléir óir ar na soicéid airgid; is amhlaidh atá na cosa cothroma le croí seasta.
19 A mhic, coimeád slán bláth na haoise; agus ná tabhair do neart do choimhthígh.
20 Nuair a bheidh sealbhú torthúil faighte agat ar fud na páirce go léir, cuir le do shíol féin é, ag muinín as maitheas do stoic.
21 Mar sin ardófar do chine a fhágann tú, agus muinín acu as a ndea-shliocht.
22 Áireofar striapach mar smólach; ach bean phósta is túr in aghaidh báis a fear céile.
23 Tugtar bean uilc mar chuibhrionn don fhear aingidh: ach tugtar bean dhiadhaidh don té ar a bhfuil eagla an Tighearna.
24 Déanann bean mhímhacánta náire: ach tabharfaidh bean mhacánta urraim dá fear.
25 Áireofar bean gan náire mar mhadra; ach í a bhfuil náire uirthi, beidh eagla an Tiarna uirthi.
26 Bean a thugann onóir dá fear, breithneofar í go ciallmhar ar chách; ach an té a thugann easonóir dó ina mórtas, áireofar í go mídhílis do chách.
27 Iarrfar bean ard ag caoineadh agus masla chun na naimhde a chur ar shiúl.
28 Tá dhá ní a chuireann trua mo chroí; agus cuireann an treas fear fearg orm: fear cogaidh a fhulaingíonn bochtanas; agus fir na tuisceana nach bhfuil socraithe ag; agus ceann a fhilleann ó righteousness a pheaca; ullmhaíonn an Tiarna a leithéid don chlaíomh.
29 Is ar éigean a choimeádfaidh ceannaí é féin ó éagóir a dhéanamh; agus ní bheidh huckster saor ó pheaca.

CAIBIDIL 27

1 Pheacaigh go leor ar ábhar beag; agus an té a iarrann flúirse, casfaidh sé a shúile uaidh.
2 Mar a ghreamaíonn tairne go tapa idir cheangail na gcloch; mar sin fanann an peaca idir cheannach agus díol.
3 Mura gcoimeádann duine é féin go dícheallach in eagla an Tiarna, is gan mhoill a scriosfar a theach.
4 Mar nuair a dhéanann duine scagadh le criathar, fanann an bruscar; mar sin an filth an duine ina chuid cainte.
5 Cruthaíonn an fhoirnéis soithí an chréatóra; mar sin atá triail an duine ina réasúnaíocht.
6 Dearbhaíonn an toradh an bhfuil an crann cóirithe; mar sin atá an chaint a bhaineann le comaoin i gcroílár an duine.
7 Mol aon duine sula n-éisteann tú leis á labhairt; óir is é seo triail na bhfear.
8 Má leanann tú fíréantacht, gheobhaidh tú í, agus cuirfidh tú ort í mar chulaith fhada ghlórmhar.
9 Rachaidh na héin i muinín a leithéidí; mar sin fillfidh an fhírinne chucu a chleachtann inti.
10 Mar a luíonn an leon ag fanacht leis an gcreach; mar sin peaca ar a son a dhéanann aingiúlacht.
11 Tá dioscúrsa an duine diaga i gcónaí leis an eagna; ach athraíonn an t-amadán mar an ghealach.
12 Má bhíonn tú i measc na n-indiscréideach, breathnaigh an t-am; ach a bheith go leanúnach i measc fir na tuisceana.
13 Tá dioscúrsa na n-amadán míchuibhiúil, agus is é a n-spórt náire an pheaca.
14 Cuireann caint an té a mhionnaíonn go mór ar an ghruaig seasamh ina seasamh; agus a gcuid brawls a dhéanamh aon stad a chluasa.
15 Is doirteadh fola achrann na n-uaibhreach, agus is doilíosach don chluas a n-aimhleas.
16 An té a aimsíonn rúin cailleann sé a chreidiúint; agus ní bhfaighidh sé cara dá intinn go deo.
17Gráigh do chara, agus bí dílis dó: ach má thugann tú feall ar a rúin, ná lean ina dhiaidh níos mó.
18 Mar a scrios an duine a namhaid; mar sin chaill tú grá do chomharsa.
19 Mar an té a scaoilfidh éan as a láimh, is mar sin a scaoil tú le do chomharsa imeacht, agus ní gheobhaidh tú arís é.
20 Leanaigí ina dhiaidh níos mó, mar tá sé rófhada amach; tá sé mar pis d'éalaigh as an ribe.
21 Maidir le créachta, féadfar é a cheangal suas; agus tar éis aithrighe béidir athmhuintearas a bheith ann: ach an té a dheanann rúin, tá sé gan dóchas.
22 An té a winketh leis na súile, oibríonn sé olc: agus an té a bhfuil aithne aige air imeoidh uaidh.
23 Nuair a bheidh tú i láthair, labhróidh sé go binn, agus beidh meas aige ar do bhriathra: ach faoi dheireadh sracfaidh sé a bhéal, agus déanfaidh sé clúmhilleadh ar do chuid cainte.
24 Is fuath liom go leor rudaí, ach ní haon rud cosúil leis; óir beidh fuath ag an Tiarna dó.
25 An té a chaith cloch ar airde, cuireann sé ar a cheann í; agus do-rinneadh stróc meallta créachta.
26 An té a thochail poll, tuitfidh sé ann: agus an té a leagfaidh gaiste tógfar ann é.
27 An té a dhéanfaidh aimhleas, tuitfidh sé air, agus ní fios dó cia as a thiocfaidh sé.
28 Is ó na huaibhreach atá magadh agus magadh; ach beidh bhfeice, mar leon, ag fanacht leo.
29 Iad siúd a dhéanann lúcháir ar thitim na bhfíréan, glacfar sa ribe iad; agus ídeoidh anachain iad sula n-éagfaidh siad.
30 Mílse agus fearg, is abominations iad seo fiú; agus beidh ag an duine peacach iad araon.

CAIBIDIL 28

1 An té a dhéanfaidh díoltas, gheobhaidh sé díoltas ón Tiarna, agus go cinnte coimeádfaidh sé a pheacaí i gcuimhne.
2Maith do do chomharsa an díobháil a rinne sé duit, mar sin maithfear do pheacaí freisin nuair a bheidh tú ag guí.
3 Bíonn fuath ag fear amháin in aghaidh duine eile, agus an lorgaíonn sé maithiúnas ón Tiarna?
4 Ní dhéanann sé trócaire ar dhuine, atá cosúil leis féin: agus an iarrann sé maithiúnas ina pheacaí féin?
5 Mura gcothaíonn an té nach bhfuil ann ach fuath, cé a ghuífidh chun maithiúnais a bpeacaí?
6 Cuimhnigh ar do chríoch, agus scoirfidh naimhde; cuimhnigh ar éilliú agus ar bhás, agus cloí leis na haitheanta.
7 Cuimhnigh ar na haitheanta, agus ná bíodh mailís ar do chomharsa: cuimhnigh cúnant an Té is Airde, agus mairg ar aineolas.
8 Staon ó achrann, agus laghdóidh tú do pheacaí: óir déanfaidh fear ar buile achrann,
9 Déanann an peacach cairdeas a chur amú, agus déanann sé díospóireacht i measc na ndaoine a bhíonn ag síocháin.

10 Mar ábhar na tine, mar sin dóitear é: agus mar atá neart duine, mar sin tá a wrath; agus de réir a saibhris ardaíonn a fhearg; agus dá láidre iad a áitíonn, is ea is mó a bheidh siad inflamed.
11 Lasann conspóid thréan tine, agus caitheann troda tréan fuil.
12 Má shéideann tú an spréach, dódh é: má chíonn tú smugaid air, múchfar é: agus tiocfaidh an bheirt seo amach as do bhéal.
13 Mallacht ar an gcogarach agus ar an bhfocal dúbailte: óir scrios an dream sin go leor a bhí faoi shíocháin.
14 Chuir teanga chúngaithe imní ar mhórán, agus thiomáin sí ó náisiún go náisiún iad: leag sí cathracha láidre anuas, agus scrios sí tithe na ndaoine móra.
15 Do chaith teanga bharamhail mná fíre amach, agus do chailleadar a saothar.
16 An té a éisteann leis, ní bhfaighidh sé suaimhneas choíche, agus ní chónóidh sé go ciúin.
17 Déanann stróc an fhuip marcanna san fheoil: ach briseann stróc na teanga na cnámha.
18 Is iomaí duine a thit le faobhar an chlaíomh: ach ní hamhlaidh a thit an teanga.
19 Is maith an té a chosnaítear trína venom; an té nár tharraing a chuing, ná a bhí faoi cheangal ina bannaí.
20 Is cuing iarainn a chuing, agus bandaí práis a bandaí.
21 Is olc a bhás, is fearr an uaigh ná é.
22 Ní bheidh smacht aige orthu siúd ar a bhfuil eagla Dé, agus ní bheidh siad dóite lena lasair.
23 Tréigfidh an Tiarna é; agus beidh sé sruthán iontu, agus ní a múchadh; seolfar orthu mar leon, agus iad a ithe mar liopard.
24Féach go gclúdaíonn tú do sheilbh le dealga, agus ceangail do chuid airgid agus óir,
25 Meáigh do bhriathar go cothrom, agus déan doras agus barra do do bhéal.
26 Tabhair an aire ná sleamhnaíonn tú in aice leis, ar eagla go dtitfidh tú os comhair an té atá ina luí.

CAIBIDIL 29

1 An té atá trócaireach, tabharfaidh sé iasacht dá chomharsa; agus an té a neartaíonn a lámh coimeádann sé na haitheanta.
2 Tabhair ar iasacht do do chomharsa in am a ghátair, agus íoc arís le do chomharsa in am trátha.
3 Coimeád do bhriathar, agus déan go dílis leis, agus gheobhaidh tú i gcónaí an ní is gá duit.
4 Nuair a tugadh rud ar iasacht dóibh go leor, mheas siad é a fháil, agus chuir siad i dtrioblóid iad a chabhraigh leo.
5 Go dtí go bhfaighidh sé, pógfaidh sé lámh duine; agus ar airgead a chomharsan labhróidh sé go foighdeach: ach nuair ba cheart dó aisíoc a dhéanamh, fadóidh sé an t-am, agus fillfidh sé focail bhróin, agus gearánfaidh sé an t-am.
6 Má bhíonn sé i réim, is ar éigean a gheobhaidh sé an leath, agus déanfaidh sé a áireamh amhail is dá bhfaigheadh sé é: mura bhfuair, bhain sé a airgead dó, agus fuair sé namhaid gan chúis dó: íocann sé é le mallachtaí agus ráillí; agus ar onóir íocfaidh sé náire dó.
7 Mar sin dhiúltaigh a lán daoine iasacht a thabhairt do dhrochghníomhaíochtaí fir eile, ar eagla go ndéanfaí calaois orthu.
8 Ach bíodh foighid agat le fear bocht, agus ná déan trócaire air.
9 Cuidigh leis na boicht ar son na haitheanta, agus ná cas ar shiúl é mar gheall ar a bhochtanas.
10 Caill do chuid airgid ar son do dhearthár agus do charad, agus ná meirg é faoi chloich le bheith caillte.
11 Déan do thaisce de réir orduithe an Tí is Airde, agus tabharfaidh sé níos mó sochair duit ná ór.
12 Dún déirce i do stórtha, agus saorfaidh sé ó gach aimhreas thú.
13 Déanfaidh sé troid ar do shon i gcoinne do naimhde níos fearr ná sciath chumhachtach agus sleá láidir.
14 Déanann an duine macánta urra ar a chomharsa: ach tréigfidh an té atá místuama é.
15 Ná déan dearmad cairdeas d’urra, mar thug sé a shaol ar do shon.
16 Scriosfaidh peacach dea-staid a urra:
17 Agus an té nach bhfuil buíoch de, fágfaidh sé i gcontúirt an té a thug slán é.
18 Rinne feachtais a lán de na dea-staidéir, agus chroith sé iad mar thonn na farraige: thiomáin fir chumhachtacha é óna dtithe, ionas go ndeachaigh siad ar seachrán i measc na náisiún aisteach.
19 An drochdhuine a sháraíonn orduithe an Tiarna, tuitfidh sé faoi urraíocht: agus an té a ghabhfaidh agus a leanfas gnó daoine eile ar mhaithe le gnóthú, tuitfidh sé faoi chulaithigh.
20 Cuidigh le do chomharsa de réir do chumhachta, agus tabhair aire nach dtitfidh tú féin sa chéanna.
21 Is é an rud is tábhachtaí don saol ná uisce, agus arán, agus éadaí, agus teach chun náire a chlúdach.
22 Is fearr beatha an duine bhocht i dteachín meánach, ná beatha an duine bhocht i dteach fir eile.
23Bíodh sé beag nó mór, bíodh sé sásta, nach gcloisfidh tú achmhasán do thí.
24 Oir is truagh an bheatha do dhul ó thigh go tigh : óir an áit ar coimhthionól tú, ní misde dhuit do bhéal a oscailt.
25 Déanfaidh tú siamsaíocht, agus féasta, agus gan buíochas: ina theannta sin éistfidh tú focail searbha:
26 Tar, a choimhthigh, agus cuir bord ar fáil, agus beathaigh mé as an méid atá réidh agat.
27 Tabhair áit, a choimhthíoch, don duine onórach; tagann mo dhearthháir chun lóistín, agus tá mo theach mo ghátair agam.
28 Is truaigh na nithe seo d’fhear na tuisceana; an upbraiding of houseroom, agus magadh an iasachtóir.

CAIBIDIL 30

1 An té a thugann grá dá mhac, is minic a bhraitheann sé an tslat, chun go mbeadh áthas air sa deireadh.
2 An té a chastaíonn a mhac, beidh lúcháir air, agus beidh áthas air i measc a lucht aitheantais.
3 An té a mhúineann a mhac, cuireann sé bróin ar an namhaid: agus i láthair a chairde beidh sé áthas air.
4Gidheadh bás a athair, fós féin atá sé mar nach marbhóchadh sé é: óir d'fhág sé duine 'na dhiaidh, is cosmhail é féin.
5 An feadh a mhair sé, do chonaic sé, agus do ghabh sé aoibhneas air: agus ar néirghe dó, ní raibh brón air.
6 D’fhág sé ina dhiaidh sin díoghaltóir i gcoinne a naimhde, agus duine a dhéanfaidh cineáltas dá chairde.
7 An té a dhéanfas an iomarca dá mhac, ceanglaidh sé a chréachta; agus beidh a bhroinn trioblóid ag gach caoin.

8 Éiríonn capall gan bhriseadh ina cheann láidir: agus beidh leanbh a fhágtar dó féin toilteanach.
9 Cocker do leanbh, agus cuirfidh sé eagla ort: imirt leis, agus beidh sé tú a thabhairt chun troime.
10 Ná gáire leis, ar eagla go mbeadh brón ort leis, agus ar eagla go nginfidh tú do fhiacla sa deireadh.
11 Ná tabhair saoirse dó ina óige, agus ná bac ar a amaidí.
12 Crom síos a mhuineál agus é óg, agus buail ar na taobhanna é agus é ina leanbh, ar eagla go n-éireodh sé doiléir, agus go mbeidh sé easumhal duit, agus go gcuirfeadh sé brón ar do chroí.
13 Déan do mhac a chasta agus a shealbhú le saothar a thabhairt dó, ar eagla go mbeadh a iompar mígheanasach ina chion ort.
14 Is fearr an bochtán, agus é slán agus láidir sa bhunreacht, ná an duine saibhir atá cráite ina chorp.
15 Tá sláinte agus dea-staid choirp thar an uile óir, agus corp láidir os cionn saibhreas gan teorainn.
16 Níl saibhreas ar bith os cionn coirp slán, agus ní lúcháir os cionn áthas an chroí.
17 Is fearr an bás ná beatha shearbh nó tinneas leanúnach.
18 Is mar chuisle feola a chuirtear ar uaigh na míolta a dhoirtear ar bhéal dúnta.
19 Cén mhaith a dhéanann an ofráil don íol? óir ní féidir leis ithe ná boladh: is mar sin atá an té a bhfuil géarleanúint air ón Tiarna.
20 Feiceann sé lena shúile agus ag osna, mar eunuch a ghlacann maighdean agus a osna.
21 Ná tabhair thar d'intinn ar truime, agus ná buail isteach i do chomhairle féin.
22 Is é áthas an chroí beatha an duine, agus fadaíonn áthas an duine a laethanta.
23 Grá do t'anam féin, agus tabhair sólás do chroidhe, cuir doilgheas i bhfad uait: óir do mharbh an brón mórán, agus ni bhfuil tairbhe ann.
24 Giorraíonn éad agus fearg an bheatha, agus tugann cúram na haoise roimh an aimsir.
25 Beidh cúram ar a fheoil agus ar a réim bia ag croí maith suairc.

CAIBIDIL 31

1 Ag faire don saidhbhreas ídíonn sé an fheoil, agus cuireann a chúram íad codladh.
2 Ní ligfidh aire faire don duine codladh, mar bhriseann galar goirt codladh;
3 Is mór an t-uafás saothair ag an saibhir ag bailiú nirt le chéile; agus nuair a scíthe sé, líontar é lena mhiontaí.
4 Saothraíonn an bochtán ina staid bhocht; agus nuair a fhágfas sé é, tá sé fós i ngátar.
5 An té a thugann grá don ór ní cóir é, agus an té a leanann éilliú, beidh a dhóthain aige.
6 Óir bhí scrios mór ar mhórán, agus bhí a scrios i láthair.
7 Is ceap tuislithe é don lucht a íobairt dó, agus glacfar leis gach amadán.
8 Is beannaithe an saibhir a gheofar gan ghaoid, agus nach ndeachaigh i ndiaidh an óir.
9 Cé hé féin? agus beannófar é: óir is iontach a rinne sé i measc a mhuintire.
10 Cé a thriail mar sin, agus a fuarthas foirfe? ansin lig dó ghlóir. Cé a d'fhéadfadh a chiontaíonn, agus nach olc? nó a rinne olc, agus nach bhfuil déanta é?
11 Daingneofar a chuid earraí, agus dearbhóidh an comhthionól a dheirce.
12 Má bhíonn tú i do shuí ag bord luachmhar, ná bíodh sanntach ort, agus ná abair, Tá mórán feola air.
13 Cuimhnigh gur olc an tsúil olc: agus cad a chruthaítear is measa ná an tsúil? dá bhrí sin gol sé ar gach ócáid.
14 Ná sín do lámh cibé áit a fhéachann sí, agus ná sá isteach sa mhias leis í.
15 Ná tabhair breith ar do chomharsa ionat féin: agus bí discréideach i ngach uile ní.
16 Ith de réir mar is fear, na nithe a chuirtear romhat; agus caith nóta, ar eagla go mbeidh fuath agat.
17 Fág ar dtúis ar mhaithe le béasa; agus ná bí mí-shásúil, ar eagla go gciontóidh tú.
18 Nuair a shuíonn tú i measc go leor, ná sroich do lámh amach ar dtús.
19 Is beag is leor don duine atá á chothú go maith, agus ní ghearrann sé a ghaoth ar a leaba.
20 Tagann codladh slán ó itheachán measartha: éiríonn sé go moch, agus tá a chuid éirim leis: ach bíonn pian an fhaire, agus an choiléar, agus an bhréige, le fear neamhshásúil.
21 Agus má tá iachall ort ithe, éirigh, imigh amach, urlacan, agus beidh suaimhneas agat.
22 A mhic, éist liom, agus ná déan deifir orm, agus faoi dheireadh gheobhaidh tú mar a dúirt mé leat: i d'oibreacha go léir bí mear, mar sin ní thiocfaidh aon tinnis chugat.
23 An té atá liobrálach dá fheoil, labhróidh daoine go maith ina thaobh; agus creidfear tuairisc a dhea-thighis.
24 Ach ina choinne sin atá ina gharsún dá chuid feola, déanfaidh an chathair uile gruaim; agus ní bheidh amhras ar bith ar theistiméireachtaí a dhíchill.
25 Ná taispeáin do ghaisce i bhfíon; óir do mhill fíon mórán.
26 Cruthaíonn an foirnéis an imeall trí thumadh: is mar sin a fhíonann croíthe na n-uaibhreach trí mheisce.
27 Is maith an fíon agus an bheatha do dhuine, má óltar go measartha é: cad é an saol mar sin don duine atá gan fíon? óir do deineadh é do dhéanamh aoibhne ar na daoinibh.
28Bíonn fíon ar meisce intomhaiste agus i séasúr áthas an chroí, agus aoibhneas na hintinne:
29 Ach fíon a óltar le farasbarr, déanann sé searbhas na hintinne, le bréidín agus le conspóid.
30 Méadaíonn an meisce fearg an amadáin go gciontaíonn sé: laghdaíonn sé neart, agus déanann sé créachtaí.
31 Ná déan achmhasan do do chomharsa ag an bhfíon, agus ná déan díspeagadh air ina ghríosú: ná tabhair dó focail ghéarchúiseacha, agus ná cuir brú air ag impí air chun deoch.

CAIBIDIL 32

1 Má dhéantar máistir féasta thú, ná tóg tú féin suas, ach bí ina measc mar dhuine den chuid eile; tabhair aire dúthrachtach dóibh, agus suidh síos mar sin.
2 Agus nuair a bheidh d'oifig go léir déanta agat, déan d'áit, chun go mbeidh áthas ort leo, agus go bhfaighidh tú coróin ar do thobar a ordú don fhéile.
3 Labhair, tusa an té is sine, óir is tusa a bheidh ann, ach le breithiúnas maith; agus bac ní ceol.
4 Ná doirt focail amach san áit a bhfuil ceoltóir, agus ná cuir eagna amach as an aimsir.

5 Beidh coirm cheoil i bhféasta fíona mar shlabhra carbuncail in ór.
6 Mar chomhartha emerald suite i saothar óir, is mar sin atá an tséis cheoil le fíon taitneamhach.
7 Labhair, a fhir óig, má bhíonn gádh ort: agus fós is gann an uair a fhiafruigheann tú dhá uair.
8 Bíodh do chaint gearr, ag tuiscint go mór i gcúpla focal; Bí mar dhuine a bhfuil aithne aige agus fós ag coinneáil a theanga.
9 Má bhíonn tú i measc daoine móra, ná déan tú féin ar chomhchéim leo; agus nuair a bheidh fir ársa i bhfeidhm, ná húsáid mórán focal.
10 Sula dtéann an toirneach tintreach; agus rachaidh fear náirithe i bhfabhar.
11 Eirigh go moch, agus ná bí ar an gceann deiridh; ach tóg abhaile thú gan mhoill.
12 Glac do chaitheamh aimsire ann, agus déan mar is áil leat: ach ná déan peaca trí chaint uaibhreach.
13 Agus ar na nithe seo beannaigh an té a rinne thú, agus a rinne tú a athlánú lena nithe maithe.
14 An té ar a bhfuil eagla an Tiarna gheobhaidh sé a smacht; agus gheobhaidh na daoine a lorgaíonn go luath é bhfabhar.
15 An té a iarrann an dlí, líonfar leis é: ach beidh an hypocrite oilbheum ann.
16 Gheobhaidh lucht a bhfuil eagla an Tiarna orthu breithiúnas, agus cothóidh siad ceartas mar sholas.
17 Ní dhéanfaidh duine peacach aithrí, ach faigheann sé leithscéal de réir a thoile.
18 Beidh fear comhairleach tuisceanach; ach ní bhíonn eagla ar fhear ainnis agus uaibhreach, fiú amháin nuair a rinne sé é féin gan chomhairle.
19 Ná déan faic gan chomhairle; agus nuair a bheidh aon uair déanta agat, ná déan aithrí.
20 Ná imigh ar shlí ina dtitfidh tú, agus ná tuisligh i measc na gcloch.
21 Ná bíodh muinín agat ar bhealach simplí.
22 Agus bí ar an airdeall ó do chlann féin.
23 Cuir muinín i d'anam féin i ngach dea-obair; óir is é seo coimeád na n-aitheanta.
24 An té a chreideann sa Tiarna, tugann sé aird ar an ordú; agus an té a chuireann muinín ann ní éireoidh sé níos measa.

CAIBIDIL 33

1 Ní tharlóidh olc don té ar a bhfuil eagla an Tiarna; ach i temptation fiú arís beidh sé a sheachadadh air.
2 Ní fuath ag duine ciallmhar an dlí; ach an té atá ina chealgoir ann, tá sé mar long i stoirm.
3 Cuireann fear na tuisceana muinín sa dlí; agus tá an dlí dílis dó, mar oracle.
4 Ullmhaigh a bhfuil le rá, agus mar sin éistfear leat: agus ceangail teagasc, agus ansin tabhair freagra.
5 Tá croidhe na n-amaideach mar roth ceirt; agus tá a chuid smaointe cosúil le crann acastóir rollta.
6 Tá capall stail mar charaid ag magadh, déanann sé neimhe faoi gach aon duine a shuíonn air.
7 Cad chuige a sháraíonn lá amháin lá eile, nuair is solas na gréine uile solas gach lae sa bhliain?
8 Le heolas an Tiarna rinneadh idirdhealú eatarthu: agus d'athraigh sé séasúir agus féilte.
9 Rinne sé ardlaethanta cuid acu, agus naomhaigh sé iad, agus cuid acu rinne sé gnáthlaethanta.
10 Agus tá na fir go léir ón talamh, agus cruthaíodh Ádhamh den talamh:
11 Le mórán eolais roinneadh an Tiarna leo, agus rinne sé a slite éagsúla.
12 Bheannaigh sé agus d'ardaigh cuid acu, agus naomhaigh sé cuid acu, agus chuir sé ina chóngar dó féin: ach mhallaigh sé agus d'ísle cuid acu, agus d'iompaigh sé as a n-áit.
13 Mar atá an chré i láimh an chréatóra, chun í a chumadh ar a thoil féin: mar sin tá an duine i láimh an té a rinne é, chun iad a dhéanamh mar is fearr leis.
14 Cuirtear an mhaith in aghaidh an uilc, agus an bheatha in aghaidh an bháis: is mar sin atá an peacach i gcoinne an pheacaigh, agus an peacach i gcoinne na ndéithe.
15 Breathnaigh mar sin ar oibreacha uile an té is Airde; agus tá beirt agus beirt, duine i gcoinne a chéile.
16 Ar deireadh dhúisigh mé, mar dhuine a chruinníonn i ndiaidh na bhfíonchaor: trí bheannacht an Tiarna rinne mé tairbhe, agus threoraigh mé mo phreas fíona mar bhailitheoir fíonchaor.
17 Smaoinigh nár shaothraigh mé ní ar mo shon féin amháin, ach ar a son siúd go léir atá ar lorg na foghlama.
18 Éist liom, a mhórdhaoine an phobail, agus éist le bhur gcluasa, a ríthe an phobail.
19 Ná tabhair do mhac ná do bhean chéile, do dhearththáir ná do chara, cumhacht ort fad a bheidh tú beo, agus ná tabhair do chuid earraí do dhuine eile: ar eagla go ndéanfaidh sé aithrí ort, agus go n-éilíonn tú mar an gcéanna arís.
20 Fad a bheidh tú beo agus anáil agat ionat, ná tabhair thú féin ar aon duine.
21 Mar is fearr é go n-iarrfadh do chlann thú ná go seasfadh tusa dá gcúirtéis.
22 Coimeád an ceannasacht duit féin i d'oibreacha go léir; ná fág smál i d'onóir.
23 An tráth a gcríochnóidh tú do laethanta, agus a chríochnóidh tú do shaol, dáileadh d'oidhreacht.
24 Tá forae, slat, agus ualaí don asal; agus arán, ceartúchán, agus obair, do sheirbhíseach.
25 Má chuireann tú do shearbhónta chun saothair, gheobhaidh tú suaimhneas: ach má ligeann tú díomhaoin é lorgóidh sé saoirse.
26 Bogann cuing agus collar an muineál: is mar sin atá céasadh agus crá don drochsheirbhíseach.
27 Cuir chun saothair é, ionas nach mbeidh sé díomhaoin; óir múineann díomhaoineas mórán uilc.
28 Cuir chun oibre é, de réir mar is cuí dó: mura n-éilíonn sé, cuir ort geimhle níos troime.
29 Ach ná bí iomarcach i dtreo aon duine; agus gan rogha a dhéanamh rud ar bith.
30 Má tá seirbhíseach agat, bíodh sé dhuit mar thú féin, mar gur ar phraghas a cheannaigh tú é.
31 Má bhíonn seirbhíseach agat, iarr mar bhráthair air: óir tá gádh agat air, mar atá ó d'anam féin: má ghuidh tú go h-olc air, agus go n-imthigheann sé uait, cé'n tslighe a rachaidh tú á lorg?

CAIBIDIL 34

1 Is ar neamhní agus bréagach atá súil an duine ar neamhní: agus ardaíonn aislingí amaidí.

2 An té a bhreathnaíonn ar bhriongloidí, is cosúla é leis an té a ghlacann scáth, agus a leanann i ndiaidh na gaoithe.
3 Is ionann fís aisling agus rud amháin, fiú mar chosúlacht duine le duine.
4 De rud neamhghlan cad is féidir a ghlanadh? agus as an ní sin atá bréagach cad is féidir an fhírinne a theacht?
5 Is díomhain iad divinations, agus soothsayings, agus brionglóidí: agus an croí fancieth, mar mná croí le travail.
6 Mura seolfar ón té is Airde i do chuairt iad, ná leag do chroí orthu.
7Oir mheall dreamanna a lán, agus theip orthu a chuir a muinín iontu.
8 Beidh an dlí le fáil foirfe gan bréaga: agus is foirfeacht eagna do bhéal dílis.
9 An fear a shiubhail a fhios ag a lán rudaí; agus an té a bhfuil mórán taithí aige, dearbhóidh sé eagna.
10 An té nach bhfuil taithí aige, is beag a fhios aige: ach an té a thaistil, tá sé lán de stuamacht.
11 Nuair a thaistil mé, chonaic mé go leor rudaí; agus tuigim níos mó ná mar is féidir liom a chur in iúl.
12 Is minic a bhím i nguais an bháis : gidheadh mar gheall ar na nithibh so do shaoradh mé.
13 Mairfidh spiorad na ndaoine ar a bhfuil eagla an Tiarna; óir tá a ndóchas annsan a shábhálann iad.
14 An té ar a mbeidh eagla an Tiarna ní bheidh eagla ná eagla air; óir is é a dhóchas é.
15 Is beannaithe anam an té ar a bhfuil eagla an Tiarna: cé air a fhéachann sé? agus cé hé a neart?
16 Mar tá súile an Tiarna orthu siúd a bhfuil grá acu dó, is é a shlánchoimeád agus a bhfanacht láidir é, is cosaint é ón teas, agus clúdach ón ngrian ag meán lae, ina chosaint ó thuislithe, agus ina chabhair ón titim.
17 Ardaíonn sé an t-anam, agus solasann sé na súile: tugann sé sláinte, beatha, agus beannacht.
18 An té a íobraíonn rud a fhaightear go héagórach, is magadh é a ofráil; agus ní ghlactar le bronntanais na bhfear éagórach.
19 Ní shásaíonn an té is Airde le híobairtí na n-aingidh; níl sé sámh don pheaca ag an iliomad íobairtí.
20 An té a thugann ofráil d'earraí na mbochtán, déanann sé mar an té a mharaíonn an mac os comhair súile a athar.
21 Is é arán an ghátair a mbeatha: an té a dhéanann calaois air is fear fola é.
22 An té a bheir uaidh beatha a chomharsan, maraíonn sé é; agus an té a dhéanann calaois ar oibrí a thuarastail, is doirteadh fola é.
23 Nuair a thógann duine acu, agus nuair a tharraingíonn duine eile anuas, cén tairbhe a bheidh acu ansin ach saothair?
24 Nuair a bhíonn duine ag guí, agus ag mallacht ar dhuine eile, cé leis a gcloisfidh an Tiarna glór?
25 An té a níonn é féin tar éis do chorp marbh a theangmháil, má dheanann sé arís é, cad is tairbhe d'á nighe?
26 Mar sin is le duine a dhéanann troscadh ar a pheacaí, agus a théann arís, agus a dhéanann mar an gcéanna: cé a éistfidh lena urnaí? nó cad a dhéanann a uirísliú air?

CAIBIDIL 35

1 An té a choinníonn an dlí, tugann sé a dhóthain dóthan: an té a thugann aird ar an ordú, ofrálann sé íobairt shíochánta.
2 An té a éileoidh maith, ofrálann sé plúr mín; agus an té a thugann déirce, íobairt sé moladh.
3 Is maith leis an Tiarna imeacht ón aingc; agus is íobairt é an éagóir a thréigean.
4 Ní thaispeánfar tú folamh os comhair an Tiarna.
5 Chun na nithe seo go léir a dhéanamh mar gheall ar an ordú.
6 Déanfaidh ofráil an chirt an altóir ramhar, agus a bhlaiseadh cùbhraidh os comhair an Tí is Airde.
7 Is inghlactha íobairt an fhir chóir. agus ní dhéanfar dearmad go deo ar a chuimhneachán.
8 Tabhair don Tiarna a onóir le súil mhaith, agus ná laghdú céadtorthaí do lámha.
9 Léirigh gliondar suairc i do thabhartais go léir, agus tiomnaigh do dheicheamh le h-áthas.
10 Tabhair don té is Airde de réir mar a shaibhrigh sé thú; agus mar a fuair tú, tabhair le súil cheerful.
11 Oir cúitíonn an Tiarna, agus tabharfaidh sé duit seacht n-uaire an oiread.
Ná 12 smaoineamh truaillithe le bronntanais; le haghaidh den sórt sin ní bheidh sé a fháil: agus muinín gan íobairtí unrighteous; óir is breitheamh an Tiarna, agus níl meas ar bith aige ar dhaoine.
13 Ní ghlacfaidh sé le duine ar bith i gcoinne an duine bhocht, ach éistfidh sé le paidir an duine faoi bhrú.
14 Ní dhéanfaidh sé aon díspeagadh ar ghuí na n-aithreacha; ná an bhaintreach, nuair a dhoirteann sí a gearán.
15 Nach ritheann na deora síos leicne na baintrí? agus nach í a gol 'na aghaidh a chuireann faoi deara iad a thitim?
16 Glacfar le fabhar an té a dhéanann seirbhís don Tiarna, agus sroichfidh a urnaí go dtí na scamaill.
17 Tréigeann paidir na n-umhla na scamaill : agus an tan thiocfadh sé am fagus, ní bheidh sólás aige ; agus ní imeoidh, go dtí go bhfeicfidh an té is Airde breithiúnas a thabhairt go hionraic, agus breithiúnas a fhorghníomhú.
18Oir ní bheidh an Tiarna leisc, agus ní bheidh an tUachtarach foighneach leo, go mbuail sé leasracha na ndaoine neamhthrócaireach agus go n-íocfaidh sé díoltas ar na cinneach; till thóg sé amach an iliomad na bródúil, agus bhris an scepter an unrighteous;
19 Go dtí go ndearna sé do gach duine de réir a ghníomhartha, agus de réir a n-oibreacha daoine; go dtuga sé breith ar chúis a phobail, agus go ndearna sé gairdeachas ina thrócaire orthu.
20 Is séasúrach an trócaire in aimsir an ghátair, mar scamaill báistí in aimsir an triomach.

CAIBIDIL 36

1 Déan trócaire orainn, a Thiarna Dia na n-uile, agus féach orainn:
2 Agus cuir d'eagla ar na náisiúin uile nach iarrann tú.
3 Tóg suas do lámh i gcoinne na náisiún aisteach, agus lig dóibh a fheiceáil do chumhacht.
4 Mar a naomhaíodh thú ionainn os a gcomhair: mar sin déanaimis móradh ina measc siúd os ár gcomhair.
5 Agus go n-aithneoidís thú, mar is eol dúinne thú, nach bhfuil ann Dia ach thusa, a Dhé.
6 Taispeáin comharthaí nua, agus déan iontais aisteacha eile: glóirigh do lámh agus do lámh dheas, chun go gcuirfidh siad d'oibreacha iontacha amach.

7 Ardaigh fearg, agus doirt amach fearg: tóg amach an namhaid, agus scrios an namhaid.
8 Bíodh an t-am gairid, cuimhnigh ar an gconradh, agus cuirigí in iúl d'oibreacha iontacha.
9 Go n-íosfar an té a éalóidh le buile na tine; agus bás a fháil orthu a dhéanann brú ar na daoine.
10 Buailibh go h-ealadha cinnirí na gcéin, a deir, Níl aon duine eile ann ach sinne.
11 Cruinnigh treibheanna Iacób go léir le chéile, agus faigh mar oidhreacht iad, amhail ón tús.
12 A Thiarna, déan trócaire ar an bpobal ar a nglaofar ar d'ainm, agus ar Iosrael, ar thug tú ainm ar do chéadghin.
13 Déan trócaire ar Iarúsailéim, do chathair naofa, áit do shuaimhnis.
14 Líon Són le do bhéalaibh dothuigthe, agus do phobal le do ghlóir:
15 Tabhair fianaise do na daoine atá i seilbh agat ó thús, agus tóg suas na fáithe a bhí i d'ainm.
16 Tabhair luach saothair dóibh siúd atá ag fanacht leat, agus go bhfaighfear dílis d'fháithe.
17 A Thiarna, éist paidir do shearbhóntaí, de réir beannacht Árón ar do phobal, chun go mbeadh a fhios acu siúd go léir atá ina gcónaí ar an talamh gur tusa an Tiarna, an Dia síoraí.
18 Itheann an bolg gach feoil, ach is fearr feoil amháin ná feoil eile.
19 Mar a bhlaiseann an carball scoilte cineálacha fiafheola: is mar sin a dhéanann croí a thuigeann óráidí bréagacha.
20 Cothaíonn croí fiar troime: ach cúiteoidh fear taithí é.
21 Gheobhaidh bean gach fear, ach is fearr iníon amháin ná bean eile.
22 Déanann áilleacht mná an ghnúis, agus ní breá le fear aon ní níos fearr.
23 Má bhíonn caoimhneas, macantas, agus sólás ina teangaidh, ní hamhlaidh a fear mar dhaoinibh eile.
24 An té a fhaigheann bean, tosaíonn sé ar sheilbh, ar chabhair mar é féin, agus ar cholún suaimhnis.
25 I gcás nach bhfuil aon fhál ann, milltear an tseilbh: agus an té nach bhfuil aon bhean aige, déanfaidh sé caoineadh suas agus síos.
26 Cé a rachaidh i muinín gadaí dea-cheaptha, a théann ó chathair go cathair? mar sin cé a chreideann an duine nach bhfuil teach aige, agus a lóistín cibé áit a nglacann an oíche é?

CAIBIDIL 37

1 Deir gach cara, is mise a chara freisin: ach tá cara ann, nach bhfuil ann ach cara in ainm.
2 Nach trua é don bhás, nuair a iompaítear compánach agus cara chun namhad?
3 A shamhlú uilc, cia as a dtáinig tú isteach chun an talamh a chlúdach le ceilg?
4 Tá compánach ann, a dhéanann lúcháir i rathúnas cara, ach in aimsir na trioblóide a bheidh ina choinne.
5 Tá compánach ann, a chuidíonn lena chara don bhroinn, agus a thógann an buckler i gcoinne an namhad.
6 Ná déan dearmad ar do chara i d'intinn, agus ná bíodh aon aird air i do shaibhreas.
7 Molann gach comhairleoir comhairle; ach tá roinnt ann a thugann comhairle dó féin.
8 Seachain comhairleoir, agus bíodh a fhios agat roimh an riachtanas atá aige; óir comhairleoidh sé dó féin; ar eagla go gcaithfeadh sé an crannchur ort,
9 Agus a rádh ríu, tá do bhealach maith: agus ina dhiaidh sin seasann sé ar an taobh eile, féachaint cad a tharlóidh dhuit.
10 Ná téigh i gcomhairle le duine ar a bhfuil amhras ort: agus folaigh do chomhairle ó dhaoine a bhfuil éad ort.
11 Ná téigh i gcomhairle le bean a bhfuil éad uirthi; ná le bórd i gcúrsaí cogaidh; ná le ceannaí maidir le malartú; ná le ceannaitheoir díola; ná le fear éad buíochais; ná le fear unmerciful touching cineáltas; ná leis an slothful d'aon obair; ná le fostú ar feadh bliana de chríochnú oibre; ná le seirbhíseach díomhaoin do mhórán gnó: ná éist leo seo in aon ábhar comhairle.
12 Ach bí i do shíor leis an duine neamhaí, a bhfuil a fhios agat go gcoimeádann tú orduithe an Tiarna, a bhfuil a aigne de réir d'intinne, agus a dhéanfaidh brón ort má dhéanann tú anabús.
13 Agus seasfad comhairle do chroidhe féin: óir ní'l duine ar bith is fíre dhuitse ná í.
14 Óir is éigin do mheabhair an fhir a rádh leis níos mó ná seachtar faire, a shuíonn thuas i dtúr ard.
15 Agus thar aon ní eile guí chun an Tí is Airde, go n-ordóidh sé do bhealach i bhfírinne.
16 Rachaidh cúis os comhair gach fiontraí, agus comhairle roimh gach gníomh.
17 Is comhartha é an gnúis go bhfuil an croí ag athrú.
18 Dealraíonn sé ceithre mhodh rudaí: maith agus olc, beatha agus bás: ach bíonn an teanga i gceannas orthu de shíor.
19 Tá duine glic agus múineann go leor, agus fós gan tairbhe dó féin.
20 Tá duine ann a léiríonn eagna i bhfocail, agus a bhfuil fuath aige: beidh sé i ndán don uile bhia.
21Oir ní thugtar grásta, é ón Tiarna, mar go bhfuil an uile eagna á bhaint de.
22 Tá duine eile ciallmhar leis féin; agus tá torthaí na tuisceana le moladh ina bhéal.
23 Treoraíonn duine ciallmhar a mhuintir; agus ní theipeann ar thorthaí a thuiscint.
24 Líonfar an duine ciallmhar le beannacht; agus beidh áthas orthu siúd go léir a fheiceann é.
25 Is féidir laethanta shaol an duine a uimhriú: ach tá laethanta Iosrael gan líon.
26 Gheobhaidh duine ciallmhar glóir i measc a phobail mar oidhreacht, agus beidh a ainm i gcónaí.
27 A mhic, cruthaigh d'anam i do bheatha, agus féach cad is olc ann, agus ná tabhair dó é.
28 Oir ní thairbheach gach ní don uile dhuine, agus ní bhíonn áthais ag gach anama i ngach ní.
29 Ná bí mí-shásúil in aon ní mín, ná ró-ranmhar ar fheoil:
30 Mar bhreis ar fheoil beireann breoiteacht, agus iompóidh sladmhargadh ina choiléar.
31 Is iomaí duine a fuair bás trí scimeáil; ach an té a thugann aird, síneann sé a shaol.

CAIBIDIL 38

1 Tabhair onóir don dochtúir leis an onóir atá dlite dó as na húsáidí is féidir leat a bhaint as: óir is é an Tiarna a chruthaigh é.
2Oir don té is Airde tagann leigheas, agus gheobhaidh sé onóir ón rí.
3 Ardóidh scil an lia a cheann: agus i radharc daoine móra beidh sé in admi.

4 Chruthaigh an Tiarna cógais as an talamh; agus an té atá críonna, ní fuath leis iad.
5 Nár deineadh an t-uisge milis le h-adhmad, chun go n-aithneofaí a bhua?
6 Agus thug sé scil do dhaoine, chun go mbeadh onóir aige ina oibreacha iontacha.
7 Leis sin leighiseann sé daoine, agus tógann sé uaidh a bpéin.
8 Den sórt sin a dhéanann an apothecary milseogra; agus a chuid saothair nach bhfuil aon deireadh; agus uaidh atá síocháin ar fud an domhain go léir,
9 A mhic, ar do thinnis ná déan dearmadach: ach guidh ris an Tighearna, agus slánoidh sé thú.
10 Fág amach ón bpeaca, agus ordaigh do lámha go ceart, agus glan do chroí ón uile aingidheachd.
11 Tabhair blas milis, agus cuimhneachán de phlúr mín; agus a dhéanamh ofráil saill, mar nach bhfuil.
12 Uime sin tabhair áit don leighisi, óir do chruthuigh an Tighearna é: ná imthigh sé uait, óir atá uait é.
13 Tá am nuair a bhíonn rath maith ina lámha.
14 Oir déanfaidh siad guí freisin chun an Tiarna, go n-éireodh leis an méid a thugann siad ar mhaithe le héascaíocht agus le leigheas chun an saol a shíneadh.
15 An té a pheacaíonn os comhair a Dhéantóir, tuitfeadh sé i láimh an leigh.
16 A mhic, tuit na deora anuas ar na mairbh, agus tosaígí ag caoineadh, amhail is dá ndéanfaí dochar mór duit féin; agus ansan do chumhdaigh a chorp do réir an ghnáis, agus ná déan dearmad ar a adhlacadh.
17 Goil go goirt, agus déan caoineadh mór, agus bain úsáid as cumha, mar is fiú é, agus go lá nó dhó, ar eagla go labhraítear olc ort: agus ansin tabhair sólás duit as do thromchúis.
18 Óir is truime a thagann bás, agus briseann troime an chroí neart.
19 Fanann brón fós i gcruachás: agus is é saol na mbocht mallacht an chroí.
20 Ná bíodh truime croí agat: tiomáin uait é, agus ball den chríoch deiridh.
21 Ná déan dearmad, mar níl aon casadh arís: ní dhéanfaidh tú maith dó, ach dochar a dhéanamh duit féin.
22 Cuimhnigh ar mo bhreithiúnas: óir beidh tusa mar sin freisin; inné domsa, agus go lá ar do shon.
23 Nuair a bheidh na mairbh ar a shuaimhneas, ligigí suaimhneas dá chuimhne; agus go dtuga sé sólás dó, nuair a bheidh a Spiorad imthighthe uaidh.
24 Tig eagna an duine fhoghluimte tré chaitheamh aimsire; agus an té nach mbíonn mórán gnó aige, beidh sé críonna.
25 Conas is féidir leis an eagna a fháil a choinníonn an crann, agus a thugann glóir sa ghé, a thiomáineann daimh, agus a shaothraítear ina gcuid saothair, agus a bhfuil caint aige ar thairbh?
26 Tugann sé a intinn claiseanna a dhéanamh; agus tá sé dúthrachtach chun farae a thabhairt do na mairt.
27 Mar sin, gach siúinéir agus maighistir oibre a shaothraíonn oíche agus lá, agus iad siúd a ghearrann agus a uaigh rónta, agus atá dúthrachtach chun éagsúlacht mhór a dhéanamh, agus iad féin a thabhairt d'íomhánna góchumtha, agus faire chun saothar a chríochnú:
28 Ina shuí freisin ag an ngabha, ag breathnú ar an obair iarainn, caitheann gaile na tine a fheoil, agus troideann sé le teas na foirnéise: tá torann an casúir agus an inneoin ina chluasa i gcónaí, agus a chuid. féachann na súile fós ar phatrún an ruda a dhéanann sé; socraíonn sé a intinn chun a shaothar a chríochnú, agus féachann sé chun é a snasú go foirfe:
29 Mar sin déanann an créatúr ina shuí ag a shaothar, agus ag casadh an rotha lena chosa, a bhíonn i gcónaí go cúramach ar a chuid oibre, agus a dhéanann a shaothar go léir de réir uimhreach;
30 Cruthaíonn sé cré lena lámh, agus cromann sé a neart os comhair a chosa; cuireann sé é féin i gceannas air; agus tá sé dúthrachtach chun an foirnéis a ghlanadh:
31 Iontaobhas iad so uile as a lámhaibh: agus bíonn gach éinne críonna ina shaothar.
32 Gan iad seo ní féidir cathair a áitiú: agus ní bheidh siad ina gcónaí san áit a mbeidh siad, ná ag dul suas agus síos:
33 Ní lorgófar iad i gcomhairle phoiblí, ná ní shuíonn siad go hard sa chomhthionól: ní shuífidh siad ar shuíochán na mbreithiúna, agus ní thuigeann siad pianbhreith an bhreithiúnais: ní féidir leo ceartas agus breithiúnas a fhógairt; agus ní bhfaighfear iad san áit a labhraítear parabail.
34 Ach coinneoidh siad staid an domhain, agus is in obair a gceird a bheidh a dúil go léir.

CAIBIDIL 39

1 Ach an té a thugann a intinn do dhlí an Tí is Airde, agus a bheidh ar siúl ina mhachnamh air, lorgóidh sé eagna na seanóirí go léir, agus beidh sé ar siúl i tairngreachtaí.
2 Coimeádfaidh sé briathra na ndaoine clúiteacha: agus i gcás ina bhfuil parabail subtil, beidh sé ann freisin.
3 Lorgóidh sé rúin na bpianbhreitheanna troma, agus beidh sé ar an eolas ar pharabail dhorcha.
4 Déanfaidh sé fónamh i measc na bhfear mór, agus láithreoidh sé os comhair prionsaí: taistealóidh sé trí thíortha aisteacha; óir rinne sé iarracht ar an maith agus ar an olc i measc na bhfear.
5 Tabharfaidh sé a chroí dul i muinín an Tiarna a rinne é go luath, agus déanfaidh sé guí os comhair an Tí is Airde, agus osclóidh sé a bhéal i nguí, agus guí ar a bpeacaí.
6 Nuair is toil leis an Tiarna mór, líonfar é le spiorad na tuisceana: doirtfidh sé abairtí ciallmhara, agus tabharfaidh sé buíochas don Tiarna ina urnaí.
7 Stiúrfaidh sé a chomhairle agus a eolas, agus ina rúin déanfaidh sé machnamh.
8 Taispeánfaidh sé a bhfuil foghlamtha aige, agus glóirfidh sé i ndlí chonradh an Tiarna.
9 Molfaidh go leor a thuiscint; agus chomh fada agus a mairfidh an domhan, ní bheidh sé a bllotted amach; ní imeoidh a chuimhneachán, agus mairfidh a ainm ó ghlúin go glúin.
10 Taispeánfaidh na náisiúin a eagna, agus cuirfidh an pobal a mholadh in iúl.
11 Má fhaigheann sé bás, fágfaidh sé ainm is mó ná míle: agus má mhaireann sé, méadóidh sé é.
12 Gidheadh tá tuilleadh agam le rádh, a smaoinigh mé air; óir líonadh mé mar an ghealach ar an lán.
13 Éist liom, a leanaí naofa, agus fásann bachlóg mar rós ag fás le sruth na páirce:
14 Agus tugaibh blas milis mar thiús daoibh, agus bígí mar lile, cuirigí uaibh boladh, agus canaibh amhrán molaidh, beannaigí an Tiarna ina oibreacha go léir.

15 Méadaigh a ainm, agus noch a mholadh le hamhránaibh bhur mbeola, agus le cláirsí, agus á mholadh déarfaidh sibh mar seo:
16 Is sármhaith iad oibreacha an Tiarna go léir, agus déanfar an méid a ordóidh sé a chur i gcrích in am trátha.
17 Agus ní fhéadfaidh aon duine a rá, Cad é seo? cad chuige sin? le haghaidh tráth áisiúil déanfar iad go léir a lorg amach: ar a ordú sheas na huiscí mar charn, agus ag focail a bhéal na gabhdáin na n-uiscí.
18 Ar a ordú déantar cibé rud a thaitníonn leis; agus is féidir aon cheann bac, nuair a bheidh sé a shábháil.
19 Tá oibreacha an uile fheóil os a chomhair, agus ní féidir aon ní a cheilt óna shúile.
20 Feiceann sé ó shíoraí go síoraí; agus níl aon rud iontach os a chomhair.
21 Ní gá do dhuine a rá, Cad é seo? cad chuige sin? óir rinne sé gach ní dá n-úsáid.
22 Chlúdaigh a bheannacht an talamh tirim mar abhainn, agus d'uiscigh sé mar thuile é.
23 Mar a d'iompaigh sé na huiscí ina sáile: mar sin gheobhaidh na cinneach oidhreacht a fheirge.
24 Mar atá a slite soiléir don naofa; is mar sin atá siad ina mbaic ar na haingidh.
25 Oir is maith na nithe do chruthuigheadh ó thús : mar sin is olc an ní do pheacaigh.
26 Is iad na príomhnithe le haghaidh úsáid iomlán shaol an duine ná uisce, tine, iarann, agus salann, plúr cruithneachta, mil, bainne, agus fuil an fhíonchaor, agus ola, agus éadaí.
27 Na nithe seo go léir is maith do na déithe: mar sin do na peacaigh a dhéantar iad a iompú chun olc.
28 Cruthaítear biotáillí le haghaidh fiaile, a luíonn ina n-éadrom ar strócanna tinn; i n-aimsir an scriosta doirteann siad amach a bhfórsa, agus do shíolraíonn siad fearg an té a rinne iad.
29 Tine, agus clocha sneachta, agus gorta, agus bás, cruthaíodh iad seo go léir le haghaidh bhfeice;
30 Fiacla na n-ainmhithe fiáine, agus scorpions, nathair, agus an claíomh ag pionósú na n-aingidh chun scrios.
31 Déanfaidh siad lúcháir ar a ordú, agus beidh siad réidh ar thalamh, nuair a bhíonn gá leo; agus nuair a bheidh a n-am tagtha, ní dhéanfaidh siad a bhriseadh focal.
32 Uime sin bhí mé réitithe ó thús, agus smaoinigh mé ar na nithe sin, agus d'fhág i scríbhinn iad.
33 Is maith oibreacha an Tighearna uile: agus tabharfaidh sé gach ní is gádh i n-am.
34 Ionnas nach féidir le duine a rádh, Is measa é seo ná sin: óir le himeacht aimsire beidh siad uile ceadaithe go maith.
35 Molaigí dá bhrí sin an Tiarna le croí agus le béil iomlán, agus beannaigh ainm an Tiarna.

CAIBIDIL 40

1 Cruthaítear saothair mhór do gach duine, agus cuing throm ar chlann mhac Ádhaimh, ón lá a dtéann siad amach as broinn a máthar, go dtí an lá a fhilleann siad ar mháthair gach ní.
2 A samhlaíocht na nithe atá le teacht, agus an lá an bháis, trioblóid a smaointe, agus cúis eagla croí;
3 Ón té atá ina shuí ar ríchathaoir na glóire, ris an té atá umhal ar thalamh agus ar luaithreach;
4 Ón té a chaitheann corcair agus coróin, go dtí an té atá éadach línéadaigh.
5 Fearg, agus éad, trioblóid, agus míshuaimhneas, eagla an bháis, agus feirge, agus achrann, agus le linn scíthe ar a leaba a chodladh oíche, d'athraigh a eolas.
6 Is beag nó rud ar bith a shuaimhneas, agus ina dhiaidh sin tá sé ina chodladh, mar i lá faire, buartha i bhfís a chroí, amhail is dá n-éalófaí as cath é.
7 Nuair a bheidh gach rud slán, dúisíonn sé, agus iontas air nach raibh an eagla rud ar bith.
8 Tarlaíonn rudaí den sórt sin don uile fheoil, idir fhear agus ainmhí, agus tá sé sin seacht n-uaire níos mó ar na peacaigh.
9 Bás, agus doirteadh fola, achrann, agus claíomh, calamities, gorta, aimhreas, agus an sciúirse;
10 Cruthaítear na nithe seo le haghaidh na n-aingidh, agus ar a son tháinig an tuile.
11 Pillfidh gach ní den talamh chun na talún arís: agus an méid atá de na huiscí fillfidh sé san fharraige.
12 Scriosfar gach breabaireacht agus gach éagóir: ach mairfidh an fhíor-dhéileáil go deo.
13 Triomófar earraí na n-éagórach mar abhainn, agus imeoidh siad le torann, mar thuirneach mhór sa bháisteach.
14 Nuair a osclaíonn sé a lámh beidh áthas air: mar sin ní dhéanfaidh na heasaontaithe aon ní.
15 Ní thabharfaidh clann na n-éagcacha mórán craobhacha amach: ach atáid mar fhréamhacha neamhghlan ar charraig chrua.
16 Déanfar an fiaile a fhásann ar gach uisce agus bruach abhann a tharraingt suas os comhair an fhéir go léir.
17 Tá saibhreas mar gháirdín is torthúla, agus mairfidh an trócaire go brách.
18 Chun saothair a dhéanamh, agus a bheith sásta leis an ní sin atá ag duine, is beatha mhilis é: ach an té a fhaigheann taisce, tá sé os cionn iad araon.
19 Leanann clann agus tógáil cathrach ainm fir: ach déantar bean chéile gan choire a chomhaireamh os cionn iad araon.
20 Déanann fíon agus ceol áthas an chroí: ach tá grá na heagna os cionn iad araon.
21 Déanann an phíb agus an tsaltair séis mhilis: ach tá teanga thaitneamhach os a gcionn araon.
22 Is mian le do shúil gean agus áilleacht: ach is mó ná an dá arbhar, agus é glas.
23 Ní thagann cara ná compánach amú riamh: ach thuas dá bhfuil bean chéile lena fear.
24 Tá bráithre agus cabhair in aghaidh aimsir na trioblóide: ach is mó a sheachadfaidh déirce ná iad araon.
25 Déanann ór agus airgead an chos a sheasamh: ach tá meas ag comhairle orthu araon.
26 Ardaíonn saibhreas agus neart an croí: ach tá eagla an Tiarna os a gcionn araon: ní bhíonn uireasa ar bith ar eagla an Tiarna, agus ní gá cabhair a lorg.
27 Is gáirdín torthúil eagla an Tiarna, agus folaíonn sé é os cionn an uile ghlóir.
28 A mhic, ná tabhair beatha do bhacaigh; óir is fearr é bás d'iarraidh.
29 Ní háirmhear beatha an té a bhíonn ag brath ar bhord fir eile chun an tsaoil; óir truaillíonn sé é féin le feoil daoine eile: ach beidh duine ciallmhar dea-chothaithe aireach air.
30 Is binn begging i mbéal na ndaoine gan náire: ach ina bolg dóitear tine.

CAIBIDIL 41

1 A bhás, is searbh do chuimhniughadh ar an bhfear a mhaireas ar shuaimhneas 'na sheilbh, ar an té nach bhfuil aon ní aige chun a chráite, agus ag a bhfuil saidhbhreas i ngach ní; feoil!
2 A bhás, is ionmholta do phian don ghátair, agus dó-san a dteipeann ar a neart, atá anois san aois dheiridh, agus é cráite ag gach ní, agus ag an té ar a bhfuil éadóchas, agus a chaill foighne!
3 Ná bíodh eagla ort roimh bhinn an bháis, cuimhnigh orra-san a bhí romhat, agus a thagann ina dhiaidh; óir is í seo pianbhreith an Tiarna ar an uile fheoil.
4 Agus cén fáth a bhfuil tú i gcoinne sásamh an té is Airde? níl aon fhiosrú san uaigh, cibé acu a mhair tú deich, nó céad, nó míle bliain.
5 Is clann ghràineil iad clann na bpeacach, agus iad aineolach ar áit chónaithe na n-éago.
6 Rachaidh oidhreacht chlann na bpeacach chun báis, agus beidh magadh suthain ag a sliocht.
7 Déanfaidh na leanaí gearán le hathair neamhdhiadh, mar go ndéanfar iad a mhaslú ar a shon.
8 Is mairg daoibhse, a dhaoine mídhia, a thréig dlí an Dé is airde! óir má mhéadaíonn sibh, beidh sé chun bhur scriosta:
9 Agus má bheirtear sibh, beirfear do mhallacht sibh: agus má gheobha sibh bás, is mallacht a bheidh agaibh.
10 Iompaidhidh gach uile neach don talamh go talamh arís: mar sin imthigh na haingidh ó mhallacht go sgrios.
11 Baineann caoineadh na bhfear lena gcorp: ach scriosfar drochainm peacach.
12 Tabhair aird ar d'ainm; óir leanfaidh sin leat ós cionn míle stór mór óir.
13 Ní mhaireann an saol maith ach cúpla lá: ach mairfidh dea-ainm go brách.
14 A chlann, déanaigí smacht i síocháin: óir eagna atá i bhfolach, agus stór nach bhfeictear, cén tairbhe atá iontu araon?
15 Is fearr an duine a cheiltíonn a amaideacht ná an duine a cheiltíonn a eagna.
16 Déanaigí náire dá bhrí sin de réir mo bhriathair: óir ní maith an náire uile a choinneáil; agus níl sé ceadaithe go hiomlán i ngach ní.
17 Bíodh náire ort as an striapachas roimh athair agus máthair: agus bréag os comhair prionsa agus fear tréan;
18 Mar chion os comhair breithimh agus rialóra; de iniquity os comhair phobail agus daoine; déileáil éagórach os comhair do pháirtí agus do chara;
19 Agus i dtaobh na gadaíochta i leith na háite ina bhfuil tú ar do choigríoch, agus maidir le fírinne Dé agus a chonradh; agus a lean le do Elbow ar an fheoil; agus de scanradh a thabhairt agus a ghlacadh;
20 Agus tost os a gcomhair a bheannóidh tú; agus chun breathnú ar harlot;
21 Agus do aghaidh do chur ar seachrán ó d'fhearaibh; nó cuid nó bronntanas a thabhairt uaidh; nó amharc ar bhean fir eile.
22 Nó a bheith ró-ghnóthach lena bhanóglach, agus ná teacht i ngar dá leaba; nó óráidí os comhair cairde; agus tar éis duit a thabhairt, ní upbraid;
23 Nó an rud a chuala tú a atriall agus a labhairt arís; agus rúin a nochtadh.
24 Mar sin cuirfar náire thú go fírinneach agus gheobhaidh tú fabhar i láthair na ndaoine go léir.

CAIBIDIL 42

1 Ar na nithe seo ná bíodh náire ort, agus ná glac le duine peaca a dhéanamh díobh:
2 As dlí an té is Airde, agus a chúnant; agus de bhreithiúnas a dhlisteanú an ungodly;
3 Déan cuntas le do chomhpháirtithe agus le do thaistealaí; nó bronntanas oidhreacht cairde;
4 As beachtas cothromaíochta agus meáchain; nó a fháil i bhfad nó beagán;
5 Agus ar dhíol indifriúil ceannaithe; go leor ceartúcháin leanaí; agus a dhéanamh ar an taobh an seirbhíseach olc a fhuil.
6 Is maith a choimeád slán, áit a bhfuil droch-bhean; agus stoptar suas, áit a bhfuil go leor lámha.
7 Gach rud a sheachadadh i líon agus meáchan; agus cuir i scríbhinn gach a dtugann tú amach, nó a fhaigheann tú isteach.
8 Ná bíodh náire ort eolas a chur ar an té nach bhfuil ciallmhar agus amaideach, agus an t-aos óg a dhéanann contrárthacht leo siúd atá óg: mar sin beidh tú fíorfhoghlaim, agus ceadaithe ag gach duine beo.
9 Dúisíonn an t-athair don iníon, nuair nach mbíonn a fhios ag aon duine; agus tógann an cúram di codladh: nuair a bheidh sí óg, go bhfágann sí bláth a haoise; agus ar n-a phósadh, ar eagla go mbeadh fuath aici:
10 Ina maighdeanas, ar eagla go ndéanfaí í a thruailliú agus í a fháil torrach i dteach a hathar; agus fear céile a bheith aici, ar eagla go ndéanfadh sí í féin a iompar; agus nuair a phósfar í, ná beadh sí gann.
11 Bí cinnte faire ar iníon gan náire, ar eagla go ndéanfaidh sí thú mar stoc magaidh ag do naimhde, agus i d'fhoclaíocht sa chathair, agus i do mhaslú i measc an phobail, agus go gcuirfeadh sí náire thú roimh an tslua.
12 Ná féach áilleacht gach coirp, agus ná suidh i measc na mban.
13 Óir is as baill éadaigh a thagann leamhan, agus ó mhná aingidheachd.
14 Is fearr uaisleacht fear ná bean chúirtéiseach, bean, a deirim, a thugann náire agus masladh.
15 Cuimhneoidh mé anois ar oibreacha an Tiarna, agus na nithe a chonaic mé a fhógairt: Is i bhfocail an Tiarna a oibreacha.
16 Féachann an ghrian a thugann solas ar gach ní, agus tá a saothar lán de ghlóir an Tiarna.
17Níor thug an Tiarna cumhacht do na naoimh a oibreacha iontacha go léir a chur in iúl, a shocraigh an Tiarna Uilechumhachtach go daingean, chun go socrófar cibé rud atá ann dá ghlóir.
18 Féachann sé amach an domhain, agus an croí, agus measann sé a n-uirlisí ceardaíochta: mar is eol don Tiarna gach a bhfuil aithne aige, agus feiceann sé comharthaí an domhain.
19 Dearbhaíonn sé na nithe atá caite, agus atá le teacht, agus nochtfaidh céimeanna na n-ábhar ceilte.
20 Ní éalaíonn aon smaoineamh uaidh, agus ní fholaíonn sé aon fhocal uaidh.
21 Do mhaisigh sé sár-oibreacha a eagna, agus tá sé ó shíorruigheacht go síorruidhe: ní cead aon ní do chur leis, ná laghdú air, agus ní gádh aige ar aon chomhairleach.
22 Ó cé chomh inmhianaithe atá a oibreacha go léir! agus go bhfeicfeadh fear fiú go spréach.

23 Maireann na nithe seo go léir agus fanann siad go deo chun gach úsáide, agus tá siad go léir géilliúil.
24 Tá gach ní dúbailte i gcoinne a chéile: agus rinne sé aon rud neamhfhoirfe.
25 Rud amháin a bhunaíonn an mhaith nó rud eile: agus cé a líonadh le féachaint ar a ghlóir?

CAIBIDIL 43

1 Bród na hairde, na spéire soiléir, áilleacht na bhflaitheas, lena sheó glórmhar;
2 An ghrian nuair a dhealróidh sí, ag cur in iúl ar a éirí amach uirlis iontach, obair an Tí is Airde:
3 Ag meán lae déanann sé an tír a shlánú, agus cé is féidir leis an teas ar lasadh a sheasamh?
4 Tá fear ag séideadh foirnéise i saothair teasa, ach dónn an ghrian na sléibhte trí huaire níos mó; análú gala tine, agus a sheoladh léasanna geala, maolaíonn sé na súile.
5 Is mór an Tiarna a rinne é; agus ritheann ar a ordú go pras.
6 Rinne sé an ghealach freisin chun fónamh ina séasúr mar fhógairt na n-amanna, agus mar chomhartha an domhain.
7 Ón ngealach tá comhartha na bhféilte, solas a luíonn ina foirfeacht.
8 Tugtar an mhí ar a hainm, ag méadú go h-iontach ina hathrú, mar ionstraim na n-arm thuas, ag lonrú i bhfirmimint na bhflaitheas;
9 Áilleacht na bhflaitheas, glóir na réalta, ornáid a thugann solas in áiteanna is airde an Tiarna.
10 Ar ordú an Aoin Naofa seasfaidh siad ina n-ord, agus ní lagóidh siad ina n-uaireadóirí.
11 Féach ar an tuar ceatha, agus mol an té a rinne é; an-álainn é ina ghile.
12 Déanann sé timpeall na bhflaitheas le ciorcal glórmhar, agus chrom lámha an Té is Airde é.
13 Trína ordú cuireann sé ar an sneachta titim ina áit, agus cuireann sé go tapa tintreach a bhreithiúnais.
14 Tríd seo a osclaítear na seoda: agus na scamaill ag eitilt amach mar éanlaith.
15 Trína mhórchumhacht déanann sé na scamaill daingean, agus na clocha sneachta briste beag.
16 Ar a radharc tá na sléibhte ar crith, agus ar a thoil séideann an ghaoth theas.
17 Cuireann torann na toirneach an talamh ar crith: mar sin a dhéanann an stoirm thuaidh agus an guairneán: mar éanlaith ag eitilt scaipeann sé an sneachta, agus a thiteann anuas mar shoilsiú na giolcach.
18 Déanann an tsúil iontas ar áilleacht a gile, agus bíonn ionadh ar an gcroí lena bháisteach.
19 Doirteann sé an liath-reos mar shalann ar an talamh, agus é á ghéilleadh, luíonn sé ar bharr cuaillí géara.
20 Nuair a shéideann an ghaoth fhuar aduaidh, agus a ghintear an t-uisce ina leac oighir, fanann sí ar gach bailiú uisce le chéile, agus éadaigh sé an t-uisce mar le brat uchd.
21 Ith sé na sléibhte, agus dódh an fásach, agus ídíonn an féar mar thine.
22 Is leigheas láithreach ar chách é ceo ag teacht go tapaidh, drúcht ag teacht tar éis teas a athnuachan.
23 Trína chomhairle déanann sé suaimhneas ar an doimhne, agus plandálann sé oileáin ann.
24 Insíonn na daoine a sheolann ar an bhfarraige a chontúirt; agus nuair a chloisimid lenár gcluasa é, déanaimid ionadh air sin.
25 Óir is aisteach agus iontach oibreacha a rinneadh ann, gach cineál ainmhí agus míolta móra cruthaithe.
26 Tríd an deireadh bhí rath saibhre orthu, agus de réir a bhriathair is éard atá i ngach ní.
27 Féadfaimid mórán cainte a dhéanamh, agus teacht gairid fós: dá bhrí sin go hachomair, tá sé go léir.
28 Conas a fhéadfaimid é a fhormhéadú? óir is mór é os cionn a oibreacha go léir.
29 Tá an Tiarna uafásach agus an-mhór, agus is iontach a chumhacht.
30 Nuair a thugann sibh glóir don Tiarna, ardaigí é a mhéad is féidir libh; le haghaidh fiú fós beidh sé níos mó ná: agus nuair a ardaíonn sibh é, cuir amach do neart go léir, agus ná bí tuirseach; óir ní féidir libh dul i bhfad a dhóthain.
31 An té a chonaic é, chun é a insint dúinn? agus cé is féidir é a mhéadú mar atá sé?
32 Tá nithe folaithe fós níos mó ná iad seo, mar ní fhacamar ach beagán dá shaothar.
33 Oir is é an Tiarna a rinne gach ní; agus do na déithe thug sé eagna.

CAIBIDIL 44

1 Molaimís anois daoine cáiliúla, agus ár n-aithreacha a ghin sinn.
2 D'oibrigh an Tiarna glóir mhór leo trína mhórchumhacht ón tús.
3 A leithéidí a bhí i gceannas ina ríochtaí, fir a raibh cáil orthu as a gcumhacht, ag tabhairt comhairle de réir a dtuiscint, agus ag fógairt tairngreachtaí:
4 Buaileann ceannairí an phobail lena gcomhairle, agus trína n-eolas ar an bhfoghlaim, don phobal, ciallmhar agus deaslámhach a dtreoracha:
5 Ar nós foinn cheoil a fuarthas amach, agus véarsaí á aithris i scríbhinn:
6 Fir saibhre lánchumasach, ag maireachtáil go síochánta ina gcónaitheoirí:
7 Tugadh onóir dóibh seo go léir ina nglúin, agus ba iad glóir a n-amanna.
8 Tá acu siúd a d'fhág ainm ina ndiaidh, chun a moladh a thuairisciú.
9 Agus tá roinnt ann, nach bhfuil aon chuimhneacháin; atá básaithe, mar cé go raibh siad riamh; agus tá siad mar cé go raibh siad riamh a rugadh; agus a gclann ina ndiaidh.
10 Ach ba dhaoine trócaireacha iad seo, nach ndearnadh dearmad ar a bhfíréantacht.
11 Beidh oidhreacht mhaith i gcónaí lena síl, agus beidh a leanaí laistigh den chonradh.
12 Seasann a síol go tapa, agus a leanaí ar a son.
13 Mairfidh a síol go brách, agus ní scriosfar amach a nglóir.
14 Tá a gcorp curtha faoi shíocháin; ach maireann a n-ainm go brách.
15 Inseoidh an pobal faoina n-eagna, agus léireoidh an pobal a moladh.
16 Bhí áthas ar Enoch leis an Tiarna, agus aistríodh é, agus é ina shampla den aithrí do gach glúin.
17 Fuarthas Noah foirfe agus ceart; i n-aimsir na feirge do gabhadh é mar mhalairt ar an saoghal; dá bhrí sin fágadh é mar iarsma chun na talún, nuair a tháinig an tuile.
18Rinneadh cúnant síoraí leis, nach gcaithfí an uile fheoil níos mó trí thuile.

19 Ba athair mór Abrahám ag mórán daoine: i nglóir ní raibh aon duine cosúil leis;
20 An té a choinnigh dlí an té is Airde, agus a bhí i gconradh leis: bhunaigh sé an cúnant ina fheoil; agus nuair a bhí sé cruthaithe, fuarthas dílis é.
21 Uime sin do dhearbhuigh sé dó le mionn, go mbeannaídh sé na náisiúin ina shíol, agus go n-iomadfadh sé é mar dheannach na talmhan, agus go n-ardódh sé a shíol mar na réulta, agus go gcuirfea sé ina oighreacht ó mhuir go muir, agus ón abhainn go dtí an chuid is mó den talamh.
22 Le hÍosa do dhaingnigh sé mar an gcéanna ar son Abrahám a athar, beannacht na ndaoine go léir, agus an conradh, agus chuir sé ina luí ar cheann Iacóib é. D'aithin sé é ina bheannacht, agus thug sé oidhreacht dó, agus roinn sé a chuid codanna; i measc an dá threibh déag do roinn sé iad.

CAIBIDIL 45

1 Agus thug sé amach as é duine trócaireach, a fuair bhfabhar i radharc an uile fheoil, eadhon Maoise, grá ag Dia agus daoine, a bhfuil a cuimhneachán beannaithe.
2 Rinne sé ar nós na naomh glórmhar é, agus d'árdaigh sé é, ionas gur sheas a naimhde ina eagla.
3 Trína bhriathra chuir sé deireadh leis na hiontais, agus rinne sé glórmhar i bhfianaise ríthe, agus thug sé ordú dó ar son a phobail, agus léirigh sé cuid dá ghlóir dó.
4 Naomhaigh sé é ina dhílseacht agus ina mhacántacht, agus roghnaigh sé as gach duine é.
5 Rinne sé é a chloisteáil a ghuth, agus thug isteach sa scamall dorcha é, agus thug sé aithne dó os a chomhair, eadhon dlí na beatha agus an eolais, chun go dteagascfadh sé a chúnaint do Iacób, agus Iosrael a bhreithiúnais.
6 D'ardaigh sé Árón, fear naofa cosúil leis, fiú a dheartháir, de threibh Léiví.
7 Cúnant síoraí a rinne sé leis agus thug dó an tsagartacht i measc an phobail; mhaisigh sé é le ornáidí deasa, agus chuir sé culaith ghlóire air.
8 Chuir sé glóir foirfe air; agus neartaigh sé é le baill éadaigh shaibhre, le brístí, le gúna fada, agus leis an éafóid.
9 Agus chuartuigh sé é le pomegranates, agus a lán cloigín óir timpeall air, chun go mbeadh fuaim agus torann le cloisteáil sa teampall de réir mar a chuaigh sé, mar chuimhneachán do chlann a phobail;
10 Le ball éadaigh naofa, le hór, agus le síoda gorm, agus le corcra, obair an bhróidnéireachta, le uchd bhreithiúnais, agus le hUrim agus le Tumim;
11 Le scarlaid chasta, obair an oibrí cheilcigh, le clocha lómhara gearrtha mar shéalaí, agus iad suite in ór, obair an tseoid, le scríbhinn greanta mar chuimhneachán, de réir líon treibheanna Iosrael.
12 Chuir sé coróin óir ar an gcloichín, ar a ngearradh Naomhacht, ornáid onóra, saothar costasach, mianta na súl, go maith agus go hálainn.
13 Ní raibh a leithéid roimhe sin, ná níor chuir aon choimhthíoch air féin iad, ach a chlann agus clann a chlann go suthain.
14 Déanfar a n-íobairtí a ithe go hiomlán gach lá faoi dhó i gcónaí.
15 Do choisrig Maois é, agus d'ung sé le hola naofa é: do ceapadh é seo dó trí chonradh síoraí, agus dá shíol, an fhaid a mhairfeadh na flaithis, go bhfreastalóidís air, agus go ndéanfadh siad oifig na sagartachta, agus beannaigh na daoine ina ainm.
16 Roghnaigh sé é as na daoine go léir a bhí beo chun íobairtí a ofráil don Tiarna, tuisle, agus blas milis mar chuimhneachán, chun athmhuintearas a dhéanamh ar son a phobail.
17 Thug sé a orduithe dó, agus údarás i reachtanna na mbreithiúnas, chun na teistiméireachtaí a theagasc do Iacób, agus go gcuirfeadh sé in iúl d'Iosrael ina dhlíthe.
18 Rinne strainséirí comhcheilg ina choinne, agus rinne siad olc air san fhásach, eadhon na fir a bhí ar thaobh Dhátún agus Abirón, agus comhthionól Chór, le fearg agus fearg.
19 Chonaic an Tiarna é seo, agus chuir sé míshásamh air, agus ina fhearg go léir ídíodh iad: rinne sé iontais orthu chun iad a chaitheamh leis an lasair theine.
20 Ach rinne sé Aaron níos onóraí, agus thug sé oidhreacht dó, agus roinn dó céadtorthaí an mhéadaithe; go háirithe d'ullmhaigh sé arán go flúirseach:
21Oir itheann siad íobairtí an Tiarna, a thug sé dó agus dá shíol.
22 Ach i dtalamh na ndaoine ní raibh aon oidhreacht aige, agus ní raibh aon chuid aige i measc an phobail: óir is é an Tiarna féin a chuid agus a oidhreacht.
23 Is é an tríú duine sa ghlóir ná Phinees mac Eleazar, toisc go raibh dúthracht aige in eagla an Tiarna, agus gur sheas sé le misneach croíúil: nuair a d'iompaigh an pobal ar ais, agus rinne sé athmhuintearas ar son Iosrael.
24 Uime sin do rinneadh cúnant na sithe leis, go mbeith sé 'na cheann feadhna ar an naomhthacht agus ar a phobul, agus go mbéadh dínit na sagartachta aige féin agus ag a shliocht go bráth:
25 De réir an chonartha a rinneadh le Dáiví mac Iese, de threibh Iúdá, go mbeadh oidhreacht an rí ag a shliocht amháin: mar sin go mbeadh oidhreacht Árón dá shíol freisin.
26 Go dtuga Dia eagna daoibh i do chroí chun breith a thabhairt ar a phobal i bhfíréantacht, chun nach gcuirfí deireadh lena n-rudaí maithe, agus go mairfidh a nglóir go brách.

CAIBIDIL 46

1 Bhí Íosa mac Corp na Naomh láidir sna cogaí, agus bhí sé ina chomharba ar Mhaois sna tairngreachtaí, a rinneadh mór de réir a ainme chun daoine tofa Dé a shábháil, agus chun díoltas a dhéanamh ar na naimhde a d'éirigh ina n-aghaidh, go gcuirfeadh sé Iosrael ina n-oidhreacht.
2 Nach mór an ghlóir a fuair sé, nuair a thóg sé suas a lámha, agus a shín sé a chlaíomh i gcoinne na gcathracha!
3 Cé a sheas os a chomhair mar sin? óir thug an Tiarna féin a naimhde chuige.
4 Nach ndeachaigh an ghrian ar ais trína acmhainn? agus ní raibh aon lá amháin chomh fada le dhá?
5 Ghlaoigh sé ar an Tiarna is airde, nuair a bhrúigh na naimhde air ar gach taobh; agus chuala an Tiarna mór é.
6 Agus le clocha sneachta na cumhachta chuir sé an cath go foréigneach ar na náisiúin, agus i shliocht Béit Horon scrios sé iad siúd a bhí ina choinne, go mbeadh a fhios ag na náisiúin a neart go léir, mar gur throid sé i bhfianaise an Tiarna. , agus lean sé an Mighty One.
7 In aimsir Mhaois freisin rinne sé obair trócaire, é féin agus Caleb mac Iephunne, sa mhéid is gur sheas siad i

gcoinne an phobail, agus gur choinnigh siad an pobal siar ón bpeaca, agus go ndearna siad achainí ar na droch-ghráin.
8 Agus de shé chéad míle duine ar scór, caomhnaíodh iad beirt chun iad a thabhairt isteach san oidhreacht, go dtí an talamh a shreabhann le bainne agus le mil.
9Thug an Tiarna neart freisin do Cháleb, a d'fhan leis go dtí a sheanaois: ionas go ndeachaigh sé isteach ar áiteanna arda na tíre, agus go bhfuair a shíol é mar oidhreacht;
10 Go bhfeicfeadh clann Iosrael go léir gur maith an Tiarna a leanúint.
11 Agus i dtaobh na mbreithiúna, gach duine dá n-ainm, nach ndearna a chroí le striapach, ná nár imigh ón Tiarna, beannaítear a gcuimhne.
12 Bíodh bláth ar a gcnámha as a n-áit, agus go leanfaí ainm na ndaoine ar tugadh onóir dóibh ar a gclann.
13 Bhunaigh Samúéil fáidh an Tiarna, grá ag a Thiarna, ríocht, agus d'ung sé prionsaí ar a mhuintir.
14 De réir dhlí an Tiarna thug sé breithiúnas ar an bpobal, agus bhí meas ag an Tiarna ar Iacób.
15 Trína dhílseacht fuarthas fáidh fíor é, agus trína bhriathar b'aithne dó a bheith dílis i bhfís.
16 Ghlaoigh sé ar an Tiarna cumhachtach, nuair a bhrúigh a naimhde air ar gach taobh, nuair a d'ofráil sé an t-uan diúil.
17 Agus rinne an Tiarna toirneach ó neamh, agus le torann mór rinne sé a ghuth a éisteacht.
18 Agus scrios sé ceannairí na dTíreanach, agus prionsaí na bhFilistíneach go léir.
19 Agus roimh a chodlata fada rinne sé agóidí i bhfianaise an Tiarna agus a ungtha, ní ghlac mé earraí duine ar bith, oiread agus is bróg: agus ní raibh aon duine cúisigh é.
20 Agus tar éis a bháis rinne sé tairngreacht, agus thaisbeáin sé do'n rí a chríoch, agus d'árduig sé a ghlór ó thalamh i bhfairrge, chun aingidheachd an phobail a scriosadh amach.

CAIBIDIL 47

1 Agus ina dhiaidh d'ardaigh Natan suas chun fáidh a dhéanamh in aimsir Dháiví.
2 Mar a thógtar an tsaill as an íobairt shíochánta, is amhlaidh a roghnaíodh Dáiví as clann Iosrael.
3 D'imir sé le leoin mar le leanaí, agus le béir mar le huain.
4 Nár mharbh sé fathach, agus é fós óg? agus nár thóg sé magadh ón bpobal, nuair a thóg sé suas a lámh leis an gcloch sa tsáile, agus a bhuail sé síos bród Goliath?
5 Oir ghlaoigh sé ar an Tiarna is airde; agus tug neart ina láimh dheis dó an laoch tréan sin a mharbhadh, agus adharc a phobail a chur suas.
6 Mar sin thug na daoine onóir dó deich mílte, agus mhol siad é i mbeannacht an Tiarna, sa mhéid is gur thug sé coróin na glóire dó.
7Oir scrios sé na naimhde ar gach taobh, agus thug sé dá naimhdí do na Filistínigh, agus bhris sé a n-adharc go smior go dtí an lá atá inniu ann.
8 Ina oibreacha go léir mhol sé an tAon Naofa go hard le briathra na glóire; lena chroí go léir chan sé amhráin, agus grá aige dó a rinne é.
9 Chuir sé amhránaithe os comhair na haltóra freisin, le go ndéanfadh siad ceol binn trína nguthanna, agus go gcanfaidís moladh go laethúil ina gcuid amhrán.
10 Rinne sé a bhféilte a mhaisiú, agus chuir sé in ord na n-amanna sollúnta go dtí an deireadh, chun go molfaidís a ainm naofa, agus go gcloisfeadh an teampall ó mhaidin.
11 Thóg an Tiarna uaidh a pheacaí, agus d'ardaigh sé a adharc go brách: thug sé dó cúnant ríthe, agus ríchathaoir na glóire ar Iosrael.
12 Ina dhiaidh sin d'ardaigh mac críonna, agus ar a shon bhí cónaí air i gcoitinne.
13 Bhí Solamh i réim in aimsir shíochánta, agus tugadh onóir dó; óir rinne Dia an uile ní ina thimpeall, go dtógfadh sé teach ina ainm, agus go n-ullmhódh sé a ionad naomh go brách.
14 Cé chomh críonna a bhí tú i d'óige agus, mar thuile, líonta le tuiscint!
15 Chlúdaigh d'anam an domhan uile, agus líon tú é le parabail dorcha.
16 Chuaigh d'ainm i bhfad chun na n-oileán; agus ar son do shíocháin bhí grá agat.
17 Chuir na tíortha iontas ort as do chuid amhrán, agus seanfhocal, agus parabail, agus léirmhínithe.
18 Faoi ainm an Tiarna Dia, ar a dtugtar an Tiarna Dia Iosrael, chruinnigh tú ór mar stán agus d'ardaigh tú airgead mar luaidhe.
19 Chrom tú do leasraí do mhná, agus cuireadh faoi do chorp thú.
20 Rinne tú smál ar d'onóir, agus thruailligh tú do shíol: ionnas gur thug tú fearg ar do chlann, agus go raibh brón ort mar gheall ar do baois.
21 Mar sin roinneadh an ríocht, agus as Ephraim rialaigh ríocht ceannairceach.
22 Ach ní fhágfaidh an Tiarna a thrócaire go brách, agus ní chaillfear aon cheann dá oibreacha, agus ní scriosfaidh sé sliocht a thoghtha, agus ní thógfaidh sé uaidh síol an té a bhfuil grá aige dó: dá bhrí sin thug sé iarsma do Iacób. , agus as é fréamh do Dháiví.
23 Mar sin d'fhan Solamh lena aithreacha, agus as a shíol d'fhág sé Robóam ina dhiaidh, amaideacht an phobail, agus duine gan tuiscint, a d'iompaigh ar shiúl an phobail trína chomhairle. Bhí Iarobám mac Nebait ann freisin, a chuir peaca ar Iosrael, agus a thaispeáin bealach an pheaca d'Ephraim:
24 Agus do mhéadaíodh a bpeacaí go mór, gur tiomáineadh amach as an talamh iad.
25 Do chuadar amach gach aingidheachd, go dtáinig an bhfeiceál orra.

CAIBIDIL 48

1 Ansin d'éirigh Éilias an fáidh ina thine, agus dódh a bhriathar mar lampa.
2 Thug sé gorta mór orthu, agus dá dhíograis laghdaigh sé a líon.
3 Le briathar an Tiarna dhún sé na neamh, agus trí huaire thug sé anuas tine freisin.
4 A Éilias, conas a tugadh onóir duit i do ghníomhartha iontais! agus cé a ghlóir mhaith dhuit!
5An té a d'ardaigh ón mbás duine marbh, agus a anam ó áit na marbh, de réir briathar an Tí is Airde:
6 A thug ríthe chun scriosta, agus daoine onórach óna leaba:
7 Cé a chuala achmhasán an Tiarna i Sinai, agus i Horeb breithiúnas an díola:
8A d'ung ríthe díoltas a ghlacadh, agus fáithe le teacht i gcomharbacht air:

9 Tógadh suas i nguthán tine, agus i gcarbad capall tine:
10 D'ordaíodh iad mar iarsmaí ina n-amanna, chun feirge bhreithiúnas an Tiarna a shíocháin, sular bhris sé amach go feall, agus chun croí an athar a iompú chun an mhic, agus chun treibheacha Iacóib a athbhunú.
11 Is beannaithe an dream a chonaic thú, agus a chodail i ngrá; óir mairfimid go cinnte.
12 Eilías a bhí ann, a bhí clúdaithe le crith agus Eliseus líonta lena spiorad: an fhad a mhair sé, ní raibh sé ag gluaiseacht i láthair aon phrionsa, agus ní fhéadfadh aon duine é a chur faoi smacht.
13 Ní fhéadfadh aon fhocal é a shárú; agus tar éis a bháis do rinne a chorp fáidh.
14 Rinne sé iontais ina shaol, agus ar a bhás bhí a oibreacha iontach.
15 Oir seo go léir ní dhearna an pobal aithrí, agus níor imigh siad óna bpeacaí, go dtí gur creachadh agus go n-iompraíodh as a dtalamh iad, agus gur scaipeadh iad ar fud an domhain go léir: ach d'fhan daoine beaga, agus rialóir i dteach Dháiví. :
16 Ar a ndearna cuid acu an rud ba thaitneach le Dia, agus d'ardaigh cuid eile peacaí.
17 Dhaingnigh Eizicias a chathair, agus thug sé uisce isteach ina lár: thochail sé an charraig chrua le hiarann, agus rinne sé toibreacha d'uiscí.
18 Ina aimsir féin tháinig Senacherib aníos, agus chuir sé Rabsaces chuige, agus d'ardaigh sé a lámh in aghaidh Shion, agus rinne uaill as.
19 Ansin crith a gcroí agus a lámha , agus bhí siad i bpian , mar mhná i travail .
20 Ach ghlaoigh siad ar an Tiarna atá trócaireach, agus shín siad amach a lámha chuige: agus láithreach chuala an tAon Naofa ó neamh iad, agus a sheachadadh dóibh trí mhinistreacht Esay.
21 Bhuail sé slua na nAsaíreach, agus scrios a aingeal iad.
22Oir rinne Ezekias an ní a thaitin leis an Tiarna, agus bhí sé láidir ar shlite Dháiví a athair, mar a d'ordaigh Esay an fáidh, a bhí mór agus dílis ina fhís.
23 Ina aimsir chuaigh an ghrian ar gcúl, agus mhéadaigh sé saol an rí.
24 Chonaic sé trí spiorad sármhaith cad a tharla faoi dheireadh, agus thug sé sólás dóibh siúd a bhí ag caoineadh i Sion.
25 D'innis sé cad ba cheart a dhéanamh go deo, agus rudaí rúnda nó go dtáinig siad riamh.

CAIBIDIL 49

1 Is cosmhail cuimhne Ióáis le comhdhéanamh an chumhráin a dheintear le healaín an apothecary: tá sé milis mar mhil i ngach béal, agus mar cheol ag féasta fíona.
2 D'iompair sé é féin go hionraic i n-iompú na ndaoine, agus thóg sé uaidh abominations na héagóra.
3D'ordaigh sé a chroí chun an Tiarna, agus in aimsir na n-éagcóra bhunaigh sé adhradh Dé.
4 Ach amháin Dáiví agus Ezekias agus Ióisiá bhí lochtach: óir thréig siad dlí an Té is Airde, níor theip fiú ar ríthe Iúdá.
5 Dá bhrí sin thug sé a gcumhacht do dhaoine eile, agus a nglóir do náisiún aisteach.
6 Dhóite siad cathair roghnaithe an sanctóir, agus rinne siad na sráideanna ina n-áitreabh, de réir fhháidh Ieremiah.
7Oir ghuigh siad olc air, a bhí ina fháidh mar sin féin, naofa i broinn a mháthar, chun go ndéanfaí é a fhréamh amach, agus go gcuirfeadh sé isteach, agus go scriosfadh sé; agus go dtógfadh sé suas freisin, agus go plandáil.
8 Ba é Eseciel a chonaic an fís ghlórmhar, a taispeánadh dó ar charbaid na gceiribeach.
9 Oir rinne sé tagairt do na naimhde faoi fhigiúr an bháisteach, agus d'ordaigh sé iad siúd a chuaigh i gceart.
10 Agus den dá fháidh déag beannaítear an cuimhneachán, agus go mbíodh a gcnámha faoi bhláth arís as a n-áit: óir thug siad sólás do Iacób, agus thugadar faoi dhóchas cinnte iad.
11 Conas a fhormhéadóimid Soróbabel? bhí sé ina sheilbh ar dheis:
12 Mar sin do bhí Iósa mac Ióédéc: do thógadar an tigh ré n-a linn, agus do chuir suas teampoll naofa don Tighearna, a ullmhuigheadh don ghlóir shíorruidhe.
13 Agus i measc na ndaoine tofa bhí Neemias, a bhfuil cáil mhór orthu, a d'ardaigh dúinn na ballaí a bhí tite, agus a chuir suas na geataí agus na barraí, agus a d'ardaigh ár bhfothracha arís.
14 Ach ní ar an talamh a cruthaíodh aon duine cosúil le Enoch; óir do tógadh ón talamh é.
15 Ní raibh ógánach ann ach an oiread a rugadh ar nós Iósaef, gobharnóir ar a bhráithre, fear de chuid an phobail, a raibh meas ag an Tiarna ar a chnámha.
16 Ba mhór an onóir do Shéam agus do Shét i measc na bhfear, agus mar sin bhí Ádhamh thar gach ní beo sa chruthú.

CAIBIDIL 50

1 Síomón an t-ardsagart mac Onias, a rinne deisiú arís ar an teach ina shaol, agus a dhaingnigh an teampall ina laethanta:
2 Agus uaidh a tógadh ón mbunsraith an airde dhúbailte, ard-dhún an bhalla timpeall an teampaill:
3 Ina laethanta bhí an sistéal chun uisce a ghlacadh, agus é ina chompás mar an fharraige, clúdaithe le plátaí práis:
4 Thug sé aire don teampall gan titim, agus dhaingnigh sé an chathair in aghaidh léigear:
5 Conas a tugadh onóir dó i measc an phobail agus é ag teacht amach as an sanctóir!
6 Bhí sé mar réalta na maidine i lár smeartha, agus mar an ghealach ar an lán:
7 Mar an ghrian ag taitneamh ar theampall an Tí is Airde, agus mar an tuar ceatha ag tabhairt solais sna scamaill gheala:
8 Agus mar bhláth na rósaí in earrach na bliana, mar lile ag aibhneacha na n-uiscí, agus mar chraobhacha an chrainn thúis in aimsir an tsamhraidh:
9 Mar theine agus mar thúis sa thioscóir, agus mar shoitheach d'ór buailte agus gach uile chineál clocha lómhara:
10 Agus mar chrann olóige cothrom ag fás amach torthaí, agus mar chrann cufróg a fhásann suas go dtí na scamaill.
11 Nuair a chuir sé culaith na honóra air, agus é gléasta le foirfeacht na glóire, nuair a chuaigh sé suas go dtí an altóir naofa, rinne sé éadaigh na naomhaíochta onórach.
12 Nuair a thóg sé na codanna as lámha na sagart, sheas sé é féin ag tinteán na haltóra, timpeall air mar sheudar óg i Libanus; agus mar chrainn phailme chuadar timpeall air.
13 Mar sin bhí clann mhac Árón go léir ina nglóir, agus tabhartais an Tiarna ina lámha os comhair phobal Iosrael go léir.

14 Agus an tseirbhís á críochnú ag an altóir, chun ofráil an Uilechumhachtaigh a mhaisiú,
15 Shín sé a lámh go dtí an cupán, agus doirt sé d'fhuil an fhíonchaora, dhoirt sé ag bun na haltóra boladh milse don Rí is airde ar fad.
16 Ansin scairt siad clann mhac Árón, agus sheinn siad na trumpaí airgid, agus rinne siad torann mór le cloisteáil, mar chuimhní ar an té is Airde.
17 Ansin ghreamaigh an pobal go léir le chéile, agus thit siad síos ar an talamh ar a n-aghaidh chun adhradh a dhéanamh ar a dTiarna, Dia Uilechumhachtach, an té is Airde.
18 Sheinn na hamhránaithe moladh freisin lena nguth, le héagsúlacht mhór fuaimeanna a bhí ann ceol binn.
19 Agus ghuigh na daoine ar an Tiarna, an tArd-Rí, trí urnaí os comhair an té is trócaireach, go raibh deireadh le sollúntas an Tiarna, agus go raibh a sheirbhís críochnaithe acu.
20 Ansin chuaigh sé síos, agus thóg sé suas a lámha os cionn phobal iomlán chlann Iosrael, chun beannacht an Tiarna a thabhairt lena bheola, agus chun lúcháir a dhéanamh ina ainm.
21 Agus chrom siad iad féin síos chun adhradh a dhéanamh an dara huair, chun go bhfaighidís beannacht ón té is Airde.
22 Anois, mar sin, beannaígí Dia na n-uile, an té a dhéanann iontais i ngach áit, a ardaíonn ár laethanta ón mbroinn, agus a dhéileálann linn de réir a thrócaire.
23 Deonaigh sé dúinn lúcháir croí, agus go mbeidh an tsíocháin in ár laethanta in Iosrael go deo:
24 Go ndaingneodh sé a thrócaire linn, agus go ndéanadh sé sinn a sheachadadh ina uair féin!
25 Beidh dhá shlí na náisiún is fuath le mo chroí, agus an tríú náisiún ar bith:
26 Siad a shuíonn ar shliabh na Samáire, agus na daoine a chónaíonn i measc na bhFilistíneach, agus na daoine amaideach sin atá ina gcónaí i Sichem.
27 Scríobh Íosa mac Sirach Iarúsailéim sa leabhar seo teagasc na tuisceana agus an eolais, a dhoirt eagna as a chroí.
28 Is beannaithe an té a fheidhmeofar sna nithe seo; agus an té a leagfaidh suas ina chroí iad, beidh sé ciallmhar.
29 Oir má dhéanann sé iad, beidh sé láidir chun an uile ní: óir is é solas an Tiarna a thugann eagna do na déithe. Beannaithe ainm an Tiarna go deo. Amen, Amen.

CAIBIDIL 51

1 Paidir Íosa mac Sirach. Gabhaim buíochas leat, a Thiarna agus a Rí, agus molaim thú, a Dhia mo Shlánaitheoir: molaim d’ainm:
2Oir is tusa mo chosantóir agus mo chúntóir, agus rinne tú mo chorp a chosaint ó scrios, agus ó ribe na teanga claonta, agus ó na beola a bhréagnaíonn bréaga, agus ba chúntóir dom i gcoinne mo naimhde:
3 Agus gur shaor tú mé, de réir an iliomad trócaire agus móráltacht d'ainm, ó fhiacla na ndaoine a bhí réidh chun mé a chaitheamh, agus as lámha na ndaoine a bhí ag iarraidh mo shaol, agus ó na gortuithe iomadúla a Bhí agam;
4 Ó tachtadh tine ar gach taobh, agus ó lár na tine nár las mé;
5 Ó dhoimhneacht bolg ifrinn, ó theanga neamhghlan, agus ó bhriathra bréaga.
6 Ar chúisimh don rí ó theanga mhícheart tharraing m'anam in aice fiú amháin chun báis, bhí mo shaol gar don ifreann thíos.
7 Do chuartuigheadar ar gach taobh mé, agus ní raibh fear ann a chongnamh liom : d'fhéach mé ar shólás na bhfear, ach ní raibh ann.
8 Ansin smaoinigh mé ar do thrócaire, a Thiarna, agus ar do sheanghníomhartha, conas a shaorann tú na daoine atá ag fanacht leat, agus a shábháil tú as lámha na naimhde iad.
9 Ansin d’ardaigh mé suas m’achainí ón talamh, agus ghuigh mé chun slánaithe ón mbás.
10 Ghlaoigh mé ar an Tiarna, Athair mo Thiarna, nach bhfágfadh sé mé i laethanta mo thrioblóidí, agus in aimsir na n-uaibhreach, nuair nach raibh cabhair ar bith ann.
11 Molfaidh mé d’ainm i gcónaí, agus canfaidh mé moladh le buíochas; agus mar sin éisteadh mo phaidir:
12Oir shábháil tú mé ón scrios, agus shaor tú mé ón drochaimsir: mar sin tabharfaidh mé buíochas, agus molaim thú, agus beannóidh siad ainm, a Thiarna.
13 Nuair a bhí mé fós óg, nó riamh chuaigh mé thar lear, mhian liom eagna go hoscailte i mo ghuí.
14 Ghuigh mé ar a son os comhair an teampaill, agus lorgóidh mé amach í go dtí an deireadh.
15 Ón mbláth go dtí go raibh an fíonchaor aibithe, chuir mo chroí lúcháir uirthi: chuaigh mo chos ar an mbealach ceart, ó m'óige aníos chuardaigh mé í.
16 Chrom mé síos beagán ar mo chluas, agus fuair mé í, agus fuair mé mórán foghlama.
17 Bhain mé tairbhe as sin, agus dá bhrí sin déanfaidh mé glóir don té a thugann eagna dom.
18Oir do bheartaigh mé a dhéanamh ina diaidh, agus go dian lean mé an ní atá go maith; mar sin ní bheidh mé ag achrann.
19 Do ghluais m'anam léi, agus do rinne mé beacht : do shín mé mo lámha chun na bhflaitheas thuas, agus do chlaoidh mé m'aineolas fúithi.
20 Dhírigh mé m'anam chuici, agus fuair mé í i n-ionracas: tá mo chroí i gceangal léi ó thús, mar sin ní ligfear i léig mé.
21 Bhí mo chroí buartha ag iarraidh í: dá bhrí sin fuair mé seilbh mhaith.
22 Thug an Tiarna teanga dom mar luach saothair dom, agus molfaidh mé é leis.
23 Bígí i ngar dom, a dhaoine neamhfhoghlamtha, agus coinnigh i dteach na foghlama.
24 Ar an adhbhar sin atá sibh mall, agus cad a deir sibh leis na nithe so, go bhfuil tart mór ar bhur n-anam?
25 D’oscail mé mo bhéal, agus dúirt mé, Ceannaigh í daoibh féin gan airgead.
26 Cuir do mhuineál faoi chuing, agus faigh d'anam teagasc: is deacair í a fháil.
27 Féach le bhur súile, nach bhfuil agam ach beagán saothair, agus go bhfuair mé mórán suaimhnis dom.
28 Faigh foghlaim le suim mhór airgid, agus faigh mórán óir uaithi.
29 Bíodh áthas ar bhur n-anam ina thrócaire, agus ná bíodh náire air lena mholadh.
30 Déan do chuid oibre go han-mhaith, agus ina chuid ama tabharfaidh sé do luach saothair duit.

Book of Baruch

Leabhar Bharra

CAIBIDIL 1

1 Agus seo iad briathra an leabhair a scríobh Baruch mac Nerias, mhic Mhaasias, mhic Shedecias, mhic Asadias, mhic Chelcias, sa Bhablóin,
2 Sa chúigiú bliain, agus ar an seachtú lá den mhí, an t-am a ghlac na Caldéigh Iarúsailéim, agus a loisg siad le tine í.
3 Agus do léigh Baruch focail an leabhair seo i gcluas Iachónias mac Ióachim rí Iúdá, agus i gcluasa an phobail go léir a tháinig chun an leabhar a chloisteáil;
4 Agus in éisteacht na n-uaisle, agus chlann mhac an rí, agus éisteacht na seanóirí, agus an phobail go léir, ó na cinn is ísle go dtí an airde, fiú iad siúd go léir a chomhnuigh sa Bhablón ag an abhainn Sud.
5 Ar an ábhar sin ghuil siad, rinne siad troscadh, agus ghuigh siad os comhair an Tiarna.
6 Rinne siad freisin cnuasach airgid de réir cumhachta gach fir:
7Chuir siad é go Iarúsailéim go dtí Ióácam an t-ardsagart, mac Chelcias, mac Shaloim, agus chun na sagairt, agus chun an phobail go léir a fuair in Iarúsailéim in éineacht leis;
8 Mar an gcéanna nuair a fuair sé soithí theach an Tiarna, a rinneadh as an teampall, chun iad a thabhairt ar ais go tír Iúdá, an deichiú lá den mhí Sibhán, eadhon, soithí airgid, a thug Sedecias an rinne mac Ióáis rí Iád,
9 Ina dhiaidh sin d'iompair Nabúcadónosor rí na Bablóine Iachónias, agus na prionsaí, agus na príosúnaigh, agus na daoine cumhachtacha, agus muintir na tíre ó Iarúsailéim, agus thug go dtí an Bhablóin iad.
10 Agus dúirt siad, Féuch, chuireamar airgead chugat chun íobairtí dóite, agus íobairt pheaca, agus tuise a cheannach daoibh, agus manna a ullmhú agus a ofráil ar altóir an Tiarna ár nDia;
11 Agus guí ar bheatha Nabuchodonosor rí na Bablóine, agus ar shaol Bhaltasár a mhic, go mbeidh a laethanta ar an talamh mar laethanta na bhflaitheas:
12 Agus tabharfaidh an Tiarna neart dúinn, agus éadromóidh sé ár súile, agus mairfimid faoi scáth Nabúcadónosor rí na Bablóine, agus faoi scáth Bhaltasár a mhac, agus déanfaimid seirbhís dóibh go leor laethanta, agus gheobhaidh muid fabhar ina radharc. .
13 Guigh orainne freisin chun an Tiarna ár nDia, óir pheacaíomar in aghaidh an Tiarna ár nDia; agus go dtí an lá seo ní iompaítear uainn fearg an Tiarna agus a fhearg.
14 Agus léifidh sibh an leabhar seo a chuireamar chugaibh, chun admháil a dhéanamh i dteach an Tiarna, ar na féilte agus ar na laethanta sollúnta.
15 Agus déarfaidh sibh: "Is leis an Tiarna ár nDia atá fíréantacht, ach dúinne mearbhall na n-aghaidheanna, mar a tharla an lá seo, dóibh siúd ar Iúdá agus ar áitritheoirí Iarúsailéim;
16 Agus dár ríthe, agus dár bprionsaí, agus dár sagairt, agus dár bhfáithe, agus dár n-aithreacha:
17Oir pheacaíomar os comhair an Tiarna,
18 Agus níor ghéill sé dó, agus níor éist le glór an Tiarna ár nDia, chun na haitheanta a thug sé dúinn a dhéanamh go hoscailte:
19 Ón lá a thug an Tiarna ár sinsear amach as tír na hÉigipte go dtí an lá atá inniu ann, bhí muid easumhal don Tiarna ár nDia, agus sinn faillíoch gan a ghuth a chloisteáil.
20 Uime sin do dhruid na huilc dhúinn, agus an mallacht, a cheap an Tighearna tré Mhaois a sheirbhíseach, an tráth a thug sé ár n-aithreacha amach as tír na hÉigipte, chun talamh do thabhairt dhúinn a sreabhann le bainne agus le mil, mar atá. é a fheiceáil ar an lá seo.
21 Mar sin féin níor éisteamar le glór an Tiarna ár nDia, de réir briathar uile na bhfáithe a chuir sé chugainn:
22 Ach lean gach duine samhlaíocht a chroí uilc féin, chun freastal ar dhéithe coimhthíocha, agus chun an t-olc a dhéanamh i bhfianaise an Tiarna ár nDia.

CAIBIDIL 2

1 Uime sin rinne an Tiarna a bhriathar a shlánú, a d'fhógair sé inár n-aghaidh, agus i gcoinne ár mbreithiúna a thug breithiúnas ar Iosrael, agus i gcoinne ár ríthe, agus i gcoinne ár n-uaisle, agus in aghaidh fir Iosrael agus Iúdá,
2 Chun pláin mhóra a thabhairt orainn, nár tharla riamh faoi na neamh go léir, mar a tharla in Iarúsailéim, de réir na nithe a bhí scríofa i ndlí Mhaois;
3 Go n-íosfadh fear feoil a mhic féin, agus feoil a iníne féin.
4 Thug sé thairis sin iad le bheith faoi smacht ag na ríochtaí go léir atá mórthimpeall orainn, le bheith mar mhaslaí agus mar léirscrios i measc an phobail go léir ina thimpeall, áit ar scaip an Tiarna iad.
5 Mar sin leagadh síos sinn, agus níor ardaíodh sinn, mar gur pheacaíomar i gcoinne an Tiarna ár nDia, agus nár ghéilleamar dá ghlór.
6 Is ag an dTiarna ár nDia atá fíréantacht: ach náire oscailte dúinne agus dár n-aithreacha, mar is léir inniu.
7Oir tá na pláigh seo go léir tagtha orainn, a d'fhógair an Tiarna inár n-aghaidh
8Ach níor ghuigh muid os comhair an Tiarna, chun gach duine a iompú ó shamhlacha a chroí uilc.

9 Uime sin rinne an Tiarna faire orainn ar son an uilc, agus thug an Tiarna orainn é: óir is cóir an Tiarna ina ghníomhartha go léir a d'ordaigh sé dúinn.
10 Ach níor éisteamar lena ghlór, ag siúl ar orduithe an Tiarna, a chuir sé os ár gcomhair.
11 Agus anois, a Thiarna Dia Iosrael, a thug do phobal amach as tír na hÉigipte le lámh chumhachtach, agus le lámh ard, agus le comharthaí, agus le hiontais, agus le mórchumhachtaí, agus a fuair ainm duit féin, mar a fheictear an lá seo:
12 A Thiarna ár nDia, pheacaíomar, rinneamar go héagórach, dhéileálamar go héagórach i do orduithe go léir.
13 Go n-iompódh d'fhearg uainn: óir níl fágtha againn ach beagán i measc na gcéin, áit ar scaip tú sinn.
14 Éist lenár nguí, a Thiarna, agus lenár n-achainíocha, agus saor sinn ar do shon féin, agus tabhair dúinn fabhar i bhfianaise na ndaoine a thug ar shiúl sinn:
15 Chun go mbeadh a fhios ag an talamh go léir gur tusa an Tiarna ár nDia, mar go nglaofar Iosrael agus a shliocht ar d'ainm.
16 A Thiarna, féach anuas ó do theach naofa, agus breith orainn: crom síos do chluas, a Thiarna, chun éisteacht linn.
17 Oscail do shúile, agus féach; óir na mairbh atá sna huaigheanna, a dtógtar a n-anam óna gcorp, ní thabharfaidh siad don Tiarna moladh ná fíréantacht:
18 Ach an t-anam atá cráite go mór, a imíonn go bog agus go lag, agus na súile a mhainníonn, agus an t-anam ocrach, tabharfaidh sé moladh agus fíréantacht duit, a Thiarna.
19 Uime sin ní dhéanaimíd ár n-umhlachd umhla os do chomhair, a Thiarna ár nDia, ar fhíréantacht ár n-aithreacha agus ár ríthe.
20 Oir chuir tú amach do fhearg agus do chorrughadh orainn, mar a labhair tú le do shearbhóntaí, na fáithe, ag rádh,
21 Mar seo a deir an Tiarna, Cromaigí bhur ngualainn chun fónamh do rí na Bablóine: mar sin fanfaidh sibh sa tír a thug mé d'ur n-aithreacha.
22 Ach mura n-éistfidh sibh le glór an Tiarna, chun fónamh do rí na Bablóine,
23 Cuirfidh mé faoi deara scor de luaithreach Iúdá, agus ó lasmuigh de Iarúsailéim, an glór subhachais, agus glór an áthais, guth an bridegroom, agus an glór na Bride: agus beidh an talamh ar fad ina fhásaigh de. áitritheoirí.
24 Ach ní éistimís le do ghlórsa, chun seirbhís a thabhairt do rí na Bablóine: uime sin rinne tú slán leis na focail a labhair tú le do shearbhóntaí, na fáithe, mar atá cnámha ár ríthe agus cnámha ár n-aithreacha. a thógáil as a n-áit.
25 Agus, féach, caithtear amach iad go teas an lae, agus go dtí sioc na hoíche, agus fuair siad bás i n-anrónna móra ag gorta, ag claíomh, agus ag plaigh.
26 Agus an teach dá ngairtear d'ainm, rinne tú ídiú, mar atá le feiscint inniu, mar gheall ar aingil theach Iosrael agus theach Iúdá.
27 A Thiarna ár nDia, do dhein tú linn do réir do mhaitheasa go léir, agus de réir na mór-thrócaire sin go léir,
28 Mar a labhair tú le do shearbhónta Maois sa lá ar ordaigh tú dó an dlí a scríobh os comhair chlann Iosrael ag rá,
29 Mura n-éistfidh sibh le mo ghlór, go deimhin déanfar an mór-shluagh seo a iompú ina líon beag i measc na náisiún, áit a scaipfidh mé iad.
30 Oir bhí a fhios agam nach n-éistfidís liom, do bhrígh gur sluagh righin é: ach i dtalamh a mbraighdeanas cuimhneoidh siad iad féin.
31 Agus beidh a fhios aige gur mise an Tiarna a nDia: óir tabharfaidh mé croí dóibh, agus cluasa chun éisteacht leo;
32 Molfaidh siad mé i dtír a mbraighdeanais, agus smaoineoidh siad ar m'ainm,
33 Agus fillfidh ar ais óna muineál righin, agus as a ndrochghníomhartha: óir cuimhneoidh siad ar shlí a n-aithreacha, a pheacaigh os comhair an Tiarna.
34 Agus tabharfaidh mé arís iad isteach sa talamh a gheall mé faoi mhionn dá n-aithreacha, Abrahám, Isaac, agus Iacób, agus beidh siad ina dtiarnaí air: agus méadóidh mé iad, agus ní laghdófar iad.
35 Agus déanfaidh mé cúnant síoraí leo le bheith ina nDia acu, agus beidh siad ina bpobal agamsa: agus ní dhéanfaidh mé mo phobal Iosrael a thiomáint níos mó as an tír a thug mé dóibh.

CAIBIDIL 3

1 A Thiarna Uilechumhachtach, a Dhé Iosrael, an t-anam atá i gcruachás an spioraid thrioblóidigh, adeir tú.
2 Éist, a Thiarna, agus déan trócaire; óir atá tú trócaireach: agus gabh trua dhúinn, do bhrígh gur pheacaigheamar romhaibh.
3 Oir mairidh tusa go brách, agus caillimid go hiomlán.
4 A Thiarna Uilechumhachtaigh, a Dhé Israéil, éist anois le paidreacha chlann Iosrael marbh, agus a bpáistí, a pheacaigh romhat, agus nár éist le glór thú a nDia: mar sin is é is cúis leis na plagaí seo ag leanúint orainn. .
5 Ná déan dearmad ar éachtaí ár sinsear: ach smaoinigh anois ar do chumhacht agus ar d'ainm san am seo.
6 Oir is tusa an Tiarna ár nDia, agus tusa, a Thiarna, a mholfaimid.

7 Agus ar an ábhar sin chuir tú d'eagla inár gcroíthe, le hintinn thú a ghairm ar d'ainm, agus tú a mholadh inár mbraighdeanas;
8 Féuch, táimid fós inár mbraighdeanas inniu, áit ar scaip tú sinn, mar mhasladh agus mar mhallacht, agus le bheith faoi réir íocaíochtaí, de réir aingeachtaí ár n-aithreacha uile, a d'imigh ón Tiarna ár nDia.
9 Éist, a Iosraeil, reithe na beatha: éist chun eagna a thuiscint.
10 Mar a tharla, a Iosrael, go bhfuil tú i dtír do naimhde, go bhfuil tú sean i dtír choimhthíoch, go bhfuil tú truaillithe leis na mairbh,
11 Go bhfuil tú ag áireamh leo siúd a théann síos san uaigh?
12 Thréig tú tobair an eagna.
13Oir dá mbeifeá tar éis siúl ar shlí Dé, ba cheart go mbeifeá i síocháin go brách.
14 Foghlaim cá bhfuil an eagna, cá bhfuil neart, cá bhfuil tuiscint; go mbeadh a fhios agat freisin cá bhfuil fad na laethanta, agus an tsaoil, cá bhfuil solas na súl, agus síocháin.
15 Cé a fuair amach a háit? nó cé a tháinig isteach ina seoda?
16 Cá bhfuil prionsaí na gcéin, agus mar a rialaíonn na hainmhithe ar an talamh;
17 Iad siúd a raibh a gcuid caitheamh aimsire acu le héanlaith an aeir, agus iad siúd a chuir airgead agus ór i dtaisce iontu, a bhfuil muinín ag daoine iontu, agus nár chuir deireadh lena bhfáil?
18Oir iad siúd a d'oibrigh in airgead, agus a bhí chomh cúramach, agus nach féidir a n-oibreacha a chuardach,
19 Tá siad imithe agus imithe síos go dtí an uaigh, agus tá daoine eile tagtha suas ina n-áit.
20Chonaic daoine óga an solas, agus chomhnuigh siad ar an talamh: ach níorbh eol dóibh bealach an eolais.
21Níor thuig a slite, ná níor ghabh greim air: b'fhada óna clann an bealach sin.
22Níor chualathas trácht air i gCánaan, agus ní fhacathas é i dTeamán.
23 Na hAgaréanaigh a lorgaíonn eagna ar an talamh, ceannaithe Mherán agus Theaman, údair na bhfíscéalta, agus lucht cuardaigh na tuisceana; ní raibh bealach na heagna ar eolas ag aon duine díobh seo, nó ní cuimhin lena cosáin.
24 A Iosrael, cé chomh mór is atá teach Dé! agus cé chomh mór is atá an áit ina sheilbh!
25 Mór, agus ní raibh aon deireadh; ard, agus neamh-thomhas.
26 Bhí clú agus cáil ar na fathaigh ó thús, a bhí chomh mór sin, agus chomh sainiúil ar chogadh.
27 Níor roghnaigh an Tiarna iad siúd, agus níor thug sé bealach an eolais dóibh:
28 Ach scriosadh iad, mar nach raibh eagna ar bith acu, agus cailleadh trína n-amaideacht féin iad.
29 Cé a chuaigh suas ar neamh, agus a thóg í, agus a thug anuas ó na scamaill í?
30 Cé a chuaigh thar farraige, agus a fuair í, agus a thabharfaidh ar ór glan í?
31 Ní thuigeann duine ar bith a slí, ná ní smaoiníonn sé ar a cosán.
32 Ach an té a bhfuil aithne aige ar gach ní, tá aithne aige uirthi, agus fuair sé amach í lena thuiscint: an té a d'ullmhaigh an talamh go brách, líon sé le hainmhithe ceithre scór é:
33 An té a sheolann solas, agus a imíonn, glaoidh sé arís é, agus géilleann sé dó le heagla.
34 Do dhealraigh na réulta 'n-a n-uaireadóir, agus do ghabhadar gairdeachas : ar ngairm dó iad, a deir siad, Seo sinn; agus mar sin le haoibhneas thaispeáin siad solas dó a rinne iad.
35 Is é seo ár nDia, agus ní áireofar éinne eile i gcomparáid leis
36 Fuair sé amach bealach an eolais go léir, agus thug sé dá sheirbhíseach Iacób, agus d'Iosrael a mhuintir.
37 Ina dhiaidh sin thaispeáin sé é féin ar an talamh, agus labhair sé le fir.

CAIBIDIL 4

1Is é seo leabhar orduithe Dé, agus an dlí a mhaireann go brách; ach ar nós saoire gheobhaidh sé bás.
2 Cas thú, a Iacób, agus gabh greim air: siúil i láthair a shoilse, chun go mbeidh tú soilsithe.
3 Ná tabhair onóir do dhuine eile, ná na nithe atá tairbheach duit do náisiún coimhthíoch.
4 A Israél, is aoibhne sinn: óir is follus dúinn na neithe atá taitneach ag Dia.
5 Bíodh misneach agat, a mhuintir, cuimhneachán Iosrael.
6 Díoladh sibh leis na náisiúin , ní chun bhur ndíothaithe : ach de bhrí gur bhog sibh chun feirge Dé, tugadh sibh do na naimhde.
7Oir spreag sibh an té a rinne sibh trí íobairt a dhéanamh do dheamhan, agus ní do Dhia.
8 Rinne sibh dearmad ar an Dia síoraí, a thug suas sibh; agus tá trua agaibh Iarúsailéim, a thug altram daoibh.
9Oir nuair a chonaic sí fearg Dé ag teacht oraibh, a dúirt sí, Éistigí, sibhse atá ina gcónaí ar Shion: thug Dia caoineadh mór orm;
10 Le haghaidh chonaic mé an mbraighdeanas de mo mhac agus iníonacha, a thug an Síoraí orthu.
11 Le lúcháir chothaigh mé iad; ach chuir sé uaidh iad le gol agus le caoineadh.

12 Ná déanadh duine ar bith lúcháir orm, is baintreach é, agus tréigthe mórán, a fágadh i bhfásach ar son peacaí mo leanaí; óir d'imigh siad ó dhlí Dé.
13 Ní raibh a fhios acu a reachtanna, agus níor shiúil siad ar shlite a aitheanta, ná ar bhealaí an smachta ina fhíréantacht.
14 Thigeadh iadsan a chomhnuigheann ar Shíón, agus cuimhnighigí ar bhraighdeanas mo mhac agus mo iníon, a thug an Síoraí orthu.
15 Óir thug sé náisiún orthu i gcéin, náisiún gan náire, agus teanga choimhthíoch, nach raibh urraim ag seanfhear, ná ag leanbh trua.
16 D'iompair siad seo clann ionúin na baintrí, agus d'fhág siad í ina aonar gan iníonacha.
17 Ach cad is féidir liom cabhrú leat?
18 Oir an té a thug na pláigh seo ort, saorfaidh sé as lámha do naimhde thú.
19 Imighigí, a chlann, imthigh leat: óir fágadh uaigneach mé.
20 Chuir mé éadaigh na síochána díom, agus chuir mé sac-éadaí mo ghuí orm: golfaidh mé ar an Síoraí i mo laethanta.
21 Bíodh lúcháir oraibh, a pháistí, gol ar an Tiarna, agus saorfaidh sé sibh ó chumhacht agus ó láimh na naimhde.
22 Óir tá mo dhóchas sa Shíoraí, go saorfaidh sé sibh; agus ó'n t-Slánuightheóir do tháinig áthas chugamsa, mar gheall ar an trócaire a thiocfaidh chugaibh go luath ón Slánaitheoir Síoraí.
23Oir do chuir mé amach sibh le caoineadh agus le gol: ach go dtabharfaidh Dia chugam sibh arís le lúcháir agus áthas go brách.
24 Mar atá anois do chonacadar comharsan Shioin bhur mbraighdeanas: mar sin feicfidh siad go luath bhur slánú ó ár nDia a thiocfaidh oraibh le glóir mhór, agus le gile na Síoraí.
25 A chlann, buailigí go foighneach an fhearg a tháinig oraibh ó Dhía: óir rinne do namhaid géarleanúint oraibh; ach go gairid feicfidh tú a scrios, agus cosnóidh tú ar a mhuineál.
26 D'imigh mo mhuintir íogair ar bhealaí garbha, agus tógadh iad mar thréad gafa de na naimhde.
27 Bíodh sólás agaibh, a chlann, agus gol ar Dhia: óir cuimhneofar oraibh ar an té thug na nithe seo oraibh.
28 Mar ba é bhur n-intinn dul ar seachrán ó Dhia: mar sin, tar éis duit filleadh, lorg é deich n-uaire níos mó.
29 Oir an té a thug na pláigh seo oraibh, cuirfidh sé lúcháir shíoraí oraibh le bhur slánú.
30 Bíodh croidhe maith agat, a Ierúsalem: óir an té thug an t-ainm sin ort, tabharfaidh sé sólás duit.
31 Is mór an trua iad siúd a chuir isteach ort, agus a rinne lúcháir ar do thitim.
32 Is truagh na cathracha dá ndearna do chlann seirbhís: is truagh í a fuair do chlann mhac.
33Oir mar a rinne sí gairdeachas as do scrios, agus a bhí áthas uirthi as do thitim: mar sin beidh brón uirthi as a léirscrios féin.
34 Óir bainfidh mé lúcháir ar a mórshlua, agus iompófar a bród ina caoineadh.
35 Oir tiocfaidh tine uirthi ón Síoraí, go mairfidh sí; agus beidh sí ina cónaí ag diabhal ar feadh tamaill mhór.
36 A Iarúsailéim, féach fút i dtreo an oirthir, agus féach ar an lúcháir a thagann chugat ó Dhia.
37Féach, tagann do chlann mhac, a chuir tú chugat, tagann siad le chéile ón oirthear go dtí an iarthar de réir briathar an Aonaigh Naofa, ag déanamh gairdeachais i nglóir Dé.

CAIBIDIL 5

1 Cuir díot, a Ierúsalem, culaidh an bhróin agus an ainim, agus cuir ort aoibhnis na glóire atá ag teacht ó Dhia go brách.
2 Caith fút culaith dhúbailte den fhíréantacht a thagann ó Dhia; agus cuir diadem ar do cheann de ghlóir na Síoraí.
3Oir léireoidh Dia do ghile do gach tír faoi neamh.
4 Go ngairmfear d'ainm ó Dhía go brách Suaimhneas na bhfíréantacht, agus glóir adhradh Dé.
5 Eirigh, a Iarúsailéim, agus seas go hard, agus féach ar an taobh thoir, agus féach do chlann a bailíodh ón taobh thiar go dtí an taobh thoir de réir briathar an Aonaigh Naofa, ag déanamh gairdeachais i gcuimhne Dé.
6Oir d'imigh siad uait ar scór, agus díbríodh óna naimhde iad: ach tugann Dia chugat iad arna n-ardú le glóir, mar leanaí na ríochta.
7Oir d'ordaigh Dia gach cnoc ard, agus bruach buanseasmhach, a chaitheamh síos, agus gleannta a líonadh suas, chun an talamh a dhéanamh fiú, le go rachadh Iosrael slán i nglóir Dé;
8 Déanfaidh fiú na coillte agus gach crann milseán scáth ar Iosrael de réir ordú Dé.
9Oir treoróidh Dia Iosrael le lúcháir i bhfianaise a ghlóire leis an trócaire agus an fhíréantacht a thagann uaidh.

Letter of Jeremiah

Litir Ieremiah

CAIBIDIL 1

1 Cóip d'eipistéal a chuir Ieríar chucu a bhí le tabhairt ina mbraighdeanas ag rí na Bablóine chun na Bablóine, chun iad a dheimhniú, mar a d'ordaigh Dia dó.
2 De bharr na bpeacaí a rinne sibh os comhair Dé, tabharfaidh Nabúcadónosor rí na Bablóine sibh i mbraighdeanas chuig an mBabylon.
3Mar sin nuair a thiocfas sibh chun na Bablóine, fanfaidh sibh ann blianta fada, agus go ceann séasúr fada, eadhon, seacht nglúin: agus ina dhiaidh sin tabharfaidh mé ar shiúl go síochánta sibh as sin amach.
4 Feicfidh sibh sa Bhablóin anois déithe airgid agus óir, agus adhmaid, agus iad iompartha ar ghualainn, a chuireann eagla ar na náisiúin.
5 Tabhair aire, dá bhrí sin, ná bíodh tú ar aon chor cosúil le strainséirí, ná sibhse agus daoine díobh, nuair a fheiceann sibh an t-iliomad rompu agus ina ndiaidh ag adhradh dóibh.
6 Ach abair i bhur gcroí, a Thiarna, ní mór dúinn adhradh a thabhairt duit.
7Oir tá m'aingeal leat, agus mise féin ag tabhairt aire do bhur n-anamacha.
8 Maidir lena dteanga, tá sé snasta ag an oibrí, agus iad féin óraithe agus curtha os cionn le hairgead; fós níl iontu ach bréagach, agus ní féidir leo labhairt.
9 Agus ag glacadh óir, amhail do mhaighdean ar mian leis dul aerach, déanann siad coróin do chinn a ndéithe.
10 Uaireanta tugann na sagairt ór agus airgead óna ndéithe, agus bronnann siad orthu féin é.
11 Seadh, tabharfaidh siad de do na striapacha coitianta, agus déanfaidh siad iad a mhaisiú mar dhaoine le baill éadaigh, mar dhéithe airgid agus déithe óir agus adhmaid.
12 Ach ní féidir leis na déithe seo iad féin a shábháil ó mheirge agus ó leamhan, cé go bhfuil siad clúdaithe le héadach corcra.
13 Caitheann siad a n-aghaidh mar gheall ar dheannach an teampaill, nuair a bhíonn go leor díobh.
14 Agus an té nach féidir leis an té a chiontaíonn é a chur chun báis, tá sceptre aige, amhail is dá mba bhreitheamh ar an tír é.
15 Tá miodóg agus tuagh ina láimh dheis aige freisin: ach ní féidir leis é féin a shaoradh ó chogadh agus ó throdairí.
16 Tríd a bhfuil aithne nach déithe iad: mar sin ná bíodh eagla ortha.
17 Ní fiú mar shoitheach a úsáideann duine nuair a bhristear é; mar sin is amhlaidh atá sé lena ndéithe: nuair a bheidh siad curtha suas sa teampall, beidh a súile lán de dheannach trí chosa na ndaoine a thagann isteach.
18 Agus de réir mar a dheimhnítear na doirse ar gach taobh dó a chiontaíonn an rí, mar dhuine ar cuireadh chun báis: mar sin déanann na sagairt a dteampaill go tapa le doirse, le glais, agus barraí, ar eagla go millfear a ndéithe le robálaithe.
19 Lasann siad coinnle dóibh, seadh, níos mó ná iad féin, rud nach féidir leo ceann díobh a fheiceáil.
20 Tá siad mar aon de na léasacha an teampaill, ach deir siad go bhfuil a gcroí gnawed ar na nithe a shníomh amach as an talamh; agus nuair a itheann siad iad agus a gcuid éadaí, ní bhraitheann siad é.
21 Tá a n-aghaidh dubhaithe tríd an deatach a thagann amach as an teampall.
22 Suíonn ialtóga, fáinleoga agus éanlaith ar a gcorp agus ar a gceann, agus na cait freisin.
23 Ar an gcuma so beidh a fhios agaibh nach déithe ar bith iad: mar sin ná bíodh eagla oraibh.
24 D'ainneoin an óir atá ina thimpeall chun iad a dhéanamh go hálainn, ach amháin má scriosann siad an meirge, ní lonróidh siad: óir níor bhraith siad é agus iad leáite.
25 Na nithe nach bhfuil anáil ann, ceannaítear iad ar phraghas is airde.
26 Iompraítear ar ghualainn iad, gan cosa acu trína ndearbhaíonn siad do dhaoine nach fiú iad.
27 Is náire iad na daoine a dhéanann seirbhís dóibh: óir má thiteann siad ar an talamh am ar bith, ní féidir leo éirí suas arís díobh féin: agus má chuireann duine ina seasamh iad, ní féidir leo bogadh díobh féin: agus má chromtar iad, an féidir leo iad féin a dhéanamh díreach: ach cuireann siad bronntanais os a gcomhair mar dhaoine marbh.
28 Maidir leis na nithe a ofráiltear dóibh, díolann a sagairt agus mí-úsáid; mar an gcéanna leagan a mná céile suas cuid de i salann; ach do na boicht agus do dhaoine laga ní thugann siad aon rud de.
29 Itheann mná míosta agus mná ar leaba leanaí a n-íobairtí: de na rudaí seo b'fhéidir go mbeadh a fhios agaibh nach déithe iad: ná bíodh eagla oraibh.
30 Conas is féidir déithe a thabhairt orthu? óir cuireann mná feoil os comhair na déithe airgid, óir agus adhmaid.
31 Agus na sagairt ina suí ina dteampaill, a gcuid éadaí chíosa, agus bearrtha a cinn agus féasóg, agus rud ar bith ar a gceann.
32 Bíonn siad ag gol agus ag gol os comhair a ndéithe, mar a dhéanann daoine ar an bhféile nuair a fhaigheann duine bás.
33 Tógann na sagairt freisin a gcuid ball éadaigh díobh, agus éadaigh siad a mná céile agus a gclann.
34 Cibé an t-olc a dhéanann duine dóibh, nó an maith, ní féidir leo é a chúiteamh: ní féidir leo rí a chur ar bun, ná é a chur síos.
35 Mar an gcéanna, ní féidir leo saibhreas ná airgead a thabhairt: cé go ndéanann duine geall leo, agus nach gcoimeádfaidh sé é, ní bheidh sé ag teastáil uathu.
36 Ní féidir leo aon duine a shábháil ón mbás, agus an lag a shaoradh ó na cumhachtaí.
37 Ní féidir leo an dall a chur ar ais dá radharc, ná cuidiú le haon duine ina anacair.

38 Ní féidir leo trócaire a thaispeáint don bhaintreach, ná maith a dhéanamh don dílleachta.
39 Tá a ndéithe adhmaid, agus atá forluí le hór agus le hairgead, ar nós na gcloch a shnáthfar as an tsliabh: amhluaítear iad siúd a adhradh dóibh.
40 Cad é mar ba chóir do dhuine smaoineamh agus a rá gur déithe iad, nuair a thugann na Caldéigh féin drochmheas orthu?
41 Agus má fheiceann siad duine balbh nach bhfuil in ann labhairt, tugann siad air, agus iarrann siad ar Bel labhairt, amhail is dá mbeadh sé in ann a thuiscint.
42 Gidheadh ní thuigeann siad so iad féin, agus fágfaid siad iad: óir ní'l fios aca.
43 Na mná freisin a raibh cordaí mar gheall orthu, ina suí ar na bealaí, dóite bran mar chumhrán: ach má luíonn aon duine acu, arna tharraingt ag dream éigin a théann thart, leis, déanann sí magadh ar a comhbhaill, nár measadh go raibh sí chomh fiúntach léi féin. , ná a corda briste.
44 Gach ní a dheintear eatorra, tá sé bréagach: conas mar sin is féidir a cheapadh nó a rá gur déithe iad?
45 Sinéirí agus gaibhne óir a dhéantar iad: ní féidir leo a bheith ina n-aon ní eile seachas a bheidh ag na hoibrithe.
46 Agus iad féin a rinne iad ní féidir leo leanúint i bhfad; conas mar sin ba cheart na rudaí a dhéantar astu a bheith ina ndéithe?
47 Mar d’fhág siad bréaga agus masla dóibh siúd a thagann ina ndiaidh.
48 Oir nuair a thiocfas cogadh nó pláigh ar bith ortha, téann na sagairt i gcomhairle leo féin, áit a mbeidh siad i bhfolach leo.
49 Conas mar sin nach féidir le daoine a thuiscint nach déithe iad, nach féidir iad féin a shábháil ó chogadh, ná ó phlá?
50 Toisc nach bhfuil iontu ach adhmad, agus iad clúdaithe le hairgead agus le hór, aithneofar ina dhiaidh seo gur bréagach iad:
51 Agus léireofar go soiléir do na náisiúin agus do na ríthe go léir nach déithe iad, ach oibreacha lámha na bhfear, agus nach bhfuil aon obair Dé iontu.
52 Cé hé mar sin nach mbeadh a fhios aige nach déithe iad?
53 Mar ní féidir leo rí a bhunú sa tír, ná báisteach a thabhairt do dhaoine.
54 Ní féidir leo breithiúnas a thabhairt ar a gcúis féin, ná an éagóir a cheartú, gan iad a bheith in ann: óir tá siad mar préacháin idir neamh agus talamh.
55 Ar an ábhar sin nuair a thiteann tine ar theach na ndéithe adhmaid, nó arna leagan os a chionn le hór nó le hairgead, teitheadh a sagairt agus éalaigh; ach déanfar iad féin a dhó mar léasacha.
56 Ina theannta sin ní féidir leo aon rí nó naimhde a sheasamh: conas mar sin is féidir a cheapadh nó a rá gur déithe iad?
57 Níl na déithe adhmaid sin, agus iad curtha os a chionn le hairgead nó le hór, in ann éalú ó gadaithe nó ó robálaithe.
58 Ar a n-ór, agus ar a n-airgead, agus ar na baill éadaigh a bhfuil siad éadaigh leo, gabhann siadsan láidir, agus imthigh leo: agus ní féidir leo cabhrú leo féin.
59 Is fearr, dá bhrí sin, a bheith ina rí a thaispeánann a chumhacht, nó ina shoitheach brabúsach i dteach a mbainfidh an t-úinéir úsáid as, ná na déithe bréagacha sin; nó a bheith ina dhoras i dteach, a leithéid de rudaí a choinneáil ann, ná na déithe bréagacha sin. nó colún adhmaid i bpálás, ná na déithe bréagacha sin.
60 Ar son an ghrian, an ghealach, agus na réaltaí, atá geal agus seolta chun a n-oifigí a dhéanamh, géilliúil dóibh.
61 Mar an gcéanna is furasta an tintreach nuair a bhriseann sé amach; agus mar an gcéadna do shéideadh an ghaoth i ngach tír.
62 Agus nuair a ordaíonn Dia do na scamaill dul ar fud an domhain go léir, déanann siad mar a cuireadh iad.
63 Agus an tine a sheoltar ó thuas chun cnoic agus coillte a ithe, déanann sé mar a ordaítear: ach níl siad cosúil leo seo i bhfianaise ná i gcumhacht.
64 Ar an adhbhar sin ní cóir a rádh ná a rádh gur déithe iad, do bhrígh, nách féidir leo breith a thabhairt ar chúiseanna ná ar mhaitheas a dhéanamh d'fhir.
65 Bíodh a fhios agat dá bhrí sin nach déithe iad, ná bíodh eagla oraibh,
66Oir ní féidir leo ríthe a mhallacht agus a bheannú:
67 Ní féidir leo ach oiread comharthaí a thaispeáint sna flaithis i measc na gcéin, ná dealramh mar an ghrian, ná solas a thabhairt mar an ghealach.
68 Is fearr na beithígh ná iad : óir is féidir leo dul fé chumhdach agus cabhrú leo féin.
69 Ní léir dúinne mar sin gur déithe iad: mar sin ná bíodh eagla oraibh.
70 Mar ní dhéanfaidh scarecrow i ngáirdín cúcamair aon ní a choinneáil: mar sin atá a ndéithe adhmaid, agus iad curtha os cionn le hairgead agus le hór.
71 Agus mar an gcéanna a ndéithe adhmaid, agus iad curtha os a chionn le hairgead agus le hór, is cosúil le dealga geal in úllord, ar a shuíonn gach éan; chomh maith le corp marbh, atá soir isteach sa dorchadas.
72 Agus beidh a fhios agaibh nach déithe ar bith iad de réir an chorcra gheal a lobhálann orthu: agus ithfear iad féin ina dhiaidh sin, agus beidh siad ina n-údar masla sa tír.
73 Is fearr, dá bhrí sin, an duine cóir nach bhfuil aon íol aige: óir beidh sé i bhfad ó mhasladh.

tuksiarna hAsaíre

CAIBIDIL 1

1 Agus shiúil siad i lár na tine, ag moladh Dé,
agus ag beannú an Tiarna.
2 Ansin d'éirigh Azarias suas, agus ghuigh ar
an mbealach seo; agus ar oscailt a bhéal i lár na
tine a dúirt sé,
3 Is beannaithe thú, a Thiarna Dia ár n-
aithreacha: is fiú d'ainm a mholadh agus a
ghlóir go brách:
4 Oir is cearta tusa sna huile neithe a rinne tú
orainn: is fíor iad do oibreacha go léir, is cearta
do shlite, agus is fírinne do bhreithiúnais.
5 Ar na neithibh uile do thug tu dhúinn, agus ar
chathair naomhtha ár n-aithreacha, eadhon
Ierúsalem, do chuir tu breitheamhnas fírinneach
i gcrích: óir do réir fírinn agus bhreithiúnais do
chuir tu na neithe so uile orainn mar gheall ar ár
bpeacaí.
6Oir pheacaíomar agus rinneamar aingiúlacht,
ag imeacht uait.
7 Rinneamar foghail i ngach ní, agus níor
ghéilleamar do d'aitheanta, agus níor choinnigh
muid iad, agus ní dhearnamar mar a d'ordaigh
tú dúinn, chun go n-éireodh go maith linn.
8 Ar an adhbhar sin gach ní a thug tú dhúinn,
agus gach ní a rinne tú orainn, is i bhfíréantacht
a rinne tú.
9 Thug tú thairis sinn i lámha na naimhde gan
dlí, na tréigthe is fuathaí do Dhia, agus don rí
éagórach, agus na daoine is aoirde ar fud an
domhain go léir.
10 Agus anois ní féidir linn ár mbéal a oscailt,
is náire agus masla sinn do do shearbhóntaí;
agus dóibh siúd a dhéanann adhradh duit.
11 Gidheadh, ar son t'ainmse ná saor sinn go
hiomlán, ná dícheangail do chúnant:
12 Agus ná tabhair fá deara do thrócaire
imtheacht uainn, ar son t'ainme Abrahaim, ar
son do sheirbhiseach Isaaic, agus ar son do
naomhtha Israéil;
13 Dár labhair tú agus a gheall tú, go méadódh
tú a síl mar réaltaí na bhflaitheas, agus mar an
gaineamh atá ar an gcladach.
14 Oir is lú sinn, a Thiarna, ná náisiún ar bith,
agus coinnímid faoin lá seo ar fud an domhain
go léir mar gheall ar ár bpeacaí.
15 Níl san am seo ná prionsa, ná fáidh, ná
ceannaire, nó ofráil dhóite, nó íobairt, nó ofráil,
nó tuislí, nó áit le híobairt os do chomhair, agus
chun trócaire a fháil.
16 Mar sin féin, i gcroílár bréige agus i spiorad
humhal glacfar linn.
17 Mar atá i n-ofrálacha dóite reithí agus tairbh,
agus mar atá sna deich mílte uan saille: mar sin
go mbeadh ár n-íobairt i do radharc inniu, agus
deonaigh go rachaimid go hiomlán i do dhiaidh;
cuir a muinín ionat.
18 Agus anois leanaimid thú lenár gcroí uile,
eagla orainn thú, agus lorgaimid do ghnás.
19 Ná déan náire sinn: ach déan dínn de réir do
chaointeachais, agus de réir an iliomad do
thrócaire.
20 De réir do ghníomhartha miorbhuileacha,
saor sinn freisin, agus tabhair glóir do t'ainm, a
Thigh- earna: agus bíodh náire ortha go léir a
dhéanfas do shearbhóntaígh;
21 Agus bíodh aimhreas orthu ina n-uile
chumhacht agus neart, agus briseadh a neart;
22 Agus bíodh a fhios acu gur tusa Dia, an t-
aon Dia amháin, agus glórmhar ar fud an
domhain uile.
23 Agus níor scoir seirbhísigh an rí, a chuir
isteach iad, an t-oigheann a dhéanamh te le
rósín, le páirc, barrach, agus le hadhmad beag;
24 Ionas gur shruth an lasair amach os cionn na
foirnéise daichead agus naoi lámha.
25 Agus chuaigh sé tríd, agus dhó na Caldees
fuair sé thart ar an foirnéis.
26 Ach tháinig aingeal an Tiarna anuas san
oigheann mar aon leis na hAsaíre agus a
chomhbhaill, agus bhuail sé lasair na tine as an
oigheann;
27 Agus rinne sé lár na foirnéise mar a bhí
gaoth feadaíl tais, ionas nach raibh an tine i
dteagmháil leo ar chor ar bith, ná díobháil ná
trioblóide dóibh.
28Ansan do mhol an triúr, mar as aon bhéal
amháin iad, agus thugadar glóir dóibh, agus
bheannaigh Dia sa bhfoirnéis, ag rádh,
29 Is beannaithe thú, a Thiarna Dia ár n-
aithreacha: agus go n-ardófar agus go n-ardófar
thú os cionn gach ní go brách.
30 Agus is beannaithe t'ainm glórmhar agus
naofa: agus go mbeith moladh agus ardughadh
ós cionn gach uile ní go bráth.
31 Is beannaithe thú i dteampall do ghlóire
naofa: agus moladh agus glóire os cionn gach
uile ní go brách.
32 Is beannaithe tusa an té a fhéachann ar an
doimhneacht, agus a shuíonn ar na ceruban,

agus go mbeifear in ann moladh agus ardú céime a fháil go brách.
33 Is beannaithe thú ar ríchathaoir glórmhar do ríoghachta: agus go mbeith moladh agus glóire os cionn gach uile ní go bráth.
34 Is beannaithe thú i ndaoir na bhflaitheas: agus thar aon ní eile chun moladh agus glóire go brách.
35 O sibhse a oibreacha an Tiarna, beannaígí an Tiarna: molaigí agus ardaigí é go brách,
36 Sibhse a neamh, beannaichibh an Tiarna: molaigí agus ardaichibh é go h-árd go síoraí.
37 A aingil an Tighearna, beannaichibh an Tiarna: molaigí agus ardaichibh é go h-árd go brách.
38 Sibhse uile uiscí atá os cionn na bhflaitheas, beannaichibh an Tiarna: molaigí agus ardaichibh é go h-árd go brách.
39 Sibhse uile chumhachta an Tiarna, beannaígí an Tiarna: molaigí agus ardaichibh é go h-árd go brách.
40 A ghrian agus a ghealach, beannaichibh an Tiarna : molaigí agus ardaichibh é go hárd go síorruidhe.
41 A réaltaí na bhflaitheas, beannaígí an Tiarna: molaigí agus ardaichibh é go h-árd go brách.
42 O gach cith agus drúcht, beannaichibh an Tiarna: molaigí agus ardaichibh é go h-árd go síoraí.
43 A ghaotha uile, beannaichibh an Tiarna: molaigí agus ardaichibh é go h-árd go deo,
44 A tine agus teas, beannaígí an Tiarna: molaigí agus ardaigí é ve go léir go deo.
45 A Gheimhridh agus an Samhradh, beannaigí an Tiarna: molaigí agus ardaigí é go h-árd go deo.
46 A dhrúcht agus a stoirmeacha sneachta, beannaígí an Tiarna: molaigí agus ardaigí é go hárd go brách.
47 Sibhse oícheanta agus laethanta, beannaígí an Tiarna: beannaígí agus ardaichibh é ós cionn chách go brách.
48 O sibhse a sholas agus a dhorchadas, beannaígí an Tiarna: molaigí agus ardaichibh é go hárd go brách.
49 Oighir agus fuacht, beannaichibh an Tighearna: molaigí agus ardaichibh é go hárd go síorruidhe.
50 A reo agus a shneachta, beannaígí an Tiarna: molaigí agus ardaigí é go hárd go brách.
51 A dhaoine tintreach agus scamaill, beannaígí an Tiarna: molaigí agus ardaigí é go hard de shíor.
52 Beannaigh an talamh an Tiarna: mol agus ardae é go hárd go brách.
53 A shléibhte agus a chnoic bhig, beannaichibh an Tighearna: molaigí agus ardaichibh é go hárd go síorruidhe.
54 Sibhse go léir a fhásann ar an talamh, beannaígí an Tiarna: molaigí agus ardaichibh é go h-árd go brách.
55 A shléibhte, beannaichibh an Tiarna: Molaigí agus ardaigí é go h-árd go deo.
56 A fharraigí agus a aibhneacha, beannaígí an Tiarna: molaigí agus ardaigí é go hárd go brách.
57 A mhíolta móra, agus gach uile ní a ghluaiseann sna huiscí, beannaígí an Tiarna: molaigí agus ardaigí é go h-árd go brách.
58 A éanlaithe an aeir uile, beannaichibh an Tiarna: molaigí agus ardaichibh é go h-árd go brách.
59 Sibhse go léir a bheathaigh agus a eallach, beannaichibh an Tiarna: molaigí agus ardaichibh é go hárd go síorruidhe.
60 A chlann na ndaoine, beannaichibh an Tiarna: molaigí agus ardaichibh é go h-árd go brách.
61 A Iosrael, beannaígí an Tiarna: molaigí agus ardaigí é go hárd go brách.
62 A Shagairt an Tiarna, beannaígí an Tiarna: molaigí agus ardaigí é go hárd go brách.
63 A sheirbhísigh an Tiarna, beannaígí an Tiarna: molaigí agus ardaigí é go hárd go brách.
64 A spioraid agus anamacha na bhfíréan, beannaígí an Tiarna: molaigí agus ardaigí é go hárd go brách.
65 A dhaoine naofa agus umhal croí, beannaígí an Tiarna: molaigí agus ardaichibh é go h-árd go brách.
66 A Ananias, a Azarias, agus a Mhisael, beannaígí an Tiarna: molaigí agus ardaichibh é go hárd go brách: óir do shaor sé sinn ó ifreann, agus do shaor sé sinn ó láimh an bháis, agus do shaor sé sinn as meadhon na foirnéise. agus lasadh ar lasadh: as lár an teine do shaor sé sinn.
67 Gabh buíochas leis an Tiarna, óir tá sé grásta: mar go mairfidh a thrócaire go brách.
68 Sibhse uile a thugann adhradh don Tiarna, beannaígí Dia na ndéithe, molaigí é, agus thugaibh buidheachas dó: óir go maireann a thrócaire go síoraí.

SUSANNA

CAIBIDIL 1

1 Bhí fear ina chónaí sa Bhablóin darbh ainm Ióacim:
2 Agus ghabh sé bean darbh ainm Susanna, iníon Chelcias, bean an-chóir, agus bean ar a raibh eagla an Tiarna.
3 Bhí fíréin ag a tuismitheoirí freisin, agus mhúin siad a n-iníon de réir dhlí Mhaois.
4 Fear mór saibhir ba ea Ióacim agus bhí garraí cóir ag gabháil lena theach; agus chuaigh na Giúdaigh i muinín dó; do bhrígh go raibh sé ní ba onórach ná cách oile.
5 An bhliain chéanna ceapadh beirt de sheanóirí an phobail le bheith ina mbreithiúna, mar a labhair an Tiarna faoi, go dtáinig aingidheachd ón mBabylon ó bhreithiúna ársa, a raibh an chuma orthu go raibh an pobal i gceannas.
6 Choinnigh siad seo mórán i dteach Ióacim, agus tháinig siad siúd go léir a raibh culaithe dlí orthu.
7 Nuair a d’imigh na daoine ar shiúl ag meán lae, chuaigh Siúsanna isteach i ngairdín a fir chéile chun siúl.
8 Agus chonaic an bheirt sheanóirí í ag dul isteach gach lá, agus ag siúl; ionas go raibh a n-lust inflamed di.
9 Agus chlaon siad a n-intinn féin, agus d'iompaigh siad a súile, nach mbeadh siad ag breathnú chun na bhflaitheas, agus ní cuimhin leo ach breithiúnais.
10 Agus cé go raibh siad araon créachtaithe lena grá, ní raibh a n-amháin ag aon duine eile a brón.
11 Óir bhí náire orthu a n-lust a fhógairt, gur mhian leo baint a bheith acu léi.
12 Ach bhíodh siad ag faire go dícheallach ó lá go lá chun í a fheiceáil.
13 Agus a dubhairt an té ris an nduine eile, Rachaimid abhaile anois: óir is am dinnéir é.
14 Mar sin nuair a d’imigh siad amach, scar siad an duine óna chéile, agus ar ais arís tháinig siad go dtí an áit chéanna; agus tar éis sin d'iarradar an chúis ar a chéile, d'admhaigh siad a n-lust: ansin cheap siad am araon le chéile, nuair a d'fhéadfadh siad a fháil ina n-aonar.
15 Agus thit amach, agus iad ag faire ar an am cuí, chuaigh sí isteach mar a bhí roimhe seo le dhá bhanoglaigh amháin, agus bhí fonn uirthi í féin a ní sa ghairdín: mar bhí sé te.
16 Agus ní raibh aon chorp ann ach an bheirt sheanóirí a d’fholaigh iad féin, agus a bhí ag faire uirthi.
17 Ansin dúirt sí lena mná céile, Tabhair dom ola agus liathróidí níocháin, agus dún doirse an ghairdín, chun go n-nigh mé mé.
18 Agus rinne siad mar a dúirt sí leo , agus dhún siad na doirse gairdín , agus chuaigh siad féin amach ag doirse príobháideacha a fháil ar na rudaí a d'ordaigh sí dóibh : ach ní fhaca siad na sinsir , toisc go raibh siad i bhfolach .
19 Agus ar imtheacht do na mnáibh, d'eirigh an dá sheanóir, agus do ritheadar chuici, ag rádh,
20 Féuch, tá doirse an gháirdín dúnta, nach bhfeiceann duine ar bith sinn, agus sinne i ngrá leat; toiliú linn dá bhrí sin, agus luigh linn.
21 Mura mian leat, cuirfimid finné i do choinne, go raibh ógánach in éineacht leat: agus dá bhrí sin do chuir tú do bhanoglaigh uait.
22 Ansin osna Susanna, agus dúirt sé, Tá mé teann ar gach taobh: óir má dhéanaim an rud seo, is é an bás dom: agus mura ndéanaim é ní féidir liom éalú ó do lámha.
23 Is fearr domsa titim isteach i do lámha, agus gan é a dhéanamh, ná an peaca a dhéanamh i bhfianaise an Tiarna.
24 Leis sin do ghlaoidh Susanna le guth árd: agus do ghlaoidh an dá sheanóir 'na coinne.
25 Ansin rith an ceann, agus d’oscail doras an ghairdín.
26 Mar sin nuair a chuala seirbhísigh an tí an caoineadh sa ghairdín, chuaigh siad isteach ag an doras rúnda, féachaint cad a rinneadh léi.
27 Ach an tan do chuir na seanóirí an ní sin in iúl, do ghabh na seirbhísigh náire go mór: óir ní dhearnadh a leithéid sin de thuairisg ar Susanna riamh.
28 Agus an lá arna mhárach, nuair a chruinnigh an pobal le chéile chun a fear céile Ióacim, tháinig an bheirt sheanóirí freisin lán de shamhlaíocht aimhréidh i gcoinne Shusana chun í a chur chun báis;
29 Agus a dubhairt seision an tsluaigh, Cuir fios chun Susanna, inghean Chelcias, bean Ióacim. Agus mar sin sheol siad.
30 Mar sin tháinig sí lena hathair agus a máthair, a clann agus a gaolta go léir.
31 Bean an-mhíniúil a bhí i Susanna, agus áille le feiceáil.
32 Agus d'ordaigh na drochdhaoine seo a aghaidh a nochtadh, (mar bhí sí clúdaithe) chun iad a líonadh lena áilleacht.
33 Dá bhrí sin ghuil a cairde agus gach a chonaic í.

34 Ansin d’éirigh an bheirt sheanóirí ina seasamh i measc an phobail, agus chuir siad a lámha ar a ceann.
35 Agus d'fhéach sí ag gol suas i dtreo na bhflaitheas: óir bhí muinín ag a croí sa Tiarna.
36 Agus dúirt na seanóirí , Agus muid ag siúl sa ghairdín amháin , tháinig an bhean seo isteach agus dhá bhan , agus dhún sí doirse an ghairdín , agus chuir sí ar shiúl na maids .
37 Ansin tháinig ógánach, a bhí i bhfolach, chuici, agus luigh léi.
38 Ansin rith muidne a bhí inár seasamh i gcúinne den gháirdín, agus an aoire seo á fheiceáil acu.
39 Agus nuair a chonaiceamar iad le chéile, an fear ní raibh muid ábalta a shealbhú: óir bhí sé níos láidre ná muid, agus d'oscail an doras, agus léim amach.
40 Ach tar éis an bhean seo a ghlacadh, d'fhiafraigh muid cé hé an t-ógánach, ach ní inis dúinn: na nithe seo a dhéanaimid fianaise.
41 Ansin chreid an comhthionól iad mar na seanóirí agus na breithiúna ar an bpobal: mar sin cháin siad chun báis í.
42 Ansin ghlaoigh Susanna le guth ard, agus dúirt sé, A Dhia shíoraí, is eol dó na rúin, agus is eol do gach ní sula mbeidh siad ann:
43 Tá a fhios agat go ndearna siad finné bréagach i mo choinne, agus, féach, ní mór dom bás; de bhrí nach ndearna mé riamh a leithéid de rud a chruthaigh na fir seo go mailíseach i mo choinne.
44 Agus chuala an Tiarna a glór.
45 Mar sin nuair a cuireadh chun báis í, d’ardaigh an Tiarna suas spiorad naofa óig dárbh ainm Dónail:
46 An té a ghlaoigh le guth ard, táim glan ó fhuil na mná seo.
47 Ansin d’iompaigh an pobal go léir chuige, agus dúirt siad, Cad is brí leis na focail seo a labhair tú?
48 Agus é ina sheasamh ina dhiadh sin dúirt sé, An a leithéid d’amaidí sibh, a chlann mhac Iosrael, gur dhaoradh sibh iníon d’Israeil gan scrúdú ná eolas ar an bhfírinne?
49 Fill ar ais go háit an bhreithiúnais: óir thug siad finné bréagach ina coinne.
50 Ar an ábhar sin d’iompaigh an pobal go léir arís faoi dheifir, agus dúirt na seanóirí leis, “Téanaigí, suigh inár measc, agus taispeáin dúinn é, go dtug Dia onóir seanóir duit.
51 Ansin dúirt Dainéil leo, Cuir an bheirt seo ar leataobh i bhfad ó chéile, agus scrúdóidh mé iad.
52 Mar sin nuair a bhí siad curtha ar leataobh óna chéile, ghlaoigh sé ar dhuine acu, agus dúirt sé leis, O thusa atá imithe in aois i n-aingidheacht, anois tá do pheacaí a rinne tú roimh ré tagtha chun solais.
53Oir rinne tú breithiúnas bréagach a fhógairt agus cháin tú an neamhchiontach agus scaoil tú saor an ciontach; Gidheadh a deir an Tiarna, An neamhchiontach agus ceart ní maróidh tú.
54 Anois ma ta, dá bhfaca tú í, abair liom, Cén crann faoina bhfaca tú iad ag comhluadar le chéile? Cé a d'fhreagair, Faoi chrann maicín.
55 Agus a dubhairt Daniel , Go maith ; rinne tú bréag i gcoinne do chinn féin; óir fós féin fuair aingeal Dé pianbhreith Dé chun tú a ghearradh ina dhá cheann.
56 Chuir sé ar leataobh é mar sin, agus d'ordaigh an duine eile a thabhairt leis, agus dúirt sé leis, “A shíol Chanán, agus ní Iúdá, mheall áilleacht thú, agus chrom ana-mhian ort do chroí.
57 Is amhlaidh a dhéileáil sibh le hiníonacha Iosrael, agus ar eagla na heagla i gcomhluadar sibh: ach ní chloífeadh iníon Iúdá bhur n-olc.
58 Anois, dá bhrí sin abair liom, Faoin gcrann ar ghlac tú iad i gcuideachta a chéile? Cé a d'fhreagair, Faoi chrann holm.
59 Ansin dúirt Dainéil leis, Maith; rinne tú bréag freisin i gcoinne do chinn féin: óir fanann aingeal Dé leis an gclaíomh chun tú a ghearradh ina dhá leath, ionas go scriosfaidh sé thú.
60 Leis sin ghlaoigh an comhthionól go léir le guth ard, agus mhol siad Dia, a shábháil iad siúd a chuireann muinín ann.
61 Agus d’éirigh siad i n-aghaidh na beirte seanóirí, óir do chiontaigh Daniel iad d’fhianaise bhréige le n-a mbéal féin:
62 Agus do réir dhlí Mhaois do rinneadar dhóibh ar an tsórt do bhí rún aca go mailíseach a dhéanamh dá gcomharsan: agus chuireadar chun báis iad. Mar sin sábháladh an fhuil neamhchiontach an lá céanna.
63 Uime sin mhol Ceilcias agus a bhean Dia as ucht a n-iníon Susanna, agus Ióacim a fear céile, agus an cinedheighilte go léir, mar ní raibh easaontas le fáil inti.
64 Ón lá sin amach bhí an-cháil ar Dhaniel i bhfianaise an phobail.

Bel and the Dragon

Bel agus an Dragon

CAIBIDIL 1

1 Bailíodh rí Astyages chun a aithreacha, agus fuair Cíoras na Peirsí a ríocht.
2 Agus labhair Dainéil leis an rí, agus bhí onóir os cionn a chairde go léir.
3 Bhí íol ag na Bablónaigh, ar a dtugtaí Béal, agus bhíodh dhá thórramh déag de phlúr mín, agus daichead caora, agus sé shoitheach fíona á chaitheamh air gach lá.
4 Agus rinne an rí adhradh dó agus chuaigh sé gach lá chun adhradh dó: ach Daniel adhradh a Dhia féin. Agus a dubhairt an rí ris, Cad chuige nach bhfuil tú ag adhradh Bel?
5 A d'fhreagair agus a dúirt, Toisc nach féidir liom adhradh íol a rinneadh leis na lámha, ach an Dia beo, a chruthaigh neamh agus talamh, agus a bhfuil ceannas ar an uile fheoil.
6Ansin dúirt an rí leis: Nár dóigh leat gur Dia beo é Bel? nach bhfeiceann tú an méid a itheann agus a ólann sé gach lá?
7 Ansin rinne Dainéil aoibh gháire, agus dúirt sé, A rí, ná mealladh: óir níl ann seo ach cré laistigh, agus prás lasmuigh, agus níor ith agus níor ól aon ní riamh.
8 Mar sin bhí fearg ar an rí, agus ghlaoigh sé ar a shagairt, agus dúirt sé ríu, Mura n-insíonn sibh dom cé hé seo a chaitheann na costais seo, gheobhaidh sibh bás.
9 Ach más féidir sibh a dheimhniú dom go n-itheann Béal iad, gheobhaidh Dainéil bás: óir labhair sé blasphemy in aghaidh Béil. Agus a dubhairt Daniel ris an rí, Bíodh sé de réir do bhriathar.
10 Bhí trí fichid agus deichniúr sagairt Bhéil, in aice lena mhná agus lena gclann. Agus d'imthigh an rí le Daniel isteach i dteampall Bhéil.
11 Mar sin a dúirt sagairt Béil, Féach, a théann muid amach: ach tusa, a rí, a chur ar an fheoil, agus réidh an fíon, agus dún an doras go tapa agus séal é le do seal féin;
12 Agus amárach ar theacht isteach thú, mur bhfuighidh tu gur ith Bel suas an t-iomlán, cuirfimid bás air: nó Dainéil, a labhras go bréige 'n-ar n-aghaidh.
13 Agus is beag aird a bhí acu air: óir faoin mbord bhí bealach isteach rúnda déanta acu, trína ndeachaigh siad isteach i gcónaí, agus a d'ith siad na nithe sin.
14 Mar sin nuair a chuaigh siad amach, chuir an rí feoil os comhair Bhál. Anois d'ordaigh Daniel dá sheirbhísigh luaithreach a thabhairt, agus iad siúd a scaipeadh ar fud an teampaill go léir i láthair an rí amháin: ansin d'imigh siad amach, agus dhún siad an doras, agus shéalaigh sé le seálta an rí, agus mar sin d'imigh leo.
15 Anois san oíche tháinig na sagairt agus a mná céile agus a leanaí, mar ba ghnách leo a dhéanamh, agus d'ith agus d'ól siad suas go léir.
16 Ar maidin d'éirigh an rí agus Dainéil leis.
17 Agus a dubhairt an rí, Daniel, an bhfuil na rónta iomlán? Agus a dubhairt sé, Sea, a rí, iad a bheith slán.
18 Agus chomh luath agus a d'oscail sé an dorn, d'fhéach an rí ar an mbord, agus ghlaoigh sé le guth ard, "Is mór an t-uafásach thú, a Bhéil, agus níl aon mheabhl ort in aon chor.
19 Ansin rinne Daniel gáire, agus ghlac leis an rí gan dul isteach, agus dúirt: "Féach anois ar an gcosán, agus abair go maith cé acu a chosa féin."
20 Agus a dubhairt an rí , Feicim coise na bhfear , na mban , agus na leanaí . Agus do ghabh fearg an rí .i.
21 Agus rug leis na sagairt agus a mná agus a gclann, a thaisbeáint dó na doirse príobháideacha, áit a dtáinig siad isteach, agus d'ith siad na nithe a bhí ar an mbord.
22 Mar sin mharaigh an rí iad, agus thug Béal faoi chumhacht Dhainéil, a scrios é féin agus a theampall.
23 Agus san áit chéanna sin bhí dragan mór, a ndearna siadsan ón mBabylon adhradh.
24 Agus a dubhairt an rí ri Daniel, An déarfá freisin gur de phrás é seo? féach, beireann sé, itheann agus ólann sé; ní féidir leat a rá nach bhfuil sé aon Dia beo: dá bhrí sin adhradh dó.
25 Ansin a dúirt Daniel ris an rí, Beidh mé ag adhradh an Tiarna mo Dhia: óir is é an Dia beo.
26 Ach fág mé, a rí, agus maróidh mé an dragan seo gan chlaíomh ná gan fhoireann. Dúirt an rí, tugaim saoire duit.
27 Ansin ghlac Dainéil pioc, agus saill, agus fionnadh, agus cheangail sé le chéile iad, agus rinne sé cnapáin díobh: é seo a chuir sé i mbéal an dragain, agus mar sin do phléasc an dragan faoi ghruaim: agus dúirt Dainéil, Féach, seo iad na déithe. adhradh.
28 Nuair a chuala muintir na Bablóine é sin, ghabh siad fearg mhór agus rinne siad comhcheilg in aghaidh an rí, ag rá: "Giúdaigh an rí, agus scrios sé Bel, mharaigh sé an dragan, agus chuir sé chun báis na sagairt.
29 Tháinig siad go dtí an rí mar sin agus dúirt siad: "Saor dúinn Daniel, nó scriosfaimid thú féin agus do theach.
30 Agus nuair a chonaic an rí gur bhrúigh siad go géar é, agus é faoi shrian, thug sé Dainéil dóibh:
31 An té a chaith é i ngeansaí na leoin: áit a raibh sé sé lá.
32 Agus sa ghara bhí seacht leoin, agus thug siad dóibh gach lá dhá conablach, agus dhá chaoirigh: rud nár tugadh dóibh an uair sin, go raibh rún acu go mbainfidh siad a itheann Daniel.
33 Bhí fáidh sa Ghiúdachas ar a dtugtaí Habácác, a bhí tar éis potaireacht a dhéanamh, agus a raibh arán briste aige i mbabhla, agus a bhí ag dul isteach sa pháirc chun é a thabhairt go dtí na buatóirí.
34 Ach dúirt aingeal an Tiarna le Habácác, Imigh, tabhair leat an dinnéir atá agat sa Bhablóin go dtí Dónall, atá i ngeansaí na leoin.
35 Agus a dubhairt Habácá, A Thighearna, ní fhaca mé an Bhabóin riamh; ni fheadar cá bhfuil an nead.
36 Ansin thóg aingeal an Tiarna é ar an gcoróin, agus rug sé é le gruaig a chinn, agus trí dhíograis a spioraid leag sa Bhablóin os cionn an gharbha é.
37 Agus do ghlaoidh Habácác, ag rádh, A Dhaniel, a Dhaniiel, glac an dinnéir a chuir Dia chugat.
38 Agus adubhairt Dainéil, Do chuimhnigh tú orm, a Dhé, agus níor thréig tú an dream a iarrann thú agus a ghrádhuigheas thú.
39 D'éirigh Dainéil mar sin, agus d'ith sé: agus chuir aingeal an Tiarna Habbacúc ina áit féin arís láithreach.
40 Ar an seachtú lá chuaigh an rí ag déanamh caoineadh do Dhainéil: agus nuair a tháinig sé go dtí an gar, d'fhéach sé isteach, agus féach, bhí Dainéil ina shuí.
41 Ansin ghlaoigh an rí le guth ard, ag rá, Is mór an Tiarna Dia Daniel, agus níl aon duine eile in aice leat.
42 Agus tharraing sé amach é, agus chaith sé siúd ba chúis a scriosta isteach sa gharbhán: agus bhí siad a ithe i nóiméad roimh a aghaidh.

Prayer of Manasseh

Paidir Mhanaise

A Thiarna, a Dhé uilechumhachtaigh ár n-aithreacha, Abrahám, Íosác, agus Iacób, agus a síl fré chéile; a rinne neamh agus talamh, agus a ornáid go léir; a cheangail an fharraige ag briathar d'aitheanta; a bhfuil stoptar suas an domhain, agus séalaithe é ag thy uafásach agus glórmhar ainm; a eagla gach fir, agus crith roimh do chumhacht; mar ní féidir leis an SOILSE do ghlóir a iompróidh, agus do feargach bagairt i dtreo peacaigh is allmhairithe: ach tá do gealltanas trócaireach unmeasurable agus unsearchable; óir is tusa an Tiarna is airde, mór-thrócaireach, fadfhulangach, an-trócaireach, agus a dhéanann aithrí ar uilc na ndaoine. Do gheall tusa, a Thighearna, do réir do mhór-mhaitheasa aithrígh agus maithiúnas do dhaoinibh do pheacaigh i n-aghaidh: agus do thrócaire gan chrích do cheap tú aithrígh do pheacachaibh, chum go sábháltar iad. Dá bhrí sin, a Thiarna, tusa Dia na bhfíréan, ní dhearna tú aithrí a cheapadh do na cearta, amhail Abrahám, agus Íosác, agus Iacób, nár pheacaigh i do choinne; ach rinne tusa aithrí a cheapadh dhomsa is peacach mé: óir pheacaigh mé thar líon gaineamh na farraige. Is iomadaíodh mo chionta, a Thiarna: is iomadaíodh mo chionta, agus ní fiú mé airde na bhflaitheas a fheiceáil agus a fheiceáil mar gheall ar an iliomad mo pheacaí. Cromadh mé a lán bannaí iarainn, nach féidir liom mo cheann a ardú, agus nach bhfuil aon scaoileadh saor agam: mar spreag mé d'fhearg, agus rinne mé an t-olc os do chomhair: ní dhearna mé do thoil, agus níor choinnigh mé d'orduithe: leag mé síos. suas a ngréin, agus rinne cionta iolrú. Anois, dá bhrí sin, chromaim glúin mo chroí, ag iarraidh grásta ort. Pheacaigh mé, a Thiarna, pheacaigh mé, agus admhaím mo pheacaí: uime sin, guím go humhal ort go humhal, maith dom, a Thiarna, logh dom, agus ná scrios mé le mo chuid peacaí. Ná bíodh fearg ort go deo liom, ag coimeád an uilc orm; ná cháin mé go codanna íochtaracha an domhain. óir is tusa Dia, eadhon Dia na ndaoine a dhéanann aithrí; agus ionamsa nochfidh tú do mhaitheas go léir: óir sábhálfaidh tú mé, atá neamh-fhiúntach, do réir do mhór-thrócaire. Uime sin molfaidh mé thú go brách ar feadh uile laethibh mo bheatha: óir molann uile chumhachta na bhflaitheas thú, agus is leatsa an ghlóir go brách. Amen.

Céad Maccabees

CAIBIDIL 1

1 Agus tar éis do Alastar mac Pilib, an Mhacadónach, a tháinig amach as tír Chettiim, Darius rí na Peirse agus na Méideach a bhualadh ina ionad, an chéad cheann ar an nGréig,
2 Agus rinne sé cogaí go leor, agus bhuaigh a lán daingne daingean, agus mharbh sé ríthe an domhain,
3 Agus chuaigh sé tríd go dtí an deireadh an domhain , agus ghlac creach na náisiún go leor , i dtreo is go raibh an talamh ciúin roimh dó ; leis sin d'árduigh sé agus d'árduigheadh a chroidhe suas.
4 Agus chruinnigh sé slua láidir láidir agus bhí sé i gceannas ar thíortha, agus ar náisiúin, agus ar ríthe, a rinne craobh-aibhneacha dó.
5 Agus tar éis na neithe so do thuit sé tinn, agus do thuig sé go bhfaigheadh sé bás.
6 Uime sin ghlaoigh sé ar a sheirbhísigh, daoine ionraic, agus a bhí tógtha suas leis óna óige, agus roinn sé a ríocht ina measc, fad a bhí sé fós beo.
7 Mar sin bhí Alastar dhá bhliain déag i réim, agus fuair sé bás ansin.
8 Agus do rug a sheirbhísigh smacht ar gach duine ina áit.
9 Agus tar éis a bháis chuireadar go léir coróin orra féin; mar sin rinne a gclann mhac blianta fada ina ndiaidh: agus is iomaí olc ar an talamh.
10 Agus tháinig amach astu fréimhe olc Aintíochas ar a dtugtar Eipafán, mac Aintíochais an rí, a bhí ina ghiall sa Róimh, agus bhí sé i rí sa chéad agus an seachtú bliain tríochad de ríocht na nGréagach.
11 Sna laethanta sin chuaigh amach as Iosrael drochdhaoine, daoine a d'áitigh go leor, ag rá, Rachaimid agus déanaimid conradh leis na cinn eile atá thart orainn: óir ó d'imigh muid uathu is mór an trua atá againn.
12 Mar sin thaitin an gléas seo go maith leo.
13An uair sin bhí dream áirithe den phobal chomh mór sin ar aghaidh anseo, go ndeachaigh siad go dtí an rí, agus thug sé cead dóibh déanamh de réir ordacháin na gcéin:
14 Leis sin thóg siad ionad aclaíochta in Iarúsailéim de réir nósanna na gcéin:
15 Agus rinne siad iad féin gan timpeallghearradh, agus thréig siad an cúnant naofa, agus cheangail iad féin leis na cinneach, agus díoladh chun aimhleasa a dhéanamh.
16 Nuair a bhí an ríocht bunaithe roimh Aintíochas, cheap sé go mbeadh sé i gceannas ar an Éigipt go mbeadh tiarnas dhá rí aige.
17 Mar sin chuaigh sé isteach san Éigipt le slua mór, le carbaid, agus eilifintí, agus marcach, agus cabhlach mór,
18 Agus rinne sé cogadh in aghaidh Ptolemee rí na hÉigipte: ach bhí eagla Ptolemee roimhe, agus theith; agus créachtaíodh mórán chun báis.
19 Mar sin fuair siad na cathracha láidre i dtír na hÉigipte agus thóg sé a creacha.
20 Agus tar éis d'Aintíochas an Éigipt a bhualadh, d'fhill sé arís sa chéad daichead agus an tríú bliain, agus chuaigh suas i gcoinne Iosrael agus Iarúsailéim le slua mór,
21 Agus chuaigh sé isteach go bródúil sa sanctóir, agus thóg uaidh an altóir órga, agus an coinnleoir an tsolais, agus a soithí go léir,
22 Agus bord an aráin thaisbeáint, agus na soithí doirteadh, agus na vials. agus na cinséirí óir, agus an bhrat, agus an choróin, agus na hornáidí órga a bhí os comhair an teampaill, gach rud a bhain sé amach.
23 Ghlac sé freisin an t-airgead agus an t-ór, agus na soithí luachmhara: ghlac sé freisin na seoda ceilte a fuair sé.
24 Agus ar ndul do na huile, do chuaidh sé isteach ina thír féin, tar éis mór-shluagh do dhéanamh, agus do labhair go ró-bhrónach.
25 Uime sin bhí caoineadh mór in Iosrael, i ngach áit a raibh siad;
26 Ionas go ndearna na prionsaí agus na seanóirí caoineadh, rinneadh na hóglaigh agus na hóglaigh lag, agus athraíodh áilleacht na mban.
27 Do ghabh gach bean phósda cumha, agus bhí an té a bhí 'n-a suidhe sa seomra pósta i n-anró,
28 Gluaiseadh an talamh freisin dá áitritheoirí, agus bhí teach Iacóib go léir faoi bhrón.
29 Agus tar éis dhá bhliain a bheith caite go hiomlán chuir an rí a phríomh-bhailitheoir ómóis go cathracha Iúdá, a tháinig go Iarúsailéim agus an iliomad mór,
30 Agus do labhair briathra suaimhneach ríu , ach ba cheal é go léir : óir ar dtugaidís creidiomh dó , do thuit sé go hobann ar an gcathair , agus do bhuail go mór í , agus do sgrios sé mórán d'Israél.
31 Agus nuair a ghlac sé creach na cathrach, chuir sé trí thine í, agus tharraing anuas a tithe agus a ballaí ar gach taobh.
32 Ach ghabh na mná agus na leanaí faoi bhraighdeanas iad, agus shealbhaigh siad an t-eallach.
33 Ansin thóg siad cathair Dháiví le balla mór láidir agus túir láidre, agus rinne siad í ina shealbhú láidir dóibh.
34 Agus chuir siad náisiún peacach ann, daoine aingidh, agus dhaingnigh siad iad féin ann.
35 Rinne siad é a thaisceadh freisin le hairm agus le biatais, agus nuair a bhailigh siad creach Iarúsailéim le chéile, chuir siad suas ann iad agus mar sin rinneadh ribe géar orthu:
36Oir bhí sé ina áit chun feithimh in aghaidh an sanctóir, agus ina namhaid uilc ar Iosrael.
37 Dá bhrí sin doirt siad fuil neamhchiontach ar gach taobh den sanctóir, agus thruailligh siad í:
38 Ionas gur theith áitritheoirí Iarúsailéim mar gheall orthu: leis sin rinneadh an chathair ina áit chónaithe ag strainséirí, agus rinne sí aisteach dóibh siúd a rugadh inti; agus d'fhág a clann féin í.
39 Rinneadh a sanctóir mar fhásach, rinneadh caoineadh ar a féilte, a sabóidí ina n-údar díspeagadh.
40 Mar a bhí a glóire, is amhlaidh a mhéadaíodh a mímhacántacht, agus rinneadh caoineadh ar a móráltacht.
41 Ina theannta sin scríobh an rí Antiochus chun a ríochta go léir, go mbeadh siad go léir ina bpobal amháin,
42 Agus do fágadh gach éun a reachda : mar sin do aontaigh na Cinneach uile do réir orduighthe an rí.
43 Sea, d'aontaigh go leor de chlann Iosrael lena reiligiún, agus d'íobair siad d'íol, agus thruaillíodar an tsabóid.
44Oir chuir an rí litreacha trí theachtairí go Iarúsailéim agus go cathracha Iúdá chun dlíthe aisteacha na tíre a leanúint,
45 Agus ná bac le híobairtí dóite, agus íobairt, agus ofrálacha dí, sa teampall; agus na sabóidí agus laethanta féile a thruailliú:
46 Agus truailligí an sanctóir agus na daoine naofa:
47 Cuir suas altóirí, agus garraí, agus séipéil de idols, agus íobairt feoil muc, agus ainmhithe neamhghlan:
48 Go bhfágfaidís mar an gcéanna a gclann gan timpeallghearradh, agus go ndéanfaidís a n-anam uaibhreach leis an uile shórt neamhghlan agus truaillíochta:
49 Sa deireadh b'fhéidir go ndéanfadh siad dearmad ar an dlí, agus na hordacháin go léir a athrú.
50 Agus pé duine nách ndéanfadh do réir orduighthe an rígh, a dubhairt sé, gheobhadh sé bás.
51 Mar an gcéanna scríobh sé chun a ríochta go léir, agus cheap sé maoirseoirí ar an bpobal go léir, á ordú do chathracha Iúdá a íobairt, cathair i ndiaidh cathrach.

52 Ansin chruinnigh go leor den phobal chucu, mar aon le gach duine a thréig an dlí; agus mar sin rinne siad olc sa tír;
53 Agus thiomáin clann Iosrael isteach in áiteanna rúnda, cibé áit a d'fhéadfaidís teitheadh ar mhaithe le sólás.
54 Ar an gcúigiú lá déag de mhí Chasléw, sa chéad daichead agus an cúigiú bliain, chuireadar suas ar an altóir uaillbhreas an léirscrios, agus thógadar altóirí idol ar gach taobh de chathracha Iúdá;
55 Agus tuisle dóite ag doirse a dtithe, agus ar na sráideanna.
56 Agus nuair a bhí leabhair an dlí a fuair siad ar cíos ina bpíosaí, dhóigh siad le tine iad.
57 Agus cibé duine a gheobhadh le haon duine i leabhar an Tiomna, nó má bhí aon duine tiomanta don dlí, ba é a ordú an rí é a chur chun báis.
58 Mar sin rinne siad trína n-údarás do chlann Iosrael gach mí, a mhéid a fuarthas sna cathracha.
59 Ar an gcúigiú lá agus an fichiú lá den mhí rinne siad íobairt ar an altóir idol, a bhí ar altóir Dé.
60 Ag an am sin do réir an ordaithe chuireadar chun báis mná áirithe a thug a gclann do thimcheallghearradh.
61 Agus chroch siad na naíonáin faoina muineál, agus raidhfil a dtithe, agus mharbh siad iad siúd a bhí timpeallghearrtha acu.
62 Mar sin féin bhí go leor in Iosrael lánréitithe agus deimhníodh iontu féin gan aon rud neamhghlan a ithe.
63 Dá bhrí sin b'fhearr leo bás a fháil, chun nach truailleofaí iad le feoil, agus nach truaillfidís an cúnant naofa: mar sin fuair siad bás.
64 Agus bhí fearg an-mhór ar Iosrael.

CAIBIDIL 2

1 Sna laethanta sin d'éirigh Mattaitias mac Eoin, mac Shimeon, sagart de chlann mhac Ioáarib, ó Iarúsailéim, agus bhí sé ina chónaí i Módín.
2 Agus bhí cúigear mac aige, Iónán, ar a dtugtaí Cadis:
3 Síomón; ar a dtugtar Thassi:
4 Iúdá, dá ngairtear Maccabeus:
5 Eleasar ar a nglaodhtar Ávarán: agus Iónátán, darbh ainm Aphus.
6Agus nuair a chonaic sé na blasphemies a rinneadh in Iúdá agus Iarúsailéim,
7 Dúirt sé, Is mairg dom! cad chuige a rugadh mé chun an truaighe so mo phobail agus na cathrach naofa a fheiceáil, agus chun cónaí ann, nuair a tugadh i láimh an namhad í, agus an sanctóir i láimh strainséirí?
8 Déanadh a teampall mar dhuine gan ghlóir.
9 Iompraítear a soithí glórmhara i mbraighdeanas, maraítear a leanaí ar na sráideanna, a fir óga le claíomh an namhad.
10 Cén náisiún nach raibh páirt aige ina ríocht agus nach bhfuair a creacha?
11 Tógtar a cuid ornáidí go léir; de bhean saor tá sí ina daor daor.
12 Agus, féuch, tá ár n-ionad naomh, ár n-áilleacht agus ár nglóir, curtha amú, agus na Gentiles tar éis é a thruailliú.
13 Cad chuige mar sin a mhairfimid níos faide?
14 Ansin chíos Maitíias agus a chlann mhac a gcuid éadaí, agus chuir siad éadaí saic orthu, agus rinne siad caoineadh go géar.
15 Idir an dá linn, tháinig oifigigh an rí, mar a chuir iallach ar an bpobal éirí amach, go dtí cathair Mhóidín chun iad a íobairt.
16 Agus nuair a tháinig mórán d'Iosrael chucu, tháinig Maitiú freisin agus a chlann mhac le chéile.
17 Ansin d'fhreagair oifigigh an rí agus a dúirt siad le Mattatias ar an ciallmhar, tá tú i gceannas, agus an duine onórach agus mór sa chathair seo, agus neartaithe le clann mhac agus deartháireacha:
18 Anois, dá bhrí sin, tar ar dtús, agus comhlíon ordú an rí, mar a rinne na cinneach go léir, seadh, agus fir Iúdá freisin, agus a leithéidí a fhanann in Iarúsailéim: mar sin beidh tusa agus do theach i líon mhuintir an rí. cairde, agus tabharfar onóir duit féin agus do do leanaí le hairgead agus le hór, agus le go leor luach saothair.
19Ansin d'fhreagair Maitiú agus dúirt le glór ard, Cé go gcloíonn na náisiúin uile atá faoi thiarnas an rí dó, agus go dtitfidh siad gach duine ó chreideamh a n-aithreacha, agus go dtoilíonn siad lena orduithe:
20 Ach mise agus mo chlann mhac agus mo bhráithre siúlfaidh siad i gconradh ár sinsear.
21 Nar leigeadh Dia dúinn an dlí agus na hordacháin a thréigean.
22 Ní éistfimid le briathra an rí, dul ónár gcreideamh, ar dheis nó ar chlé.
23Agus nuair a d'éirigh sé as na briathra seo a labhairt, tháinig duine de na Giúdaigh i radharc na ndaoine go léir chun íobairt a dhéanamh ar an altóir a bhí i Maighdin, de réir ordú an rí.
24 Agus an ní sin, nuair a chonaic Maitís, bhí sé ar lasadh le díograis, agus a airís i gcrith, agus níorbh fhéidir leis cead a fheirge a chur in iúl do réir an bhreithiúnais: uime sin rith sé, agus mharbh sé ar an altóir é.
25 Ina theannta sin rinne coimisinéir an rí, a thug ar dhaoine íobairt a dhéanamh, a mharaigh an tráth sin, agus tharraing sé anuas an altóir.
26 Mar sin rinne sé go díograiseach do dhlí Dé mar a rinne Phinees le Sambri mac Salóm.
27 Agus do ghlaoidh Mattatias ar fud na cathrach le guth árd, ag rádh, An té a bhfuil éad ar an dlighe, agus a choinníonn an cúnant, leanfadh sé mise.
28 Mar sin theith sé féin agus a chlann mhac isteach sna sléibhte, agus d'fhág siad gach a raibh riamh acu sa chathair.
29 Ansin chuaigh go leor a bhí ag lorg ceartais agus breithiúnais síos san fhásach chun cónaí ann:
30 Siad féin, agus a gclann, agus a mná céile; agus a n-eallach; mar gur mhéadaigh anacair orthu go géar.
31 Nuair a dúradh le seirbhísigh an rí agus leis an tslua a bhí in Iarúsailéim, i gcathair Dháiví, go ndeachaigh daoine áirithe, a bhris ordú an rí, síos go háiteanna rúnda san fhásach,
32 Chuaigh siad sa tóir orthu ina ndiaidh, agus tar éis dóibh iad a shárú, champaigh siad ina gcoinne agus rinne siad cogadh ina n-aghaidh ar lá na sabóide.
33 Agus a dubhairt seision ríu, Is leor an méid atá déanta agaibh go dtí so; tar amach, agus déana do réir orduighthe an rí, agus mairidh sibh.
34 Ach dúirt siad , Ní thiocfaimid amach , agus ní dhéanfaimid ordú an rí , a thruailliú lá na sabóide .
35 Mar sin thug siad an cath dóibh ar gach luas.
36 Gidheadh níor fhreagair siad iad, agus níor leag siad cloch ortha, agus níor stad siad na háiteanna ar cuireadh i bhfolach iad;
37 Ach a dubhairt seision, Faighimíd bás uile i n-ár neamhchiontacht: deinidh neamh agus talamh fianaise ar ar son, go gcuir sibh chun báis go héagórach sinn.
38 Mar sin d'éirigh siad ina n-aghaidh i gcath ar an tsabóid, agus mharaigh siad iad, lena mná agus lena gclann agus lena n-eallach, go dtí míle duine.
39 Anois nuair a thuig Mataitias agus a chairde an méid seo, rinne siad caoineadh go géar ar a son.
40 Agus dúirt duine acu le duine eile, Má dhéanaimid go léir mar a rinne ár mbráithre, agus nach ndéanaimid troid ar son ár mbeatha agus ár ndlíthe i gcoinne na gcéin, déanfaidh siad anois sinn a fhréamh go tapa as an talamh.

41 Uime sin d'orduigheadar san am sin, ag rádh, Ge b'e neach a thiocfas chun catha a dhéanamh linn ar an tsabóid, cuirfimid cath air; agus ní bhfaighidh muid bás go léir, mar ár mbráithre a maraíodh sna háiteanna rúnda.
42 Ansin tháinig chuige grúpa Assidéach, fir chumhachtacha Iosrael, iad siúd go léir a bhí tiomnaithe go toiliúil don dlí.
43 Chomh maith leis sin chuaigh siad siúd go léir a theith chun géarleanúna i dteagmháil leo, agus ba fhanacht leo.
44 Mar sin chuaigh siad i gcomhar lena bhfórsaí, agus bhuail siad daoine peacach ina bhfearg, agus drochdhaoine ina bhfeirg: ach theith an chuid eile chun na gcéin ar mhaithe le sócúlacht.
45 Ansin chuaigh Mataitias agus a chairde ina thimpeall, agus tharraing siad anuas na altóirí:
46 Agus pé leanaí a fuair siad laistigh de chósta Iosrael gan timpeallghearradh, iadsan a rinne timpeallghearradh orthu go cróga.
47 Chuaigh siad freisin ar thóir na n-uaibhreach, agus d'éirigh leis an obair ina láimh.
48 Mar sin d'éirigh siad an dlí as láimh na nGintlíoch agus as láimh na ríthe, agus níor fhulaing siad an peacach chun bua.
49Agus nuair a tháinig an t-am i gcóngar chun bás a fháil do Mhaitiias, dúirt sé lena chlann mhac, "Tá bród agus achrainn anois tar éis neart a fháil, agus aimsir an scriosta, agus fearg na feirge:
50 Anois, dá bhrí sin, a chlann mhac, bígí díograiseach i leith an dlí, agus tugaigí bhur mbeatha ar son chonradh bhur n-aithreacha.
51 Cuir chun cuimhne na gníomhartha a rinne ár n-aithreacha ina n-aimsir; mar sin gheobhaidh sibh onóir mhór agus ainm shíoraí.
52 Nach bhfuarthas Abrahám dílis i gcathú, agus cuireadh i leith na fíréantachta é?
53 In aimsir a gháir choinnigh Iósaef an t-ordú agus rinneadh tiarna ar an Éigipt é.
54 Trína bheith díograiseach agus díograiseach, fuair Phinees ár n-athair cúnant na sagartachta síoraí.
55 Rinneadh breitheamh in Iosrael ar Íosa as an bhfocal a chomhlíonadh.
56 Caleb mar fhinné os comhair an phobail a fuair oidhreacht na tíre.
57 Bhí ríchathaoir ríocht shíoraí ina sheilbh ag Dáiví as a bheith trócaireach.
58 Tógadh suas chun na bhflaitheas Elias mar gheall ar a bheith díograiseach agus díograiseach don dlí.
59 Shábháil Anainias, Azarias, agus Misael as an lasair trí chreidiúint.
60 Saoradh Dainéil as béal na leoin as a neamhchiontacht.
61 Agus mar sin measaibh ar feadh an uile ré, nach sárófar aon duine a chuir a n-iontaoibh ann.
62 Ná bíodh eagla oraibh mar sin ar bhriathra an duine pheacaigh: óir beidh a ghlóir aolach agus péisteanna.
63 Sa lá a bheidh sé ardaithe suas agus amárach ní bheidh sé le fáil, mar go bhfuil sé ar ais ina deannaigh, agus tá a smaoineamh tagtha chun aon ní.
64 Ar an ábhar sin, a chlann mhac, bígí cróga agus taispeánaigí daoibh féin daoine ar son an dlí; óir uaidh sin gheobhaidh sibh glóir.
65 Agus féuch, tá a fhios agam gur fear comhairleach do bhráthair Síomón, éisdidh ris do shíor : bithidh sé 'na athair dhuit.
66 Agus Iúdás Maccabeus, bhí sé neartmhar agus láidir, eadhon ó a óige aníos: bíodh sé ina chaptaen ort, agus cuir cath ar an bpobal.
67 Tógaigí libhse freisin iad siúd go léir a chloíonn an dlí, agus déanaigí díoghaltas ar éagóir bhur bpobal.
68 Tabhair cúiteamh iomlán do na cinneach, agus tabhair aird ar aitheanta an dlí.
69 Mar sin bheannaigh sé iad, agus bailíodh é chun a aithreacha.
70 Agus fuair sé bás sa chéad daichead agus an séú bliain, agus d'adhlacadh a chlann mhac é i uaigheanna a aithreacha i Modin, agus rinne Iosrael go léir cumha mór ar a shon.

CAIBIDIL 3

1 Ansin d'éirigh a mhac Iúdás, ar a dtugtar Macabeus, suas ina áit.
2 Chabhraigh a bhráithre go léir leis, agus mar sin rinne siadsan go léir a shealbhaigh lena athair, agus throid siad go fonnmhar cath Iosrael.
3 Mar sin fuair sé onóir mhór dá mhuintir, agus chuir sé air uchd mar fhathach, agus crioslaigh sé a úim chogaidh mar gheall air, agus rinne sé cathanna, ag cosaint an tslua lena chlaíomh.
4 Ina ghníomhartha bhí sé cosúil le leon, agus cosúil le cuilean leoin ag bealú dá chreiche.
5Oir chuaigh sé sa tóir ar na haingidh, agus d'iarr sé amach iad, agus dhóigh sé suas iad siúd a chuir a mhuintir ar seachrán.
6 Ar an adhbhar sin do chrom na h-aingidh ar a eagla roimhe, agus do bhí lucht na héagcóra go léir i dtrioblóid, mar gur éirigh an slánú ina láimh.
7 Chuir sé trua chomh maith do mhórán ríthe, agus chuir sé áthas ar Iacób lena ghníomhartha, agus tá a chuimhneachán beannaithe go deo.
8 Ina theannta sin chuaigh sé trí chathracha Iúdá, ag scriosadh na n-aindiach astu, agus ag cur feirge ar Iosrael:
9 Ionas go raibh cáil air ar fud an domhain mhóir, agus ghlac sé leis an dream a bhí ullamh chun bás a fháil.
10 Ansin bhailigh Apollóinias na Gintlithe agus slua mór as an tSamáir le troid in aghaidh Iosrael.
11 Agus nuair a thuig Iúdás, chuaigh sé amach ina chruinniú, agus mar sin bhuail sé é, agus mharaigh sé é: thit go leor freisin maraithe, ach theith an chuid eile díobh.
12 Dá bhrí sin ghlac Iúdás a gcuid creiche, agus claíomh Apolóinias freisin, agus leis sin throid sé ar feadh a shaoil.
13 Nuair a chuala Seron, prionsa ar arm na Siria, a rá go raibh Iúdás tar éis an iliomad dílis a bhailiú chuige chun dul amach chun cogaidh leis;
14 Dúirt sé, Gheobhaidh mé dom ainm agus onóir sa ríocht; óir rachaidh mé ag troid le Iúdás agus leo siúd atá in éineacht leis, a dhéanann dímheas ar ordú an rí.
15 Mar sin d'ullmhaigh sé é chun dul suas, agus chuaigh slua mór na n-aindiach leis chun cuidiú leis, agus le díoghal a dhéanamh ar chlann Iosrael.
16 Agus nuair a tháinig sé i ngar do dhul suas Bhet-horóin, chuaigh Iúdás amach lena chomhluadar beag:
17 Cé, nuair a chonaic siad an slua ag teacht ina chéile, dúirt sé le Iúdás, Conas is féidir linn, agus muid chomh beag, troid i gcoinne an t-sluaigh chomh mór agus chomh láidir, go bhfuil muid réidh chun lagú le troscadh ar feadh an lae seo?
18 D'fhreagair Iúdás dóibh, Ní deacair ar mhórán a bheith dúnta i lámha beagán; agus le Dia na bhflaitheas is aon duine é, a sheachadadh le mór-shluagh, nó le cuideachta bheag:
19Oir ní hionann bua an chatha san iliomad slua; ach tagann neart ó neamh.
20 Tagann siad inár n-aghaidh ar mhórán mórtais agus éagóra chun sinn a mhilleadh, agus ár mná céile agus ár bpáistí, agus chun sinn a mhilleadh:
21 Ach déanaimid troid ar son ár mbeatha agus ár ndlíthe.
22 Uime sin caithfidh an Tiarna féin iad a threascairt os ár gcomhair: agus daoibhse, ná bíodh eagla oraibh rompu.

23 Chomh luath agus a scoir sé de labhairt, léim sé go tobann orthu, agus mar sin leagadh Seron agus a shluagh os a chomhair.
24 Agus chuaigh siad sa tóir orthu ó dhul síos Bhethoron go dtí an machaire, áit ar maraíodh timpeall ocht gcéad fear díobh; agus theith an t-iarmhar go tír na bhFilistíneach.
25 Ansin thosaigh eagla Iúdás agus a bhráithre, agus faitíos an-mhór, ar na náisiúin ina dtimpeall:
26 Mar sin tháinig a chlú chun an rí, agus labhair na náisiúin go léir ar chathanna Iúdás.
27 Agus nuair a chuala an rí Aintíochas na nithe seo, bhí fearg air: dá bhrí sin sheol sé agus chruinnigh sé le chéile fórsaí a réime go léir, eadhon arm an-láidir.
28 D'oscail sé freisin a stór, agus thug sé pá dá shaighdiúirí ar feadh bliana, á ordú dóibh a bheith réidh cibé uair a bheadh gá aige leo.
29 Mar sin féin, nuair a chonaic sé gur theip ar airgead a stór, agus gur bheag na cáinteach sa tír, mar gheall ar an easaontas agus an phlá, a thug sé ar an talamh agus é ag cur as do na dlíthe a bhí ann roimhe seo;
30 Bhí eagla air nach mbeadh sé in ann na táillí a iompar a thuilleadh, ná bronntanais den sórt sin a thabhairt go liobrálach mar a rinne sé roimhe seo: óir bhí sé go líonmhar os cionn na ríthe a bhí roimhe.
31 Ar an ábhar sin, agus é faoi imcheist mhór ina aigne, bheartaigh sé dul isteach sa Phersia, chun cáin a ghlacadh ar na tíortha, agus airgead a bhailiú.
32 Mar sin d'fhág sé Lisias, uasal, agus duine den rítheaghlach fola, chun gnóthaí an rí a mhaoirsiú ó abhainn Euphrates go teorainn na hÉigipte:
33 Agus a thabhairt suas a mhac Antiochus , go dtí go tháinig sé arís .
34 Ina theannta sin thug sé leath a fhórsaí dó, agus na heilifintí, agus thug sé cúram dó ar gach ní a dhéanfadh sé, agus orthu siúd a bhí ina gcónaí in Iúdá agus in Iarúsailéim:
35 Mar sin, go gcuirfeadh sé arm ina n-aghaidh, chun neart Iosrael agus iarsmalann Iarúsailéim a scriosadh agus a fhréamhú, agus a gcuimhneachán a thógáil amach as an áit sin;
36 Agus go gcuirfeadh sé strainséirí ina n-áit go léir, agus go roinnfeadh sé a gcuid talún ar chrannchur.
37 Mar sin ghlac an rí leath na bhfórsaí a d'fhan, agus d'imigh ó Antioch, a chathair ríoga, an chéad daichead agus an seachtú bliain; agus tar éis dul thar abhainn Euphrates, chuaigh sé trí na tíortha arda.
38 Ansin roghnaigh Lisias Ptolimín mac Doraiméin, Nicanór agus Gorgias, fir thréan de chairde an rí:
39 Agus leosan chuir sé daichead míle coiscéim, agus seacht míle marcach, chun dul go tír Iúdá, agus chun í a scrios, mar a d'ordaigh an rí.
40 Ansin d'imigh siad lena gcumhacht go léir, agus tháinig siad agus shuíodar a gcampa taobh le hEamás sa ghnáth-thír.
41 Nuair a chuala ceannaithe na tíre a gcáil, ghlac siad airgead agus ór go mór le seirbhísigh, agus tháinig siad isteach sa champa chun clann Iosrael a cheannach mar sclábhaithe: cumhacht freisin ag an tSiria agus ag tír na bhFilistíneach. cheangail iad féin leo.
42 Agus nuair a chonaic Iúdás agus a bhráithre gur mhéadaigh aimhréidh, agus go ndearna na fórsaí iad féin a champáil ina dteorainneacha: óir bhí a fhios acu mar a thug an rí ordú an pobal a scriosadh, agus iad a dhíothú go hiomlán;
43 Dúirt siad le chéile, Déanaimis ar ais dúthracht lofa ár ndaoine, agus cuirimis troid ar son ár muintire agus an sanctóir.
44 Ansin chruinnigh an pobal le chéile, chun go mbeidís ullamh chun catha, agus go n-urnaíidís, agus go n-iarrfaidís trócaire agus trócaire.
45 Agus Iarúsailéim ar neamhní mar fhásach, ní raibh aon duine dá clann a chuaigh isteach nó amach: an sanctóir freisin a bhí satailt síos, agus eachtrannaigh a choinneáil ar an daingean; do bhí a n-áit chónaithe ag na geimhlibh san áit sin; agus do ghabh lúcháir ó Iacób, agus do stad an phíb leis an gcruit.
46 Ar an ábhar sin, chruinnigh clann Iosrael iad féin le chéile, agus tháinig siad go Masfa os comhair Iarúsailéim; óir i Masfa bhí an áit a ndearnadar guí in Iosrael roimh ré.
47 Ansin rinne siad troscadh an lá sin, agus chuir siad éadaí saic orthu, agus chaith siad luaithreach ar a gceann, agus chíos siad a gcuid éadaí,
48 Agus d'oscail sé leabhar an dlí, inar iarr na cinnigh cosúlacht a n-íomhánna a phéinteáil.
49 Thug siad leo freisin baill éadaigh na sagairt, agus na céadtorthaí, agus na deachúna: agus na Nazarítigh d'éirigh siad suas, a raibh a laethanta i gcrích.
50 Ansin ghlaoigh siad le guth ard i dtreo na bhflaitheas, ag rá, Cad a dhéanfaimid leo seo, agus cad a dhéanfaimid iad a iompar?
51 Óir atá do thearmann satailt agus truaillithe, agus tá do shagairt i truime, agus arna ísliú.
52 Agus féach , tá na cinneach comhchruinnithe inár n-aghaidh chun sinn a mhilleadh: tá a fhios agat na rudaí a shamhlaíonn siad inár n-aghaidh.
53 Conas a fhéadfaimid seasamh ina n-aghaidh mura tusa, a Dhia, ár gcabhair?
54 Ansin sheinn siad le trumpaí , agus ghlaoigh siad le guth ard .
55 Ina dhiaidh sin d'ordaigh Iúdás ceannairí ar an bpobal, eadhon ceannairí ar na mílte, agus ar na céadta, agus ar na caogaidí, agus ar na deich.
56 Ach i gcás na ndaoine a bhí ag tógáil tithe, nó a bhí geallta le mná céile, nó ag plandáil fíonghort, nó a raibh eagla orthu, iad siúd a d'ordaigh sé go dtabharfaidís ar ais, gach duine dá theach féin, de réir an dlí.
57 D'imigh an campa agus shuíodar a gcampa ar an taobh theas d'Eamáus.
58 Agus adubhairt Iúdás, tugaigí bhur n-airm, agus bígí cróga, agus féachaigí oraibh a bheith ullamh ar maidin, chun go dtroidfidh sibh leis na náisiúin so atá cruinnighthe le chéile 'n-ar n-aghaidh chun sinn a mhilleadh agus ár n-ionad naomhtha:
59 Oir is fearr dhúinn bás d'fhagháil i gcath, ná aimhleas ár bpobail agus ár naomhthachta d'fheiceáilt.
60 Mar sin féin, mar atá toil Dé ar neamh, déanaimis mar sin de.

CAIBIDIL 4

1 Ansin ghabh Gorgias cúig mhíle fear coisithe, agus míle de na marcach is fearr, agus d'aistrigh amach as an gcampa san oíche;
2 Sa deireadh d'fhéadfadh sé ruaig a chur ar champa na nGiúdach, agus iad a bhualadh go tobann. Agus fir an dúnfort ina threoraithe aige.
3Nuair a chuala Iúdás é, d'aistrigh sé é féin agus na daoine cróga in éineacht leis, chun go mbuailfeadh sé arm an rí a bhí in Emaus,
4 Fad a bhí na fórsaí fós scaipthe ón gcampa.
5 Sa mheánaimsir tháinig Gorgias san oíche go campa Iúdás: agus nuair nach bhfuair sé aon duine ann, d'iarr sé sna sléibhte iad: óir a dúirt sé, Teith na daoine seo uainn
6 Ach chomh luath agus a bhí an lá, thaisbeáin Iúdás é féin sa mhachaire le trí mhíle fear, nach raibh arm ná claíomh ina n-aigne acu mar sin féin.

7 Agus chonaic siad campa na bhflaitheas, go raibh sé láidir agus dea-chumtha, agus é timpeallaithe le marcach; agus ba shaineolaithe cogaidh iad seo.
8 Ansin dúirt Iúdás leis na fir a bhí in éineacht leis, "Ná bíodh eagla oraibh a n-iliomad, agus ní bheidh eagla oraibh roimh a ionsaí.
9 Cuimhnigh ar mar a rugadh ár sinsear sa Mhuir Rua, nuair a chuaigh Pharaoh ar a thóir in arm.
10Glaodhaimis anois, mar sin, chun na bhflaitheas, más ea go ndéanfaidh an Tiarna trócaire orainn, agus go gcuimhneoidh sé conradh ár n-aithreacha, agus go scriosaimid an slua seo os ár gcomhair inniu:
11 Ionas go mbeidh a fhios ag na Cinnich go léir go bhfuil duine ann a thugann slán agus a shábhálann Iosrael.
12 Ansin thóg na strainséirí suas a súile, agus chonaic siad ag teacht thar a gceann.
13 Ar an ábhar sin chuaigh siad amach as an gcampa chun catha; ach iadsan a bhí in éineacht le Iúdás sheinid a trumpaí.
14 Mar sin chuaigh siad i mbun catha agus theith na cinneach gan scata isteach sa mhachaire.
15 Ach maraíodh na cinn ba deiridh díobh go léir leis an gclaíomh: óir chuaigh siad sa tóir orthu go Gasera, agus go machairí Iduméa, agus Azotus agus Iamnia, ionas gur marbhadh iad ar thrí mhíle fear.
16 Ar an méid seo a rinneadh, d'fhill Iúdás arís lena shluagh as a dtóir,
17 Agus a dubhairt seision ris an tsluagh, ná bí sanntach ar an gcrith, ionnus go bhfuil cath romhainn,
18 Agus tá Gorgias agus a shluagh taobh linne sa tsliabh: ach seasaigí anois i n-aghaidh ár n-aimhdheóin, agus déanaigí iad a shárú, agus ina dhiaidh sin glacaigí go dána an chreach.
19 Agus Iúdás fós ag labhairt na bhfocal seo, chonacthas cuid acu ag amharc amach as an sliabh:
20 Nuair a thuigeadar go raibh na Giúdaigh tar éis a sluagh a chur ar eitilt agus na pubaill á lasadh; óir d'fhógair an deatach a bhí le feiceáil cad a rinneadh:
21 Dá bhrí sin nuair a thuig siad na rudaí seo, tháinig eagla an-mhór orthu, agus chonaic siad freisin slua Iúdás sa mhachaire réidh chun troda,
22 Theith siad gach duine isteach i dtír na strainséirí.
23 Ansin d'fhill Iúdás chun na pubaill a mhilleadh, áit a bhfuair siad mórán óir, agus airgid, agus síoda gorm, agus corcra na farraige, agus saibhreas mór.
24 Ina dhiaidh sin chuaigh siad abhaile, agus chan siad amhrán buíochais, agus mhol siad an Tiarna ar neamh: óir is maith é, mar go mairfeadh a thrócaire go brách.
25 Mar sin bhí slánú mór ag Iosrael an lá sin.
26 Tháinig na strainséirí go léir a d'éalaigh agus d'inis siad do Lisias cad a tharla:
27 Agus nuair a chuala sé sin, bhí aimhreas agus mímhacánta air, mar níor tharla a leithéid de na nithe a dhéanfadh sé do Iosrael ná na nithe a d'ordaigh an rí dó.
28 An bhliain dár gcionn, dá bhrí sin, chruinnigh Lisias trí fichid míle rogha coise, agus cúig mhíle marcach, chun iad a cheannsú.
29 Tháinig siad go Idumea mar sin agus shuíodar a bpubaill i mBetsura, agus bhuail Iúdás leo deich míle fear.
30 Agus nuair a chonaic sé an t-arm cumhachtach sin, rinne sé guí agus dúirt: "Is beannaithe thú, a Shlánaitheoir Iosrael, a mhúch foréigean an duine chumhachtaigh trí láimh do shearbhónta Dáiví, agus a thug slua na strainséirí i lámha Dháiví." Iónátán mac Shóil agus iompróir a arm;
31 Dún suas an t-arm seo i láimh do phobail Iosrael, agus déanaimis iad a mhaslú ina gcumhacht agus ina marcach:
32 Déanaigí gan misneach a bheith acu, agus cuirigí faoi deara go dtitfidh dána a nirt, agus ligigí dóibh crith lena scrios:
33 Tilg anuas iad le claíomh na ndaoine a thugann grá duit, agus moladh dóibh siúd go léir a bhfuil aithne acu ar d'ainm le buíochas.
34 Mar sin cheangail siad cath; agus do marbhadh do shluagh Lisias timcheall cúig mhíle fear, eadhon roimhe sin do marbhadh.
35 Agus nuair a chonaic Lisias a arm á chur chun eitilte, agus éirim shaighdiúirí Iúdá, agus mar a bhí siad réidh chun maireachtáil nó bás a fháil go cróga, chuaigh sé isteach in Antiochia, agus chruinnigh sé comhluadar strainséirí, agus rinne sé a arm níos mó. ná mar a bhí, bheartaigh sé teacht arís i Iúdáia.
36 Ansin dúirt Iúdás agus a bhráithre, Féuch, tá ár naimhde díomite: rachaimid suas chun an sanctóir a ghlanadh agus a thiomnú.
37 Ar an ábhar sin chruinnigh an slua go léir le chéile, agus chuaigh siad suas go sliabh Shion.
38 Agus nuair a chonaic siad an sanctóir ina fhásaigh , agus an altóir profaned , agus na geataí dóite suas , agus toir ag fás sna cúirteanna mar i bhforaois , nó i gceann de na sléibhte , yeah , agus seomraí na sagairt tarraingthe anuas ;
39 Chíos siad a gcuid éadaí, agus rinne siad cumha mór, agus chaith siad luaithreach ar a gceann,
40 Agus thit siad síos go cothrom ar an talamh ar a n-aghaidh , agus shéid aláram leis na trumpaí , agus cried i dtreo na bhflaitheas .
41 Ansin cheap Iúdás fir áirithe le troid i gcoinne na ndaoine a bhí sa daingean, go dtí go mbeadh an sanctóir glanta aige.
42 Mar sin roghnaigh sé sagairt do chomhrá gan choire, mar a raibh pléisiúir an dlí acu:
43 An té a ghlan an sanctóir, agus a thug amach na clocha truaillithe go háit neamhghlan.
44 Agus nuair a bhí siad i gcomhairle cad a dhéanamh leis an altóir na n-íobairtí dóite, a bhí trua;
45 Shíleadar gurbh fhearr é a tharraingt anuas, ar eagla go ndéanfadh sé masla dóibh, mar gur thruailligh na cinnich é: uime sin tharraing siad anuas é,
46 Agus leag suas na clocha i sliabh an teampaill in áit áisiúil, go dtí go dtiocfadh fáidh a thaispeáint cad ba chóir a dhéanamh leo.
47 Ansin thóg siad clocha iomlána de réir an dlí, agus thóg siad altóir nua de réir an chéad cheann;
48 Agus rinne sé suas an sanctóir , agus na nithe a bhí laistigh den teampall , agus naomhaigh na cúirteanna .
49 Rinne siad freisin soithí nua naofa, agus thug siad isteach sa teampall an coinnleoir, agus altóir na n-ofrálacha dóite, agus na túise, agus an bord.
50 Agus ar an altóir dódh siad tuisle, agus las siad na lampaí a bhí ar an gcoinnleoir chun solas a thabhairt sa teampall.
51 Ina theannta sin chuir siad na builín ar an mbord, agus sgaoil siad amach na caillí, agus chríochnaigh siad na hoibreacha go léir a thosaigh siad a dhéanamh.
52 Ar an gcúigiú lá ar fhichid den naoú mí, dá ngairtear mí Chasléim, sa chéad daichead agus an t-ochtú bliain, d'éirigh siad go moch ar maidin,
53 Agus d'ofráil siad íobairt de réir an dlí ar altóir nua na n-íobairtí dóite a rinne siad.
54 Féach, cén t-am agus cén lá ar thruailligh na cinnigh é, fiú sa mhéid go raibh sé tiomnaithe le hamhrán, agus le ciríní, agus le cláirseach, agus le ciombáib.
55 Ansin thit an pobal go léir ar a n-aghaidh, ag adhradh agus ag moladh Dé na bhflaitheas, a thug rath maith dóibh.
56 Mar sin choinnigh siad coisricthe na haltóra ocht lá agus d'ofráil siad íobairtí dóite le haoibhneas, agus d'íobair siad íobairt an tslánaithe agus molaidh.

57 Mhéadaigh siad chomh maith chun tosaigh an teampaill le coróin óir, agus le sciatha; agus na geataí agus na seomraí athnuachan siad, agus chroch siad doirse orthu.
58 Mar sin bhí áthas an-mhór i measc an phobail, mar gur cuireadh uaidh náire na gcéin.
59 Ina theannta sin d'ordaigh Iúdás agus a bhráithre mar aon le comhthionól Iosrael go léir, go gcoinneofaí laethanta tabhartha na haltóra ina séasúr ó bhliain go bliain ar feadh ocht lá, ón gcúigiú lá agus an fichiú lá den mhí Casleu. , le subhachas agus áthas.
60 San am sin chomh maith thógadar sliabh Shíón le ballaí arda agus túir láidre timpeall air, ar eagla go dtiocfaidís ar na Gintlithe agus go n-íosfadh siad é mar a rinne siad roimhe seo.
61 Chuireadar garastún ann chun é a choimeád, agus dhaingnigh siad Bethsura chun é a chaomhnú; go mb'fhéidir go mbeadh cosaint ag na daoine ar Iduméa.

CAIBIDIL 5

1 Nuair a chuala na náisiúin thart timpeall go raibh an altóir tógtha agus an sanctóir á athnuachan mar a bhí roimhe seo, chuir sé ana-shásamh orthu.
2 Uime sin smaoinigh siad ar ghlúin Iacób a bhí ina measc a scrios, agus leis sin thosaigh siad ar an bpobal a mharú agus a scrios.
3 Ansin throid Iúdás in aghaidh chlann Esau i Iduméa ag Arabattine, mar gheall siad faoi léigear Gaeil: agus thug sé scrios mór dóibh, agus laghdaigh a misneach, agus ghlac a gcuid creiche.
4 Chuimhnigh sé freisin ar ghortú chlann Bhean, a bhí ina ribe agus ina chion don phobal, sa mhéid is go raibh siad ag faire orthu ar na bealaí.
5 Dhún sé suas iad dá bhrí sin sna túir, agus champaigh ina gcoinne, agus scrios go hiomlán iad, agus dó na túir na háite sin le tine, agus gach a bhí ann.
6 Ina dhiaidh sin chuaigh sé anonn go clann Amón, áit a bhfuair sé cumhacht mhór, agus daoine go leor, mar aon le Timoteus a captaen.
7 Is iomaí cath a throid sé leo mar sin, go rabhadar i bhfad ar seachrán roimhe; agus bhuail sé iad.
8 Agus nuair a ghlac sé Iazar agus na bailte a bhain leis, d'fhill sé ar Iúdáia.
9 Ansin chruinnigh na cinneach a bhí i nGalaád le chéile in aghaidh chlann Iosrael a bhí ina gceannairí chun iad a scrios; ach theith siad go dún Dáthema.
10 Agus chuir sé litreacha chuige Iúdás agus a bhráithre, Na cinn eile atá mórthimpeall orainn, atá bailithe le chéile inár n-aghaidh chun sinn a mhilleadh:
11 Agus tá siad ag ullmhú chun teacht agus an daingne a ghlacadh chun ár theith, Timoteus a bheith ina cheannaire ar a slua.
12 Imigh, dá bhrí sin, agus saor sinn óna lámha, mar go maraíodh go leor againn:
13 Seadh, ár mbráithre go léir a bhí in áiteacha Thóibí curtha chun báis: a mná céile agus a gclann freisin d'iompair siad braighde, agus d'iompair siad a n-earraí; agus scrios siad ann tuairim is míle fear.
14 Agus na litreacha seo á léamh fós, féach, tháinig teachtairí eile ón nGailíl agus a gcuid éadaí á gcíos acu, agus iad ag tuairisciú ar an duine ciallmhar seo,
15 Agus a dubhairt seision, Táid Ptolemais, agus Tíorus, agus Shidóin, agus Ghaililí uile na n-óglach, le chéile 'n-a n-aghaidh chum sinn a chaitheamh amach.
16 Agus nuair a chuala Iúdás agus an pobal na focail seo, thionóil comhthionól mór le chéile chun comhairle a fháil ar cad ba cheart dóibh a dhéanamh dá mbráithre a bhí i dtrioblóid, agus d'ionsaigh siad iad.
17 Ansin dúirt Iúdás le Síomón a dhearthair: "Roghnaigh thú a dhaoine, agus imigh agus tabhair slán do do bhráithre atá sa Ghailíl, óir rachaidh mise agus mo dhearthair Iónátán go tír Ghalaád.
18 Mar sin d'fhág sé Iósaef mac Zachariáias agus Azarias, ceannairí an phobail, agus iarsma na sluaite i Iúdá chun é a choinneáil.
19 Dár thug sé ordú, ag rá: Glacaigí cúram an phobail seo, agus a fheiceáil nach bhfuil sibh cogadh a dhéanamh in aghaidh na cinneach go dtí an t-am go dtiocfaidh muid arís.
20 Tugadh do Shíomón trí mhíle fear chun dul isteach sa Ghailíl, agus do Iúdás ocht míle fear do thír Ghaláád.
21 Ansin chuaigh Síomón isteach sa Ghailíl, áit ar throid sé go leor cathanna leis na cinniúna, ionas go raibh na cinnigh ar a shuaimhneas.
22 Agus lean sé iad go geata Ptolemais; agus do marbadh do na cinneach timcheall trí mhíle fear, agus do ghabh a chreach.
23 Agus iad siúd a bhí sa Ghailíl, agus in Arbattis, agus a mná agus a leanaí, agus gach a bhí acu, thóg sé amach leis, agus thug sé go Iúdáia faoi lúcháir mhór.
24 Chuaigh Iúdás Macabéus freisin agus a dhearthair Iónátán thar an Iordáin agus shiubhail siad turas trí lá san fhásach,
25 Nuair a bhuaileadar leis na Nabatítigh, a tháinig chucu ar shlí shíochánta, agus a d'inis dóibh gach ní a tharla dá mbráithre i dtír Ghaláád:
26 Agus mar a dúnadh mórán díobh i mBosora, agus i mBosor, agus i Alema, Casfar, Déanta, agus Carnaim; tá na cathracha seo go léir láidir agus iontach:
27 Agus go raibh siad dúnta suas sa chuid eile de na cathracha de thír na Galaad, agus go bhfuil i gcoinne amárach a cheap siad a thabhairt ar a n-arm i gcoinne na dúnta, agus iad a ghlacadh, agus chun iad a scrios go léir in aon lá amháin.
28 Leis seo chuaidh Iúdás agus a shluagh go tobann ar bhealach an fhásaigh go Bosóra; agus nuair a bhuaigh sé an chathair, mharbh sé na fir go léir le faobhar an chlaíomh, agus ghlac a gcuid creacha go léir, agus loisg sé an chathair le tine,
29 Chuaidh sé as san oidhche, agus d'imthigh go dtáinig sé go dtí an daingneach.
30 Agus go moch ar maidin d'amharc siad suas, agus, féuch, bhí sluagh gan líon ag iompar dréimirí agus innill chogaidh eile, chun an daingne a thógáil: óir rinne siad ionsaí orthu.
31 Nuair a chonaic Iúdás dá bhrí sin gur cuireadh tús leis an gcath, agus go ndeachaigh gol na cathrach suas chun na bhflaitheas, le trumpaí agus le fuaim mhór,
32 Dúirt sé lena ósta, troid inniu ar son do bhráithre.
33 Mar sin chuaigh sé amach taobh thiar dóibh ina dtrí chuideachta, a shein a gcuid trumpaí, agus adeir le paidir.
34 An sin do theich sluagh Timóteus, ar a fhios a bheith acu gurbh é Maccabeus é, uaidh: uime sin do bhuail sé iad le marbhadh mór; ionnus gur marbhadh díobh an lá sin timcheall ocht míle fear.
35 Arna dhéanamh seo, chuaidh Iúdás ar leataobh go Masfa; agus tar éis dó ionsaí a dhéanamh air, ghabh sé agus mharbh sé na fir go léir ann, agus fuair a chreach é agus loisg sé le tine é.
36 Chuaigh sé as sin agus ghlac sé Casfón, Maged, Bosor, agus cathracha eile i dtír Ghalád.
37 Ina dhiaidh sin chruinnigh Timótéus slua eile agus champaigh sé in aghaidh Rafún taobh thall den sruth.
38 Mar sin chuir Iúdás daoine chun an tslua a choimhlint, agus chuir siad in iúl dó, ag rá, Na cinniúna go léir atá inár dtimpeall le chéile, eadhon slua an-mhór.

39 D’fhostaigh sé na hArabaigh freisin chun cabhrú leo agus shuigh siad a bpubaill taobh thall den tsruthán réidh le teacht agus troid i do choinne. Ar sin chuaigh Iúdás chun bualadh leo.
40 Ansin dúirt Timótéus le ceannairí a shluaigh, Nuair a thagann Iúdás agus a shluagh i ngar don tsruthán, má théann sé os ár gcomhair ar dtús, ní fhéadfaimid é a sheasamh; óir beidh sé i gceannas orainn go tréan:
41 Ach má bhíonn eagla air, agus má champaíonn sé ar an taobh thall den abhainn, rachaimid anonn chuige, agus cuirfimid i réim é.
42 Agus nuair a tháinig Iúdás i gcóngar an tsrutha, thug sé do scríobhaithe an phobail fanacht in aice leis an tsruthán: dár thug sé ordú, ag rá, Ná fág d’aon duine fanacht sa champa, ach ligigí go léir teacht chun catha.
43 Mar sin chuaigh sé anonn chucu ar dtús, agus an pobal go léir ina dhiaidh: ansin, ar a bheith míshásta na cinn uile roimhe, chaith siad a n-arm, agus theith siad go dtí an teampall a bhí i gCarnaim.
44 Ach ghlac siad an chathair, agus dhó an teampall le gach a bhí ann. Mar sin do cuireadh Carnaim i gceannas, agus níorbh fhéidir leo seasamh a thuilleadh os comhair Iúdás.
45 Ansin chruinnigh Iúdás na hIosraeilítigh go léir a bhí i dtír Ghalaád, ón duine ba lú go dtí an duine ba mhó, a mná agus a gclann, agus a n-ionramh, ina slua mór, ionas go dtiocfaidís isteach i dtír Ghalaád. Iúdá.
46 Agus nuair a tháinig siad go hEphron, (ba chathair mhór í seo ar an mbealach mar ba chóir dóibh, go han-mhaith daingnithe) ní fhéadfadh siad dul ó sé, ar dheis nó ar chlé, ach ní mór dóibh dul trí mheán na. é.
47 Ansin dhún muintir na cathrach amach iad, agus dhún siad na geataí le clocha.
48 Ar an ábhar sin chuir Iúdás fios chucu ar shlí shíochánta, ag rá, Rachaimid trí bhur dtalamh chun dul inár dtír féin, agus ní dhéanfaidh aon duine dochar daoibh; ní rachaimid ach ar scór: ach ní osclaíonn siad dó.
49 Uime sin d’ordaigh Iúdás forógra a dhéanamh ar fud an tslua, gach duine a phuball a shuí san áit a raibh sé.
50 Mar sin shuigh na saighdiúrí agus d’ionsaigh siad an chathair ar feadh an lae sin agus ar feadh na hoíche sin, go dtí gur seachadadh an chathair ina lámha féin:
51 Ansin mharaigh na fir go léir le faobhar an chlaíomh, agus a d’éirigh an chathair, agus a thóg a creacha, agus a chuaigh tríd an gcathair os cionn na ndaoine a maraíodh.
52 Ina dhiaidh sin chuaigh siad thar an Iordáin isteach sa machaire mór os comhair Béitéas.
53 Agus chruinnigh Iúdás an dream a tháinig ina ndiaidh, agus d’impigh sé ar an bpobal an bealach ar fad, go dtáinig siad isteach i dtír Iúdá.
54 Chuaigh siad suas mar sin go sliabh Shíón le lúcháir agus áthas, áit ar d’ofráil siad íobairtí dóite, mar níor marbhadh aon duine acu go dtí gur fhill siad faoi shíocháin.
55 Cén t-am a bhí Iúdás agus Iónátán i dtír Ghalád, agus Síomón a dheartháir sa Ghailíl os comhair Ptolamais,
56 Chuala Iósaef mac Zacairiá agus Azáirís, ceannairí na ngarsún, na gníomhartha cróga agus na gníomhartha cogaidh a bhí déanta acu.
57 Dá bhrí sin dúirt siad, "Tugaimid dúinn freisin ainm, agus dul i ngleic leis na cinneach atá thart orainn.
58 Mar sin nuair a thug siad cúram don gharastún a bhí in éineacht leo, chuaigh siad i dtreo Iamnia.
59 Ansin tháinig Gorgias agus a chuid fear amach as an gcathair chun troid ina gcoinne.
60 Agus an tan do cuireadh Ióseph agus Azaras ar teitheadh, agus do thionóladar go críochaibh Iúdéa: agus do marbhadh an lá sin de mhuintir Israel timcheall dhá mhíle fear.
61 Mar sin bhí scrios mór i measc chlann Iosrael, mar nár ghéill siad do Iúdás agus dá bhráithre, ach gur cheap siad gníomh cróga éigin a dhéanamh.
62 Níor tháinig na fir seo freisin de shíol na ndaoine sin ar tugadh slánú láimhe d’Iosrael.
63 Mar sin féin bhí an-cháil ar an bhfear Iúdás agus a bhráithre i bhfianaise Iosrael go léir, agus na gCiníochas go léir, cibé áit ar chualathas a n-ainm;
64 Mar a chruinnigh na daoine chucu le háthas áthais.
65 Ina dhiaidh sin chuaigh Iúdás amach lena bhráithre, agus throid sé in aghaidh chlann Esau sa tír ó dheas, áit ar bhuail sé Hebron agus a bhailte, agus tharraing sé anuas a dhaingean, agus ar loisg sé a túir ina thimpeall.
66 D’imigh sé as sin chun dul isteach i dtír na bhFilistíneach agus chuaigh sé tríd an tSamáir.
67 San am sin do marbhadh sagairt ar leith, ar mian leo a bhflathas do chur in iúl, i gcath, óir d'imthigheadar amach le comhrac gan chomhairle.
68 Mar sin d’iompaigh Iúdás ar Ázótús i dtír na bhFilistíneach, agus nuair a tharraing sé anuas a n-altóirí, agus a n-íomhánna snoite dóite le tine, agus a gcathracha a mhilleadh, d’fhill sé ar ais go tír Iúdá.

CAIBIDIL 6

1 Is fán am sin chualaidh an rí Antiochus ag triall ar na tíorthaibh árda rádh, go raibh Elymais i dtír na Peirse ina chathair a raibh cáil mhór air ar shaibhreas, ar airgead agus ar ór;
2 Agus go raibh teampall an-shaibhir ann, ina raibh clúdaigh óir, agus uchd-phlátaí, agus sciatha, a d’fhág Alastar mac Pilib, rí na Macadóine, a bhí ar dtús i measc na nGréagach, ann.
3 Uime sin tháinig sé agus d’iarr sé an chathair a ghabháil, agus í a chreachadh; ach ní raibh sé in ann, toisc go raibh rabhadh tugtha ag muintir na cathrach ina thaobh,
4 D’eirigh suas ina choinne sa chath: mar sin theith sé, agus d’imigh as sin go mór-throm, agus d’fhill sé ar an mBabylon.
5 Ina theannta sin tháinig duine a thug scéala dó go Peirsis, go gcuirfí ar eitilt na fórsaí a chuaigh i gcoinne thír Iúdá:
6 Agus go raibh Lisias, a chuaigh amach ar dtús le cumhacht mhór a thiomáint ar shiúl ó na Giúdaigh; agus gur treisíodh iad leis an armúr, agus leis an gcumhacht, agus leis an stór creiche a fuair siad ó na hairm a scrios siad:
7 Chomh maith leis sin gur tharraing siad anuas an ghráin a chuir sé suas ar an altóir in Iarúsailéim, agus go ndearna siad timpeall ar an sanctóir le ballaí arda, mar a bhí roimhe, agus a chathair Bethsura.
8Agus nuair a chuala an rí na briathra seo, bhí ionadh agus mór air: agus ar sin leag sé síos ar a leaba é, agus thit sé tinn mar gheall ar bhrón, mar nár tharla dó mar ba mhian leis.
9 Agus do lean sé mórán laethanta ann: óir do bhí a bhrón riamh níos mó agus níos mó, agus thug sé cuntas go bhfaigheadh sé bás.
10 Uime sin ghlaoigh sé ar a chairde go léir, agus dúirt sé ríu, Tá an codladh imithe ó mo shúile, agus mo chroí ag teip ar an-cúram.
11 Agus shíl mé liom féin, Cé an àmhghair a tháinig mé, agus cé chomh mór an tuile trua, ina bhfuil mé anois! óir bhí mé saibhir agus grámhar i mo chumhacht.
12 Ach is cuimhin liom anois na huilc a rinne mé ar Iarúsailéim, agus gur thóg mé na soithí óir agus airgid go léir a bhí inti, agus gur chuir mé chun áitritheoirí Iúdáia a scrios gan chúis.
13 Tuigim dá bhrí sin gur ar an gcúis seo a tháinig na trioblóidí seo orm, agus, féach, bás mór mé i dtír choimhthíoch.

14 Ansin ghlaoigh sé ar Philib, duine dá chairde, a rinne sé ina cheannasaí ar a fhearann go léir,
15 Agus thug sé dó an choróin, agus a chulaith, agus a suaitheantas, sa deireadh go dtabharfadh sé suas a mhac Antiochus, agus é a chothú don ríocht.
16 Mar sin fuair an rí Aintíochas bás ansin sa chéad daichead agus naoú bliain.
17 Nuair a bhí a fhios ag Lisias go raibh an rí marbh, chuir sé Aintíochas a mhac, a thug sé suas agus é óg, i réim ina ionad, agus Eupator mar ainm air.
18 Timpeall an ama seo dhún na hIosraeilítigh timpeall an tearmainn na daoine a bhí sa túr, agus d'iarr siad a ngoill i gcónaí, agus neartú na gciníocha.
19 Ar an ábhar sin, ag iarraidh Iúdás iad a scrios, ghlaoigh sé an pobal go léir le chéile chun léigear a dhéanamh orthu.
20 Tháinig siad le chéile mar sin agus chuir siad faoi léigear iad sa chéad caogadú bliain, agus rinne sé gléasanna lámhaigh ina n-aghaidh, agus innill eile.
21 Mar sin féin d'éirigh dream áirithe díobh a bhí faoi léigear, daoine a raibh mí-dhiadhacht Iosrael ag gabháil leo:
22 Agus chuaigh siad chun an rí , agus dúirt sé , Cá fhad a bheidh tú a dhéanamh breithiúnas , agus ár bráithre a dhíoghail ?
23 Ba thoil linn seirbhís a dhéanamh do d'athair, agus déanamh mar ba mhaith leis dúinn, agus géilleadh dá aitheanta;
24 Ar an ábhar sin cuireann siadsan ár náisiún faoi léigear ar an túr, agus coimhthítear uainn iad: ina theannta sin an oiread againn agus a d'fhéadfaidís solas a chur orthu mharbh siad, agus chreach siad ár n-oidhreacht.
25 Níor shín siad ach an oiread a lámh inár n-aghaidh amháin, ach i gcoinne a dteorainneacha freisin.
26 Agus, féuch, táid an lá so ag impí ar an túr ag Ierúsalem é a ghlacadh: an sanctóir agus Bethsura daingnigheadar.
27 Ar an ábhar sin mura gcoiscfidh tú go tapa iad, déanfaidh siad na rudaí is mó ná iad seo, agus ní bheidh tú in ann iad a rialú.
28 Nuair a chuala an rí é seo, tháinig fearg air, agus chruinnigh sé le chéile a chairde go léir, agus ceannairí a airm, agus iad siúd a bhí i bhfeighil an chapaill.
29 Tháinig grúpaí saighdiúirí fostaithe chuige freisin ó ríochtaí eile, agus ó oileáin na farraige.
30 Mar sin ba é líon a airm ná céad míle coiscéim, agus fiche míle marcach, agus dhá agus tríochad eilifint i mbun catha.
31 Chuaigh siad seo trí Iduméa agus shuíodar a gcampa i gcoinne Bhéitseura, rud a d'ionsaigh siad go leor laethanta, ag déanamh innill chogaidh; ach tháinig muintir Bethsura amach, agus loisg siad le tine iad, agus throid siad go cróga.
32 Ar an méid sin d'imigh Iúdás as an túr, agus shuíodar a gcampa i mBatzacharias os comhair champa an rí.
33 Ansin d'éirigh an rí go han-luath mháirseáil go fíochmhar lena ósta i dtreo Bhatazacharias, áit ar réitigh a airm chun catha iad, agus ar sheinn siad na trumpaí.
34 Agus sa deireadh b'fhéidir go spreagfaidís na heilifintí chun troda, agus thaispeáin siad dóibh fuil fíonchaor agus mulch.
35 Ina theannta sin roinn siad na hainmhithe ar na arm, agus do gach eilifint cheap siad míle fear, armtha le cótaí poist, agus le clogaid práis ar a gceann; agus ina dhiaigh so, óir do horduigheadh cúig céad marcach do gach uile bheathach.
36 Bhí siad seo réidh ar gach ócáid: cibé áit a raibh an ainmhí, agus cibé áit a ndeachaigh an beithíoch, chuaigh siad freisin, agus ní imigh siad uaidh.
37 Agus ar na hainmhithe bhí túir láidre adhmaid, a chlúdaigh gach duine acu, agus a bhí criosach go tapa dóibh le gléasanna: bhí freisin ar gach duine dhá agus tríocha fear láidir, a throid orthu, in aice leis an Indiach a rialaigh. dó.
38 Maidir le hiarsmaí na marcach, chuir siad ar an taobh seo agus ar an taobh eile iad ag dhá chuid an tslua ag tabhairt comharthaí dóibh cad ba cheart a dhéanamh, agus á n-úsáid ar fud na gcéimeanna.
39 Agus an ghrian ag taitneamh ar na sciatha óir agus práis, bhí na sléibhte ag glioscarnach leo, agus ag lasadh mar lampaí tine.
40 Agus cuid d'arm an rí scaipthe ar na sléibhte arda, agus cuid ar na gleannta thíos, chuadar ar aghaidh go slán agus in ord.
41 Ar an adhbhar sin do ghluaiseadar gach a gcualadar torm a n-iomad, agus marcuigheacht na cuideachtan, agus ráidhte na húime: óir do bhí an t-arm an-mhór agus tréan.
42 Tharraing Iúdás agus a shluagh i gcóngar agus chuaigh siad isteach sa chath, agus maraíodh sé chéad fear d'arm an rí.
43 Chomh maith leis sin, thug Eleazar an t-ainm Savárán air, agus é ag tuiscint go raibh duine de na hainmhithe, agus é armtha le úim ríoga, níos airde ná an chuid eile go léir, agus é ag ceapadh go raibh an rí air,
44 Cuir é féin i gcontúirt, sa deireadh go ndéanfadh sé a phobal a sheachadadh, agus go bhfaigheadh sé buanainm dó:
45 Ar an ábhar sin rith sé chuige go misniúil trí mheán an chatha, ag marú ar dheis agus ar chlé, ionas gur scar siad uaidh ar an dá thaobh.
46 Agus sin déanta, chuaigh sé faoin eilifint, agus shá faoi, agus mharaigh é: agus leis sin thit an eilifint síos air, agus fuair sé bás ansin.
47 Ach chonaic an chuid eile de na Giúdaigh neart an rí, agus foréigean a fhórsaí, d'iompaigh siad uathu.
48 Ansin chuaigh arm an rí suas go Iarúsailéim chun bualadh leo, agus shuigh an rí a phubaill in aghaidh Iúdáia agus shliabh Shión.
49 Ach rinne sé síocháin leo siúd a bhí i mBetsura: óir tháinig siad amach as an gcathair, mar nach raibh aon bhialann acu ann chun an léigear a fhulaingt, agus í ina bliain scíthe don tír.
50 Mar sin ghlac an rí Bethsura, agus chuir sé garastún ann lena choinneáil.
51 Maidir leis an sanctóir, chuir sé faoi léigear é go leor laethanta: agus chuir sé ann airtléire le hinnill agus le huirlisí chun tine agus clocha a chaitheamh, agus píosaí chun dairteanna agus sliotáin a chaitheamh.
52 Leis sin rinne siad freisin innill in aghaidh a n-innill, agus chuir siad cath orthu ar feadh séasúr fada.
53 Ach faoi dheireadh, a n-árthaigh gan biatas, (mar ba í an seachtú bliain a bhí ann, agus i Iúdáia a seachadadh ó na Gintlithe, d'ith siad fuíoll an tsiopa;)
54 Ní raibh ach beagán fágtha sa sanctóir, mar do ghabh an ghorta chomh mór sin ina n-aghaidh gur mhian leo iad féin a scaipeadh, gach duine dá áit féin.
55 Is an tráth sin a chuala Lisias á rá, gur cheap Pilib, a cheap Aintíochas an rí fad a mhair sé, chun Aintíochas a mhac a thabhairt suas chun go mbeadh sé ina rí;
56 D'fhill sé as Peirsis agus Meáin, agus slua an rí freisin a chuaigh in éineacht leis, agus gur iarr sé ceannas na ngnóthaí a ghlacadh chuige.
57 Uime sin d'imthigh sé go h-obann, agus a dubhairt sé leis an rígh agus le lucht na slóighte agus leis an gcomhluadar, Lobhaimid gach lá, agus níl ach beag ar ár mbiadh, agus is tréan an áit ar a ndéanaimid léigear, agus gnóthaí na ríochta. luigh orainn:
58 Déanaimis, dá bhrí sin, cairde leis na fir seo, agus déanaimid síocháin leo, agus lena náisiún go léir;
59 Agus cómhnuig siad leo, go mairfid siad do réir a ndlíthe, mar a rinne siad roimhe: óir is míshásamh iad dá bhrí sin, agus rinne siad na nithe seo go léir, mar gur chuireamar deireadh lena ndlíthe.

60 Mar sin bhí an rí agus na prionsaí sásta: dá bhrí sin chuir sé
chucu chun síocháin a dhéanamh; agus ghlac siad leis.
61 Agus rinne an rí agus na prionsaí mionn dóibh: agus leis
sin chuaigh siad amach as an daingean.
62 Ansin chuaigh an rí isteach i sliabh Shión; ach nuair a
chonaic sé neart na háite, bhris sé a mhionn a rinne sé, agus
thug sé ordú an balla a tharraingt anuas ina thimpeall.
63 Ina dhiaidh sin d'imigh sé go deifir, agus d'fhill sé go
hAintíochas, áit a bhfuair sé Pilib ina mháistir ar an gcathair;
mar sin throid sé ina choinne, agus ghlac sé an chathair go
tréan.

CAIBIDIL 7

1 Sa chéad agus a haon caogadú bliain d'imigh Demetrius
mac Seleucus ón Róimh, agus tháinig roinnt daoine suas go
cathair ar chósta na farraige, agus bhí sé i gceannas ann.
2 Agus mar a chuaigh sé isteach i bpálás a shinsear, is
amhlaidh a tharla gur ghabh a fhórsaí Antiochus agus Lisias
lena thabhairt dó.
3 Uime sin ar n-aithne dhó, a dubhairt sé, Ná feicim a n-
aghaidh.
4 Mar sin mharaigh a ósta iad. Anois nuair a bhí Demetrius
suite ar ríchathaoir a ríochta,
5 Tháinig fir aingil agus aindiartha Iosrael chuige, agus
Alcimus acu, ar mhian leis a bheith ina ardsagart, mar
chaptaen orthu:
6 Agus chuireadar an pobal i leith an rí, ag rádh, Mharaigh
Iúdás agus a bhráithre do chairde uile, agus d'fhuadaigh siad
as ár dtír féin sinn.
7 Anois cuir chugat, dá bhrí sin, duine éigin a bhfuil muinín
agat as, agus lig dó imeacht agus féach cad a rinne sé inár
measc agus i dtír an rí, agus déan pionós a ghearradh orthu
siúd go léir a thugann cúnamh dóibh.
8 Ansin thogh an rí Bacachides, cara leis an rí, a bhí i
gceannas ar an taobh thall den tuile, agus a bhí ina fhear mór
sa ríocht, agus dílis don rí,
9Chuir sé é leis an droch-Alcimus sin, a rinne sé ina ardsagart,
agus d'ordaigh sé díoltas a dhéanamh ar chlann Iosrael.
10 D'imigh siad mar sin agus tháinig siad faoi chumhacht
mhór go tír Iúdáia, áit ar chuir siad teachtairí chuig Iúdás agus
a bhráithre le focail shíochánta go mealltach.
11 Ach níor thug siad aon aird ar a bhfocail; óir chonaic siad
gur tháinig siad le cumhacht mhór.
12 Ansin thionóil ansin d'Alcimus agus Bacchides
comhluadar scríobhaithe chun cirt a éileamh.
13 Ba iad na hAsaigh an chéad dream i measc chlann Iosrael a
d'iarr síocháin orthu:
14 Mar a dúirt siad, Tá duine atá ina shagart de shíol Árón
tagtha leis an arm seo, agus ní dhéanfaidh sé aon olc orainn.
15 Mar sin labhair sé ríu go síochánta, agus mhionnaigh sé ríu,
ag rá, Ní dhéanfaimid an dochar daoibh ná do chairde.
16 Mar sin chreid siad é: ach ghlac sé trí fichid fear díobh,
agus mharbh sé iad in aon lá amháin, de réir na bhfocal a
scríobh sé,
17 Chaith siad feoil do na naomh amach, agus dhoirt siad a
gcuid fola timpeall Iarúsailéim, agus ní raibh aon duine ann
chun iad a adhlacadh.
18 Ar an adhbhar sin do thuit an eagla agus an t-uathbhás ar
an bpobal uile, a dubhairt seision, Ní'l fírinne ná fíréantacht
ann; óir bhris siad an cúnant agus an mionn a rinne siad.
19 Ina dhiaidh sin d'aistrigh Bacchides ó Iarúsailéim, agus
shuigh sé a phubaill i mBezet, áit ar chuir sé agus ar ghlac sé
go leor de na fir a thréig é, agus daoine áirithe freisin, agus
nuair a mharaigh sé iad, chaith sé isteach sa mhórshiúl iad.
clais.
20 Ansin thiomnaigh sé an tír d'Alcimus, agus d'fhág sé
cumhacht aige chun cabhrú leis: mar sin chuaigh Bacchides
go dtí an rí.
21 Ach rinne Alcimus argóint ar son na hardsagairt.
22 Agus chuaigh sé i muinín na ndaoine go léir a bhí ag cur
imní ar an bpobal, agus tar éis dóibh tír Iúdá a fháil ina
gcumhacht, rinne siad an-dochar in Iosrael.
23 Agus nuair a chonaic Iúdás an t-olc go léir a rinne Alcimus
agus a chomhluadar ar chlann Iosrael, fiú os cionn na gcéin,
24 Chuaigh sé amach go cóstaí Iúdáia go léir ina thimpeall,
agus rinne sé dhíoghail orthu siúd a bhí tar éis éirí amach as,
ionas nach raibh sé de rún acu dul amach sa tír níos mó.
25 Ar an taobh eile, nuair a chonaic Alcimus go bhfuair Iúdás
agus a chuideachta an lámh in uachtar orthu, agus go raibh a
fhios aige nach raibh sé ar a gcumas cloí lena bhfórsa, chuaigh
sé arís chun an rí, agus dúirt sé gach ceann ba mheasa acu dá
bhféadfadh sé.
26 Ansin chuir an rí Nicanór, duine dá phrionsaí onórach,
duine a thug fuath mharfach d'Iosrael, d'ordú an phobail a
scriosadh.
27 Tháinig Niocánór mar sin go Iarúsailéim le fórsa mór; agus
chuir sé chuige Iúdás agus a bhráithre go mealltach le focail
chairdiúla, ag rá,
28 Ná bíodh cath idir mise agus tusa; Tiocfaidh mé le cúpla
fear, ionas go bhfeicfidh mé i síocháin thú.
29 Tháinig sé dá bhrí sin go Iúdás, agus bheannaigh siad a
chéile go síochánta. Mar sin féin bhí na naimhde ullamh chun
Iúdás a bhaint amach trí fhoréigean.
30 An ní tar éis fios a bheith ag Iúdás, mar sin, go dtáinig sé
chuige le ceilg, bhí eagla mór air roimhe, agus ní fheicfeadh
sé a aghaidh níos mó.
31 Nuair a chonaic Niocánór freisin go bhfuarthas amach a
chomhairle, chuaigh sé amach chun troda in aghaidh Iúdás
taobh le Capharsalama:
32 Áit ar maraíodh timpeall cúig mhíle fear ar thaobh
Niocánór, agus theith an chuid eile go cathair Dháiví.
33 Ina dhiaidh sin chuaigh Nicanor suas go sliabh Shíón, agus
tháinig dream áirithe de na sagairt agus de sheanóirí an
phobail amach as an sanctóir chun beannú dó go síochánta,
agus chun an íobairt dhóite a ofráil don rí a thaispeáint dó.
34 Ach rinne sé magadh orthu, agus rinne sé gáire orthu, agus
rinne sé mí-úsáid orthu go náireach, agus labhair go bródúil,
35 Agus mhionnaigh sé ina fheirge, ag rá, Mura dtabharfar
Iúdás agus a shluagh anois isteach i mo lámha, má thagann mé
arís faoi shlándáil, beidh mé a dhó suas an teach seo: agus leis
sin chuaigh sé amach i buile mór.
36 Ansin chuaigh na sagairt isteach, agus sheas siad os
comhair na haltóra agus an teampaill, ag gul agus ag rá,
37Roghnaigh tusa, a Thiarna, an teach seo lena ghairm ar
d'ainm, agus ina theach urnaí agus achainíocha ar son do
phobail:
38 Déan díoghaltas ar an bhfear so agus ar a shluagh, agus
tuitfid leis an gclaidheamh: cuimhnigh ar a bpeacaí, agus ná
leig dóibh leanúint níos faide.
39 Mar sin d'imigh Niocánór amach as Iarúsailéim, agus
shuigh sé a phubaill i mBethoron, áit ar bhuail slua ón tSiria é.
40 Ach shuigh Iúdás trí mhíle fear in Adasa, agus ghuigh sé
ann ag rá:
41 A Thiarna, nuair a rinne na daoine a cuireadh ó rí na nAsaí
blas orthu, d'imigh d'aingeal amach, agus bhuail sé céad
ceithre fichid agus cúig mhíle díobh.
42 Mar sin scrios thusa an slua seo os ár gcomhair inniu, ionas
go mbeidh a fhios ag an gcuid eile gur labhair sé go
diamhaslach i gcoinne do thearmann, agus tabhair breith air
de réir a aingil.

43 Mar sin, ar an tríú lá déag den mhí Adar chuaigh na sluaite i mbun catha: ach bhí scata Nicanor ar seachrán, agus maraíodh é féin ar dtús sa chath.
44 Agus nuair a chonaic slua Nicanor gur maraíodh é, chaith siad a n-arm uathu, agus theith siad.
45 Lean siad turas lae ina ndiaidh, ó Adasa go Gazera, ag canadh aláram ina ndiaidh lena trumpaí.
46 Leis sin tháinig siad amach as bailte Iúdáia go léir ina thimpeall, agus dhún siad isteach iad; ionnus gur marbhadh iad uile leis an gclaidheamh, agus iad ag filleadh ar a n-aghaidh, agus níor fágadh aon duine acu.
47 Ina dhiaidh sin ghlac siad an chreach agus an chreach, agus bhain siad de cheann Niocánór, agus a lámh dheas, a shín sé amach go bródúil, agus thug uaidh iad, agus chroch suas i dtreo Iarúsailéim iad.
48 Ar an ábhar sin rinne na daoine gairdeas go mór, agus choinnigh siad an lá sin lá mór-áthas.
49 Ina theannta sin d'ordaigh siad an lá seo a choinneáil go bliantúil, arb é an tríú lá déag d'Adar é.
50 Mar sin bhí tír Iúdá ar foscadh tamall beag.

CAIBIDIL 8

1Chuala Iúdás na Rómhánaigh anois, gur fir chumhachtacha chumhachtacha iad, agus a ghlacfadh go grámhar leo siúd go léir a cheangail leo, agus a dhéanfadh sraith aoibhnis le gach a dtáinig chucu;
2 Agus gur daoine mór-áidh iad. Insíodh dó freisin a gcogaí agus a n-ard-ghníomhartha a rinne siad i measc na Galatians, agus mar a rinne siad iad a conquer, agus a thug faoi cháin iad;
3 Agus an méid a rinne siad i dtír na Spáinne, do bhuaigh na mianaigh an airgid agus an óir atá ann;
4 Agus gur tré n-a mbeartas agus a bhfoighne do chonncadar an áit go léir, cé go raibh sé i bhfad ó shoin; agus na ríthe freisin a tháinig ina n-aghaidh ó imeall na talún, go ndearna siad iad a dhíspreagadh, agus go dtug siad léirscrios mór orthu, ionas go dtabharfadh an chuid eile ómós dóibh gach bliain:
5 Ina theannta sin, mar a chuaigh siad i léig i gcath Philip, agus Perseus rí na gCitimeach, agus daoine eile a d'ardaigh iad féin ina n-aghaidh agus a sháraigh iad:
6 Mar a chuir Aintíochas rí mór na hÁise, a tháinig ina n-aghaidh sa chath, a raibh céad agus fiche eilifint aige, marcach, agus carbaid, agus arm an-mhór, gan mhisneach acu;
7 Agus mar a ghlac siad beo é, agus a rinne siad cúnant go n-íocfadh sé féin agus an dream a bhí i réim ina dhiaidh ómós mór, agus gialla a thabhairt, agus an méid a comhaontaíodh,
8 Agus tír na hIndia, agus Media, agus Lidia, agus na tíortha is áille, a ghlac siad uaidh, agus a thug don rí Eumenes:
9 Ina theannta sin mar a bhí rún daingean ag na Gréagaigh teacht chun iad a scriosadh;
10 Agus go gcuirfidís a n-eolas air captaen áirithe 'n-a n-aghaidh, agus ag troid leo gur mharbh siad a lán díobh, agus gur iompuigheadar a mbraighdeanas a mná agus a gclann, agus gur chreachadar iad, agus gur ghabhadar seilbh ar a dtailte, agus gur tharraing anuas a n-láidir. shealbhaigh sé, agus thug sé iad ina sheirbhísigh go dtí an lá seo:
11 Dúradh leis freisin, mar a scrios siad agus a thug faoina gceannas gach ríocht agus oileán eile a bhí tráth ar bith ina gcoinne;
12 Ach lena gcairde agus lena leithéidí a bhí ag brath orthu choinnigh siad aoibhneas: agus go ndearna siad ríochtaí i gcéin is i gcóngar a ghabháil, i dtreo go raibh eagla orthu go léir a chuala a n-ainm:
13 Chomh maith leis sin, an té a chabhródh siad le ríocht, na ríthe; agus cé leis arís a dhéanfaidís, díláithríonn siad: sa deireadh, gur mór an t-ardú atá orthu:
14 Gidheadh ar a shon so uile níor chaith aon duine acu coróin, ná a raibh éadach corcra air, le n-árdughadh leis:
15 Ina theannta sin mar a rinne siad teach seanaid dóibh féin, ina shuífeadh trí chéad fiche fear sa chomhairle gach lá, ag dul i gcomhairle leis an bpobal i gcónaí, ionas go gcuirfí in ord maith iad:
16 Agus go ndearnadar a rialtas d'aon fhear amháin gach bliain, a bhí i gceannas ar a thír go léir, agus go raibh siad go léir géilliúil don duine sin, agus nach raibh éad ná aithrise ina measc.
17 Ar na nithe sin do thogh Iúdás Eupolemú mac Eoin, mic Accós, agus Ióná mac Eleasair, agus do chuir chun na Róimhe iad, chun léigean na n-adhmantas agus na cómharsain do dhéanamh leo,
18 Agus go n-iarrfaidís an cuing a thógáil uathu; óir chonaic siad go ndearna ríocht na nGréagach brú ar Iosrael le daoirse.
19 Chuaigh siad dá bhrí sin go dtí an Róimh, turas an-mhór, agus tháinig siad isteach sa Seanadh, áit ar labhair siad agus a dúirt.
20 Chuir Iúdás Maccabeus agus a bhráithre, agus muintir na nGiúdach, sinne chugaibh, chun cómhairle agus síocháin a dhéanamh libh, agus chun go ndéanfaimis clárú ar bhur gcomhaontuithe agus ar bhur gcáirde.
21 Mar sin thaitin an t-ábhar sin go maith leis na Rómhánaigh.
22 Agus seo é cóip an eipistil a scríobh an seanadh ar ais arís i dtáblaí práis, agus a chuir go Iarúsailéim, chun cuimhneachán na síochána agus na Comhdhála a bheith acu leo ansin:
23 Bua maith ag na Rómhánaigh, agus ag muintir na nGiúdach, ar muir agus ar tír go brách: an claíomh agus an namhaid i bhfad uathu,
24 Má thagann cogadh ar dtús ar na Rómhánaigh nó ar aon cheann dá gcomhdhaltaí ar fud a dteannas go léir,
25 Cuideoidh muintir na nGiúdach leo, mar a cheapfar an t-am, lena gcroí uile:
26 Ní thabharfaidh siad ach aon ní dóibh siúd a dhéanann cogadh orthu, nó a chabhródh leo le biatais, le hairm, le hairgead, nó le longa, mar ba mhaith leis na Rómhánaigh; ach coimeádfaidh siad a gcónaint gan aon ní a ghlacadh dá bhrí sin.
27 Mar an gcéanna freisin, má thagann cogadh ar náisiún na nGiúdach ar dtús, cuideoidh na Rómhánaigh leo lena n-uile chroí, de réir na haimsire a bheidh ceaptha dóibh:
28 Ní thabharfar biatais ach an oiread don dream a ghlacann páirt ina gcoinne, nó airm, nó airgead, nó longa, mar ba mhaith leis na Rómhánaigh; ach coimeádfaidh siad a gcuid cúnaint, agus sin gan deill.
29 De réir na n-alt seo rinne na Rómhánaigh cúnant le muintir na nGiúdach.
30 Mar sin féin, má chífidh páirtí amháin nó an páirtí eile teacht le chéile chun aon ní a chur leis nó a laghdú, féadfaidh siad é a dhéanamh ar a dtoil, agus cibé rud a chuirfidh siad leis nó a thabharfaidh siad uathu, daingneofar é.
31 Agus i dtaobh na n-olc a dhéanann Demetrius ar na Giúdaigh, scríobhamar chuige, ag rá, Cad é an fáth a ndearna tú do chuing go trom ar ár gcairde agus a chóngar na Giúdaigh?
32 Dá bhrí sin má dhéanann siad gearán níos mó i do choinne, déanfaimid ceartas dóibh, agus troidfimid leat ar muir agus ar tír.

CAIBIDIL 9

1 Ina theannta sin, nuair a chuala Demetrius an Nicánór agus a shluagh a bheith maraithe sa chath, chuir sé Bacchides agus Alcimus isteach i dtír Iúdá an dara huair, agus leo príomh-neart a shluaigh:

2 A d'imigh amach ar an mbealach a théann go Galgala, agus a shuigh a bpubaill os comhair Mhasalót atá in Arbela, agus tar éis dóibh é a bhuachan, mharaigh siad mórán daoine.
3An chéad mhí den chéad caoga agus an dara bliain chuadar i mbun campála os comhair Iarúsailéim:
4 Chuadar as a áit sin, agus chuadar go Bereá, mar aon le fiche míle coisidhe agus dhá mhíle marcach.
5 Shuigh Iúdás a phubaill ag Eleasa agus trí mhíle fear tofa in éineacht leis:
6 An dream a chonaic go mór an t-arm eile chomh mór sin, bhí eagla an-mhór orthu; leis sin d'iompair mórán iad féin amach as an tslua, ionnas nach raibhe n-a chómhnuidhe acht ocht gcéad fear.
7 Mar sin nuair a chonaic Iúdás mar sin gur shleamhnaigh a shluagh ar shiúl, agus go raibh an cath ag brú air, bhí sé buartha go mór ina intinn, agus i bhfad anacair, mar ní raibh am aige chun iad a bhailiú le chéile.
8 Mar sin féin dúirt sé leo siúd a d'fhan, "Éirigí linn agus rachaimid suas i gcoinne ár naimhde, más rud é go bhféadfaimis troid leo.
9 Ach dehort siad é, ag rá, ní bheidh muid in ann go deo: lig dúinn a shábháil anois ar ár saol, agus ina dhiaidh seo fillfimid lenár bráithre, agus cuirfimid ina n-aghaidh: óir is beag sinn.
10 An sin adubhairt Iúdás, Narab é Dia do dhéanfainn an ní so, agus do theichfinn uatha: má thiocfadh ár n-aimsir, gheobhaimís bás go fearúil ar son ár mbráithre, agus ná smálfaimís ár n-onóir.
11 Leis sin d'imthigh sluagh Bhacchides amach as a bpubaill, agus sheasadar ina n-aghaidh, a n-marcach roinnte ina dhá shluagh, agus a slóighte agus a mbaghdóirí ag dul os comhair an tslua agus an dream a mharcáil ar aghaidh, ba dhaoine tréana iad go léir.
12 Maidir le Bacchides, bhí sé sa eite dheis: mar sin tharraing an slua in aice leis an dá chuid, agus sheinn siad a trumpaí.
13 Siadsan freisin de thaobh Iúdás, fiú siad a trumpaí a seinm freisin, ionas gur chroith an talamh ag torann na n-arm, agus lean an cath ó mhaidin go hoíche.
14 Nuair a thuig Iúdás go raibh Bacchides agus neart a airm ar an taobh dheis, thug sé leis na fir chrua go léir,
15 An té a chuir an eite dheis ar seachrán, agus a chuaigh sa tóir orthu go sliabh Azotus.
16 Ach nuair a chonaic lucht na heite clé go raibh lucht na heite deise míshásta, lean siad Iúdás agus iad siúd a bhí in éineacht leis go dian ar na sála ón taobh thiar:
17 Leis sin bhí cath goirt, ionnas gur marbhadh mórán ar an dá thaobh.
18 Maraíodh Iúdás freisin, agus theith an fuílleach.
19 Ansin ghabh Iónátán agus Síomón Iúdá a dheartháir, agus d'adhlac siad é i uaigh a aithreacha i Maighdin.
20 Agus rinne siad caoineadh air, agus rinne Iosrael go léir cumha mór ar a shon, agus rinne siad caoineadh mórán laethanta, ag rá:
21 Conas a thit an fear cróga a thug slán d'Iosrael!
22 Maidir leis na nithe eile a bhaineann le Iúdás agus a chogaí, agus na gníomhartha uasal a rinne sé, agus a mhórúlacht, níl siad scríofa: óir ba mhór an t-uafás iad.
23 Tar éis bás Iúdás thosaigh na haingidh ar a gceann a chur amach i gcóstaí Iosrael go léir, agus d'éirigh suas gach duine a d'oibrigh aingil.
24 Sna laethanta sin freisin bhí gorta an-mhór, mar gheall ar a d'éirigh an tír, agus chuaigh sé leo.
25 Ansin roghnaigh Bacachides na drochdhaoine, agus rinne siad ina dtiarnaí ar an tír iad.
26 Agus rinne siad fiosrú agus cuardach ar chairde Iúdás, agus thug siad go Bacchides iad, a rinne vengeant orthu, agus d'úsáid d'ainneoin iad.
27 Mar sin a bhí aimhreas mór in Iosrael, ní raibh a leithéid ann ón uair nach bhfacthas fáidh ina measc.
28 Ar an ábhar sin tháinig cairde Iúdá go léir le chéile agus dúirt siad le Iónátán:
29 Ós rud é go bhfuair do dheartháir Iúdás bás, níl aon duine cosúil leis againn le dul amach i gcoinne ár n-naimhde, agus Bhacchides, agus i gcoinne ár náisiúin atá ina naimhdí dúinn.
30 Anois, dá bhrí sin, tá tú roghnaithe againn inniu le bheith i do phrionsa agus i do chaptaen againn ina ionad, chun ár gcathanna a chomhrac.
31 Ar an méid sin ghlac Iónátán an ceannas air an tráth sin, agus d'eirigh leis in ionad Iúdás a dhearthár.
32 Ach nuair a fuair Bacachides eolas air, d'iarr sé é a mharú
33 Ansin thuig Iónátán, agus Síomón a dheartháir, agus gach duine a bhí in éineacht leis, go bhfásach Thecócó agus shuíodar a bpubaill in aice le huisce linn na hAspair.
34 Nuair a thuig Bacachides, tháinig sé i ngar don Iordáin agus a shluagh go léir ar lá na sabóide.
35 Chuir Iónátán a dheartháir Eoin, captaen an phobail, chun guí ar a chairde na Nabatítigh go bhfágfaidís a n-iompar, rud ba mhó, leo.
36 Ach tháinig clann Iambri amach as Medaba, agus rugadar Eoin, agus gach a raibh aige, agus d'imthigh leo leis.
37 Tar éis an scéala seo do Iónátán agus do Shíomón a dheartháir, rinne clann Iabriá pósadh mór, agus go raibh siad ag tabhairt na bríde ó Nadabata faoi thréine mhór, mar iníon duine de mhórphrionsaí Chanán.
38 Chuimhnigh siad dá bhrí sin ar Eoin a ndeartháir, agus chuaigh siad suas, agus d'fholaigh siad iad féin faoi cheilt ar an sliabh:
39 An áit ar thógadar suas a súile, agus d'fhéachadar, agus, féuch, do bhí mórán moille agus mór-iompair ann: agus tháinic an fear nuadha amach, agus a cháirdibh agus a bhráithribh, chum drongaibh, agus uirlísí ceoil, agus a lán airm.
40 Ansin d'ardaigh Iónátán agus iad siúd a bhí in éineacht leis ina n-aghaidh ón áit a raibh siad ina luí faoi luíochán, agus rinne siad marú orthu sa sórt sin, mar gur thit go leor anuas marbh, agus theith na hiarsmaí isteach sa sliabh, agus ghlac siad go léir. a gcuid creacha.
41 Is mar sin a d'iompaíodh an pósadh ina caoineadh, agus fuaim an tséis ina caoineadh.
42 Mar sin nuair a rinne siad díoltas iomlán ar fhuil a ndeartháir, chuadar arís go riasc na hIordáine.
43 Nuair a chuala Bacachides é seo, tháinig sé ar lá na sabóide go bruacha na Iordáine faoi chumhacht mhór.
44 Ansin dúirt Iónátán lena chomhluadar, Rachaimid suas anois agus troidimid ar son ár mbeatha, óir ní sheasann sé linn inniu, mar a bhí roimhe seo:
45 Oir, féuch, atá an cath romhainn agus taobh thiar dínn, agus uisge na hIordáine ar an taobh so agus ar an taobh eile, an riasc mar an gcéadna agus an t-adhmad, nách bhfuil áit ann dúinn le cur ar leataobh.
46 Uime sin gol sibh anois chun na bhflaitheas, chun go saorfar sibh ó láimh bhur naimhde.
47 Leis sin chuaigh siad i mbun catha, agus shín Iónátán amach a lámh chun Baicchídí a bhualadh, ach chuaidh sé ar ais uaidh.
48 Ansin léim Iónátán agus na daoine a bhí in éineacht leis isteach san Iordáin, agus shnámh siad anonn go dtí an bruach eile: ach níor chuaigh an duine eile thar an Iordáin chucu.
49 Maraíodh timpeall míle fear ar thaobh Bhacchides an lá sin.
50 Ina dhiaidh sin d'fhill Baicchides go Iarúsailéim agus deisigh na cianta láidre in Iúdá; an dún i Iericho, agus Emaus, agus Bethhoron, agus Béitéil, agus Thamnatha, Pharatón, agus Tafón, neartaigh sé seo le ballaí arda, le geataí agus le barraí.

51 Agus shocraigh sé garastún iontu, chun go n-oibreoidís mailís ar Iosrael.
52 Dhaingnigh sé freisin an chathair Bethsura, agus Gazara, agus an túr, agus chuir sé fórsaí iontu, agus bialann.
53 Chomh maith leis sin, ghabh sé clann mhac phríomh-fhear na tíre ina ngiall, agus chuir sé isteach sa túr in Iarúsailéim iad le coinneáil.
54 Sa chéad caoga agus an tríú tríú, sa dara mí, d'ordaigh Alcimus balla chúirte istigh an sanctóir a tharraingt anuas; tharraing sé síos freisin saothair na bhfáithe
55 Agus mar a thosaigh sé ag tarraingt anuas , fiú ag an am sin bhí plagued Alcimus , agus a enterprizes bac : mar a bhí stoptar a bhéal , agus bhí sé gafa le pairilis , ionas nach bhféadfadh sé labhairt níos mó ar bith , ná ordú a thabhairt maidir le . a theach.
56 Mar sin fuair Alcimus bás an tráth sin faoi phian mór.
57 Agus nuair a chonaic Bacachides go raibh Alcimus marbh, d'fhill sé chun an rí: agus mar sin bhí tír Iúdáia ina shuaimhneas dhá bhliain.
58 Ansin thionóil na daoine mí-dhiadhacha go léir cómhairle, ag rádh, Féuch, tá Iónátán agus a chomhluadar ar a suaimhneas, agus comhnuidhe gan chúram: anois uime sin tabharfaimid Bacchides anso, agus glacfaidh siad iad go léir in aon oidhche amháin.
59 Chuaigh siad mar sin agus chuaigh siad i gcomhairle leis.
60 Ansin d'aistrigh sé, agus tháinig sé le slua mór, agus chuir sé litreacha go príobháideach chun a lucht leanúna i Iúdáia, go nglacfaidís Iónátán agus iad siúd a bhí in éineacht leis: ach ní raibh siad in ann, toisc go raibh a fhios acu a gcomhairle.
61 Ar an adhbhar sin do ghabhadar d'fhearaibh na tíre, dob úghdaraibh na haithrighe sin, timcheall caogad pearsa, agus mharbhadar iad.
62 Ina dhiaidh sin thug Iónátán agus Síomón agus na daoine a bhí in éineacht leis iad go Béitbasi atá san fhásach, agus rinne siad deisiú ar a mheath agus neartaigh siad é.
63 Nuair a bhí a fhios ag Bacchides, chruinnigh sé a shluagh go léir, agus chuir sé scéala chucu arbh as Iúdá.
64 Ansin d'imigh sé agus chuir sé léigear ar Bheitbasi; agus throid siad ina choinne séasúr fada agus rinne siad innill chogaidh.
65 Ach d'fhág Iónátán a dheartháir Síomón sa chathair, agus chuaigh sé féin amach sa tír, agus líon áirithe d'imigh sé amach.
66 Agus bhuail sé Odonarkes agus a bhráithre, agus clann Phasirón ina bpuball.
67 Agus nuair a thosaigh sé ar iad a bhualadh, agus ar theacht suas lena fhórsaí, chuaigh Síomón agus a chuideachta amach as an gcathair, agus loisg siad suas na hinnill chogaidh,
68 Agus throid sé i gcoinne Bhacchides, a bhí discomfited leo, agus gort siad é: mar a bhí a chomhairle agus a shaothair i vain.
69 Uime sin do ghabh fearg mhór é ris na drochdhaoinibh do thug comhairle dó teacht don tír, ionnus gur mharbh sé mórán díobh, agus gur mhian leis filleadh 'na thír féin.
70 Nuair a bhí eolas ag Iónátán air, chuir sé ambasadóirí chuige, chun síocháin a dhéanamh leis agus na príosúnaigh a sheachadadh dóibh.
71 An ní sin do ghlac sé, agus do dhearna sé do réir a éilithe, agus do mhionnaigh sé dhó nach ndéanfadh sé aon dochar dhó go bráth a bheatha.
72 Nuair a thug sé ar ais dó na príosúnaigh a thug sé roimhe seo as tír Iúdá, dá bhrí sin, d'fhill sé agus d'imigh ar a bhealach ina thír féin, agus níor tháinig sé níos mó isteach ina gcríocha féin.
73 Mar sin scoir an claíomh ó Iosrael: ach bhí Iónátán ina chónaí i Machmas, agus thosaigh sé ag rialú an phobail; agus scrios sé na daoine mídhlisteanach as Iosrael.

CAIBIDIL 10

1 Sa chéad agus an seascadú bliain chuaigh Alastar mac Aintíochais ar a dtugtaí Eipfán mar ainm air, agus ghlac sé Ptolemais: óir do ghabh an pobal é, trínar bhain sé ríghe ann,
2 Nuair a chuala rí Déimitrias é sin, chruinnigh sé slua mór le chéile, agus chuaigh sé amach ina choinne chun troda.
3 Thairis sin chuir Demetrius litreacha chuig Iónátán le focail ghrámhara, ionas gur mhéadaigh sé é.
4 Oir a dubhairt seision, Déanaimís ar dtúis sith leis, sula gcuirid sé le hAlasdar inár n-aghaidh:
5 Ar shlí eile cuimhneoidh sé ar na huilc go léir a rinneamar ina aghaidh, agus i gcoinne a bhráithre agus a phobail.
6 Dá bhrí sin thug sé údarás dó slua a bhailiú le chéile, agus airm a sholáthar chun cabhrú leis sa chath: d'ordaigh sé freisin na gialla a bhí sa túr a sheachadadh dó.
7 Ansin tháinig Iónátán go Iarúsailéim, agus léigh sé na litreacha i lucht éisteachta an phobail go léir agus na ndaoine a bhí sa túr:
8 Bhí eagla an domhain orthu, nuair a chuala siad go raibh údarás tugtha ag an rí dó slua a bhailiú.
9 Leis sin thug siadsan an túr a ngiall do Iónátán agus thug sé dá dtuismitheoirí iad.
10 Agus é seo déanta, shocraigh Iónátán é féin in Iarúsailéim, agus thosaigh sé ag tógáil agus ag deisiú na cathrach.
11 Agus d'ordaigh sé don lucht oibre na ballaí agus sliabh Shíón a thógáil timpeall le clocha cearnacha mar dhaingniú; agus rinne siad amhlaidh.
12 Ansin theith na strainséirí a bhí sna daingneacha a thóg Baicchides ar shiúl;
13 Mar sin d'fhág gach duine a áit féin, agus chuaigh sé isteach ina thír féin.
14 I mBetsura amháin a d'fhan dream áirithe díobh siúd a thréig an dlí agus na haitheanta fós: óir ba é a n-áit dhídean é.
15 Nuair a chuala an rí Alastar na gealltanais a chuir Demetrius chuig Iónátán, nuair a cuireadh in iúl dó na cathanna agus na gníomhartha uaisle a rinne sé féin agus a bhráithre, agus na pianta a d'fhulaing siad,
16 Dúirt sé, An bhfaighidh muid a leithéid d'fhear eile? anois dá bhrí sin déanfaimid ár gcara agus Cónaidhm é.
17 Ar an méid sin scríobh sé litir, agus chuir sé chuige í, do réir na bhfocal so, ag rádh,
18 Chuir an Rí Alastar beannacht chuig a dheartháir Iónátán:
19 Chualamar fút, gur fear an-chumhachtach thú, agus gur cara linn thú.
20 Uime sin anois a n-ordóimid thú sa lá so i d'árdshagart ar do náisiún, agus go ngairmfí cara an rí ort; (agus mar sin do chuir sé chuige chugaibh corcra, agus coróin óir:) agus d'iarraidh ort ár gcuid do ghlacadh, agus cairdeas do dhéanamh linn.
21 Mar sin, sa seachtú mí den chéad agus seascadú bliain, ag féasta na tabernacles, chuir Iónátán air an róba naofa, agus chruinnigh fórsaí le chéile agus chuir sé an-chuid armúr ar fáil.
22 Nuair a chuala Demetrius sin, bhí brón mór air, agus a dúirt:
23 Cad atá déanta againn, gur choisc Alastar orainn comhbhá a dhéanamh leis na Giúdaigh chun é féin a neartú?
24 Scríobhfaidh mé chucu freisin focail spreagtha, agus geallaim dóibh uaisleacht agus bronntanais, chun go mbeidh a gcabhair agam.
25 Chuir sé chuige dá bhrí sin chuige iad: Cuireann an Rí Demetrius beannacht chuig muintir na nGiúdach:

26 De bhrí gur choinnigh sibh cúnaint linn, agus gur lean sibh inár gcairdeas, gan ceangal a bheith agaibh lenár naimhde, chualamar seo, agus bímid áthasach.
27 Uime sin fanaigí libh go fóill a bheith dílis dúinne, agus is maith a chúitfimid sibh as na nithe a dhéanann sibh ar ár son,
28 Agus tabharfaidh sé go leor díolúintí duit, agus tabharfaidh sé luach saothair duit.
29 Agus anois saoraim thú, agus ar do shonsa scaoilim na Giúdaigh go léir ó cháin, agus ó nósanna salainn, agus ó chánacha corónach,
30 Agus uaidh sin is cuí liomsa do ghlacadh don tríú cuid, nó do shíol, agus leath toraidh na gcrann, scaoilim é ón lá seo amach, ionas nach dtógfar de thalamh Iúdáia iad, ná de na trí rialtais a chuirtear léi as tír na Samaria agus na Gaililí, ón lá seo amach go brách.
31 Bíodh Iarúsailéim freisin naofa agus saor, agus a teorainneacha, idir dheichithe agus cháin.
32 Agus maidir leis an túr atá ag Iarúsailéim, tugaim údarás air, agus tugaim don ard-shagart, go gcuirfinn ann cibé daoine a roghnóidh sé chun é a choinneáil.
33 Ina theannta sin chuir mé faoi shaoirse gach ceann de na Giúdaigh a bhí á mbraighdeanas as tír Iúdá go dtí aon chuid de mo ríocht, agus beidh mé go n-íocfaidh m'oifigigh go léir ómós a gcuid eallaigh.
34 Ina theannta sin beidh mé ag iarraidh go mbeidh na féilte go léir, agus na sabóidí, agus gealaí nua, agus laethanta sollúnta, agus na trí lá roimh an bhféile, agus na trí lá tar éis na féile, ina dhíolúine agus ina saoirse go léir do na Giúdaigh go léir i mo réimeas.
35 Ní bheidh údarás ag aon duine freisin chun dul i ngleic le haon duine acu nó cur isteach orthu in aon ní.
36 Ina theannta sin, beidh mé ar an áireamh i measc fhórsaí an rí timpeall tríocha míle fear de na Giúdaigh, a dtabharfar pá dóibh, mar a bhaineann le fórsaí uile an rí.
37 Agus cuirfear cuid acu i bhfostú daingean an rí, a mbeidh cuid acu freisin curtha os cionn gnóthaí na ríochta, a bhfuil muinín acu; agus beidh mé go mbeidh a maoirseoirí agus gobharnóirí díobh féin, agus go mairfidh siad ina dhiaidh. a ndlíthe féin, mar a d'ordaigh an rí i dtír Iúdá.
38 Agus maidir leis na trí rialtais a chuirtear le Iúdá ó thír na Samáire, déanaigí ceangal le Iúdáia, ionas go n-áireofar iad a bheith faoi cheann amháin, ná faoi cheangal go gcloífidh siad le húdarás eile seachas údarás na n-ardsagairt.
39 Maidir le Ptolemais, agus an talamh a bhaineann leis, tugaim é mar bhronntanais in aisce don sanctóir in Iarúsailéim ar chostais riachtanacha an sanctóir.
40 Thairis sin tugaim cúig mhíle seicil déag airgid gach bliain as cuntais an rí as na háiteanna a bhaineann leo.
41 Agus an barrachas go léir, nár íoc na hoifigigh isteach mar an gcéanna roimhe seo, tabharfar ó seo amach i dtreo oibreacha an teampaill.
42 Agus taobh leis seo, na cúig mhíle seicil airgid, a bhain siad as úsáidí an teampaill as na cuntais bliain i ndiaidh bliana, scaoilfear fiú na nithe sin, mar go mbaineann siad leis na sagairt a dhéanann an ministir.
43 Agus pé duine a theitheann chun an teampaill in Iarúsailéim, nó a bheidh laistigh dá shaoirsí, agus iad faoi chomaoin ag an rí, nó ar aon ní eile, bíodh saoirse acu, agus gach a bhfuil acu i mo réimse.
44 Ar mhaithe le tógáil agus le deisiú oibreacha an tearmainn tabharfar caiteachais de chuntais an rí.
45 Seadh, agus chun ballaí Iarúsailéim a thógáil agus a dhaingniú ina thimpeall, tabharfar costais as cuntais an rí, agus as tógáil ballaí Iúdáia freisin.
46 Nuair a chuala Iónátán agus an pobal na focail seo, níor thug siad aon chreidiúint dóibh, ná ní bhfuair siad iad, mar gur chuimhnigh siad ar an olc mór a rinne sé ar Iosrael; óir do chuir sé an-chraic orra.
47 Ach bhí áthas an domhain orthu in éineacht le hAlasdar, mar go raibh sé ar an gcéad duine a ghuigh fíorshíocháin leo, agus bhí siad i gcónasc leis i gcónaí.
48 Ansin chruinnigh fórsaí móra an rí Alastar, agus champaigh sé thall i gcoinne Dhéimitriais.
49 Agus tar éis don dá rí dul i mbun catha, theith sluagh Dhémetrius: ach do lean Alastar é, agus do ghabh i réim ina n-aghaidh.
50 Agus lean sé an cath go han-chrónach go dtí go ndeachaigh an ghrian síos: agus an lá sin maraíodh Demetrius.
51 Ina dhiaidh sin chuir Alastar ambasadóirí chuig Ptolemee rí na hÉigipte le teachtaireacht á rá seo:
52 Mar táim tar éis teacht arís go m'fhlaitheas, agus mé suite i ríchathaoir mo shinsir, agus go bhfuair mé an tiarnas, agus gur scrios mé Demetrius, agus gur shroich mé ár dtír;
53Oir tar éis dom dul i mbun catha leis, bhí sé féin agus a shluagh ar seachrán uainne, ionas go mbeimis inár suí i ríchathaoir a ríochta:
54 Déanaimis anois, dá bhrí sin, le chéile léig amity, agus tabhair dom anois d'iníon mar mhnaoi: agus beidh mé i do mhac céile, agus tabharfaidh mé thú féin agus di mar do réir do dhínit.
55 Ansin thug Ptolemee an rí freagra, ag rá: Go sona go raibh an lá ar a bhfuil tú ar ais go dtí an tír de d'aithreacha, agus do shuí i ríchathaoir a ríochta.
56 Agus déanfaidh mé anois leat, mar a scríobh tú: buail liom dá bhrí sin ag Ptolemais, chun go bhfeicfimid a chéile; óir pósfaidh mé m'iníon leat de réir do mhianta.
57 Mar sin chuaigh Ptolemee amach as an Éigipt lena iníon Cleopatra, agus tháinig siad go Ptolemais sa chéad trí fichid agus an dara bliain:
58 Nuair a bhuail an rí Alastar é, thug sé a iníon Cleopatra dó, agus cheiliúir sé a pósadh ag Ptolemais le glóir mhór, mar is gnách do ríthe.
59 Bhí scríofa ag an rí Alastar chuig Iónátán chun go dtiocfadh sé le chéile.
60 A chuaigh leis sin go hionraic go Ptolemais, áit ar bhuail sé leis an dá rí, agus thug airgead agus ór dóibh féin agus dá gcairde, agus go leor bronntanais, agus fuair sé dea-ghean ina radharc.
61 An tráth sin do chruinnigh daoine plódacha ar leith d'Israél, daoine droch-bheo, ina choinne, chun é a chúiseamh: ach ní éistfeadh an rí leo.
62 Seadh níos mó ná sin, d'ordaigh an rí a chuid éadaigh a bhaint de, agus é a éadaí corcra: agus rinne siad amhlaidh.
63 Agus thug sé air suidhe leis féin, agus a dubhairt sé le n-a ríghthibh, Imthigh leis go meadhon na cathrach, agus furógra, gan éinne gearán a dhéanamh ina aghaidh ar aon nídh, agus nách buairt d'aon duine é ar aon chor. .
64 Nuair a chonaic a lucht cúisithe go raibh an onóir aige de réir an fhorógra, agus é éadach corcra, theith siad go léir.
65 Mar sin thug an rí onóir dó, agus scríobh sé é i measc a phríomhchairde, agus rinne sé ina dhiúc de, agus ina rannpháirtí den tiarnas.
66 Ina dhiaidh sin d'fhill Iónátán ar ais go Iarúsailéim faoi shíocháin agus faoi áthas.
67 Ina theannta sin sa; céad trí fichid agus cúigiú bliain tháinig Demetrius mac Déimitriais amach as an gCréit i dtír a aithreacha:
68 Nuair a chuala an rí Alastar á insint, bhí brón ceart air, agus d'fhill sé go hAintíochas.
69 Ansin rinne Demetrius Apollonius gobharnóir Celosiria a ghinearál, a chruinnigh slua mór le chéile, agus a champaigh i Iamnia, agus chuir sé chun Iónátán an t-ardsagart, ag rá:

70 Is tusa amháin a thógann tú féin suas inár n-aghaidh, agus déanaim magadh ar do shon, agus maslaí orm: agus cén fáth a bhfuil do chumhacht á léiriú agat inár n-aghaidh sna sléibhte?
71 Anois, dá bhrí sin, má tá muinín agat as do neart féin, tar anuas chugainn sa machaire, agus ansin déanaimis an scéal a thriail le chéile: óir liomsa atá cumhacht na gcathracha.
72 Fiafraigh agus foghlaim cé hé mise, agus an chuid eile a ghlacann ár bpáirt, agus déarfaidh siad leat nach bhfuil do chos in ann eitilt ina dtír féin.
73 Ar an adhbhar sin ní bheidh tú in ann na marcach agus comhacht chomh mór ar an machaire a chloí, mar nach bhfuil cloch ná breochloch, ná áit chun teitheadh chuige.
74 Mar sin, nuair a chuala Iónátán na briathra seo ó Apolóinias, bhí sé ina intinn, agus ag roghnú deich míle fear chuaigh sé amach as Iarúsailéim, áit ar bhuail Síomón a dheartháir le cuidiú leis.
75 Agus shuigh sé a pubaill i gcoinne Iopa: ach; dhruid Iópa amach as an gcathair é, mar go raibh garastún ag Apalónius ann.
76 Ansin chuir Iónátán léigear air: agus leis sin lig muintir na cathrach isteach é ar eagla: agus mar sin bhuaigh Iónátán Ioáb.
77 Nuair a chuala Apolonius sin, ghlac sé trí mhíle marcach, agus slua mór de choisithe, agus chuaigh sé go hAzótus mar dhuine a bhí ar an turas, agus leis sin tharraing sé amach chuig an machaire é. óir bhí líon mór marcach aige, ar chuir sé a mhuinín.
78 Lean Iónátán ina dhiaidh go hAzótas, áit a ndeachaigh na hairm i mbun catha.
79 D'fhág Apollóinias míle marcach i luíochán anois.
80 Agus bhí a fhios ag Iónátán go raibh luíochán ar a chúl; óir chuadar i gcómhnuidhe ina shluagh, agus chaitheadar saigheada ar an tsluagh, ó mhaidin go tráthnóna.
81 Ach d'fhan an pobal mar a d'ordaigh Iónátán dóibh: agus mar sin bhí capaill na naimhde tuirseach.
82 Ansan do thug Síomón amach a shluagh, agus chuir i gcoinnibh na coise iad, (óir do chaitheadh na marcach) do bhí faitchios air, agus do theith.
83 Agus na marcach scaipthe freisin sa ghort, theith siad go hAzótas, agus chuaigh siad isteach i mBetagán, teampall a n-íol, ar mhaithe le sábháilteacht.
84 Ach chuir Iónátán tine ar Ázót, agus ar na cathracha ina thimpeall, agus thóg sé a gcuid creacha; agus teampull Dhágóin, agus iad a theith isteach ann, do loisg sé le teine é.
85 Mar sin dódh agus do marbhadh leis an gclaidheamh go maith ocht míle fear.
86 Agus as sin d'aistrigh Iónátán a shluagh, agus champaigh sé in aghaidh Ascalon, áit ar tháinig fir na cathrach amach, agus bhuail sé le mór-ghreim air.
87 Ina dhiaidh sin thug Iónátán agus a shluagh ar ais go Iarúsailéim, agus aon chreach acu.
88 Nuair a chuala an rí Alastar na nithe seo, thug sé níos mó onóir do Iónátán.
89 Agus do chuir chuige búcla óir, mar is cóir a thabhairt do dhaoine d'fhuil an ríogh: thug sé Accarón dó freisin agus a theorainneacha ina sheilbh.

CAIBIDIL 11

1Chruinnigh rí na hÉigipte slua mór le chéile, mar an gaineamh atá ar an bhfarraige, agus go leor long, agus chuaigh sé timpeall trí chealg chun ríocht Alastair a fháil, agus í a cheangal dá chuid féin.
2 Leis sin do ghabh sé a thurus don Spáinn go suaimhneach, ionnus gur oscail na cathracha dó, agus do bhuaileadar leis: óir d'ordaigh an rí Alasdar dóibh déanamh amhlaidh, mar gurbh é a dheartháir céile é.
3 Agus mar a chuaigh Ptolemee isteach sna cathracha, chuir sé garastún saighdiúirí i ngach duine acu chun é a choinneáil.
4Agus nuair a tháinig sé i ngar d'Azotus, thaisbeáin siad dó teampall Dhágóin a dódh, agus Azotus agus a bhruachbhailte a scriosadh, agus na coirp a caitheadh thar lear agus iad a dódh sa chath; óir rinne siad carn díobh ar an mbealach ar cheart dó dul.
5 D'inis siad don rí freisin gach a ndearna Iónátán chun an milleán a chur air, ach d'fhan an rí ina shuaimhneas.
6 Ansin bhuail Iónátán an rí le mór-ghreim ag Iopa, áit ar bheannaigh siad dá chéile, agus rinne siad lóistín.
7 Ina dhiaidh sin, nuair a d'imigh Iónátán leis an rí go dtí an abhainn ar a dtugtar Eleutherus, d'fhill sé arís go Iarúsailéim.
8Ar an ábhar sin, tar éis do Rí Ptolemee tiarnas na gcathracha a fháil ar an bhfarraige go Seléicia ar chósta na farraige, shamhlaigh sé drochchomhairle i gcoinne Alastair.
9 Ar an ábhar sin chuir sé ambasadóirí chuig an rí Déimitrias, ag rá, Tar, déanaimis conradh idir sinn, agus tabharfaidh mé duit m'iníon a bhfuil Alastar ag Alastar, agus beidh tú i gceannas i ríocht d'athar:
10 Is aithrím gur thug mé m'iníon dó, óir d'iarr sé mé a mharú.
11 Mar sin rinne sé clúmhilleadh air, mar go raibh sé ag iarraidh a ríochta.
12 Dá bhrí sin thug sé a iníon uaidh, agus thug do Dhémetrius í, agus thréig sé Alastar, ionas go dtuigfí go soiléir a bhfuath.
13 Ansin chuaigh Ptolemee isteach in Antioch, áit ar chuir sé dhá choróin ar a cheann, coróin na hÁise agus na hÉigipte.
14 Sa mheán-shéasúr bhí an rí Alastar i gCilicia, mar go raibh na daoine a bhí ina gcónaí sna ceantair sin tar éis éirí amach uaidh.
15 Ach nuair a chuala Alastar é sin, tháinig sé chun cogaidh ina choinne: leis sin thug an rí Ptolemee a shluagh amach, agus bhuail sé le cumhacht láidir é, agus chuir sé chun eitilte é.
16 Theith Alastar ansin isteach san Arabá chun é a chosaint; ach ardaíodh an rí Ptolemee:
17 Do bhain Zabdiel an tArabach de cheann Alastair, agus chuir sé go Ptoléimé é.
18 Fuair Ptolimí Rí bás freisin an tríú lá ina dhiaidh sin, agus marbhadh a chéile iad siúd a bhí sna daingne.
19 Ar an gcuma sin bhí Demetrius i gceannas sa chéad trí fichid agus an seachtú bliain.
20 Mar an gcéanna do chruinnigh Iónátán na daoine a bhí in Iúdá chun an túr a bhí in Iarúsailéim a thógáil, agus rinne sé go leor inneall cogaidh ina choinne.
21 Ansin tháinig daoine mídhiadhacha, a raibh fuath acu dá muintir féin, chun an rí, agus d'inis siad dó go raibh Iónátán faoi léigear ar an túr,
22 Nuair a chuala sé sin, bhí fearg air, agus láithreach ag cur as dó, tháinig sé go Ptolemais agus scríobh sé chun Iónátán gan léigear a chur ar an túr, ach teacht agus labhairt leis go Ptolemais go mór-ghéar.
23 Mar sin féin, nuair a chuala Iónátán é seo, d'ordaigh sé a theorannú fós: agus thogh sé dream áirithe de sheanóirí Iosrael agus de na sagairt, agus chuir sé é féin i mbaol;
24 Agus ghlac sé airgead agus ór, agus éadaí, agus ilghnéitheach bronntanais sa bhreis, agus chuaigh sé go Ptolemais chun an rí, áit a bhfuair sé dea-ghean ina radharc.
25 Agus cé go ndearna daoine mídhóthanacha áirithe den phobal gearáin ina choinne,
26 Ach ghuigh an rí air mar a rinne a shinsir roimhe seo, agus thug sé ardú céime dó i bhfianaise a chairde go léir,
27 Agus dheimhnigh sé é san ard-shagart, agus sna honóracha go léir a bhí aige roimhe seo, agus thug sé ardcheannas dó i measc a phríomhchairde.

28 Ansin ghuigh Iónátán ar an rí go ndéanfadh sé Iúdáia saor ó cháin, mar aon leis na trí rialtais, le tír na Samáire; agus do gheall sé trí chéad talann dó.
29D'aontaigh an rí mar sin agus scríobh sé litreacha chuig Iónátán faoi na nithe seo go léir ar an gcuma seo:
30Cuireann Rí Déimitrias chuig a dheartháir Iónátán, agus chuig náisiún na nGiúdach, beannacht:
31 Cuirimid chugat anseo cóip den litir a scríobh muid chuig ár gcol ceathrar Lasthenes mar gheall ort, chun go bhfeicfeá í.
32Cuireann an Rí Demetrius chuig a athair Lasthenes beannacht:
33 Tá rún daingean againn an mhaith a dhéanamh do mhuintir na nGiúdach, atá inár gcairde, agus coinnímid cúnaint linn, mar gheall ar a ndea-thoil inár dtreo.
34 Ar an ábhar sin dhaingnigh muid teorainneacha Iúdáia dóibh, leis na trí rialtais Apherema agus Lida agus Ramaitéam, a chuirtear le Iúdá ó thír na Samáire, agus gach ní a bhaineann leo, do gach duine a dhéanann íobairt in Iarúsailéim; in ionad na n-íocaíocht a fuair an rí uathu go bliantúil roimhe seo as torthaí an domhain agus na gcrann.
35 Agus maidir le nithe eile a bhaineann linn, de na deachúna agus na nósanna a bhaineann linne, agus freisin na claiseanna salainn, agus na cánacha coróin, atá dlite dúinn, a scaoileadh againn iad go léir chun a faoisimh.
36 Agus ní chúlghairfear aon ní de seo ón aimsir seo go brách.
37 Féach anois, dá bhrí sin, go ndéanfaidh tú cóip de na nithe seo, agus go dtabharfar do Iónátán é, agus cuir ar an sliabh naofa in áit fheiceálach é.
38 Ina dhiaidh sin, nuair a chonaic an rí Déimitrias go raibh an tír ciúin roimhe, agus nach raibh aon fhrithsheasmhacht ina choinne, chuir sé a fhórsaí go léir ar shiúl, gach duine go dtí a áit féin, ach amháin grúpaí áirithe de strainséirí, ar chruinnigh sé uathu. oileáin na gcéin: uime sin thug fórsaí a aithreacha uile fuath dó.
39 Ina theannta sin bhí Trifón amháin, a bhí de chuid Alastar roimhe seo, agus, ar féachaint go ndearna an slua go léir gearan i gcoinne Dheimreius, chuaigh sé go Simalcue an t-Arabach a thug suas Aintíochas mac Alastar;
40 Agus do leag sé air an t-Aintíochas óg so do thabhairt thairis dó, chun go bhfuigheadh sé ríoghacht i n-ionad a athar: d'innis sé dhó dá bhrí sin gach ní a dhein Demetrius, agus mar a bhí a fhearaibh cogaidh i n-aimhdheóin leis, agus d'fhan sé tamall fada ann. séasúr.
41 Idir an dá linn chuir Iónátán fios chuig an rí Déimitrias, go gcaithfeadh sé lucht an túir amach as Iarúsailéim, agus iad siúd freisin sna daingneacha: óir throid siad in aghaidh Iosrael.
42 Chuir Demetrius fios chuige mar sin chuig Iónátán á rá: Ní hé amháin go ndéanfaidh mé é seo duitse agus do do mhuintir, ach tabharfaidh mé an-onóir duit féin agus do do náisiún, má dhéantar deis.
43 Anois dá bhrí sin is maith a dhéanfaidh tú, má sheolann tú daoine chugam chun cabhrú liom; óir tá mo fhórsaí uile imithe uaim.
44 Ar an méid sin chuir Iónátán trí mhíle fear láidir chuige go hAintíochas: agus nuair a tháinig siad chun an rí, bhí an rí an-sásta lena theacht.
45 Mar sin féin chruinnigh muintir na cathrach iad féin le chéile i lár na cathrach, go dtí céad agus fiche míle fear, agus mharódh siad an rí.
46 Ar an ábhar sin theith an rí isteach sa chúirt, ach choinnigh muintir na cathrach pasáistí na cathrach, agus thosaigh siad ag troid.
47 Ansin ghlaoigh an rí ar na Giúdaigh chun cabhair a fháil, a tháinig chuige go léir láithreach, agus ag scaipeadh iad féin ar fud na cathrach a marbhadh sa chathair an lá sin go dtí an líon céad míle.
48 Chuir siad tine freisin ar an gcathair, agus fuair siad go leor creach an lá sin, agus thug siad an rí.
49 Mar sin nuair a chonaic muintir na cathrach go bhfuair na Giúdaigh an chathair mar ba mhaith leo, tháinig laghdú ar a misneach: dá bhrí sin rinne siad guí ar an rí, agus ghlaoigh siad, ag rá,
50 Deonaigh síocháin dúinn, agus scoirfidh na Giúdaigh den ionsaí orainn agus ar an gcathair.
51 Leis sin chaith siad a n-arm, agus rinne siad síocháin; agus tugadh onóir do na Iúdaígh i radharc an rí, agus i radharc na n-uile a bhí ina réim; agus d'fhill siad go Iarúsailéim, a raibh creacha móra acu.
52 Shuigh an rí Déimitrias mar sin ar ríchathaoir a ríochta, agus bhí an tír ciúin os a chomhair.
53 Mar sin féin chuir sé le chéile i ngach rud a labhair sé, agus choimhthigh sé é féin ó Iónátán, agus ní thug sé luach saothair dó de réir an tairbhí a fuair sé uaidh, ach chuir sé go mór imní air.
54 Ina dhiaidh sin d'fhill Trófón, agus an leanbh óg Aintíochas, a bhí i réim agus a choróinn.
55 Ansin chruinnigh chuige na fir chogaidh go léir a chuir Demetrius ar shiúl, agus throid siad in aghaidh Déimitrias, a chas a dhroim agus a theith.
56 Ina theannta sin ghlac Trifón na heilifintí agus bhuaigh Aintíochas.
57 San am sin scríobh Aintíochas óg chuig Iónátán á rá: "Deimhním san ard-shagart thú agus ceapaim i do cheannasaí ar na ceithre rialtais thú, agus chun bheith ar dhuine de chairde an rí.
58 Ar an méid sin chuir sé chuige chun go bhfreastalófaí orthu, agus thug sé cead ólta in ór, agus é d'éadaí corcra, agus búcla óir a chaitheamh.
59 Rinne sé a dheartháir Síomón mar chaptaen freisin ón áit ar a dtugtar Dréimire Thíruis go teorainn na hÉigipte.
60 Ansin chuaigh Iónátán amach, agus chuaigh sé trí na cathracha ar an taobh thall den uisce, agus chruinnigh fórsaí na Siria go léir chuige chun cabhrú leis: agus nuair a tháinig sé go hAscalón, bhuail muintir na cathrach go hionraic é.
61 As sin chuaigh sé go Gaza, ach dhruid muintir Gaza amach é; uime sin chuir sé léigear air, agus loisg sé a bhruachbhailte le teine, agus chreach sé iad.
62 Ina dhiaidh sin, nuair a ghuigh muintir Ghaza ar Iónátán, rinne sé síocháin leo, agus ghabh clann mhac a bpríomhfhear ina ngialla, agus chuir go Iarúsailéim iad, agus chuaigh tríd an tír go Damaisc.
63 Nuair a chuala Iónátán go raibh prionsaí Déimitriais tagtha go Cades, atá sa Ghailíl, faoi chumhacht mhór, ag iarraidh é a chur as an tír,
64 Chuaigh sé chun bualadh leo, agus d'fhág sé a dheartháir Síomón sa tír.
65 Ansin champaigh Síomón i gcoinne Bethsura agus throid sé ina choinne ar feadh séasúr fada, agus dhún sé é:
66 Ach ba mhian leo síocháin a bheith acu leis, rud a bhronn sé orthu, agus ansin iad a chur amach as sin, agus ghlac siad an chathair, agus chuir sé garastún inti.
67 Maidir le Iónátán agus a shluagh, shuí siad ag uisce Ghenesar, ó thráth go moch ar maidin thugadar go machaire Nasór iad.
68 Agus, féuch, do bhuail sluagh na gcoimhtheach leo ar an machaire, agus tar éis fir luíochán a chur air sna sléibhte, tháinig siad féin ina choinne.
69 Mar sin, nuair a d'éirigh na luíochán ar luíochán as a n-áit agus a chuaigh i mbun catha, theith gach duine de thaobh Iónátán;

70 Sa mhéid nach raibh aon duine acu fágtha, ach amháin Mattaitias mac Absalom, agus Iúdás mac Calphi, ceannairí an tslua.
71 Ansin chíos Iónátán a chuid éadaigh, agus chaith talamh ar a cheann agus rinne sé guí.
72 Tar éis dó dul chun catha arís, chuir sé chun eitilte iad, agus mar sin theith siad.
73 Agus nuair a chonaic a chuid fear féin a theith é seo, d'iompaigh siad arís air, agus chuaigh siad ar a thóir go Cades i dteannta a bpubaill féin, agus champaigh siad ann.
74 Maraíodh mar sin de na cinneach an lá sin timpeall trí mhíle fear, ach d'fhill Iónátán go Iarúsailéim.

CAIBIDIL 12

1 Nuair a chonaic Iónátán an t-am sin ag déanamh seirbhíse dó, roghnaigh sé fir áirithe, agus chuir sé chun na Róimhe iad chun an cairdeas a bhí acu leo a dhaingniú agus a athnuachan.
2 Chuir sé litreacha freisin chuig na Lacedemonians, agus chuig áiteanna eile, chun na críche céanna.
3 Mar sin chuadar chun na Róimhe, agus chuadar isteach sa Seanadh, agus a dubhairt siad, Iónátán an t-árd-shagart, agus sluagh na nGiúdach, do chuir chugaibh sinn, go n-athnuadhaodh sibh an cáirdeas a bhí agaibh leo, agus léigean. , mar a bhíodh.
4 Ar an ábhar sin thug na Rómhánaigh litreacha dóibh go dtí gobharnóirí gach áit chun iad a thabhairt isteach go síochánta i dtír Iúdá.
5 Agus seo í cóip na litreacha a scríobh Iónátán chun na Lacedemonians:
6 Cuireann Iónátán an t-ardsagart, agus seanóirí an náisiúin, agus na sagairt, agus na Giúdaigh eile, a mbráithre beannú chuig na Lacedemonians:
7 Do seoladh litreacha san aimsir a chuaigh thart go dtí Onias an t-ardsagart ó Dhariias, a bhí i gceannas an tráth sin in bhur measc, chun a chur in iúl gur bráithre sibh, mar a shonraíonn an chóip atá frithghealltа anseo.
8 Agus an tráth sin ghuigh Onias go hómósach ar an ambasadóir a cuireadh uaithi, agus a fuair na litreacha, inar cuireadh an scéala agus an cairdeas in iúl.
9 Dá bhrí sin ní mór dúinne freisin, cé nach gá dúinn aon cheann de na rudaí seo, leabhair naofa na scrioptúr a bheith againn inár lámha chun sólás a thabhairt dúinn;
10 Mar sin féin do rinneamar iarracht ar sheoladh chugat chun bráithreachas agus cairdeas a athnuachan, ar eagla go ndéanfaimis strainséirí ar fad daoibh: óir tá tamall fada imithe ó sheol sibh chugainn.
11 Cuimhnímis, dá bhrí sin, i gcónaí gan stad, inár bhféilte, agus i laethanta áisiúla eile, oraibh sna híobairtí a ofrálaimid, agus inár nguí, mar is cúis, agus mar a éiríonn linn smaoineamh ar ár mbráithre:
12 Agus tá áthas orainn go díreach as do onóir.
13 Maidir linn féin, bhí trioblóidí móra agus cogaí móra againn ar gach taobh, ionnas gur throid na ríthe timpeall orainn inár n-aghaidh.
14 Mar sin féin ní bheimis trioblóideach oraibhse, ná ag daoine eile dár gcomhghuaillithe agus dár gcairde, sna cogaí seo:
15Oir tá cabhair againn ó neamh a thugann cúnamh dúinn, sa chaoi go saortar sinn ónár ngaillimh, agus go dtugtar ár naimhde faoi chois.
16 Ar an ábhar sin roghnaigh muid Numenius mac Aintíochais, agus Antipater mac Iaáis, agus chuir muid chun na Rómhánaigh iad, chun an aoibhneas a bhí againn leo agus an léig roimhe a athnuachan.
17 D'ordaíomar dóibh freisin dul chugaibh, agus beannacht a thabhairt daoibh agus ár litreacha a sheachadadh maidir le hathnuachan ár bráithreachais.
18 Uime sin anois is maith a dhéanfaidh sibh freagra a thabhairt dúinn air.
19 Agus is é seo an cóip de na litreacha a chuir Oniares.
20 Beannacht Areus rí na Lacedemonians chun Onias an t-ardsagart:
21 Tá sé faighte i scríbhinn, gur bráithre iad na Lacedemonians agus na Giúdaigh, agus gur de shíol Abrahám iad:
22 Anois, dá bhrí sin, ós rud é go bhfuil sé seo curtha i ár n-eolas, is maith a dhéanfaidh sibh scríobh chugainn faoi bhur rathúnas.
23 Scríobhaimid ar ais chugaibh arís, á rá gur leatsa bhur n-eallach agus bhur n-earraí, agus gur libhse na h-árd-chroí atá againne.
24 Nuair a chuala Iónátán go raibh prionsaí Déimiias ag troid ina choinne le slua ní ba mhó ná riamh,
25 D'imigh sé ó Iarúsailéim, agus bhuail sé leo i dtír Amaitis: óir níor thug sé faoisimh dóibh dul isteach ina thír.
26 Chuir sé spiairí freisin chuig a bpubaill, agus tháinig siad arís, agus d'inis sé dó go raibh siad ceaptha chun teacht orthu i séasúr na hoíche.
27 Dá bhrí sin, chomh luath agus a bhí an ghrian ag dul síos, d'ordaigh Iónátán dá chuid fear faire a dhéanamh agus a bheith ina n-arm, chun go mbeadh siad réidh le troid ar feadh na hoíche ar fad: chuir sé ceintinéil amach freisin timpeall an tslua.
28 Ach nuair a chuala na naimhde go raibh Iónátán agus a chuid fear réidh don chath, tháinig eagla agus crith ina gcroí agus las siad tinte ina gcampa.
29 Ach ní raibh a fhios ag Iónátán ná ag a chomhluadar é go maidin: óir chonaic siad na soilse ar lasadh.
30 Lean Iónátán ina ndiaidh, ach níor rug sé orthu: óir chuaigh siad thar abhainn Eleuterus.
31 Mar sin d'iompaigh Iónátán ar na hArabaigh, dá ngairtear Zabadeans, agus bhuail sé iad agus thóg a gcuid creacha.
32 Agus ag imtheacht as sin, tháinig sé go Damascus, agus mar sin do ghluais sé tríd an tír go léir,
33 D'imigh Síomón freisin amach, agus chuaigh sé tríd an tír go hAscalón, agus na daingnithe in aice leis, as a ndeachaigh sé i leataobh go Iopa, agus bhuaigh sé é.
34Oir chuala sé go dtabharfaidís an greim dóibh siúd a ghlac páirt Dhémetrius; uime sin do chuir sé garastún ann d'á choimeád.
35 Ina dhiaidh sin tháinig Iónátán abhaile arís, agus ghlaoigh sé seanóirí an phobail le chéile agus chuaigh sé i gcomhairle leo faoi dhaingne a thógáil in Iúdá,
36 Agus ballaí Iarúsailéim a dhéanamh níos airde, agus sliabh mór a ardú idir an túr agus an chathair, chun í a scaradh ón gcathair, ionas go mbeadh sí ina haonar, ionas nach ndíolfadh daoine ná nach gceannódh siad inti.
37 Ar an ábhar sin tháinig siad le chéile chun an chathair a thógáil, mar go raibh cuid den bhalla i dtreo an tsrutha ar an taobh thoir tite síos, agus rinne siad deisiú ar an gceann ar a dtugtar Capenatha.
38 Chuir Síomón suas freisin Adidá i Sephela, agus rinne sé láidir le geataí agus barraí.
39Anois chuaigh Trifón ar tí ríocht na hÁise a fháil, agus Antiochus an rí a mharú, chun an choróin a chur ar a cheann féin.
40 Mar sin féin bhí eagla air nach gcuirfeadh Iónátán bac air, agus go dtroidfeadh sé ina aghaidh; uime sin d'iarr sé bealach chun Iónátán a ghlacadh, chun é a mharú. Mar sin d'aistrigh sé, agus tháinig go Bethsan.

41 Ansin chuaigh Iónátán amach chun bualadh leis agus daichead míle fear a roghnaíodh don chath, agus tháinig sé go Béit San.
42 Nuair a chonaic Trófón go raibh Iónátán ag teacht le fórsa chomh mór, níorbh áil leis a lámh a shíneadh ina aghaidh;
43 Ach ghlac sé go macánta é, agus mhol sé é dá chairde go léir, agus thug sé bronntanais dó, agus d'ordaigh a chuid fear cogaidh a bheith chomh géilliúil dó, is dó féin.
44 Dúirt sé freisin le Iónátán, "Cad chuige ar thug tú an pobal seo go léir i dtrioblóid chomh mór sin, agus nach bhfuil cogadh idir sinn?
45 Dá bhrí sin cuir abhaile arís iad, agus roghnaigh cúpla fear le fanacht ort, agus tar liomsa go Ptolemais, óir tabharfaidh mé duit é, agus an chuid eile de na daingin agus de na fórsaí láidre, agus gach duine a bhfuil cúis acu leis: mar dom, fillfidh mé agus imeoidh mé: óir is é seo cúis mo theacht.
46 Chreid Iónátán é mar a d'iarr sé air, agus chuir sé uaidh a shluagh a chuaigh isteach i dtír Iúdá.
47 Agus leis féin níor fhan aige ach trí mhíle fear, ar chuir sé dhá mhíle díobh isteach sa Ghailíl, agus míle díobh ag imtheacht leis.
48 Chomh luath agus a chuaigh Iónátán isteach i Ptolamais, dhruid muintir Ptolamais na geataí agus ghabhadar é, agus iadsan uile a tháinig in éineacht leis mharaigh siad leis an gclaíomh.
49 Ansin chuir Trófón slua de choisithe agus de mharcaigh isteach sa Ghailíl agus isteach sa machaire mór, chun comhluadar Iónátán go léir a scrios.
50 Ach nuair a bhí a fhios acu gur tógadh Iónátán agus na daoine a bhí in éineacht leis agus gur marbhadh iad, spreag siad a chéile; agus chuaigh sé gar dá chéile, ullmhaithe chun troid.
51 Dá bhrí sin, an dream a lean orthu, ar thuig siad go raibh siad réidh chun troid ar feadh a saoil, d'iompaigh siad ar ais arís.
52 Leis sin tháinig siad go léir go síochánta i dtír Iúdá, agus ansin rinne siad caoineadh Iónátán agus iad siúd a bhí in éineacht leis, agus bhí eagla an-mhór orthu; uime sin rinne Iosrael go léir cumha mór.
53 Ansin d'iarr na cinneach go léir a bhí ina thimpeall an uair sin iad a mhilleadh: óir a dúirt siad, Níl captaen ar bith acu, ná aon duine chun cabhrú leo: anois déanaimis cogadh orthu, agus cuirimis a gcuimhneacháin as measc na bhfear.

CAIBIDIL 13

1Nuair a chuala Síomón go raibh slua mór bailithe le chéile ag Trifón chun tír Iúdá a ionradh agus a scrios,
2 Agus chonaic sé go raibh an pobal faoi chrith agus eagla mór, chuaigh sé suas go Iarúsailéim, agus chruinnigh an pobal le chéile,
3 Agus thug sé comhairle dóibh , ag rá , sibh féin a fhios cad iad na rudaí iontacha mé , agus mo bhráithre , agus teach m 'athar , a dhéanamh ar na dlíthe agus an sanctóir , freisin na cathanna agus trioblóidí atá feicthe againn .
4 Dá bhrí sin maraíodh mo bhráithre go léir ar son Iosrael, agus fágtar mé i m'aonar.
5 Bígí i bhfad uaim anois, dá bhrí sin, mo bheatha féin a spáráil in aimsir an ghátair: óir ní fearr mé ná mo bhráithre.
6 Gan amhras díoghalfaidh mé mo náisiún, agus an sanctóir, agus ár mná céile, agus ár bpáistí: ós rud é go bhfuil na cinneach go léir le chéile chun sinn a scrios an-tromchúiseach.
7 Chomh luath agus a chuala na daoine na focail seo, tháinig athbheochan ar a spiorad.
8 Agus d'fhreagair siad le guth ard, ag rá, Beidh tú i gceannas orainn in ionad Iúdá agus Iónátán do dheartháir.
9 Troid thusa ár gcathanna, agus cibé rud a ordaíonn tú dúinn, déanaimid é sin.
10 Ansin chruinnigh sé na fir chogaidh go léir le chéile, agus rinne sé deifir ballaí Iarúsailéim a chríochnú, agus dhaingnigh sé ina thimpeall.
11 Agus chuir sé Iónátán mac Absolom, agus mór-chumhacht leis, go Iopa, agus iad ag caitheamh amach na ndaoine a bhí ann, d'fhan ann.
12 Mar sin d'imigh Trófón ó Ptolemaus le cumhacht mhór chun ionradh a dhéanamh ar thír Iúdá, agus bhí Iónátán ina gharda leis.
13 Ach shuigh Síomón a phubaill ag Adida os comhair an mhachaire.
14 Agus nuair a bhí a fhios ag Trifón go raibh Síomón éirithe suas in ionad a dhearthár Iónátán, agus é ar intinn aige dul i mbun catha leis, chuir sé teachtairí chuige ag rá:
15 De bhrí go bhfuil do dheartháir Iónátán i seilbh againn, is ar airgead atá dlite dó i dtaisce an rí maidir leis an ngnó a rinneadh dó.
16 Uime sin cuirigí anois céad tallann airgid, agus a bheirt mhac mar ghiall, ionnus go n-eiríghthear sé as sinne, agus go scaoilfimís amach é.
17 Leis seo a Shíomóin, cé gur thuig sé gur labhair siad go cealgach ris, fós féin chuir sé an t-airgead agus na leanaí, ar eagla go dtabharfadh sé dó féin fuath mór don phobal:
18 Cé a déarfadh, Mar nár chuir mé an t-airgead agus an chlann chuige, tá Iónátán marbh dá bhrí sin.
19 Mar sin chuir sé chucu an chlann agus an céad tallann: ach níor scaoil Trifón le chéile agus ní scaoilfeadh sé Iónátán amach.
20 Agus ina dhiaidh sin tháinig Trifón chun ionradh a dhéanamh ar an talamh, agus chun é a scrios, ag dul timpeall ar an mbealach go hAdora: ach chuaigh Síomón agus a shluagh ag siúl ina choinne i ngach áit, cibé áit a ndeachaigh sé.
21Chuir na daoine a bhí sa túr teachtairí go dtí Trifón chun go ndéanfadh sé a theacht chucu ag an bhfásach a bhrostú, agus go gcuirfeadh sé biatais chucu.
22 Uime sin d'ullmhaigh Trifon a mharc-shluagh uile do theacht an oidhche sin: ach do thuit sneachta ro-mhór, dá bhrígh níor tháinig sé. D'imigh sé mar sin, agus tháinig sé go tír na Galaad.
23 Agus nuair a tháinig sé i ngar do Bhascama mharaigh sé Iónátán, a cuireadh ann.
24 Ina dhiaidh sin d'fhill Triafón agus chuaigh isteach ina thír féin.
25 Ansin chuir Síomón uaithi, agus thóg sé cnámha Iónátán a dheartháir, agus d'adhlacadh iad i Maighdin, cathair a aithreacha.
26 Rinne Iosrael go léir cumha mór ar a shon, agus rinne siad caoineadh mórán laethanta air.
27 Thóg Síomón séadchomhartha freisin ar uaigh a athar agus a bhráithre, agus d'ardaigh sé go hard é go radharc, le cloch shnoite ina dhiaidh agus roimhe.
28 Ina theannta sin chuir sé suas seacht bpirimid, duine ar a chéile, dá athair, agus dá mháthair, agus dá cheathrar deartháireacha.
29 Agus iad seo rinne sé gléasanna grinn, ar a leag sé piléir mhóra, agus ar na piléir rinne sé a n-armúr go léir chun cuimhne suthain, agus na longa armúrtha snoite, go bhfeicfí dóibh siúd go léir a sheolann ar an bhfarraige. .
30 Seo an uaigh a rinne sé i Maighdin, agus tá sé fós ann go dtí an lá inniu.
31 Do dhruid Trifón go cealgach leis an rí óg Aintíochas, agus mharbh sé é.

32 Agus do ghabh sé ríoghacht 'na ionad, agus do chonnairc sé é féin 'na rí ar an Áise, agus thug sé uathbhás mór ar an dtalamh.
33 Ansin thóg Síomón suas na daingnithe i Iúdáia, agus chuir sé fál timpeall orthu le túir arda, agus ballaí móra, agus geataí, agus barraí, agus chuir sé suas bialann iontu.
34 Ina theannta sin roghnaigh Síomón fir, agus chuir sé chuig an rí Déimitrias, sa deireadh go dtabharfadh sé díolúine don tír, mar go gcaithfí gach a ndearna Trifón a chreach.
35 Dár fhreagair an rí Demetrius agus a scríobh chuige mar seo:
36 Cuireann an Rí Déimitrias go Síomón an t-ardsagart, agus cara na ríthe, agus seanóirí agus náisiún na nGiúdach, beannacht:
37 An choróin óir, agus an róid scarlaid, a chuir sibh chugaibh, faighte againne: agus táimíd ullamh chun sith dhaingean do dhéanamh ribh, seadh, agus scríobhadh chun ár n-oifigigh, chun na díolúintí a deonaíodh dúinn a dhaingniú.
38 Agus cibé cúnaint a rinneamar leat, seasfaidh sé; agus na daingneáin a thóg sibh, is libhse iad.
39 Maidir le haon mhaoirsiú nó locht a dhéantar go dtí an lá atá inniu ann, maithimid é, agus an cháin choróin atá dlite daoibhse freisin: agus má íoctar aon cháin eile in Iarúsailéim, ní íocfar é níos mó.
40 Agus féach, an dream atá cruinn 'n-a measg, le bheith 'n-ár gcúirt, cuirigí i n-áirde air sin, agus go mbéadh síocháin eatorra.
41 Mar sin tógadh cuing na gcéin ó Iosrael sa chéad agus an seachtódú bliain.
42 Ansin thosaigh muintir Iosrael ar scríobh ina n-ionstraimí agus ina gconarthaí, Sa chéad bhliain de Shíomón an t-ardsagart, gobharnóir agus ceannaire na nGiúdach.
43 Sna laethanta sin champaigh Síomón in aghaidh Gaza agus chuir sé faoi léigear é ina thimpeall; rinne sé freisin inneall cogaidh, agus leag sé ag an gcathair é, agus bhuail sé túr áirithe, agus ghlac é.
44 Agus iadsan a bhí san inneall léim isteach sa chathair; leis sin bhí corrughadh mór sa chathair:
45 Sa mhéid is gur chíos muintir na cathrach a gcuid éadaí, agus gur dhreap siad ar na ballaí lena mná céile agus lena gclann, agus ghlaoigh siad le guth ard, ag guidhe ar Shíomón síocháin a thabhairt dóibh.
46 Agus a dubhairt seision, Ná déana linne do réir ár n-aingidheachta, ach do réir do thrócaire.
47 Mar sin bhí suairceas ar Shíomón ina n-aghaidh, agus níor throid sé níos mó ina gcoinne, ach chuir sé amach as an gcathair iad, agus ghlan sé na tithe ina raibh na híola, agus chuaigh sé isteach inti mar sin le hamhrán agus le buíochas.
48 Seadh, chuir sé gach neamhghlan amach as, agus chuir sé ann a leithéid de dhaoine a choimeádfadh an dlí, agus rinne sé níos láidre é ná mar a bhí roimhe, agus thóg sé áit chomhnaithe ann dó féin.
49 Do coinníodh an túr in Iarúsailéim chomh teann sin, nárbh fhéidir leo teacht amach, ná dul isteach sa tír, ná ceannach, ná díolachán a dhéanamh: mar sin bhí siad i gcruachás mór ar easpa bia, agus cailleadh líon mór díobh. trí ghorta.
50 Ansin ghlaoigh siad ar Shíomón, ag impí air a bheith i gcomhluadar leo: an rud a dheonaigh sé dóibh; agus nuair a chuir sé amach as sin iad, do ghlan sé an túr ó thruailliú:
51 Agus ar an trí fichid lá den dara mí, sa chéad seachtó agus an chéad bhliain, ag gabháil buíochais, agus craobhacha de chrainn phailme, agus le cláirseach, agus ciombail, agus le viols, agus iomainn, agus amhráin: scriosadh namhaid mór as Iosrael.
52 D'ordaigh sé freisin an lá sin a choimeád gach bliain le áthas. Ina theannta sin rinne sé cnoc an teampaill a bhí ag an túr níos láidre ná é, agus chomhnuigh sé é féin lena chomhluadar.
53 Agus nuair a chonaic Síomón go raibh Seán a mhac ina fhear cróga, rinne sé ina chaptaen ar na sluaite go léir é; agus chomhnuigh sé i nGazara.

CAIBIDIL 14

1 Sa chéad trí fichid agus an dóú bliain bhailigh an rí Déimitrias a fhórsaí le chéile, agus chuaigh sé go Meáin chun cabhair a fháil dó chun troid i gcoinne Thriafón.
2 Ach nuair a chuala Arsaces, rí na Peirse agus Mheáin, go ndeachaigh Demetrius isteach laistigh dá theorainn, chuir sé duine dá phrionsaí chun é a ghlacadh beo:
3 A d'imigh agus a bhuail an slua Déimitrias, agus a ghlac é agus a thug go Arsaces é, a chuir ina choimirce é.
4 Maidir le tír Iúdá, bhí sí ciúin ar feadh laethanta Shíomóin; óir d'iarr sé maith a náisiúin ar an gcuma san, gur thaitnigh a údarás agus a onóir go maith leo go brách.
5 Agus mar do bhí onórach ina ghníomhartha go léir, is amhlaidh sin gur ghabh sé Iópa mar chuan, agus go ndearna sé bealach isteach go hoileáin na farraige,
6 Agus do mhéadaigh sé teorainneacha a náisiúin, agus d'athshlánaigh an tír,
7 Agus chruinnigh siad le chéile líon mór de na mbraighdean, agus bhí an tiarnas Gazara, agus Bethsura, agus an túr, as a thóg sé gach neamhghlan, agus ní raibh aon duine a bhí ina choinne.
8 Ansin rinne siad a dtalamh i síocháin, agus thug an talamh méadú di, agus crainn na páirce a toradh.
9 Shuigh na seandaoine go léir ar na sráideanna, ag cur rudaí maithe in iúl le chéile, agus chuir na fir óga orthu éadaí glórmhar cogaidh.
10 Chuir sé bia ar fáil do na cathracha, agus chuir sé gach cineál armais iontu, ionas go raibh cáil ar a ainm onórach go deireadh an domhain.
11 Rinne sé síocháin sa tír, agus bhí lúcháir mhór ar Iosrael:
12Oir shuigh gach duine faoina fhíniúin agus faoina chrann fige, agus ní raibh aon duine ann chun iad a bhriseadh:
13Ní raibh fágtha sa tír ach an oiread chun troid ina gcoinne: agus na ríthe féin a bhí scriosta sna laethanta sin.
14 Ina theannta sin neartaigh sé iad siúd go léir dá mhuintir a tugadh os íseal: an dlí chuardaigh sé amach; agus gach uile mhaisightheóir ar an dlighe agus an drochdhuine do ghabh sé uaidh.
15 D'áilnigh sé an sanctóir, agus d'iolraigh sé soithí an teampaill.
16 Nuair a chualathas sa Róimh, agus chomh fada le Sparta, go raibh Iónátán marbh, bhí brón mór orthu.
17 Ach a luaithe a chuala siad go ndearnadh a dheartháir Síomón ina ardsagart ina ionad, agus go raibh sé i gceannas ar an tír agus ar na cathracha inti:
18 Scríobh siad chuige i dtáblaí práis chun an cairdeas agus an ceangal a rinne siad le Iúdás agus lena bhráithre Iónátán a athnuachan:
19 Cad iad na scríbhinní a léadh os comhair an phobail in Iarúsailéim.
20 Agus is é seo cóip na litreacha a sheol na Lacedemonians; Cuireann uachtaráin na Lacedemonians, mar aon leis an gcathair, chuig Síomón an t-ardsagart, agus na seanóirí, agus na sagairt, agus iarmhar mhuintir na nGiúdach, ár mbráithre, beannú:
21Deimhnigh na hambasadóirí a cuireadh chun ár muintire sinn de do ghlóir agus d'onóir: mar sin bhí áthas orainn as a dteacht,

22 Agus do chláraigh na neithe do labhair siad i gcómhairle na ndaoine ar an gcuma so; Tháinig Numenius mac Aintíochais, agus Antipater mac Iason, ambasadóirí na nGiúdach, chugainn chun an cairdeas a bhí acu linn a athnuachan.
23 Agus ba thoil leis an bpobal siamsaíocht a thabhairt do na fir go hionraic, agus cóip a n-ambasáiste a chur i dtaifid phoiblí, ionas go mbeadh cuimhneachán ag muintir na Lacedemonians de: ina theannta sin scríobhamar cóip de chuig Síomón an t-ardsagart..
24 Ina dhiaidh sin chuir Síomón Numenius chun na Róimhe le sciath mhór óir de mheáchain míle punt chun an léig a dhaingniú leo.
25 Nuair a chuala na daoine sin, dúirt siad, "Cad buíochas a thabharfaimid do Shíomón agus dá chlann mhac?
26Oir bhunaigh sé féin agus a bhráithre agus teach a athar Iosrael, agus ruaig siad a naimhde uathu, agus dheimhnigh siad a saoirse.
27 Mar sin scríobh siad é i dtáblaí práis, a leag siad ar philéar i sliabh Shion: agus seo é cóip na scríbhinne; An t-ochtú lá déag de mhí Elul, sa chéad trí fichid a dó dhéag, is í an tríú bliain do Shíomón an t-ardsagart,
28 Ag Sáramal i gcomhthionól mór na sagairt, agus na ndaoine, agus uachdarain an náisiúin, agus seanóirí na tíre, cuireadh na nithe seo in iúl dúinn.
29 Mar is minic a bhíodh cogaí ar siúl sa tír, inar chuir Síomón mac Mattatiias, de shliocht Iarib, agus a bhráithre iad féin i gcontúirt, ar mhaithe lena n-ionad a choinneáil, agus an dlí a chur i gcontúirt. thug a náisiún onóir mhór dá náisiún:
30 (Oir ina dhiaidh sin tar éis do Iónátán a náisiún a bhailiú le chéile agus a bheith ina ardsagart acu, cuireadh lena mhuintir é,
31 D'ullmhaigh a gcuid naimhde ionradh a dhéanamh ar a dtír féin, chun í a scrios, agus lámha a leagan ar an sanctóir:
32 San am sin d'éirigh Síomón suas, agus throid sé ar son a náisiúin, agus chaith sé cuid mhór dá mhaoin féin, agus d'armadar daoine cróga a náisiúin agus thug tuarastal dóibh,
33 Agus dhaingnigh sé na cathracha Iúdá, mar aon le Bethsura, atá ar an teorainn na Iúdáia, mar a raibh armúr na naimhde roimhe; ach leag sé garastún Giúdach ann:
34 Ina theannta sin dhaingnigh sé Iópa atá suite ar an bhfarraige, agus Gazera, atá ar an teorainn le hAzót, mar a raibh na naimhde ina gcónaí roimhe; ach chuir sé Giúdaigh ann, agus chuir sé gach ní cuí ar fáil dóibh chun cúiteamh a dhéanamh dó.)
35 Uime sin do chan an pobal gníomhartha Shíomóin , agus don ghlóir a cheap sé a thabhairt dá náisiún, rinne sé a rialtóir agus a ard-shagart de, mar go ndearna sé na nithe seo go léir, agus ar son an chirt agus an chreidimh a choinnigh sé dá náisiún, agus chuige sin d'iarr sé ar gach slí a phobal a mhóradh.
36 Oir le linn a ré d'éirigh rudaí ina lámha , ionnus gur tógadh na cinneach amach as a dtír , agus iadsan freisin a bhí i gcathair Dháiví in Iarúsailéim , a rinne túr dóibh féin , as a d'eisigh siad , agus a thruailligh siad . go léir ar an sanctóir, agus rinne go leor dochar san ionad naofa:
37 Ach chuir sé Giúdaigh ann. agus dhaingnigh sé é ar mhaithe le sábháltacht na tíre agus na cathrach, agus d'ardaigh sé ballaí Iarúsailéim.
38 Dhaingnigh an Rí Déimitrias é freisin san ard-shagart de réir na nithe sin,
39 Agus rinne sé duine dá chairde, agus thug sé onóir mhór dó.
40Oir chuala sé á rá, gur ghlaoigh na Rómhánaigh na Giúdaigh ina gcairde agus ina gcónascairí agus ina mbráithre; agus gur thugadar siamsa go hionraic d'ambasadóirí Shíomóin;
41 Ina theannta sin go raibh áthas ar na Giúdaigh agus na sagairt go mbeadh Síomón ina ghobharnóir agus ina ardsagart acu go deo, go n-éireodh fáidh dílis;
42 Ina theannta sin go mbeadh sé ina chaptaen orthu, agus go mbeadh sé i gceannas ar an sanctóir, chun iad a chur os cionn a n-oibreacha, agus ar fud na tíre, agus ar armúr, agus ar na daingin, ionas, a deirim, go mbeadh sé i gceannas ar an. tearmann ;
43 Ina theannta sin, go gcloífí le gach éinne, agus go ndéanfaí gach scríbhinn sa tír ina ainm, agus é a bheith éadaigh de chorcra, agus ór a chaitheamh air:
44 Mar an gcéanna go mbeadh sé dleathach do dhuine ar bith den phobal nó de na sagairt aon cheann de na nithe seo a bhriseadh, nó a bhriathra a rá, nó comhthionól a bhailiú sa tír gan é, nó é a bheith éadach corcra, nó búcla de a chaitheamh. óir;
45 Agus cibé duine ar chóir dó a mhalairt a dhéanamh, nó a bhriseann aon cheann de na nithe seo, is cóir dó pionós a ghearradh.
46 Mar sin thaitin sé leis an bpobal go léir déileáil le Síomón, agus déanamh mar a dúradh.
47 Ansin ghlac Síomón leis seo, agus ba mhaith leis a bheith ina ardsagart, agus ina chaptaen agus ina rialtóir ar na Giúdaigh agus na sagairt, agus iad go léir a chosaint.
48 Mar sin d'ordaigh siad an scríbhinn seo a chur i táblaí práis, agus iad a chur suas laistigh de chompás an sanctóir in áit fheiceálach;
49 Agus a chóipeanna de do chur i dtaisce sa chiste, chun go mbeadh siad ag Síomón agus ag a chlann mhac.

CAIBIDIL 15

1Chuir Aintíochas mac Déimitriais an rí litreacha ó oileáin na farraige chuig Síomón sagart agus prionsa na nGiúdach, agus chuig an bpobal go léir;
2 Ba iad seo a bhí ann: Beannacht an Rí Antiochus do Shíomón an t-ardsagart agus prionsa a náisiúin, agus do mhuintir na nGiúdach:
3 Ar an gcuma san do thionnsgain daoine plaigh áirithe ríocht ár n-aithreacha, agus is é mo chuspóir cur ina aghaidh arís, go gcuirfinn ar ais ar an tseanstát í, agus chuige sin gur chruinnigh siad an iliomad saighdiúirí iasachta le chéile, agus gur ullmhaigh longa cogadh ;
4 Is é mo chiall freisin dul ar fud na tíre, chun go ndíreofar mé orthu siúd a scrios é, agus a rinne go leor cathracha sa ríocht ina bhfásach:
5 Deimhním anois, dá bhrí sin, duit na tabhartais go léir a thug na ríthe romham duit, agus cibé bronntanais eile a dheonaigh siad.
6 Tugaim cead duit freisin airgead a chur ar do thír le do stampa féin.
7 Agus maidir le Iarúsailéim agus an sanctóir, lig dóibh a bheith saor; agus an armúr go léir a rinne tú, agus na daingnithe a thóg tú, agus a choinnigh i do lámha, go bhfanfaidís ionat.
8 Agus má bhíonn aon ní, nó a bheidh, mar gheall ar an rí, maithfear duit é ó seo amach go brách.
9 Ina theannta sin, nuair a bheidh ár ríocht bainte amach againn, cuirfimid onóir mhór ortsa, agus ar do náisiún, agus ar do theampall, ionas go mbeidh aithne ar d'onóir ar fud an domhain mhóir.
10 Sa chéad trí fichid agus sa cheathrú bliain déag chuaigh Aintíochas isteach i dtír a shinsear: ag an am sin tháinig na fórsaí go léir le chéile chuige, ionas gur beag a fágadh in éineacht le Trifón.

11 Dá bhrí sin ar a thóir ar an rí Antiochus, theith sé go Dora, atá suite ar thaobh na farraige:
12 Oir chonaic sé go dtáinig trioblóid air go léir ar an toirt, agus gur thréig a fhórsaí é.
13 Ansin champaigh Aintíochas in aghaidh Dhóra, agus céad agus fiche míle fear cogaidh aige, agus ocht míle marcach.
14 Agus nuair a chuartuigh sé an chathair thart, agus a cheangail sé longa i ngar don bhaile ar thaobh na mara, do chraith sé an chathair ar tír ná ar muir, agus níor fhulaing sé dul amach ná isteach.
15 Sa mheán-shéasúr tháinig Numenius agus a chomhluadar ón Róimh, agus litreacha acu chun na ríthe agus na dtíortha; inar scríobhadh na nithe seo:
16 Beannacht le Lucius, comhairleach na Róimhe don rí Ptolemee:
17 Tháinig ambasadóirí na nGiúdach, ár gcáirde agus ár gcomharsana, chugainn chun an tseanchairdeas agus an léigir a athnuachan, á gcur ó Shíomón an t-ardsagart, agus ó mhuintir na nGiúdach:
18 Thug siad leo sciath óir míle punt.
19 Mheasamar dá bhrí sin gur mhaith an rud é scríobh chun na ríthe agus na dtíortha, gan aon dochar a dhéanamh dóibh, ná a gcathracha ná a dtíortha a chomhrac, agus gan cúnamh a thabhairt dá naimhde ina gcoinne.
20 Ba bhreá linne freisin an sciath a fháil uathu.
21 Dá bhrí sin, má bhíonn péisteanna lofa ar bith a theith óna dtír chugaibh, tabhair thairis iad do Shíomón an t-ardsagart, chun pionós a ghearradh orthu de réir a ndlí féin.
22 Mar an gcéanna scríobh sé chuig Déimeitríus an rí, agus chuig Attalus, chuig Ariarates agus Arsaces,
23 Agus do na tíortha go léir agus do Samsames, agus do na Lacedemonians, agus do Delus, agus Myndus, agus Sicón, agus Caria, agus Samos, agus Pamphylia, agus Lycia, agus Halicarnassus, agus Rhodus, agus Aradus, agus Cos, agus Taobh. , agus Aradus, agus Gortyna, agus Cnidus, agus Chipir, agus Cyrene.
24 Agus an chóip de seo scríobh siad chuig Síomón an t-ardsagart.
25 Mar sin do champaigh Aintíochas an rí i gcoinne Dhóra an dara lá, ag déanamh ionsaí air de shíor, agus ag déanamh innill, trínar dhún sé Trifón, nach bhféadfadh sé dul amach ná isteach.
26 San am sin chuir Síomón dhá mhíle fear tofa chuige chun cabhrú leis; airgead freisin, agus ór, agus armúr go leor.
27 Mar sin féin ní ghlacfadh sé iad, ach bhris sé na cúnaint go léir a rinne sé leis roimhe seo, agus rinne sé aimhreas air.
28 Ina theannta sin chuir sé chuige Atenobius, duine dá chairde, chun cumarsáid a dhéanamh leis, agus a rá, Tá tú a choinneáil siar Jopa agus Gazera; leis an túr atá in Iarúsailéim, is cathracha mo ríse.
29 Tá a teorainneacha curtha amú agaibh, agus rinne sibh dochar mór sa tír, agus fuair sibh tiarnas mórán áiteanna laistigh de mo ríocht.
30 Tabhair amach anois, dá bhrí sin, na cathracha a ghlac sibh, agus cáin na n-áiteanna a bhfuair sibh tiarnas lasmuigh de theorainn Iúdáia:
31 Nó tabhair domsa cúig chéad talann airgid; agus ar son an dochair a rinne sibh, agus ar cháin na gcathracha, cúig chéad tallann eile;
32 Uime sin táinig Atenobius cara an rí go Ierúsalem: agus ar bhfaicsin an ghlóire do Shíomóin, agus an áirdrígh óir agus airgid, agus a mhór-fhreastal, do ghabh iongantas é, agus do innis sé teachtaireacht an rí dhó.
33 Ansin d’fhreagair Síomón agus dúirt leis, “Níor ghlacamar talamh daoine eile, ná ní ghlacamar an méid a bhaineann le daoine eile, ach oidhreacht ár n-aithreacha, a raibh seilbh ag ár naimhde go héagórach uirthi tráth áirithe.
34 Dá bhrí sin, tar éis deis a bheith againn, sealbhaíonn muid oidhreacht ár n-aithreacha.
35 Agus do bhrígh gur iarr tú ar Iópa agus ar Ghazera, gidh go ndearnadar dochar mór do mhuintir ár dtíre, fós tabharfaimíd céad talann dhuit mar a gcóir. Ag so Atenobius níor fhreagair focal é;
36 Ach d’fhill sé ar ais i buile chun an rí, agus rinne sé tuairisc ar na hóráidí seo, agus ar ghlóir Shíomóin, agus ar gach a bhfaca sé; agus mar sin bhí fearg an-mhór ar an rí.
37 Idir an dá linn theith Trifón ar long go dtí Orthóisias.
38 Ansin rinne an rí Cendebeus ina cheannaire ar chósta na farraige, agus thug dó slua de choisithe agus de mharcaigh,
39 Agus d'ordaigh dó a shluagh a chur i dtreo Iúdáia; freisin d'ordaigh sé dó Cedron a thógáil suas, agus na geataí a dhaingniú, agus cogadh a dhéanamh in aghaidh na ndaoine; ach maidir leis an rí féin, chuaigh sé sa tóir ar Thrifón.
40 Tháinig Cendebeus mar sin go Iamnia agus thosaigh sé ar an bpobal a ghríosú agus ar Iúdáia a ionradh, agus na príosúnaigh a ghlacadh agus iad a mharú.
41 Agus nuair a thóg sé suas Cedróu, chuir sé marcach ann, agus slua de lucht coise, ionas go n-éireodh leo dul amach ar shlite Iúdáia, mar a d’ordaigh an rí dó.

CAIBIDIL 16

1 Ansin tháinig Eoin aníos ó Ghazera, agus d’inis sé do Shíomón a athair cad a bhí déanta ag Cendebeus.
2 Uime sin ghlaoigh Síomón ar a bheirt mhac ba shine, Iúdás agus Eoin, agus dúirt sé ríu, Tá mé féin, agus mo bhráithre, agus teach m’athar, ó m’óige go dtí an lá inniu ag troid in aghaidh naimhde Iosrael; agus tá rath chomh maith ar rudaí inár lámha, gur thugamar slán d'Iosrael go minic.
3 Ach anois táim sean, agus sibhse, tré thrócaire Dé, atá lán-aois: bígí i n-ionad mise agus mo bhráthair, agus imigh agus troid ar son ár náisiúin, agus go raibh cabhair ó neamh libh.
4 Mar sin roghnaigh sé as an tír fiche míle fear cogaidh le marcach, a chuaigh amach i gcoinne Cendebeus, agus shuigh sé an oíche sin i Modin.
5 Agus nuair a d’éirigh siad ar maidin, agus ag dul isteach sa machaire, féach, tháinig slua mór de choisithe agus de mharcaigh ina gcoinne: ach bhí sruth uisce eatarthu.
6 Shuigh sé féin agus a mhuintir ina gcoinne mar sin: agus nuair a chonaic sé go raibh eagla ar an bpobal dul thar an tsruthán uisce, chuaigh sé anuas air féin ar dtús, agus ansin chuaigh na fir a chonaic sé tríthi ina dhiaidh.
7 Arna dhéanamh sin, roinn sé a chuid fear, agus chuir sé an marcach i measc na coise: mar ba mhó marcach na naimhde.
8 Ansin sheinn siad leis na trumpaí naofa: leis sin cuireadh Cendebeus agus a shluagh chun eitilte, ionas gur maraíodh go leor acu, agus thug an t-iarsma iad don daingean.
9 San am sin gortaíodh deartháir Iúdás Eoin; ach do lean Eoin fós iad, go dtáinig sé go Cedron, a thóg Cendebeus.
10 Theith siad mar sin go dtí na túir i machairí Azotus; uime sin do loisg sé le teine é: ionnus gur marbhadh dhíobh timchioll dhá mhíle fear. Ina dhiaidh sin d’fhill sé ar ais go tír Iúdá faoi shíocháin.
11 Ina theannta sin ar mhachaire Iericho rinneadh Ptolamais mac Abúbais ina cheannaire, agus bhí flúirse airgid agus óir aige.
12 Oir ba é mac céile an ardsagart é.
13 Ar an adhbhar sin ar dtógbháil a chroidhe dhó, do cheap sé an tír do chur chuige féin, agus leis sin do chomhairligh go cealgach i n-aghaidh Shíomóin agus a chlann mhac chun iad do mhilleadh.

14 Bhí Síomón ag tabhairt cuairte ar na cathracha a bhí sa tír, agus ag tabhairt aire dá ndea-ord; an tráth sin tháinig sé anuas go Iericho lena chlann mhac, Mattatias agus Iúdás, sa chéad trí fichid a seachtú bliain déag, san aonú mí déag, ar a dtugtar Sabat;
15 Mar a ndearna mac Abúbus iad go mealltach i ngabhála beag, ar a dtugtar Docus, a thóg sé, féasta mór dóibh: ach d'fholaigh sé daoine ann.
16 Mar sin nuair a d'ól Síomón agus a chlann mhac go mór mhór, d'éirigh Ptolimín agus a chuid fear suas, agus ghlac siad a n-arm, agus tháinig ar Shíomón go dtí an féasta, agus mharaigh siad é féin agus a bheirt mhac, agus dreamanna áirithe dá sheirbhísigh.
17 Agus é á dhéanamh rinne sé feall mór, agus chúitigh sé an t-olc ar an maith.
18 Ansin scríobh Ptolemee na nithe seo, agus chuir sé chun an rí, go gcuirfeadh sé slua chuige chun cabhrú leis, agus go dtabharfadh sé an tír agus na cathracha dó.
19Chuir sé daoine eile freisin go Gazara chun Eoin a mharú: agus chuir sé litreacha chuig na fineacha le teacht chuige, chun go dtabharfadh sé airgead, agus ór, agus luach saothair dóibh.
20 Agus chuir sé daoine eile chun Iarúsailéim a ghlacadh, agus sliabh an teampaill.
21Anois rith duine roimhe go Gazara agus d'inis sé d'Eoin gur marbhadh a athair agus a bhráithre, agus, ar seisean, chuir Ptolemee chun tú féin a mharú.
22 Ag so nuair a chuala sé, do ghabh iongantas mór é: mar sin do leag sé a lámha ar na neithibh a tháinig chun é sgrios, agus do mharbh sé iad; óir bhí a fhios aige go raibh siad ag iarraidh é a chur ar shiúl.
23 Maidir leis an gcuid eile de ghníomhartha Eoin, agus a chogaí, agus a ghníomhartha fiúntacha a rinne sé, agus tógáil na mballaí a rinne sé, agus a ghníomhartha,
24 Féuch, tá siad seo scríofa i gcroinicí a shagartachta, ón uair a rinneadh ardshagart de i ndiaidh a athar de.

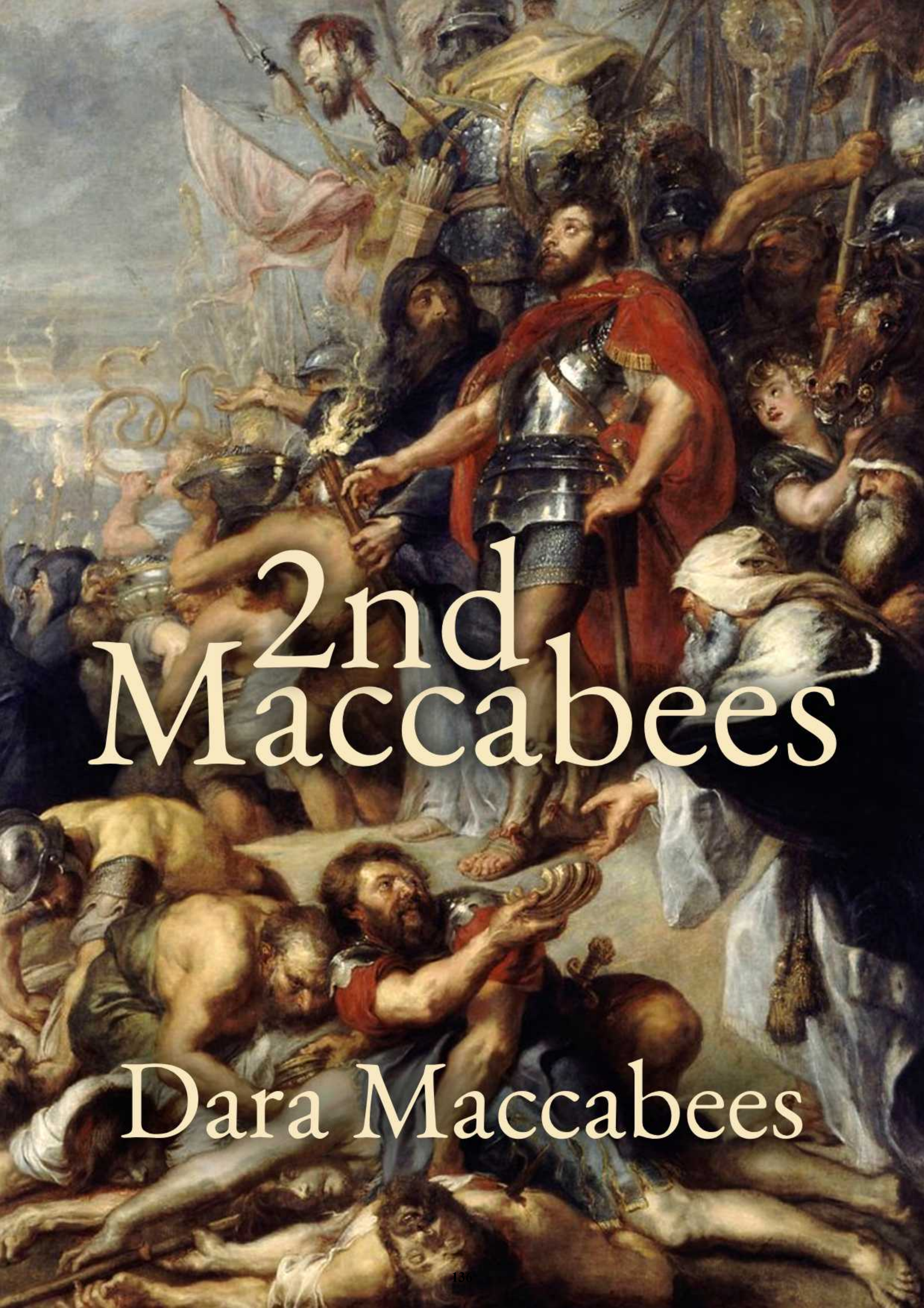

2nd Maccabees

Dara Maccabees

CAIBIDIL 1

1Is mian leis na bráithre, na Giúdaigh atá in Iarúsailéim
agus i dtír Iúdá, sláinte agus síocháin do na bráithre, na
Giúdaigh atá ar fud na hÉigipte:
2 Go ndéana Dia grásta oraibh, agus cuimhnigh ar a
chonradh a rinne sé le hAbrahám, le hÍosác agus le Iacób, a
shearbhóntaí dílse;
3 Agus go dtugaigí bhur n-uile chroidhe chun seirbhís a
thabhairt dó, agus a thoil a dhéanamh, le misneach maith
agus le hintinn thoiliúil;
4Oscail bhur gcroíthe ina dhlí agus ina orduithe, agus
cuirigí síocháin chugaibh,
5 Agus éist le bhur nguí, agus bí i n-aonfheacht leat, agus
ná tréigigí go brách sibh in aimsir an ghátair.
6 Agus anois táimid anseo ag guí ar do shon.
7An t-am a bhí Déimitrias i réim, sa chéad trí fichid agus
naoú bliain, scríobh muidne na Giúdaigh chugaibh i
ngiorracht na trioblóide a tháinig orainn sna blianta sin, ón
uair a d'éirigh Iason agus a chomhluadar as an talamh agus
as an ríocht naofa,
8 Agus dódh an póirse, agus do dhoirteadh fuil
neamhchiontach : ansan do ghuidheamar ris an Tighearna,
agus do chualadar; d'ofrálamar freisin íobairtí agus plúr
mín, agus lasamar na lampaí, agus chuireamar amach na
builíní.
9 Agus féach anois go gcoinníonn sibh féasta na bpailliún i
mí Chasleu.
10 Sa chéad ceithre fichid agus an t-ochtú bliain, chuir na
daoine a bhí in Iarúsailéim agus i Iúdá, agus an chomhairle,
agus Iúdás, beannú agus sláinte chuig Aristobulus, máistir
rí Ptolemeus, a bhí de stoc na sagart ungtha, agus chun na
Giúdaigh a bhí san Éigipt:
11 Sa mhéid gur shaor Dia sinn ó mhór-chontúirtí,
gabhaimid buíochas mór leis, mar a bhí i gcath in aghaidh
rí.
12 Oir chaith sé amach iad a throid laistigh den chathair
naofa.
13 Mar nuair a tháinig an ceannaire isteach sa Phersia, agus
an t-arm in éineacht leis arbh fhiú dó a bheith dochreidte,
maraíodh iad i dteampall Nainéa trí mheabhlaireacht
sagairt Nainéa.
14 Oir mar do phósfadh Aintíochas í, tháinig sé isteach san
áit, agus a chairde a bhí in éineacht leis, chun airgead a
fháil ar ainm spré.
15 Agus nuair a chuir sagairt Naniá amach, agus é ag dul
isteach i gcompás an teampaill le comhluadar bhig, dhún
siad an teampall a luaithe a tháinig Aintíochas isteach:
16 Agus doras príobháideach á oscailt acu, chaith siad
clocha ar nós toirneach, agus bhuail siad an captaen, ghearr
siad ina phíosaí iad, bhuail siad a gceann agus chaith siad
iad siúd a bhí amuigh.
17 Beannaithe go raibh ár nDia i ngach ní, a thug suas na
héagaí.
18 Uime sin do bhrígh go bhfuil rún againn anois íonadh
an teampuill do chimeád ar an gcúigiú lá ar fhichid do mhí
Chasleu, do mheasamar gurab éigean daoibhse a
dheimhniughadh, chum sibhse féin do chimeád mar fhéile
na bpubaill, agus na ndúl. an tine, a tugadh dúinn nuair a
d'ofráil Neemias íobairt, tar éis dó an teampall agus an
altóir a thógáil.
19 Oir nuair a tugadh ár n-aithreacha isteach sa Phersia,
ghlac na sagairt a bhí diaga ag an am sin tine na haltóra go
príobháideach, agus d'fholaigh siad é i gcuas gan uisce, áit
ar choinnigh siad é, ionas nach raibh a fhios ag an áit é.
gach fir.
20 Tar éis blianta fada, nuair a thaitnigh sé le Dia, chuir
Neemias, ar cuireadh ó rí na Peirse é, de shliocht na sagairt
sin a d'fholaigh don tine é: ach nuair a d'inis siad dúinn ní
bhfuair siad tine, ach uisce tiubh. ;
21 Ansin d'ordaigh sé dóibh é a tharraingt suas, agus é a
thabhairt; agus nuair a cuireadh na híobairtí orthu,
d'ordaigh Neemias do na sagairt an t-adhmad agus na nithe
a cuireadh air a spréachadh leis an uisce.
22 Nuair a rinneadh seo, agus nuair a tháinig an t-am gur
dhealraigh an ghrian, a bhí i bhfolach sa scamall roimhe
seo, lasadh tine mhór, ionas go ndearna gach duine iontas.
23 Agus rinne na sagairt paidir an feadh a bhí an íobairt
ídithe, adeirim, na sagairt, agus an chuid eile go léir,
Iónátán ar dtús, agus an chuid eile ag freagairt uirthi, mar a
rinne Neemias.
24 Agus do bhí an urnaighe ar an modh so; A Thiarna, a
Thiarna Dia, Cruthaitheoir gach ní, atá eaglach agus láidir,
agus ionraic, agus trócaireach, agus an t-aon Rí trócaireach,
25 An t-aon bhronntóir ar gach ní, an t-aon duine a thugann
gach ní, an t-aon duine atá cóir, uilechumhachtach agus go
síoraí, a shaor Iosrael ó gach trioblóid, agus a roghnaigh na
haithreacha, agus a naomhaigh iad:
26 Glac an íobairt ar son do phobail uile Iosrael, agus
coimeád do chuid féin, agus naomhaigh í.
27 Cruinnigh le chéile iad siúd atá scaipthe uainn, saor iad
a dhéanann seirbhís i measc na gCineach, féach ar na
daoine atá faoi ghruaim agus faoi ghruaim, agus bíodh a
fhios ag na Cinneach gur tusa ár nDia.
28 Pionós a ghearradh orthu siúd a dhéanann brú orainn,
agus le bród a dhéanann éagóir orainn.
29 Cuir do phobal arís i d'ionad naofa, mar a dúirt Maois.
30 Agus chan na sagairt sailm buíochais.
31 Nuair a bhí an íobairt ídithe, d'ordaigh Neemias an t-
uisce a bhí fágtha a dhoirteadh ar na clocha móra.
32 Nuair a rinneadh seo, lasadh lasair: ach ídiú é ag an
solas a shoillsigh ón altóir.
33 Mar sin nuair a aithníodh an scéal seo, dúradh le rí na
Peirse go raibh uisce le feiceáil san áit a raibh an tine i
bhfolach ag na sagairt a bhí curtha i bhfolach, agus gur
ghlan Neemias na híobairtí leis.
34 Ansin d'fháiltigh an rí an áit naofa, tar éis dó an t-ábhar
a thriail.
35 Agus do ghlac an rí mórán tabhartais, agus do bhronn sé
iad orrasan a thoill sé.
36 Agus Neemias ar a dtugtar an rud seo Naftar , is é an
oiread agus a rá , cleansing : ach go leor daoine a thugann
air Nephi .

CAIBIDIL 2

1 Tá sé le fáil freisin sna taifid, gur ordaigh Ieremiah an
fáidh dóibh siúd a bhí imithe as an tine, mar a
chomharthaíodh:
2 Agus mar a d'ordaigh an fáidh, tar éis dó an dlí a
thabhairt dóibh, orthu gan dearmad a dhéanamh ar orduithe
an Tiarna, agus gan dul amú ina n-intinn, nuair a fheiceann
siad íomhánna airgid agus óir lena n-ornáidí.
3 Agus le hóráidí eile den sórt sin spreag sé iad, gan
imeacht ón dlí a gcroí.

4 Bhí sé sa scríbhinn chéanna freisin, gur thug an fáidh rabhadh Dé dó, gur ordaigh sé don tabernacle agus don áirc dul in éineacht leis, agus é ag dul amach sa sliabh, áit ar dhreap Maois suas, agus chonaic sé oidhreacht Dé.
5 Agus nuair a tháinig Ieremiah ann, fuair sé uaimh tholl, inar leag sé an tabernacle, agus an áirc, agus altóir na túise, agus mar sin stop sé an doras.
6 Agus tháinig cuid de na lean é chun an bealach a mharcáil, ach ní raibh siad in ann é a fháil.
7 Agus nuair a thuig Ieremiah, do chuir sé an milleán ortha, ag rádh, Maidir leis an áit sin, ní fios go dtí an t-am a chruinnighfidh Dia a shluagh arís le chéile, agus go nglacfaidh sé chuige trócaire iad.
8 Ansin taispeánfaidh an Tiarna na nithe seo dóibh, agus léireofar glóir an Tiarna, agus an scamall freisin, mar a taispeánadh faoi Mhaois, agus mar a d'iarr Solamh an áit a naomhú go hionraic.
9 Dearbhaíodh freisin go raibh sé críonna ag ofráil íobairt an tiomsaithe, agus críochnú an teampaill.
10 Agus nuair a ghuigh Maoise chun an Tiarna, tháinig an tine anuas ó neamh, agus ídigh na híobairtí: mar sin féin ghuigh Solamh freisin, agus tháinig an tine anuas ó neamh, agus d'íd sé na híobairtí dóite.
11 Agus a dubhairt Maois, De bhrí nach raibh an íobairt pheaca le n-ithe, itheadh é.
12 Mar sin choinnigh Solamh na hocht lá sin.
13 Tuairiscíodh na nithe céanna freisin i scríbhinní agus i dtráchtaireacht Neemias; agus mar a bhunaigh sé leabharlann chruinnigh sé le chéile gníomhartha na ríthe, na bhfáithe, agus Dháiví, agus litreacha na ríthe maidir leis na bronntanais naofa.
14 Mar an gcéanna chruinnigh Iúdás na nithe sin go léir a cailleadh mar gheall ar an gcogadh a bhí againn, agus fanann siad linn,
15 Ar an ábhar sin, má bhíonn gádh agaibh, cuirigí cuid chuige chun iad a thabhairt chugaibh.
16 De bhrí go bhfuilimid ar tí an íonú a cheiliúradh, scríobhamar chugaibh, agus is maith a dhéanfaidh sibh, má choinníonn sibh na laethanta céanna.
17 Tá súil againn freisin go bhfuil an Dia a sheachaid a phobal go léir, agus a thug dóibh go léir oidhreacht, agus an ríocht, agus an tsagartacht, agus an sanctóir,
18 Mar a gheall sé sa dlí, déanfaidh sé trócaire orainn go luath, agus cruinnigh le chéile sinn as gach talamh faoi neamh sa ionad naofa: óir thug sé slán as trioblóidí móra sinn, agus ghlan sé an áit.
19 Agus i dtaobh Iúdás Maccabeus, agus a bhráithre, agus íonghlanadh an teampaill mhóir, agus coisricthe na haltóra,
20 Agus na cogaí i n-aghaidh Antiochus Eipphanes, agus Eupator a mhac,
21 Agus na comharthaí soiléire a tháinig ó neamh dóibh siúd a d'iompair iad féin go fearúil chun a n-onóir don Ghiúdachas: ionas, gan ach beagán, gur sháraigh siad an tír ar fad, agus ruaig siad an tslua barbarach,
22 Agus do thréigeadar arís an teampull a bhfuil cáil an domhain mhóir air ar fad, agus do shaor sé an chathair, agus do sheas leis na reachtaibh a bhí ag dul síos, agus an Tiarna grásta dhóibh go léir;
23 Na nithe seo go léir, a deirim, á gcur in iúl ag Iasón na Cipire i gcúig leabhar, déanfaimid measúnú ar ghiorrú in aon imleabhar amháin.
24 Le breithniú ar an uimhir gan teorainn, agus ar an deacracht a fhaigheann siad an fonn sin chun breathnú ar insint an scéil, ar éagsúlacht an ábhair,
25 Thugamar aire, go mbeadh lúcháir orthu siúd a léifidh, agus go mbeadh suaimhneas acu siúd ar mian leo a chuimhne, agus go mbeadh tairbhe ag gach duine dá dtagann sé.
26 Dá bhrí sin dúinne, a ghlac orainn an obair phianmhar seo de ghiorrú, ní raibh sé éasca, ach ábhar allais agus faire;
27 Mar ní héidir leis an té a ullmhaíonn féasta, agus a iarrann tairbhe daoine eile: gidheadh mar gheall ar thaitneamhacht mhóráin beimid ag tabhairt faoi na pianta móra seo go sásta;
28 Ag fágáil don údar láimhsiú beacht gach ar leith, agus saothair do leanúint rialacha giorraithe.
29 Mar ní foláir don mháistir-thógálaí tí nua cúram a thabhairt don fhoirgneamh iomlán; ach an té a gheallann é a leagan amach, agus é a phéinteáil, ní foláir dó rudaí oiriúnacha a lorg chun é a mhaisiú: mar sin is dóigh liom go bhfuil sé linn.
30 Chun seasamh ar gach pointe, agus dul thar rudaí i gcoitinne, agus a bheith fiosrach go mion, is leis an gcéad údar an scéil é:
31 Ach go mbeifeá gonta, agus go seachnófar mórán saothair na hoibre, is é sin a dheonófar don té a dhéanfas an ghiorrúchán.
32 Anseo mar sin tosnóimid ar an scéal: gan cur ach an oiread sin leis an méid a dúradh, gur amaideach réamhrá fada a dhéanamh, agus a bheith gearr sa scéal féin.

CAIBIDIL 3

1Agus nuair a bhí an chathair naofa á áitiú le gach síocháin, agus na dlíthe á gcoimeád go han-mhaith, mar gheall ar dhiadhacht Onias an t-ardsagart, agus a fhuath don olc,
2 Tharla gur thug na ríthe féin onóir don áit, agus d'árdaigh siad an teampall lena mbronntanais is fearr;
3 Ionas gur iompaigh Seleucus na hÁise dá ioncam féin na costais uile a bhain le seirbhís na n-íobairtí.
4 Ach thit Síomón amháin de threibh Bhiniáimin, a rinneadh gobharnóir ar an teampall, amach leis an ardsagart faoi anord sa chathair.
5Agus nuair nár fhéad sé Onias a shárú, thug sé é d'Apolónius mac Thraséas, a bhí an uair sin ina ghobharnóir ar Chelosiria agus ar Phenice,
6 Agus d'inis sé dó go raibh an ciste i Iarúsailéim lán de shuimeanna gan teorainn airgid, ionas go raibh an iliomad a n-saibhreas, nár bhain le cuntas na n-íobairtí, gan líon, agus go raibh sé indéanta a thabhairt go léir isteach i an rí. lámh.
7Agus nuair a tháinig Apolóinias go dtí an rí agus a thaisbeáin sé dó an t-airgead a dúradh leis, thogh an rí Héiliodorus a chisteoir, agus chuir sé ordú chuige an t-airgead réamhráite a thabhairt dó.
8 Ansin chuaigh Héiliodorus ar a thuras; faoi dhath cuairt a thabhairt ar chathracha Celosyria agus Phenice, ach go deimhin chun cuspóir an rí a chomhlíonadh.
9 Agus nuair a tháinig sé go Iarúsailéim, agus tar éis glacadh go cúirtéiseach ó ard-sagart na cathrach, d'inis sé dó an t-eolas a tugadh ar an airgead, agus d'fhógair sé cad chuige a tháinig sé, agus d'fhiafraigh sé de an raibh na nithe seo amhlaidh go deimhin.

10 Ansin dúirt an t-ardsagart leis go raibh an t-airgead sin curtha i dtaisce mar fhóirithint do bhaintreacha agus do leanaí gan athair:
11 Agus gur le Hircanus mac Tobias cuid dhíobh, duine mór-dhúthrachtach, agus ní mar a chuir an t-éagcóir sin ar Shíomón mí-cheart: b'é an tsuim a bhí ann go léir cheithre chéad talann airgid, agus dhá chéad óir:
12 Agus go raibh sé dodhéanta go hiomlán na héagóra sin a dhéanamh orthu siúd a rinne é chun naofachta na háite, agus chun móráltacht agus naomhthacht dosháraithe an teampaill, faoi onóir ar fud an domhain go léir.
13 Ach mar gheall ar ordú an rí tugtha dó ag Héiliodorus, a dúirt sé, Go gcaithfí é a thabhairt isteach i stór an rí.
14 Mar sin ar an lá a cheap sé chuaigh sé isteach chun an t-ábhar seo a ordú: mar sin ní raibh aon phian beag ar fud na cathrach go léir.
15 Ach na sagairt, á n-adhradh féin os comhair na haltóra i n-éide sagairt, ghlaoigh siad chun na bhflaitheas air an té a rinne dlí i dtaobh nithe a tugadh dó a choimeád, go ndéanfaí iad a chaomhnú go slán sábháilte le haghaidh na ndaoine a rinne iad a choimeád.
16 Ansin, an té a d’amharc ar an ardsagart ina aghaidh, gortódh sé a chroí: mar gheall ar a ghnúis agus ar athrú a dhath, d’fhógair sé an pian istigh ina intinn.
17Oir bhí an fear chomh mór sin faoi eagla agus uafás an choirp, gur léir don dream a d’fhéach air, cén brón a bhí anois ina chroí.
18 Rith daoine eile ag treabhadh as a dtithe chun na héilimh ghinearálta, mar ba nós leis an áit teacht faoi dhíspeagadh.
19 Agus na mná, criospaí le saic-éadaí faoina cíoch, abounded ar na sráideanna, agus na maighdean a bhí coinnithe sa siúl, cuid acu go dtí na geataí, agus cuid eile go dtí na ballaí, agus cuid eile ag breathnú amach as na fuinneoga.
20 Agus gach duine, ag breith a lámha i dtreo na bhflaitheas, rinne siad guí.
21 Ansin ba mhór an trua do dhuine an t-iliomad de gach sórt ag titim anuas agus eagla an t-ardsagart a bheith ar an bpian sin.
22 Ghlaoigh siad ansin ar an Tiarna Uilechumhachtach na nithe a rinneadh le muinín a choinneáil slán agus cinnte dóibh siúd a rinne iad.
23 Mar sin féin chuir Héiliodorus an méid a ordaíodh chun báis.
24 Agus é féin i láthair ina gharda ar an gciste, rinne Tiarna na spioraid, agus Prionsa an uilechumhachtaigh, magadh mór, i dtreo is go raibh ionadh ar gach duine a cheap teacht isteach in éineacht leis faoi chumhacht Dé, agus fainted, agus bhí eagla go mór.
25Oir do thaispeáin dóibh capall le marcach uafásach air, agus é maisithe le clúdach an-chóir, agus rith sé go fíochmhar, agus bhuail sé ar Héiliodorus lena chois, agus dhealraigh sé go raibh úim iomlán ag an té a bhí ina shuí ar an gcapall. óir.
26 Ina theannta sin tháinig beirt fhear óg eile os a chomhair, go mór mór i neart, ar fheabhas i áilleacht, agus i gcumainn éadaigh, a bhí ina seasamh in aice leis ar gach taobh; agus do sciúrsáil go síor é, agus thug sé mórán stríoca goirt dó.
27 Agus thit Héiliodorus go tobann ar an talamh, agus bhí timpeallaithe aige le dorchadas mór: ach iad siúd a bhí in éineacht leis thóg suas é, agus chuir sé isteach i luaithreach é.
28 Mar sin, an té a tháinig le déanaí le traein mhór agus lena gharda go léir isteach sa státchiste sin, rinne siad, gan a bheith in ann cabhrú leis féin lena airm: agus go soiléir d'admhaigh siad cumhacht Dé.
29 Oir le láimh Dé do leagadh síos é, agus luigh sé gan chaint gan uile dhóchas na beatha.
30 Ach mhol siad an Tiarna, a thug onóir go míorúilteach ina áit féin: don teampall; a bhí beagán roimhe seo lán d'eagla agus de thrioblóid, nuair a thaispeáin an Tiarna Uilechumhachtach é, é líonta le lúcháir agus áthas.
31 Ansin ghuigh cairde áirithe Héiliodórais ar Onias go n-iarrfadh sé ar an té is Airde a bheatha a thabhairt dó, a bhí réidh chun an taibhse a thabhairt suas.
32 Agus an t-árd-shagart, ar eagla nach dtuigfeadh an rí é, go raibh feall éigin déanta ag na Giúdaigh ar Héiliodorus, d'ofráil sé íobairt ar son sláinte an fhir.
33 Agus an t-ardsagart ag déanamh réitithe, tháinig na hógánaigh chéanna a raibh an t-éadaí céanna orthu agus iad ina seasamh in aice le Héiliodorus ag rá: Tabhair buíochas mór d’Onóias an t-ardsagart, i dtreo gur ar a shon féin a dheonaigh an Tiarna beatha duit.
34 Agus ar bhfaicsin gur ó neamh do sciúradh thú, cuir i n-iúl do na h-uile dhaoinibh comhacht Dé. Agus nuair a labhair siad na focail seo, ní raibh siad le feiceáil níos mó.
35 Mar sin, tar éis do Héiliodorus íobairt a ofráil don Tiarna, agus geallúintí móra a thabhairt don té a shábháil a shaol, agus beannú do Onias, d’fhill sé lena shluagh chun an rí.
36 Ansin thug sé fianaise do na fir go léir oibreacha an Dé mhóir, a chonaic sé lena shúile.
37 Agus nuair a bhí an rí Heliodorus, a d’fhéadfadh a bheith ina dhuine oiriúnach le cur arís go Iarúsailéim arís, dúirt sé:
38 Má bhíonn namhaid nó fealltóir ar bith agat, cuir anso é, agus gheobhaidh tú go maith é sciúradh, má éalaíonn sé lena bheatha: óir san áit sin, ní haon amhras; tá cumhacht ar leith Dé.
39 Oir an té a chomhnuíonn ar neamh bíonn a shúil aige ar an áit sin, agus cosnaíonn sé é; agus buail sé agus scriosann sé iad siúd a thagann chun é a ghortú.
40 Agus na nithe a bhain le Héiliodorus, agus coimeád an chiste, thit amach ar an gcineál seo.

CAIBIDIL 4

1An Síomón seo anois, ar labhair muid roimhe seo, agus é ina fhealltóir ar an airgead agus ar a thír, rinne sé cealg ar Onias, amhail is dá mbeadh eagla air ar Héiliodór, agus gurbh oibrí na n-olc sin é.
2 Ba dána mar sin é a ghlaoch ar fhealltóir a raibh an chathair tuillte go maith aige, agus a chuir a náisiún féin chun cinn, agus é chomh díograiseach leis na dlíthe.
3 Ach nuair a chuaigh a bhfuath chomh fada sin, go ndearnadh trí dhúnmharú ar cheann de dhruideanna Shíomóin,
4 Chonaic Onias an baol a bhí leis an gconspóid seo, agus go ndearna Apollonius, mar ghobharnóir ar Chelósiria agus ar Phenice, feirge, agus gur mhéadaigh sé mailís Shíomóin,
5 Chuaigh sé go dtí an rí, gan a bheith ina chúisitheoir ag a mhuintir, ach ag iarraidh leas an uile dhuine, idir phoiblí agus phríobháideach:

6Oir chonaic sé nárbh fhéidir an stát leanúint ina thost, agus Síomón a fhágáil ina bhréag, mura n-amharcfadh an rí air.
7 Ach tar éis bháis Sheileucuis, nuair a ghlac Aintíochas, ar a dtugtar Eipafán, an ríocht, d'oibrigh Iason deartháir Onias ina ardsagart,
8 Ag geallúint don rí trí idirghuí trí chéad agus trí fichid tallann airgid, agus ochtó tallann ioncaim eile:
9 Ina theannta sin, gheall sé céad agus caoga sa bhreis a shannadh, dá mbeadh cead aige áit aclaíochta a chur ar bun, agus chun an óige a oiliúint ar fhaisean na gcéin, agus iad a scríobh faoi Iarúsailéim ag an gCinniúint. ainm Antiochians.
10 Nuair a thug an rí, agus an riail curtha ina láimh aige, thug sé láithreach a náisiún féin i dtreo na nGréagach.
11 Agus na pribhléidí ríoga a deonaíodh do na Giúdaigh ar leith trí Eoin athair Eupolemais, a chuaigh mar ambasadóir chun na Róimhe ar mhaithe le háthas agus i gcabhair, thóg sé uaidh; agus ag cur síos ar na rialtais a bhí de réir an dlí, thug sé suas custaim nua in aghaidh an dlí:
12 Óir thóg sé go háthas ionad aclaíochta faoin túr féin, agus thug sé na príomh-ógánaigh faoina chúram, agus thug sé orthu hata a chaitheamh.
13 Ba é an sórt sin airde na faisin Gréagach, agus méadú ar bhéasa géibhinn, trí mhearbhall Iason, an truamhéalach neamhdhiadhaidh sin, agus gan aon ardsagart;
14 Nach raibh de mhisneach ag na sagairt fónamh níos mó ar an altóir, ach ag déanamh díchill ar an teampall, agus ag faillí na n-íobairtí, deifir a dhéanamh de bheith páirteach sa liúntas mídhleathach in áit na haclaíochta, tar éis don chluiche Discus iad a ghlaoch amach;
15 Gan dul i muinín onóracha a n-aithreacha, ach is fearr le glóir na nGréagach.
16 Ar a nadhbharsin do thárla ana-dhian orra: óir do bhí aca iad a bheith ina naimhdibh agus ina ndíoghail aca, ar leanadar a gnás go dícheallach, agus ar a raibh toil aca bheith cosmhuil i ngach ní.
17Oir ní éadrom an ní é a dhéanamh go héagórach i gcoinne dhlíthe Dé: ach dearbhóidh an t-am seo a leanas na nithe seo.
18Agus nuair a bhí an cluiche a bhí á úsáid gach bliain chreidimh á choimeád i dTírus, bhí an rí i láthair,
19 Chuir an Iónátán neamhghrásta seo teachtairí speisialta ó Iarúsailéim, a bhí ina Antiochians, chun trí chéad drachm airgid a iompar chuig íobairt Hercules, rud a cheap fiú a iompróirí gan an íobairt a bhronnadh, toisc nach raibh sé áisiúil, ach a bheith. in áirithe le haghaidh táillí eile.
20 Ceapadh an t-airgead seo ansin, i leith an tseoltóra, chun íobairt Earcail; ach mar gheall ar a iompróirí, bhí sé fostaithe chun gallies a dhéanamh.
21 Nuair a cuireadh Apollonius mac Menestheus chun na hÉigipte do chorónú an rí Ptolemeus Philometor, thuig Antiochus é gan dul i gcion go maith ar a ghnóthaí, ag déanamh a shábhála féin: leis sin tháinig sé go Iopa, agus as sin go Iarúsailéim. :
22 Áit a bhfuair Iaón agus an chathair go h-onórach é, agus gur tugadh isteach é faoi sholas tóirse, agus le glórtha móra: agus ina dhiaidh sin chuaigh sé lena shluagh go Phenice.
23 Trí bliana ina dhiaidh sin chuir Iasón Menelaus, deartháir Shíomóin a dúradh, chun an t-airgead a iompar chun an rí, agus chun é a chur ar a súile do nithe áirithe ba ghá.
24 Ach á thabhairt i láthair an rí dó, nuair a d'ardaigh sé é mar gheall ar chuma ghlórmhar a chumhachta, fuair sé an tsagartacht dó féin, agus d'ofráil breis agus trí chéad tallann airgid dó ná Iacón.
25 Mar sin tháinig sé le sainordú an rí, gan tabhairt leis aon ní fiúntach don ardsagartacht, ach fearg an tíoránaigh éadrócaireach a bheith aige, agus buile borb.
26 Ansin cuireadh iallach ar Iónátán, a bhain an bonn dá dhearthàir féin, agus é an bonn ag duine eile, teitheadh go tír na nAmónach.
27 Mar sin fuair Menelaus an uaisleacht: ach maidir leis an airgead a gheall sé don rí, níor ghlac sé ord maith ar a shon, cé gur ghá Sostratis, uachtarán an chaisleáin;
28Oir bhain dó na nósanna a bhailiú. Dá bhrí sin glaodhadh iad araon os comhair an rí.
29 D'fhág Menelaus a dheartháir Lisimachus ina áit sa sagartacht; agus d'fhág Sostratus Crates, a bhí ina rialtóir ar na Cipire.
30 Nuair a bhí na nithe sin á ndéanamh, rinne muintir Tharsais agus Mhalós éirí amach, mar gur tugadh do choimhleacan an rí, ar a dtugtar Aintíochas.
31 Ansin tháinig an rí ar gach deifir chun cúrsaí a mhaolú, ag fágáil Andronicus, fear le húdarás, mar cheannasaí air.
32 Agus ar n-a rádh do Mhénlás go raibh am iomchuibhe aige, ghoid sé soithigh áirithe óir as an teampoll, agus thug sé cuid aca do Andronicus, agus dhíol sé cuid acu i dTírus agus sna cathracha mórthimpeall.
33 Nuair a bhí aithne ag Onias ar urra, rinne sé a chromadh air, agus tharraing sé é féin siar go dtí an sanctóir i nDaifne atá taobh le hAintíochas.
34 Uime sin do scar Menelaus Andronicus ós a chéile, agus do ghuidh sé air Onias do chur 'na láimh; á chur ina luí chuige sin, agus ag teacht go hOnias faoi chealg, thug dó a lámh dheas faoi mhionn; agus cé go raibh amhras air, ach d'áitigh sé air teacht amach as an sanctóir: a dhún sé suas láithreach gan aird ar an gceartas.
35 Ar an ábhar sin ní hamháin gur ghabh na Giúdaigh, ach go leor de na náisiúin eile freisin, fearg mhór, agus bhí siad go mór faoi bhrón as dúnmharú éagórach an fhir.
36 Agus nuair a tháinig an rí arís as na háiteanna timpeall ar Chilicia, rinne na Giúdaigh a bhí sa chathair, agus cuid de na Gréagaigh freisin a bhí ag fuath leis an scéal, gearán faoi gur maraíodh Onias gan chúis.
37 Uime sin bhí brón croí ar Aintíochas, agus do ghabh trua é, agus ghuil sé mar gheall ar iompar stuama agus measartha an té a bhí marbh.
38 Agus ar lasadh le feirge, láithreach bonn do thóg sé uaidh Andronicus a chorcra, agus do chíos sé a chuid éadaigh, agus do threòraich sé tríd an gcathair uile go dtí an áit sin, mar a ndearna sé éagcóir ar Onias, ann sin do mharbh sé an dúnmharfóir mallaithe. Mar sin thug an Tiarna a phionós dó, mar a bhí tuillte aige.
39 Agus nuair a bhí mórán sacraimintí déanta sa chathair ag Lisimachus le toiliú Mhineálus, agus a dtorthaí scaipthe thar lear, chruinnigh an slua i dteannta a chéile i gcoinne Lisimachuis, go leor soithí óir á dtabhairt ar shiúl cheana féin.
40 Ar an ábhar sin d'éirigh an pobal coiteann, agus é á líonadh le feirge, d'armáil Lisimachus timpeall trí mhíle fear, agus thosaigh sé ar dtús ar fhoréigean a ofráil; duine amháin Auranus mar cheannaire, fear imithe i bhfad i mblianta, agus gan a bheith níos lú i baoise.

41 Ansin chonaic siad iarracht Lisimachus, cuid acu rug clocha, cuid eile bataí, cuid eile ag glacadh dornán deannaigh, a bhí in aice láimhe, iad go léir le chéile ar Lisimachus, agus iad siúd a chuir orthu.
42 Mar sin rinne siad a lán díobh a ghortú, agus cuid acu a bhuaileadar go talamh, agus chuir siad go léir iachall orthu teitheadh: ach maidir leis an robálaí eaglaise féin, mharaigh siad é in aice leis an gciste.
43 Ar na nithe sin dá bhrí sin cuireadh cúisí i gcoinne Menelaus.
44 Nuair a tháinig an rí go Tírus, phléigh triúr fear a cuireadh ón Seanad an chúis os a chomhair:
45 Ach arna chiontú anois ag Menelaus, gheall sé do Ptolimín mac Doriméin go dtabharfadh sé mórán airgid dó, dá dtabharfadh sé an rí ina thaobh.
46 Ar an ábhar sin thug Ptolemee an rí i leataobh i gailearaí áirithe, mar a bhí sé chun an t-aer a thógáil, agus é ar intinn eile:
47 Ionas gur scaoil sé Menelaus as na cúisimh, d'ainneoin na cúise go léir a bhí ina chúis leis an olc: agus na daoine bochta sin, dá ndúirt siad a gcúis, seadh, roimh na Scitia, ar chóir a bhreithiúnas neamhchiontach, iad a dhaoradh chun báis. .
48 Mar sin ba ghearr go bhfuair siadsan a lean an scéal don chathair, agus don phobal, agus do na soithí naofa, pionós éagórach.
49 Uime sin do ghabhadar féin na Tíruis le fuath don drochghníomh sin, iad a adhlacadh go hionraic.
50 Agus mar sin tré shannt na ndaoine a bhí i gcumhacht d'fhan Menelaus fós i n-údarás, ag méadú sa mhailís, agus ina fhealltóir mór ar na saoránaigh.

CAIBIDIL 5

1 Timpeall an ama chéanna d'ullmhaigh Aintíochas a dhara turas chuig an Éigipt:
2 Agus ansin tharla, ar fud na cathrach go léir, ar feadh tréimhse beagnach daichead lá, go bhfaca marcach ag rith san aer, in éadach óir, agus iad armtha le lansí, cosúil le grúpa saighdiúirí,
3 Agus trúpaí marcach in eagar, ag bualadh agus ag rith ar a chéile, ag croitheadh sciatha, agus an iliomad liús, agus ag tarraingt claimhte, agus ag caitheamh dairteanna, agus ag glioscarnach ornáidí órga, agus úim de gach sórt.
4 Ar an adhbhar sin do ghuidh gach éinne go n-iompódh an ghrádh sin chun maith.
5 Nuair a d'imigh ráfla bréige amach, mar go raibh Aintíochas marbh, ghlac Iaón ar a laghad míle fear, agus go tobann rinne ionsaí ar an gcathair; agus iadsan a bhí ar na ballaí á gcur ar ais, agus an chathair ar fad gafa, theith Menelaus isteach sa chaisleán:
6 Ach mharbh Iaón a shaoránaigh féin gan trócaire, gan a mheas gur lá míshásta a gheobhadh lá a náisiúin féin dóibh; ach ag ceapadh go raibh siad ina naimhde, agus ní a dtíre, a conquered sé.
7 Ar a shon sin go léir ní bhfuair sé an ríoghacht, ach ar ball fuair sé náire ar son luach saothair a thréas, agus theith arís go tír na n-Amonach.
8 Sa deireadh, dá bhrí sin, d'fhill sé míshásta, á chúiseamh os comhair Aretas rí na nArabach, ag teitheadh ó chathair go cathair, á thóir ar na fir go léir, fuath aige mar thréigthe dlí, agus é faoi ghráin mar namhaid oscailte de. a thír agus a thíre, do caitheadh amach san Éigipt é.
9 Mar sin an té a thiomáin go leor amach as a dtír, fuair sé bás i dtír choimhthíoch, ag dul ar scor chuig na Lacedemonians, agus ag smaoineamh ann sólás a fháil mar gheall ar a mhuintir:
10 Agus an té a chaith amach go leor gan adhlacadh ní raibh aon duine aige chun caoineadh ar a shon, ná sochraidí sollúnta ar bith, ná uaigh lena aithreacha.
11Agus nuair a tháinig an méid seo a rinneadh go dtí carr an rí, cheap sé go raibh éirí amach ag Iúdáia: agus ar a intinn feirge a bhaint amach as an Éigipt, ghlac sé an chathair le arm;
12 Agus d'ordaigh sé dá chuid fear cogaidh gan spáráil a dhéanamh den sórt sin a bhuail siad, agus an dream a chuaigh suas ar na tithe a mharú.
13 Mar sin maraíodh óg agus aosta, ag déanamh scrios ar fhear, ar mhná agus ar pháistí, ag marbhadh óigh agus naíonán.
14 Scriosadh laistigh de thrí lá iomlána agus ceithre fichid míle díobh sin, mar ar marbhadh daichead míle sa choinbhleacht; agus ní lúgha díolta 'ná a marbhadh.
15 Gidheadh ní raibh sé sásta leis seo, ach thoimhdigh sé dul isteach sa teampall is naofa ar fud an domhain go léir; Menelaus, fealltóir na ndlíthe, agus chun a thíre féin, mar threoraí dó:
16 Agus ag tógáil na soithigh naofa leis na lámha truaillithe, agus leis na lámha truaillithe ag tarraingt anuas na nithe a bhí tiomnaithe ag ríthe eile do mhéadú agus do ghlóir agus d'onóir na háite, thug sé uaidh iad.
17 Agus bhí an t-uafás sin i gcuimhne Antiochus, nár mheas sé go raibh fearg an Tiarna ar feadh tamaill ar son peacaí na ndaoine a bhí ina gcónaí sa chathair, agus mar sin ní raibh a shúil ar an áit.
18Oir mura raibh siad fillte roimhe seo i mórán peacaí, an fear seo, a luaithe a tháinig sé, bhí sé sciúrtha láithreach, agus a chur ar ais óna toimhde, mar a bhí Heliodorus, a sheol Seleucus an rí chun féachaint ar an státchiste.
19 Mar sin féin níor roghnaigh Dia na daoine ar son na háite, ach an áit i bhfad ar son na ndaoine.
20 Agus mar sin do ghabh an áit féin, a bhí páirteach leo san aimhreas a tharla don náisiún, na tairbhthe a cuireadh ón Tiarna in iúl ina dhiaidh sin: agus mar a thréig feirge an Uilechumhachtaigh é, mar sin arís, an Tiarna mór. á réiteach, cuireadh ar bun é leis an uile ghlóir.
21 Mar sin, nuair a bhí míle agus ocht gcéad tallann déanta ag Aintíochas as an teampall, d'imigh sé go deifir go hAintíochas, ag gol ina mhórtas an talamh a dhéanamh inseolta, agus an fharraige inaistrithe de shiúl na gcos;
22 Agus d'fhág sé go raibh na gobharnóirí ag déanamh cráite don náisiún: ag Iarúsailéim, Pilib, ar son Phrigian a thíre, agus ar mhodhanna a bhí níos barbaraí ná an té a chuir ann é;
23 Agus ag Garizim, Andronicus; agus fós, Menelaus, do rug lámh trom ar na saoránaigh níos measa ná an chuid eile go léir, agus aigne mhailíseach aige i gcoinne a chomhdhaoine, na Giúdaigh.
24Chuir sé freisin an ceannaire gránna sin Apolóinius mar aon le arm de dhá mhíle agus fiche, á ordú dó iad siúd go léir a bhí i mbarr a réime a mharú, agus na mná agus na daoine óga a dhíol:
25 An té a tháinig go Iarúsailéim, agus ag ligean na síochána dó, níor ghéill sé go dtí lá naofa na sabóide, agus na Giúdaigh á sealbhú ag coinneáil lá naofa, d'ordaigh sé dá chuid fear iad féin a armáil.

26 Mar sin mharaigh sé iad siúd go léir a bhí imithe go dtí
ceiliúradh na sabóide, agus ag rith tríd an gcathair le hairm
mharaigh an tslua mór.
27 Ach d'imigh Iúdás Maccabeus mar aon leis naonúr eile,
nó timpeall air, isteach san fhásach, agus mhair sé ar
shléibhte ar shlí na n-ainmhithe, lena chomhluadar, a
bhíodh ag ithe luibheanna de shíor, ar eagla go mbeadh
siad páirteach sa truailliú.

CAIBIDIL 6

1 Ní fada ina dhiaidh sin chuir an rí seanfhear ón Aithin
chun iallach a chur ar na Giúdaigh imeacht ó dhlíthe a n-
aithreacha, agus gan maireachtáil de réir dhlíthe Dé:
2 Agus chun an teampall atá in Iarúsailéim a thruailliú
freisin, agus Teampall Iúpatair Olympius a thabhairt air;
agus sin i nGarizim, ó Iúpatar, Cosantóir na n-eachtrannach,
mar ba mhian leo a chomhnuidhe san áit.
3Ba mhór an trua agus an trua don phobal teacht isteach na
haimhleasa seo:
4Oir líonadh an teampall le círéib agus le lúcháir ag na
Gintlithe, a raibh striapach orthu agus a raibh baint acu le
mná laistigh de chuaird na n-ionad naofa, agus ina theannta
sin thug siad isteach rudaí nach raibh dleathach.
5 Líonadh an altóir freisin le nithe truaillidhe, rud a
thoirmisceann an dlí.
6 Ní raibh sé dleathach ach an oiread do dhuine laethanta
sabóide nó troscadh ársa a choinneáil, nó a admháil gur
Giúdach é féin ar chor ar bith.
7 Agus lá breithe an rí gach mí tugadh orthu faoi shrian
searbh a ithe de na híobairtí; agus an tan do coimeádadh
troscadh Bhacchus, do cuireadh iallach ar na Iúdaígh dul i
n-órlaigheacht go Bacchus ag iompar eidhneáin.
8 Ina theannta sin chuaigh foraithne amach go cathracha
comharsanachta na gCiníochas, ar mholadh Ptolemee, i
gcoinne na nGiúdach, na faisin céanna a urramú agus a
bheith ina bpáirtithe ina n-íobairtí:
9 Agus an té nach gcloífeadh le modha na nGintl, ba cheart
é a chur chun báis. Ansin b'fhéidir go bhfaca fear an
truaighe láithreach.
10 Oir tugadh beirt bhan , a raibh circumcised a leanaí ;
agus nuair a threoraigh siad go hoscailte timpeall na
cathrach, na leanaí ag bronnadh a gcíoch, chaith siad anuas
ón mballa iad.
11 Agus daoine eile a rith le chéile i bpluaiseanna in aice
láimhe, chun lá na sabóide a choinneáil faoi rún, ar fáil
dóibh ag Pilib, dódh iad go léir le chéile, mar go ndearna
siad coinsias chun cabhrú leo féin chun onóir an lae is
naofa.
12 Guímíd anois ar an dream a léann an leabhar seo, gan
dímholadh a thabhairt dóibh i leith na n-uafás seo, ach go
ndéanfadh siad breithiúnas ar na pionóis sin, ní chun
scriosta iad, ach chun ár náisiún a chathú.
13 Oir is comhartha é ar a mhórmhaitheas, nuair nach
fulaingítear na drochdhaoine i bhfad, ach go ndéantar
pionós orthu láithreach.
14Oir ní mar atá le náisiúin eile, a ligfidh an Tiarna go
foighneach pionós a ghearradh orthu, go dtiocfaidh siad i
iomláine a bpeacaí, mar sin a dhéileálann sé linne;
15 Ar eagla, ar theacht i n-airde an pheacaidh dó, go
ndéanadh sé fiacal ina dhiaidh sin orainne.
16 Agus mar sin ní tharraingíonn sé a thrócaire uainn go
brách: agus cé go bpionósaíonn sé le haimhleas, ní thréig
sé a mhuintir riamh.
17 Ach bíodh an méid seo á rá againn mar rabhadh dúinn.
Agus anois tiocfaimid chuig an scéal a fhógairt i gcúpla
focal.
18 Bhí srian ar Eleasar, duine de na príomh-scríbhneoirí,
fear aosta, agus gnúis dea-mhéine, a bhéal a oscailt agus
feoil na muc a ithe.
19 Ach an té dob fhearr leis bás a fháil go glórmhar, ná é a
chaitheamh faoi dhaite den ainim sin, chaith sé amach é,
agus tháinig as a thoil féin chun na crá,
20 Mar ba éigean dóibh teacht, atá diongbháilte seasamh
amach i gcoinne na nithe sin, nach bhfuil dleathach chun
grá na beatha a bhlaiseadh.
21 Ach an dream a bhí i bhfeighil na féile aingidh sin, mar
gheall ar an sean-aithne a bhí acu ar an bhfear, á chur ar
leataobh, d'iarr siad air feoil dá shórt féin a thabhairt leis,
mar a bhí dleathach dó é a úsáid, agus é a dhéanamh
amhail is dá mba é. d'ith sé den fheoil a tógadh den íobairt
a d'ordaigh an rí;
22 Agus é sin á dhéanamh aige go saorfaí é ón mbás, agus
go bhfaigheadh an seanchairdeas leo fabhar.
23 Ach thosaigh sé ag machnamh go discréideach, agus de
réir mar a bhí a aois, agus áille a bhlianta ársa, agus onóir a
chinn liath, ar tháinig, agus a chuid oideachais macánta ó
leanbh, nó go bhfuil an dlí naofa déanta agus. tugtha ag Dia:
uime sin fhreagair sé dá réir sin, agus thoiligh sé iad go
díreach chun é a chur chun na huaighe.
24Oir ní hí ár n-aois, ar seisean, ar aon nós do chur le
chéile, ionnus go gceapfadh a lán daoine óga go raibh
Eleazar ceithre fichid bliadhan agus a deich d'aois, tar éis
dul anois do chreideamh aithrighe;
25 Agus mar sin ba chóir dóibh trí mo hypocrisy, agus fonn
chun maireachtáil tamall beag agus nóiméad níos faide, a
bheith meabhlaireachta dom, agus cuirim smál ar mo
sheanaois, agus é a dhéanamh abominable.
26Oir is cóir dom faoi láthair a bheith saor ó phionós na
bhfear : gidheadh ní éalóinn ó láimh an
Uilechumhachtaigh , ná beó ná marbh .
27 Uime sin anois, ag atharrughadh na beatha so go fearúil,
nochfidh mé dhamh féin a leithéid is gádh do m'aois,
28 Agus fág sampla suntasach ag an dream óg chun bás a
fháil go toilteanach agus go misniúil ar son na ndlíthe
onórach agus naofa. Agus nuair a dúirt sé na focail seo,
láithreach chuaigh sé go dtí an crá:
29 Iadsan a thug air an dea-thoil a athrú d'iompair siad é
beagán roimhe sin i bhfuath, mar chuaigh na hóráidí
réamhráite, mar a shíl siad, ó mheon éadóchasach.
30 Ach nuair a bhí sé réidh chun báis le stríoca, do chrom
sé, agus a dubhairt sé, Is léir don Tiarna, go bhfuil an t-
eolas naofa aige, go mbeinn saor ón mbás anois, go
fulaingím pianta géar sa chorp trí bhualadh. : ach tá áthas
ar an anam na rudaí seo a fhulaingt, mar go bhfuil eagla
orm roimhe.
31 Agus mar sin fuair an fear seo bás, ag fágáil a bháis mar
shampla de mhisneach uasal, agus cuimhneachán bua, ní
hamháin d'ógánaigh, ach dá náisiún go léir.

CAIBIDIL 7

1 Agus tharla gur gabhadh seachtar bráithre agus a máthair, agus gur chuir an rí i n-aghaidh an dlí feoil na muc a bhlaiseadh, agus iad cráite le sciúirsí agus le fuipeanna.
2 Ach dúirt duine acu siúd a labhair ar dtús mar seo, Cad a d'iarrfá nó a d'fhoghlaimeofá uainn? táimid réidh chun bás a fháil, seachas dlíthe ár n-aithreacha a shárú.
3 Agus an rí i gcruachás, d'ordaigh sé pannaí agus caildron a dhéanamh te:
4 Agus é á théamh láithreach, d'ordaigh sé teanga an té a labhair ar dtús a ghearradh amach, agus an chuid is faide dá chorp a ghearradh amach, an chuid eile dá bhráithre agus a mháthair ag féachaint air.
5 Agus an tan do bhí sé amhlaidh sin ina bhallaibh uile, d'órduigh sé é a bheith fós beo do thabhairt chun na teine, agus é friotal san uileann: agus do réir mar do bhí gal an phuinne do sgapadh spás maith, do thionnsgnadar duine. duine eile leis an mháthair bás go fearúil, ag rádh mar sin,
6 Féachann an Tiarna Dia orainn, agus déanann sé sólás ionainn go fírinneach, mar a dúirt Maois ina amhrán, a d'fhiafraigh a n-aghaidh, ag rá, Agus beidh sé sólás ina sheirbhísigh.
7 Mar sin, nuair a bhí an chéad duine marbh tar éis na huimhreach seo, thug siad an dara duine chun magadh a dhéanamh dó: agus nuair a bhí craiceann a chinn bainte den ghruaig aige, d'fhiafraigh siad de, An n-íosfaidh tú, sula ngearrfar pionós ort. gach ball de do chorp?
8 Ach d'fhreagair seisean 'na chainnt féin, agus dubhairt sé, Ní hea.
9 Agus an tan do bhí sé ag triall air, a dubhairt seision, Is as an mbeatha so do thréigean tusa ar nós feirge, ach toisg Rí an domhain sinn, a fuair bás ar son a dhlíthe, chun na beatha síoraí.
10 Ina dhiaidh sin rinne an tríú duine magadh: agus nuair a bhí gá leis, chuir sé amach a theanga, agus go díreach go luath, ag coinneáil a lámha amach go fearúil.
11 Agus a dubhairt seision, Do bhí agam-sa ó neamh; agus as a dhlíthe déanaim despise orthu; agus uaidh tá súil agam iad a fháil arís.
12 Ionas gur ghabh an rí, agus na daoine a bhí in éineacht leis, iontas ar mhisneach an ógánaigh, mar níor thug sé aon aird ar na pianta.
13 Agus nuair a bhí an fear seo marbh freisin, rinne siad cráite agus manglaim an ceathrú mar an gcéanna.
14 Mar sin nuair a bhí sé réidh chun báis a dúirt sé mar seo, Is maith, a bheith curtha chun báis ag daoine, súil le súil ó Dhia a bheith ardaithe arís aige: mar do ní bheidh tú a aiséirí chun na beatha.
15 Ina dhiaidh sin thug siad leo an cúigiú cuid freisin, agus mharaigh siad é.
16 Ansin d'fhéach sé ar an rí, agus dúirt sé, Tá cumhacht agat ar dhaoine, tá tú truaillithe, déanann tú cad is mian leat; gidheadh ná meas go bhfuil ár náisiún tréigthe ag Dia;
17 Ach fan tamall, agus féach ar a mhór-chumhacht, mar a dhéanfaidh sé thú féin agus do shíol a chrá.
18 Ina dhiaidh sin freisin thug siad an séú duine , a bheith réidh chun bás a dúirt , Ná mealladh gan chúis : óir táimid ag fulaingt na nithe seo ar ár son féin , tar éis peacach i gcoinne ár nDé : dá bhrí sin déantar rudaí iontacha linn .
19 Ach na smaoinigh thusa, a ghlacfaidh ar láimh a dhícheall a dhéanamh i gcoinne Dé, go n-éalóidh tú gan phíonós.
20 Ach bhí an mháthair ionmholta thar aon ní eile, agus fiúntach cuimhne aici: óir nuair a chonaic sí a seachtar mac maraithe laistigh de lá amháin, rug sí le misneach maith é, mar gheall ar an dóchas a bhí aici sa Tiarna.
21 Seadh, d'fhogair sí gach duine acu ina dteanga féin, agus é líonta de mheon misniúil; agus ag cur a smaointe bannínscneach suas le bolg fearúil, dúirt sí leo,
22 Ní féidir liom a insint conas a tháinig sibh isteach i mo bhroinn: mar ní thug mé daoibh anáil ná beatha, agus ní mise a rinne baill de gach duine agaibh;
23 Ach gan dabht, Cruthaitheoir an domhain, a bhunaigh gineal an duine, agus a fuair amach tús gach ní, tabharfaidh sé dá thrócaire féin anáil agus beatha arís daoibhse, mar níl meas agaibh anois oraibh féin ar a dhlíthe. ar mhaithe.
24 Anois, ag ceapadh go raibh Antiochus go díspeagadh, agus go raibh amhras air gur chaint mhaslach a bhí ann, agus an té ab óige fós beo, níor éirigh sé as a mheabhair amháin, ach dhearbhaigh sé freisin é le mionnaibh, go ndéanfadh sé saibhir agus sona é. fear, dá n-iompódh sé ó dhlíthe a aithreacha; agus freisin go nglacfadh sé é as a chara, agus go mbeadh muinín aige as gnóthaí.
25 Ach ar chuma ar bith d'éist an t-ógánach leis, ghlaoigh an rí ar a mháthair, agus d'impigh sí uirthi comhairle a chur ar an ógánach chun a bheatha a shábháil.
26 Agus nuair a d'airigh sé í le mórán focal, gheall sí dó go ndéanfadh sí comhairle dá mac.
27 Ach chrom sí í féin ina aghaidh, agus í ag gáire leis an tíoránach éadrócaireach le magadh, agus labhair sí ar an mbealach seo ina teanga dhúchais; A mhic, gabh trua dhomsa a rug naoi mí i mo bhroinn thú, agus a thug a leithéid sin de thrí bliana duit, agus a chothaigh thú, agus a thug suas chun na haoise seo thú, agus a d'fhulaing trioblóidí an oideachais.
28 Guím ort, a mhic, féach ar neamh agus ar thalamh, agus ar gach a bhfuil ann, agus meas go ndearna Dia iad de rudaí nach raibh; agus is amhlaidh a rinneadh an cine daonna mar an gcéanna.
29 Ná bíodh eagla oraibh ar an gcrádh so, acht, do bhrígh gurab fiú do bhráithribh é, glac bhur mbás ionnus go ngabhfuidh mise trócaire arís thú i bhfochair do bhráithre.
30 An feadh a bhí sí fós ag labhairt na bhfocal so, dubhairt an t-ógánach, Cé leis a fhanann sibh? Ní ghéill mé d'ordú an rí: ach géillfidh mé d'ordú an dlí a thug Maois dár n-aithreacha.
31 Agus tusa, a bhí mar ughdar gach aimhréidh i gcoinnibh na n-Eabhraidheach, ná éaluig ó lámhaibh Dé.
32 Oir táimid ag fulaingt mar gheall ar ár bpeacaí.
33 Agus má bhíonn fearg ar an dTiarna beo linn tamall beag ar ár gcasadh agus ar ár gceartú, beidh sé ar a chéile arís lena sheirbhísigh.
34 Ach tusa, a dhuine neamhdhia, agus gach duine is uilc eile, ná tóg suas gan chúis, ná sámh le súilibh éiginnte, ag tógáil do lámh in aghaidh sheirbhíseach Dé:
35Oir níor éalaigh tú fós breithiúnas Dé Uilechumhachtaigh, an té a fheiceann gach ní.
36Oir ár bráithre, atá tar éis pian gairid anois a fhulaingt, tá siad marbh faoi chonradh Dé na beatha síoraí: ach gheobhaidh tusa, trí bhreithiúnas Dé, pionós cóir mar gheall ar do mhórtas.
37 Ach mise, mar mo bhráithre, mo chorp agus mo bheatha a ofráil ar son dhlíthe ár n-aithreacha, ag guidhe ar Dhia go ndéanfadh sé trócaire ar ár náisiún go pras; agus go bhfuil

tusa ag torments agus plagues mayest Admhaím, go bhfuil sé Dia amháin;
38 Agus go dtiocfaidh deireadh le fearg an Uilechumhachtaigh ionam féin agus i mo bhráithre, a thugtar go cóir ar ár náisiún.
39 Ná mar a bhí an rí i gcruachás, thug sé níos measa ná an chuid eile go léir é, agus ghlac sé go mór le magadh a dhéanamh air.
40 Mar sin fuair an fear seo bás gan trua, agus chuir sé a mhuinín iomlán as an Tiarna.
41 Ar deireadh tar éis na mac fuair an mháthair bás.
42 Bíodh sé seo go leor anois chun gur labhair faoi na féilte iodhal-adhradh, agus faoi na mór-chéasadh.

CAIBIDIL 8

1 Ansin chuaigh Iúdás Maccabeus, agus an dream a bhí in éineacht leis, go práinneach isteach sna bailte, agus ghlaoigh siad a muintir le chéile, agus ghabh leo siúd go léir a bhí i gcreideamh na nGiúdach, agus chruinnigh siad timpeall sé mhíle fear.
2 Agus ghlaoigh siad ar an Tiarna, go mbreathnódh sé ar na daoine a bhí saraithe go léir; agus trua freisin an teampall profaned na bhfear ungodly;
3 Agus go mbeadh trua aige don chathair, í cráite go géar, agus réidh le déanamh fiú leis an talamh; agus éist an fhuil do ghlaoidh ris,
4 Agus cuimhnigh ar an droch-mharú naíonán harmless, agus an blasphemies a rinneadh i gcoinne a ainm; agus go dtaispeánfadh sé a fhuath ar na haingidh.
5 Agus an tráth do bhí a chomhluadar ag Maccabeus ina thimcheall, níorbh fhéidir é do sheasamh na gcéin: óir do chuaidh fearg an Tighearna go trócaire.
6 Tháinig sé dá bhrí sin i ngan fhios dó, agus dódh sé bailte agus cathracha, agus fuair sé na háiteanna ba thráchtúla ina lámha, agus ghéill sé agus chuir sé chun eitilte líon beag dá naimhde.
7 Ach go speisialta do bhain sé leas na hoidhche ar a leithéid d'iarrachtaí ionraic, i dtreo is gur scaipeadh toradh a bheannachta i ngach áit.
8 Mar sin nuair a chonaic Pilib gur mhéadaigh an fear seo ar bheagán agus ar bheagán, agus gur tháinig rath ar chúrsaí leis níos mó agus níos mó, scríobh sé chuig Ptolemeus, gobharnóir Chelosiria agus Phenice, chun tuilleadh cúnaimh a thabhairt do ghnóthaí an rí.
9 Ansin gan mhoill ag roghnú Nicanor mac Phatroclus, duine dá chairde ar leith, chuir sé é agus fiche míle ar a laghad de na náisiúin go léir faoi, chun giniúint iomlán na nGiúdach a spréachadh; agus cheangail sé leis freisin gorgias captaen, a raibh an-taithí aige i gcúrsaí cogaidh.
10 Mar sin gheall Nicánór an oiread sin airgid a dhéanamh de na Giúdaigh faoi chuing, agus é d'íoc as an gcúram dá mhíle tallann, a bhí le híoc ag an rí leis na Rómhánaigh.
11 Uime sin sheol sé láithreach go dtí na cathracha ar chósta na farraige, ag fógairt díolachán na nGiúdach gafa, agus ag geallúint go mbeadh ceithre fichid agus deich gcorp acu d'aon tallann, gan súil leis an ndíograis a bhí le leanúint air ón nDia Uilechumhachtach.
12 Agus nuair a cuireadh scéala go Iúdás ó theacht Nicánór, agus a chuir sé in iúl dóibh siúd a bhí in éineacht leis go raibh an t-arm i bhfoisceacht,
13 Iadsan a bhí eaglach, agus nach raibh muinín acu as ceartas Dé, theith siad, agus chuir siad iad féin ar shiúl.
14 Dhíol daoine eile gach a raibh fágtha acu, agus d'impigh siad ar an Tiarna iad a sheachadadh, a dhíol an droch-Niocánór sular bhuail siad le chéile:
15 Agus mura ar a son féin, fós ar son na gconarthaí a rinne sé lena n-aithreacha, agus ar son a ainm naofa agus glórmhar, dá ngairtear iad.
16 Mar sin ghlaoigh Maccabeus a chuid fear le chéile go dtí sé mhíle, agus d'impigh orthu gan a bheith buailte le h-eagla an namhad, ná eagla a bheith orthu roimh mhór-shluagh na gcéin a tháinig go héagórach ina gcoinne; ach troid go fearúil,
17 Agus an díobháil a rinne siad go héagórach ar an ionad naofa a chur os comhair a súl, agus láimhseáil éadrócaireach na cathrach, a ndearna siad magadh as, agus freisin rialtas a sinsear a bhaint amach:
18 Óir tá muinín acu as a n-airm agus a ndána, ar seisean; ach tá muinín againn as an Uilechumhachtach a fhéadfaidh, ar ball, iad siúd a thagann inár n-aghaidh a chaitheamh síos, agus an domhan go léir freisin.
19 Ina theannta sin d'inis sé dóibh an chabhair a fuair a sinsir, agus conas a seachadadh iad, nuair a cailleadh céad ceithre fichid agus cúig mhíle faoi Senacherib.
20 Agus d'inis sé dóibh faoin gcath a bhí acu sa Bhablóin leis na Galataigh, mar nár tháinig siad ach ocht míle san iomlán chun an ghnó, agus ceithre mhíle Macadónaigh, agus na Macadónaigh faoi imcheist, scrios na hocht míle céad agus fiche míle. mar gheall ar an gcabhair a fuair siad ó neamh, agus mar sin fuair siad booty mór.
21 Mar sin nuair a rinne sé dána iad leis na focail seo, agus réidh chun bás ar son an dlí agus na tíre, roinn sé a arm ina cheithre chuid;
22 Agus cheangail sé a bhráithre féin, ceannairí gach grúpa, mar atá Síomón agus Iósaef agus Iónátán, ag tabhairt cúig chéad déag do gach duine acu.
23 Chomh maith leis sin cheap sé Eleazar chun an leabhar naofa a léamh: agus nuair a thug sé an focal faire seo dóibh, Cuidiú Dé; é féin i gceannas ar an gcéad bhanna,
24 Le cabhair an Uilechumhachtaigh do marbhadh os cionn naoi míle dá n-aimhdheoin, agus do lotadh agus do lotadh an chuid ba mhó de shluagh Nicanór, agus mar sin do chuireadar uile ar teitheadh;
25 Agus thóg siad a gcuid airgid a tháinig chun iad a cheannach, agus chuaigh siad i bhfad iad a shaothrú: ach gan am a d'fhill siad:
26 Oir ba é an lá roimh an tsabóid, agus dá bhrí sin ní bheadh siad sa tóir orthu a thuilleadh.
27 Mar sin nuair a chruinnigh siad a n-armúr le chéile agus a naimhde a mhilleadh, ghabhadar fúthu féin ar an tsabóid, ag tabhairt an-mholadh agus an bhuíochais don Tiarna, a rinne iad a chaomhnú go dtí an lá sin, arbh é tús na trócaire a dhriogadh orthu.
28 Agus tar éis na sabóide, nuair a thug siad cuid den chreach do na daoine míchumasaithe, agus do na baintreacha agus do na dílleachtaí, roinn siad an t-iarmhar eatarthu féin agus a gcuid seirbhíseach.
29 Nuair a bhí an méid sin déanta, agus guidhe comónta déanta acu, ghuigh siad ar an Tiarna trócaireach go ndéanfaí réiteach lena sheirbhísigh go deo.
30 Ina theannta sin dóibh siúd a bhí le Timótéus agus Bacchides, a throid ina gcoinne, marbhadh siad os cionn fiche míle, agus go han-éasca a fháil arda agus láidir, agus roinn siad a lán níos mó creiche eatarthu féin, agus rinne

siad dílleachtaí, baintreacha, seadh, dílleachtaí, . agus an t-aosda freisin, ar cóimhéid leó féin.
31 Agus nuair a bhailigh siad a n-arm le chéile, chuir siad suas go cúramach iad go léir in áiteanna áisiúla, agus thug siad go Iarúsailéim iarsmaí an chreach.
32 Mharaigh siad freisin Philarches, an drochdhuine sin, a bhí in éineacht le Timóteas, agus chuir sé fearg ar na Giúdaigh go leor bealaí.
33 Ina theannta sin, an tráth a choinnigh siad féasta an bhua ina dtír, dhóigh siad Callisténes a chuir tine ar na geataí naofa, a theith isteach i dteach beag; agus mar sin fuair sé duais le chéile as a aingil.
34 Maidir leis an Niocánór ba mhíghrách sin, a thug leis míle ceannaí chun na Giúdaigh a cheannach,
35 Is trí chabhair an Tiarna a thug sé anuas iad, ar ba lú a thug sé cuntas; agus ag cur díot a chulaith ghlórmhar, agus ag scaoileadh a chomhluadar, táinig mar sheirbhíseach teifeach tré lár na tíre go hAintíochas le mí-iongantas an-mhór, óir do sgriosadh a shluagh.
36 Mar sin d'inis an té a ghlac air a gcáin a dhéanamh do na Rómhánaigh trí bhraighdean in Iarúsailéim, go raibh Dia ag na Giúdaigh troid ar a son, agus dá bhrí sin nárbh fhéidir iad a ghortú, mar gur lean siad na dlíthe sin. thug sé dóibh.

CAIBIDIL 9

1 Timpeall an ama sin tháinig Aintíochas le míonóir as tír na Peirse
2Oir chuaigh sé isteach sa chathair ar a dtugtar Persepolis, agus chuaigh sé ar tí an teampall a ghoid, agus an chathair a shealbhú; leis sin chuir an iliomad a bhí ag rith chun iad féin a chosaint lena n-arm iad a chur chun eitilte; agus is mar sin a tharla, nuair a cuireadh Antiochus chun éalú na n-áitritheoirí d'fhill le náire.
3 Nuair a tháinig sé go hEchabatán, cuireadh scéala chuige faoi na rudaí a tharla do Nicanór agus do Thiomóid.
4 Ansin at le fearg. cheap sé do dhíoghail ar na Giúdaigh an náire a rinne na daoine sin air teitheadh. Uime sin d'órduigh sé d'a mhaighistir tiomáint gan stad, agus an turas do chur ar aghaidh, breithiúnas Dé 'na dhiaidh. Óir is mar seo a labhair sé go bródúil, Go dtiocfadh sé go Iarúsailéim agus go ndéanfadh sé a chomh-adhlacadh do na Giúdaigh.
5 Ach bhuail an Tiarna Uilechumhachtach, Dia Iosrael, é le plá doleigheasta agus dofheicthe: nó a luaithe a labhair sé na focail seo, tháinig pian den bhroinn a bhí gan leigheas air, agus pianta géar ar na codanna istigh;
6 Agus is cóir sin: óir do chraith sé bolgaibh daoine eile le mór-chríonna agus le n-aineolach.
7 Ach níor scoir sé ar bith dá bhrollach, ach é fós lán le mórtas, ag anáil tine ina fhearg i gcoinne na nGiúdach, agus ag ordú an turas a bhrostú: ach gur thit sé anuas óna charbad agus é á iompar go foréigneach. ; ionnas go raibh ana-phian ar gach ball dá chorp.
8 Agus mar sin an té a cheap beagán roimhe go bhféadfadh sé ordú a thabhairt do thonnta na farraige, (chomh bródúil a bhí sé thar riocht an duine) agus na sléibhte arda a mheá i gcothromaíocht, caitheadh sé ar an talamh anois é agus iompraíodh é i mbruscar capall. , ag cur in iúl do uile chumhacht fhoilsithe Dé.
9 Ionas gur eirigh na péisteanna aníos as corp an uilc seo, agus fad a mhair sé faoi bhrón agus faoi phian, thit a fheoil as, agus ba shuarach a bholadh dá arm go léir.
10 Agus an fear, a cheap beagán roimh ré go sroichfeadh sé go réalta na bhflaitheas, níor éirigh le duine ar bith a ghall dofhulaingthe a iompar.
11 Anseo, dá bhrí sin, á phlá, thosaigh sé ar a mhórtas a fhágáil as, agus ar theacht i bhfios dó féin trí sciúirse Dé, a phian ag dul i méid gach nóiméad.
12 Agus an tan nár fhéad sé féin a bholadh féin do chloígh, a dubhairt sé na briathra so, Is iomdha bheith umhal do Dhía, agus gan duine marbhthach a smuaineadh go uaibhreach air féin dá mb'é Dia é.
13 Gheall an drochdhuine seo freisin don Tiarna, nach ndéanfadh trócaire air níos mó anois, ag rá mar seo:
14 Go gcuirfeá an tsaoirse ar an gcathair naofa (dá raibh sé ag dul i gcruachás chun í a leagan mar aon leis an talamh, agus chun í a dhéanamh ina háit adhlactha choitinn):
15 Agus maidir leis na Giúdaigh, ar mheas sé nach fiú an oiread sin é a adhlacadh, ach iad a chaitheamh amach lena gclann chun éanlaith agus ainmhithe fiáine a ithe, dhéanfadh sé iad go léir ar chomhchéim le saoránaigh na hAithne:
16 Agus an teampall naofa, a raibh sé millte roimhe, é a mhaisiú le bronntanais mhaithe, agus a thabhairt ar ais na soithí naofa go léir le go leor eile, agus as a ioncam féin a íoc na táillí a bhain leis na híobairtí:
17 Seadh, agus freisin go ndéanfadh sé Giúdach é féin, agus go rachadh sé tríd an domhan go léir a raibh cónaí air, agus go bhfógródh sé cumhacht Dé.
18 Ach ar a shon so uile ní scoirfeadh dá phianta: óir do tháinig breitheamhnas cóir Dé air: uime sin ag éadóchas a shláinte, do sgríobh sé chum na n-Iúdach an litir do bhí fo-scríofa, ina raibh foirm aithreachais, ar an modh so:
19 Is mian le hAintíochas, rí agus gobharnóir, do na Giúdaigh mhaithe a shaoránaigh mórán lúcháir, sláinte, agus rathúnas:
20 Má éiríonn go maith sibh féin agus bhur leanaí, agus go n-éireoidh go maith le bhur ngnóthaí, gabhaim buíochas an-mhór le Dia, mo dhóchas ar neamh.
21 Maidir liom féin, bhí mé lag, nó mura gcuimhním go cineálta ar do onóir agus ar do dhea-thoil ag filleadh as an bPersia, agus ar mo ghlacadh le galar cráite, shíl mé gur ghá aire a thabhairt do chomhshábháilteacht gach duine:
22 Gan cur as do shláinte mo shláinte, ach dóchas mór a bheith aige go n-éalóimid ón tinneas seo.
23 Ach ag cur san áireamh go fiú m'athair, an t-am a thug sé arm isteach sna tíortha arda. comharba ceaptha,
24 Dá bhrí sin, dá dtitfeadh aon ní amach contrártha le súil, nó dá dtiocfaí ar aon scéal ba thromchúiseach, nach mbeadh imní ar lucht na talún, arbh eol dóibh cé acu ar fágadh an stát:
25 Arís, ag cuimhneamh ar an gcaoi a bhfanfaidh prionsaí na teorann agus na comharsan le mo ríocht ar dheiseanna, agus ag súil le cad a tharlóidh. Cheap mé mo mhac Aintíochas ina rí, a rinne mé go minic agus a mhol mé do mhórán daoibh, nuair a chuaigh mé suas sna cúigí arda; a bhfuil scríofa agam chuige mar seo a leanas:
26 Guím agus iarraim oraibh, dá bhrí sin, cuimhneamh ar na tairbhí a rinne mé daoibh go ginearálta, agus go speisialta, agus go mbeidh gach duine fós dílis domsa agus do mo mhac.

27 Oir táim lánchinnte go dtuigfidh sé m'intinn go dtabharfaidh sé go fabhrach agus go grástúil do do mhianta.
28 Mar sin do fhulaing an dúnmharfóir agus an blasphemer go mór-mhór, mar a ghuigh sé ar dhaoine eile, is amhlaidh a fuair sé bás go huaigneach i dtír choimhthíoch sna sléibhte.
29 Thug Pilib, a tógadh in éineacht leis, a chorp uaidh, agus bhí eagla air roimh mhac Aintíochas a chuaigh isteach san Éigipt go Ptolemeus Philometor.

CAIBIDIL 10

1Thóg Maccabeus agus a chomhluadar, an Tiarna á dtreorú acu, an teampall agus an chathair ar ais:
2 Ach na altóirí a bhí tógtha ag na cinnich sa tsráid oscailte, agus freisin na séipéil, tharraing siad anuas.
3Agus tar éis dóibh an teampall a ghlanadh rinne siad altóir eile, agus clocha buailte acu, bhain siad tine amach astu, agus d'ofráil siad íobairt i ndiaidh dhá bhliain, agus chuir siad amach tuisle, soilse, agus arán taispeáin.
4 Nuair a bhí sé sin déanta, thit siad síos, agus ghuigh siad ar an Tiarna nach dtiocfadh siad níos mó i dtrioblóid; ach dá ndéanfaidís peaca níos mó ina choinne, go gcasfadh sé féin iad le trócaire, agus nach ndéanfaí iad a sheachadadh do na náisiúin diamhasla agus barbarach.
5An lá céanna a thruaill na strainséirí an teampall, an lá céanna do glanadh arís é, eadhon an cúigiú lá fichead den mhí chéanna, mar atá Casleu.
6 Choinnigh siad na hocht lá go lúcháireach, mar a bhí ar fhéile na bpubaill, ag cuimhneamh nárbh fhada roimhe sin a thionóil siad féasta na bpubaill, agus iad ag fánaíocht ar shléibhte agus ar chlocha mar beithígh.
7 Uime sin rugadar craobhacha, agus craobhacha córa, agus bosa freisin, agus sheinneadar sailm dó a thug rath maith dhóibh ag glanadh a áite.
8 D'ordaigh siad freisin le reacht agus foraithne coiteann, Go gcoimeádfaí na laethanta sin gach bliain de náisiún iomlán na nGiúdach.
9 Agus ba é seo deireadh Antiochus, ar a dtugtar Epiphanes.
10 Fógróimid anois gníomhartha Aintíochas Eupator, mac an fhir uilc seo, ag bailiú go hachomair calaí na gcogaí.
11 Mar sin, nuair a tháinig sé go dtí an choróin, chuir sé Lisias amháin os cionn gnóthaí a réime, agus cheap sé é ina phríomh-rialtóir ar Cheilís agus ar Phenice.
12Oir do roghnaigh Ptolemeus, darbh ainm Macron, an ceart a dhéanamh leis na Giúdaigh as an éagóir a rinneadh orthu, agus rinne sé iarracht an tsíocháin a choinneáil leo.
13 Ar an adhbhar sin do chúaluidh cáirde an ríogh os comhair Eupator, agus do ghlaoidh fealltóir air gach uile fhocal do bhrígh gur fhág sé an Chipir, do rinne Philometor chuige, agus d'imthigh go hAintiochus Eipphanes, agus ar bhfaicsin nách raibh sé in áit onórach, do chuireadar ana-mhisneach air. , gur nimh sé é féin agus go bhfuair sé bás.
14 Ach nuair a bhí Gorgias ina ghobharnóir ar na daingin, d'fhostaigh sé saighdiúirí, agus chothaigh sé cogadh i gcónaí leis na Giúdaigh:
15 Agus leis sin na hIduméigh go léir, tar éis na hearraí ba choitianta a fháil ina láimh, choinnigh siad na Giúdaigh i seilbh, agus ag fáil na ndaoine a díbríodh ó Iarúsailéim, chuaigh siad chun cogaidh a chothú.
16 Ansin rinne siadsan a bhí le Maccabeus guidhe, agus d'iarr siad ar Dhia go mbeadh sé ina fhear cúnta acu; agus mar sin do ritheadar le foréigean ar dhaingne láidre na nIúdach,
17 Agus iad ag ionsaí go tréan orthu, bhuaigh siad na maidí, agus dhíbir siad gach a throid ar an mballa, agus mharbh siad gach a thit isteach ina lámha agus maraíodh fiche míle ar a laghad.
18 Agus de bhrígh gur theith dream áirid, nár lú ná naoi míle, le chéile ina dhá chaisleán an-láidir, agus gach uile ní oiriúnach acu chun an léigear a chothú;
19 D'fhág Maccabeus Síomón agus Iósaef, agus Zaccheus freisin, agus na daoine a bhí in éineacht leis, a ndóthain le léigear a dhéanamh orthu, agus d'imigh sé féin go dtí na háiteanna sin ba mhó a raibh gá acu lena chabhair.
20 Agus iad siúd a bhí le Síomón, á threorú le sannt, cuireadh ina luí ar airgead iad trí dhaoine áirithe sa chaisleán, agus ghlac siad seachtó míle drachm, agus lig siad do chuid acu éalú.
21 Ach nuair a insíodh do Mhacabeus an méid a rinneadh, ghlaoigh sé le chéile gobharnóirí an phobail, agus d'áitigh sé ar na fir sin gur dhíol siad a mbráithre ar airgead, agus chuir siad a naimhde saor chun troid ina gcoinne.
22 Mar sin mharaigh sé iad siúd a fuarthas ina fhealltóirí, agus thóg sé an dá chaisleán láithreach.
23 Agus ar éirigh go maith lena airm i ngach ní a ghlac sé ar láimh, mharbh sé sa dá shealbhú níos mó ná fiche míle.
24 Anois tháinig Timótéus, a sháraigh na Giúdaigh roimhe seo, nuair a bhailigh sé an iliomad fórsaí eachtracha, agus capaill nach beag as an Áise, mar a ghabhfadh sé Giúdaigh le arm.
25 Ach nuair a tháinig sé i ngar dó, chuaidh siadsan a bhí le Maccabeus iad féin chun guí chun Dé, agus chroith siad talamh ar a gceann, agus crioslaigh siad a leasla le saicéadaí,
26 Agus thit sé síos ag bun na haltóra, agus d'iarr air a bheith trócaireach dóibh, agus a bheith ina namhaid dá naimhde, agus ina naimhdí ar a n-eachtraí, mar a deir an dlí.
27 Mar sin tar éis an urnaí ghlac siad a n-arm, agus chuaigh siad ar aghaidh níos faide ón gcathair: agus nuair a tháinig siad i ngar dá naimhde, choinnigh siad leo féin.
28 Agus an ghrian ar éirí as an nua, cheangail siad araon le chéile; an chuid amháin le chéile lena bhua a ndídean freisin don Tiarna mar gheall ar a rath agus a bua: an taobh eile ag déanamh a rage ceannaire a cath
29 Ach nuair a d'éirigh an cath go tréan, thaispeáin do naimhde ó neamh cúigear daoine áille ar chapaill, le srinsí óir, agus beirt acu i gceannas ar na Giúdaigh,
30 Agus do ghabh Maccabeus eatorra, agus do chumhdaigh sé ar gach taobh airm é, agus do choimeád slán é, ach do scaoil saigheada agus tintreach i n-aghaidh na gcroidhtheach: ionnus gur marbhadh daille iad agus iad lán do thrioblóid.
31 Agus do marbhadh do choisir fiche míle agus cúig céad, agus sé chéad marcach.
32 Maidir le Timótéus féin, theith sé isteach i ngéibheann an-láidir, ar a dtugtar Gawra, áit a raibh Cereas ina ghobharnóir.
33 Ach chuireadarsan a bhí in éineacht le Maccabeus léigear ar an dúnfort go misniúil ceithre lá.
34 Agus an dream a bhí istigh, ag iontaoibh as neart na háite, d'imthigheadar go ró-mhór, agus do labhaireadar focail mhasla.
35 Mar sin féin, ar an gcúigiú lá go luath, d'ionsaigh fiche ógánach de chomhluadar Mhacabéus, ar lasadh le feirge

mar gheall ar na blasphemies, an balla go fírinneach, agus le misniúil gortach maraíodh gach duine dár bhuail siad.
36 Daoine eile mar an gcéanna ag dul suas ina dhiaidh, agus iad i mbun gnó leo siúd a bhí istigh, dóite na túir, agus lasadh tinte dhó na blasphemers beo; agus bhris cuid eile na geataí, agus, tar éis glacadh leis sa chuid eile den arm, ghlac siad an chathair,
37 Agus mharaigh Timótéus a bhí i bhfolach i bpoll áirithe, agus Cereas a dhearthÁir, in éineacht le hAlpalófán.
38 Nuair a rinneadh é seo, mhol siad an Tiarna le sailm agus le buíochas, a rinne rudaí chomh mór sin ar son Iosrael, agus thug siad an bua dóibh.

CAIBIDIL 11

1 Ní fada ina dhiaidh sin, chuir Lisias cosantóir agus col ceathrair an rí, a bhí i bhfeighil na ngnóthaí freisin, ana-shásamh as na rudaí a rinneadh.
2Agus nuair a bhailigh sé timpeall ceithre fichid míle leis na marcach go léir, tháinig sé i gcoinne na nGiúdach, ag ceapadh go ndéanfaí an chathair ina háit chónaithe do na Gintlithe,
3 Agus chun tairbhe do dhéanamh den teampall, mar na séipéil eile de na cinneach, agus an t-ardsagart a chur ar díol gach bliain:
4 Ní ar chor ar bith ag cur san áireamh cumhacht Dé, ach é sáite lena dheich mílte coise, agus a mhílte marcach, agus a cheithre fichid eilifint.
5 Tháinig sé go Iúdáia mar sin, agus tharraing sé cóngarach do Bhetsura, a bhí ina bhaile láidir, ach i bhfad ó Iarúsailéim timpeall cúig chúinne, agus chuir sé léigear goirt air.
6 Nuair a chuala siadsan a bhí in éineacht le Macabeus go raibh sé ag léigear ar na daingin, d'impigh siad féin agus an pobal go léir le cumha agus deora ar an Tiarna go gcuirfeadh sé aingeal maith chun Iosrael a shaoradh.
7 Ansin ghabh Maccabeus féin airm ar dtús, ag impí ar an dream eile go gcuirfidís iad féin i gcontúirt i dteannta a bhráithre chun cabhrú lena bhráithre: mar sin chuaigh siad amach in éineacht le fonn toilteanach.
8 Agus nuair a bhí siad in Iarúsailéim, bhí os a gcomhair ar muin capaill duine a raibh éadaí bána aige, ag croitheadh a armúr óir.
9 Ansin mhol siad an Dia trócaireach go léir le chéile, agus ghlac siad de chroí, sa mhéid is go raibh siad réidh ní amháin chun troid le fir, ach le hainmhithe is cruálach, agus le dul trí bhallaí iarainn.
10 Mar sin chuadar chun tosaigh ina n-armúr, agus cúntóir acu ó neamh: óir bhí an Tiarna trócaireach leo.
11 Agus ag déanamh cúisimh ar a ngaillimh cosúil le leoin, mharaigh siad aon mhíle dhéag de choisithe, agus sé chéad déag marcach, agus chuir siad an ceann eile go léir chun eitilte.
12 Ar gortaíodh go leor acu freisin, d'éalaigh siad nocht; agus theith Lisias féin ar shiúl go náireach, agus mar sin d'éalaigh sé.
13 Agus mar ba dhuine tuisceanach é, agus é ag cur an chaillimh a bhí air, agus á mheas nárbh fhéidir na hEabhraighigh a shárú, mar gur chabhraigh an Dia Uilechumhachtach leo, chuir sé chuige iad,
14 Agus chuir sé ina luí orthu aontú leis na coinníollacha réasúnacha go léir, agus gheall sé go gcuirfeadh sé ina luí ar an rí go gcaithfidh sé a bheith ina chara leo.
15 Ansin thoiligh Maccabeus gach ní ba mhian le Lisias, ag tabhairt aire do leas an phobail; agus gach ní a scríobh Maccabeus chun Lisias i dtaobh na nGiúdach, dheonaigh an rí é.
16Oir bhí litreacha scríofa chuig na Giúdaigh ó Lisias á rá seo: Cuireann Lisias beannacht chuig muintir na nGiúdach:
17 Sheol Eoin agus Absolom, a cuireadh chugat, an achainí a bhí sínithe chugat, agus d'iarr siad go ndéanfaí a raibh inti a chomhlíonadh.
18 Mar sin, cibé nithe ba chuí a thuairisciú don rí, d'fhógair mé iad, agus dheonaigh sé an méid a d'fhéadfadh.
19 Agus más amhlaidh go gcoimeádfaidh sibh sibh féin dílis don stát, déanfaidh mise ina dhiaidh seo freisin a bheith mar mheán chun bhur leasa.
20 Ach de na sonraí a thug mé d'ordú dóibh seo agus don dream eile a tháinig uaim, dul i gcomhar libh.
21 Slán go maith agaibh. An chéad agus an t-ochtmhadh bliain daichead, an ceathrú lá fichead den mhí Dioscórintius.
22 Anois bhí na focail seo i litir an rí: Cuireann an Rí Antiochus chuig a dhearthÁir Lisias beannacht:
23 Ós rud é go n-aistrítear ár n-athair chun na déithe, is é ár dtoil, go mairfeadh na daoine atá inár réim go ciúin, go bhfreastalóidh gach duine ar a ghnóthaí féin.
24 Tuigimid freisin nár thoiligh na Giúdaigh ár n-athair, chun iad a thabhairt chun gnás na nGintleach, ach go mb'fhearr leo a modh maireachtála féin a choimeád: mar a n-iarrann siad orainne, go ndéanfaimis iad a fhulaingt. maireachtáil de réir a ndlíthe féin.
25 Is é ár n-aigne, dá bhrí sin, go mbeadh an náisiún seo ina shuaimhneas, agus go bhfuil rún againn a dteampall a chur ar ais dóibh, chun go mairfeadh siad de réir nósanna a sinsear.
26 Is maith a dhéanfaidh tú, dá bhrí sin, a chur chucu, agus síocháin a thabhairt dóibh, ionas nuair a bheidh siad deimhnithe inár n-intinn, go mbeidh siad ar a suaimhneas, agus go n-imeoidh siad go brách lena ngnóthaí féin.
27 Agus is mar seo a bhí litir an rí chuig náisiún na nGiúdach: Cuireann an Rí Antiochus beannú chun na comhairle, agus an chuid eile de na Giúdaigh:
28 Má éiríonn go maith libh, tá ár ndúil againn; tá sláinte mhaith againn freisin.
29 D'fhógair Menelaus dúinn gur mhian leat filleadh abhaile, agus do ghnó féin a leanúint:
30 Ar an ábhar sin beidh iompar slán sábháilte acu go dtí an tríochadú lá de Xanthicus.
31 Agus úsáidfidh na Giúdaigh a gcineál féin feola agus dlíthe, mar a bhí roimhe; agus ní bheidh aon duine acu ar aon mhodh slite a molested le haghaidh rudaí a dhéanamh ignorantly.
32Chuir mé Menelaus freisin chun sólás a thabhairt daoibh.
33 Slán go maith agaibh. Sa chéad daichead a hochtú bliain, agus an cúigiú lá déag do mhí Xanthicus.
34 Chuir na Rómhánaigh litir chucu freisin ina raibh na focail seo: Cuireann Quintus Memmius agus Titus Manlius, ambasadóirí na Róimhe, beannú do mhuintir na nGiúdach.
35 Cibé rud a cheadaigh Lisias col ceathrar an rí, is maith linne leis sin freisin.
36 Ach ar na nithe sin do mheas sé a chur chun an rí, tar éis daoibhse comhairle a chur air, cuirigí oraibh láithreach, chun go bhfógróimís mar atá sé oiriúnach daoibhse: óir táimid ag dul anois go hAintíochas.

37 Dá bhrí sin cuirigí daoine áirithe chugaibh, chun go mbeidh a fhios againn cad is intinn agaibh.
38 Slán. An chéad agus a hocht daichead an bhliain seo, an cúigiú lá déag do mhí Xanthicus.

CAIBIDIL 12

1 Nuair a rinneadh na cúnaint seo, chuaigh Lisias chun an rí, agus na Giúdaigh i mbun a bhfeirmeoireachta.
2Ach de lucht rialaithe na n-áiteanna éagsúla, ní fhágfadh Timótéus ná Apolóinias mac Gheneus, Hieronymus, agus Demophon, agus Nicanór gobharnóir na Cipire ina n-aice leo a bheith ciúin agus ag maireachtáil faoi shíocháin.
3 Rinne fir Iópa freisin a leithéid de ghníomh mídhóchasach: ghuigh siad ar na Giúdaigh a bhí ina gcónaí ina measc dul lena mná céile agus lena gclann isteach sna báid a d'ullmhaigh siad, mar nach ndéanfadh siad aon dochar dóibh.
4 An té do ghlac leis, do réir fhoraithne choitinn na cathrach, mar dhuine ar mhian leis maireachtáil i síocháin, agus gan amhras ar bith acu: ach ar dhul amach sa domhain dóibh, ní lúgha ná dhá chéad díobh a báthadh.
5 Nuair a chuala Iúdás an chruachás seo a rinneadh ar a mhuintir, d'ordaigh sé dóibh siúd a bhí in éineacht leis iad a dhéanamh réidh.
6 Agus ag glaoch ar Dhia an Breitheamh ceart, tháinig sé i gcoinne na dúnmharfóirí sin a bhráithre, agus dódh an cuan san oíche, agus chuir trí thine na báid, agus iad siúd a theith ann mharbh sé.
7 Agus nuair a bhí an baile dúnta suas, chuaigh sé ar ais, mar a bheadh sé filleadh ar spréach amach iad go léir chathair Ióp.
8 Ach nuair a chuala sé go raibh fonn ar na hIamnaigh déanamh mar an gcéanna leis na Giúdaigh a bhí ina gcónaí ina measc,
9 Tháinig sé ar na Iamnites san oíche freisin, agus chuir sé tine ar an gcaladh agus ar an gcabhlach, ionas go bhfeicfí solas na tine in Iarúsailéim dhá chéad agus daichead slad.
10 Agus nuair a d'imigh siad as sin naoi n-imeall ar a dturas i dtreo Timótéus, níor lú ná cúig mhíle fear de bhun agus cúig chéad marcach de na hArabaigh ina luí air.
11 Leis sin bhí cath an-ghéar; ach taobh Iúdás le cúnamh Dé fuair an bua; Ionas gur sháraigh Nomads na hAraibe iad, d'iarr siad síocháin ar Iúdás, ag geallúint go dtabharfaidís eallach dó, agus go dtabharfaidís sásamh eile dó.
12 Ansin, ag ceapadh go deimhin Iúdás go mbeidís tairbheach ina lán rudaí, thug sé síocháin dóibh: leis sin chroith siad lámh, agus mar sin d'imigh siad lena bpubaill.
13 Chuaigh sé freisin chun droichead a dhéanamh go cathair láidir áirithe, a bhí fálaithe le ballaí, agus ina raibh daoine ó thíortha éagsúla ina gcónaí; agus Caspis ab ainm do.
14 Ach chuir na daoine a bhí istigh ann an oiread sin muiníne as neart na mballaí agus as bia a fháil, gur iompair siad iad féin go míbhéasach i dtreo na ndaoine a bhí in éineacht le Iúdás, ag rámhaíocht agus ag blaiseadh, agus ag labhairt na bhfocal nach raibh le rá.
15 Uime sin do ghlaoigh Iúdás agus a chomhluadar ar Thiarna mór an domhain, an té a leag Iericho, gan reithí ná innill chogaidh, in aimsir Iósua, agus a rinne ionsaí fíochmhar ar na ballaí,
16 Agus do thógbhadar an chathair do réir toil Dé, agus do-rinne sé maruithe do-labhartha, ionnas go bhfacthas loch dhá shórt ar leithead i n-aice leis, agus é líonta lán, ag rith le fuil.
17 D'imigh siad as sin amach seacht gcéad caoga stóir, agus tháinig siad go Caraca chun na Giúdaigh dá ngairtear Tubieni.
18 Ach maidir le Timótéus, ní bhfuair siad é sna háiteanna: óir sular chuir sé aon ní amach, d'imigh sé as sin, tar éis d'fhág garastún an-láidir i ngabháltas áirithe.
19 Mar sin féin d'imigh Dositheus agus Sosipater, a bhí ina gcaptaein ar Mhacabeus, amach, agus mharbh siad iad siúd a d'fhág Timóteas sa daingneach os cionn deich míle fear.
20 Chuir Macabeus a fhórsa i ngrúpaí, agus chuir sé os cionn na ngrúpaí iad, agus chuaigh sé i gcoinne Thiomóid, a raibh céad agus fiche míle de chois aige, agus dhá mhíle agus cúig chéad marcach.
21 Agus nuair a bhí fios ag Timoteus ar theacht Iúdás, do chuir sé na mná agus na leanaí, agus na bagairí eile, go dtí dún darbh ainm Carnion: óir ba dheacair an baile a thochailt, agus gan stró teacht chuige, mar gheall ar theannas na n-áit go léir. .
22 Ach nuair a tháinig Iúdás a chéad ghrúpa i radharc, na naimhde, arna bhualadh le eagla agus uafás trí láithriú an té a fheiceann gach ní, theith ó am go chéile, ceann amháin ag rith ar an mbealach seo, duine eile ar an mbealach sin, ionas gur go minic gortaíodh iad. dá bhfear féin, agus créachta le pointí a gclaidheamh féin.
23 Bhí Iúdás an-dícheallach freisin ar a n-aghaidh, ag marú na mbréag sin, ar mharbh sé timpeall tríocha míle fear díobh.
24 Ina theannta sin thit Timótéus féin i lámha Dhásitheus agus Shosipater, ar d'impigh sé go mór air ligean dó imeacht lena shaol, mar go raibh mórán de thuismitheora na nGiúdach aige, agus bráithre cuid acu, daoine dá gcuirfidís é. dó chun báis, níor chóir a mheas.
25 Mar sin nuair a dheimhnigh sé dóibh le mórán focal go n-athshlánódh sé iad gan díobháil, de réir an chomhaontaithe, scaoil siad é chun sábháil a mbráithre.
26 Ansin chuaidh Maccabeus amach go Carnion, agus go teampall Atargatis, agus mharbh sé cúig mhíle fichead ann.
27 Agus tar éis dó iad a chur ar teitheadh agus iad a scrios, d'aistrigh Iúdás an slua i dtreo Ephron, cathair láidir, ina raibh Lisias ina chónaí, agus an iliomad náisiún éagsúil, agus na fir óga láidre ag coimeád na mballaí, agus ag cosaint iad go tréan; Bhí soláthar iontach inneall agus dairteanna ann freisin.
28 Ach nuair a ghlaoigh Iúdás agus a chomhluadar ar an nDia uilechumhachtach, a bhriseann lena chumhacht neart a naimhde, bhuaigh siad an chathair, agus mharaigh siad cúig mhíle is fiche díobh siúd a bhí istigh,
29 As sin d'imigh siad go Scitópol, a luíonn sé chéad fad ó Iarúsailéim,
30 Ach nuair a rinne na Giúdaigh a bhí ina gcónaí ann fianaise a thabhairt go ndearna na Scitopolitans go grámhar leo, agus gur ghuigh siad orthu go cineálta in aimsir a gcruachás;
31 Ghabh siad buíochas leo, ag iarraidh iad a bheith fós cairdiúil leo: agus mar sin tháinig siad go Iarúsailéim, féile na seachtaine ag druidim.
32 Agus tar éis na féile, ar a dtugtar an Pentecost, chuaigh siad amach i gcoinne Gorgias gobharnóir Iduméa,
33 A tháinig amach le trí mhíle fear de shiúl na gcos agus ceithre chéad marcach.

34 Agus tharla gur maraíodh cuid de na Giúdaigh agus iad ag troid le chéile.
35 Ag an am sin bhí Dositheus, duine de chomhluadar Bacenor, a bhí ar muin capaill, agus fear láidir, fós ar Ghorgias, agus é ag gabháil dá chóta tharraing le héigean; agus an tan do ghabh sé an fear malluighthe sin beo, do bhuail marcach do Thrácia ag teacht air, a ghuaillibh, ionnus gur theith Gorgias go Muiris.
36 Nuair a bhí catha fada ar an dream a bhí in éineacht le Gorgias agus iad tuirseach, ghlaoigh Iúdás ar an Tiarna go dtaispeánfadh sé é féin a bheith ina chúntóir agus ina cheannaire ar an gcath.
37 Agus leis sin thosaigh sé ina theanga féin, agus ag canadh sailm le guth ard, agus ag luascadh i ngan fhios do Ghorgias, chuir sé chun eitilte iad.
38 Mar sin chruinnigh Iúdás a shluagh, agus tháinig sé isteach i gcathair Odolam, Agus nuair a tháinig an seachtú lá, ghlan siad iad féin, mar ba ghnách, agus choinnigh siad an tsabóid san áit chéanna.
39 Agus an lá dár gcionn, mar ba ghnách, tháinig Iúdás agus a chomhluadar chun coirp na ndaoine a maraíodh a thógáil, agus chun iad a adhlacadh lena n-aithreacha in uaigheanna a n-aithreacha.
40 Anois faoi chótaí gach duine a maraíodh fuair siad rudaí a bhí coisricthe do na híomhánna de na Iamnites, atá cosc ar na Giúdaigh ag an dlí. Ansan do chonnairc gach éinne gurbh é sin an fáth ar marbhadh iad.
41 Gach duine dá bhrí sin ag moladh an Tiarna, an Breitheamh ceart, a d'oscail na rudaí a bhí i bhfolach,
42 Chuadar féin chun urnaí, agus d’iarr siad air go gcuirfí an peaca go hiomlán as cuimhne. Mar aon leis sin, do mhol Iúdás uasal an pobal iad féin do chimeád ón bpeaca, ionnus go bhfaca siad os comhair a súl na neithe do rinneadh ar son peacaí na ndaoine do marbhadh.
43 Agus ar chruinniughadh do dhéanamh ar fud na cuideachtan ar feadh dhá mhíle drachm airgid, do chuir sé go hIarúsalem é d'ofráil íobairt pheaca, ag déanamh go han-mhaith agus go hionraic, ionnas go raibh sé ag cuimhneamh ar an aiséirí:
44Oir mura raibh súil aige go n-éireodh an dream a maraíodh arís, ba ró-dhian agus go díomhain guí a dhéanamh ar son na marbh.
45 Agus mar an gcéanna gur thuig sé go raibh fabhar mór ar fáil dóibh siúd a fuair bás go diaga, smaoineamh naofa agus maith a bhí ann. Leis sin rinne sé réiteach ar son na marbh, chun iad a shaoradh ón bpeaca.

CAIBIDIL 13

1 Sa chéad daichead agus naoú bliain dúradh le Iúdás go raibh Antiochus Eupator ag teacht le cumhacht mhór i Iúdáia,
2 Agus leis, Lisias a chosantóir, agus a rialóir ar a ghnóthaí, a bhfuil ceachtar acu cumhacht na Gréagach de coise, céad agus deich míle, agus marcach cúig mhíle trí chéad, agus eilifintí dhá agus fiche, agus trí chéad carbad armtha crúcaí.
3 Cheangail Menelaus é féin leo freisin, agus spreag sé Aintíochas le dímheas mór, ní ar mhaithe le cosaint na tíre, ach toisc gur cheap sé go ndearnadh gobharnóir air.
4 Ach do chuir Rí na ríogh aigne Antiochus i n-aghaidh na truaighe so, agus d'innis Lisias don rí gurbh é an fear so ba chúis leis an uile olc, ionnus gur ordaigh an rí é thabhairt go Béará, agus é chur chun báis, mar do bhí Tá an modh san áit sin.
5 Bhí san áit sin túr caoga cubhad ar airde, lán de luaithreach, agus gléas cruinn aige a bhí ar gach taobh crochta sa luaithreach.
6 Agus pé duine a dhaoradh chun na sacraiminte, nó a rinne aon choir eile go mór, chuir gach duine chun báis é.
7 A leithéid de bhás a tharla don drochdhuine bás a fháil, gan oiread agus adhlacadh ar domhan aige; agus sin is cóir:
8Oir sa mhéid go ndearna sé go leor peacaí ar an altóir, a raibh a tine agus a luaithreach naofa, fuair sé bás ina luaithreach.
9 Tháinig an rí le aigne bharbarach agus uaigneach, rud i bhfad níos measa a dhéanamh do na Giúdaigh ná mar a rinneadh in aimsir a athar.
10 Na nithe nuair a d’airigh Iúdás, d’ordaigh sé don tslua glaoch ar an Tiarna d’oíche agus de ló, go gcabhródh sé leo anois, dá mb’fhiú am ar bith eile iad, agus é ar an bpointe le cur óna ndlí, óna dtír féin, agus ón teampall naomh:
11 Agus nach mbeadh sé ag fulaingt an phobail, nach raibh fiú anois ach beagán athnuachan, a bheith faoi réir na náisiúin diamhaslach.
12 Mar sin nuair a bhí sé seo déanta acu go léir le chéile, agus iad ag guidhe ar an Tiarna trócaireach le gol agus le troscadh, agus ina luí ar an talamh trí lá ar fad, d'ordaigh Iúdás iad a chomhairliú, agus d'ordaigh siad a bheith réidh.
13 Agus ar scaradh leis na seanóirí, chinn Iúdás, sula rachadh slua an rí isteach i Iúdáia, agus go bhfaigheadh siad an chathair, chun dul amach agus an scéal a thriail le cúnamh an Tiarna.
14 Mar sin nuair a rinne sé an t-iomlán tiomanta do Chruthaitheoir an domhain, agus a d’impigh sé ar a shaighdiúirí troid go fearúil, fiú amháin chun báis, ar son na ndlíthe, an teampaill, na cathrach, na tíre, agus an chomhlathais, do champaigh sé láimh le Módin:
15 Agus ar dtabhairt an faire dhóibh a bhí 'na thimcheall, Is ó Dhia an bua; Leis na n-óglach ba chróga agus ba roghagha chuaidh sé isteach i bpuball an rí san oidhche, agus do marbhadh sa champa timcheall cheithre mhíle fear, agus an taoiseach ar na h-elephantaibh, agus gach a raibh air.
16 Agus ar deireadh líon siad an campa le eagla agus suaitheadh, agus d'imigh go maith rath.
17 Rinneadh é seo le briseadh an lae, mar gur chuidigh cosaint an Tiarna leis.
18Agus nuair a bhí blas déanta ag an rí ar mhaisiúlacht na nGiúdach, chuaigh sé ar tí greim a fháil ar bheartas,
19 Agus mháirseáil sé i dtreo Bethsura, a bhí ina dhaingean láidir ag na Giúdaigh: ach cuireadh chun eitilte é, theip air, agus cailleadh a chuid fear:
20Oir chuir Iúdás na nithe ba ghá in iúl dóibh siúd a bhí istigh ann.
21 Ach chuir Rólós, a bhí in ósta na nGiúdach, an rúin chun solais do na naimhde; dá bhrí sin iarradh amach é, agus nuair a fuair siad é, chuir siad i bpríosún é.
22 Chaith an rí leo an dara huair i mBeitheam, thug sé a lámh, d’imigh leo, throid sé le Iúdás, sáraíodh é;
23 Chuala sé go raibh Pilib, a bhí fágtha i gceannas ar chúrsaí in Antioch, ag cromadh go géar, ag maslú, ag impí ar na Giúdaigh, ag géilleadh dó féin, agus ag mionnú na gcoinníollacha comhionanna uile, ag aontú leo, agus ag ofráil íobairt, ag tabhairt onóir don teampall, agus ag déileáil go cineálta leis. an áit,

24 Agus glactha go maith le Maccabeus, rinne sé é ina cheann-rialtóir ó Ptolemais go dtí na Gerrhenians;
25 Tháinig sé go Ptolemais: bhí brón ar na daoine ann mar gheall ar na cúnaint; óir rinne siad stoirm, mar go gcuirfeadh siad a gcónaint ar neamhní:
26 Chuaigh Lisias suas go dtí cathair an bhreithiúnais, dúirt sé a oiread agus a d'fhéadfadh a bheith mar chosaint ar an gcúis, d'áitigh sé, suaimhneas, chuir sé isteach go mór orthu, d'fhill ar ais go hAintíochas. Mar sin bhain sé le teacht agus imeacht an rí.

CAIBIDIL 14

1Tar éis trí bliana cuireadh in iúl do Iúdás go ndeachaigh Demetrius mac Seleucus, tar éis dul isteach go caladh Tripol le mórchumhacht agus le cabhlach,
2 Ghabhadar an tír, agus mharaigh Aintíochas, agus Lisias a chosantóir.
3Ach Alcimus amháin, a bhí ina ardsagart, agus a thruaill é féin go toiliúil i n-amanna a mheascadh leis na Gentiles, féachaint nach bhféadfadh sé é féin a shábháil ar aon mhodh, ná rochtain níos mó ar an altóir naofa,
4 Tháinig sé go dtí an rí Déimitrias sa chéad agus a haon caogadú bliain, ag tabhairt dó coróin óir, agus pailme, agus freisin de na brainsí a úsáidtear go sollúnta sa teampall: agus mar sin an lá sin bhí sé ina shuaimhneas.
5 Mar sin féin tar éis dó deis a fháil chun a fhiontar amaideach a chur chun cinn, agus é á ghlaoch chun comhairle ag Demetrius, agus ag fiafraí de cén tionchar a bhí ag na Giúdaigh orthu, agus cad a bhí beartaithe acu, d'fhreagair sé é:
6 Cothaíonn na Giúdaigh ar thug sé na hAsaí orthu, arb é Iúdás Maccabeus a chaptaen orthu, cogadh agus bíonn siad seafóideach, agus ní ligfidh siad don chuid eile a bheith faoi shíocháin.
7 Dá bhrí sin, agus onóir mo shinsear á bhaint díom, is é atá i gceist agam an t-ardsagartacht, táim tagtha anso anois:
8 Ar dtús, go fírinneach as an gcúram neamhghéilliúil atá agam ar nithe a bhaineann leis an rí; agus ar an dara dul síos, fiú amháin ar a shon sin tá ar intinn agam leas mo thíre féin: óir is beag trua ar ár náisiúin go léir tríd an ndéileáil gan chomhairle a dúradh leo.
9 Ar an ábhar sin, a rí, ar bhfios duit na nithe seo go léir, bí cúramach ar an tír agus ar an náisiún atá brúite ar gach taobh de réir na trócaire a thaispeánann tú go héasca do chách.
10 Fad a mhairfidh Iúdás, ní féidir an stát a bheith ciúin.
11 Ní túisce a labhraíodh é seo mar gheall air, ach rinne dream eile de chairde an rí, arna gcur go mailíseach i gcoinne Iúdás, níos mó tadhla ar Dhimeitríus.
12Ghlaoigh sé láithreach ar Nicanor, a bhí ina mháistir ar na heilifintí, agus á dhéanamh ina ghobharnóir ar Iúdáia, agus chuir sé amach é,
13 Ag ordú dó Iúdás a mharú, agus an dream a bhí in éineacht leis a scaipeadh, agus Alcimus a dhéanamh ina ardsagart ar an teampall mór.
14 Ansin na cinneach a theith ó Iúdás ó Iúdás, tháinig go Nicanor tréada, ag ceapadh go raibh dochar agus aimhréidh na nGiúdach a leas.
15 Nuair a chuala na Giúdaigh teacht ar Nicanor, agus na cinniúna a bheith ina n-aghaidh, chaith siad talamh ar a gceann, agus rinne siad guidhe ar an té a bhunaigh a mhuintir go deo, agus a chuidíonn i gcónaí lena chuid le léiriú a láithreachta. .
16 Mar sin ar ordú an captaen d'imigh siad as sin go díreach, agus tháinig siad i ngar dóibh i mbaile Dessau.
17 Bhí Síomón, deartháir Iúdás, tar éis dul i mbun catha le Nicánór, ach bhí sé míshásta le ciúnas tobann a naimhde.
18 Mar sin féin, ar chloisteáil do Niocánór a mhacántacht a bhí in éineacht le Iúdás, agus an mhisneach a bhí acu troid ar son a dtíre, níorbh fhéidir leis an scéal a thriail leis an gclaíomh.
19 Dá bhrí sin chuir sé Posidonius, agus Theodotus, agus Mattatias, chun síocháin a dhéanamh.
20 Mar sin nuair a ghlac siad comhairle fhada ina leith sin, agus an captaen tar éis cur in iúl don tslua, agus gur léir go raibh siad uile ar aon intinn, thoiligh siad leis na cúnaint,
21 Agus lá ceaptha chun bualadh isteach leo féin: agus nuair a tháinig an lá, agus bhí stóil curtha le haghaidh ceachtar acu,
22 Chuir Lúdas daoine armtha réidh in áiteacha áisiúla, ar eagla go gcleachtódh na naimhde go tobann feall éigin: mar sin rinne siad comhdháil shíochánta.
23 D'fhan Niocánór ina chónaí in Iarúsailéim, agus ní dhearna sé aon dochar, ach chuir sé uaidh na daoine a tháinig ag slad chuige.
24 Agus ní toil leis Iúdás do bheith aige as a radharc : óir is grádh don duine ó chroidhe é
25 Do ghuidh sé air bean do ghlacadh freisin, agus clann a bhreith: mar sin phós sé, bhí sé ciúin, agus ghlac sé cuid den tsaol so.
26 Ach ar thuig Alcimus an grádh do bhí eatorra, agus ar na cómhartha do rinneadh dhóibh, do tháinig go Demetrius, agus d'innis sé dhó nach raibh Niocánór go maith i n-aghaidh an stáit; mar sin d'ordaigh sé Iúdás, ina fhealltóir ar a réim, ina chomharba ar an rí.
27 Agus an rí i gcruachás, agus é ag spreagadh líomhaintí an duine ba mhíní, scríobh sé chuig Nicanór á chur in iúl go raibh sé míshásta leis na cúnaint, agus á ordú dó Maccabeus príosúnach a chur go hAintíochas gan mhoill.
28 Ar n-a chlois sin do Nicanór, do chuir sé ana-mhaslughadh air féin, agus do ghlac go mór leis na hairteagail do comhaontaíodh do chur ar neamhní, gan locht ar bith ar an bhfear.
29 Ach toisc nach raibh aon bheart in aghaidh an rí, d'fhéach sé ar a chuid ama chun an rud seo a chur i gcrích trí bheartas.
30 Ar a shon sin, an tan do chonnairc Maccabeus go dtosnuig Nicanór ar bheith umhal dó, agus gur ghuigh sé air ní ba ghaire ná mar ba ghnách leis, ar a thuigsin nach dtáinig a leithéid sin de mhaitheas, níor chruinnigh sé mórán dá fhearaibh, agus d'imthigh sé féin siar. ó Nicanor.
31 Ach fhios ag an dream eile go raibh bac mór air ó bheartas Iúdás, tháinig sé isteach sa teampall mór agus naofa, agus d'ordaigh sé do na sagairt a bhí ag ofráil a ngnáth-íobairtí, an fear a sheachadadh dó.
32 Agus nuair a mhionnaigh siad nár fhéad siad a insint cá raibh an fear a bhí á lorg aige,
33 Shín sé a lámh dheas amach i dtreo an teampaill, agus rinne sé mionn ar an modh seo: Mura dtabharfaidh sibh Iúdás ina phríosúnach dom, leagfaidh mé teampall Dé mar aon leis an talamh, agus brisfidh mé síos an altóir; agus teampoll iomdha do chur suas do Bhacchus.

34 Tar éis na bhfocal seo d'imigh sé. Ansan do thóg na sagairt suas a lámha i dtreo na bhflaitheas, agus d'iarr siad air a bhí riamh ina chosantóir ar a náisiún, ag rá mar seo;
35 Ba dhóich leatsa, a Thiarna na n-uile ní, nach bhfuil aon ní uait, go mbeadh teampall do chomhnaithe inár measc:
36 Uime sin anois, a Thiarna naofa uile na naomhthachta, coinnigh an teach seo gan truaill, a glanadh le deireanas, agus stop gach béal éagórach.
37 Cuireadh ina leith anois do Nicanor amháin Ráis, duine de sheanóirí Iarúsailéim, leannán dá mhuintir, agus fear dea-thuairim, ar a dtugtar athair na nGiúdach mar gheall ar a chineáltas.
38Oir san aimsir roimhe sin, nuair nár mheasc siad iad féin leis na Gintlithe, bhí sé cúisithe sa Ghiúdachas, agus chuir sé a chorp agus a bheatha i gcontúirt go dána le gach uile dhíograis ar son reiligiún na nGiúdach.
39 Mar sin, toilteanach Nicanór an fuath a thug sé do na Giúdaigh a chur in iúl, chuir sé os cionn cúig chéad fear cogaidh lena ghabháil:
40Oir cheap sé ag cur air go ndéanfadh sé dochar mór do na Giúdaigh.
41 Agus nuair a bheadh an túr tógtha ag an tslua, agus go mbrisfeadh sé go foréigneach isteach an doras amuigh, agus a d'iarr tine a thabhairt chun é a dhó, bhí sé réidh le gabháil ar gach taobh agus thit sé ar a chlaíomh;
42 B'fhearr leis bás a fháil go fearúil, ná teacht isteach i lámha na n-aingidh, chun mí-úsáid a bhaint as ar shlí seachas a bhreith uasal:
43 Ach d'uireasa a stróc uaidh, agus an t-iliomad ag luascadh laistigh de na doirse, rith sé go dána suas go dtí an balla, agus chaith sé é féin go fearúil i measc na ndaoine ba thiubhaí acu.
44 Ach iad ag tabhairt ar ais go tapaigh, agus spás á dhéanamh, thit sé síos i lár na háite folamh.
45 Mar sin féin, fad is a bhí anáil fós laistigh de, agus é ar lasadh le fearg, d'éirigh sé suas; agus cé gushed a chuid fola amach mar spouts an uisce, agus bhí a wounds mór, fós rith sé tríd an lár an slua; agus ina sheasamh ar charraig ghéar,
46 Nuair a bhí a fhuil imithe go hiomlán anois, tharraing sé a bhroinn amach, agus á thógáil ina dhá láimh acu, chaith sé ar an slua iad, agus ag iarraidh ar Thiarna na beatha agus an spioraid iad siúd a thabhairt ar ais dó arís, fuair sé bás mar sin.

CAIBIDIL 15

1 Ach chuala Niocánór go raibh Iúdás agus a chomhluadar in áiteacha láidre na Samáire, gan aon chontúirt do chur orra lá na sabóide.
2 Gidheadh, a dubhairt na Iúdaighibh ar cuireadh iallach air dul maille ris, O ná scriosa go h-an-iochdmhar agus go h-ainnir, acht tabhair onóir don lá sin, a bhfaca an t-é uile ní, onóir le naomhthacht ós cionn gach lae eile.
3 Ansin d'éiligh an truamhéileach ba mhó, dá mbeadh an Tí ar neamh, d'ordaigh lá na sabóide a choimeád.
4 Agus nuair a dúirt siad, Tá ar neamh Tiarna beo, agus cumhachtach, a d'ordaigh an seachtú lá a choimeád:
5 Ansin dúirt an duine eile , Agus tá mé freisin cumhachtach ar an talamh , agus a ordú mé arm a ghlacadh , agus gnó an rí a dhéanamh . Ach fuair sé gan a thoil a dhéanamh.
6 Mar sin, le mórtas agus le h-áird, bheartaigh Nicanór séadchomhartha poiblí a chur ar bun dá bhua ar Iúdás agus ar na daoine a bhí in éineacht leis.
7 Ach bhí muinín riamh ag Maccabeus go gcabhródh an Tiarna leis:
8 Ar an ábhar sin d'impigh sé ar a phobal gan eagla a bheith orthu roimh theacht na gCéin ina n-aghaidh, ach chun cuimhne a thabhairt ar an gcabhair a fuair siad ó neamh roimhe seo, agus a bheith ag súil leis an mbua agus an chabhair a bheadh ag teacht chucu ón Uilechumhachtach.
9 Agus mar sin ag tabhairt sólás dóibh as an dlí agus as na fáithe, agus ag cuimhneamh orthu na cathanna a bhuaigh siad roimhe seo, rinne sé níos géire iad.
10 Agus nuair a mhúscail sé a n-intinn, thug sé a gcúram dóibh, ag cur in iúl dóibh bréige na gcéin go léir agus briseadh na mionn.
11 Mar sin d'arm sé gach aon aca, ní h-amhlaidh le cosaint sciatha agus sleagha, mar atá le briathraibh compordacha agus maithe: agus ina theannta sin, d'innis sé dhóibh aisling fiúntach le creidiúint, amhail is dá mbeadh sé amhlaidh go deimhin, a rinne. ná déan mórán lúcháir orthu.
12 Agus ba í so an fhís a bhí aige: Go raibh Onias, a bhí ina ard-shagart, duine éirimiúil agus maith, ina n-urramach i gcomhrá, uasal i riocht, go maith á labhairt freisin, agus é ag cleachtadh ó leanbh i ngach gné den bhua, ag coinneáil suas a lámha. ghuigh ar son chorp uile na nGiúdach.
13 Déanta seo, mar an gcéanna bhí sé le feiceáil fear le ribí liath, agus an-glórmhar, a bhí iontach agus iontach.
14 Ansin fhreagair Onias, ag rá, Is é seo an leannán na bráithre, a ghuí go mór ar son an phobail, agus ar son na cathrach naofa, mar atá, Ieremias fáidh Dé.
15 Ar an ábhar sin agus é ag coinneáil a láimhe deise amach, thug Iúdás claíomh óir do Iúdás, agus é á thabhairt ag labhairt mar seo:
16 Glac an claíomh naofa seo, bronntanas ó Dhia, lena chréachtóidh tú na naimhde.
17 Mar sin ar a shástacht ó bhriathra Iúdás, a bhí an-mhaith, agus ar a gcumas iad a mhúscailt go gaisciúil, agus a spreagadh i gcroí na n-ógánach, bheartaigh siad gan campa a chur ar siúl, ach cur fúthu go misniúil, agus fearúil chun an t-ábhar a thriail trí choimhlint, toisc go raibh an chathair agus an tearmann agus an teampall i mbaol.
18Oir ba lú an aird a thugadar orthu dá mná, agus dá gclann, dá mbráithre, agus dá mhuintir: ach ba don teampall naofa an t-eagla ba mhó agus ba mhó.
19 Ní raibh an cúram ba lú orthu siúd a bhí sa chathair agus iad buartha faoin gcoimhlint thar lear.
20 Agus anois, nuair a d'fhéach sé go léir cad ba chóir a bheith ar an triail, agus na naimhde a bhí cheana féin in aice leis, agus an t-arm in eagar, agus na beithigh suite go caothúil, agus na marcach suite i sciatháin,
21 Do shín Maccabeus a lámha i dtreo na bhflaitheas ag teacht an tslua, agus ullmhóidí éagsúla armúrtha, agus feall na n-ainmhithe, agus ghlaoigh sé ar an Tiarna a dhéanann iontais, agus a fhios aige nach trí airm a thagann an bua, ach mar sin féin. dealraíonn sé go maith dó, tugann sé do na daoine fiúntach é:
22 Uime sin adubhairt san urnaighe mar so; A Thiarna, chuir tú d'aingeal in aimsir Eizicias rí Iúdá, agus mharbh tú i slua Shenacherib céad ceithre fichid agus cúig mhíle:

23 Uime sin anois mar an gcédna, a Thighearna na bhflaitheas, cuir aingeal maith romhainn i n-eagla agus faitíos orra;
24 Agus tré neart do láimhe déanaigí iad a bheith buailte le huamhas, a thagann in aghaidh do phobail naofa chun blasphem a dhéanamh. Agus chríochnaigh sé mar sin.
25 Ansin tháinig Nicánór agus iadsan a bhí in éineacht leis chun tosaigh le trumpaí agus amhráin.
26 Ach bhuail Iúdás agus a chomhluadar na naimhde le hiarracht agus le hurnaí.
27 Ionas gur throid siad lena lámha, agus ag guí chun Dé lena gcroí, nach lú ná tríocha agus cúig mhíle fear a mharaigh siad: mar trí láithreas Dé go raibh moladh mór dóibh.
28Agus nuair a bhí an cath críochnaithe, agus iad ag filleadh arís faoi lúcháir, bhí a fhios acu go raibh Niocánór ina luí marbh ina úim.
29 Ansin rinne siad scairt mhór agus torann, ag moladh an Uilechumhachtaigh ina dteanga féin.
30 Agus d’ordaigh Iúdás, a bhí riamh ina phríomhchosantóir ar na saoránaigh, idir chorp agus intinn, agus a lean a ghrá dá mhuintir ar feadh a shaoil, ceann Nicanor a bhaint de, agus a lámh ar a ghualainn, agus iad a thabhairt go Iarúsailéim. .
31 Mar sin nuair a bhí sé ann, agus ghlaoigh sé le chéile iad siúd dá náisiún, agus chuir sé na sagairt os comhair na haltóra, chuir sé chucu siúd a bhí ón túr,
32 Agus nocht sé ceann nea-chónamach dóibh, agus lámh an blasphemer sin, a shín sé amach le braonacha bródúla ar theampall naofa an Uilechumhachtaigh.
33 Agus nuair a ghearr sé amach teanga an Niocánaigh mhí-dhiadhaigh sin, d'ordaigh sé í a thabhairt ina phíosaí do na héanlaith, agus luach saothair a mheabhair a chrochadh os comhair an teampaill.
34 Mar sin do mhol gach duine i dtreo na bhflaitheas an Tiarna glórmhar, ag rá, Is beannaithe an té a choinnigh a áit féin neamhthruaillithe.
35 Chroch sé freisin ceann Nicanor ar an túr, comhartha soiléir soiléir do chabhair uile an Tiarna.
36 Agus d’ordaigh siad go léir le foraithne choiteann gan aon chás a ligean don lá sin dul thar fóir gan sollúntas, ach an tríú lá déag den dóú mí dhéag, ar a dtugtar Adar sa tSiria, an lá roimh lá Mardocheus.
37 Mar sin chuaigh sé le Nicánór: agus ón am sin amach bhí an chathair i gcumhacht ag na hEabhraigh. Agus anseo déanfaidh mé deireadh.
38 Agus má rinne mé go maith, agus do réir mar is cuí leis an scéal, is é an rud a theastaigh uaim: ach má tá sé go caol agus go mín, sin é an méid a d'fhéadfainn a bhaint amach.
39 Óir mar is olc fíon nó uisce a ól ina aonar; agus mar atá fíon measctha le h-uisge taitneamhach, agus a thaitníonn an blas: mar sin de chaint mín-fhrámaithe taitneamh as cluasa na ndaoine a léann an scéal. Agus beidh anseo deireadh.